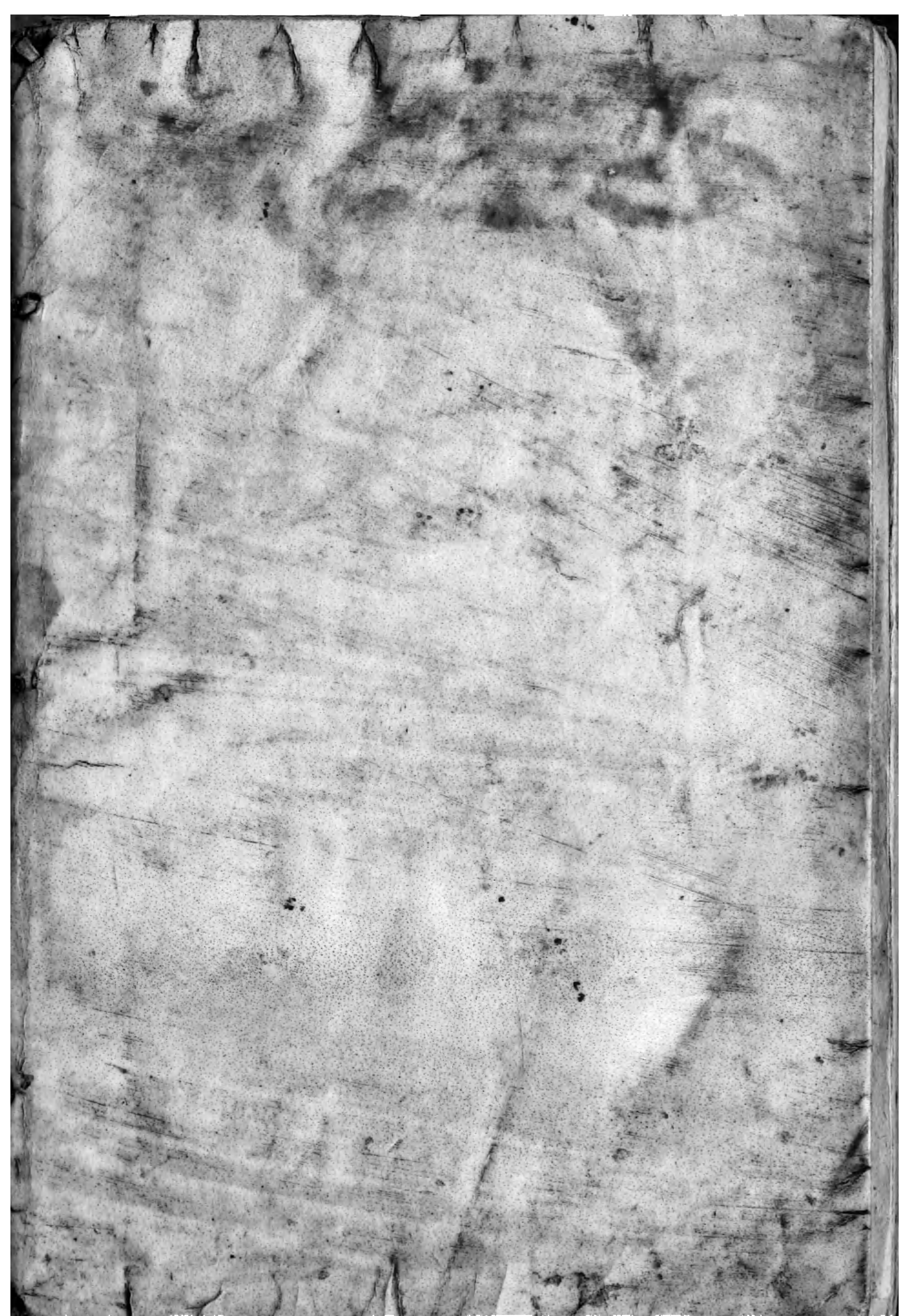

Forgotten Books

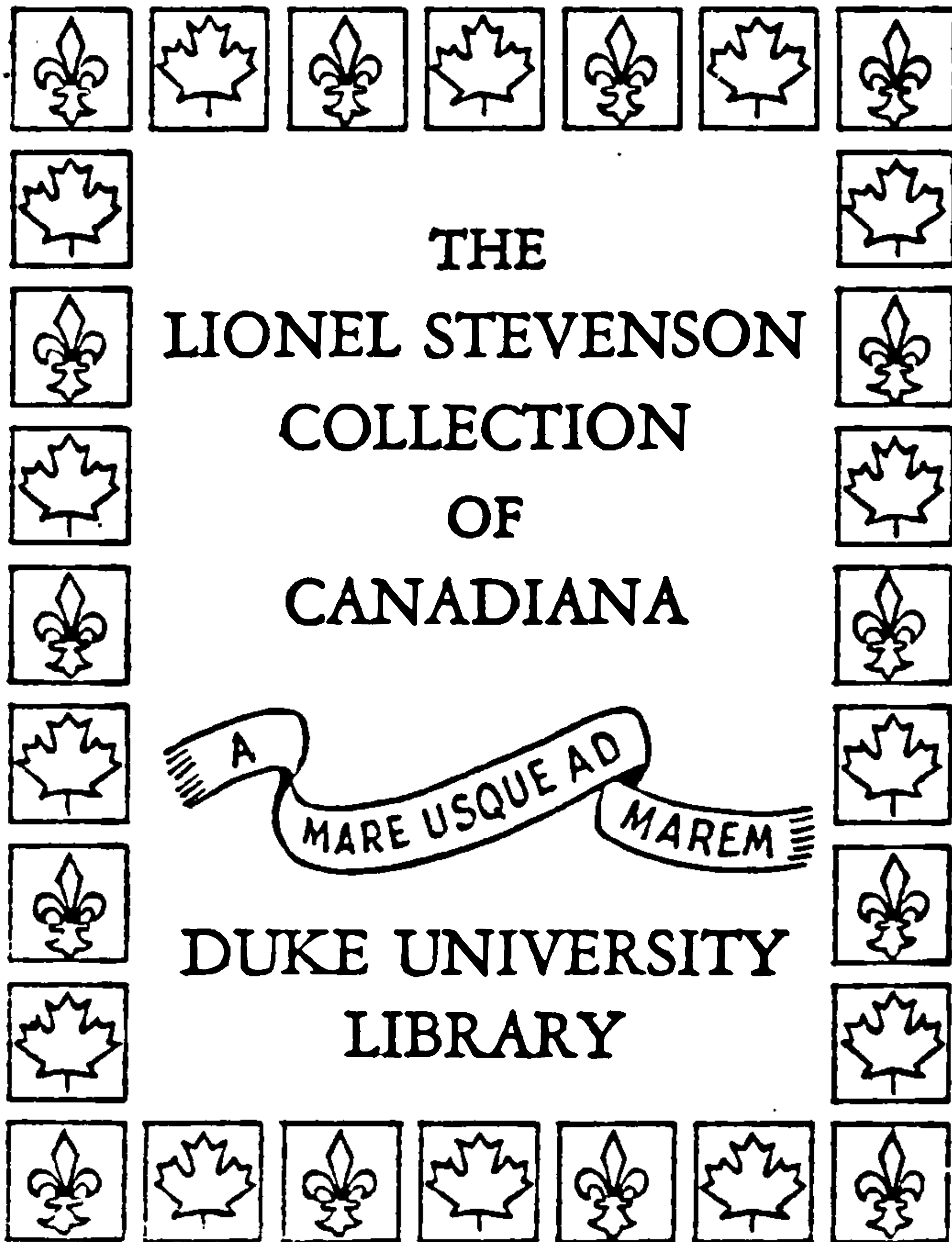
— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

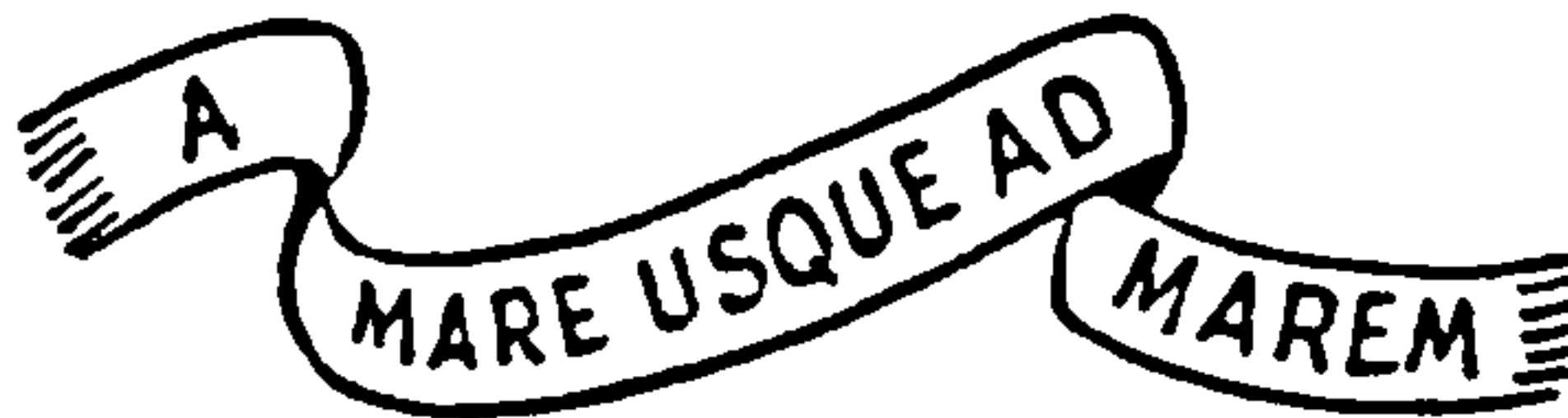
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

340, (36) pp.
4.

THE
LIONEL STEVENSON
COLLECTION
OF
CANADIANA

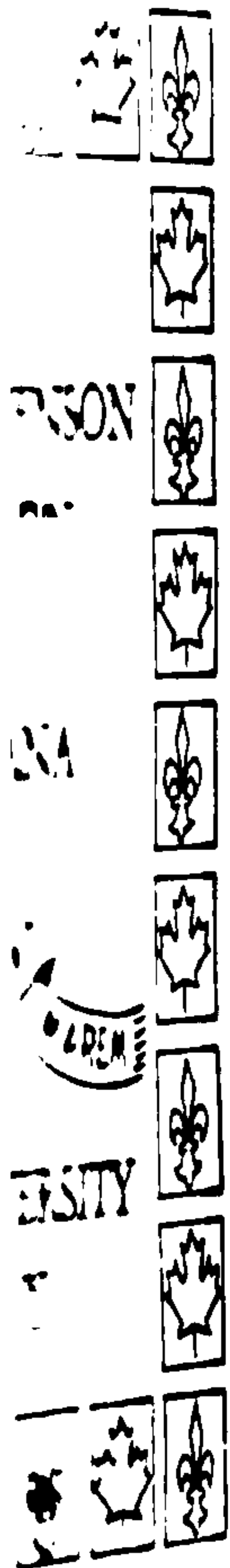
DUKE UNIVERSITY
LIBRARY

DUKE
UNIVERSITY
LIBRARY

GIFT OF

Lionel Stevenson

T H E S A U
R U S C H R O
N O L O G I Æ

In quo

Univerſa temporum & hiftoria um
ſeries in omni vitæ genere p̄ ni-
tur ob oculos.

Authore

J O H A N N E - H E N R I C O A L S T E D I O

Herbornæ Nassoviorum, 1624.

L A T E R C U L U M

Exhibens synchronismos variarum epocharum,
quotidiano usui inferviens.

Anni Chri- sti.	Anni mun- di.	Indi- ctio.	Cy- clus folis.	Cy- clus lunæ.	Perio- dus Ju- liana.	Perio- dus Ju- daica.	Anni Olym- piadi- ci.	Ab Urbe con- ditâ.	Anni Julia- ni.
1623	5572	6	8	9	6336	5383	3.600	2375	1668
1624	5573	7	9	10	6337	5384	4.	2376	1669
1625	5574	8	10	11	6338	5385	1.601	2377	1670
1626	5575	9	11	12	6339	5386	2.	2378	1671
1627	5576	10	12	13	6340	5387	3.	2379	1672
1628	5577	11	13	14	6341	5388	4.	2380	1673
1629	5578	12	14	15	6342	5389	1.602	2381	1674
1630	5579	13	15	16	6343	5390	2.	2382	1675
1631	5580	14	16	17	6344	5391	3.	2383	1676
1632	5581	15	17	18	6345	5392	4.	2384	1677
1633	5582	1	18	19	6346	5393	1.603	2385	1678
1634	5583	2	19	1	6347	5394	2.	2386	1679
1635	5584	3	20	2	6348	5395	3.	2387	1680
1636	5585	4	21	3	6349	5396	4.	2388	1681
1637	5586	5	22	4	6350	5397	1.604	2389	1682
1638	5587	6	23	5	6351	5398	2.	2390	1683
1639	5588	7	24	6	6352	5399	3.	2391	1684
1640	5589	8	25	7	6353	5400	4.	2392	1685
1641	5590	9	26	8	6354	5401	1.605	2393	1686
1642	5591	10	27	9	6355	5402	2.	2394	1687
1643	5592	11	28	10	6356	5403	3.	2395	1688
1644	5593	12	1	11	6357	5404	4.	2396	1689
1645	5594	13	2	12	6358	5405	1.606	2397	1690
1646	5595	14	3	13	6359	5406	2.	2398	1691
1647	5596	15	4	14	6360	5407	3.	2399	1692
1648	5597	1	5	15	6361	5408	4.	2400	1693
1649	5598	2	6	16	6362	5409	1.607	2401	1694
1650	5599	3	7	17	6363	5410	2.	2402	1695

P R Æ F A T I O.

IN CREDIBILIS est utilitas juxta & jucunditas historiae in omni vitae & artium genere. Nam quòd cursum providentiæ Dei sibi semper similem, ecclesiæ statum inter calamitates nunquam non florentem, pietatis præmia certissima, impietatis poenas ineluctabiles, hæreticorum dolos irritos, tyrannorum technas evanescentes, imperiorum & conservationes & mutationes & everfiones mirabiles, familiarum florem subito enalcentem vel cadentem, heroum facinora eximia, denique exempla singularum artium innumerabilia: quod, inquam hæc omnia uno velut intuitu perlustrare possumus, id historiae acceptum est ferendum. Historiae dico; cujus anima est veritas, lux & oculus, Chronologia. Intellico autem hoc loco ejusmodi Chronologiam, quæ omnium ætatum & seculorum continuam seriem ita exhibet, ut qui illam legit, statim ideam ipsius mente completi, & istius ideæ beneficio universam & vastam illam omnium rerum à primâ mundi

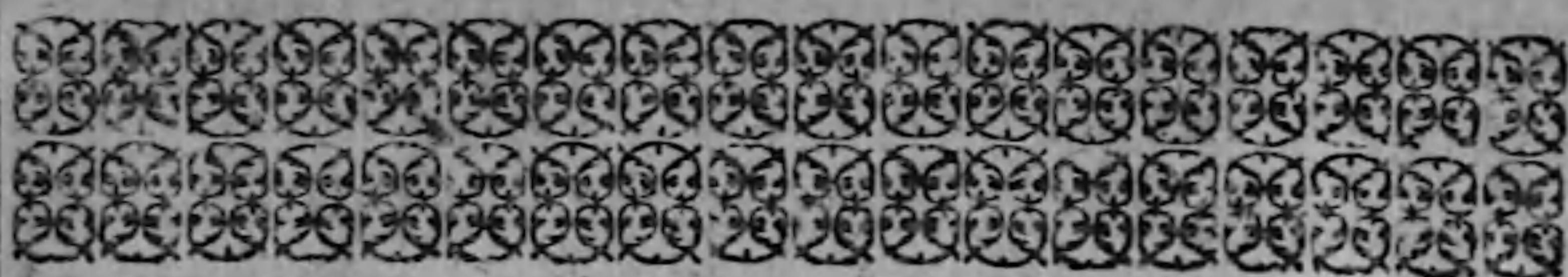

P R Æ F A T I O.

origine ad suam usque ætatem gestarum & passim adnotatarum farraginem aptè discernere, initia, progressus & fines ipsarum ad certa tempora referre, & singulas inter sese conferre possit. Hanc ad rem conducit hic thesaurus chronologicus, in quo eruendo Herculeum laborem exantlasse mihi videor, adeò quidem, ut reliquæ lucubrations sint veluti ludus, si ad hanc referantur. Accipe itaque hunc laborem eo animo, quo ego exantlavi; & sequentes observationes non oscitanter meditare. *Primo*, apud historicos & chronologos magna est nominum propriorum confusio. Sunt enim multi Saturni, Joves, Mercurii, Hercules, Ulysses, Apollines, Joves, Ogyges, Atlantes, Darii, Xerxes, Osirides, Artaxerxes, Pharaones, Antiochi, Ptolemæi, Cæsares, Herodes, &c. Oportet itaque animadvertere ex circumstantiis, qualis sit ille, de quo est sermo. e. g. num sit Hercules Libycus vel Alemannicus, Mercurius Ægyptius vel Germanicus, &c. *Deinde*, scriptura nominum propriorum sæpe variat apud varias nationes, imò etiam apud easdem. Hinc legimus, Ehud & Ajoth, Salomon & Solomon, Pekaia & Phaccia, Peka & Phacea, Joachin & Jechonias, Nebucadnezar & Nabuchodonotor, Hircanus & Hyrcanus &c. *Tertio*, sæpe accidit ut aliquis sit binomius, ut Salomon & Jedidjah, Hermes & Mercurius, Memphis & Cairum sive Alcairum, Byzantium & Constantino-

polis

polis &c. Sæpe quoque evenit, ut aliquis regno pulsus postea fuerit restitutus: unde bis venit in calculum. *Quartò*, numerus rotundus interdum ponitur pro minori vel majori, ut 500 pro 490, LXX pro 71 vel 72 &c. *Quintò*, intervalla numerantur inclusivè vel exclusivè. *Sextò*, interdum non exprimitur character temporis, sed ἐν πλάτῃ sive ὡς ἔγγιστα tempus recitatur: sæpe etiam aliquid dicitur καὶ ἀέληψιν. *Septimò*, varietas in chronologiâ etiam hinc existit, quòd alii adnotant principium, alii medium, alii finem regni, concilii, personæ, familiæ &c. *Octavò*, æra Christi vulgaris discrepat à verâ & exactâ. *Nonò*, diversa possunt esse initia imperii: ut Cyrus fuit rex antequam esset monarcha. Sic filii sæpe regnarunt unâ cum patribus, & postea soli: unde duplex initium regni adnotari solet. *Decimò*, Anticæsaes, Antipapæ, vel Antireges à quibusdam adnumerantur catalogo legitimorum, ab aliis omittuntur. *Undecimò*, anni incompleti à quibusdam negliguntur, ab aliis adduntur, & vel pro completis habentur, vel duobus aut pluribus tribuuntur. *Duodecimò*, accidit ut duo, vel tres uno sibi annos successerint. *Decimotertio*, sæpe ducimur conjecturis in adnotatione temporis. Quæ omnia si quis non observet, parum feliciter in chronologiis legendis, texendis, vel retexendis versabitur.

T A B E L L A
Inserviens computo quo-
tidiano.

*Annus Christi Dionysianus 1623 concurrit cum
Anno M. 5572.*

Anno periodi Constantinopolitanae 7131.

Anno periodi Juliana sive Scaligerana 6336.

Anno periodi Judaica seu computi Hillelis 5383.

Cyclo solis 8, lunae 9, Indictionis 6.

Anno diluvii universalis 3916.

Anno pacti cum Abrahamo initi 3549.

Anno exitus ex Aegypto 3120.

Anno excidii Trojae 2805.

Anno templi Salomonis 2640.

Anno Iphiti Olympiatico 3. 600.

Anno Romae conditae 2375.

Anno Nabonassari 2372.

Anno Philippæo à morte Alexandri M. 1935.

Anno erae Sel. Alexandr. Judaicae 1935.

Anno ultimo desolationis Jerusalem 1554.

Anno Hispanico 1661.

Anno Juliano à correctione Calendarii 1668.

Anno Martyrum seu Elkupti 1340.

Anno Dhilkalde Hegiræ Mahummedanae 1032.

INDEX HUIUS OPERIS.

- I. *Chronologia epocharum.*
- II. *Chronologia patriarcharum.*
- III. *Chronologia ducum, iudicum, & regum Hebraeorum.*
- IV. *Chronologia ducum Iudeorum post captivitatem Babilonicam.*
- V. *Chronologia scripturæ & versionis librorum Biblicorum.*
- VI. *Chronologia contextus Biblicæ: cui subnectitur Chronologia numerorum prophetarum.*
- VII. *Chronologia prophetarum.*
- VIII. *Chronologia Pontificum apud Iudeos.*
- IX. *Chronologia initii, durationis & finis regnorum: cui subicitur Chronologia jubileorum.*
- X. *Chronologia monarchiæ Assyriorum: ubi est chronologia dynastiæ Medorum, Babyloniorum siue Nabonassari, & Assyriorum.*
- XI. *Chronologia monarchiæ Persarum.*
- XII. *Chronologia monarchiæ Græcorum: ubi est chronologia regum Macedonia, Ægypti, Syria, & Asia.*
- XIII. *Chronologia monarchiæ Romanæ.*
- XIV. *Chronologia brevis aliquot veterum regnorum: puta Sinarum, Sicyoniorum, Argivorum, Atheniensium, Trojanorum, Mycenarum, Lacedæmoniorum, Corinthiorum, Lydorum, Tyriorum, Macedonum, Pergami, Persarum, Sicilia, Westgothorum, Longobardorum, Vandalorum, Ostgothorum, Italia, Hierosolymorum, Navarre, Norvegiæ, Arragonia, Legionis, Lusitania.*
- XV. *Chronologia regum Germanorum.*
- XVI. *Chronologia regum Ægypti.*
- XVII. *Chronologia dynastiæ Romanorum.*
- XVIII. *Chronologia brevis regnorum & imperiorum hodiè florentium: puta Scotia, Dania, Hungaria, Angliæ, Hispania, Polonia, Bohemia, Sveciæ, Turcarum, Moscorum.*
- XIX. *Chronologia regum Gallia: cui additur chronologia insignium heroum.*

XX.	<i>Chronologia dispersionis populorum,</i>
XXI.	<i>Chronologia recitans origines & inventores rerum.</i>
XXII.	<i>Chronologia antiquissimarum urbium.</i>
XXIII.	<i>Chronologia Scholarum.</i>
XXIV.	<i>Chronologia Pontificum Romanorum, & schismatum inter eos.</i>
XXV.	<i>Chronologia mirabilium quorundam beneficiorum & judiciorum Dei.</i>
XXVI.	<i>Chronologia symbolorum.</i>
XXVII.	<i>Chronologia conversionis populorum ad fidem Christianam.</i>
XXVIII.	<i>Chronologia persecutionum ecclesie.</i>
XXIX.	<i>Chronologia Conciliorum.</i>
XXX.	<i>Chronologia testium veritatis.</i>
XXXI.	<i>Chronologia heresum, sectarum, & schismatum.</i>
XXXII.	<i>Chronologia mysterii iniquitatis.</i>
XXXIII.	<i>Chronologia ordinum inter monachos.</i>
XXXIV.	<i>Chronologia theologorum.</i>
XXXV.	<i>Chronologia Kabbalarum & Rabbinorum.</i>
XXXVI.	<i>Chronologia Patrum.</i>
XXXVII.	<i>Chronologia Scholasticorum.</i>
XXXVIII.	<i>Chronologia Jurisconsultorum.</i>
XXXIX.	<i>Chronologia Medicorum.</i>
XL.	<i>Chronologia Historicorum & Chronologorum.</i>
XLI.	<i>Chronologia Alchymie.</i>
XLII.	<i>Genealogia philosophie.</i>
XLIII.	<i>Chronologia philosophorum & philologorum.</i>
XLIV.	<i>Chronologia poetarum.</i>
XLV.	<i>Chronologia Sibyllarum.</i>
XLVI.	<i>Chronologia natiuitatis & mortis virorum celebriorum.</i>
XLVII.	<i>Chronologia precipuarum eclipsium.</i>
XLVIII.	<i>Chronologia magnarum conjunctionum.</i>
XLIX.	<i>Chronologia cometarum post Christum natum.</i>
L.	<i>Chronologia quorundam synchronismorum.</i>

I. C H R O N O - L O G I A E P O - C H A R U M .

EPOCHA temporis est illustre temporis initium, unde annos, menses & dies in antecedentia & consequentia numeramus. Aliàs appellatur *radix, era* & *hera temporis*. Estque universalis vel particularis, sacra vel profana, primaria vel secundaria, historica vel proleptica sive technica, denique historica, astronomica, prophetica, idque hoc modo.

An. M.

- I. *Epocha mundi conditi* incidit æquinoctio verno, XXV. Martii.
- I. Primo anno mundi concipere oportet annum 765 *periodi Juliana Scaligeri*, quæ est systema annorum 7980, & nascitur ex continuâ multiplicatione trium cycloium, videlicet solis, lunæ & indictionum, sive 28.19.15. Tanto enim intervallo in orbem redeunt feriæ, novilunia & quorundam tributorum rationes.
- I. Primo anno mundi concipere oportet annum 1551 *periodi Constantinopolitana sive Græca*, quæ ab Adamo ad Christum numerat annos 5500, vel 5508. Dicitur *era mundi Græcorum*.
- I. Primo anno mundi concipere oportet annum 3036 *era Adami*, quæ ab Adamo ad Christum numerat annos 6984. dies 231.
190. *Periodus Judaica* incipit hoc anno. Perperam itaque hanc periodum Judæi deducunt à conditu mundi, cum sit minor annis 189. Dicitur *era mundi Judaica*.
1656. *Epocha diluvii* incidit in hunc annum currentem.
1717. *Æra Chaldeorum seu Babylonis* incipit. Alii arcessunt ab anno Semiramidis 18, qui est mundi 1774.
2023. *Epocha promissionis Abrahamo facta* incipit.
2189. *Epocha diluvii Ogygiani* incipit.

An. M.

2437.

Epocha diluvii Deucalionis incipit.

2453.

Epocha exitus Israëlitarum incipit mense Aprili. Hæc etiam solet appellari epocha promulgationis legis, quia promulgatio legis subsequuta est exitum 50 diebus.

2548.

Epocha annorum sabbaticorum & jubileorum incipit. Complectitur autem Jubilæus annos 49, non 50.

2767.

Epocha excidii Trojani incipit 16 Junii.

2932.

Epocha templi Salomonis incipit, anno 4 Salomonis, mense Majo.

3174.

Epocha Olympiadum incipit mense Julio circa solstitium æstivum.

3197.

Epocha urbis Roma condita incipit 21 Aprilis. Quidam multis seculis ante ætatem Romuli constituunt hanc æram: sed minus rectè. Tametsi enim certum sit Romam à Româ Itali filiâ & nomen & fundamenta prima accepisse: tamen à Romulo & Remo redacta est in formam urbis, cum antea nonnisi pagus esset.

3203.

Epocha Nabonassari incipit 26 Februarii. Non rectè appellatur æra Nabuchodonosoris.

3222.

Epocha regis Ezechia incipit.

3227.

Epocha deportationis X tribuum incipit. Appellatur etiam æra casus Hosea.

3320.

Epocha prædicationis Jeremia incipit, anno 13 Josiæ. Est annorum 40.

3342.

Epocha Danielis incipit. Estque annorum 79.

3350.

Epocha captivitatis Babylonica incipit.

3354.

Epocha Ezechielis incipit, estque annorum 24.

3360.

Epocha excidii Hierosolymitani incipit. Appellatur etiam epocha casus Sedekia.

3419.

Epocha laxata captivitatis Babylonica incipit. Hæc ipsa quoque est epocha secunda monarchia.

3527.

Epocha LXX septimanarum Danielis incipit, anno 2 Darii Nothi, ita ut hæc æra terminetur anno M. 3527. Scaligero incipit ab autumno, Funccio à vere.

3532.

Epocha instaurationis templi incipit.

3620.

Epocha monarchia tertia incipit, quæ ipsa est æra periodi Calippi, & incidit 28 Junii.

3625.

Epocha annorum Philippeorum, & epocha mortis Alexandri M. incipit 12 Novembris. Congruit enim æra Philippi cum ærâ ab obitu Alexandri.

000.

Æra Seleuci est triplex. Prima est Alexandræa & Dhilkarnaim, quia post mortem Alexandri M. cœpit eo tempore, quo duo cornua, i. e. imperia nobiliora ex regno Alexandri enata sunt, videlicet regnum Syriæ & Ægypti. Incipit anno 3638, 13 Martii: & appellatur æra Seleuci Judaica. Secunda est Antiochena, quæ incipit anno M. 3639 ab autumno.

Tertia

n. M.

Tertia est *Chaldaica* seu *Macedonica*, quæ incipit an. M. 3639 à vere. Cæterùm dicitur *era Seleuci*, quia n. meratur à regno Seleuci Nicanoris, qui fuit potentissimus inter successores Alexandri M. Appellatur eti. m. *era Græcorum, contractuum, authoru librorum Maccabaorum, item Syrorum, & Syro-Græcorum.*

3666.

Æra Dionysii Ægyptiaca incipit, anno 1 Philadelphi, 25 Martii.

3785.

Æra Maccabaorum incipit, non ab initio, sed à sacerdotio Judæ & repurgatione templi. Dicitur eti. *epocha encaniorum Judæ Maccabei*, & init 24 Novem. r.

3807.

Æra Hasmoneorum incipit, à primo anno Simonis.

3823.

Æra Tyriorum incipit. Hæc utitur concilium Chalcedonense.

3902.

Epocha Antiochena incipit à libertate urbis recuperatâ. Hæc æra est usitata in quorundam conciliorum inscriptionibus.

3905.

Epocha anni Juliani incipit à correctione Kalendarii operâ Julii Cæsaris. Init Kalendis Januarii.

3907.

Epocha à cæde Cæsaris incipit idibus Martii.

3908.

Epocha annorum à primo consulatu Augusti init 22 Septembris.

3912.

Æra Hispanica incipit sub Augusto, 1 Januarii. Hæc crebro occurrit in tomis conciliorum, & aliâs appellatur *era aris*, item *era Cæsaris*.

3919.

Æra victoria Actiaca incipit 2 Septembris.

3920.

Epocha Augustorum incipit, à captâ Alexandria. Hæc sic appellatur, quod Ægyptii eam necesse habuerint recipere edicto Augusti Incidit 29 Augusti.

3923.

Epocha Augustana incipit, ab appellatione Senatus Octavio tributâ.

3950.

Epocha nativitatis Christi incipit 1 Januarii hujus anni: quia Christus natus putatur 25 Decembris an. M. 3949. Hæc est epocha vulgaris & Dionysiana. Vera incidit in annum M. 3948. Cæterùm prior æra dicitur Dionysiana, quia Dionysius Exiguus, abbas Romanus, illam anno 532 introduxit. Etsi enim Eusebius, Hieronymus & Prosper Aquitanicus eti. annos à Christo nato descripserunt in suis Chronicis: hæc tamen numerandi ratio non fuit publicè usitata.

An. Chr.

35.

Æra passionis Christi incipit 25 Martii: *æra assumptionis Domini* sive ascensionis incipit 6 Maji.

69.

Epocha excidii Hierosolymorum per Titum incipit: anno M. 4018.

86.

Epocha agonum Capitolinorum incipit sub Domitiano, 1 Januarii.

An. Chr.
284.

Æra Diocletiani incipit 29 Augusti. Nam Diocletianus sublatâ priore observatione, quâ in orbe Romano de Consulibus & Imp. nominibus tempora signabantur, edicto cavuit, ut anni in posterum à primo principatus sui anno numerarentur. Quæ quidem æra scriptoribus etiam ecclesiasticis, Epiphanio, Ambrosio, & aliis usitata, duravit annos 248, usque ad an. Chr. 532, quo Dionysius Exiguus noluit annos numerare ab imperio persecutoris, introductâ epochâ ab incarnatione Christi. Cæterum æra Diocletiani appellatur etiam *æra Gratiæ*, *æra Martyrum*, & *æra Coptitarum*, quæ apud Africanos & Æthiops Christianos etiamnum hodiè in usu est, unde etiam appellatur *æra Æthiopum & Abyssinorum*.

312. *Æra indictionum* incipit sub Constantino M. à 24 Septembris.

330. *Æra ab eneaniis urbis Constantinopolitana* incipit. Alii conferunt in an. 331 vel 332.

622. *Hegira seu æra Arabum, sive Turcica*, incipit.

632. *Æra Jezdagird sive Persica*, incipit 16 Julii.

1079. *Æra Gelulæa*, incipit, quâ reformata est æra Jezdagirdica.

1252. *Æra Alphonsi, regis Castiliæ & Legionis*, incipit.

1582. *Æra Gregoriana*, incipit. Dicitur etiam *æra Liliæna*, *Claviana*, *Calendarii reformati*, & *correctionis novæ*.

Atque hæc sunt præcipuæ epochæ, præter quas etiam illæ occurrunt, sed rarò: puta *æra Laodicensium*, *Edessenorum*, *Ascalonitarum*, *Philadelphensium*, *Damascenorum*, *Gazensium* &c. Porro epochæ habent certa intervalla, quæ apud alios sunt alia, hoc ferè modo.

Varro constituit tria temporis intervalla. Primum est ἀδύλον, incertum, ethnicis videlicet: inde à creatione M. ad diluvium, annorum 1656. Secundum est μυθικόν, fabulosum, ethnicis nempe, quod etiam dicitur ἡρωικόν, à diluvio usque ad initium Olympiadum; hoc est, annum M. 3174. Tertium est ἰστορικόν, inde à primâ Olympiade, sive anno M. 3174.

Poeta constituunt quatuor ætates: è quibus prima est *auræa*, ab exordio mundi usque ad Jovem: secunda *argentea*, à Jovis regno ad heroum, id est, virorum præstantissimorum, exortum: tertia *ænea*, ab heroibus usque ad constitutionem monarchiarum: quarta *ferrea*, usque ad finem mundi.

Augustinus constituit sex hujus mundi velut unius hominis ætates, quibus hoc seculum sit duraturum, quemadmodum sex diebus est conditum. Prima est ab Adamo usque ad Noë, tempore diluvii, anno M. 1656. Secunda est à

diluvio

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Anno Chr.

2023. ita ut à diluvio ad promissionem sint anni 367. Vide *Genes. 12.*

III. Epocha exitus *Israëliitarum ex Ægypto* incidit in an. M. 2453. ita ut à promissione ad exitum sint anni 430. Vide *Exod. 12.*

IV. Epocha *fundationis templi Salomonis* incidit in an. M. 932. ita ut ab exitu ad fundamenta templi sint anni 479. Vide *1. Reg. 6.*

V. Epocha *captivitatis Babylonicæ* incidit an. M. 3350 ita ut à fundatione templi ad captivitatem Babylonicam sint anni 418.

VI. Epocha *captivitatis soluta* incidit an. M. 3419. ita ut captivitatis anni sint 70.

VII. Epocha *instauracionis templi* incidit an. M. 3532. ita ut inter solutionem captivitatis & instauracionem templi sint anni 113.

VIII. Epocha *nativitatis Christi* incipit an. M. 3949 deficiente, & 3950 ineunte, ita ut inter instauracionem templi & nativitatem Christi sint anni 416. Intellige hęc epocham nativitatis Christi *Dionysianam*. Epocha *Scaligerana* incipit anno M. 3948. Quæ de re p̄ucis ita accipe. Christus est natus anno 42 Augusti, consensu omnium. Jam verò anni Augusti numerantur vel à cæde Cæsaris, anno M. 3907, vel à consulatu, anno M. 3908. Hinc annus 42 à cæde Cæsaris concurret cum anno M. 3948: sed 42 à consulatu concurret cum anno M. 3949. Cur verò assumitur annus 3950? Resp̄. Anni mundi a vere, Christi a Januario ineunt. Etsi enim Christus natus est anno M. 3949 mense Septembris exeunte: tamen ex traditione Dionysii collocatur ejus natiuitas in 25 Decembris anni 3949, adeoque æra incipit anno 3950 Kalendis Januarii. Idem de æra Scaligerana judicium est. Nam Christi natiuitas confertur in annum M. 3947 exeuntem, mense Decembri, & æra incipit anno M. 3948 Kalendis Januarii.

II. Chronologia Patriarcharum, sumta ex *Genes. 5. 9. 11. 21. 25. 29. & Exod. 6.*

An. Mundi.
Nascitur

1.

Adam vixit an. 930. Hebræi putant Cainum esse natum anno M. 15. Abelem 30. & Cainum interfecisse Abelem an. M. 100. Adam est Saturnus ille, qui filios suos devoravit, h. e. in mortem præcipitavit.

130.

Seth vixit annos 912. Hic duas statuit columnas, unam lapideam, alteram lateritiam, ut illa aquis, hæc igni superesset. Prævidit enim unâ cum parente Adamo mundum peri-

turum

Num. Pa-
triarch.

1.

2.

II. Chronologia Patriarcharum.

15

Num. Pa-
triarch.

An. Mundi.
Nascitur

turum aquâ & igni. Columnis istis inscripsit artes à se inventas. *Joseph. i. antiq. c. 4.* ubi refert, alteram suo ævo in Syriâ adhuc extitisse.

235.

Enos vixit annos 905.

3.

325.

Cainan vixit an. 910.

4.

395.

Malaleel vixit an. 895.

5.

460.

Jared vixit an. 962.

6.

622.

Enoch vixit an. 365. postea vivus in coelum translatus est. Ex hâc historiâ originem sumit ἀπὸ θεῶν ethnicorum.

7.

687.

Mathusalah vixit an. 969. Non attigit millenarium annorum numerum: quia millenarius est figura æternitatis.

8.

874.

Lamech vixit an. 777.

9.

1056.

Noah vixit an. 950. Hic est Janus & Bacchus ethnicorum.

10.

1556.

Sem vixit an. 600. Hic est primogenitus filius Noë, non verò Japheth. Quod patet non solum ex eo, quòd Sem primo loco recitatur à Mose historicum agente, sed etiam, quia ipsius eximia prærogativa postulat ut sit primogenitus, utpote ex cujus lineâ oriundus erat Messias, & qui erat sacerdos & rex altissimi. Neque enim Sem est alius quàm Melchisedec, ἀπὸ τῶν ἢ ἀμὴ τῶν ratione genealogiæ.

11.

1658.

Arphaxad vixit an. 338.

12.

1693.

Salah vixit ann. 433. Inter Arphaxad & Salah LXX interpretes & Lucas c. 3. ponunt Cainan, qui fuerit filius Arphaxadi & genuerit Salah. Quæ res turbat calculum chronologicum. Ita enim Cainan statuitur natus anno M. 1693. Salah 1723. Heber 1753 &c.

13.

1723.

Heber vixit ann. 464. Ab hoc dicti sunt Hebræi.

14.

1757.

Peleg vixit an. 239. Hoc tempore accidit confusio Babylonica.

15.

1787.

Regu vixit an. 239.

16.

1819.

Serug vixit an. 230.

17.

1849.

Nahor vixit an. 148.

18.

1878.

Tharah vixit an. 205.

19.

1948.

Abraham vixit an. 175. Abraham est decimus à Noë, ut Noë ab Adam.

20.

2048.

Isaac vixit an 180.

21.

2108.

Jacob vixit an. 147. Ab hoc inclusivè numerat Bellarminus iudices Hebræorum.

22.

2195.

Levi vixit an. 137.

23.

2199.

Joseph vixit an. 110.

24.

2228.

Kaath filius Levi vixit an. 133.

25.

2302.

Amram pater Moysi vixit an. 137.

26.

III. Chronologia Ducum & Judicum Hebræorum.

An. Mundi.

Num. Du & Jud.

2374.	M oses nascitur; vixit an. 120. <i>Exod. 7. Deut. 34.</i> Mosis mentionem faciunt Berofus, Diodorus Siculus, Trogus Pompejus, Justinus, Plinius, Strabo, Juvenalis.	1.
2413.	Josua nascitur; primò dictus Hosea <i>Num 13.</i> Vulgo appellatur Jesus. Vixit an. 104. <i>Jos. 14.</i> præfuit summæ rerum ann. 25. incompletos inde ab anno 2493.	2.
2517.	Othoniel sive Athniel solus præest summæ rerum an. 16.	3.
2532.	Ehud vel Ajoth præest an. 80. <i>Jud 3.</i>	4.
2612.	Debora cum Barach præest an. 40. <i>Jud. 5.</i>	5.
2652.	Gideon præest an. 40. <i>Jud. 8.</i>	6.
2692.	Abimelech Gideonis F. degener præest an. 3. <i>Jud. 9.</i>	7.
2695.	Thola præest annos 23. <i>Jud. 10.</i>	8.
2718.	Jair præest an. 22. <i>Jud. 10.</i>	9.
2740.	Interregnum Philistæorum & Ammonitarum an. 18.	
2758.	Jephthe præest annis 6. <i>Jud. 10.</i>	10.
2764.	Ebzan sive Abesan præest an. 7. <i>Jud. 12.</i> Hebræi putant hunc esse Boas.	11.
2771.	Elon seu Ajalon præest an. 10. <i>Jud. 12.</i> Hunc Ajalon non habent LXX.	12.
2781.	Abdon præest an. 8. <i>Jud. 12.</i>	13.
2789.	Samson præest an. 20. <i>Jud. 16.</i>	14.
2809.	Eli sacerdos præest an. 40. <i>1. Sam. 4.</i>	15.
2849.	Samuel propheta præest an. 40. computatis annis regni Saulis <i>Act. 13.</i> quibus demtis, præest an 30 & aliquot mens. Atque hi sunt judices Hebræorum, quos Aventinus eleganter appellat prætores.	16.

III. Chronologia Regum Hebræorum.

An. M.

Num. reg

2879.	Saul regnat an. 10. <i>Act. 13.</i> ubi anni Samuelis & Saulis dicuntur fuisse 40.	1.
2889.	David regnat an. 40. <i>m. 6. 2. Sam. 5.</i>	2.
2929.	Salomon regnat an. 40. <i>1. Reg. 11.</i>	3.

Divisio regni.

	Reges Juda.		Reges Israël.	
2969.	1 Roboam an. 17.	1	Jeroboam an. 22.	An. M.
2986.	2 Abia an. 2.	2	Nadab ann. 2. qui includuntur annis Jeroboam.	2969.
2988.	3. Afa an. 41. Mediū mundi incidit in an. 13. <i>Afæ.</i>	3	Baasa an. 24.	2989.

III. Chronologia Regum Hebraeorum. 17

An.M.			An.M.
	Tum enim complentur 3000 anni à condito mundo.		
3029.	4	Josaphat an.25.	3014.
3054.	5	Joram an.8.	3015.
3062.	6	Ochozias an.1.	3014.
3063.	7	Athalia foemina an.7.	3028.
3069.	8	Joas an.40.	3045.
3019.	9	Amasia an.29.	3048.
3138.	10	Azaria, qui & Ozia sive Usias an.52.	3063.
3190.	11	Jotham an.16.	3091.
3206.	12	Achaz an.16.	3118.
3222.	13	Ezechias an.29.	3123.
3251.	14	Manasses an.55.	3175.
3306.	15	Amen an.2.	3175.
3308.	16	Josias an.31.	3176.
3338.	17	Joachas mens.3.	3188.
3339.	18	Eliakim, qui & Jojakim an.11.	3190.
3350.	19	Joachin sive Jechonias mens.3. Deportatur Babylonem, & anno 37 captivitatis è carcere liberatur, & honorificè tractatur ab Evilmerodacho.	3210.
3350.	20	Sedekias an.11. Hic anno 3360 abducitur Babylonem.	

IV. Chronologia Ducum Judeorum post captivitatem Babylonicam.

An.M.		Num. duc.
3419.	Z orobabel an.32. solutâ captivitate.	1.
3451.	Resa Mesullam an.46.	2.
3497.	Johannes F. Resæ an.40.1	3.
3537.	Judas, cognomento Hyrcanus, an.14.	4.
3551.	Joseph an.7.	5.
3558.	Semei an.11.	6.
3569.	Matathias, cognomento Eli, an 12.1	7.
3581.	Maath, sive Asarmath, an.9.	8.

18 IV. Chronolog. Ducum Hebr. post capt.

Anno M.		Num. duc
3590.	Nagge, sive Nanges, an. 10.	9.
3600.	Hells, aliis Eli, an. 8.	10.
3608.	Nahum an. 7.	11.
3615.	Amos, cognomento Sirach, an. 14.	12.
3629.	Mathathias, cognomento Siloah, an. 10.	13.
3639.	Joseph junior, an. 60.	14.
3699.	Johannes Hircanus an. 17. Hic est tertius Christi, postremus Judæorum dux è posteris Davidis.	15.
3779.	Inferregnum an. 80.	16.
3780.	Matathias Macabæus sive Assimonæus an. 3.	17.
3783.	Judas Macabæus Mathatiæ filius an. 6.	18.
3789.	Jonathan frater Judæ an. 18.	19.
3807.	Simon frater Jonathæ an. 8.	20.
3815.	Johannes Hircanus frater Simonis an. 31.	21.
3845.	Aristobulus, primus rex post regem Sedechiam, an. 1. vivente patre Hircano, ita ut hic annus concurrat cum 31 partis.	22.
3846.	Alexander Jannæus, secundus rex, an. 27.	23.
3873.	Alexandra regina, quæ & Salome & Solima, an. 9.	24.
3882.	Hircanus inens. 3.	25.
3882.	Aristobulus II. Hirceni frater, an. 5.	26.
3887.	Hircanus iterum an. 23.	27.
3910.	Antigonus fit rex, Hierosolymâ à Parthis captâ. Regnat an. 1.	28.
3911.	Herodes Ascalonita, cognomento Magnus, annos 38. Hic anno 3911 Hierosolymam expugnat, & sceptrum à Judæis aufert, Antigono securi percusso, & postea sublato Sanhedrin occisis judicibus de domo Davidis ordinariis, & substitutis profelytis in lege peritis. Anno 3931 instaurat templum.	29.
3949.	Archelaus, Herodis Magni filius, an. 9.	30.
3958.	Herodes Antipas, qui Christum in passione irridet, an. 24.	31.
3982.	Herodes Agrippa, an. 7.	32.
3989.	Agrippa junior sive secundus, Agrippæ superioris filius, ultimus ex lineâ Herodis. Regnat annis 26.	33.

Hic deficit regnum Judæorum.

Observationes.

1 Res Judæorum inde ab Adamo usque ad excidium templi per Titum anno M. 4017 in quatuor ætates dividi possunt. Prima est potestatis patriæ, & est velut infantia innocens: secunda est potestatis judiciariæ, & est velut adolescentia vegeta: tertia est potestatis regiæ, & est velut ætas virilis consistens: quarta est potestatis pontificalis, & est velut senectus ad interitum vergens.

2 In Chronologiâ patriarcharum antediluvianorum tenenda est regula Josephi lib. I. antiq. c. 5: Non spectandum est,

quot

quot annos quisque patriarcha vixerit, sed quando liberos genuerit: & anni generationis pro completis sunt habendi. Idenim evincit chronologia Adami, qui fuit annorum 130, cum genuit Sethum. In patriarchis post diluvium aliter res habet. Sic Abraham natus est anno Tharæ 70 corrente. Quod autem chronologi quidam ex *Ac. 7. v. 4.* elicere conantur, Abrahamum natum esse anno 130 Tharæ, id frivolum est. Nam Thara annos 60 mansit in Charan, ibique mortuus est. Abraham verò ad annos 60 unà cum parente mansit ibidem, verum ita ut non continuam ibi moram traxerit, sed anno ætatis 75 Charane sit profectus ad lustrandum terram Canaan, & inde redierit ad patrem. Eo autem defuncto profectus est in terram Canaan ad habitandum. Atq; hoc sibi vult vox *μὴ ὄξινος*, quæ occurrit *Ac. 7.*

3 Lxx interpretes à creatione ad diluvium habent annos 2362: qui calculus est mendosus.

4 In chronologiâ Judicium duplex est supputatio, hoc modo.

Prima supputatio: ubi annis Judicium annumeratur interregnum.

Secunda supputatio: ubi anni Judicium numerantur absque interregno.

Anno M.

2493.

Josua præest an. 24, & aliquot mens.

2493

Josua præest annis 18 incõpletis, sive an. 17 & aliquot mens.

2517.

Othniel solus præest an. 16. quib. si addantur anni 24, quibus præfuit unà cum Josuâ, prodeunt anni 40, de quibus *Judic. 3. v. 11.*

2511.

Othniel an. 40.

2532.

Ehud an. 80.

2551.

Ehud an. 80.

2612.

Deborah an. 40.

2631.

Deborah an. 40.

2652.

Gideon an. 40.

2671.

Gideon an. 40.

2692.

Abimelech an. 3.

2711.

Abimelech an. 3.

2695.

Tholah an. 23.

2714.

Tholah an. 23.

2740.

Interregnum an. 18.

2718.

Jair an. 22.

2737.

Jair an. 22.

2758.

Jephtha an. 6.

2759.

Jephtha an. 6.

2764.

Ebzán an. 7.

2765.

Ebzán an. 7.

2771.

Elon an. 10.

2772.

Elon an. 10.

2781.

Abdon an. 8.

2782.

Abdon an. 8.

2789.

Samson an. 20.

2790.

Samson an. 20.

2809.

Eli an. 40.

2810.

Eli an. 40.

2849.

Samuel an. 40.

2850.

Samuel an. 40. computatis annis regni Saulis *Ac. 13. v. 21.*

5 In chronologiâ regum duplex quoque est supputatio. Nam alii initium regni Saulis figunt an. M.2879, alii an. 2881. Et rursus alii continuâ serie numerant reges Juda & Israël, sine interregno: alii inter Amaziam & Usam sive Azariam constituunt interregnum Sanhedrin xi annorum, inde ab anno M.3129 ad an.3140, quo dicunt Azariam cœpisse regnare: & similiter inter Jeroboam II & Zachariam collocant interregnum 22 annorum, ab an M.3155 ad an. 3177. Porro in comparatione regum Juda & Israël observa, non tam fines quam principia annorum regni spectanda esse: & annos nunc plenos, nunc incompletos esse intelligendos: denique conregnum, ut ita dicam, & interregnum sæpe adnumerari regno.

6 In chronologiâ ducum Judeorum constitui possunt tria intervalla. Primum complectitur xvi duces è posteris Davidis, à Zorobabele usque ad Assamonæos sive Macabæos: secundum, Assamonæos V: tertium reges xii, inde ab Aristobulo.

V. Chronologia scriptiois librorum Canonico- rum Vet. Testamenti.

Anno M.

2450.

Genesin videtur Moses scripsisse paulò ante exitum Israëlitarum ex Ægypto. Complectitur hic liber historiam annorum 2368, sive numero rotundo 2370.

2450.

Liber Job eodem tempore à Mose existimatur scriptus: quanquam alii ab ipso Job, alii à Salomone scriptum esse putant. Caterùm Job vixit, quo tempore Israëlita in Ægypto degebant. Sunt, qui putant ipsum esse pronepotem Esavi, qui Genes.36. dicitur Jobab: quæ sententia est Lxx. Interpretum in appendice ad librum Job. Rursus sunt, qui eum non ab Esau, sed à Nachor, fratre Abrahamæ, descendere contendunt, ita ut sit tertius à Nachor: quæ sententia est probabilior. Nam אִיּוֹב & יוֹב in linguâ sanctâ non habent tantam affinitatem, ut pro uno sumi queant.

2454.

Exodus videtur composita anno 2 post exitum. Capite primo usque ad 12. continetur breviculum historiæ 140 annorum, à morte Josephi usque ad exitum ex Ægypto. Sequentibus capitibus sunt gesta duorum annorum, videl. anni 2453, quo Israëlita exiverunt ex Ægypto, & sequentis.

2454.

Leviticus eodem anno videtur scriptus. Continet res gestas uno mense, ab initio anni secundi post exitum.

2492.

Numeris continetur historia 38 annorum, ab initio mensis secundi, anni post exitum secundi, usque ad initium men-

Num. libi

1.

2.

3.

4.

5.

fis un-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Anno M.

Num. libr.

3130.

Hoseas

3140.

Joël

3150.

Amos

3180.

Esaias

3188.

Micha

3220.

Habacuc

3238.

Nahum

3316.

Sophonias

3320.

3340.

Vaticinantur eodem ferè tempore. Vide Chronologiam prophetarum.

Vaticinantur. Vide Chronologiam prophetarum.

Jeremias vaticinatur. Ejus est *prophetia*; item *Threni*, quibus deplorat miserabilem statum Judæorum, inde à morte Josiæ regis. Adscribuntur eidem ab Hebræis *duo libri Regum*; quanquam alii hos libros tribuunt prophetæ Gad & Nathan, decepti loco *1. Paral. ult. vers. 29*: alii verò diversis temporibus eos compilatos esse volunt. Cæterum *primus liber Regum* continet res gestas Salomonis, & quatuor sequentium regum Juda, & octo regum Israël; estque historia an. 125, ab an. M. 1929, ad an. 3054: *secundus* continet res gestas sedecim regum Juda, & duodecim regum Israël, estque historia an. 306, ab an. M. 3054. ad 3360.

3354.

Ezechiel

3356.

Daniel

3358.

Obadias seu

Abdias

3527.

Haggæus

3527.

Zacharias

3537.

Malachias

3540.

Duo libri Chronicorum, sive Paralipomenon, putantur scripti ab Esdrâ, vel à summo aliquo sacerdote, vel à diversis authoribus. *Primus* est Chronicon Pentateuchi, Josuæ, Judicum, & utriusque libri Samuelis: *secundus* est historia an. 490, inde à Salomone usque ad reditum ex captivitate Babilonicâ, h. e. ab anno M. 2929 ad an. 3419.

3563.

Liber Esdræ, ab ipso scriptus, continuat historiam Chronicorum, ab edicto Cyri de solutione captivitatis Babilonicæ, usque ad an. 19. Artaxerxis Mnemonis, ita ut complectatur res gestas an. 144.

3568.

Liber Psalmorum putatur collectus ab Esdrâ, si excipias ultimum volumen, quod tempore Maccabæorum concinatum fuisse credibile est. Cæterum inter præcipuos Esdræ labores commemoratur librorum sacrorum collectio in unum volumen.

3570.

Liber Nehemia, ab ipso scriptus, est historia annorum 56, inde ab anno 19 Artaxerxis Mnemonis, quo Nehemias venit Hierosolymam permissu regis usque ad annum 6 Darii Codomanni, quem superavit Alexander M. *Nehem. 12. v. 21.*

3572.

Liber Esther videtur scriptus à Nehemiâ. R. Moses ipsum

tribuit

Anno M.

tribuit viris synagogæ magnæ; Philo, sacerdoti Joachim; R. Abraham, Mardocheo; alii, Esdræ.

Num. libr.

V. Chronologia scriptiois librorum
Apocryphorum.

3228. **Liber Tobia** continet historiam, quæ pertinet ad tempora Salmanassar, à quo Tobias fuit deportatus. Fuit ergo æqualis Nahumi & Habacuci. Scriptus videtur à pio quodam viro paulò post illud tempus. 1.
3239. **Liber Judith** videtur scriptus ab Eliachim seu Joachim sacerdote magno tum temporis. Referimus autem hanc historiam ad tempus *Mardokempadi* seu *Merodachi*; ita ut ille sit Nabuchodonosor, cuius fit mentio in hoc libro. Alii referunt ad res Cambysis vel Darii Hytaspis. 2.
3260. **Oratio Manassis** ab ipso est recitata in captivitate. 2. Chron. 33. v. 12. 3.
3370. **Liber Baruchi** scriptus est ab ipso, tempore captivitatis. 4.
3370. **Epistola Jeremia** scripta fuit ad deportandos Babylonem. Illam posuit Baruch, minister & amanuensis Jeremia, in extremo suo libro. 5.
3590. **Additiones ad Danielem & Estheram**: item, **Liber tertius & quartus Esdra**, compilati sunt à Judæis sub finem monarchiæ Persicæ. 6.
7.
8. 9.
3700. **Liber Sirachi**, qui dicitur ecclesiasticus, ab ipso videtur scriptus. Vixit tempore Ptolomæi Euergetis, ut ipse testatur in præfatione ad librum suum. Appellatur Josua Sirach, sive Jesus Sirachi F. 10.
3810. **Liber tertius Maccabaorum** est ordine historiæ primus. Habet enim gesta sub annum quartum Antiochi Magni, qui est annus M. 3729. Scriptus putatur à Simone summo sacerdote. Alii hunc librum, ut & duos sequentes tribuunt Josepho, sacerdoti Hierosolymitano, qui à Vespasiano captus, cum Tito filio ejus relictus est Hierosolymis, & postea venit Romam. 11.
3820. **Liber secundus Maccabaorum** recitat res gestas à fine Seleuci Philopatoris ad tempora usque Antiochi Eupatoris, ita ut sit historia ferè 18 annorum, ab anno M. 3770 ad an. 3788. Author putatur Jason Cyrenæus. 12.
3825. **Liber primus Maccabaorum** recitat res gestas sub Antiocho Epiphane, Eupatore, Demetrio Sotere, Alexandro Balâ, Demetrio Nicanore, Antiocho Entheo & Sidetè, per annos ferè 41. inde ab an. M. 3775. ad an. 3814. Credibile est, authorem hujus libri esse Johannem Hircanum, filium Simonis, qui rebus omnibus interfuit, & fuit summus sacerdos post patrem. 13.

3989.

Sapientia Salomonis scripta putatur à Philone Judæo, qui claruit anno Chr. 40. sub Caligulâ.

14.

V. Chronologia scriptiois librorum Canonorum N. T.

An. Chr.

41. 43.

Mattheus octavo post assumptionem Domini anno scripsit evangelium.

Num. lit

1.

52.

Paulus scribit utramq; epistolam ad Thessalonicenses, Athenis,

2. 3.

54.

Lucas scripsit evangelium ex ore Pauli.

4.

54.

Paulus scripsit priorem ad Corinthios Philippis.

5.

55.

Epistola { ad Romanos, Corintho
2. ad Corinth. Philippis
1. ad Timoth. Laodiceâ
ad Titum Nicopoli } Est missa,

6.

7.

8.

9.

56.

{ — Petrus priorem epistolam scribit Babylone,
— Judas scribit epistolam.

10.

11.

58.

59.

Paulus Româ scribit epist. ad { Galatas,
Ephesios
Philippenses
Colossenses
Timoth. 2.
Philemonem
Hebraos }

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

60.

{ — Lucas scribit Acta apostolorum.
— Jacobus scribit suam epistolam Hierosolymis.
— Petrus scribit posteriorem epistolam Româ.

19.

20.

21.

67.

{ — Marcus ex ore Petri scribit evangelium Romæ: ubi unâ cum Petro & Paulo, non anno 8, sed 14 Neronis, martyrie est coronatus.

22.

87.

{ — Johannes Ephesi scribit tres epistolas, antequam in Pathmon relegatur.

23. 2

25.

94.

100.

Johannes scribit Apocalypsim in Pathmo.
Johannes scribit evangelium Ephesi contra Cerinthum.
Hoc loco non ab re fuerit in compendium redigere, quæ in antiquissimo scripto Arabico de vitis quatuor evangelistarum continentur. Etsi enim chronologia discrepat a nostrâ: occurrunt tamen quædam ἀξιωματικὰ ὄντα.

26.

27

I. Apostoli in hoc scripto peculiari nomine appellantur *Albi*: sive quòd albis uterentur vestibus, sive propter doctrinæ candorem, sive propter vitæ puritatem, sive denique quòd Christus Luc. 22. v. 31. apostolos comparaverit tritico.

II. *Mattheus* fuit *διδάσκων*. Appellatus enim fuit alio nomine *Levi* Marc. 2. v. 14. Luc. 5. v. 27. 29. In Arabico ipsi tri-

buitur

buitur epitheton *Electus*, sive *Clarus*. Patria ejus fuit Nazareth. Parentes ex tribu Isaschar fuerunt, Alphæus, pater, aliàs Ducu, & Karutjas, mater. Ante vocationem ad apostolatam fuit publicanus. *Marc. 2. Luc. 5.* Scripsit evangelium suum anno primo imperii Claudii, incipiendo in Palæstinâ, anno octavo post ascensionem Christi, & illud absolvens anno sequenti nono in Indiâ sive Æthiopiâ. Scripsit autem Hebraicè. Martyrium subiit in civitate Beschberi sive Nadaver; ubi lapidibus fertur obrutus; etsi alii scribant capite truncatum, & alii clavis in terram defixum esse tradant.

III. *Marcus* etiam fuit *δῶνυμ*. Appellatus enim fuit alio nomine Johannes *Act. 12. v. 12. 25. c. 15. v. 37.* Fuit unus è *LXX* discipulis, de quibus *Luc. 10:* & quidem fuit inter illos primarius. Patria ejus fuit Qabursha civitas: etsi alii Hierosolymitanum fuisse docent. Matrem habuit Mariam, consobrinum Barnabam. *Act. 12. v. 12 Coloss. 4. v. 10.* Post ascensionem Domini fuit socius peregrinationum Pauli & Barnabæ. A Petro factus fuit patriarcha Alexandriae Ægypti & Pentapolis sive Quinque civitatum. Petrus fuit ipsi præceptor, & primus prædicavit evangelium Marci Romæ. Marcus scripsit evangelium suum anno 4. Claudii, anno 12 post ascensionem Christi, non in Ægypto, sed Romæ, & quidem linguâ Latinâ. Coronatus est martyrio Alexandriae, postquam vixisset annos 60, & septem annos gessisset dignitatem patriarchatus Alexandrini. Tractus fuit fune, injecto cervici ejus, per urbem Alexandriam, & altero die mortuus est anno 14 Claudii, Christi 54.

IV. *Lucas* fuit è numero *LXX* discipulorum Christi, & quidem unus è duobus euntibus in Emaus. Patria ejus fuit *τερεάπολις* Syriae Antiochia, ubi etiam medicinam fecit. Confer *Coloss. 4. v. 14.* Vocatus fuit à Christo *Luc. 10.* Magistros habuit Petrum & Paulum. Ab ecclesiis fuit ordinatus comes peregrinationum & carceris Pauli. *Act. 16. usq. ad finem. 2. Tim. 4. v. 11. 2. Cor. 8. vers. 9.* Scripsit suum evangelium & acta apostolorum Græcè, Alexandriae, anno 14 Claudii, anno 22 post ascensionem Christi, sive 54 post Christum natum. Romæ affectus fuit martyrio.

V. *Johannes* vocatur Arabibus Christianis *Consummator evangelii*, item *gloriosus & magnus discipulus*, *Domino nostro Jesu Christo dilectus*. Patria ejus fuit urbs Beitsaida: ex quâ urbe etiam oriundi fuerunt Philippus, Andreas, & Petrus. Pater ipsi fuit Zebedæus, mater Maria Salome, frater germanus Jacobus major apostolus. Ante vocationem fuit piscator: quod vitæ genus sectatus fuit pater Zebedæus, item Simon Petrus, Andreas, & alii. Postquam evangelium Matthæi diversis in locis prædicasset, & videret detestandas hæ-

refes oriri de personâ Christi, scripsit ipse evangelium, quod prædicavit primùm in Asiæ diversis regionibus, deinde in Epheso, ubi habitavit 27 annis, imperante videlicet Nerone sex annos, Vespasiano 10, Tito 2, Domitiano 9, quo anno missus est ab eo in exilium ad insulam Pathmum: ubi mansit 7 annos, indeque post mortem Domitiani rediit Ephesum, ubi scripsit tres epistolas. Evangelium suum Græcè scripsit ibidem, anno 8 Nerois, Christi 61. Tres reliquit discipulos, Ignatium patriarcham Antiochiæ, Phelipharium episcopum Sumariæ, & Phusgire sive Byrrum (quem alii Abdiam vocant) successorem in episcopatu Ephesino. Vixit annos 101, videlicet 30 ante ascensionem Christi, & 71 post ascensionem: obiit anno Christi 104, Ephesi, anno 6 (vel potius 7) imperii Trajani, post ascensionem Christi 71, præsentente discipulo Phusgire, cui præcepit, ne aliquem doceret locum sepulchri sui.

Atque hæc occurrunt de vitis evangelistarum in codice Arabico, ubi & hoc adnotatur: *Nero occidit Petrum & Paulum in Româ, in anno 13 de regno suo, qui erat post ascensionem 35.*

V. Chronologia versionum Bibliorum

V. & N. T.

An. Mundi.

3560.

HOc tempore videntur Biblia Hebraica primò in linguâ Græcam versa. Nam Plato & alii philosophi Græci legerunt Biblia in linguâ Græcâ!

3630.

Judæi, qui Alexandro M. in occupandâ Ægypto fuerant authores, Biblia Hebraica transtulerunt in linguam Græcam tempore Ptolemæi Lagi.

3699.

Lxx Interpretes, tempore Ptolemæi Philadelphi adornarunt versionem publicâ authoritate. Nam duæ priores versiones erant privati consilii & authoritatis.

3912.

Hoc tempore videtur quarta versio, quæ dicta fuit *ἡ κοινή*, *communis*, ad postulatam Ptolemæi Dionysii, fratris Cleopatæ, ab Herode procurata & confirmata esse. Hanc Lucianus martyr an. Cht. 312 restituit emendatam, ex quo *ἡ κοινή* dicta est. Atque hæc quatuor versiones promiscuè appellantur Lxx Interpretum sive Seniorum.

3929.

Jonathan BenUziel, condiscipulus Simeonis I, qui Christum infantulum ulnis excepit, composuit *Targum Babylonicum*, id est, paraphrasin Chaldaicam, annis circiter 30 ante Christum.

An. Chr.

99.

Onkelos, filius sororis Titi Imp. vel, ut alii tradunt, Adriani, composuit *Targum Chaldaicum*, quod quàm proximè ad literam Hebraicam accedit. Hæc paraphrasis, ut & prior il-

Anno Chr.

la, magnæ apud Judæos est authoritatis. Tertium *Targum* vocatur *Hierosolymitanum*, quod exaratum est sermone Hebraico corrupto.

90. *Aquila* profelytus, quem Judæi dicunt fuisse affinem *Adriani Imp.* adornat primam versionem Græcam post Christum natum. Alii collocant sub an. 130, quo defecit ad Judæos.

102. *Christiani Antiocheni* procurant versionem Syriacam N. T. quam vulgo tribuunt *Marco*.

180. *Theodotion*, discipulus *Tatiani*, sub *Commodo* adornat secundam versionem Græcam. Hic etiam fuit profelytus, sed postea defecit ad *Marcionitas*, & tandem ad Judæos.

200. *Symmachus* sub *Severo* adornat tertiam versionem Græcam. Hic etiam fuit profelytus.

226. *Origenes* quartam & quintam versionem Græcam ex situ eruit, & ipse sextam adornavit. Idem *Origenes* edidit $\pi\tau\epsilon\alpha\pi\lambda\acute{\alpha}$, $\epsilon\zeta\alpha\pi\lambda\acute{\alpha}$ & $\delta\kappa\tau\alpha\pi\lambda\acute{\alpha}$, h. e. plures versiones vel inter se, vel cum textu authentico conjunxit.

312. *Lucianus*, martyr Antiochenus, est author septimæ, & *Hesy chius* octavæ versionis Græcæ post Christum. Octo istis versionibus additur nona *Sophronii* an. 400. Hæ versiones omnes perierunt, si excipias quedã fragmenta *Theodotionis*.

385. *Hieronymus* *Vetus testamentum* vertit primò secundùm Hebraicam veritatem, deinde ex Græcâ editione LXX Interpretum: novum autem testamentum non vertit, sed versionem veterem Latinam emendavit.

420. Tempore *Augustini* variæ versiones Latinæ fuerunt in usu, è quibus hæ commemorantur præcipuæ. Prima fuit *Itala*, quam *Augustinus* reliquis omnibus anteponit, utpote verbis astrictiorem, & sententiis magis perspicuam. *Secunda* fuit *communis* & *vulgata*, quæ sic fuit appellata, quòd ex plurimis esset receptior. *Tertia* fuit duplex illa *Hieronimi*, de quâ paulò ante. Cæterùm verisimile est statim post an. Chr. 100. versiones illas Latinas adornatas esse.

1160. *Versio Arabica* hoc tempore videtur adornata: quia Arabes circa hæc tempora cœperunt excolere artes linguamque suam.

1515. *Franciscus Ximenius* archiepiscopus *Toletanus* & *Cardinalis*, fundator *academiæ Complutensis*, impensis ducatorum sexcenties millenis millibus, conjunctim edidit V. T. Hebraicè & Chaldaicè cum duabus versionibus Latinis, & N. T. Græcè cum versione Latinâ.

1520. Ab hoc anno & deinceps adornatæ sunt variæ versiones, Germanica à *Luthero*, Gallica à *Genevensibus*, Hispanica, Bohemica, Polonica, Italica, Hungarica, Dalmatica &c.

1570. *Benedictus Arias Montanus* sumtibus & auspiciis Philip.

pi II. Hispaniarum regis edidit *Opus regium*, ut appellant, h.e. Biblia V.T. Hebraicè, Chaldaicè, Græcè & Latinè: N.T. Græcè, Syriacè & Latinè.

VI. Chronologia contextus Biblici.

Confer hanc chronologiam cum Antiquitatibus Josephi.

An. M.

000.

Mundus creatur: & die sexto Adam, qui collocatur in paradiso, ubi & statim peccat, diè 13, & post lapsum erigitur dulcissimâ voce evangelii die 14. Vide Josephum 1 antiq. c. 1. 2.

Adam est gubernator primi millenarii.

15.

Cain putatur natus } Hoc tamen alii referunt

30.

Abel putatur natus } ad an. M. 2.

100.

Cain & Abel hoc anno putatur obtulisse sacrificium. Epiphanius. Eodem tempore Cain fratrem suum Abelem interficit.

130.

Seth nascitur. Vide Chronologiam patriarcharum.

930.

Adam moritur, annorum 930. Eva an. M. 940, decennio post Adamum. Marianus Scotus.

987.

Enoch vivus in cœlum transfertur.

1042.

Seth moritur, annorum 912.

1056.

Noah, decimus ab Adam, nascitur. Appellatur gubernator secundi millenarii.

1140.

Enos moritur, annorum 905.

1235.

Kenan moritur, natus annos 910.

1290.

Mahalaleel moritur, annos natus 895.

1422.

Jared moritur, annorum 962.

1536.

Noah predicat pœnitentiam, 120 annis ante diluvium: & parat arcam.

1556.

Sem nascitur Est primogenitus Noachi filius,

1651.

Lamech moritur.

1656.

Mathusalah moritur paulò ante diluvium.

1656.

Diluvium catholicum sive universale incipit, & durat annum & 10 dies.

1658.

Hic est primus annus novi mundi, quo Deus peculiare fœdus pangit cum Noacho, qui hoc tempore plantat vineam. Arphaxad etiam hoc anno nascitur Semò.

1695.

Salah nascitur.

1717.

Nimrod ædificat Babylonem & Nineven.

1723.

Heber nascitur.

1757.

Peleg nascitur. Hoc tempore accidit confusio Babylonica, & divisio filiorum Noë. Gen. 10.

1787.

Regu nascitur.

1819.

Serug nascitur.

Gen

caj

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

7.

8.

9.

10.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

An. M.

2217.

Joseph à fratribus venditur in Ægyptum.

Gen
cap

37.

2223.

Juda & Thamaris historia huc collocatur.

38.

2226.

Joseph in carcerem conjicitur: sequenti anno exponit somnia, & an. 2229 exaltatur à Pharaone.

39.

41

2230.

Septem anni fertilitatis à Josepho prædictæ incipiunt: & an. 2237 septem anni sterilitatis.

2234.

Manasse & Ephraim nascuntur Josepho.

2237.

Jacob mittit filios suos in Ægyptum, ut coemant annonom.

42. 43

2238.

Jacob cum universâ familiâ descendit in Ægyptum. Atq; hic incipiunt anni 215, media pars annorum 430.

45.

46.

2255.

Jacob moribundus prædicit fata filiis suis, & moritur annorum 147.

47.

48. 4

2309.

Joseph moritur.

50.

2370.

Circa hæc tempora *immane decretum de interficiendis Hebraorum infantibus masculis* in Ægypto promulgatur.

Exodus

1.

2374.

Moses nascitur, Aharone, fratre ipsius, jam nato an. 2371, triennio ante ipsum.

2.

2410.

Hoc anno nascitur Josua. Vide Jos. 14. v. 7. 10. 11. Alii collocant in annum 2401. Caleb eodem tempore nascitur.

2413.

Moses quadragenarius occidit Ægyptum, & ex Ægypto fugit in terram Midian, ubi ducit Zipporam, ibique commoratur an. 40.

2452.

Moses vocatur à Deo. Hoc anno & sequenti decem plagæ immittuntur Pharaoni.

1. 4. & seqq. ad 12.

2453.

Israelita exeunt ex Ægypto 15 Aprilis. Post 40 dies lex promulgatur in monte Sinai, & alia fiunt, quæ describuntur in Exodo à c. 12. ad 36.

12. 13. & seqq. ad

36.

2454.

Bezaleel & Ahaliab incipiunt ædificare tabernaculum.

36. & seqq.

2454.

Leviticus continet res. gēstas uno mense, ab initio anni secundi post exitum.

Leviticus

2454.

Primo die secundi mensis an. secundo post exitum contigerunt ea, quæ describuntur Num. 1. ad c. 9. ubi recitantur ea, quæ gesta sunt anno præcedente 2454. Idem iudicium est de iis, quæ describuntur c. 10. 11. 12. 13. 14.Numeri
cap.

1. 2. 3. & seqq. ad

2460.

Hoc anno & seqq. usque ad an. 2492 gesta sunt, quæ recitantur c. 16. 17. 18. 19.

16. 17. & seqq. ad

2492.

Hoc anno gesta sunt, quæ recitantur à c. 20. ad finem libri. Ex his patet, librum Numerorum continere res gestas in populo Dei ab initio mensis secundi an. 2454 usque ad initium mensis undecimi an. 40.

20. 21. & ad finem

Moses

Anno M.

2492.

Moses prælegit Deuteronomium à c. 1. ad 31. postea præparat se ad mortem c. 31. 32. 33.

2493.

Moses moritur annorum 120.

2493.

Josua five Jesus fit dux populi Dei, & ingressus terram Canaan primis sex annis debellat Cananæos.

2494. & seqq.

Jericho expugnatur, & reliqua à c. 6. ad 14 hoc anno & seqq. fiunt.

2500.

Terra Canaan dividitur per sortem c. 14. & seqq.

2510.

Ad hunc annum & sequentes pertinent quæ narrantur à c. 18 ad finem libri. Josua moritur an. 2517 postquam summæ rerum præfuisse an. 25 incompletos inde ab anno 2493. Alii tribuunt ipsius regimini duntaxat annos 18, ita ut sit mortuus an. 2511.

2517.

Israëlita felicitèr pugnant in hostem.

2520.

Israëlita à Deo deficientes puniuntur octennali servitute sub Mesopotamiæ rege.

2528.

Othniel liberat populum à primâ servitute.

2532.

Ehud judicat populum.

2550.

Ehud liberat populum à secundâ servitute 18 annorum.

2611.

Samgar afferit populum in libertatem.

2632.

Deborâ & Barak liberant populum à tertiâ servitute 20 annorum sub Jabine Cananæo.

2659.

Gideon liberat populum à quartâ servitute septennali.

2692.

Abimelech interficit fratres suos 69, relicto uno ex LXX in vivis.

2695.

Thola præest summæ rerum.

2718.

Jair judicat populum.

2740.

Hic incipit interregnum Philistæorum & Ammonitarum, annorum 18, quintâ servitute.

2758.

Jephthe agit judicem, & an. 2762. liberat populum à quintâ servitute.

2764.

Ebzai judicat populum.

2771.

Elon præest populo.

2781.

Abdon præest.

2770.

Samson nascitur tempore sextæ servitutis quadragenariæ sub Philistæis, & postea populum liberat ab isto jugo, partim cædendo Philistæos, partim dejiciendo ædes, in quibus erant illi congregati.

2517.

Quæ scribuntur à c. 17 ad finem libri, ad ea pertinet quæ recitantur c. 2. ut quæ non multò post mortem Josuæ gesta fuisse apparet.

2650.

Elimelech fame pulsus ad Moabitas se confert, ibique commoratur decennium.

Mortuo

Anno M.

2660.

Mortuo Elimelech, uxor ipsius Naemi unâ cum Ruth revertitur in patriam, & Ruth despondetur Boazo, quem Hebræi putant esse Ebzanem judicem.

2.3.4.

Lib. Sam. I.

Cap.

2815.

S Amuel nascitur.

1.

2820.

Filii Eli planè degenerant.

2.

2826.

Samuel 12 annorum accipit vocationem divinam.

3.

2848.

Israelitis victis a Philistæis, & arcâ Domini captâ, audiens illud Eli cervicem frangit.

4.

2849.

Samuel præest populo.

5.6.

2860.

David nascitur.

2868.

Samuel vincit Philistæos.

7.

2878.

Israelita petunt regem.

8.

2879.

Saul ungitur in regem Israël.

9.10.

2880.

Saul vincit Ammonitas. Huc refer gesta cap. 11. 12. 13.

11. & seqq.

14. 15.

2881.

David ungitur à Samuele in Hebron, & Saul malo Spiritu agitur.

16.

2885.

David prosternit Goliathum.

17.

2887.

Saul Davidem persequitur. Hinc David sibi consulit fugâ, & multa fortiter agit atque patitur.

18. & seqq.

2888.

Saul in prælio cadit.

31.

Lib. II. Samuel. cap.

2889.

David deplorat mortem Saulis & secundò ungitur in Hebron. Contra ipsum fit rex Isboseth, quo occiso an. 2896, David à toto Israëlè rex confirmatus occupat Sionem sive Hierosolymam, ibique regnat an. 33, postquam regnasset in Hebron an. 7. m. 6.

1.}

2.

3.

4.

5.

2900.

David Philistæos vincit, & arcam Domini reducit, quæ ad 50 annos fuerat in domo Aminadab.

6.

2902.

Nathan promittit Davidi Messiam.

7.

2903.

David est clarus togâ & sago.

8.9.10.

2906.

David se polluit homicidio & adulterio, quam ob causam reprehenditur à Nathane.

11.12.

2911.

Salomon nascitur ex Bathsebâ.

2912.

Thamar stupratur vi à fratre Amnone.

13.

2914.

Amnon interficitur ab Absolomo, biennio post incestum. Absolom fugit.

2916.

Absolom tertio anno à cæde revocatur operâ Joabi.

14.

2919.

Absolom molitur & emolitur rebellionem: ejicit patrem regno: sed vincitur & occiditur.

15.16.

17.18.

2920.

Mephiboseth restituitur.

19.

2920.

Seba seditiosus plectitur.

20.

2921.

Fames triennis premit Israëlè.

21.

2922.

David canit Deo carmen, & ante mortem cantionem cygneam recitat.

22.23.

David

Anno M.

2922.

David ex merâ πολυπραιγμοσιών numerat populum.

24.

2929.

David constituit *Salomonem* regem.Lib. I. Reg.
cap. 1.

2930.

Salomon animadvertit in scelerosos. Petit & impetrat à DEO sapientiam. Ordinatur in super regnum.

2.

2932.

Templum *Salomonis* fundatur, & septennii spatio absolvitur.

3. 4.

2939.

Encenia templi celebrantur.

5.

2940.

Salomon ædificat regiam spatio 13 annorum.

6.

2951.

Salomon constituit politiam sacram & civilem.

7.

2952.

Regina *Sabe* venit Hierosolymam.

8. 9.

2960.

Salomon corrumpitur à mulieribus, & fit idololatra.

10.

2968.

Salomon moritur.

11.

Res gestæ sub regibus

Juda

Israël

2969.

Roboam c. 12.

2969.

Jeroboam c. 13. 14.

2986.

Abia c. 15.

2988.

Nadab c. 15.

2988.

Asa c. 15.

2990.

Baasa c. 16.

3029.

Josaphat c. 22.

3014.

Ela c. 16.

3015.

Zamri c. 16.

3035.

Elias claudit & aperit
cælum. c. 17.

3014.

Amri c. 16.

3026.

Achab. c. 16. 17. 18. 19.
20. 21. 22.

3054.

Joram c. 8.

3045.

Ochozias c. 1.

3062.

Ochozias c. 8.

3048.

Joram c. 1. *Elias* trans-
fertur in cælum. c. 2.

3063.

Athalia fœmina c. 11.*Eliseus* claret miracu-
lis. c. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

3069.

Joas c. 11. 12. Hoc tem-
pore floret *Jojada* sa-
cerdos.

3063.

Jehu c. 9. 10.

3119.

Amasia c. 14.

3091.

Joachas c. 13.

3138.

Azaria sive *Ufias* c. 15.

3118.

Joas c. 13.

3190.

Jotham c. 15.

3123.

Jeroboam c. 14.

3206.

Achaz c. 16.

3175.

Zacharias c. 14.

3222.

Ezechias c. 16. 18. 19. 20.

3175.

Sellum c. 15.

3251.

Manasse c. 21.

3176.

Menahem c. 15.

3306.

Amon c. 21.

3188.

Phaceja c. 15.

3308.

Josias c. 21. 22. 23.

3190.

Phacéa c. 15.

3338.

Joachas c. 23.

3210.

Hosea c. 15. 17.

3339.

Eliakim seu *Jojakim*

c. 23. 24.

3350.

Jechonias c. 24.

3350.

Sedekias c. 24. 25.Liber. II.
Reg.

1. ad an.
2374.
2193 ad
2860.
2881 ad
3500.
2193 ad
2900.
2193 ad
3219.
2193 ad
3360.
2193 ad
2888.
2889 ad
2929.

Chr. nicum Genesis recitatur ab Adamo usque ad Mo-
sen.
Genealogia Juda quantum ad Hezronem filium recitatur
usque ad Davidem.
Genealogia posterorum Davidis recitatur usque ad posteros
Zorobabel.
Genealogia Juda quantum ad reliquos filios recitatur us-
que ad Davidem, sub quo contigerunt ea, quæ commemo-
rantur c. 4. v. ult.
Genealogia Rubenis, Gad & dimidia tribus Manasse recita-
tur usque ad deportationem factam per Phul & Tiglath-
Pilsar.
Genealogia Levi recitatur usque ad Serajam, patrem
Esdræ.
Genealogia Isascharis, Benjaminis, Naphthali, Manassis, E-
phraimi & Aseru recitatur usque ad mortem Saulis.
Vita sive Chronicum Davidis describitur à c. 11. ad finem
libri.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7. 8.
9. 10.
cap. 11. &
seqq.

2929 ad 2969.
2969 ad 2988
2988 ad 3029
3029 ad 3054
3054.
3052.
3063.
3060.
3019.
3138.
3190.
3206.
3222.
3251.
3306.
3308.
3338 ad
3360.

Vita sive Chronicum Salomonis describitur à c. 1. ad 10.
Roboami & Abia Chronicon describitur.
Chronicon & vita Ase describitur.
Chronicon Josaphati texitur.
Joram; c. 21.
Achazie c. 22.
Athalia c. 22. 23.
Joasi c. 23. 24.
Amasia c. 25.
Usie c. 26.
Jothami c. 27.
Achazi c. 28.
Ezechia c. 29. 30. 31. 31.
Manassis c. 33.
Amonis c. 33.
Josie c. 34. 35.
Joachasi, Joakim, Jecho-
nia & Zidkia c. 36. }

Chronicon sive vita
describitur

Lib. II. Chr.
ca. 1. & seqq.
10. 11. 12. 13.
14. 15. 16.
17. 18. 19.
20.
21. & seqq.
ad finem.

3420.
3420.

Ano primo Cyri contigit solutio captivitatis Babyloni-
ca, quæ cœperat anno M. 3350, à deportatione Jecho-
nia, non verò Zedekia, qui deportatus est anno 3360. Con-
fer Jer. 29. v. 10. Ezech 1. v. 2.
Catalogus texitur eorum, qui duce Zorobabele redierunt
Babylone in Judæam. Fuerunt circiter 42360 exceptis ser-
vis & ancillis

Lib. Esdræ.
cap.
1.
2.

Anno M.

3420.

Judai reduces operantur sacris extracto altari.

3.

3421.

Ædificium templi & urbis instauratio impeditur adhuc vivente Cyro: item sub Cambyse an. 3422: item sub Dario Hystaspis an. 3429 & seqq. usq; ad Darium Nothum.

4.

3526.

Haggæus & Zacharias propheta hortantur populum, ut opus diu intermissum resumant: id quod faciunt auspiciis Darii Nothi.

5. 6.

3531.

Anno sexto Darii Nothi *templum absolvitur.*

3550.

Anno septimo Artaxerxis Mnemonis *Esdra* proficiscitur Hierosolymam, magno instructus comitatu: & postquam eò pervenit, aggressus est reformationem utriusq; politix, civilis & ecclesiasticæ.

7. 8.

9. 10.

Libet Nehemix. cap.

3563.

Nehemias, accepto nuntio de adversis rebus in Judæâ, *jejunat & orat.*

1.

3564.

Anno 20 Artaxerxis Mnemonis *Nehemias* venit Hierosolymam, permisso regis, & muros civitatis per annos 12 instaurat.

2. & seqq. ad 13.

3576.

Anno 32 Artaxerxis Mnemonis *Nehemias* redit in Persiam.

13.

3577.

Nehemias reversus Hierosolymam, & secundò consecutus præfecturam, instituit reformationem.

Lib. Estheræ. cap.

3467.

Assuerus, id est Xerxes, anno regni sui 3 instituit convivium.

1.

3471.

Assuerus anno 7 ducit *Estheram*, quam Herodotus vocat Amestrin, q. d. Ham Esther.

2.

3476.

Anno 12 Assveri *Haman* conspirat in Judæos, & tandem suspenditur.

3. & seqq.

3477.

Assverus anno regni 13 *Mordecajum* ornat honoribus: unde Judæorum res bene se habent.

8. 9. 10.

Lib. Jobi. cap.

2330.

Job opibus & dignitate floret eo tempore, quo Israëlita in Ægypto degunt: & variis exercetur calamitatibus.

1. 2.

2331.

Amici Jobi varia cum ipso instituunt colloquia: quibus Deus imponit finem.

c. 3. & seqq. ad 42.

2332.

Job variis benedictionibus à Deo perfunditur.

42.

Lib. Psalm. Classis

2454.

Psalmus 90 à Mose est compositus: forsan eo tempore, quo reversis exploratoribus Num. 13. v. 14. populus obmurmurasset Deo, & Deus sententiam mortis dixisset majoribus viginti annis.

1.

2887 ad an. 2930.

Psalmi Davidis compositi sunt ab ipso cum fugeret à Saule & Absolomo, atque indigna pateretur ab aulicis & afflicis utriusque: item postquam liberatus esset ab utriusque insidiis.

II.

2914.	<i>Psalmi Asaphi</i> sunt ab ipso decantati.	III.
3776 & seqq.	<i>Psalmi ecclesiæ</i> sunt scripti tempore Antiochi Epiphani.	IV. Prov. Salomon. Claf.
2937.	P roverbia Salomonis ab ipso sunt composita eo tempore, quo sapientia & majestas ipsius longè lateq; percrebuit. Tum enim composuit cantica 1005.	Là. 1. ad 10.
2970.	<i>Pii viri videntur</i> collegisse proverbialia à c. 10. ad 25. paulò post mortem Salomonis.	II.
3240.	<i>Ministri regis Ezechia</i> collegerunt proverbialia à c. 25. ad 30.	III.
3229.	<i>Agur & mater Salomonis</i> collegerunt proverbialia c. 30. & 31.	IV.
2968.	H unc librum scripsit <i>Salomon</i> paulò ante mortem, ut & <i>Canticum canticorum</i> , ut hoc utroq; scripto testatam faceret suam pœnitentiam.	Ecclesiastes & Canticum
3180.	H æc capita videntur pertinere ad conciones, quas habuit <i>Esaias</i> sub <i>Usiâ</i> & <i>Jotham</i> .	Esaias. cap. 1. 2. 3. 4. 5.
3211.	Huc refer caput 7 usque ad 18: ita ut prophetia de Immanuele cap. 7. incidat in annum Achaz sextum, onerosa prophetia cap. 15. 16. & 17. in an. ejusdem 16, i. e. an. M. 3221	6. 7. & seqq. ad 18.
3222.	Huc refer caput 18. usque ad 36. ita ut omnia ista capita sint conciones habitæ à primo anno Ezechia ad an. ejus 14 h. e. ab anno M. 3222 ad 3235.	18. & seqq. ad 36.
3235.	Huc refer cap. 36. 37. 38. ita ut Sennacherib fugatus sit anno 14 Ezechia, h. e. mundi 3235. Eodem anno Ezechias lethaliter agrorat, & ob ardentes ejus preces ipsi 15 anni vitæ adjiciuntur. Eodem anno legati Merodachi filii Bal-Adanveniunt, sciscitatum de prodigio retrogradi solis.	36. 37. 38.
3226. & seqq.	Conciones de Christo, Cyro, Ecclesiâ, & similibus à c. 40 ad finem, sunt habitæ post annum Ezechia 14.	39. 40 & seqq. ad finem.
3320.	J eremias anno Josia 13, h. e. Mundi 3320 incipit vaticinari usque ad an. 3361, ita ut functus sit officio annos 40. Cæterum conciones à c. 1. ad 13. videntur omnes habitæ sub Josia.	Jeremias. c. 1. & seqq. ad 13.
3340.	Conciones c. 13. ad 19. refero ad an. 1. 2. & 3. Jojakim regis impii.	13. 14. 15. 16. 17. 18.
3360.	Conciones c. 19 ad 25 pertinent ad an. Zedechia 11. quo Hierosolyma fuit obsessa & expugnata.	19. & seqq. ad 25.
3342.	Anno 4 Jojakim habita est concio hujus capituli.	25.
3340.	Anno 1 Jojakim habita fuit concio cap. 26. & 27.	26. 27.
3353.	Anno 4 Zedekia habita fuit concio hujus capituli.	28.
2350.	Jeremias scribit epistolam ad deportatos Judæos, in quibus erat Jechonias. c. 29. Huic epistolæ cohærere videtur concio c. 30. 31.	29. 30. 31.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. Mundi.

3392.

Darius Medus evehit Daniëlem ad summam dignitatem, quâ ille fruitur etiam Cyri tempore.

6.

3388.

Anno primo Balthazaris offertur Danieli visio quatuor bestiarum.

7.

3390.

Anno tertio Balthazaris offertur Danieli visio arietis & hirci, pingens regnum Persicum & Alexandri. M. atque successorum.

8.

3393.

Anno primo Darii Medi Daniel à Gabriele accipit vaticinium LXX septimanarum, quæ incunt à secundo anno Darii Nothi, id est, an. M. 3527, & terminantur an. M. 4017. Anno sequenti urbs per Titum est excisa, sunt itaque 490 anni ab anno 2 Darii ad excidium urbis exclusivè.

9.

3421.

Anno tertio Cyri contigit visio c. 10.

10.

3393.

Anno primo Darii Medi Daniel divinitus eruditur.

11. 12.

3130.

Hoseas incipit vaticinari sub Jeroboam II.Duodecim
propheta
minores.

3140.

Joel est *Κύρρον* & Hoseæ.

3150.

Amos incipit sub Jeroboam II.

3358.

Obadias videtur prophetasse tempore Ezechielis.

3124.

Jonas collocatur sub Jeroboam II.

3188.

Micha prophetat sub Jotham, Achaz & Ezechiâ.

3238.

Nahum prophetat sub Ezechiâ.

3220.

Habacuc prophetat sub Achaz & Ezechiâ.

3316.

Sophonias prophetat sub Josiâ.

3527.

Haggæus incipit anno 2 Darii Nothi.

3527.

Zacharias incipit altero post mense quàm prophetare cœperat Haggæus.

3537.

Malachias prophetat.

Vide Chronologiam prophetarum.

Vide Chronologiam librorum apocryphorum, & hoc loco accipe particularem Chronologiam librorum Maccabæorum.Libri Apo-
cryphi.

3729.

Liber tertius Maccabæorum recitat pressuras Judæorum sub Ptolemæo Philopatore, & liberationem ipsorum à c. 1. ad finem. Est historia unius anni.

Lib. 3. Macc.

3770.

Judæi scribunt ad Aristobulum magistrum Ptolemæi Philopatoris: & recognoscunt annales suos.

Lib. 2. Mac-
cab. cap.

3774.

Hoc tempore contigit historia Heliodori.

1.

3781.

Onias sacerdos interficitur.

2.

3781.

Antiochus Epiphanes Hierosolymam capit, & templum spoliat.

3.

3782.

Antiocho sæviente in Judæâ Eleazarus manet constans. Idem facit mater cum septem filiis.

4.

5.

6.

7.

An. Mundi.

3783.	Judas Maccabæus fortiter rem gerit contra Philippum & Nicanorem.	8.
3786.	Antiochus Epiphanes occiditur.	9.
3786.	Judas recuperat civitatem sanctam.	10.
3787.	Lysias cum Judæis tractat conditiones pacis.	11.
3787.	Judas pugnat in Timotheum & Apollonium.	12.
3787.	Judas configit cum Antiocho & Lysia.	13.
3788.	Demetrius præter pactum infestat Judæos per Nicanorem.	14.
3789.	Nicanor appetit mortem se dignam.	15.
3775.	Deus affligit Judæos per Antiochum Epiphanem propter fœdera cum gentibus inita.	Lib. I. Mac- cab. cap. I.
3780.	Matathias rem gerit fortiter.	2.
3783.	Judas Maccabæus fortiter pugnat contra Antiochum Epiphanem.	3.
3786.	Judas recuperat civitatem, & instituit Encæniam.	4.
3786.	Judas cum fratribus pugnat adversus gentes.	5.
3786.	Antiochus Epiphanes moritur.	6.
3788.	Demetrius molestat Judæos contra fidem datam.	7.
3788.	Judas inicit fœdus cum Romanis.	8.
3788.	Judas perit in conflictu.	9.
3789.	Jonathan substituitur fratri Judæ.	
3800.	Alexander Bala ambit & impetrat amicitiam Judæorum.	10.
3805.	Demetrius Nicanor violat amicitiam Jonathanæ, & regno pellitur, Antiocho Entheo, Alexandri F. restituito in paternum imperium.	11.
3806.	Jonathan in bello contra Demetrium capitur à Tryphone.	12.
3806.	Jonathan interficitur à Tryphone. Similiter Antiochus Entheus.	13.
3807.	Jonathanæ succedit frater Simon.	
3809.	Demetrius opprimere conatus Tryphonem, capitur. Sub Simone quietè agit Judæa.	14.
3811.	Antiochus Tryphonem regno expellit.	15.
3814.	Simon interficitur dolo.	16.
3815.	Johannes Hircanus succedit fratri Simoni.	

HARMONIA EVANGELISTARUM.

		Matth.	Marc.	Luc.	Johan.
000. Anno M.	Christus ab æterno est λόγος Patris.				1. ψ. 1. ad 14.
3949 } 3947 }	— Præcursor Christi, Johannes Baptista, nascitur mense Martio exeunte.			5. ψ. 1. ad 26. & à 57 ad fin.	
3949 } 3947 }	— Christus nascitur Bethlehemi mense Septembri exeunte, sexto post Johannem mense, 42 anno Augusti, ex Mariâ virgine & semine Davidis. Genealogia ipsius naturalis describitur à Matthæo, legalis à Lucâ.	1.		1. ψ. 26 ad 39. 2. ψ. 1. ad 21. 3. ψ. 23, ad fin.	1. ψ. 14
3949 } 3947 }	— Christus octavo die circumciditur, & quadragesimo die in templo dedicatur Deo tanquam primogenitus, ibiq; à Simeone cum gaudio excipitur.			2. ψ. 21 ad 41.	
3949 } 3947 }	— Christus revelatur magis, & fugit in Ægyptum, unde post mortem Herodis Ascalonitæ reversus educatur Nazarethæ.	2.			
An. Christi. 12.	Christus prophetiæ suæ tyrocinium exhibet Hierosolymis finito Paschate, mense Aprili.			2. ψ. 41 ad fin.	
30.	Johannes parat Christo viâ, mense Septembri.	3. ψ. 1. ad 13.	1. ψ. 1. ad 9.	3. ψ. 1. ad 21.	1. ψ. 15. ad 19.
30.	Christus baptizatur à Johanne, anno 15 Tiberii, anno ætatis xxx completo, mense Septembri exeunte.	3. ψ. 13. ad fin.	1. ψ. 9. ad 12.	3. ψ. 21.	1. ψ. 29 ad 35.
31.	Christus baptizatus tentatur, à diabolo sub finem Septembris & sequentibus diebus 39. Hic incipiunt anni πολιτείας Christi.	4.	3.		

An. Christi.		Matth.	Marc.	Luc.	Jonan.
31.	Johannes testatur de Christo, mense Martio.				1. ψ. 19 ad 38.
31.	Christus vocat quinq; discipulos, videl. Andream, Petrum, Philippum, Nathanaëlem, & quendam ἀνάτυρον.				1. ψ. 38 ad fin.
31.	Christus è Judæâ proficiscitur in Galileam, ubi docet in synagogis, primumque facit miraculum in Canâ.			4. ψ. 14. 15.	2. ψ. 1. ad 12.
31. Primum Pascha. Joh. 2. v. 13.	Christus descendit Capernaum, indeque Hierosolymam ad pascha ascendit, ibique reformat templum.				2. ψ. 12 ad fin.
31.	Christus cum Nicodemo colloquitur, mense Aprili.				3. ψ. 1. ad 22.
31.	Christus commoratur in Judæâ circiter octo menses, ibique per discipulos baptizat, & ornatur testimonio Johannis.				3. ψ. 22 ad fin.
32.	Cum Christus audiret Johannem ab Herode Antipâ esse incarceratum, ex Judæâ proficiscitur Capernaumum, & primò transit Samariam, atque in eâ Sichemam, ubi cum muliere colloquitur.		1. ψ. 14. 15.	3. ψ. 19. 20.	4. ψ. 1. ad 43.
32.	Christus ex Samariâ venit in Galileam, ibique docet in urbe Nazareth, mense Januario.			4. ψ. 16. ad 31.	
32.	Christus relicta Nazarethâ venit rursus in Canam, ibique edit secundum miraculum. Postea pro ingrata Nazarethâ deligit Capernaumum in medio 12 tribuum, ubi habitat: unde hæc dicitur ipsius civitas.	4. ψ. 13. ad 18.	1. ψ. 14 15.	4. ψ. 14.	4. ψ. 44. ad fin.
32.	Christus ambulans ad lacum Genesareth vocat quatuor discipulos, Petrum & Andream, Johannem & Jacobum, mense Januario.	4. ψ. 18. ad 23.	1. ψ. 16 ad 21.	5. ψ. 1. ad 11.	

An. Christi.		Matth.	Marc.	Luc.	Johan.
32.	Christus stipatus quatuor istis discipulis <i>ingreditur Capernaum</i> , ibique sanat dæmoniacum & socrum Petri.	8. ψ. 14. 15.	1. ψ. 20 ad 35.	5. ψ. 31. ad 42.	
32.	Christus egressus Capernaumo <i>venit in desertum</i> : deinde docet atque sanat in oppidis Galilææ.	8. ψ. 2. 3. 4.	1. ψ. 35. ad fin.	4. ψ. 42. 43. 44. & 5. ψ. 12. 13. 14 15.	
32.	Christus <i>redit Capernaum</i> , ibique docet ac sanat.	9. ψ. 2.	2. ψ. 1. ad 15.	5. ψ. 17 & seqq.	
32. <i>Pascha secundum. Johan. 4. v. 35. 45.</i>	Christus Capernaumo <i>revertitur Hierosolymam ad Pascha secundum</i> : indeque regressus Canam, edit miraculum, quod solus Johannes describit, neque aliquid aliud gestum legitur à Christo hoc intervallo temporis à paschate secundo ad tertium.				5. ψ. 45. ad finem cap.
33. <i>Pascha tertium. Johan. 6. v. 4.</i>	Christus <i>defendit discipulos</i> , cum sabbato vellent spicas, mense Aprili.	12.	2.	6.	
33.	<i>Curat</i> sabbato manu aridam.		3.	6.	
33.	<i>Descendit ad mare</i> cum ingenti comitatu.	12.	3.		
33.	<i>Ordinat 12 apostolos.</i>	10.	3.	6.	
33.	<i>Docet</i> de verâ beatitudine & sanctimoniâ.	5. 6. & 7.		6.	
33.	<i>Venit Capernaum</i> : ubi in ingressu sanat famulum centurionis, & domi suæ dæmoniacum.	8. 12.	3.	7. 11.	
33.	Christus egressus Capernaumo in comitatu suo <i>habet</i> quasdam mulieres: tum <i>docet</i> ad mare de quadruplici semine, lucernâ, zizaniis, semine sponte suâ germinante, sinapi arborecente & fermento, mense Julio.	13.	4.	8. 13.	
33.	Christus <i>trajicit lacum Genesareth</i> , petitque Gedaram.	8.	4. 5.	9. & 8.	

An. Christi.		Matth.	Marc.	Luc.	Johan.
34.	<i>Redit Capernaumum</i> : ubi Pharisei & discipuli Johannis fuerunt offensi, quod uteretur consortio publicanorum, & liberalius epularetur.	9.	2.	5.	
34.	<i>Sanat hæmorrhosam</i> , & filiam Jairi excitat. è morte. Sanat item duos cæcos ac mutum dæmoniacum, mense Augusto.	9.	5.	8.	
34.	Christus <i>explicat</i> parabolas nuper propositas, & novas addit.	13. ψ. 36.			
34.	Christus Capernaumo <i>discedit Nazaretham</i> , & instruit apostolos suos solenniter. Tum excitat mortuū Naine.	13. ψ. 53. 9.	6.	9. 7.	
34.	<i>Johannes ex carcere</i> legit discipulos suos ad Christum, mense Septembri.	10. II. II.		7.	
34.	Christus <i>vocat</i> ad se omnes laborantes.	II.			
34.	Christus <i>ungitur</i> à Mariâ Magdalena.			7.	
34.	<i>Johannes occidit</i> ab Herode Antipâ, mense Decembri, anno ætatis suæ 34 currente.	14.	6.	9.	
34.	Christus pascit 5000 quinque panibus, & postridie habet egregiam concionem de pane vitæ.	14.	6.	9.	6.
34.	Christus <i>passim obit Galilæam</i> , ibiq; varias habet conciones, mense Aprili.		7.	15.	
34.	<i>Venit in consinia Tyri & Sidonis</i> , ubi sanat filiam Syrophœnissæ, mense Majo.	15.	7.	9.	
34.	<i>Venit ad mare Galilææ</i> , ibiq; docet ac facit miracula, mense Junio.	15.	7. 8.	9.	
34.	<i>Trajicit in fines Dalmanuthæ</i> , indeque navigat versus Bethsaidam.	16.	8.	9.	
34.	<i>Venit Bethsaidam</i> , indeque in vicos Cæsareæ Philippi.	16.	8.	9.	

34.
Quartum
Pascha. Joh.
7. v. 2.

44 VI. Chronologia contextus Biblici.

<i>Christi.</i>		Matth.	Marc.	Luc.	Johan.
34.	<i>Conscendit montem Thabor, indeque descendens sanat lunaticum, & perambulat Galilæam.</i>	17.	9.	9.	
34.	<i>Venit Capernaum, ibique habet concionem.</i>	17. & 18.	9.	9.	
35.	<i>Proficiscitur in Judæam ad festum scenopægiæ, ubi in itinere rejicitur à Samaritanis, mense Septembri.</i>		9.		7.
35.	<i>Designat LXX discipulos, & illos instituit.</i>		10.		7.
35.	<i>Venit Hierosolymam ad festum scenopægiæ sive tabernaculorum, ibique docet, sub finem Septembris.</i>				
35.	<i>Festo tabernaculorum exacto proficiscitur in montem olearum, & inde revertitur diluculo in templum, ubi absolvit adulteram, habetque concionem, & sanato cæco rursus concionatur, mense Octobri.</i>				
35.	<i>Fiunt encænia, & Christus docet in porticu Salomonis, mense Decembri.</i>				8. 9. & 10.
35.	<i>Exactis encæniis abit Hierosolymis Bethabaram, ibique erudit suos discipulos de variis doctrinæ capitibus.</i>			10. 11. 12. 13.	
35.	<i>Pergit Hierosolymam, & in itinere commoratur in Galilæâ & Samariâ, ubi sanat hydropicum, & concionatur de variis capitibus, mense Januario.</i>			13. 14. 15. 16. 17. 18.	
35.	<i>Ex Galilæâ revertitur in Judæam, ibique sanat & docet; primò in finibus, deinde Hierichunte, tum Bethanæ, denique Ephraimi.</i>	19. 20.	10.	18. 19.	11.
35.	<i>Sexto die ante Pascha venit Bethaniam, ibique ungitur.</i>	26.	11.		12.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

46 VI. Chronologia contextus Biblici.

An. Christi.		Matth.	Marc.	Luc.	Johan.
35.	Vigesimo septimo die Martii resurgit, & conversatur cum discipulis. Colliguntur decem apparitiones Christi ex evangelistis & I. Cor. 15.	28.	16.	24.	20. 21.
35.	Quadragesimo die post resurrectionem ascendit in cœlum: & decimo post die mittit Spiritum S. ipso festo Pentecostes. Act. 2. Ascensio Christi contingit anno M. 3982. Galbâ & Sullâ consulibus.	28.	16.		
35.	C hristo in cœlum sublato undecim apostoli solliciti sunt de complendo numero sui collegii, & eligunt Matthiam.				Acta Apostol. Cap. 1.
35.	Spiritus S. mittitur: & Petrus concionatur.				2.
35.	Conciones apostolorum & constitutionem politicæ ecclesiasticæ exceperunt variæ persecutiones, nominatim Stephani.				3. 4. 5. 6. 7.
36. 37.	In hos duos annos & seqq. collocanda sunt gesta c. 8. 9, ita ut eunuchus itemque Paulus conversi sint an. 36: reliquis seqq. usque ad 40. ecclesiæ in Judæâ, Galilæâ & Samariâ plantatæ.				8. 9.
40.	Cornelius convertitur.				10.
41.	Ecclesia Antiochena plantatur.				11.
43.	Herodes Petrum incarcerat, Jacobum gladio occidit.				12.
45.	Paulus & Barnabas peragunt varias provincias, ibique ecclesiâs fundant. Postea redeunt Antiochiam.				13. 14.
50.	Apostoli concilium habent Hierosolymis.				15.
51.	Paulus convertit Lydiam.				16.
52.	Paulus se confert in Macedoniam, & docet Athenis.				17.
53.	Paulus Corintho profectus venit Ephesum, indeque Hierosolymam, Antiochiam &c.				18.
54.	Paulus biennium docet Ephesi & amplius.				19.
56.	Paulus per Macedoniam & alia loca redit Hierosolymam, ubi capitur.				20. 21. 22.
56.	Paulus Hierosolymam captivus ducitur Cæsaream, ubi biennium fere docet in vinculis.				23. 24. 25. 26.
57.	Paulus mittitur Romam ad Cæsarem.				27. 28.
57.	E pistola ad Romanos scripta est Corintho.				Epistolæ Apostol.
54.	Prior ad Corinthios Philippis.				
55.	Posterior ad Corinthios itidem Philippis.				
59.	Epist. ad Galatas Româ.				

Anno Chr.

58.

Epist. ad Ephesios itidem Româ.

59.

Epist. ad Philipenses similiter Româ.

59.

Epist. ad Colossenses etiam Româ.

} Fuit missa.

52.

Utraq; ad Thessalonicenses Athenis.

55.

Prior ad Timotheum Laodiceâ.

59.

Posterior ad Timotheum Româ.

55.

Epist. ad Titum Nicopoli.

59.

Epist. ad Philemonem Româ.

59.

Epist. ad Hebraeos Româ.

60.

Jacobus scribit suam epistolam sine dubio Hierosolymis.

56.

Petrus priorem suam epistolam scribit Babylone:

67.

Posteriorem Româ, ut probabiliter colligitur.

87.

Johannes scribit tres suas epistolas Ephesi.

56.

Judas hoc tempore videtur scripsisse suam epistolam.

94.

Hoc tempore Johannes scribit apocalypsin, quæ complectitur septem visiones.

Prima visio est historica, quâ septem ecclesiæ figurantur per septem candelabra, & ecclesiarum istarum pastores per septem stellas. c. 1. 2. 3.

Secunda visio est septem sigillorum: ubi cap. 4. & 5. præmittitur descriptio majestatis Dei & agni. Ipsa sigilla c. 6. & 7. insinuant statum ecclesiæ N. T. inde à Christo in cælos evedto usque ad an. 606, tempore Bonifacii III.

Tertia visio est septem tubarum c. 8. 9. 10. 11. Sex tubæ figurant statum ecclesiæ inde ab anno 606 ad an. 1517. septima describit statum ecclesiæ ab antichristo liberatæ: & periodus mensium 42 incipit anno Chr. 362.

Quarta visio certaminis inter mulierem & draconem, itemque inter bestiam & agnum c. 12. 13. 14. est explicatio sigillorum & tubarum, adeoque complectitur statum ecclesiæ ab an. Chr. 1. ad 1517.

Quinta visio septem phialarum c. 6. insinuat statum ecclesiæ inde ab anno 1517 ad hunc currentem & seqq. aliquot annos.

Sexta visio pœnarum meretricis c. 17. 18. 19. & felicitatis ecclesiæ in histeris c. 20. figurat statum ecclesiæ, fortè ab anno 1625 ad finem usque seculi.

Septima visio cœlestis Hierosolymæ c. 21. 22. ponit ob oculos statum ecclesiæ triumphantis post hanc vitam.

Hoc loco teneatur connexio mensium Julianorum & Hebræorum: quia plurimum facit ad intelligendum historias sacras.

I.

Nisan sive Ahib. Dies hujus mensis XIV respondet 25 Martii. Confer Exod. 12. v. 6. Itaque primus dies Nisan re-

Apocalypsis
Johannis.

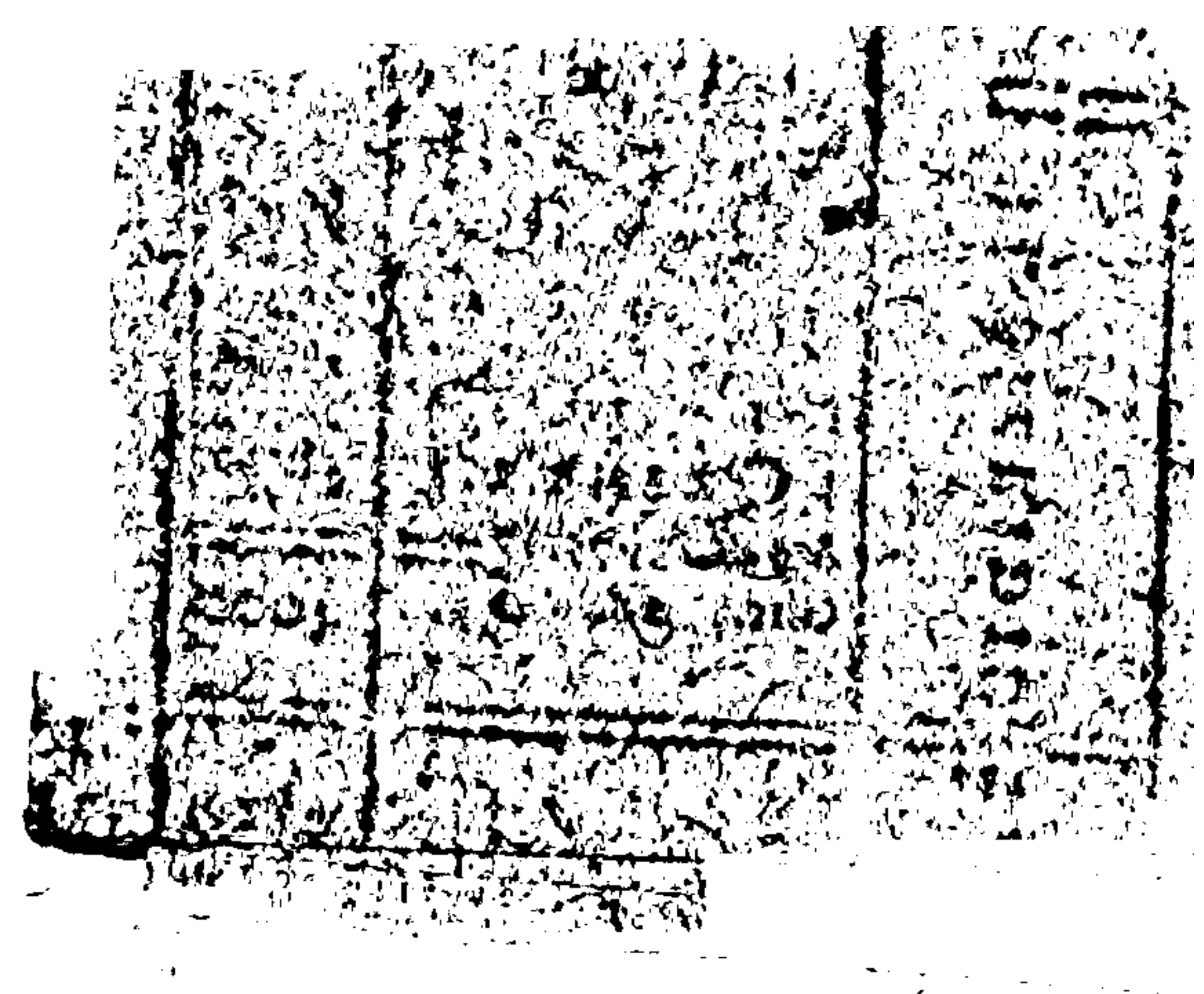
48 VI. Chronologia contextus Biblii.

Spondet 12 Martii, & vigesimus 31 Martii, vigesimus primus primo Aprilis, & trigesimus five ultimus decimo Aprilis.

Hoc fundamento jacto, talis fuerit connexio in mensibus sequentibus.

	<i>Dies.</i>	<i>Dies.</i>
II.	<i>Iyar</i> { I 20 21 29, isque ultimus	12 } Aprilis. 30 } I } Maji. 9 }
III.	<i>Sivan</i> { I 22 23 30, isque ultimus	10 } Maji. 31 } I } Junij. 8 }
IV.	<i>Tamuz</i> { I 22 23 29, isque ultimus	9 } Junii. 30 } I } Julij. 7 }
V.	<i>Ab</i> { I 24 25 30, isque ultimus	8 } Julij. 31 } I } Augusti. 6 }
VI.	<i>Elul</i> { I 25 26 29, isque ultimus	7 } Augusti. 31 } I } Septembris. 4 }
VII.	<i>Tisri</i> { I 26 27 30, isque ultimus	5 } Septembris. 30 } I } Octobris. 4 }
ooo.	<i>Epaetæ</i> { I II	5 } Octobris. 15 }
VIII.	<i>Marchesvan</i> { I 15 17 29, isque ultimus	16 } Octobris. 30 } I } Novembris. 13 }
IX.	<i>Cisleu</i> { I 17 18 30, isque ultimus	14 } Novembris. 30 } I } Decembris. 13 }

Year	Element	Event	Year	Event
1000	♁ Terrens.	Diluvium immittitur tempore aquei trigoni.		Secunda: Patriarcharum post diluvium.
2200	♁ Aëreus.	Abraham accipit promissionem sub initium trigoni aërei: circumcisio instituitur: tempus peregrinationis, anno- rum 430, incipit.		X Patriarcha Noë usque ad Abraham: putà S Arphaxad &c. que ad Thara.
2600	♁ Ignæus.	Moses tempore aquei trigoni vocatur divinitus, & educit populum ex Ægypto. Lex promulgatur in deserto: terra Canaan occupatur.	1740	Tertia: Peregrinationis Iſ- rael.
2800	♁ Terrens.	Tempore ignei trigoni <i>Debra</i> & <i>Gibeon</i> excitantur: <i>Jephthæ</i> & <i>Simson</i> : <i>Troja</i> exciditur.	1548	Quarta: Judicium in Iſrael.
3000	♁ Aëreus.	<i>David</i> prosperè agit. <i>Salomon</i> aedificat templum. Regnum populi <i>Dei</i> scinditur. <i>Variadynasia</i> florent: putà Athenensium, Latinorum, Lacedæmoniorum &c.	1348	
3200	♁ m Aqueus.	Seculum prophetarum & poetarum incipit. Decem tribus in perpetuam captivitatem abducuntur. <i>Roma</i> condita sumit incrementum.	1148	
3400	♁ Ignæus.	<i>Hierosolyma</i> & templum exciduntur. <i>Captivitas Babylonica</i> incipit, & solvitur per Cyrum. <i>Roma prima Daniels</i> incipiunt.	948	
3600	♁ Terrens.	Tempore terrei trigoni <i>Alexander M.</i> condit monarchiam Græcorum: & Romani variis bellis implicantur.	748	Quinta: Regum populi <i>Dei</i> .
3800	♁ Aëreus.	<i>Macabæi</i> prosperè agunt. Romani variè belligerant. <i>Julius Cæsar</i> constituit quartam monarchiam.	548	Sexta: Ducum populi <i>Dei</i> .
4000	♁ m Aqueus.	<i>Christus</i> nascitur. <i>Evangelium</i> longè lateque propagatur inter varias persecutiones.	348	
4223	♁ Terrens.	<i>Evangelium</i> propagatur. <i>Hæretici</i> & <i>tyranni</i> incipiunt, adeoque <i>septem sigilla</i> in apocalypſ. Post excidium <i>Hierosolymæ</i> incipiunt dies 1290 <i>Dan. 12.</i>	148	
4623	♁ Aëreus.	Romani variè belligerant. Anno Christi 362 incipit periodus mensium x. l. i. in apocalypſ. Post excidium <i>Septem tubæ</i> , de quibus in Apocalypſi, effunduntur. <i>Gregorius VII.</i> excommunicat Imperatorem, & <i>Papismus</i> invaleſcit.	51.	
4823	♁ m Aqueus.	Privilegium <i>Phocæ</i> de <i>primatu Romanae ecclesie</i> promulgatur: & <i>Mahomed</i> oritur.		
5023	♁ Ignæus.	<i>Mahomedismus</i> corripit universum orientem.	74.	Septima: Caesarum Italico- rum.
5223	♁ Terrens.	<i>Papismus</i> magis invaleſcit. <i>Familia Austriaca</i> incipit florere. <i>Imperium Ottomanicum</i> oritur.	174.	
5423	♁ Aëreus.	<i>Capità Constantinopoli</i> bonæ literæ ex Graciâ migrant in occidentem. <i>Reformatio</i> incipit per <i>Lutherum</i> .	74.	
5552	♁ m Aqueus.	<i>Septem phialæ</i> , de quibus in apocalypſi, effunduntur.	174.	
5591	♁ Ignæus.	Tempore trigoni aquei <i>Liga</i> & <i>Unio</i> incipiunt. <i>Bellum</i> corripit Bohemiam & Germaniam.	874.	
6000	♁	Ab anno 1603. ad an. 1642. maximam universus orbis experiretur mutationem. Nam istorum annorum x. l. spatium ad finem decurrit septima revolutio planetarum: & numeri in <i>Daniæle</i> & <i>apocalypſi</i> confirmant. Vide paulò ante axiomata & finem <i>l. i.</i>	1074.	
			1274	Octava: Caesarum Græco- rum & Germanorum.
			1474	Nona: Caesarum Au- striacorum.
			1603.	X Caesarum Au- striaci.
			1642.	XI Caesarum Au- striaci.

VI. Chronologia numeror. Propheti. 49

X.	Tebeth	{	I	14	} Decembris.
			18	31	
			19	I	} Januarii.
			29, isque ultimus	11	
XI.	Sebat	{	I	12	} Januarij.
			20	31	
			21	I	} Februarij.
			30, isque ultimus	10	
XII.	Adar	{	I	11	} Februarij.
			18	28	
			19	I	} Martij.
			29	11	

Præcipui tituli ad hos menses.

1. Pascha, 14 Nisan, 25 Martij.
2. Δευτερογεννη, 16 Nisan, 27 Martij.
3. Pentecoste, 6 Sivan 15, Maij.
4. Festum sive clangor tubarum, 1. Tisri, 5 Sept.
5. Jejunium sive dies expiationis, 10 Tisri, 14 Sept.
6. Scenopogia sive festum tabernaculorum, 15 Tisri, 19 Sept.
7. Encania, 25 Cisleu, 8 Decembr.

VI. Chronologia numerorum Propheti-
corum.

I. Jerem. 29. v. 10. Sic enim ait Jehova: Nam ubi implebuntur Babylonia LXX. anni, visitabo vos; & prestabo erga vos verbum illud meum optimum, reducendo vos in locum hunc. Hi anni incipiunt anno 1 mense 3 Jechoniæ, qui currit cum anno M. 3350, & desinunt anno M. 3419, qui est primus monarchiæ Cyri Esdr 2. v. 1.

II. Ezech. 4. v. 5. 6. Ego verò do tibi annos iniquitatis illorum pro numero annorum, trecentos nonaginta dies; quibus feres iniquitatem domus Israël. Cumq; eris absoluturus eos, incumbes lateri tuo dextro secundo, ut feras iniquitatem domus Judæ quadraginta dies: diem unumquemq; do tibi pro unoquoq; anno. Hi anni non sunt arcessendi ab apostasiâ sub judicibus, ut quidam faciunt: sed à diviso regno, quia hîc fit mentio regni Israël, & regni Judæ: è quibus illud etiam appellatur regnum decem tribuum, Samariæ (à metropoli) & Ephraim, à primo rege, qui ex tribu Ephraim oriundus fuit; hoc, regnum duarum tribuum & Hierusalem. Horum duorum regnorum peccata portare jubetur Ezechiel: ita nempe ut 390 quidem anni peccati domus Israël incipiant ab anno M.

3969, & desinant anno M. 3358, anno 9 Zedekiz, quo cœpit obsidio Hierosolymæ: XL verò anni peccati domus Juda incipiant ab anno 13 Josiæ, sive anno M. 3320, & desinant anno M. 3358, quo urbs fuit obsessa. Ratio prioris calculi hæc est. Sæpe repetitur in historiâ sacrâ, quòd Jeroboam peccare fecerit populum. Ex idololatriâ deinde alia peccata sunt orta, quæ tandem regno toti ruinam attulerunt, anno 9 Hoseæ, quo Salmanassar, rex Assyriorum, regnum Israël ferro & flammâ vastavit, & Samariam tribus annis obsessam cepit, & populum in Assyriam abduxit. Si verò tunc abducti pœnas scelerum suorum dederunt, dicat aliquis, quomodo hi anni peccati ulterius extenduntur? Respondeo: Aliquos ex Israël effugisse, & inter Judæos habitasse. Hæ verò Israelitarum reliquæ nã cum Judæis deportatæ fuerunt Babylonem, ita ut nemo relinqueretur *Jerem 25*. Atque hæc est ratio prioris calculi. Posterioris ratio sic habet. Etsi Judæi ante annum XIII Josiæ etiam peccarunt: crevit tamen illorum peccatum ab illo tempore. Habebant siquidem optimum principem Josiam: accedebat egregius propheta Jeremias, qui eos in viam revocabat. Sed nihil proficiebat reformatio Josiæ aut prædicatio Jeremiæ. Gravius itaque peccarunt, quam si carentes bono principe, & bonis prophetis, communes errores fuissent secuti. Currunt autem à decimo tertio anno Josiæ ad obsidionem urbis anni XL; quot etiam annis prædicavit Jeremias, ita ut XL anni prædicationis Jeremiæ, & hi XL anni Ezechielis habeant commune principium & finem.

III.

Dan. 9. v. 24. Septuaginta septimana decisa sunt super populum tuum & super civitatem sanctam tuam &c. Finem harum septimanarum, id est, annorum 490, Christus *Matth. 24. v. 15. Marc. 13. v. 14. & Luc. 21. v. 20.* figit in excidio Hierosolymæ, quod incidit in an. Christi 69. Oportet itaque arcescere initium ipsarum ab anno M. 3527, ita ut elapsis annis 490 urbs sit excisa.

IV.

Dan. 12. v. 7. Post constitutum tempus, constituta tempora, & dimidium temporis, & cum absolvet dissipare vires populi sancti, fiet ut absolvantur omnia ista. Per tempus significat diuturnam moram: per tempora, quasi duplicem: per dimidium temporis, exitum. Hic itaque docemur, ecclesiam inde ab illo tempore quo finientur LXX septimanæ dispersum iri, sed finem fore beatum.

V.

Dan. 12. v. 11. 12. A tempore autem, quo ablatum fuerit jugis cultus, & posita abominatio desolans, dies erunt mille ducenti nonaginta. Beatus, qui prestolabitur & perveniet ad dies mille trecentos triginta quinq;. Hoc tempus incipit ab ultimâ templi vastatione, quæ contigit anno Christi 69. Ab hoc ita-

que an.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

sexaginta, amicti saccis. Menses XLII efficiunt dies 1260, qui sunt totidem anni, quibus gentes calcabunt ecclesiam, & duo testes, id est, scripturæ V. & N. T. prophetabunt. *Vers. 9. & 11. Et videbunt homines ex tribubus, & populis, & linguis, & gentibus cadavera eorum* (duorum prophetarum, postquam finierint testimonium suum) *per tres dies & dimidium, & cadavera eorum non sinent poni in monumentis. Sed post dies tres & dimidium, spiritus vite à Deo prodiens ingrediatur in illos, stabuntq; erecti in pedes suos, & timor magnus cadet in eos, qui ipsos spectarint.* His verbis agitur de testibus occisis & redivivis, ita ut tres dies & dimidius propheticè sint tres anni cum dimidio. Res tota sic habet. Gentes, hoc est, Christiani qui deficient, fientq; persecutores impii, hi, inquam, calcabunt ecclesiam annis 1260, inde ab anno Christi 362 usque ad annum 1622: & toto hoc tempore in sacco prophetabunt duo testes, i. e. Scripturæ V. & N. T. Sed anno 1622 bestia vincet duos istos testes, qui annos $3\frac{1}{2}$ jacebunt spre- ti, usque ad annum 1625: quo tempore illi recuperabunt vires suas. Cur verò anni persecutionis & prædicationis incipiunt anno 362? Resp. Quia tum cœpit persecutio Juliani apostatæ, & Pontificum Romanorum altercatio schismatica. Alii arcessunt annos istos 1260 ab anno Christi 376 vel 382, ita ut finis incidat in annum Christi 1636 vel 1642: alii finem statuunt in anno 1693, ita ut principium incidat in an. 433.

VIII.

Apoc. 12. v. 6. *Mulier (ecclesia) fugit in solitudinem ubi habet locum paratum à Deo: ut illic alerent* (duo illi testes, de quibus paulò ante) *eam diebus mille ducentis sexaginta.* Hi dies sunt totidem anni, qui incipiunt ab assumptione Domini in cœlum, & proinde terminantur anno Christi 1295, quo tempore Bonifacius VIII instituit Romæ primum jubileum, & ira ansam dedit ecclesiæ, ut inciperet ex solitudine se recipere in publicum, paulatim contradicendo idolomania tam putidæ. Nam paulò post exorti sunt Petrarcha, Taulerus, Wiclefus, & alii. Cur verò non eadem statuitur epocha prophetiæ testium & fugæ ecclesiæ in solitudinem? Resp. Quia duo illi testes ab anno Christi 35 ad an. 362 prophetarunt apertè: sed ab anno 362 prophetarunt amicti saccis. *Ibid. vers. 14. Sed data sunt mulieri dua ala (fides & spes) aquila magna, ut volaret à conspectu serpentis in desertum, in locum suum, ubi aleretur per tempus, & tempora, & dimidium temporis.* Hi sunt illi ipsi anni 1260, de quibus paulò ante. Vide etiam num. 4.

IX.

Apoc. 13. v. 5. *Datumq; est ei (primæ bestia) os loquens magna & blasphemias: & data est ei potestas agendi menses quadraginta duos.* Per bestiam intelligitur Romanum imperium:

menses

mensis XLII sunt anni 1260, qui incipiunt anno Christi 65. quo bestia illa Nero instituit primam persecutionem. Terminantur itaque hi anni anno Christi 1325, quo tempore expiravit *ἀξιωμα* Romani imperii, frustra renitente Ludovico Imp. frustra item Marsilio Patavino & Occamo stantibus à partibus Ludovici. *Ibid. vers. 18. Hic sapientia est: Qui intelligentiâ praditus est, computet numerum bestia (secundæ) numerus enim hominis est: & numerus ejus sexcenta sexaginta sex.* Per bestiam secundam intelligitur Papa Romanus, qui sanavit plagam primæ bestia, instituendo Romæ *καίσαροπαππίαν*, id est Cæsaro-Papatum anno Christi 606. Atque hæc potestas significatur numero 666: videlicet potestas tergemina numero tergemino. Quæ verò est tergemina illa potestas Papæ? Respon. Papa sibi vendicat potestatem in cælo, quod claudit & aperit pro suo lubitu: in terrâ, quam donat pro suo lubitu: in inferno, in quem detrudit, quos suæ tyrannidi videt adversari. Cæterùm idem numerus 666 etiam significat tempus, quo potestas illa tergemina fuit confirmata. Nam circa annum Christi 666 Constans Imp. confirmavit privilegia ecclesiæ Romanæ: nisi malis ita computare. Si ab anno Christi 94. quo scripta est apocalypsis, numerentur anni 666, perveniemus ad annum Christi 760; quo tempore Pipinus stabilivit omnipotentiam Papæ.

X.

Apoc. 20. v. 2. *Qui (angelus è cælo descendens) apprehendit draconem, serpentem illum antiquum, qui est diabolus & Satanas, & vinxit eum ad annos mille.* *Ibid. v. 7. 8. Cum verò expleti fuerint anni mille, solvetur Satanas è carcere suo: Et exhibit, ut seducat gentes, qua sunt in quatuor angulis terra, Gogum & Magogum, ut congreget eos in prælium.* Mille isti anni incipient circiter an. 1694, & desinent anno 2694, qui est annus prædictus à Daniele. Hoc ita probatur. Daniel cap. 12. prædicit finem suæ prophetiæ, dum exprimit annos 2694. Ab his subduc annos 1000: relinquuntur anni 1694. Vide paulò ante num. V. Duo autem hic prædicuntur. Primò Satanas vincietur ad annos mille. Deinde expletis annis mille solvetur ad exiguum tempus, & excitabit Gog & Magog, id est professos ecclesiæ hostes ad prælium contra sanctos. Sed isti subito vincuntur in isto prælio, & Christus veniet ad *σωτέλειαν τῆς αἰῶν*. Vincentur autem duobus modis. Primò *septem mensibus* occidentur à filiis Dei, ut est Ezech. 39. versu 12: deinde superveniet Jesus Christus, & finem imponet rebus hujus seculi. Hæc autem ita velim accipi, ut serviant illustrandæ prophetiæ Danielis & Apocalypicos, non autem fovendæ curiositati. Neque enim finem mundi hoc

vel illo anno definitio, sed ex Daniele pronuntio, omnia ista, quæ ab ipso prædicta sunt, absolvenda esse spatio annorum 2693, incipiendo ab excidio Hierosolymæ per Titum.

An. M.

VII. Chronologia Prophetarum.

Num. Proph.

1.
130.
235.
622.
1056.
1556.
2255.
2230.
2452.
2453.
2490.
2612.
2849.
2890.
2900.
2914.
2970.
2970.
2990.
3030.
3040.
3041.

A ^{Dam} _{Seth} } Vide Chronologiam patriarcharum.
 Enos Gen. 4. v. 26.
 Enoch, cujus meminit Judas v. 14.
 Nœ, præco justitiæ & pœnitentiæ, qui 120 annis antè prædixit diluvium Gen. 6. v. 13. & post diluvium vaticinatus est de fatiis suorum filiorum Gen. 9. v. 25. & seqq.
 Sem fuit Melchisedec. Vide Chronol. patriarch.
 Jacob moribundus vaticinatus est de fatiis filiorum Gen. 49.
 Joseph vaticinatur de septem annis fertilitatis & sterilitatis. Gen. 41.
 Moses insignis fuit propheta Deut. 18. v. 15.
 Maria soror Moysi fuit prophetissa. Exod. 15. v. 20.
 Bileam fuit propheta. Num. 22.
 Debora fuit prophetico spiritu prædita. Judic. 4. v. 4.
 Samuel fuit propheta & judex.
 David fuit propheta & rex. Vide psalmos ejus propheticos de Christo.
 Gad & Nathan florent tempore Davidis. 1. Reg. 22. 2. Reg. 7.
 Asaph author 12 psalmodum à 73 usque ad 84 & psal. 50. Fuit Κυρηναιος Davidi.
 Abias Silonites, Iddo sive Addo, & Semeja, florent sub Roboam & Jeroboam. 2. Par. 9. v. 29. 1. Reg. 12. v. 24.
 Propheta αὐάνυμι contra altare Bethel clamat, & exprimit nomen everforis Josiæ, annis 350 antequam fieret. 1. Reg. 13. v. 32.
 Azarias, Jehu, & Hanani florent tempore Asæ regis Judæ, & Baesæ regis Israel. 2. Paral. 15. v. 16. & 19.
 — Elias claret tempore Achabi. 1. Reg. 17, & anno 3050 assumitur in cœlum.
 — Eliseus est contemporaneus Eliæ, & attingit tempora Amasiæ regis Judæ. 2. Reg. 2.
 Micha, alius ab eo, cujus prophetia extat. Is enim vixit post 100 annos. Mich. 1. v. 1. Hic sub Achabo. 2. Reg. 22.
 Jehasiel, sive Jaziel, prædicit regi Josaphat victoriam contra Ammonitas. 2. Paral. 20. v. 14.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14. 15.
16.
17. 18. 19.
20.
21. 22. 23.
24.
25.
26.
27.

Anno M.

3050.

Eliezer propheta claret. 2. Paral. 20. v. 37.

28.

3124.

Jonas claret sub Jeroboamo II. post Sardanapali & ante Tiglat-Phileseri tempora. Alii sub Joas, & tempore Sardanapali collocant. Sed pro sententiâ priori facit textus 2. Reg. 14. v. 23. 25 Prophetavit in Assyriâ.

29.

3130.

Hoseas prophetat sub Jeroboam II. Ufiâ, Jotham, Achas & Ezechiâ ad annos 70. *Hos. 1. v. 1.*

30.

3140.

Joël præcessisse videtur Amosum. Prædicat enim siccitatem *cap. 1. v. 15.* quam sine fructu pœnitentiæ evenisse queritur *Amos c. 4. v. 8. & seqq.* Fuit *Κόλλων* & *Hoseæ*.

31.

3150.

Amos, æqualis *Hoseæ* & *Joëli*, prophetat sub Jeroboamo II. & Ufiâ. *Amos 1. v. 1.*

32.

3170.

Zacharias, alius ab eo cujus propheta extat. Hic enim vixit sub Ufiâ 2. Paral. 26. v. 3. alter tempore monarchiæ Persicæ. *Zach 1. v. 1.*

33.

3180.

Esaias, oriundus è genere regio, concionari cœpit, atque ita gubernare ecclesiam sub Ufiâ, & continuavit sub Jotham, Achas & Ezechiâ usque ad Manassen, à quo ferrâ dissectus esse scribitur. Docuit annos circiter 80 aut 90.

34.

3188.

Micha sive *Micheas* prophetat sub Jotham, Achas & Ezechiâ. Est itaque contemporaneus *Esaiæ*. Ejus auditores adhuc sunt in vivis tempore *Jojakim* *Jer. 26. v. 18.* ideoque diutissimè docuit. *Mich 1. v. 1.*

35.

3209.

Obed prophetat in regno Israël 2. Paral 28. v. 9.

36.

3220.

Habacuc videtur hoc tempore vixisse sub Achaz & Ezechiâ. Alii collocant sub Josiâ. Seder olam (Chronologia est apud Hebræos) collocat in tempora Manassis tres prophetas, *Habacuc*, *Joël*, & *Nahum*.

37.

3238.

Nahum circa hæc tempora floret sub Ezechiâ. Consolatur enim Judæos ne sibi iterum ab Assyriis metuant: cum *Esaias* jam ferè 70 annos in ministerio versatus esset. Alii in tempora Sardanapali Assyriorum regis conjiciunt, quia contra Assyrios vaticinatur.

38.

3316.

Sophonias, sive *Zephania*, sub Josiâ, paulò ante reformationem ecclesiæ, prophetat: quamvis alii putent ipsum paulò post reformatam ecclesiam docuisse.

39.

3319.

Hulda prophetissa floret. 2. Paral 34 v. 22.

40.

3320.

Jeremias, oriundus è genere sacerdotali, incipit anno 13 Josiæ. *Jer. 1. v. 2.* quo anno Josias reformationem instituit. Prophetavit annos 40 sub Josiâ, Joachimo & Zedckia. Tandem in Ægyptum fuit adductus cum reliquis populi Judæici *Jer. 42 v. 43. 44.* ubi ab *Aprie*, qui & *Vaphres* & *Hophrea* dicitur, interfectus esse putatur. *Jeremia* scriba fuit *Baruch*, qui à nonnullis etiam numeratur inter prophetas, ut & *Isidra*, & *Nehemias*.

41.

3340.

Urias propheta occiditur à Joachim *Jer. 25.*

42.

43.

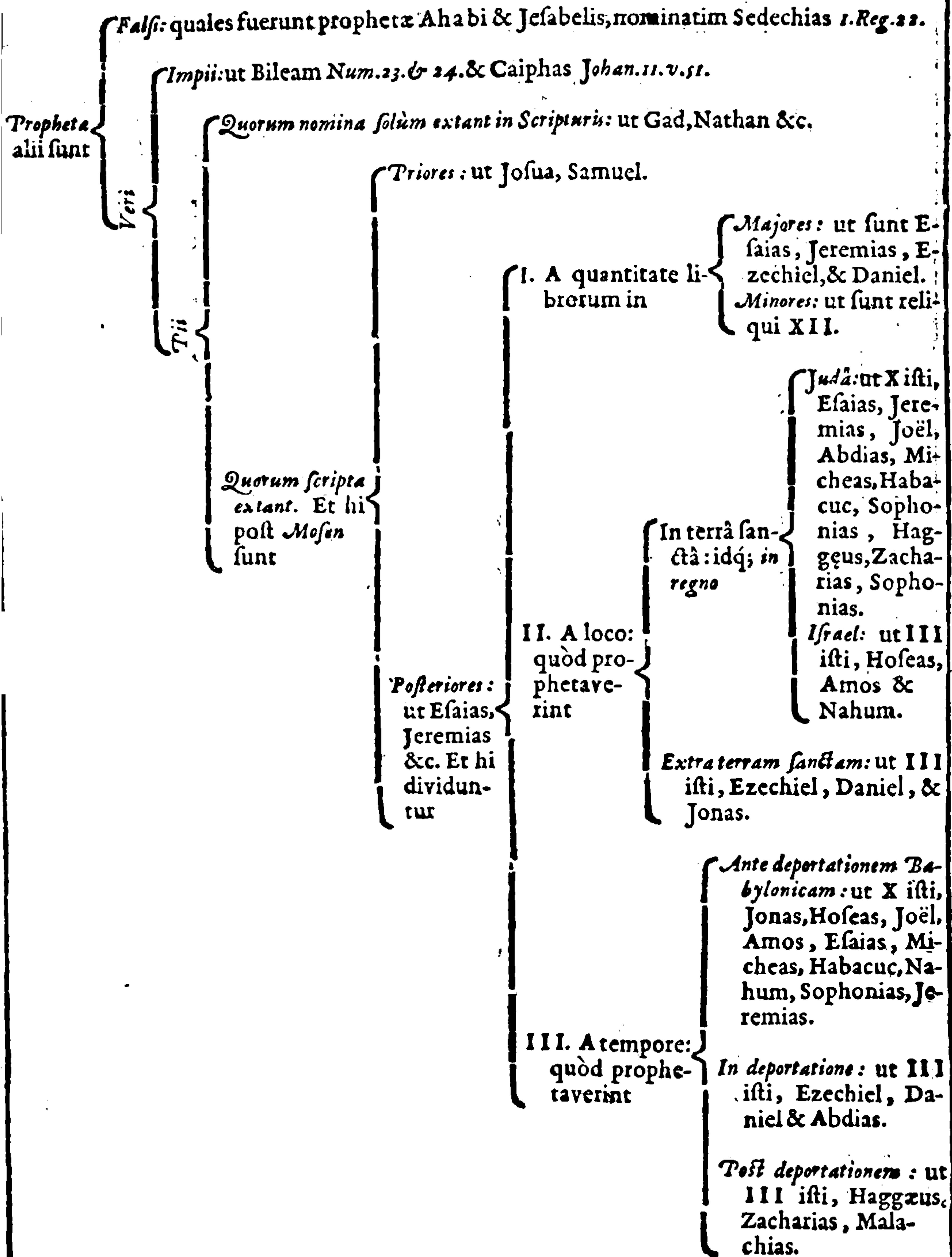
44.

45.

Anno M.	56 VII. Chronologia Prophetarum.	Num. Propb.
3334.	<i>Ezechiel</i> , oriundus è genere sacerdotali, incipit vaticinari in Chaldæâ seu Mesopotamiâ.	46.
3356.	<i>Daniel</i> anno 7 exilii Babylonici putatur interpretatus esse somnium Nebucadnezaris <i>Dan. 2.</i> & an. 9 vel 12 somnium de arbore <i>Dan 3.</i> Vixit in captivitate Babylonicâ sub Nebucadnezare, & ejus successoribus (vide Chronol. monarchiæ Chald.) item sub Dario Medo & Cyro.	47.
3358.	· <i>Obadias</i> putatur vixisse tempestate Ezechielis.	48.
3327.	· <i>Haggæus</i> anno 2 Darii Nothi docere cœpit: altero post mense <i>Zacharias</i> .	49.
3537.	<i>Malachias</i> , templo restitcto & cultu restituto, profanationes ejus nefarias redarguit. Hebræi putant Malachiam & Esdram esse eundem.	50.
3948.	<i>Hanna</i> prophetissa floret. <i>Luc. 2. v. 37.</i> anno Christi 1. arâ exactâ; Dionysianâ, biennio ante Christum.	52.
Anno Chr.	<i>Agabus</i> anno Christi 41 prædicit famem <i>Act. 11. v. 28.</i> & anno 56 captivitatem Pauli <i>Act. 21. v. 11.</i>	53.
41. Cr.	<i>Johannes</i> evangelista & apostolus scribit apocalypsin.	54.
56		
94		

OBSERVATIO.

Prophetæ variè distribui possunt, ut patet ex hoc typo.

58 VIII. Chronologia Pontificum Judæorum.

Hic quoq; illud non est prætereundum, prophetas multos fuisse *συγγεγραμμενοι*, hoc modo.

I. Sub Jeroboamo II. vixerunt Jonas, Hoseas, Joël, & Amos.

II. Sub Usiâ, Jotham, Ahas & Ezechiâ prophetavit Esaias, sub Jotham, Ahas & Ezechiâ Micheas; sub Ahas & Ezechiâ Habacuc; sub Ezechiâ Nabum.

III. Sub Josiâ prophetarunt Sophonias & Jeremias.

IV. In deportationem prophetarunt Ezechiel, Daniel & Abdias.

V. Post deportationem prophetarunt Haggæus & Zacharias, templo nondum reedificato: Malachias, templo reedificato.

VIII. Chronologia Pontificum Judæorum.

Anno M.

Num. Pontif.

Admodum intricata est annorum ratio in hâc Chronologia. Videris hâc de re Josephum, Eusebium, Nicephorum in Chronologia & Sigonium de rep. Hebr. lib. 5.

2454. *Aharon*, frater Moïsi, primus Pontifex à fratre vestitus, & consecratus in deserto Sinai. *Exod. 28.*

1.

2490. *Eleazar*, Aharonis filius, mortuo patri successit jussu Dei. *Num. 20.* Moritur post Josuam *Jos. 24.*

2.

2520. *Phinees*, Eleazari F. Vixit usque ad tempora Simsonis & Eli. *Num 25. Jos. 22. Jud. 20. v. 28.*

3.

2809. *Eli* succedit in locum Phineis, ab Ithamaro Aaronis F. genus ducens. Inter hunc & Phinees Josephus ex *1. Chron. 6.* collocat tres istos, *Abisue* Phineis F. *Bukis* Abisue F. & *Urus* Buquis F. Sed Scriptura his præteritis, ætatem Phineis usque ad tempora Eli producit: forte ideo, quod tres isti non fuerint summi sacerdotes, sed Phineis *πατριάρχης*.

4.

2849. *Achitob*, Eli F. Phineis nepos. *1. Sam. 14.*

5.

2889. *Achimelech* Achitobi F. Hic fuit interfectus à Saule, quia Davidem excepisset. *1. Sam. 21. & 22.*

6.

2900. *Abiathar* Achimelechi F. *1. Sam. 23.*

7.

2910. *Zadoc* filius Achitobi unâ cum Abiathare fuit pontifex sub Davide *2. Sam. 15. 17. & 19. 1. Reg. 1.* Inde anno 2930 solus, postquam Salomon interfecit Abiatharem Adoniæ fratri suo regnum affectanti studentem. *1. Reg 2.* Salomonem autem regem hic Zadoc unxit, & primus sanctus est sacerdotio in templo ejus. *1. Paral. 6.*

8.

2950. *Achimaaz* Sadoci F. *2. Sam. 15. 1. Chron. 6.*

9.

2990. *Azarias* Achimæ F. *1. Chron. 6.* Quidam statuunt ipsum filium Zadoci ex *1. Reg. 4. v. 1.* ubi Azarias filius Zadoci dicitur fuisse præses Salomonis. Sed iste Azarias est filius non sacerdotis Zadoci, sed alterius ejusdem nominis.

10.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

60 VIII. Chronologia Pontificum Judaorum.

Anno M.		Num. Pontif.
3720.	<i>Onias III.</i> cognomento Pius, Simonis II. F. Hic accusatus est apud Seleucum regem Syriae, unde seditio nata.	36.
3775.	<i>Jesus</i> , qui & <i>Jason</i> , Simonis II. F. Hunc, abdicato fratre Oniâ, Antiochus Epiphanes Pontificem declaravit, acceptis 500 talentis, h. e. tribus tonnis auri. Sed concitatâ seditione primus abdicatus est ab eodem Antiocho: & Pontificatus ad tempus dari cœptus.	37.
3780.	<i>Onias IV.</i> qui & <i>Menelaus</i> , Simonis II filius, Jasonis frater, creatus est ab Antiocho Epiphane, & post necatus Hierosolymâ direptâ.	38.
3782.	<i>Lysimachus</i> frater Menelai.	39.
3782.	<i>Alcimus</i> , qui & <i>Joachim</i> , ab Antiocho Epiphane fuit susceptus. Fuit ex posteris Levi, sed non Eleazari aut Ithamari. Onias Oniæ III Pontificis F. hoc tempore ad Ptolemæum Philometorem regem confugit, & templum in Heliopoli Ægypti condidit.	40.
3783.	<i>Judas Maccabeus</i> , Matthatiæ Assamonæi F. ex posteris Levi, sed non Eleazari, à populo fuit lectus.	41.
3789.	<i>Jonathas</i> Judæ frater, princeps Judæorum, à Demetrio rege Syriae subjectus. i. <i>Maccab. 9.</i>	42.
3807.	<i>Simon</i> Jonathæ frater, princeps, succedit fratri Jonathæ. Unde Pontificatus in Assamonæorum familiâ unâ cum principatu fit hæreditarius.	43.
3815.	<i>Johannes Hyrcanus</i> Simonis frater.	44.
3845.	<i>Aristobulus</i> Johannis F. regis nomen assumpsit.	45.
3846.	<i>Alexander Jannæus</i> sive <i>Jamneus</i> , Johannis F. rex & Pontifex.	46.
3882.	<i>Hyrcanus</i> Alexandri Jannæi F. rex: pellitur à fratre minore Aristobulo.	47.
3882.	<i>Aristobulus II.</i> Alexandri Jannæi F. pulso, Hyrcano fratre & pontifice rex fit & pontifex: inde à Cn. Pompejo pellitur.	48.
3887.	<i>Hyrcanus</i> Alexandri Jannæi filius, restitutus à Pompejo, iterum pontificatum gerit: inde capitur à Parthis, & Antigono Aristobuli regis & Pontificis filio; ac ne pontificatum resumere possit, mutilatur.	49.
3911.	<i>Antigonus</i> Aristobuli F. capto & mutilato Hyrcano patruo, rex fit & pontifex: sed ab Herode Antipatti filio Ascalonitâ, rege illi à Romanis objecto, interficitur.	50.
3916.	<i>Ananus</i> substituitur ab Herode rege & removetur.	51.
3926.	<i>Aristobulus Alexander</i> Hyrcani regis & pontificis filii filius, ab Herode substituitur & removetur. Fuit frater Mariamnes uxoris Herodis.	52.
3930.	<i>Ananus</i> iterum ab Herode rege datur & removetur.	53.
3936.	<i>Jesus</i> alienigena ab Herode datur & removetur.	54.

VIII. Chronologia Pontificum Judæorum: 61

Num. Pontif.

Anno M.		Num. Pontif.
3939.	<i>Simon Boëthus</i> alienigena, socer Herodis, ab eodem datur & removetur.	55.
3943.	<i>Matthias Theophili</i> F. Hierosolymites ab Herode datur.	56.
3944.	<i>Josephus</i> Elimi F. cognatus Matthiæ, in ejus locum succedit.	57.
3947.	<i>Joazarus</i> Simonis Boëthi F. Herodis uxorius, ab eodem datur. Sub hoc nascitur Christus. Remotus est ab Archelao Herodis F.	58.
3950.	<i>Eleazarus</i> Simonis Boëthi F. ab Archelao rege datur & removetur.	59.
3954.	<i>Jesus</i> Siæ F. ab Archelao datur & removetur.	60.
3955.	<i>Joazarus</i> iterum ab Archelao factus, & post relegationem Archelai à Quirino Procons. Syriæ remotus.	61.
3965.	<i>Anna</i> Sethi F. à Quirino datus imperante Augusto, removetur à Valerio Grato procuratore Judææ sub Tiberio.	62.
3967.	<i>Ismaëlus</i> Jabi F. datur & removetur à Valerio Grato.	63.
3969.	<i>Eleazarus</i> Annæ F. datur & removetur ab eodem.	64.
3971.	<i>Simon</i> datur à procuratore Valerio Grato, & removetur ab eodem, adhuc imperante Tiberio.	65.
3974.	<i>Josephus Caiphas</i> Annæ pontificis gener, datur à Valerio Grato procuratore, adhuc imperante Tiberio. Sub hoc Christus est passus anno M. 3984. Cur verò Johannes evangelista dicat, Christum esse passum sub Annâ principe sacerdotum & Caiphâ, cum nunquam bini simul pontificatum administraverint, hæc adfertur ratio, quòd pontificii omnes, id est qui pontificatum gessissent, pontifices vocati fuerint, ut qui ex consuetudine vetere, dignitatem semel susceptam usque ad mortem retinere deberent. Annas verò præcipuè est nominatus, quia erat socer Caiphæ, qui tum pontificatum administrabat.	66.
3990.	<i>Jonathas</i> Annæ F. ab Agrippâ Herode datus & remotus imperante Claudio.	67.
3991.	<i>Simon</i> Boëthi F. ab Herode Agrippâ datur & removetur.	68.
3992.	<i>Matthias</i> Annæ F. ab eodem Agrippâ datur & removetur.	69.
3993.	<i>Ælionas</i> Simonis F. ab Herode Agrippâ datur, & ab Herode Agrippâ secundo rege Chalcidicæ removetur. Is enim mortuo Agrippâ fratre rege Judææ jus pontificis instituendi à Claudio impetraverat.	70.
4004.	<i>Josephus</i> Camydi F. ab Agrippâ rege Chalcidicæ datur & removetur imperante Nerone.	71.
4005.	<i>Ananias</i> ab Agrippâ eodem datur & removetur. Hic est ille, quem S. Paulus parietem dealbatum vocat Act. 23.	72.
4007.	<i>Ismaëlus</i> datur & removetur ab Herode Agrippâ re-	73.
4008.	<i>Josephus</i> S rege Chalcidicæ.	74.

Anno M.
4010.
4012.
4015.
4016.
4017.

Anno M.
75.
76.
77.
78.
79.

Anna datur & removetur ab eodem Agrippâ.

Jesus Mnaseæ F. } dantur & remonentur ab He-
Jesus Gamalielis F. } rode Agrippâ rege Chalci-
Matthias Theophili F. } dicæ.

Phannias, sive *Phanassus*, à populo tumultuante fuit le-
ctus. Sub hoc Hierosolyma à Tito capta atque incensa an-
no M. 4018.

Hic non ab re fuerit adnotare multiplicem teip. Judaicæ
mutationem, inde à iudicibus, usque ad urbem excisam per
Titum.

I. *Duces & Iudices* fuerunt à Mose usque ad Saulem.

II. *Reges Juda & Israël* fuerunt tres duntaxat. puta Saul,
David & Salomon.

III. *Reges Israël* regnarunt inde à Jeroboamo usque ad
Hoseam, numero XIX: *reges Juda* inde à Roboam usque ad
Zedekiam fuerunt XX.

IV. Judæi detenti fuerunt in captivitate *Babylonicâ* an-
nis LXX.

V. Post solutionem captivitatis *Babylonicæ* rerum po-
titi sunt *Duces è posteritate David*.

VI. *Principes Assamonæi* sive *Macabæi* successerunt du-
cibus è posteritate Davidis.

VII. *Reges* successerunt *Assamonæis*, & quidem non si-
ne multiplici catastrope, hoc modo.

1. *Aristobulus*, primus rex.

2. *Alexander Jannaus*, sive *Joannæus*.

3. *Alexandra* regina.

4. *Hyrchanus*, *Alexandri* F.

5. *Aristobulus*, *Alexandri* F. Sub hoc capitur Hierosoly-
ma à Pompejo.

6. *Hyrchanus*, restitutus à Pompejo. Sub hoc *Antipater*,
Ascalonita, *Idumæus*, constituitur procurator Ju-
dææ à Julio Cæs. & præest an. 4.

7. *Antigonus*, *Aristobuli* F. regnat, urbe Romanis ereptâ.
Hic est ultimus ex *Assamonæis*.

8. *Herodes Magnus*, sive *Ascalonita*, *Antipatri Ascaloni-
tæ* F. à Romanis constituitur rex contra Antigo-
num.

9. *Archelaus*, *Herodis M. F.* rex Judææ.

10. *Herodes Antipas*, frater *Archelai*, tetrarcha *Galilææ*.
Sub hoc procuratores Judææ sunt dati à Romanis:
& quidem ab Augusto *Coponius*, *Marcus Ambi-
vius*, & *Annius Rufus*: à Tiberio, *Valerius Gratus*
& *Pontius Pilatus*: à Cajo Caligulâ *Marcellus*.

11. *Herodes Agrippa*, *Aristobuli* F. *Herodis Magni* N. con-
stituitur rex Judææ à Caligulâ.

12. *Agrippa*

121. *Agrippa, Agrippæ superioris F. In hoc deficit regnum Judæorum.*

VIII. *Procuratores rexerunt Judæam hoc ordine: à Claudio Imp. sunt missi Cuspius Fadus, Tiberius Alexander, Cumanus, & Antonius Felix: à Nerone Porcius Festus, Albinus, & Gessius Florus, sub quò urbs est excisa.*

IX. *Chronologia initii, durationis & finis regnerum.*

Anno M.
1717.

Monarchia *Assyriorum* incipit sub Belo, dividitur sub Sardanapalo an. M. 3076. desinit sub Belsazare an. M. 3393. Commemorantur à Josepho Scaligero duæ dynastie Chaldæorum & Arabum in Babyloniâ, quæ antecesserint diluvium. Verum illas non moramur, sed habemus suspectas. Idem judicium est de dynastiâ Chinesium, quam tradunt cœpisse anno M. 1160.

1717.

Dynastia Ægyptiorum XVI connectitur cum Monarchiâ *Assyriorum*, ita ut annus istius dynastie 135 concurrat cum an. M. 1717. Quod attinet ad præcedentes *Ægyptiorum* dynastias, illæ videntur fabulosæ: certè illæ, quæ anticipant creationem Mundi sunt mera somnia. Desit hoc regnum sub Cleopatrà an. M. 3920.

1745.

Regnum Suecia incipit à Magog nepote Noachi ex Japheto, & adhuc durat. Est itaque regnum valde antiquum. *Regnum Scythia* eodem tempore incipit à Magog.

1787.

Regnum Germanorum incipit hoc anno, & desinit anno Chr. 881.

1799.

Dynastia Romanorum incipit hoc anno, & inde usque ad nostram ætatem durat sub Coriti-Janigenis, Aboriginibus, Æneadis, Latinis sive Regibus, Consulibus, Imperatoribus & Pontificibus Romanis.

1861.

Regnum Sicyoniorum incipit. Desinit anno 1844.

2093.

Regnum Argivorum incipit sub Inacho, & desinit sub Acrisio an 2636.

2367.

Regnum Gallia incipit, & per Sicambros continuatur an. M. 3498. usque ad hunc annum.

2380.

Regnum Lacedæmoniorum incipit sub Eurotâ, & desinit anno M. 3700.

2394.

Regnum Atheniensium incipit sub Cecrope, & desinit an. 3870.

2450.

Regnum Trojanum incipit sub Teucro, & desinit sub Priamo, anno decimo belli Trojani, qui fuit mundi 2768.

2493.

Respublica Judæorum in terrâ Canaan incipit sub Josuâ, &

64 IX. Chronologia durationis regnorum.

An.M.	& desinit in excidio Hierosolymitano sub Tito anno M. 4018.
2637.	Regnum Mycenarum incipit sub Stheneleo, & desinit sub Penthilo an.M. 2823.
2680.	Regnum Corinthiorum incipit sub Sisypho, & desinit an. M. 3364.
600.	Regnum Lydorum incipit longè ante annum M. 2733: & desinit in Cræso an. M. 3406.
2921.	Regnum Tyrriorum sive Zidoniorum, incipit sub Abibalo, patre Hiromi, & desinit an. M. 3396.
3077.	Regnum Medorum incipit sub Arface, & desinit sub Astygean. M. 3398.
3077.	Regnum Assyriorum incipit sub Phul Belocho, & desinit in filio Sennacheribi Asarhaddon an. M. 3258.
3137.	Regnum Macedonum incipit sub Carano, & desinit in Perseo, qui victus est ab Æmylio Cof an. M. 3781.
3203.	Regnum Babyloniorum incipit sub Nabonassare, & desinit in Belsazare an. M. 3393.
3390.	Regnum Persarum incipit sub Cyro, & desinit in Jezdegird anno Chr. 628.
3419.	Monarchia Persarum incipit sub Cyro, & desinit in Dario Codomanno an. M. 3619.
3544.	Regnum Sicilia incipit sub Dionysio, & adhuc durat sub Hispano.
3618.	Regnum Scotia incipit tempore Alexandri M. & an. Chr. 1603 conjungitur cum regno Angliæ.
3620.	Monarchia Græcorum incipit sub Alexandro M. & continuatur in Ægypto usque ad an. M. 3920 sub Cleopatrá.
3638.	Regnum Syria incipit sub Seleuco Nicanore, & desinit in Tigranean. M. 3881.
3639.	Regnum Asia incipit sub Antigono, & desinit sub Demetrio an. M. 3662.
3665.	Regnum Pergami incipit sub Philetæro, & desinit sub Attalo an. M. 3817.
3900.	Monarchia Romana incipit sub Julio Cæsare, & adhuc durat sub Ferdinando II.
An. Christi.	
369.	Regnum Westgothorum incipit, & desinit an. Chr. 1010.
369.	Regnum Hispania incipit sub Westgothis, & adhuc durat.
381.	Regnum Hungaria incipit, & adhuc durat sub Imperatore & Turcâ.
428.	Regnum Vandalorum in Africâ incipit.
449.	Regnum Anglia incipit sub Anglo-Saxonibus, & adhuc durat.
476.	Regnum Italia incipit: & desinit an. Chr. 773.
622.	Imperium Turcicum incipit sub Mahumede, & adhuc durat.

n. Christi.

629.

Regnum Navarra incipit.

706.

Ducatus Venetus incipit.

775.

Regnum Dania incipit.

800.

Regnum Norvegia incipit.

000.

Regnum Polonia incipit ante an. Chr. 806.

810.

Regni Svecia nova dynastia incipit.

861.

Ducatus Moscovia incipit.

1018.

Regnum Arragonia incipit.

1020.

Regnum Legionis incipit.

1080.

Regnum Lusitania incipit.

1086.

Regnum Bohemia incipit.

1100.

Regnum Hierosolymitanum incipit, & non longè pòst deficit an. 1150.

IX. Chronologia Jubileorum.

Anno M.

2548.

Primus jubilæus completur hoc anno, qui concurrit cum 27 anno judicis Ehud. Initium itaque jubileorum præcisè incidit in annum M. 2500, postquam Israëlita terram occupatam & sorte distributam colere cœperunt.

2597.

Secundus jubilæus completur anno 66 Bhudi.

2646.

Tertius jubilæus incidit an. 35 Deboræ.

2695.

Quartus anno 1 Tholæ judicis.

2744.

Quintus anno 5 interregni Philistæorum.

2793.

Sextus anno 5 Samsonis.

2842.

Septimus anno 34 Samuelis.

2891.

Octavus anno 3 Davidis.

2940.

Nonus anno 12 Salomonis.

2989.

Decimus anno 2 Asæ.

3038.

Undecimus anno 10 Josaphati.

3087.

Duodecimus anno 19 Joas.

3136.

Decimustertius anno 28 Amasæ.

3185.

Decimusquartus anno 48 Uziæ sive Azariæ.

3234.

Decimusquintus anno 13 Ezechiæ.

3283.

Decimus sextus anno 33 Manasse.

3332.

Decimus septimus anno 25 Josiæ.

3381.

Decimus octavus anno 21 excidii templi exclusivè.

3430.

Decimus nonus anno 2 Darii Hytaspis.

3479.

Vigesimus anno 15 Xerxis.

3528.

Vigesimus primus anno 3 Darii Nothi.

3577.

Vigesimus secundus anno 33 Artaxerxis Mnemonis.

3626.

Vigesimus tertius anno obitus Alexandri M.

3675.

Vigesimus quartus anno 10 Ptolemæi Philadelphi.

3724.

Vigesimus quintus anno 22 Ptolemæi Evergetæ.

3773.

Vigesimus sextus anno 4 Ptolemæi Philometoris.

3822.

Vigesimus septimus anno 18 Ptolemæi Physconis.

Jubilæus.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

An. M.

3871.

3920.

3969.

4018.

Vigésimus octavus anno 4 Ptolemæi Auletæ.*Vigésimus nonus* anno 13 Augusti.*Trigésimus* anno 20 Christi.

Trigésimus primus anno 69 Christi, quo templum fuit excisum per Titum. Atque ita finis impositus fuit jubilæis. Sed Pontifex Romanus introduxit jubilæum antichristianum anno Chr. 1300. Tum enim Bonifacius VIII instituit, ut centesimo quoque anno celebraretur jubilæus ad obtinendum plenam remissionem omnium peccatorum. Verùm postea Clemens VI propter lucri cupidinem impatiens moræ jubilæum ad annum 30 reduxit: Urbanus VI ad 34 contraxit: Bonifacius IX post annos 16 in quinquagesimum restituens celebravit anno 1400: Paulus II porro ad 25 contraxit, quod & hucusque observatur. Atque ita trihus seculis duodecies antichristianus jubilæus fuit celebratus, hoc modo.

An Christi.

1300.

Bonifacius VIII: instituit ut centesimo quoque anno rediret.

1350.

Clemens VI post annos 50.

1384.

Urbanus VI post annos 34.

1400.

Bonifacius IX post annos 16.

1425.

Paulus II post annos 25.

1450.

Nicolaus V.

1475.

Sixtus IV.

1500.

Alexander VI.

1525.

Clemens VII.

1550.

Julius III.

1575.

Gregorius XIII.

1600.

Clemens VIII.

} post annos 25.

X. Chronologia monarchiæ Assyriorum.

An. M.

1717.

Ante hanc dynastiam Scaliger collocat duas, quarum prima est Chaldæorum in Babyloniâ anno M. 1126. secunda Arabum in Babyloniâ anno M. 1449. Sed cum utraque antecedit diluvium, meritò nihili facimus.

Belus, qui & *Jupiter* Babylonicus, regnavit annos 55, juxta Augustinum 65. Hic est *Nimrod*, qui *Gen. 10.* ædificavit Babylonem & Nineven. Alii *Nimrodum* volunt esse *Ninum*. Sed non ita est Nam Scriptura testatur d. l. primum, qui cepit esse potens in terrâ, fuisse *Nimrodum*. Jam verò ante *Ninum* fuit *Belus* Assyrius, qui sic dicitur ut distinguatur à *Belo* Tyrio. Cæterum anni hujus *Nimrodi* connectendi sunt cum annis *Sala* & *Heber*. *Aventinus* author est, *Nimrodum* cœpisse regnare annis 131 post diluvium, id est, anno M. 1788.

Jubil.

28.

29.

30.

31.

Jubil.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

Num. regum.

1.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

68 X. Chronologia monarchiæ Assyriorum.

Anno M.

Num. regum.

2942.

Ophrates, an. 21.

38.

2963.

Ephacheres, aliis *Ophratanes*, annos 52. Hujus anno 7 contigit divisio regni Salomonis in regnum Juda & Israël.

39.

3015.

Acracarnes, aliis *Ocraxapes*, an. 42. Josaphat regnat in Judâ.

40.

3057.

Tonosconcoleros, Græcis *Sardanapalus*, annos 20. Hoc tempore dividitur monarchia in Assyrios & Medos, & paulò post à Medis deficiunt Babylonii, unde tres dynastiæ oriuntur ex hâc monarchiâ. Sed ex Assyriorum parte non extat continua series.

41.

3077.

Dynastia Medorum.
1 *Arbaces*, Sardanapali debellator, an. 28.

Dynastia Assyriorum.

Dynastia Babyloniorum sive Nabonassar.

Anno M.

3115.

2 *Mandaees*, Arbaces fil. aliis *Mandanes*, annos 50.

3077.
Phul Belochus alter debellator Sardanapali regnat an. 48. Ab hoc usque ad Phul non extat continua series.

1 *Nabonassar*, cui propter libertatem assertam Chaldæi novam epocham instituerunt. Regnat an. 14.

3203.

3155.

3 *Sosarmus*, aliis *Sarsomenes*, an. 30.

3176.
1 *Phul*, infestat regnum Israël sub Menahem.

2 *Nassius*, an. 2.
3 *Chinzerus* & *Porus*, an. 5.

3217.

3185.

4 *Artycas*, an. 50. cuius anno 19 Nabonassar Babylonius deficiens à Medis, novam dynastiam in Bâbyloniâ instituit.

3186.
2 *Tiglath-Pileser*, sive *Tiglathphalasar*, etiam infestat regnum Israël.

4 *Dulilaus*, aliâs *Dilulorus*, annos 5. Hujus ultimo anno Salmanassar decem tribus in captivitatem perpetuam abduxit.

3219.

3235.

5 *Arbianes*, seu *Cardiceas*, annos 12. Hujus anno primo Sennacherib à propriis filiis occiditur.

3206.
3 *Jareb*.

5 *Mardo-Kempad*, qui *Merodach* dicitur *Esa. c. 39. v. 1.* anno 7. imperii sui legatos misit Ezechix. Eodem anno Sennacherib interfectus fuit.

3224.

3257.

6 *Arseos*, qui & *Dejoces*, annos 40.

3212.
4 *Sargon*.

6 *Arkeanos*, annos 5.

3229.

3297.

7 *Artynes*, qui & *Phraortes*, regnat an. 22.

3219.
5 *Salmanassar*, expugnat Samariam, & decem tribus deportat in Assyriam.

7 Interregnum annorum 12.

3241.

3359.

9 *Apandas*, qui & *Astyages*, regnat an. 40. Hujus anno 14 contigit exci-

3230.
6 *Senacherib* frustra obsidet Hierolymam.

8 *Belithus*, annos 3.
9 *Aporonadicus*, an. 6.

3246.

3258.

3261.

dium

<i>Medi.</i>	<i>Assyrii.</i>	<i>Babylonii.</i>	<i>Anno M</i>
dium Hierosoly- mæ. Hunc Astya- gem Cyrus evertit imperio Medorum 3398.	3241. 7 <i>Asar-haddon</i> , filius Sennacherib, regnat annis 18 Hic est ultimus in hâc dynastiâ.	10 <i>Herigebalus</i> , an.1. 11 <i>Nesnoëmonda-</i> <i>dacus</i> , an.4. 12 Interregnum an.17. 13 <i>Jeraëdin</i> , an- nos 13. 14 <i>Saosducinus</i> , annos 9. 15 <i>Kiniladachus</i> , annos 14. Nihil præter nomina est apud Ptolemæum. 16 <i>Nabopalassar</i> , pater Nabuchodo- nosoris, regnat an- nis 30 incomple- tis. 17 <i>Nabuchodono-</i> <i>for</i> , sive <i>Nebu cad-</i> <i>nezar</i> , cognomen- to <i>Magnus</i> an.32. Hic est <i>Hercules</i> <i>Babylonius</i> , ad quē legati ex Hispaniâ venerunt. Tanta fuit ipsius celebri- tas. 18 <i>Evilmerodach</i> , filius Nabuchodo- nosoris, an.2. 19 <i>Neriglossooror</i> , seu <i>Neregasolarus</i> , gener (aliis filius) Nabuchodonofo- ris, regnat nomine filii sui <i>Belsatzer</i> seu <i>Laborosoar-</i> <i>dach</i> , annis 4. 20 <i>Laborosoar-</i> <i>dach</i> , sive <i>Belsazer</i> , solus regnat mens. 9. Hoc occiso <i>Da-</i> <i>rius Medus</i> , aliis	3267. 3268. 3272. 3289. 3302. 3311. 3325. 3354. 3386. 3388. 3392.

70. XI. Chronologia monarchie Persarum.

Babyloni.
Nabonidus, regnum
occupat, an. 3393,
& regnat annis 17.
Victus à Cyto præ-
ficitur Carmaniæ.

XI. Chronologia monarchie Persarum.

Anno M.		Num. regum.
3419.	C YRUS rerum potitur per totam Asiam an. 2. & aliquot menses. Dan. 10. v. 1.	1.
3421.	Cambyfes, filius Cyri, regnat annos 7.	2.
3428.	Magi fratres, mens. 7.	3.
3429.	Darius Hystaspis, occisis magis, hinnitu equi ad regnum euectus, regnat an. 36.	4.
3465.	Xerxes, sive Artaxerxes, cognomento Magnus, Darii fil. an. 21. Hic est maritus Estheræ, qui in sacris appellatur Ahasverus, & à Judæis Ahasverus Pius. Regnat an. 21.	5.
3486.	Artabanus, mens. 7.	6.
3486.	Artaxerxes (aliàs Darius) Longimanus, Gr. Μακρόχαιρ, Xerxis fil. an. 40.	7.
3525.	Xerxes II sive minor mens. 2. qui concurrunt cum anno 40 Longimani.	8.
3526.	Sogdianus mens. 7.	9.
3526.	Darius Nothus, aliter Syrus, regnat annis 19. Ante regnum dictus fuit Ochus, sive Achus, Persicè Achasch, id est, princeps.	10.
3545.	Artaxerxes μνήμων, id est, Memor, regnat an. 41. Adversus hunc Cyrus minor, frater ejus, parat bellum, in quo perit. Plutarchus Artaxerxi Mnemoni tribuit annos 61 regni: quia inde à principio in consortium regni à patre Dario fuit vocatus propter bella varia obeunda.	11.
3588.	Artaxerxes Ochus, qui & Darius Ochus, regnat an. 23. Fuit occisus à Bagoâ cubiculario.	12.
3611.	Arses, sive Darius Arsames, à Bagoâ euectus & interfectus regnat an. 4. incompletos.	13.
3614.	Darius Codomannus, victus ab Alexandro, regnat an. 6.	14.

Observationes ad Chronologiam monarchie Assyriorum & Persarum.

1. Quatuor sunt regna fatalia, summaque mundi imperia, quas Græco vocabulo monarchias appellant. Ex his prima est Monarchia Babyloniorum sive Assyriorum, quæ usq; ad Sardanapalum stetit an. 1240 juxta Eusebium, 1300 juxta

Justinum

XI. Chronologia monarchiæ Persarum. 71

Justinum, 1400 juxta Diodorum, 1160 juxta Orosium, 1330 juxta Bellarminum. Ex his sententiis illa, quæ est Justini & Bellarmini, cum Scripturâ sacrâ & ærâ Babylonis optimè congruit. Nam Justinus ex Trogo Pompejo ait, regnum Assyriorum à Nino ad casum Sardanapali steterisse annos 1300. Adde his annos 55 Beli patris ante Ninum, & habebis annos 1355. Ita proximè pervenies ad annum M. 1717, initium æræ Babylonicæ, & annum M. 3077, casum Sardanapali.

2. Duplex est supputatio regni Assyriorum: una est Africani, altera Justini. Illius series longè supra diluvium excurrit: hujus calculus quàm proximè ad Scripturæ veritatem accedit. Ait enim monarchiam istam steterisse à Nino ad Sardanapalum annos 1300, ut paulò ante dictum est. Priores reges hoc ordine commemorat: *Belus* ann. 55: *Ninus* an. 52: *Semiramis* an. 42: *Ninias* an. 42. Cæteros omisit usque ad Sardanapalum. Illi supplemur ex Africano vel Eusebio. Africanum nos sumus secuti. Eusebius convenit cum Africano usque ad Balæum: deinceps variat.

3. In serie regum Babylonicorum post everfam Hierusalem quidam Laborosoardachum distinguunt à Belsazere, & faciunt ipsum Neriglossororis, tribuuntque ipsi menses 9: quidam eundem esse cum Belsazere statuunt.

4. Sunt qui eos tantùm Persarum reges recipiunt, quorum Scriptura meminit, ideoque monarchiam Persarum post captam Babylonem 125 annis circumscribunt. Sed reverà plures sunt, ut ex Herodoto, Xenophonte, Diodoro Siculo, & alijs constat, ita ut monarchia hæc steterit annis 201. Hic *ὁ ἐν ταροδά* observa, reges Persarum delictatos fuisse prænomine *Darii* & *Artaxerxis*.

XII. Chronologia monarchiæ Grecorum.

An. Mundi.
3620.

Alexander Magnus, victo Dario, fit Dominus Asiæ. Regnat tanquam monarcha an. 6, & aliquot menses. Obiit enim anno M. 3626.

Divisio Monarchiæ.

Reges Macedoniæ.	Reges Ægypti.	Reges Syriæ sive Assyriæ.	Reges Asiæ.
1 Philippus Alexander, frater Alexandri M. regnat mens. 7.	3626. 1 Ptolemaeus Lagi fil. succedit Alexandro in Ægypto &	3638. 1 Seleucus Nicator, sive Nicator, rex	1 Antigonus capellit regnum. 2 Deme-

An. Mundi.
3639.
3651.

	Reges Macedoniæ.	Reges Ægypti.	Reges Syriæ.	Reges Asiæ.
3626.	2 <i>Perdiccas</i> , administrator regni, succedit <i>Aridæo</i> . Regnat an. 7.	Africâ. Regnat an. 40. 3666.	Syriæ, Babyloniæ, &c. usque ad Persidem, ejecto <i>Antigono</i> . I-	<i>trius</i> , <i>Antigoni</i> fil. dictus <i>Poliorcetes</i> . Hic capitur à <i>Seleuco</i> genero, qui si-
3633.	3 <i>Cassander</i> , trucidatâ <i>Olympiade</i> matre <i>Alexandri</i> , itemque <i>Cleopatrá</i> sorore, <i>Roxane</i> uxore, & duobus filiis ejusdem, occupat regnû. Regnat an. 19.	2 <i>Ptolemaus Philadelphus</i> fil. regnat an. 38. incompletos. 3713.	dem fit rex <i>Alia</i> capto genero <i>Demetrio</i> . Regnat an. 30. 3668.	nem imponit huic regno, anno M. 3662. Ita remanent tres tantum successores <i>Alexandri</i> .
3652.	4 <i>Antipater</i> (qui & <i>Antigonus</i>), & <i>Alexander</i> , <i>Cassandri</i> filii, mutuis bellis se perdunt.	3 <i>Ptolemaus Evergetes</i> fil. regnat an. 26. 3729.	2 <i>Antiochus Soter</i> succedit patri <i>Seleuco</i> . Regnat annis 21. 3689.	
3656.	5 <i>Demetrius Poliorcetes</i> rex Asiæ, <i>Alexandrum</i> , à quo in auxilium vocabatur, interficit, & regnum occupat.	4 <i>Ptolem. Philopator</i> f. paricida regnat an. 17. 3746.	3 <i>Antiochus Theos</i> , succedit parenti, & regnat an. 15. 3704.	
3662.	6 <i>Pyrrhus</i> , regnat dies 120.	5 <i>Ptolemaus Epiphanes</i> , fil. quinquennis, regnat an. 24. 3770.	4 <i>Seleucus Callinicus</i> Thei fil. regnat an. 20. 3724.	
3662.	7 <i>Lysimachus</i> unus è ducibus <i>Alexandri</i> M regnat an. 5.	6 <i>Ptolemaus Philometor</i> regnat an. 35. 3805.	5 <i>Seleucus Ceraunus</i> , <i>Callinici</i> fil. regnat annos 3 incópletos. 3726.	
3667.	8 <i>Ptolemaus Ceraunus</i> regnat dies 270.	7 <i>Ptolemaus Evergetes secundus</i> , cognomento <i>Physcon</i> , succedit fratri <i>Philometori</i> . Regnat an. 29. 3834.	6 <i>Antiochus Magnus</i> , <i>Callinici</i> fil. regnat an. 37. 3763.	
3667.	9 <i>Meleagros</i> regnat dies 60.	8 <i>Ptolemaus Lathurus</i> , regnat primò an. 16. cum matre <i>Cleopatrá</i> . 3850.	7 <i>Seleucus Philopator</i> <i>Antiochi</i> fil. regnat an. 12. 3775.	
3668.	10 <i>Antipater</i> regnat dies 45.	9 <i>Ptolemaus Alexander</i> , frater <i>Lathuri</i> , cû <i>Lathuro</i> , à ma-	8 <i>Antiochus</i>	

	Reges Mace- doniæ.	Reges Ægy- pti.	Reges Syriæ.	
3668.	11 <i>Sosthenes</i> re- gnat an. 1.	tre ejectus in Cyprum fugif- set, regnat an.	<i>Epiphanes</i> , filius Antio- chi M. regnat an. 12. in- completos.	
3670.	12 <i>Antigonus</i> II dictus <i>Gonatas</i> re- gnat an. 36. Ita <i>Se- leucidæ</i> reges Sy- riæ, obtinent A- siam. Vicissim An- tigonidæ, ex Asiâ pulsî, obtinent Ma- cedoniam usque ad dominium Roma- norum. Lâgidæ ve- rò Ægyptum con- tinuâ successione retinent usque ad Augustum Imp.	10. Abdicavit se spõte ob cru- delitatem ma- tris, quam & põst interfecit, cùm vitæ suæ illam insidiam sensisset. 3860.	9 <i>Antiochus Eupator</i> regnat 2 an. 10 <i>Demetrius Soter</i> regnat an. 11. incomple- tos. 11 <i>Alexander Bala</i> seu <i>Veles</i> , an. 6. 12 <i>Demetrius Nica- nor</i> , an. 4 incompletos. 13 <i>Antioch⁹ Eutheus</i> cùm <i>Tryphonè</i> prore- ge an. 2. incompletos. 14 <i>Tryphon</i> solus an. 3.	3786. 3788. 3799. 3804. 3807.
3706.	13 <i>Demetrius</i> fil. <i>Antigoni I.</i> regnat an. 10.	10 <i>Ptolemaus</i> <i>Lathurus</i> redux, regnat annos 8. 3868.	15 <i>Antiochus Sidetes</i> , cognomento <i>Pius</i> & <i>Soter</i> an. 10.	3808. 3811.
3716.	14 <i>Antigonus</i> III. cognomẽto <i>Ἰσοκλῆς</i> , fuit tutor <i>Philippi</i> <i>Iusti</i> , an. 14.	11 <i>Ptolemaus</i> <i>Auletes</i> , <i>Dio- doro Dionysi⁹</i> , regnat an. 31. 3899.	16 <i>Demetrius</i> ite- rum, liberatus captivi- tate <i>Parthicâ</i> , an. 3.	3821.
3729.	15 <i>Philippus Ju- stus</i> , filius <i>Deme- trii</i> , regnat an. 42.	12 <i>Ptol. Dio- nysius</i> & <i>Cleo- patra</i> soror, suc- cedunt parenti <i>Auletæ</i> , & re- gnant ann. 22. Hic deficit re- gnum Ægypti. Nam <i>Augustus</i> victò <i>Antonio</i> <i>Triūviro</i> , ma- rito <i>Cleopatræ</i> , Ægyptum red- egit in provin- ciam.	17 <i>Alexander Zeben- na</i> , an. 2. 18 <i>Antiochus Grypus</i> , an. 29. <i>Antiochus Cyzi- cenus</i> anno nono inci- pit fratti <i>Grypo</i> move- re bellum. Hinc ei ad- scribuntur 18 anni, quòd inde à 12 anno <i>Grypi</i> fuerit superior fratre.	5824. 3826.
3771.	16 <i>Perseus</i> , re- gnat ann. 11. Vin- citur ab Æmylio Cos. atque ita re- gnum Macedoni- cum translatum ad Romanos deficit.		19 <i>Seleucus Grypi</i> fi- lius, <i>Antonius Eusebes</i> , <i>Philippus</i> & <i>Demetrius</i> getunt bella intestina 6 annis. 20 <i>Philippus solus</i> , <i>Demetrio</i> capto, re- gnat biennium. 21 <i>Tigranes</i> , rex Ar- menicæ, ob intestina <i>Se- leucidarum</i> bella à Sy- ris evocatus, regnum	3855. 3861. 3863.

Reges Syria.

per annos 18 in summâ tranquillitate obtinet.

Lucullus vincit Tigranê, & Antiochum Cyzicenum, qui in Ciliciâ delituerat, declarat regem Syriæ. Interea Tigranes se recolligit, sed vincitur à Pompejo, qui Syriam in provinciam redegit paulò ante, quàm caperet Hierosolymam.

3881.

XIII. Chronologia monarchie Romanae.

Anno M.

3900.

3908.

An. Chr.

Ver. Vulg.
16. 14.

39. 37.

43. 41.

56. 54.

69. 67.

70. 68.

70. 68.

71. 69.

81. 79.

83. 81.

98. 96.

100. 98.

119. 117.

140. 138.

163. 161.

Julius Caesar an. 8.

Augustus Caesar an. 56. Anno ipsius 42 Christus nascitur. Nam anno 15 Tiberii compleverat Christus ann. 30. Luc. 3 Ergò an. 1. Tiberii compleverat Christus an. 15. Quare si demas ex annis Augusti 15 annos, cõcurreret annus Christi primus cum anno 42. Augusti.

Tiberius an. 22. m. 7. d. 7. Hujus anno 20 ær. verâ, sed vulgari an. 21. Christus patitur.

Cajus Caligula an. 3. m. 10. d. 10. Hujus anno 3. Pilatus consciscit sibi mortem.

Claudius an. 13. m. 8. Hujus anno 10 celebratur Synodus apostolorum A. 15.

Nero an. 13 m 8. Persecutio prima ab hoc instituitur.

Galba m. 7. d. 25.

Otto mens. 3.

Vitellius m 8.

Flavius Vespasianus an. 9. m. 11. Hic obsidet Hierosolymam primo imperii sui anno, h. e. anno Christi 69, eamq; expugnat per Titum F. Tacitus author est, Vespasianũ censorem invenisse homines 100. 110. 120. 130. 140. 150. annorum.

Titus Vespasiani F. an. 2. m. 2.

Domitianus frater Tit. an. 15. Persecutio secunda ab hoc instituitur.

Coccejus Nerva an. 1. m. 4. Hic in vitis quatuor evangelistarum Arabicè editis appellatur Nero parvus.

Trajanus an 19. m. 6. Persecutio tertia ab hoc instituitur. Sub Trajano deficiunt oracula ethnica, anno Christi 101.

Adrianus an 20. m. 11.

Antoninus Pius an. 22. m. 8. Quidam ipsi tribuunt annos 23. quidam 24. (legæ an. 19.

Aurelius Antoninus Philosophus & L. Antoninus Verus col-

Num. Impp.
Prima clas-
sis est Im-
peratorum
1. Italicorum
2. sive Latino-
rum, à Ju-
lio Cæsare
ad Constan-
tin. M.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Anni Chr.
Veri Vulg.

76 XIII. Chronologia monarchia Roman.

Num. Imp.

ipsi adscribitur donatio, quam vocant Constantini M. Illa siquidem est Pipini & Caroli M.

339. 337.

Constantius Constantini M. F. imperator orientis, Arianus & persecutor, regnat an. 24. m. 5. *Constans* & *Constantinus* fratres Constantii succedunt in occidente: sed Constantinus non contentus sua ditone, trucidatur a militibus Constantis. *Constans* occiditur a *Magnentio*, qui regnat an. 3. Postea a *Constantio* victus seipsum occidit. *Gallus* patruelis Constantii creatur Cæsar. In ejus occisi locum *Julianus* frater fit Cæsar. Atque hæc est prima divisio Imperii sub filiis Constantini M. quæ non diu duravit.

42.

363. 361.

Julianus, cognomento Apostata & Parabates, an. 1. m. 8.

43.

365. 363.

Jovianus, mens. 7. d. 20.

44.

366. 364.

Valens in oriente regnat an. 14. m. 4. *Valentinianus* in occidente an. 11. mens. 9.

45.

377. 375.

Gratianus & *Valentinianus junior* sive secundus, filii Valentiniani, a morte patris imperant in occidente: & Gratianus quidem an. 8: Valentinianus autem an. 17. Gratianus occiditur a *Maximo*, qui ad breve tempus imperat.

46.

381. 379.

Theodosius, cognomento Magnus, Major, & Senior, regnat in oriente an. 16. Post hunc incipit secunda divisio imperii.

47.

385. 383.

Arcadius adsciscitur a patre Theodosio, anno 5 imperii, & regnat an. 25. m. 3. videl. annos 12 cum parente, & annos 13. m. 3. solus in oriente. Hinc initium imperii ipsius ab aliis refertur ad annum 395, quia tum cœpit solus imperare. Frater ipsius *Honorius* imperavit in occidente annos 28. m. 5. inde ab anno Christi 395. sive an. 30. m. 5. si connumerentur duo anni, quibus regnavit cum parente, an. Christi 393. Ab Honorio est talis successio Imperatorum occidentis.

48.

An. Christi.
Vulg.

395.

Honorius an. 28. m. 5.

Num. Imp.
Occid.

1.

425.

Valentinianus III. an. 30.

2.

455.

Maximus mens. 3.

3.

455.

Avitus mens. 10.

4.

457.

Majoranus an. 4.

5.

461.

Severus an. 5.

6.

466.

Anthemius an. 6.

7.

472.

Olibrius mens. 7.

8.

472.

Glycerius an. 1.

9.

473.

Julius Nepos menses paucos.

10.

474.

Augustulus m. 10. Hic ab Odoacro rege Herulorum coactus est se abdicare: & sic imperium occidentis desit.

11.

Anni Chr.
Veri Vulg.

410. 408.

Theodosius II, sive Junior, octennis succedit patri Arcadio in oriente, & regnat an. 42. Deinceps sequuntur Imp. Constantinopolitani usq; ad Carolum M.

Num. Imp.
orient.

49.

452. 450.

Martianus an. 6. m. 6.

50.

An. Christi.
Veri. Vulg.
458. 456.
476. 474.

493. 491.

520. 518.

529. 527.

567. 565.

580. 578.

588. 586.

604. 602.

612. 610.

644. 642.

644. 642.

644. 642.

671. 669.

Anno Chr.
vulg. 685.

694.

696.

703.

711.

713.

715.

716.

741.

775.

Leo Thrax, qui & Magnus & primus dicitur an. 27. m. 6.
Leo Infans, sive Junior & Secundus, anno 447 ab avo Leone I. confors imperii factus, cum valetudinarius esset, eodem anno Zenonem patrem suum manu sua coronavit, & ita rebus humanis excessit. Hinc *Zeno*, qui à patriâ cognominatur Isauricus, numeratur post Leonem I. Ille autem regnavit an. 17. m. 5. Basiliscus occupat imperium, & tenet annis ferè duobus: deinde iterum regnat Zeno.
Anastasius, cognomento Dicorus, an. 27. m. 3. Fuit Eutychianus, & impius persecutor. Hoc tempore reges Italiæ, Hispaniæ & Africæ erant Ariani: reges Francorum, Anglorum & Germanorum pagani: Imperator Eutychianus: & tamen ecclesia Christi destrui non potuit.
Justinus, subulcus in juventâ, post faber lignarius, inde miles, tandem fit Imperator. Regnat annis 9. m. 2.
Justinianus, Justinii è sorore nepos, regnat an. 38.
Justinus junior, Justiniani è sorore nepos, an. 16. m. 9.
Tiberius II an. 8. Regnavit enim annos 4. cum Justino; & solus annos totidem ab anno Christi 582, unde quidam numerant annos imperii ipsius.
Mauritius, patriâ Cappadox, regnat an. 16. m. 3. Hic à socero declaratus fuit Cæsar anno 583, unde quidam numerant ejus annos, ita ut regnaverit an. 19. m. 3.
Phocas, ab exercitu imperator proclamatus, occidit Mauritium, & fit obstetrix Antichristi, dum Bonifacio III concedit primatum super omnes ecclesias. Regnat an. 8.
Heraclius conspirat contra Phocam, eumq; miserè trucidat. Regnat an. 32.
Constantinus mens. 4.
Heracleonas mens. 6.
Constans, Constantini F. an. 27.
Constantinus Pogonatus F. an. 17 incompletos.
Justinianus II. sive junior, Constantini F. an. 9. m. 10. Dicitur à naso præciso *ῥινότμητος*.
Leontius Patritius, Justinianum naso truncat, & relegat. Regnat an. 3. incomplet.
Abdimarus Tiberius Leontium naso truncat, & rerum positur an. 7.
Justinianus iterum, recuperato imperio; Leontium & Abdimarum supplicio afficit. Regnat an. 8.
Philippicus an. 1. m. 6.
Anastasius II. an. 2.
Theodosius III. an. 1.
Leo Isaurus, iconomachus, regnat an. 24. m. 2.
Constantinus Copronymus Leonis F. an. 34. m. 2.
Leo IV. Constantini F. an. 5. & aliquot menses.

51.

52.

53.

54.

55.

56.

57.

58.

59.

60.

61.

62.

63.

64.

65.

66.

67.

68.

69.

70.

71.

72.

73.

74.

Anno (hr.
Vulg.
780.

78 XIII. Chronologia monarchie Roman.

Num. Imp.
orient.

780.

Constantinus VII cum Irene matre an. 10. Constantinus solus imperat anno 790, annos 7: Irene sola anno 797, annos 5.

75.

800.

Carolus Magnus fit Imperator Occidentis, anno 800, 25 Decembris. Regnat an. 14. Hic incipit tertia divisio imperii, ubi hæc est series Imperatorum orientis:

76.

Tertia classis est Imp. à Carolo M. 1. ad Rudolphum 2. Habsburgensem. 3. 4.

802.

Nicephorus, dejecta Irene, regnat an. 10.

811.

Michael Curopalata an. 2.

813.

Leo V. cognomento Armenius, an. 7. m. 5.

821.

Michael Balbus an. 8. m. 9.

829.

Theophilus F. an. 12. m. 3.

842.

Michael F. cum matre Theodorâ, an. 25. matre occisa anno imperii 14.

5.

6.

867.

Basilus, cognomento Macedo, an. 20.

7.

886.

Leo VI F. an. 25. m. 3.

8.

911.

Alexander Constantinus, sive Constantinus VIII, filius Leonis, solus regnat an. 9. Anno 10 imperii Romanus Patricius fit ipsius collega an. 26. inde solus regnat an. 16. ita ut in universum regnaverit an. 50.

9.

961.

Romanus F. parricida, an. 3.

10.

963.

Nicephorus Phocas an. 6. m. 6.

11.

969.

Johannes Zimisca an. 6.

12.

975.

Basilus & Constantinus fratres an. 50.

13.

Constantinus solus annos 3.

1028.

Romanus an. 5. m. 6.

14.

1034.

Michael IV, cognomento Paphlago, an. 7. m. 8.

15.

1041.

Michael V, cognomento Calaphata, m. 4.

16.

1042.

Constantinus Monomachus, an. 13.

17.

1055.

Theodora Porphyrogenita, conjux Constantini, an. 1. m. 9.

18.

1056.

Michael VI, cognomento Strato, an. 1.

19.

1057.

Isaacus Comnenus, an. 4.

20.

1061.

Constantinus Ducas, an. 6. m. 5.

21.

1067.

Michael VII, cognomento Ducas, an. 2.

22.

1069.

Romanus Diogenes, an. 2. m. 8.

23.

1071.

Michael Ducas iterum, an. 6.

1068.

Nicephorus Botaniates, an. 3.

24.

1081.

Alexius Comnenus, Isaaci F. an. 37.

25.

1118.

Calo-Johannes F. aliâs Johannes Comnenus, an. 24. m. 7.

26.

1147.

Emanuel Comnenus F. an. 37. m. 5.

27.

1180.

Alexius II. Comnenus an. 2.

28.

1182.

Andronicus F. an. 2. m. 11.

29.

1185.

Isaacus Angelus Comnenus an. 9. m. 7.

30.

1195.

Alexius II Angelus, an. 8. m. 3.

31.

1204.

Theodorus Lascaris regnat an. 18. Adrianopoli, extortus urbe, ubi anno 1206 imperium cepit Henricus Balduinus frater, qui regnat Constantinopoli an. 10: post eum Petrus

32.

Altissio-

XIII. Chronologia monarchie Roman. 79

Num. Imp. orient.

An. Christi.

Altiſſiodorus an. 5. tum *Robertus* an. 7. tum *Baldwinus II* an. 33. Et hic est ultimus imperatorum Constantinopolitanorum, qui regnarunt annis 55 contra Adrianopolitanos, ut paulò post dicitur.

1222. *Johannes Ducas* an. 33. 33.

1255. *Johannes Theodorus* an. 5. 34.

1260. *Michael Paleologus* an. 23. Hic recuperat Constantinopolim. 35.

1283. *Andronicus Paleologus F.* an. 45. 36.

1328. *Andronicus Junior*, nepos, an. 13. 37.

1341. *Johannes Paleologus*, primò sub tutelâ *Johannis Cantacuzeni*, postea solus, regnat an. 41. Hujus anno 14 *Calo-Johannes*, gener *Cantacuzeni*, simul regnat an. 30. Deinceps admodum perturbata est series Imp. orientis usque ad captam Constantinopolim.

1384. *Andronicus IV*, *Calo-Johannis F.* an. 3. 39.

1387. *Manuel*, *Calo-Johannis F.* an. 30. 40.

1417. *Johannes VII*, *Andronici IV F.* an. 3. 41.

1420. *Johannes VIII*, *Manuelis junioris F.* an. 24. 42.

1444. *Constantinus XI*, *Manuelis F.* an. 10. Alii tribuunt ipsi annos duntaxat 4, ita ut cœperit regnare anno 1450. Hujus anno 10, sive 4, Constantinopolis capta est à Mahomete, anno Christi 1454. Atque hîc imperium orientis prorsus ad Turcas transiit. Solent historici hoc loco tanquam singulare adnotare, quòd imperium orientis cœperit sub Constantino, & sub Constantino desierit, quemadmodum imperium Romæ cœpit sub Augusto, & desit in Augustulo. Sed jam continuemus seriem Imp. inde à Carolo Magno, ad quem paulò ante substitimus. Hæc dynastia dicitur esse Imperatorum Romano-Germanicòrum. 43.

814. *Ludovicus Pius*, *Caroli M. F.* an. 26. m. 5. 77.

841. *Lotharius*, *Pii F.* an. 15. 78.

856. *Ludovicus II* sive *Junior*, *Lotharii F.* an. 19. m. 10. 79.

876. *Carolus Calvus*, *Ludovici patruus*, an. 2. 80.

878. *Ludovicus III*, cognomento *Balbus*, an. 2. 81.

880. *Carolus III*, cognomento *Crassus*, an. 8. m. 6. 82.

888. *Arnol; hus*, eligitur desetto *Carolo Crasso*. Regnat an. 12. 83.

Vicit *Guidonem Anticæsarem*.

900. *Ludovicus IV*, *Arnolphi F.* an. 12. 84.

912. *Conradus*, *Dux Franconiæ*, an. 8. 85.

920. *Henricus Auceps*, an. 17. 86.

937. *Otto Magnus*, *Henrici F.* an. 37. Annis 26 regnat titulo regis, deinceps titulo imperatoris. Nomen *Otto* sive *Oto* est Germanicum *Outo* q. d. *Houto*, à custodiâ. 87.

973. *Otto II*. an. 11. 88.

984. *Otto III*. F. pueriò annorum fit Imperator. Hinc appel- 89.

Num. Imp. occid.

80 XIII. Chronologia monarchie Romanorum.

An. Christi.

Num. Imp.

	latus est Otto das Kind: postea dictus fuit <i>Mirabilia mundi</i> . Regnat an. 17. m. 2.	
1001.	Interregnum mensium 4.	
1002.	<i>Henricus Claudus</i> , item Sanctus & II, an. 23.	90.
1024.	<i>Conradus II</i> , cognomento Saliquus, sive Salicus an. 14. m. 10. Memineris <i>Salicum</i> esse interdum idem quod aulicum à Germ. sal. Hinc lex Salica, terra Salica, Salica prædia, Salici clientes: sic dicti, quòd ad aulam spectent. Salici quoque dicti sunt Franci, à flumine, quod Franconiam irrigat. Posterior significatio quadrat hoc loco.	91.
1036.	<i>Henricus III</i> , cognomento Niger, Conradi F. an. 17. mens. 4.	92.
1056.	<i>Henricus IV</i> F. an. 49 m. 10. Quidam tribuunt ipsi annos 54. quia incipiunt ab anno 1054, quo Henricus coronatus est quadrimus. Hoc tempore est perturbata impetii forma. Nam Rudolphus Suevus contra Henricum eligitur, & Hermannus Luzelburgius contra ipsum fit Anticæsar.	93.
1116.	<i>Henricus V</i> , Henrici IV F. an. 18. m. 9.	94.
1125.	<i>Lotharius II</i> , cognomento Saxo, an. 13.	95.
1138.	<i>Conradus III</i> an. 14.	96.
1152.	<i>Fridericus Barbarossa</i> vel <i>Ænobarbus</i> an. 38.	97.
1191.	<i>Henricus VI</i> F. cognomento Asper, an. 9.	98.
1199.	<i>Otto</i> , Henrici VI F. an. 19. Philippus eodem anno fit Anticæsar, & regnat an. 9.	99.
1212.	<i>Fridericus II</i> , anno Ottonis 14. eligitur, & regnat an. 38. Hoc tempore Guelphi & Gibellini maximas dant turbas, illis Pontificis, his Cæsaris, partes sequentibus.	100.
1246.	<i>Conradus</i> Friderici F. à patre designatur Imperator anno imperii ipsius 35. Regnat an. 9. Contra Conradum fiunt Anticæsares Henricus Landgravius, Wilhelmus comes Hollandiæ, & Conradus IV. Hinc quidam scribunt imperium hoc tempore vacasse.	101.
1255.	Interregnum 2. an.	
1257.	<i>Richardus</i> , frater regis Angliæ, ferè omne tempus in Angliâ consumsit, an. 15. Alphonfus rex Hispaniæ fit Anticæsar, & status imperii est perturbatus.	102.
1272.	Interregnum an. 1.	
1273.	<i>Rudolphus I. Habsburgensis</i> an. 17. m. 9.	103. Quar-
1291.	<i>Adolphus Nassovius</i> an. 6 m. 6.	104. ta clas-
1298.	<i>Albertus Austriacus</i> , Rudolphi F. an. 9. m. 6.	105. sis est
1308.	<i>Henricus VII</i> , Luzelburgius, an. 5.	106. Imp.
	Interregnum an. 1. m. 2.	107. à Ru-
1314.	<i>Ludovicus II</i> , cognomento Bavarus, an. 33. Fridericus Alberti Austriaci F. fit Anticæsar.	dolpho
1346.	<i>Carolus IV</i> Johannis regis Bohemiæ F. an. 32.	108. Habs-
1378.	<i>Wenceslaus</i> F. an. 22.	burgensi ad
		109. Ferdi-
		nandū
		110. II.

Rupertus

An. Christi.

1400.	Rupertus Palatinus an. 10.	110.
1410.	Jodocus Marchio Moraviæ, an. 1.	111.
1411.	Sigismundus, Caroli IV. F. an. 26. m. 8.	112.
1438.	Albertus Austriacus, cognomento Junior, an. 2.	113.
1440.	Fridericus III, archidux Austriæ, an. 53.	114.
1493.	Maximilianus I, Friderici III F. an. 25. m. 4. d. 26.	115.
1519.	Carolus V an. 38. m. 7.	116.
1558.	Ferdinandus, frater Caroli V, an. 6.	117.
1564.	Maximilianus II, Ferdinandi F. an. 12.	118.
1576.	Rudolphus II, Maximiliani F. an. 36.	119.
1612.	Matthias an. 7. m. 2.	120.
1619.	Ferdinandus II.	121.

Observationes.

1. *Intervalla monarchiæ Romanorum* constitui possunt quatuor, hoc modo. I. A Julio Cæsare ad Constantinum M: quod intervallum complectitur Cæsares Italicos sive Latinos, eosque gentiles, si excipias Philippum Arabem. II. A Constantino M. usque ad Carolum M: quod intervallum complectitur Imperatores Græcos, eosque Christianos. III. A Carolo M. ad Rudolphum Habsburgensem: quod intervallum complectitur Imperatores partim Germanicos in occidente, partim Græcos in oriente. IV. A Rudolpho Habsburgensi usque ad nostram ætatem: quod intervallum complectitur Imp. partim Austriacos in occidente, partim Græcos in oriente. Si malis, ita constitues hæc quatuor intervalla. I. A Cæsare ad Constantinum M. II. A Constantino M. ad Carolum M. III. A Carolo M. ad Carolum V. IV. A Carolo V. ad nostram ætatem.

2. Quidam in catalogum Imperatorum referunt xxx illos tyrannos, qui summam rerum anno Christi 260 ad se rapere conati sunt, sicut Galieno. Rursus sunt, qui constituunt tres classes hujus monarchiæ, & hoc modo commemorant Imperatores. *In primâ classe* collocant LXIV Imp. Latinos, hæc serie. 1. C. Julius Cæsar. 2. D. Octavius Cæsar Augustus. 3. Tiberius Cæsar. 4. Cæsar Caligula. 5. Claudius Cæsar. 6. Sextus Domitianus Nero. 7. Sergius Sulpitius Galba. 8. M. Salvius Otho. 9. Aulus Vitellius. 10. Flavius Vespasianus. 11. Titus Vespasianus. 12. Flavius Domitianus. 13. Nerva Coccejus. 14. Ulpius Trajanus. 15. Ælius Hadrianus Cæsar. 16. L. Ælius Cæsar. 17. M. Antoninus Pius. 18. M. Aurelius Antoninus Philosophus. 19. L. Verus. 20. L. Aurelius Commodus. 21. P. Helvius Pertinax. 22. M. Didius Julianus. 23. C. Pescennius Niger. 24. L. Septimius Severus. 25. M. Aurelius Antoninus Caracalla. 26. P. Septimius Geta. 27. M. Opellius Severus

Macrinus. 28. M. Aur. Antoninus Elagabalus. 29. M. Aurel. Severus Alexander. 30. Maximinus. 31. C. Julius Verus Maximinus. 32. M. Ant. Gordianus. 33. M. Ant. Gordianus II. 34. M. Clodius Pupienus Maximus. 35. D. Cælius Balbinus. 36. M. Antoninus Gordianus III. 37. M. Julius Philippus 7. 38. Julius Philippus II. 39. C. Messius Quintus Trajanus Decius. 40. Q. Herennius Etruscus Decius. 41. C. Vibius Tiberianus Gallus. 42. C. Vibius Volusianus. 43. C. Julius Æmilianus. 44. P. Licinius Valerianus. 45. P. Licinius Gallienus. 46. Saloninus Valerianus. 47. C. Junius Cassius Posthumus. 48. M. Aurelius Claudius. 49. M. Aurelius Quintillus. 50. L. Domitius Aurelianus. 51. M. Claudius Tacitus. 52. M. Annius Florianus. 53. M. Aurelius Probus. 54. M. Aurelius Carus. 55. M. Aurelius Numerianus. 56. M. Aurelius Carinus. 57. C. Valerius Diocletianus. 58. Aurelius Valerius Maximianus. 59. Fl. Aurelius Constantius. 60. C. Galerius Valerius Maximianus. 61. C. Galerius Valerius Maximinus. 62. Fl. Valerius Severus. 63. M. Aurelius Maxentius. 64. C. Valerius Licinianus Licinius.

Nos in primâ classe habemus duntaxat XL: quia non adnumeramus Imperatores, h. e. duces, qui non fuerunt Cæsares. In secundâ classe recitant Imperatores Græcos XLVI à Constantino M ad Carolum M hoc ordine. 1. Fl. Valerius Constantinus Magnus. 2. Fl. Julius Crispus. 3. Fl. Claudius Constantinus Junior. 4. Fl. Julius Constantinus. 5. Fl. Julius Constantinus. 6. Magnentius. 7. Decentius. 8. Fl. Claudius Julianus Apostata. 9. Fl. Jovianus. 10. Fl. Valentinianus. 11. Fl. Valens. 12. Fl. Gratianus. 13. Valentinianus Junior. 14. Fl. Magnus Maximus. 15. Fl. Theodosius Magnus. 16. Fl. Arcadius. 17. Fl. Honorius. 18. Theodosius Junior. 19. Fl. Placidius Valentinianus. 20. Fl. Martianus. 21. Fl. Leo Magnus. 22. Fl. Leo Junior. 23. Fl. Zeno Isauricus. 24. Fl. Anastasius Dicorus. 25. Fl. Anicius Justinus. 26. Fl. Anicius Justinianus. 27. Fl. Justinus Junior. 28. Tiberius Constantinus. 29. Fl. Tiberius Mauritius. 30. Fl. Phocas. 31. Fl. Heraclius. 32. Fl. Heraclius Constantinus. 33. Fl. Heraclionas. 34. Fl. Constans II. 35. Fl. Constantinus IV Pogonatus. 36. Fl. Justinianus II. 37. Fl. Leo IV, sive Leonitus. 38. Fl. Tiberius Abdimarus. 39. Fl. Philippicus Bardanes. 40. Fl. Anastasius II, qui & Arthemius. 41. Fl. Theodosius III. 42. Fl. Leo V. 43. Fl. Constantinus V Copronymus. 44. Fl. Leo VI. 45. Fl. Constantinus VI. 46. Irene Augusta: Nos recitamus duntaxat XXXV. In tertiâ classe illi recitant Imperatores Germanicos XLV, nos XLVI, inde à Carolo M. usque ad hanc ætatem.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

84 XIV. Chronologia Regnorum Veterum.

Anno M.

2450.
2471.
2536.
2582.
2631.
2671.
2715.

Incipit enim anno M. 2450. Fuit regum septem, quorum hæc est successio.

Teucer: cujus anno quarto Moses educit populum.

Dardanus, Teucris gener, filius Herculis Libyci.

Erichthonius, Dardani F.

Tros, Erichthonii F. Trojæ conditor.

Ilius, Trois F. unde Ilium dictum.

Laomedon, Ili F.

Priamus, Laomedontis F. Sub hoc oritur bellum Trojanum. Nam Priami F. Alexander, qui & Paris, violato jure hospitii Helenam uxorem Menelai regis Græci hospitis sui rapiendo irritavit principes Græcos contra se & regnum suum.

6. Regnum Mycenarum.

Hoc regnum proximè attingit antiquitate suâ regnum Trojanum. Consurgit enim ab ultimo anno Actisii, qui est mundi 2636, adeoque incipit anno M. 2637. Est autem regum VII, è quibus primus est Sthenelus, dicto anno M. ultimus Penthilus, anno M. 1803. Hæc dynastia cœpit dici *Atridarum* & *Pelopidarum* ab Atreo rege tertio, & parente ipsius Pelope. Atrei filius fuit Agamemnon: quem trucidavit Ægysthus, adulter Clytemnestra. Orestes Agamemnonis F. ulciscitur cædem illam in Ægystho & matre.

7. Dynastia Lacedæmoniorum.

Due sunt dynastix Lacedæmoniorum. Prior est regum XII; quæ desinitur serie annorum: posterior attingit suâ antiquitate regnum Mycenarum. Quod attinet ad priorem, colloco Eurôtam sive Lelegem, primum dynastam in annum 2380, tempore Moysi; Lacedæmonem, in an. 2470. Orestes, dynasta undecimus, idemque Agamemnonis F. claruit an. M. 2775. Posterior dynastia Lacedæmoniorum dicitur Heraclidarum ab Hercule, & incipit an. 2849: estque duarum familiarum. Una est *Eurysthenidarum*, altera *Proclidarum*. Illa est regum XXX, ab anno M. 2849, quo cœpit regnare Eurysthenes, usque ad annum M. 3700. Hæc est regum XXIV, & aliàs dicitur *Eurypontidarum* ab Euryponte rege tertio, sicuti Proclidarum nomen est à fratre Eurysthenis, qui fuit primus rex, nomine Procles.

8. Dynastia Corinthiorum.

Hæc dynastia est quintuplex. Prima est Sisyphidarum, regum VI, è quibus primus fuit Sisyphus, quem refero ad an. 2680. Hic ædificavit Corinthum. Secunda est Corinthiorum Heraclidarum, regum IV. anno M. 2849. Hic observa, Heraclidas peperisse duas familias, quarum una dicitur Heraclidarum Lacedæmoniorum, altera Heraclidarum Corinthiorum. Tertia est Bacchiadarum, regum VII, è

Reges Dardani.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.

quibus

quibus primus est Bacchis an. M. 2993. *Quarta* est Bacchiadarum Prytancon, regum III, an. M. 3171. *Quinta* est Cypselidarum, regum II, è quibus primus fuit Cypselus an. M. 3295.

9. *Dynastia Lydorum.*

Tres sunt dynastiæ Lydorum. *Prima* est Atyadarum, ante annum 2733: & est obscura. *Secunda* est Lydorum Heraclidarum, regum XXII, & incipit anno M. 2733. Duravit an. 550, ut est apud Herodotum. Ultimus rex fuit Candaulus, an. M. 3220. *Tertia* est Mermnadarum, qui & ipsi sunt Heraclidæ. Est regum V. è quibus primus est Gyges an. M. 3238. ultimus Cræsus, qui anno M. 3406 victus est à Cyro.

10. *Regnum Tyri sive Zidonis.*

Dua hîc sunt dynastiæ. *Prima* est XIV regum, è quibus primus fuit Abibalus an. M. 2921; secundus, Hiromus Abibali F. qui Salomoni misit ligna ad ædificium templi. *Secunda* est VII Judicum, qui dicuntur Suffetes, ab anno M. 3364 ad an. 3376.

11. *Dynastia Macedonum.*

Quatuor sunt dynastiæ Macedonum. *Prima* est regum XXIII ante Alexandrum M. è quibus primus est Caranus Heraclida, anno M. 3137; ultimus, Philippus Macedo, anno M. 3585. *Secunda* est Macedonum in Ægypto, regum XIII; è quibus primus est Alexander M. an. M. 3620. secundus, Ptolemæus Lagides. Vide supra Monarchias. *Tertia* est Macedonum in Syriâ sive Assyriâ, regum XXI; è quibus primus est Alexander M. secundus, Antigonus. Vide ibid. *Quarta* est Macedonum in Macedoniâ, regum XVII; è quibus primus est Alexander M. secundus, Aridæus &c. Vide ibid. Memineris autem hîc adnumerari Alexandrum M. atque ita hoc loco numerum regum unitate esse majorem.

12. *Regnum Pergami.*

Hæc dynastia est regum VI, inde ab anno M. 3665. usque ad an. 3817, quo moritur Attalus, dictus *φιλομήτωρ*; qui populum Rom. testamento hæredem reliquit.

13. *Regnum Persarum.*

Quatuor hîc sunt dynastiæ. *Prima* est monarchia regum XIV, de quâ supra. *Secunda* est Arsacidarum, qui sic dicuntur ab Arface, & potiti sunt rerum in Parthis, usque ad an. Chr. 230. quo Artabanus, Arsacidarum ultimus, fuit occisus. *Tertia* est ab anno Chr. 230, usque ad an. Chr. 628. Hîc primus fuit Artaxares an. Chr. 230; secundus, Sapor; vigesimus primus, Cosroës Magnus; vigesimus octavus & ultimus Jezdegird, qui anno Chr. 628 interfectus fuit à filio.

Chaldea Babylonis. *Quarta* est inde a M. humede: ubi primò Persia fuit sub Saracenis, postea peculiarem nacta est regem in hunc usque diem.

• 14. Regnum Sicilia.

Quatuor habet dynastias hoc regnum. *Prima* est antequam ad Romanos pervenit, ab anno M. 3544, quo Dionysius tyrannus incepit regnare. *secunda* est sub Romanis ante Christum, & post Christum sub Imp. Romanis & Constantinopolitanis, usque ad an. 1130. *Tertia* est sub regibus Siciliae & Neapolis, ab an. Christi 1130, quo Rogerius, dux Apuliae & Calabriae, Neapoli post longam obsidionem Imperatori Constantino, obit. non erepta, ab Anacleto II, Antipapa, titulum regis Siciliae obtinuit. *Quarta* est sub regibus Hispaniae sub Philippo I. an. 1578.

15. Regnum Westgothorum.

Gothi utriusque, tum Ostrogothi tum Westgothi, primò ex Scythia se contulerunt in Sveciam: deinde ex Svecia profecti occuparunt Tauricam Chersonesum, inde vicina Thraciae ad Istrum loca, ad extremum Galliam, Hispaniam, Italiam, Africam, Bohemiam. Hinc multiplex est Gothorum dynastia. Et primò quidem dynastia Gothorum orientalium & occidentalium antiquissima est ipsum Sveciae regnum. Deinde dynastia Gothorum est in Scythia Europaea ad Maoticam paludem. *Tertio* dynastia Westgothorum, sive Wisigothorum, extra Sveciam & Scythiam est duplex. *Prima* est in Gallia & Hispania, regum xxxiv, e quibus primus fuit Athanaricus, anno Christi 369; secundus, Alaricus, anno 381; ultimus, Rodericus qui an. 711. a Mauris regno fuit spoliatus. Ex his multi Christianismum & literas edocti, defecerunt ad Arianos. Nam sub Athanarico Gothi inter se divisi sunt, ita ut alterius factionis rex fuerit Athanaricus, alterius Frigidianus, qui dicti sunt minores Gothi, Christianismum & literas edocti a Wisila Aiano episcopo quorum reliquiae adhuc sunt in Maotide. *Secunda* est in Hispania tantum, & dicitur dynastia Gothorum Asturum, anno 716. quo Pelagius, e regio Gothorum sanguine, dux contra Saracenos electus, regni sidera collegit. Ultimus rex Asturum fuit Vermundus, an. 1010, in quo Gothorum legitimi proles defecit. Caeterum, quod dixi, Gothos primò ex Scythia profectos in Sveciam, hoc ita habet. A Magog oriuntur Scythae & Gothi. Et Scythae quidem manserunt in Scythia, Gothi vero inde progressi occuparunt Sveciam, & postea aliqui redierunt in Scythiam parvam. Atque haec causa est, quod Gothi à Scythis orti dicuntur: item Hunni, Lolomi, Dani, & alii. Nam omnes illi ex Scythia sunt progressi in proprias sedes.

16. *Regnum Longobardorum in Rugiâ & Pannoniâ.*

Hæc dynastia incipit an. Christi 393.

17. *Regnum Suetorum in Galliciâ.*

Hoc regnum cœpit an. Christi 408. fuitque regum x, è quibus nonnulli Ariani: ultimus fuit Andecan an. 584.

18. *Regnum Vandalorum in Afriâ.*

Hoc regnum incipit an. Christi 428. estque regum sex: è quibus ultimus est Gilimer an. 530.

19. *Regnum Ostgothorum.*

Duplex est dynastia Ostgothorum, sive Ostrogothorum, *Prima* est Ostrogothorum sub imperio Hunnorum, ante an. Christi 451. hoc ordine: Winitharius, Hunnimundus, Thormundus, Walamir, Theodemir, & Widemir. *Secunda* est Ostrogothorum, excussio jugo Hunnorum: estque regum vii in Italiâ, è quibus primus est Theodericus (vulgo dicitur Theodericus Veronensis) Theodemiri F. an. Chr. 451. sextus, Totila, an. 541. septimus, idemque ultimus, Theia, an. 542, victus à Narsete. Vide seq. tit.

20. *Regnum Italia.*

Hoc regnum à variis dynastiis fuit administratum. *Primus* rex barbarus in Italiâ est Odoacer, rex Herulorum, an. Christi 476. Regnat an. 16. & 6 mens. Nomen hoc sonat vastatorem agrorum, *Odoacer* ab *oede* incultus: & fuit nomen militare regum Germaniæ. *Secundus* est Theodericus Veronensis, rex primus Ostrogothorum in Italiâ, an. 493. Regnat an. 33. *Tertius* est Athalaricus, nepos Theoderici an. 526. Regnat an. 8. *Quartus*, Theodatus an. 534. Regnat an. 2. *Quintus*, Vitiges an. 536. Regnat an. 4. *Sextus*, Theobaldus an. 540. Regnat an. 1. *Septimus*, Araticus an. 541. Regnat an. 3. *Octavus*, Totilas an. 542. Regnat an. 10. *Nonus* est Thejas, an. 552, qui victus est à Narsete. Atque hic est finis regni Ostrogothici in Italiâ. *Decimus* Italiæ rex est Alboinus, sub quo incipit dynastia Longobardorum in Italiâ, anno Christi 568: estque regum xxiii, usque ad an. Chr. 756, quo Desiderius, ultimus Longobardorum rex, accessit ad gubernaculum, illudque tenuit annis 18. Huic dynastiæ Longobardorum Imperator opposuit dynastiam Exarchorum Ravennatum in Italiâ, quæ cœpit anno Chr. 569. sub Longino, fuitque Exarchorum xv, usque ad an. Chr. 725, quo Paulus Patricius Eutychius, ultimus Exarchus, floruit usque ad an. 743, quo anno Exarchatus ad Pontifices venit. Ex his videre est, regnum Italiæ post Christum natum dividi posse in quatuor dynastias. *Prima* est Herulorum, regis unius. *Secunda* est Ostrogothorum, regum octo. *Tertia* est Longo-

bardorum & Exarchorum. *Quarta* est Pontificum Romanorum, inde ab anno Chr. 743.

21. *Regnum Hierosolymitanum.*

Anno Christi 1100 Godefridus Balduinus expugnata Hierosolyma condit ibi regnum, quod fuit regum sex, neque diu duravit. Fuit enim sublatum an. 1150.

22. *Regnum Navarra.*

Hoc regnum condidit an. Chr. 629. Ennicus Arista, comes Bigornensis, postquam magnas Maurorum copias in Hispania Tarraconensi delesset. Anno 1481 Catharina, nubens Johanni Albretano, regnum ad ipsum attulit. Sed is, quod contra Pontificem, Caesarem, Hispanum & Venetos pro Ludovico XII Galliarum rege pugnasset, excommunicatus & proscribitus excidit regno penè universo, quod occupavit Ferdinandus Catholicus Hispaniae rex. Johanna Albretana an. 1555 Antonio Borbonio nubens, reliquias regni ad eum attulit. & peperit Henricum Borbonium, qui Navarram cum Galliis conjunxit, anno 1590.

23. *Regnum Norvegia.*

Anno Christi 800, Gotho condit hoc regnum, quod anno 1387 conjunctum fuit cum regno Daniae.

24. *Regnum Arragonia.*

Hoc regnum condidit Ranimirus an. Chr. 1018. Conjunctum est cum regno Castellae an 1479 sub Ferdinando V, cognomento Catholico.

25. *Regnum Legionis.*

Anno Chr. 1020 Ferdinandus I rex Castellae conjungit tria ista regna, Asturiarum, Legionis, & Castellae.

26. *Regnum Lusitania.*

Regnum Lusitaniae seu Portugalliae anno 1080 conditur ab Henrico duce Lotharingiae, qui a socio Alphonso VI Castellae & Legionis rege accipit eam partem Galliciae, quae nunc dicitur Portugallia.

Observatio de Hunnis, Gothis, Vandalis, eorumque in Italiam,

Germaniam, Galliam, Hispaniam & Africam irruptione.

Anno Christi 376, Valentiniano, Valente & Gratiano Augustis, ingens Romano Imperio mutatio evenit. Nam Hunni, Scythiae ultra Tanaim & Maeotim gens, transiit per paludem in Scythiam Europaeam trajecere, atque Alanos in regionem primum sibi obviam invasere, magnaque stragem edita ipsos ad belli societatem adegere. Erant autem in Scythia Europaea jam pridem Gothis permixti Getae & Gothini, quae sunt gentes origine diversae, utut alii confundant. At Gothorum alii erant orientales, alii occidentales: e quibus illi Ostrogothi, hi Visigothi dicebantur. Visigothi verò qui

& *Vittungi* appellati sunt, quidam fuere *Grutungi*, alii vero *Tervingi*. Alani ab Hunnis pressi, iisdem adjuvantibus Hunnis, adorti sunt Grutungos, eosque vicerunt, Hermenericho ipsorum rege sibi mortem consciscente, & Vithimari, successore ipsius in praelio occumbente, Alatheo & Saphrace ad Danastum amnem fugientibus. Quod ubi sensit *Atharnarius*, rex Tervingorum, militem eoegit. Sed & ipse ab Hunnis & Alanis superatus, & à Tervingis suis desertus est: qui pertæsi perpetuorum cum Hunnis bellorum, & inopiâ coacti, ducibus Alavino & Fritigerno ad ripas Istri confedere, Thraciâ potissimum ad mansionem approbatâ. Misere quoque ad Valentem Imp. Antiochiæ agentem, rogatum ut se reciperet, pollicentes ipsi fidelem in bellis operam, & fidei Christianæ susceptionem. Admisit ipsos Valens, & Arianismum ipsos docuit ipse Arianus. Non multo post *Viderichus* rex *Grutungorum*, Vithimari filius, cum Alatheo & Saphrace (qui fuerant Viderichi tutores) ad Istrum, gentilium suorum exemplo, venerunt, orantes, ut & ipsi reciperentur. Sed repudiati sunt à ducibus Valentis. Tumultuantibus vero Tervingis, eò quòd serviliter admodum haberentur à ducibus Valentis, advenit cum Grutungis Viderichus, trajecto amne. Ibi aliquoties cum Romanis certarunt, & tandem superato Valente ipsum saucium in casulâ cremarunt. Inde per latissimos Thraciæ, Mœsiæ, Daciæ & Pannoniæ campos, omnia ibi vastarunt. Eâdem tempestate etiam *Longobardi* Vandalos bello petierunt, ab extremis Germaniæ finibus, Oceaniq̄ litore, Scandiâq̄ insulâ egressi. Cæterum etsi Theodosius superatis Grutungis, illos civitate donavit, & partem Romani agri ipsis attribuit: tanta tamen fuit reliquorum in prosequendo proposito suo pervicacia, ut Græciam omnem, Pannonias & Italiam invaserint. Nam sub Honorio Alaricus Gothos, Alanos & Hunnos ex inferiore Pannoniâ in Italiam traduxit, & anno Chr. 410 Romam cepit. Eodem fere tempore, *Franci* in Galliam irrupentes, Vandalorum viginti millia fuderunt. Quâ clade fracti Vandali cum Alanis & Svevis duce Gunderico, superatis Pyrenæis, in Hispaniam profecti sunt, adjuncto sibi præsidio Honoricianorum. Francis vero ad sedes suas reversis, soli in Galliâ remansere Burgundiones cum parte aliquâ Alanorum. Anno Chr. 419 *Wallia* rex Gothorum, superatis ad Calpen Vandalis, Alanis & Svevis postulavit ab Honorio sedes in Galliâ. Data est ipsi Aquitania secunda. Ita Galliam eodem tempore Romani, Burgundi & *Gothi* tenuere. Post excessum Honorii in Africâ Bonifacius dux, is ad quem Augustinus multa scripsit, artibus Aëtii ducis in Galliâ apud Placidiam subversus, cum videret se non tutò posse

Africam tenere, *Vandalorum Alanorumq;* gentem cum Genserico rege suo ex Hispaniâ evocatos in Africam admisit, anno 326. *Saxones* quoque & Angli evocati an. Chr. 330 in Britanniam contra Pictos & Scotos, cum relictis suis sedibus per Chaucorum & Frisiorum terras, ad Rheni usque ostia vagarentur, trajecerunt mare, & sedes in Britanniâ posuerunt. Anno Chr. 447 Meroveus Francorum rex, invitatus labascente Romani Imperii statu & aliorum Gallias invadentium exemplo, Francis suis sedes in Galliâ quæsit, totamque fere Galliam regno Francorum adjecit. Anno Chr. 450 *Attila Hunnorum rex*, omnium ferè nationum septentrionalium victor, coacto immani quingentorum milium exercitu ex Hunnis & Germanis, Scythiam, Daciam, Pannonias & Germaniam vastavit. Victus ab Aëtio in campis Catalaunicis, in Italiam se recepit, eâque subactâ domum reversus inter nuptiarum gaudia periit. *Filii Attila*, dum de regno inter se contendunt, invadente ipsos Ardarico Gepidarum rege victi, desertâ Pannoniâ ad veteres sedes litoris Pontici abiere. Anno Chr. 455 Saxones piratæ Armoricum tractum infestarunt, Franci quoque & Alemanni transmissis Rheno in Galliâ prædas egerunt. An. 461 *Gensericus* ex Africâ evocatus, Romam capit quadragesimo post Alaricum anno: Alemanni Rhetiam depopulantur. Anno 473 Roma tertium capitur à Ricimere. Nec multò post, an. 476 Odoacer Herulorum rex adscitis in commilitium Scyris & Rugis Germaniæ populis in Italiam progressus Romam cepit, imperante Augustulo, Deo per Germanos justas tyrannidis multos per annos exercitæ pœnas reposcente. Sic itaque Imperii majestate eversâ variæ gentes è Germaniâ septentrionali (quam Jornandes meritò vaginam & officinam populorum nationumque dixit) in Romanum solum sese effuderunt, ipsâ etiam urbe captâ atque direptâ. Habuit enim Gothos Longobardosque Italia: Vandalos Africa: Francos, Burgundos, Gothos, Gallia: Svevos, Alanos, Gothos, Vandalos, Hispania: Saxones, Anglos, Danos, Britannia. Hæ verò gentes Germanicæ omnes ab Aquilone erumpentes ingenti populorum eluvie Italiam, Galliam, Hispaniam, Britanniam, Africam, Asiam, Pannonias, Noricum, Vindeliciam, & alias provincias invaserunt. Ita mutatis vicibus, qui spoliabant, Romani, spoliati sunt. Chronologia est talis.

I. *Franci*, populi Germaniæ, anno Chr. 287 Baraviâ Galliarum regionem occupavere. Inde usque ad an. Chr. 418 à Romanis sæpè partim vincuntur, partim pacantur.

II. *Longobardi* an 393 in Rugiâ & Pannoniâ habitant.

III. *Svevi*, quorum sedes latissimè patuit, ingenti multi-

tudine

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Anno M.
2030.

92 XV. Chronologia Regum Germanorum.

Num. reg.
Germ.

2030.

Ingevon, frater, vel, ut alii tradunt, filius Manni, Germanicè *Ingaab* vel *Inwohner* regnat an. 45, tempore Abrahami. Ab hoc Germani, qui circa sinus Oceani habitant, dicuntur *Ingevones*, *Inwohner*/quòd interiorem Germaniæ partem incolant. Plinio dicuntur *Wigævones*, q. d. *Wig* sive *Wogwohner*. Hodiè *Selandos* vocamus, quorum alii ad ostia Rheni, alii ad Albim in Daniâ habitant.

3.

2075.

Istavon, Germ. *Musstáb*/ *Wstem*/ filius *Ingevonis*, regnat an. 50. Habuit uxorem nomine *Frena*/quæ est Venus Germanorum, unde *Frentag*. Ab hoc dicti sunt *Istavones*, Plinio *Wirstævones*, *die weitsten wohner*. Hi sunt populi ad Danubium & Rhenum remoti, quos *Istavon* gubernavit: putà *Celtæ*, *Helvetii*, *Boji*, *Aravisci*, *Treviri*, *Vangiones*, *Treboci*, *Nemetes*, *Ubii*, *Batavi*, *Catti*, *Mattiaci*, *Tencteri*, *Bructeri*, *Angrivarii*, *Chasvarii* & *Frisii*. Hi enim omnes nominabantur *Wistwohner*.

4.

2125.

Hermion & *Herminon*, *Hermann*/ *Istavonis* F. tempore *Isaaci* regnat an. 63. Nomen habet ab exercitu. Ab hoc sunt Germani *Herdevones*, quos alii appellant *Hermiones* & *Hermunduros*, q. d. *Herdwohner*, quales sunt Germani mediterranei, *die auf dem barten wohnen*: putà *Semnones*, *Narisci*, *Hermunduri*, *Marcomanni*, & *Quadi*. Ab isto *Hermione* uisa major dicta est *der Hermans wagen*: item templum *Hermanfsaal*/destructum à *Carolo M.*

5.

2188.

Marsus, *Hermionis* F. tempore *Jacobi* regnat an. 46. Hic est *Mars* Germanorum, à quo dicti sunt *Dithmarsii* & *Stor-marli*. Ab eodem conditum est *Mersburg*/oppidum *Misnia*.

6.

2234.

Gambriuius, sive *Cimbrus* & *Cimbreus*, *Marsi* F. tempore *Josephi* regnat an. 44 Germanicè appellatur *Kämpfer*. Ab hoc quidam deducunt *Cimbros*, *Cimmerios* & *Sicambros*. Sed rectius & *Cimbrus* sive *Cimber* & *Cimbri* sive *Cimmerii* à *Gomero*, *Japheti* filio, deducuntur ut paulò ante monuimus. Hoc tempore apud *Assyrios* claruit *Belochus junior*.

7.

2287.

Suevus *Gambriuii* F. regnat an. 48. Ab hoc *Svevi* & mons *Suevus* dicti sunt. Imperium ejus fuit à *Svevo monte* usque ad *Rhenum*.

8.

2326.

Vandalus regnat an. 41. post mortem *Josephi* & ante natiuitatem *Mosis*. Ab hoc dicti sunt *Venedi* & *Vandali*, *die Wenden*: qui circa *Visurgis* fontes habitauerunt, postea in *Africam* infusi, regnum in eadem constituerunt, à Romanis tandem deleti. Ab his *Vandalis* diversi sunt *Vandali*, qui dicuntur *Slavi*, quales sunt *Poloni*, *Bohemi*, *Slavoni* & *Croatae*. *Vandalicæ* civitates, putà *Lubeca*, *Rostochium*, *Dantiscum*, &c. sunt reliquæ priorum *Vandalorum*.

9.

Teuto,

Anno M.

2367.

Teuto, Teutsch/ Vandali F. tempore Mosis regnat an. 27. Ab hoc dicti sunt Teutones & Teutonarii. Hic fuit Germanorum Mercurius secundus. Dicitur est à *Teutschen/ interpretari, vel à Deuten/ innuere.*

10.

2394.

Alemannus, Allmann/ sive Almon/ & Altmon sive Altman/ Hercules Germanorum, regnat an. 64. tempore Mosis. Hic est postremus regū Germaniæ, quos Berofus commemorat. Quatuor habuit filios, quorū nomina sunt hæc: *Noricus,* (Germ. *Nornheerz/* item *Nerein & Norein/* item *Nero & Norejus.*) *Hunnus,* Germ. *der Haun/* *Helvetius,* & *Bojus,* à quibus hodieque certæ populorum nomenclationes sunt usitatæ. Cæterum insigne Alemanni fuit leo, quem veteres Germani vocarunt *Argle/ Mergle/ Arcle/ & Mersle.* unde ortum est nomen Hercules. Hic rex majoribus nostris fuit deus belli, quem inituri prælia invocabant.

11.

2458.

Bojus, der Beyer/ Alemanni F. regnat an. 60. tempore exitus Israëlitarum ex Ægypto. Ab hoc dicti sunt Boji, Bojari & Bojemi. Sub hoc rege duo exercitus, unus virorum (Cimbrorum) duce Medo, rege suo, alter mulierum (Amazonum, *der Nezen*) tanquam coloniæ in Asiam emissi sunt Amazones sive Amazonides Græcis, Mazones Germanis dictæ, (à *Maza/ i.e. virago*) fuerunt uxores Cimbrorum, viris societate militandi conjunctæ.

12.

2518.

Ingram, der Ingram Boji F. regnat an. 52. tempore Josuæ, Othonielis & Ehud. Nomen hoc notat infensum, infestum.

13.

2570.

Adelger, sive Adalger, Ingrami F. regnat an. 39. tempore Ehud & Deborahæ. Ejus filius *Theodo* Bojos deduxit in eam regionem, quam adhuc possident.

14.

2580.

His temporibus iterum se exerunt Amazones: quibus regina una *Martpeis* in militiâ, altera *I. antpötin* domi præfuit.

2619.

Larein (Tacito *Laertes*) tempore Deborahæ & Gideonis regnat an. 51. Ejus arma hodieque ostentant Rhæti & Norici.

15.

2670.

Ulsing (Tacito *Ulysses*) tempore Gideonis & Tholæ regnat an. 53. Condidit *Ulsiburgium,* vulgo *Aschiburgum* ad Mænum. Hic rex (ut & *Ingram, Adelger, Larein,* & reliqui) antiquis adhuc celebratur carminibus.

16.

2700.

Paulò ante Brenni regis initium Cimbri expeditionem suscepere in Asiam duce *Geltero.* Opposuit se iis *Laomedon* rex Trojæ: sed cum parum proficeret, fœdus cum iis iniit. *Amazones* etiam in Asiam irrumpunt. Ita Germani ante bellum Trojanum non parvam Asiæ partem occuparunt, sibi que vectigalem fecerunt.

2723.

Brennus, Ulsingi F. aliàs Berno & Breno, der Brenner/ regnat an. 35. tempore belli Trojani, in quo Amazones, Scy-

17.

Anno M.

thæ, Mœsi & alii Germani strenuè militarunt. Nominatim Amazones Trojanis fuerunt auxilio contra Græcos. Ipsorum regina Pentheselæa ab Achille fuit interfecta. Post captam Trojam Cimbri & Amazones conjunctis copiis armantulerunt Asiæ. A Brenno nomen habet mons *Brennus* sive *Pyrenæus*.

2759. Hector, aliàs *Hogcar* & *Hiccar*, der *Högkar* / *Hichter* / *Hntar* / & *Nehter* / ab *Hecten* / i.e. mordendo, regnat an. 31. tempore Je; hte. 18.

2790. Francus, aliàs *Franco* & *Francio*, der *Franc* / Hectoris F. regnat an. 41. tempore Samsonis. Ab hoc orti & dicti sunt Franci, sicut Galli à Gallo tege, de quo paulò pòst. 19.

2831. *Wolfheim sickinger* regnat an. 58, tempore Samuelis. 20.

2839. *Kels*, *Call* & *Hyllir*, tres filii *Wolfheimi*, succedunt tempore Saulis & Davidis. Appiano dicuntur *Celtes*, *Galates* & *Illyricus*, qui populis à se dictis, videl. Celtis, Gallis, & Illyris imperarunt. Hucusque habetur continua regum Germanorum series. Deinceps per annos 250 variè regnatum videtur à Germ. nis. 21.

2840. Tarquinio Prisco Romæ regnante clari fuerunt apud Germanos hi reguli: *Bellovesus*, der *Baldweiss* / *Sigovesus*, der *Sigaweiß* / *Helitonius*, der *Heid* / *Medo* (alius ad illo, de quo ad an. 2458.) & *Ciconius*, der *Zecco*. Hoc tempore Ligures, Insubres, Svevi, Senones, Sicambri, Cimæri, Chamani, aliique Gallia & Germaniæ populi, ductoribus Belloveso, Sigoveio, Helitonio & Medone alpes transgressi Italiae sese insuperaverunt. Illos secuti sunt Boii, duce Ciconio.

2860. *Brennus*, dux Svevorum, bella gerit cum Romanis annos CX, & in Italia condidit vaur oppida, de quibus paulò pòst. *Rhetus* Thuscis deducit ad alpes, & regioni isti nomen deponit.

2895. *Saca* (id est Saxones) apud Cymænes magnas gerunt

3430. *Landinus*, aliis *Laudinus*, der *Laudin* rex Getarum & Scytharum, ad est, Germanorum orientalium, vincit *Darium Hystaspin*.

3570. *Brennus*, Svevorum regulus, Romam occupat.

3600. Germanorum rex *Mathæas* a Philippo Macedone vincitur. Sed paulò pòst vincitur Philippus à Germanis Danubii actolis.

3620. *Norici* & *Boii* Alexandro M bellum indicunt.

3626. Post mortem Alexandri M. apud Germanos clarent hi reguli: *Belgius*, *Brennus*, *Euridanus*, *Theffalus*, *Lomnorus* (aliis *Lecnorus*, der *Lehardt*) & *Lutharius*, aliis *Lutherius* & *Lotharius*, der *Luther*; *Dromi. hees*. Ex his *Brennus* duxit Celtas sive Cimærios in Græciam, & templum Delphicum oppugnavit: *Belgius* trucidavit *Ptolemæum Regem* de: *Lomno-*

rius &

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Varum, & non procul à Padelbornâ tres legiones Romanorum cædunt. Interea Marobodus fugax in latebris sylvæ Hercyniæ latitat. Hinc Arminius Tacito appellatur Germaniæ liberator: Marobodus autem proditor & defertor patriæ à popularibus vocatur.

19. Anno sexto Tiberii Arminius occiditur à cognatis, quos Tiberius mercede ad hoc conduxerat.

45. Sub Claudio Cheruscorum gens regem Romæ petit: & impetrat *Italum*, qui unus reliquus erat stirpis regiæ, & apud Urbem habebatur. Paternum huic genus è Flavio fratre Arminii, maternum è Cathomaro principe Cattorum.

71. *Exercitus utriusq; Germaniæ* salutant Vitellium Imperatorem Germanicum.

72. Sub Vespasiano *Claudius Civilis Batharus, Brenno Caninefas*, i. e. Selandus, *Julius Sabinus Lingon, & Tullius Valentinus Trevir* regio genere procreatus, bellum movent Romanis. *Sido & Italus*, reges Svevorum, in commilitium acciti à Vespasiano, in primâ ipsius acie versantur.

91. Sub Domitiano *Germani* movent bellum Dacicum, commoti avaritiâ Domitiani, quòd solitis stipendiis defraudarentur.

105. Trajanus expeditionem parat in *Dacos*, quorum rex erat *Decebalus*, dux autem *Sufagus*. Ab hoc tempore usque ad annum Christi 236 Germani variè rebellant & insurrexerunt adversus Romanos, & ab iis variè sunt vexati.

236. Dum Romani cum Maximino decertant, Daci (qui & Getæ sunt, & Scythæ, & Gothi) à Trajano perdomiti fractique, hæcenus quieti, hæc tempestate vires recuperant, & *Argunthem* sive *Austrogotham*, regem creant: deinde conjunctis sibi finitimis Vandalis, Gepidis, Svevis, Marcomannis, Quadis, Peucinis, Basternis, Carpis & Bojis, transito Danubio, Mœsias & Thracias depopulantur. Tum initium fuit belli Scythici, sive Gothici, quod continenter cum omnibus ferè Romanis Imp. est gestum, donec Italiâ, Româ, postremò Hispaniis potiti sunt Gothi.

369. *Atharicus* condit dynastiam Westgothorum: *Winitarius* dynastiam Ostrogothorum an. 451. *Odoacer*, rex Herulorum, in Italiâ floret an. 476. & c. Vide paulò ante.

458. *Svito*, sive *Svido*, item *sito* & *Sido*, rex Germanorum populum à se cognominatum, *Svitones* (Helvetios) traducit in loca Burgundiæ & Rheno proxima.

772. Carolus M. regulos Germanorum (in quibus nominatim est *Witekindus*) ad Christianismum adducit.

Observatio.

De prisco regno Germanorum hæc summatim accipe. Ab orbe restituto anno 101, tempore Nini (vel, ut Aventi-

nus putat, tempore Nimrothi) anno M.1788 *Tuisco* gigas, pater Germanorum & Sarmatarum cum XX ducibus, Semi, fratris sui (ut *Aventinus* loquitur. Nam *Tuisconem* facit quartum filium *Noë*) nepotibus ex *Armeniâ* venit in *Europam*. Frater ejus *Scythia* occupavit eam partem, quæ hodiè *Scythia* appellatur. Ab hoc Germani appellati sunt *Scythæ*. Cæterum *Tuisco* iustrato longè lateque eo tractu, qui est inter *Rhenum*, & *Pontum Euxinum*, & *Tanaim*, omnem ambitum in regna, toparchias & tetrarchias divisum, regulis suis distribuit, & colonias ubique deduxit. Reguli isti si-
vè duces hi fuerunt: *Sarmata*, *Dacus* siue *Danus*, *Geta* siue *Getus*, *Tibuscus*, *Moësa*, *Phrygus* siue *Brygus*, *Thynus* siue *Bithynus*, *Dalmata*, *Jader*, *Albanus*, *Savus*, *Panno*, *Salon*, *Azalus*, *Hister*, *Adulas*, *Diclas*, *Obalus*, *Epirus*. Hi occuparunt loca, quæ hodièq; nomina sua ab ipsis indita retinent: uti sunt *Sarmatia*; *Dacia* siue *Dania*; *Geta*, *Goti* & *Gotolandia*; *sinus Godanus*, à *Goto* & *Dano* dictus; *Mysia* siue *Mœsia*; *Phrygia*; *Bithynia*; *Dalmatia*; *Jadera* Colonia; *Albania*; *Savus* fluvius; *Pannonia*; *Sala* urbs in *Pannoniâ*; *Azaborum* populus ibidem; *Istria*; *Adulas* mons inter *OEnum* & *Rhenum*; *Epirus*. Cæterum *Germania* pluribus distincta fuit nominibus. Nam & *Scythia*, *Getarum*que regio, quæ contingit *Pontum*, vocabatur: ultra *Vistulam*, orientem versus, *Sarmatia*: citrà verò & *Galatia*, & *Gallia*, & *Celtica*: etiam *Alemannia*, *Francia*, & *Teutonia*. Nimirum *Germania* olim erat terrarum *Europæ* maxima. Sed redeamus ad *Tuisconem*. Is leges condidit, easque certis carminibus comprehendit. *Lucos* & *nemota*, in quibus res divina perageretur, consecravit: unde nostrum *walfart* à *wald*. *Ædificia* extruxit: adulteria præsentipœnâ cohibuit: denique *litteras* invenit, ad quarum similitudinem suas *Kadmus* conformavit. Hinc magna est *affinitas* linguæ nostræ cum *Græcâ*, non tantum *litterarum* naturâ & potestate, sed etiam *vocabulorum* proprietate atque similitudine. e. g. *θύρα*, *thür*: *κυσσείν*, *küssen*: *μέλα*, *mitt*: *ἰμάτιον*, *hemd*: *γῆ*, *gaw*: *λύχνος*, *licht*: *ἀργός*, *arg*: *φάουλ*, *faul*: *λύσσειν*, *lösen*: *ἐχθρός*, *ächter*: *μύλη*, *mül*: *χέτλιος*, *schädlich*: *πύρ*, für *Saxonicè*. A *Tuiscone* usque ad *Kels*, *Gall* & *Hyllir* habetur *continua* series regum *Germanorum*. *Quinam* deinceps usque ad *Tarquinius Priscum* vel *Cyrum* imperaverint in *Germaniâ*, non ita liquet. Hoc autem liquet, *Galliam* & *Germaniam* unum regnum fuisse. Hinc *scriptores*, qui ante *Romanos* Imperatores vixerunt, *Germanos* haud aliter quam *Celtas*, *Gallos*, & *Galatas* appellant. Et *Strabo* *Germanos* quasi legitimos fratres *Gallorum* interpretatur. Memorabile est, quod *Aventinus* ait, *Gallos* plerosque ortos esse à *Germanis*: & quemadmodum post natum *Chri-*

Itum longo tempore Germaniæ conjuncta fuit Gallia, ex Germaniæque ortis regibus paruit: ita ante Christum natum Germanis obedisse principibus, unumque regnum, unum imperium cum Germaniâ fuisse. Videamus jam historiam Germanorum sub Tarquinio Prisco. Tum temporis Ligures, Insubres, Svevi, Senones, & reliqui, de quibus paulò ante ad an. 3340, ductoribus Belloveso, Sigoveso, & reliquis ibidem dictis, alpes hætenus insuperabiles transgressi, Italiæ sese superfundunt. Deinde Boji pulsi Bojemiâ, Hercyniâq; à Marcomannis Sæviæ populis vestigia priorum, rege *Ciconio*, subsequuntur. Cùm jam inter amnem Padum alpesque omnia tenerentur, Pado trajecto, non Hetruscos modò, sed etiam Umbros veteres colonos agris pellunt, Anconam usque omnia occupant. Cis Apenninum tamen se tenuere. Condiderunt Mediolanum, Ticinum, Comum, Brixiam, Veronam, Bergomum, Tridentum, Vicentiam, Mutinam, Parmam, Bononiam, Laudem Pompejam, & alia quædam oppida instaurarunt. Bojorum tribus in Italiâ fuerunt CXII: Bononia caput fuit, ipsis Bojobonia dicta. *Brennus* dux Sævorum bella gessit cum Romanis centum ac decem annos, & sex urbes in Italiâ condidit, Hochosenam, Teutonicam, Senam, Veronam, Brixiam, Ticinum & Mediolanum, eo tempore, quo Romæ Capitolium est conditum circa annum M. 3360. Porro Thusci duce *Rheto*, avitis sedibus amissis, alpes occupavere, & nomine ducis Rhetorum gentem condiderunt. Darium Hystaspim vicit *Landinus* rex Germanorum orientalium, quos Scythas & Getas vocant. Hujus filiam Darius in matrimonium petierat. Landinus Persæ affinitatem sprexit. Darius ita se contemni non æquo ferens animo, Daciam ingressus septingentis millibus hominum Danubium ponte committit. Anno M. 3480. regnante Artaxerxe Magno, Estheræ marito trecenta millia Germanorum novas sedes hinc inde quæsierunt. Ex iis portio, duce *Brenno*, filio regis Angilorum in Sæviâ, in Italiâ consedit: portio Illyricos sinus per strages barbarorum penetravit, & in Pannoniâ consedit. *Brennus* Sævorum regulus legatione missâ societatem inivit cum Dionysio Siciliæ rege, hoste Romanorum. Is pactâ societate, & Teutonum auxilio auctus, bellum velut ex integro restaurat. Germani quoque ejus societate freti, Hetruscorum oppida, quæ nondum expugnauerant, bello lacessunt, & Senones sive Svevi duce Brenno Romam capiunt anno M. 3560. Camillus Senones cædit, & Romam liberat. Vario Marte deinceps pugnatum est à Germanis & Romanis, in primis tempore Fabii Maximi & Scipionis. Philippus Macedo, pater Alexandri M. domitâ Græciâ in eam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

liciter. Eodem anno, quo Hannibal Romanos vicit ad Cannas, L. Posthumius cum exercitu à Bojis deletus est. Superato Hannibale à Romanis Cn. Servilius Cos. contra Germanos mittitur, sed nullâ re memorabili gestâ Romam rediit. Factâ deinde pace cum Carthaginensibus P. Ælius Cos. C. Appium cum duabus legionibus & quatuor cohortibus agrum Bojorum invadere iussit. Sed Boji cæso Appio Placentiam captam diripiunt, indeque ad Cremonam diripiendam pergunt. Hic L. Furius Purpurio cum Bojis pugnam conferens tres ipsorum Imperatores nobiles cædit, Bojis in fugam versis. Deinde Cn. Cornelius Cethegus & Q. Minutius Ruffus Cos. depopulantur fines Bojorum. Sequenti anno L. Valerius Cos. circa Litanam sylvam Bojos fundit. Idem subsequenti anno Procos. circa Mediolanum vincit Bojos & socios eorum, *Dorulaco* ipsorum Imp. strenuè pugnante. Eodem anno (devicto jam Philippo Macedoniae rege) T. Sempronius Cos. in Bojorum agrum legiones ducit, & post variam pugnam illos vincit. Cornelius Scipio Africanus cum alio exercitu Bojos invadit. Bojorum res tum *Dorulaeus*, regulus eorum, cum duobus fratribus, *Britomaro* & *Ariovisto* gerebat. Deinde L. Quintius & Cn. Domitius Cos. Bojorum agros rursus vastant. Ad extremum P. Cornelius Nasica Scipio aliquot millia Bojorum acie vincit. Boji aleam belli tentare amplius detrectantes ex Italiâ (quam tenuerant annos 400) ad Noricos & Tauriscos usque ad Istrum (qui & Danubius) demigrant, & inter Danobium & Dravum sedes capiunt, ubi nunc pars Austriae Hungariaeque est. Germani non diu quieverunt Nam post annum ab V. C. 640 Teutones, Cimbri & Ambrones cum regibus suis *Celso*, *Teutobocho* & *Bolo*, transcenderunt Rhenum, & Romanos multis affecerunt cladibus. Ac principio Cn. Papirium Carbonem Cos. cum exercitu deleverunt, verato Illyrico. Deinde ad Helvetios profecti, illisque sibi adjunctis rotam Galliam occuparunt. Transgressi Pyrenæos montes Hispaniam invaserunt, magnâ illatâ calamitate. Inde pulsi à Celtiberis in Gallias remigrarunt. Cùm omnem Galliam occupassent, in Provinciam Romanorum tendunt *Divicone* principe, & Lucium Cassium Cos. in finibus Allobrogum cum exercitu cædunt. Mox legatos mittunt ad Senatum, petentes ut populus Rom. aliquid sibi terræ daret, quasi stipendium: cæterum ut vellent, manibus atque armis suis uteretur. Senatus negavit. Repulsi igitur, quod nequiverant precibus, armis petere constituunt. Itaque M. Junium Syllanum alterum Cos. aggressi, castris exiunt, cum exercitu cædunt. Inde Scaurum Aurelium Cos. & M. Manlium atque Servilium Cæpionem proconsules vicerunt.

Germani itaque eâ tempestate quinque simul consulares exercitus populo Romano abstulerunt: quo metu omnis Italia contremuit. Actum erat de Romanis, nisi C. Mario, qui in Africâ bellum feliciter gesserat contra Jugurtham regem Numidarum, decretum fuisset bellum Germanicum. Ille enim duobus præliis Teutonas & Ambronas vicit, *Teutobocho* rege ipsorum capto. Tertio prælio Cimbros delevit, *Celeo* rege trucidato, Tigurinisque fugâ ignobili dilapsis. Ab hoc deinde tempore majestas populi Romani resurrexit. Mithridates, magnus rex Ponti, duarum & viginti gentium rex, totidem linguis jura dicens, velut turbo septentrionem orientemque involvit armis adversus Romanos. Ad Sarmatas Germanosque mittit legatos, & variis beneficiorum muneribus illicit. Bella cum Romanis per XLVI annos gerit. Dum hæc in Asiâ geruntur & Græciâ, Germani & Galli servili tumultu, *Gracico* duce, Italiam correptis armis vastant, domiti tandem à M. Crasso. Interim ad septentrionem rex Germaniæ *Ariovistus* (cujus uxor soror erat *Voccionis* regis Noricorum) cum copiis Rhenum in Gallias transit. Gallorum viribus fractis centum viginti millia Germanorum in Gallias traducta sunt. Bojorum quoque, qui in agrum Noricum transierant, triginta millia rege *Numejo* ad Helvetios vicinos consanguineosque suos perrexerunt. Helvetii & Boji conjunctis viribus occupare Gallias, indeque in Provinciam Romanam & Italiam contendere meditabantur. Ad flumen igitur Rhodanum, & Genevam oppidum extremum Allobrogum armati confident. *Divitiacus Hedus* Galliarum princeps profugus Romam ad Senatum auxilium postulatum venerat. Mittitur in Galliam à Romanis cum aliquot legionibus C. Julius Cæsar, vir consularis, socer Cn. Pompeji Magni. Is Helvetios cum Bojs vincit, & supplicibus veniam dat, Helvetiis domum redire jussis, & Bojis in Heduorum finibus collocatis. Bello hoc confecto, totius Galliæ legati ad Cæsarem veniunt, & de Germanis conqueruntur, multa quotidie millia Rhenum transire, quibus locos, sedes, agros dare cogantur: futurum esse, ut paucis annis omnes e Galliæ finibus pellerentur. Cæsar legatos mittit ad *Ariovistum*, regem Germanorum, qui ab illo postularent, ut aliquem locum medium utriusque colloquio deligeret, velle se de republicâ, & summis utriusque rebus cum illo agere. *Ariovistus* superbo responso legatos dimittit. Ubi ad arma ventum, *Ariovistus* victus fugâ elabatur. Belgæ Germanis transrhenanis se conjungunt. Sed & illi vincuntur à Cæsare. Eburones autem Germani cisrhenani inter Mosam & Rhenum legatos Cæsaris & unam legionem cum quinque cohortibus interficiunt. Hæc

clade auditâ Cæsar adeo indoluit, ut barbam capillumque submiserit. Tum Belgæ omnesque Germani ad arma concurrunt, & Cæsarem ex Germania expellunt. Galli quoque sæpius rebellant, inflati auxilio Germanorum. Cæsar itaque cum compertum haberet, Germanos esse invictos, neque Gallos sine eorum favore in officio quietos contineri posse, trans Rhenum in Germaniam mittit, & animos Germanorum, quos ferro non poterat, auro sibi conciliat, muneribus allicit, stipendiis invitat: ab ipsis equites peditesque accersit, quorum operâ Galliam perdomitam felicissimè in provinciam redigit. In bello deinde civili Cæsar operâ Germanorum usus est in Græciâ, Hispaniâ, Europâ, Ægypto, Asiâ & Africâ. Nam & *Voccio*, rex Noricorum, in id bellum trecentos Cæsari misit equites. Apud Pompeianos etiam quingenti fuere Germani. Confecto bello civili Cæsar fit Dictator perpetuus. Sub idem tempus post Ariovistum in Germania orientali imperat *Boërobistas*, genere Dacus, qui Dacos & Getas crebris cladibus attritos, victus sobrietate, & quotidiana armorum meditatione, laborumque patientia eò promovit, ut facilè cæteris Germaniæ populis anticerent. Hic fretus bonis suorum artibus latissimum intra paucos annos peperit imperium, finitimisque omnibus subiectis Danubium trajecit, Julium Cæsarem armis lacessivit, Thraciam, Macedoniam, & Illyricum, Romanas provincias, ferro flammaque devastavit, Apuliam, indeque Romam invadere paravit, maximum terrorem Julio Cæsari & populo Romano incussit. Bojos, qui ad Danubium & Draum sedes tenuerant annos XL, postquam Italia pulsi eò transierant, in Germaniam Magnam traduxit, & intra flumina Tyram, Borysthenem & Vistulam finitimasque regiones vicatim distribuit, ubi nunc sunt Roxolani, Bolii, Bodolii, Ungari, Moldavii, Valachi. Habitarunt ibidem Boji commixti Basternis, Alanis, Gepidis, Vandalis, Quadiis, Sarmatis, & paruerunt regibus Dacorum, quos Getas vocant. Apud scriptores posthac ne nomen quidem Bojorum occurrit. Quidquid gestum est, Gotis adtribui solet: quorum magnitudo Bojos obscuriores reddidit. Post mortem Attilæ demum velut nova sobole aucti vires recuperarunt. Et hæc à Germanis gesta sunt *ante Cæsarium tempora*. Nunc breviter indicabimus, quo pacto Romanos Imperatores ultro etiam lacessere ausi fuerint Germani. Duos quippe perpetuos hostes, Parthos atque Germanos, hinc occidens, illinc oriens Romaniæ majestati velut obices fataliter obdiderunt. Ipsa quidem Germania sæpius triumphata, nunquam tamen victa est. Sub Octavio Augusto, Daci, Getæ, cæteri que Magnæ Germaniæ populi, Romanos dissidentes ar-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Quia verò Africani & Josephi chronologiae sub initium dissident, è regione collocabimus utramque.

Anno M.	Africanus.	Josephus.	An. Mundi.
	<i>Dynastia XVIII.</i>		
2252.	<i>Amos sive Amasis</i> , Pharaon III, ecclesiae Israeliticæ hospes.	<i>Amenophis.</i>	2245.
	Paulò ante hæc tempora Jacob cum universâ familiâ in Ægyptum descendit.		
2349.	<i>Misphragmuthosis</i> , Pharaon VII, est tyrannus infanticida.	<i>Orus</i> , aliò nomine <i>Basiris.</i>	2367.
	Hoc tempore nascitur Moses.		
2452.	<i>Acherres</i> , Pharaon IX, est tyrannus.	<i>Armesis.</i>	2453.
	Hoc tempore Moses educit populum ex Ægypto.		
	<i>Dynastia XX.</i>		
2893.	<i>Psusennes</i> putatur esse Cheprenes Herodoti, & Chabreas Diodori, & Vaphris ad quem Salomon dicitur literas dedisse, cum templi ædificium moliretur. Hujus filiam Salomon sibi despondit.		
3063.	<i>Susennes</i> Scaligero est Sefach, ad quem fugit Jeroboam, cum à Salomone quæreretur ad necem 1. Reg. 10. Hic idem rex depopulatus est Judæam anno 5, Roboami 1. Reg. 14. Diodoro Siculo dicitur Sasokis, Justino Sufakis, Josepho <i>σασάκ</i> , LXX interpretibus <i>σασακίμ</i> & <i>σασακίμ</i> .		
	<i>Dynastia XXIV.</i>		
3182.	In hæc fuit unicus duptaxat rex <i>Bocchoris Saïtes</i> . Hic est <i>So</i> , sive <i>Sua</i> 2. Reg. 17. Josepho dicitur <i>Soa</i> , cum quo collusit <i>Hofea</i> rex Israelis contra <i>Salmanassarem</i> anno M. 3224.		
	<i>Dynastia XXV.</i>		
3248.	<i>Tarachon</i> appellatur <i>Tiraka</i> , LXX <i>θαρχων</i> . Esa. 37. v. 9.		
	<i>Dynastia XXVI.</i>		
3333.	<i>Pharaon Nechao</i> , vel <i>Neco</i> , victus est à <i>Nebucadnezare</i> . Vide de illo 2. Reg. 23. Jer. 40.		
3356.	<i>Apries</i> , Eusebio <i>Vaphres</i> , Jerem. 44. dicitur <i>Hophrea</i> , cuius anno 5 casus <i>Sedekiae</i> contigit.		
3381.	<i>Amasis</i> conspirat contra <i>Apriem</i> , eumque dejicit. Jerem. 44.		
3425.	<i>Psamminitus</i> à <i>Cambyse</i> vincitur. Ab eo incipit <i>dynastia XXVII</i> , quæ est <i>Perfarum</i> in Ægypto ab anno 5 <i>Cambyfis</i> , usque ad annum 12 <i>Darii Nothi</i> , quo Ægyptus deficit à <i>Perfis</i> usque ad <i>Artaxerxen Ochum</i> , qui anno M. 3601 recuperat Ægyptum, ita ut ab eo ineat <i>XXXI dynastia</i> , quæ est <i>secunda Perfarum</i> in Ægypto. <i>Artaxerxi Ocho</i> succedit		
	Artes		

Artes F. & huic Darius Codomannus, quem Alexander M. prælio victum imperio evertit. Ab eo incipit XXXII dynastia, quæ est Macedonum in Ægypto. Hæc fuit regum XIII, ab Alexandro M. ad Cleopatram. Successionem vide in Chronologiâ Monarchiæ Græcorum sub tit. reg. Ægypti.

XVII. Chronologia Dynastiæ Romanorum.

<i>An. M.</i>	<i>Novem dynastiæ Latinorum commemorantur, hoc ordine.</i>	<i>Num. dynastiæ.</i>
	<i>Prima dynastia Coriti-Janigenarum, h.e. posterorum Coriti & Jani.</i>	
1799.	<i>Gomer, filius Japheti, regnavit an. 127. Anno regni ejus 103 Cham, qui & Chamefenus, in Italiam venit, eamque suis corruptis sceleribus.</i>	1.
1926.	<i>Janus senior, regnat an. 45. Hic est Noë, qui perlustratâ Asiâ & Africâ in Europam venit, & in Italiâ in agro Viterbiensi confedit, ibique Hetruscos condidit. Postea rediit in orientem.</i>	2.
1971.	<i>Sabatius Saga, regnat an. 31. Hic fuit patruus magnus Nini, pulsus ab ipso anno M. 1820. Fuit rex & Pontifex maximus Armeniorum, dictus Saturnus. Hinc fabula de Saturno expulso per Jovem, id est, Ninum.</i>	3.
2001.	<i>Coritus, sive Cranus, regnat an. 61. Hic fuit filius Herculis primi, i.e. Thubalis filii Japhet.</i>	4.
2063.	<i>Aurunus Coritus, regnat an. 41.</i>	5.
2104.	<i>Malottages Coritus, regnat an. 39.</i>	6.
2143.	<i>Sicanus, regnat an. 30. Sub hoc gigantes opprimunt Italiam.</i>	7.
2210.	<i>Osiris Ægyptius, ex Ægypto vocatus in Italiam. Hic gigantes expulit ex Italiâ. Regnavit an. 10.</i>	8.
2220.	<i>Lestriago Gigas, ab Osiride avo præfectus Italiæ. Regnavit an. 33.</i>	9.
2253.	<i>Lybius, cognomento Hercules, Italiam rexit annis 20. Postea in Hispaniam se recepit, eamque valde senex gubernavit, imperio Italiæ commutato Thusco filio.</i>	10.
2283.	<i>Thuscus, filius Herculis, regnat an. 35.</i>	11.
2318.	<i>Alteus, regnat an. 20.</i>	12.
2338.	<i>Kitim, qui & Italus & Atlas, regnavit an. 13. Ejus filia fuit Roma, quæ à patre creata fuit prima regina Aboriginum, & prima urbis Romæ fundamenta posuit. Sub hoc rege divisa fuit dynastia, ita ut <i>Aborigines</i> usque ad Æneam regnarint in Italiâ, <i>Coriti-Janigena</i> in Thusciâ usque ad an. M. 3689,</i>	13.

An. M.		Num. dyna- starum.
	quo tempore Tyrrhenus sive Larthes, ultimus Hetruriæ rex, urbem Hetruriæ Romanis dedit, & finem isti regno imposuit.	
	<i>Secunda dynastia est Aboriginum.</i>	
2384.	<i>Saturnus sive Romanessus Priscus</i> , annis 71. Est deus Romanorum tutelaris.	1.
2456.	<i>Picus Priscus</i> , annis 63.	2.
2519.	<i>Faunus Priscus</i> , annis 30.	3.
2549.	<i>Amnus</i> , annis 51.	4.
2601.	<i>Vulcanus</i> , annis 21.	5.
2621.	<i>Janus junior</i> , tempore Deboræ. Hic est Mars Italus sive Latinus, qui urbem condidit in monte, quam à suo nomine Janiculum appellavit.	6.
2641.	<i>Saturnus</i> , al. Romanessus, junior regno suo pulsus venit ad Janum.	7.
2684.	<i>Picus</i> , tempore Gideonis regnat an. 37.	8.
2691.	<i>Faunus</i> , regnat an. 44. Hoc tempore Evander venit in Italiam, & Hercules bella gerit ibidem.	9.
2735.	<i>Latinus</i> , habitus fuit filius Fauni, cum revera esset filius Herculis ex Laviniâ, quæ ab eo prius quàm Fauno daretur in uxorem, imprægnata fuit. Latinus iste est socer Æneæ.	10.
	<i>Tertia dynastia Æneadarum.</i>	
2771.	<i>Æneas</i> , ante tempora Simsonis.	1.
2774.	<i>Ascanius</i> , Æneæ F. Agnominatur etiam Julius.	2.
2811.	<i>Sylvius Posthumus</i> , Æneæ F. tempore Samuelis. Nomen Sylvii deinceps in hâc dynastiâ hæsit.	3.
2840.	<i>Æneas Sylvius</i> .	4.
2871.	<i>Latinus Sylvius</i> , tempore Saulis & Davidis.	5.
2922.	<i>Alba Sylvius</i> , tempore Salomonis.	6.
2961.	<i>Capetus Sylvius</i> , tempore Jeroboami.	7.
2987.	<i>Capys Sylvius</i> : qui ædificavit Capuam.	8.
3015.	<i>Calpetus</i> (aliis Capetus) <i>Sylvius</i> .	9.
3027.	<i>Tiberinus Sylvius</i> , tempore Josaphati.	10.
3035.	<i>Agrippa Sylvius</i> , Ovidio Remulus.	11.
3076.	<i>Alladius</i> (Livio Romulus) <i>Sylvius</i> .	12.
3095.	<i>Aventinus Sylvius</i> . Ab hoc mons Aventinus nomen accepit: quòd Aventinus in eo sepultus esset.	13.
3132.	<i>Proca</i> (Ovidio Palatinus) <i>Sylvius</i> .	14.
3155.	<i>Amulius Sylvius</i> occupat regnum excluso Numitore fratre majore.	15.
3189.	<i>Numitor Sylvius</i> , à nepotibus suis, Romulo & Remo, restituitur regno, occiso Amulio.	16.
3198.	<i>Quarta dynastia est Latinorum sive Regum.</i>	
	<i>Romulus</i> , nepos Numitoris, transfert regni sedem ex Albâ in coloniam novam, Romam. Constituit novam reip. formam, divisio populo in tres partes, tribus appellatas: sin-	1.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

An. Chr.	108 XVIII. Chronol. regnorum hodie florentium.	Num. Stuart reg. Scot.
1406.	Robertus IV, Roberti III frater.	3.
1419.	Jacobus I, Roberti III F.	4.
1424.	Jacobus II F.	5.
1460.	Jacobus III F.	6.
1488.	Jacobus IV F.	7.
1512.	Jacobus V F.	8.
1541.	Maria Jacobi V vidua.	9.
1560.	Maria F. Hæc anno 1558 nupsit Francisco regi Gal- liæ: quo defuncto, rediit in Scotiam, ubi nupsit Henrico Ar- li sive Stuarto: quem interfici curavit: unde in insulam est deportata; post elapsa in Angliam anno 1568, ibi est decol- lata, postquam 18 annos captiva fuisset detenta.	10.
1567.	Jacobus VI Mariæ ex Henrico Stuarto F.	11.

II. REGNUM DANIAE.

Regnum Dania, ante Christi nativitatem annis 1051 or-
tum, non potest ad Chronologiam accommodari ante an-
num Chr. 775, quo cœpit regnare *Gotricus*. Alii incipiunt
anno 815, quo floruit *Ivarus*, tempore Caroli M. Dividitur
in duas dynastias. *Prima* est Danorum ab Ivaro descen-
dentium usque ad an. Chr. 1438, quo moritur Ericus X. *Se-
cunda* est regum extraneorū, & nominatim ducum Slesvi-
ci & Holsatiæ hoc ordine.

Anno Chr.		Reg. Dan.
1439.	<i>Christophorus Bavarus</i> succedit Erico X, cujus erat ne- pos ex sorore.	1.
1448.	<i>Christiernus</i> sive <i>Christianus</i> I, dux Holsatiæ.	2.
1478.	<i>Johannes</i> F. incipit regnare vivente patre.	3.
1514.	<i>Christiernus</i> II F.	4.
1522.	<i>Fridericus</i> I, frater Johannis.	5.
1537.	<i>Christianus</i> III. Friderici F.	6.
1559.	<i>Fridericus</i> II, F.	7.
1588.	<i>Christianus</i> IV. F. annorum 13. Bertius in suâ Germaniâ author est, primū regem, no- mine <i>Danum</i> , vixisse anno M. 2898, & ab illo usque ad no- stra tempora deducit continuam seriem, sed non adjecto tempore.	8.

III. REGNUM HUNGARIAE.

Sex commemorantur *dynastia Hunnorum*. *Prima* est bar-
barorum, & incipit anno Chr. 381. quo primus ipsorum rex
Balamber cœpisse esse clarus. Huic successit *Mundzuch*, pa-
ter *Artilæ*. *Secunda* est ducum, qui è Scythiâ in Pannoniam
reduces, evocati à suis gentilibus Hunnis, condiderunt dy-
nastiam anno 744. Successio hic est ejusmodi: *Arphad*, *Zul-
tan* F. *Toxos* F. *Zultani*, *Gayza* sive *Geisa Toxi* F. qui pri-
mus fidem Christianam est amplexus. Huic successit *Ste-
phanus* dux Hungariæ, anno 997, rex factus anno 1000. At-

que

que hinc incipit *tertia dynastia*. *Quarta* incidit in an. 1302. quæ est regum Germanicorum & Francicorum, putà Wenceslai, Orthonis Bavari, Caroli filii Caroli Martelli, Ludovici F. Mariæ F. & Caroli II. *Quinta* est Bohemorum, anno 1387, quo Sigismundus Caroli IV. Imp. filius, Mariæ desponsus, cepit regnum, quod gubernat annis 51. Cum eo expirat dynastia Bohemorum in Hungariâ. *Sexta* dynastia est Austriacorum hoc ordine.

nni Chr.

1438.

Albertus gener Sigismundi.

1440.

Ladislaus F. coronatur infans. Tutor ipsi datur Johannes Hunniades. Hoc tempore Vladislaus Polonus ab Amurathe cæditur ad Varnam an. 1444. Vladislaus iste ab Hungaris erat evocatus, antequam Elisabetha Alberti vidua enixa fuisset Ladislaum.

1458.

Matthias Hunniades Corvinus. Hic per omnes Turcæ ditiones coëmit libros in expugnatione Constantinopolis & Athenarum servatos, & iis instruxit bibliothecam Budæ; quæ conflagravit anno 1526, cum Solymannus victo Ludovico Budam cepisset.

1491.

Vladislaus, Casimiri Poloniæ regis F.

1516.

Ludovicus infans. Hic anno 1526 victus est à Solymanno, & in paludibus suffocatus.

1537.

Ferdinandus Austriacus, profligato Johanne Zepusensi Weivvodâ.

1563.

Maximilianus F. Imperator.

1572.

Rudolphus II. F. Imp.

1610.

Matthias II, postea Imperator hoc nomine primus.

1618.

Ferdinandus II.

Reg. Hung.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

IV. REGNUM ANGLIÆ.

Novem hinc commemorantur *dynastia*. *Prima* est Britannorum ante Cæsareum. *Secunda* est Romanorum in Britannia à tempore Julii Cæsaris. *Tertia* est *Anglo-Saxonum*, ab anno Chr. 449 usque ad 800. Hæc dynastia est valde confusa. Primò siquidem regnarunt reges Cantii, tum Saxones australes, dehinc orientales: quorum regnum modò à Mercii sive mediterraneis, modò ab occidentalibus, aliquoties à Cantianis regibus est possessum. Fuerunt etiam hoc tempore reges Northumbrorum ad septentrionem. In primis hinc excellit Witekindus Magnus, qui obiit anno 807. Is fuit è stirpe Bobonis Saxonum regis, qui vixit an. 260. *Quarta* est Anglorum, quorum primus rex fuit Egbertus an. 800. *Quinta* est Danorum, an. 1017. In hæc dynastia primus rex fuit Canutus. *Sexta* est Normannorum, an. 1067, quo Guilielmus Normanniæ dux ad regnum pervenit. *Septima* est Gallorum Blesensium, an. 1136. *Octava* est

Anno Chr.

1483.

1519.

1547.

1553.

1558.

1603.

Gallorum Andegavensium, an. 1200. *Nona* est regum extraneorum, puta Wallorum, sive Comitum Richemontanorum, hâc serie.

*Henricus VII.**Henricus VIII F.**Eduardus VI F.**Maria Henrici VIII F.**Elisabetha soror Mariæ.**Jacobus VI rex Scotiæ, ejus nominis I in Angliâ.*

Reg. Angl.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

V. REGNUM HISPANIÆ.

Tempore Vandali, regis Germanorum, anno M. 2326. *Hispanus*, filius Hispalis, nepos Herculis Libyci fuit clarus. Sed ab eo non potest duci continua series usque ad annum Christi 369, quo incipit *prima Hispania dynastia*, quæ est Westgothorum, inde usque ad ann. Chr. 711. Hæc fuit regum 34. Primus fuit Athanaricus, à quo usque ad decimum, nempe Alaricum an. Chr. 483, Westgothi regnarunt in Galliâ & Hispaniâ. Sed cæso Alarico in campis agri Pictaviensis, regnum Tholosæ finem accepit, & ab hoc tempore regnum Wisigothorum (sive Westgothorum) intra Hispanias constitit. Ultimus rex fuit Rodericus an. 701. qui à Mauris fuit exutus regno an. 711. *Secunda dynastia Hispania fuit Asturum*, qui ex Gothis fuerunt oriundi, quâ de causâ solent appellari Gothi Astures. Astures isti unâ cum Cantabris invicti perstiterunt adversus Saracenos, ac Pelagium ducem sibi elegerunt è familiâ Roderici, novæ dynastiæ auctorem, anno 716. Hæc dynastia usitatè appellatur Asturiarum & Legionis. *Tertia est Asturiarum, Legionis & Castellæ*, quam inchoavit Ferdinandus I. rex Castellæ, ductâ Sanctiâ Alphonfi regis Asturiarum & Legionis filiâ, ann. Chr. 1020. *Quarta est Castellæ, Arragoniæ & Siciliæ*, quam inchoavit Ferdinandus V, cognomento Magnus & Catholicus, anno 1479. Hujus filia Johanna nupsit Philippo archiduci Austriæ, & peperit Carolum V. *Quinta dynastia est Hispaniarum* an. 1578; quo tempore in Philippo II. Caroli V. F. omnia Hispaniarum regna confluxerunt: videlicet regnum Hispaniæ, Arragoniæ, Siciliæ, Neapolis, Sardinia, Portugalliæ &c. Philippus iste periit phtiriasi horribili, & in agone fassus est se spatio 33 annorum expendisse 564 milliones ducatorum, è quibus nihil nisi cordolium pro fructu reportaverit. Philippo II successit filius Philippus III. an. 1598. Huic successit filius Philippus IV. an. 1620.

VI. REGNUM POLONIÆ.

Quinque dynastia hîc recitantur. *Prima* est ante tempora Piali, quæ ad certos annos redigi non potest. *Secunda* est

ducum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

VIII. REGNUM SVECIAE:

Hoc regnum est valde antiquum. Nam continua series, adnotato caractere temporis, deducitur à Magog nepote Noachi an. M. 1745 usque ad hunc annum Christi 1623. Vide Germaniam Bertii. Cæterum ab anno Chr. 800 usque ad hunc annum constituo tres dynastias hujus regni. *Prima* est regum domesticorum à Biorno III, anno Christi 813. usque ad an. 1387 quo tempore regnum pervenit ad reges Daniæ, è quibus prima fuit Margareta Daniæ regina. Atque hæc est *secunda dynastia* sub regibus exteris. *Tertia dynastia* incipit an. Chr. 1523, quo tempore *Gustavus* recuperat libertatem regni Svecici. Successio in hæc dynastiâ est talis.

An. Christi.

1523.

Gustavus. an. 38.

1561.

Ericus F. an. 8.

1568.

Johannes III frater an. 25.

1594.

Sigismundus F. qui an. 1587 factus erat rex Poloniæ. Contra hunc eligitur *Carolus IX*, patruelis Sigismundi, coronatus anno 1608. Carolo successit nostrâ ætate *Adolphus-Gustavus F.* anno 1611.

IX. IMPERIUM TURCICUM.

Incunabula hujus imperii incidunt in an. Chr. 622; quo tempore *Mahomed* rerum potitus inchoavit regnum Saracenum seu Arabum in Persia, regum 26, usque ad an. Chr. 1545. Idem *Mahomed* inchoavit eodem anno 622 *Chaliphatum*, i. e. vicariatum in Bagded & Damasco. Chaliphæ numerantur inde usque ad an. Chr. 868. numero 30. Postea divisus est Chaliphatus iste in Chaliphatum Syriæ & Ægypti anno 869. Chaliphatus Ægypti floruit usque ad an. Chr. 1245. quo rerum potiti sunt Mamaluki sive servi. Chaliphatus Syriæ duravit usque ad an. Chr. 1255. Ab eo tempore crevit Turcarum potentia, imprimis anno 1297 sub *Ottomanno*, unde imperium ipsorum appellatur *Ottomannicum*. Successio est talis post *Ottomannum*, qui lingua ipsorum appellatur *Sultan Osman* vel *Othmen*, & regnavit annos 29.

1326.

Orchan F. *Ottomanni*. an. 31. Hic cepit urbem *Bursam*, vivo adhuc *Othmene*, & ibi collocante sedem imperii.

1357.

Morad sive *Amurates*, F. *Orchanis*. an. 31.

1388.

Wilderim Chan Bajazet, an. 9. Hic *Bajazetes* captus est à *Temur Cham*.

1403.

Emir Suleiman F. *Bajazetis*, succedit post interregnum sex annorum, & regnat an. 7.

1410.

Muse Gilibi frater, an. 3.

1413.

Sultan Mehmed frater, an. 8.

1421.

Morad Chan sive *Amurates II*. filius *Muhamedis*, an. 31.

Turca Ottomannida.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

Sultan

Anno Chr.

1457.

Sultan Mehmed, vel Muhamed II. F. an. 32: Hic expu-
gnavit Constantinopolim.

8.

1483.

Sultan Bajazet II. F. Mahumedis II. an. 30.

9.

1514.

Sultan Selim, sive Selimus F. an. 6.

10.

1520.

Sultan Suleiman, sive Solimannus F. an. 45.

11.

1565.

Sultan Selim, sive Selimus II. F. an. 10.

12.

1575.

Morad, sive Amurates III. an. 20.

13.

1595.

Mehmed, sive Muhamed III. an. 9.

14.

1604.

Achmat, sive Amath, an. 17.

15.

1620.

Muhamed IV. fuit strangulatus anno 1622.

16.

1622.

Mustapha.

17.

10. Magnus Ducatus Moscovia.

Tres constituo dynastias imperii Russici sive Moscoviti-
ci. Prima est reip. liberæ, hoc modo. Anno Chr. 861 *Varaji*
fratres tres, *Ruricus*, *Sineus* & *Trubonus*, apud Russos se-
ptentrionales regnare cœperunt: ad quos genus Russiæ
principum referunt annales Russici. *Ruricus* solus reliquit
post se filium *Igorum*, qui ex *Olgâ* Plescoviensi suscepit fi-
lium *Sventoslaum* sive *Stoslaum*. Hic inter tres suos filios,
Ieropolcum, *Olegam*, & *Ulodimirum* partitus est principa-
tum. *Ulodimirus* fratribus, qui bellum ipsi intulerant, a se
peremtis, Russiâ potitus est totâ. Ab hoc deinde omnes
Russiæ sive Moscoviæ principes orti sunt. Nam *Ulodimi-*
rus reliquit XII filios, è quibus *Jaroslaus* reliquit nepotem
Ulodimirum, cujus posteritæ tenuerunt imperium longâ se-
rie. *Secunda* dynastia est Moscorum sub Tartaris, qui victo
cæsoque *Georgio* principe, Moscos sibi tributarios effece-
runt, atque ex suo arbitrio ipsis duces constituerunt. Hic
est talis successio: *Daniel*, *Johannes Kaleta* F. *Johannes II*
Kaletæ F. *Demetrius* F. *Johannis II*, *Basilus* F. *Deme-*
trii, *Georgius* frater *Basilii*, *Basilus II* filius *Basilii I*, *Jo-*
hannes III, qui jugo Tartarorum excusso valde amplifica-
vit imperium. *Tertia* dynastia est Moscorum à jugo Tar-
tarico liberatorum: ubi talis est successio post *Johannem*
III. *Basilus* F. *Johannis*, *Johannes Basilides*, *Theodorus* F.
Basilidis, *Borissus Hodum* electus à proceribus, *Demetrius*
Basilidis F. profugus in *Poloniâ*, postea magnus dux factus,
sed ipso nuptiarum die interfectus, anno 1605. In ejus lo-
cum electus est *Basilus Juanovvicius*.

An. Christi.

988.

Hæ dynastiæ cœperunt sub *Ottone III* Imp. qui floruit
anno Chr. 984.

1.

990.

Electoralis archiepiscopatus Moguntinus cœpit. Primus ele-
ctor fuit *Willigis*, carpentarii filius, qui sortis suæ memor,
rotam passim pinxit: unde rota inigne archiepiscopatus
Moguntini.

2.

Anno Chr.

990.

Electoralis archiepiscopatus Coloniensis cœpit. Primus elector fuit *Heribertus* comes *Rotenburgensis* ad *Tuberam*, cancellarius *Ottonis III Imp.*

Elect. Impl

2.

989.

Electoralis archiepiscopatus Trevirensis cœpit. Primus elector fuit *Ludolphus Saxonici sanguinis.*

3.

1280.

Regnum Bohemia sub *Rudolpho I. Imp.* fit *Elect. ratum.*

4.

1006.

Henricus dux Bavarie ab *Henrico II Imp.* constituitur primus *Elector Palatinus.*

5.

1004.

Benno dux Saxonie, Angrie & Westphalie ab *Henrico II. Imp.* fit primus *Elector Saxonie.*

6.

990.

Hugo, marchio Brandenburgicus, supremus Ottonis III Imp. prefectus in *Thurscia & Hetturia*, fit primus *Elector Brandenburgicus.*

7.

12. *Dynastia Archiducum Austria.*

928.

Leopoldus, cognomento Illustris, ab *Henrico I Imp.* fit primus *Marchio Austriae*; quo titulo fuit insignitus, qui imperii fines repressis hostibus egregie tutatus fuerat. Ob eandem fortitudinem *Cæsar Henricus* ei filiam suam *Richardam* uxorem dedit. *Fridericus*, anno 1440; ex duce primus *Archidux* factus est, & post obitum *Alberti II Imperator.*

13. *Dynastie Ducatum, Marchionatum, Landgraviatum &c.*

1180.

Otto Wittelsbachius à *Friderico I Imp.* accipit *Ducatum Bavarie.*

1249.

Henricus Marchio Misnie primus suæ familiæ fit *Landgravius Thuringie.*

1273.

Fridericus primus suæ familiæ investitur *Burggravius Noribergensis* à *Rudolpho I Imp.*

1236.

Otto Patrus creatur primus *dux Brunsvicensis & Lunenburgensis* à *Friderico II Imp.* Genus ejus refertur ad *Brunonem* comitem, qui floruit an 930 tempore *Henrici Aucupis*; cuius fuit patruus.

1348.

Albertus I à *Carolo IV* investitur *dux Megapolitanus, princeps Vandalie.*

1338.

Ericus I est *dux Saxonie inferioris, Angrie & Westphalie.*

1420.

Theodoricus comes *Aldenburgensis & Delmenhorstani* acquirit *ducatum Holsatie* per conjugium *Hedvigæ*. Cæterum *ducatus Holsatie* est ramus *Witichindeæ stirpis*, quæ est valde antiqua. Nam *Witichindus Saxo*, qui obiit an. Cht. 807 fuit oriundus ex stirpe *Bobonis* regis *Saxonum*, qui floruit anno 260.

1124.

Wartislaus I primus ex *Ducum Pomeranorum* familiâ fidem *Christianam* amplectitur.

Hen-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

An.M.		Num. reg. Gall.
2770.	bonensis est dicta. Vide Willichium in Germaniâ Taciti. <i>Francio</i> , quem perperam faciunt Hectoris Trojani filium, gubernat provincias in Pannoniâ, ibique condit urbem Sicambriam, ubi hodiè est Buda. Ego cum Aventino putârim Francionem sive Franconem istum esse ipsissimum Francum, filium Hectoris Germanorum, de quo vide Chronolog. reg Germ.	
2889.	<i>Gall</i> , rex Germanorum, nomen dedit Gallis, h. e. Germanis, qui habitant in eo tractu, qui dicitur Gallia.	Sicambri.
3498.	<i>Sicambrorum dynastia</i> incipit h. e. Germanorum istorum, qui titulo regum gubernarunt illam Germaniæ partem, ubi hodiè sunt Westphali & Geldri. Dicti sunt Sicambri & Sygambri quasi victoriosi Cimbri, vel, ut vult Aventinus, quasi pro victoriâ pugnantes <i>Sigtember</i> . Ab his Sicambri originem suam habent hodierni Galli sive Franci. Pars etiam à Cimbris orti sunt: ii videl. qui Nortmanniam incolunt Nordmanni siquidem sunt Cimbri, qui ex Aquilone progressi Gallias diu depopulati sunt, ibique sedes posuerunt, quas adhuc habent. Cæterum, ut ad Sicambros redeamus, primus illorum rex fuit <i>Marcomirus</i> , Antenoris Trojani F. Regnavit an 28. tempore Artaxerxis Longimani. Aventinus author est, <i>Utharium</i> , regem Italiæ, genuisse Antenorem. Utharius Germanis est <i>Outher</i> , q. d. custodia exercitus.	2.
3526.	<i>Antenor II F.</i> regnat an 30.	3.
3556.	<i>Priamus F.</i> regnat an. 26.	4.
3582.	<i>Helenus I. F.</i> regnat an. 44. ante Alexandri M. tempora. Nomen habet à serenitate.	5.
3626.	<i>Antenor III F.</i> regnat an. 30. Ab hujus uxore Cambra dicti putantur Sicambri. Ego malim derivare a Cimbris.	6.
3656.	<i>Priamus F.</i> regnat an. 26. Sub hoc Sicambri didicerunt linguam Saxoniam.	7.
3682.	<i>Helenus II F.</i> regnat an. 18.	8.
3718.	<i>Nicanor F.</i> regnat an. 34. tempore Hannibalis. Hic gloriosam victoriam reportat de Gothis in Saxoniam fines irrumpentibus, & Germaniam depopulantibus.	9.
3742.	<i>Marcomirus II F.</i> regnat an. 28. Fuit doctus, prudens, & philosophiæ studiis imprimis addictus.	10.
3770.	<i>Clodimirus</i> , sive Clodomirus, Germanicè Luitmer, qui populum auget, Marcomiri F. regnat an. 11. tempore Antiochi Epiphani. Occisus fuit à Romanis in prælio.	11.
3781.	<i>Antenor IV. F.</i> regnat an. 16.	12.
3797.	<i>Clodimirus II. F.</i> regnat an. 20.	13.
3817.	<i>Merodacus F.</i> regnat an. 28. Multa cum Romanis, Gallis, Moguntinis, Trevirensibus, & Coloniaensibus bella gessit.	14.
3845.	<i>Cassander F.</i> regnat an. 21. Gallis fortissimè resistit.	

Anno M.

3866.

Antharius F. Galliam miserè populatur, tandem ab hoste Gallo cæsus. Regnavit an 34.

3900.

Perturbata est series regum Sicambrorum.

Anno Chr.

50.

Hic quibusdam incipit *prima dynastia Francorum*, hæc serie: quanquam hæc dynastia revera est Sicambrorum.

62.

Antenor V. regnat an 7.

69.

Ratherius an. 21. Condit Roterodamum.

90.

Richimer an. 24. tempore Domitiani.

114.

Odemarus F. an. 14.

128.

Marcomirus F. an. 21. Sub hoc Franci divitiis & viribus valdè sunt aucti.

148.

Clodomirus F. an. 17. Fuit prudens & pacificus.

165.

Farabertus Romanos Germaniam depopulantes repulit. Regnavit an. 21.

186.

Sunno, vel potius Hunno, F. Romanos & Gallos aliquoties vicit. Regnavit an. 28.

214.

Hyldeicus F. prudens, pace & bello inclytus regnat an. 49.

253.

Bartherus F. regnat an. 18.

271.

Clodomirus II. F. an. 27.

298.

Gualtherus F. an. 8.

306.

Dagobertus F. an. 11. tempore Constantini M. *Asarius* & *Gaiso* Francorum reges victi sunt à Constantio Imp. patre Constantini M.

317.

Clogio F. an. 2.

319.

Clodomirus, *Clogionis* frater, an. 10.

329.

Genobaldus I. frater *Clodomiri*, primus Franconiæ dux, regnat an. 8.

337.

Richimer, *Clodomiri* F. regnat an. 13.

350.

Theodomirus frater *Richimiri*, an. 10.

360.

Clogio *Theodomiri* F. an. 18.

378.

Marcomirus sive *Marcomerius*, *Clogionis* F. an. 15.

393.

Dagobertus F. regnat an. 5.

398.

Genebaldus, regnat an. 19.

Sicambri.

15.

16.

Sicambri post Christum.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

Prima dynastia regni Gallie.

Regnum Galliæ dividitur in tres dynastias. *Prima* est *Meroveadarum* seu *Merovingorum*, quorum primus est *Pharamundus* an. Chr. 419. Hæc aliis dicitur dynastia *secunda* Francorum, respectu scilicet proximè præcedentis: sed revera est *prima* dynastia regum. *Secunda* est *Karoliarum*, seu *Carolinorum*, à *Pipino* rege, patre *Karoli* M. anno Chr. 751. Hæc aliis dicitur dynastia *tertia* Francorum: sed revera est *secunda* dynastia regum.

An. Christi.

rum: sed revera est tertia dynastia regum. Sed jam videamus seriem regum Gallie.

Nom. reg.
Gall.

419.	<i>Pharamundus</i> , Honorio & Theodosio II imperantibus, regnat an. 11. Fuit filius Marcomiri ducis.	1. Prima classis regū Gallie.
430.	<i>Clodius</i> , sive Clogio, cognomine Crinitus & Comatus, regnat an. 18. Hic est Germanorum Luitbeg sive Luitbig (q. d. populi via) qui Francos ex antiqua Franciâ, quæ & Francônia, trans Rhenum in Gallias duxit.	2. Gallie.
448.	<i>Meroveus</i> , aliâs Merovingus (à quo dicta est familia Merovingorū) regnat an. 10. Hic vicit Attilam regem Hunnorum in campis Catalaunicis, qui sunt ad Tholosam. Hic ipse rex est Merberg Germanorum, q. d. augmentans montem.	3.
458.	<i>Childericus F.</i> an. 26. Aliâs dicitur <i>Hyldericus</i> .	4.
484.	<i>Clodoveus Magnus</i> , Childerici F. primus rex Christianus, regnat an. 30.	5.
514.	<i>Childebertus F.</i> succedit, & regnat an. 45.	6.
560.	<i>Clotharius</i> , aliâs Lotharius, Childeberti frater, regnat annos 5.	7.
565.	<i>Cherebertus</i> , aliâs Aribertus, Clotharii F. regnat an. 9.	8.
574.	<i>Chilpericus</i> , aliâs Hilpericus, frater Chereberti, regnat an. 14.	9.
588.	<i>Clotharius II</i> , al. Lotharius II. quadrimestris capessit regnum quod administrat an. 44.	10.
632.	<i>Dagobertus F.</i> cognomento Magnus regnat an. 14. Expulit Judæos e suo regno.	11.
646.	<i>Clodovæus II F.</i> an. 17.	12.
663.	<i>Clotharius II F.</i> an. 4. Ab hoc inertie sue initium & exemplum sumserunt qui postea secuti sunt ad Pipinum usque reges. Hinc regni Gallie administratio & suprema authoritas transire cœpit ad Majores sive Magistros domus sive Præfectos palatii, solo fere nomine regibus relicto, usque ad Pipinum anno 751.	13.
668.	<i>Childericus II</i> , frater Clotharii an. 14.	14.
680.	<i>Theodoricus</i> , frater Clotharii, an. 14.	15.
694.	<i>Clodovæus III F.</i> Theodorici, an. 4.	16.
698.	<i>Childebertus II</i> , frater Clodovæi II, an. 18.	17.
716.	<i>Dagobertus II F.</i> Childeberti, an. 4.	18.
720.	<i>Clotarius IV</i> , frater Dagoberti, an. 2.	19.
722.	<i>Chilpericus II</i> , an. 5.	20.
727.	<i>Theodoricus II</i> , Dagoberti II. F. an. 15.	21.
742.	<i>Childericus III F.</i> an. 9.	22.
751.	<i>Pipinus Exiguus</i> , sive Brevis, regnum Francicum nihil ad se pertinens occupat, depulsis Childerico & ejus uxore in monasterium, authoritate papæ Zachariæ. Regnum tenuit an. 16. m. 4. Memor autem Pipinus beneficii Pontificis Romani, ne ingratus in sedem Papalem videretur, dedit illi	23.

Exarcha-

Secunda classis regum Francie.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. Christi.	120	XIX. Chronologia Regum Gallie.	Num. reg. Gall.
1286.		<i>Philippus IV</i> , cognomine Pulcher, <i>Philippi III</i> F. an. 28.	46.
1314.		<i>Ludovicus X</i> , cognomine Hutinus, <i>Philippi Pulchri</i> F.	47.
	an. 2		
1316.		<i>Philippus V</i> , cognomine Longus, frater Hutini, an. 5.	48.
1324.		<i>Carolus IV</i> , cognomine Pulcher, frater <i>Philippi Longi</i> ,	49.
	an. 7.		
1328.		<i>Philippus VI</i> , dictus Valesius, an. 22.	50.
1350.		<i>Johannes I</i> , <i>Philippi Valesii</i> F. an. 14.	51.
1364.		<i>Carolus V</i> , cognomine Sapiens, <i>Johannis</i> F. an. 16. Hic sacras literas in linguam vernaculam Francicam verti curavit, & regnum, quod Angli penè totum occupaverant, recepit.	52.
1380.		<i>Carolus VI</i> , <i>Caroli V</i> F. an. 42. Ejus filia nupsit Anglorum regi. Ab eo tempore reges Angliæ, Franciæ quoque reges se appellaverunt, & lilia francorum rosæ Anglicanis in suis insignibus adjunxerunt.	53.
1423.		<i>Carolus VII</i> , cognomine Victor, <i>Caroli VI</i> F. an. 38.	54.
1461.		<i>Ludovicus XI</i> , <i>Caroli VII</i> F. an. 23. Hic fuit Proteus quidam, qui filium suum <i>Carolus VIII</i> , id tantum scire Latine voluit, <i>Qui nescit dissimulare, nescit regnare</i> . Vulgo dictus fuit bonus rex, & malus homo.	55.
1484.		<i>Carolus VIII</i> , cognomine Parvus & Exiguus, <i>Ludovici F</i> . regnavit annos 14.	56.
1498.		<i>Ludovicus XII</i> , Pater populi cognominatus, sanguine proximus <i>Carolo VIII</i> , regnavit annis 17.	57.
1515.		<i>Franciscus I</i> , cognomine Valesius, cognatus <i>Ludovici XII</i> , regnat an. 32. Hic ad Ticinum captus fuit à <i>Carolo V</i> . Imp. Instituit linguarum professores anno 1530 Parisiis: quos interfuit <i>Franciscus Vatablus</i> , Hebraicè doctissimus.	58.
1547.		<i>Henricus II</i> , <i>Francisci</i> F. an. 12.	59.
1559.		<i>Franciscus II</i> , <i>Henrici</i> F. an. 1. & aliquot menses.	60.
1560.		<i>Carolus IX</i> , <i>Francisci II</i> . frater, an. 14. Sub hoc variè jactata fuit resp. Francica, & nominatim laniena Parisiensis anno 1572 ipsius auspiciis aliquot millia absumsit.	61.
1574.		<i>Henricus III</i> , Valesius, <i>Caroli IX</i> frater, relicto regno Poloniæ, cepit regnum Galliæ, cui præest an. 16. confossus tandem à monacho <i>Jacobo Clemente</i> , anno 1589.	62.
1590.		<i>Henricus IV</i> , Borbonius sive Navarræus, regnat an. 21. confossus anno 1610, ut indicat hoc carmen, Tristia sangVineo Lilla rore MaDent. Idem anno 1594 ab emissario Jesuitarum vulnus acceperat in maxillâ.	63.
1610.		<i>Ludovicus XIII</i> <i>Henrici</i> F.	64.

XIX. Chronologia insignium Heroum.

An. M.

2453.

Moses educit populum ex Ægypto.

2470.

Amazones bella gerunt.

2493.

Josua debellat reges Cananæos.

2652.

Gideon fugat hostes Itraëitarum.

2714.

Argonauta suscipiunt expeditionem suam in Colchos. Excelluerunt autem Hercules, Jason, Castor, Pollux, Orpheus, Iphitus & Amphion.

2758.

Jephteliberat populum Israël à servitute.

2760.

In bello Trojano duces Trojanorum præcipui fuerunt Hector, Æneas, Antenor & Paris: Græcorum, Achilles, Agamemnon dux totius exercitus, Menelaus, Ajax, Diomedes, Nestor, Ulysses, Patroclus.

2789.

Simson induitur robore à Deo.

2900.

David insignis est bellator.

3391.

Cyrus inclytus est victoriis.

3429.

Miltiades, dux Atheniensis, vincit Persas duce Dario ad Marathonem. Leonides, dux Lacedæmoniorum, vincit Persas duce Xerxe, ad Salaminem. Pausanias, dux Spartanorum, vincit eosdem ad Plateas.

3470.

Themistocles

3470.

Aristides, & Cimon

Miltiadis F.

} sunt duces Atheniensium fortissimi.

3550.

Thrasylbulus

3555.

Conon

3545.

Lysander, dux Spartanorum, capit Athenas.

3570.

Epaminondas est dux Thebanorum.

3610.

Alexander M. floret. 3700 Amilcar, pater Hannibalis: 3720 Hannibal, & ejus frater Asdrubal: eodem tempore Q. Fabius & Scipio Africanus: 3760 Scipio Africanus junior.

3783.

Judas Maccabaus & ejus fratres florent,

3870.

Cn. Pompejus & Julius Caesar florent: item Drusus an.

An Christi.

3920. & Harminius an. 3930.

79.

Vespasianus & Titus F. florent.

310.

Constantinus M. floret, & per intervalla vincit Maxentium, Maximinum & Licinium.

380.

Theodosius Magnus est inclytus victoriis.

480.

Artus, sive Arturus, rex Angliæ clausus est victoriis adversus barbaros. In acie suâ manu interfecit 460 hostes.

530.

Belisarius & Narses duces Justiniani florent.

726.

Carolus Martellus inclytus est admirandis victoriis.

770.

Carolus M. multa gerit bella. Rolandus, ipsius frater, multa fortiter gerit.

An. Christi.

1420.

Georgius Castriotus Scanderbeius Amurathi Turcæ est formidabilis, & *Johannes Zisca* Sigismundo Imperatori.

1488.

Consalvus Magnus vir bellicosissimus floret.

1492.

Christophorus Columbus primus detegit Indiam occidentalem.

1590.

Mauritius Nassovius in Belgio floret.

XX. Chronologia dispersionis populorum.

Anno M.

1657.

AB hoc anno usque ad annum 1757, centum annorum spatio, mundus fuit refertus coloniis. Nam Deus adeo benedixit conjugio post diluvium, ut tantulo hoc annorum spatio numerus hominum adeo increverit, ut eam multitudinem una regio non ferret. Gemini semper uno partu edebantur, frater & soror, qui ipsi quoque fiebant conjuges. Nemo interim morte absolvebatur. Accedebat longinquitas vitæ.

1757.

Prima dispersio hoc tempore contigit ad Babylonem: ubi posterius *Sem* loca vicina Euphrati versus orientem occuparunt: *Cham*, loca vicina Jordani & Nilo versus meridiem: *Japheth*, minorem Asiam versus occidentem, unde gentes in Europâ sunt propagatæ: idq; hoc modo.

Filii Sem fuerunt quinque. Ab *Elam* sunt Persæ: ab *Assur*, Assyrii: ab *Arphaxad*, Chaldæi: à *Lud*, Lydi: ab *Aram*, Syrii & Armeni: *Nepotes Sem* sequuntur. Ab *Ux* sunt *Αυσιται*, incolæ Aufanitidis: à *Chul*, *Æoles* & oppidum *Cholle*: à *Gether*, *Gindareni*, & oppidum *Ἀπερατώ*, item *Δερετώ*: à *Mesch*, *Myfia* & mons *Mafius*: ab *Almodad*, *Ἐλμιδαῖοι*: à *Scheleph*, *Σελήζιοι*: à *Chazarmaveth*, *Sarmatæ*: à *Jerach*, *Archosii*: ab *Adoram*, *Ἐβείται*, *Ῥύμιοι* & *Hircania*: ab *Uxale*, *Oxii*: à *Diklâ*, *Θᾶκες*: ab *Obal*, *Cabolitæ* seu *Obolitæ*: ab *Abimaël*, *Imænses*: à *Schebâ*, *Σάβαι*, sive *Sacæ*: ab *Ophir*, *Opire* & *Ophoritæ*: à *Chavilâ*, *Hevila* in Indiâ orientali: à *Jobab*, *Ἰβῆ*: ab *Heber*, *Hebræi*: à *Schelach*, *Peleg* & *Joktan* forte sunt orti Americani.

Filii Cham fuerunt quatuor. A *Chus* orti sunt *Cussii* sive *Æthiopes*: à *Mizraim*, *Masra* i. e. *Ægyptus*: à *Put*, *Afri* ad flumen *Phut* & urbem *Mauritanie Phythis*: à *Cenahan*, *Canaanæ*. *Nepotes Cham* sequuntur. A *Sabâ* sunt *Sabæi*: à *Chavilâ*, *Ἄελα* & *Getulia*: à *Sabbethâ*, *Sabbatheni* in *Æthiopiâ*: à *Rahema*, *Charmania*, & *Ῥέγμα*: à *Sabtecâ*, *Σαβαῖοι*: à *Schebâ*, *Sabæi*: à *Dedan*, *Δέδεβαι*, ad montem *Aldadamum*. Posterius *Mizraim* sunt *Ludim*, *Ludæi* in *Ægypto*: *Ananim*, *Numidæ*: *Iehabim*, *Libyes*, quorum antesignanus fuit *Hercules Libycus*: *Pathrusim*, *Pharusii*: *Naphtuchim*, *Æthiopes*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Gallias irruptiones fuerunt frequentissimæ, ut & *Anglorum Saxonumq;* in Britanniam, cujus pars ob id aliquamdiu Saxoniam occidentalis dicta est. *Dani*, & ipsi Germani, quoties in *Galliam & Britanniam* prædatorias excursions fecerunt, toties in Frisiorum, Batavorum, Morinorum, Rhenum Scaldimque accolentium sedes irruperunt, atque illic omnia flammis & ferro vastarunt, donec tandem ipsi etiam loca Rheno proxima occupantes, sedem fixere illis regionibus, easque à suis insulis Hollandiam & Zelandiam vocavere. Quomodo Romani provincias colonis repleverint, vide apud Aventinum lib. 2.

Hoc loco teneantur isti aphorismi de numero, convenientiâ & differentiâ linguarum.

I *Euphorus*, & alii numerant LXXV linguas, ex eo, quòd LXXV animæ cum Jacobo dicuntur descendisse in Ægyptum *Astor. 7. v. 14*. Alii existimant, numerum linguarum accuratè subduci non posse: præcipuas tamen linguas esse numero LXXII pro numero familiarum Noë *Gen 10*. Cui sententiæ nos accedimus, & linguas istas hoc modo recitamus. 1. Hebraica, sive Judaica. 2. Chaldaica, seu Babylonica. 3. Syriaca. 4. Æthiopica, seu Abyssiæ, sive Indorum meridionalium. 5. Arabica, sive Ismaëlitica. 6. Indica orientalis. 7. Turcica. 8. Ægyptiaca, sive Alexandrina. 9. Persica. 10. Colchica. 11. Calecutica. 12. Punica, seu Phœnicum; quæ aliàs dicitur Africana, Libyca & Maurorum Nigrorum. 13. Parthica. 14. Scythica. 15. Tartarica. 16. Medorum. 17. Thracum. 18. Sardorum. 19. Græca. 20. Armenica. 21. Moscovitica. 22. Rhutenica, sive Russica. 23. Latina. 24. Gallica. 25. Italica. 26. Hispanica. 27. Slavonica, quæ aliàs dicitur Illyrica, Dalmatica, & Sarmatica. 28. Croatica. 29. Germanica. 30. Wallica, seu Britannica vetus. 31. Anglicana. 32. Danica. 33. Scotica. 34. Hibernica. 35. Svecica. 36. Livonica, seu Curlandica. 37. Bohemica. 38. Polonica. 39. Rhætica Alpina. His accedunt XIX linguæ in ultimâ Asiâ, quas recitat Josaphat Barbarus; item XVI præcipuæ, quæ observatæ sunt in Indiâ occidentali.

2 Linguæ variis modis dividuntur. *Primò* sunt sinceræ, ut Hebræica, Græca &c. vel mixtæ, ut Moscovitica ex Græcâ & Slavonicâ; Anglica, ex Germanicâ & Gallicâ; Belgica, ex propriâ dialecto & Gallicâ; Rhætica Alpina ex Helveticâ & Italicâ. *Deinde* sunt barbaræ, vel excultæ. *Tertiò* sunt Europææ, Asiaticæ, Africanæ, vel Americanæ. *Quartò* sunt orientales, occidentales, meridionales vel septentrionales. *Quintò* sunt cardinales, vel dependentes à cardinalibus. Cardinales vulgo numerantur quatuor; videlicet Hebraica, Græca, Latina, & Germanica. His alii addunt quintam, putâ Slavonicâ. Re-

liquæ dependent à cardinalibus. *Sextò* sunt magis, vel minus usitatæ: & rursus, quæ sunt magis usitatæ, vel in scholis, vel in commerciis potissimum usurpantur. Sic Hebraica, Græca & Latina in scholis, Slavonica & Arabica in oriente, Gallica in Germaniâ, potissimum usurpantur.

3 *Dialecti* à quibusdam habentur in numero peculiarium linguarum. Sic lingua Chaldaica, & Syrica sunt dialecti linguæ Hebraicæ, & habentur pro linguis peculiaribus. Sed lingua Brabantica, item Flandrica, non censentur peculiæ linguæ, sed dialecti linguæ Belgicæ.

4 *Dialecti linguæ Aramica* numerantur sex: videl. Babylonica, Syriaca, Hierosolymitana, Media inter Syriacam & Hierosolymitanam, Talmudica, & Antiochena, quæ etiam dicitur Comagena, & Maronitica.

5 *Dialecti principes lingua Græca* numerantur quinque, hoc ordine: Communis, Ionica, Attica, Æolica, & Dorica. Speciatim autem hîc sunt populi XLIII, qui hâc linguâ olim sunt usi, & hodiè quoque aliquâ ex parte utuntur: putà, Alexandrini, Ambraciotæ, Apolloniata, Arcades, Bithyni, Boëoti, Chii, Cnidii, Corinthii, Cretenses, Cyprii, Cyriani seu Cyrenæi, Ephesii, Eretrienfes, Gortinii, Hermionenses, Lacones, Lycii, Lydii, Macedones, Megarenfes, Mesapii, Mesenii, Nicaënfes, Oropii, Pamphyli, Pergæi, Phryges, Põtici, Rhegini, Rhodii, Samii, Siculi, Syracusani, Thessali, Thraces, Thracæzii: & *remotiores*, Itali qui & Latini, & Romani; Indi, Persæ, Phœnices seu Pœni, Syri, & Turci. Videris *ἑτυμολογικὸν τὸ μέγα*.

6 *Linguæ Latinæ* variæ fuerunt dialecti: è quibus præcipuæ commemorantur quatuor, Prisca, Latina, Romana, & Mixta.

7 *Linguæ multifariam* experiuntur *mutationem*. Sic Hebraica tempore captivitatis Babylonicæ valde fuit mutata: Græca hodiè usitata multum recedit à prisco nitore: vetus Gallica erat Celtica seu Germanica.

8 *Lingua Arabica* in toto oriente est usitata: *Slavonica* in multis partibus orientis, septentrionis & meridiei. Gesnerus in Mithridate recitat LX populos, qui hodiè utuntur lingua Slavonica. Pragæ, in templo Slavorum, visitur tabula, in qua enumerantur LXXIX populi, qui hac lingua utuntur. Præcipui sunt Abjazari circa mare Caspium, Bosnenses, Bohemi, Bulgari, Carni, Corinthii usq; ad Dravum, Cassubii, Circassii circa Pontum & mare Caspium, Croatæ, Dalmatæ, Epirotæ, Gepidæ, Hungari ad Vagum fluvium, Japides, Jazyges, Istri, Lithvani, Lusatii, Macedones mediterranei, Mysii, Moldavi, Moscovitæ, Moravi, Novogardi, Pannoniæ pars, Podolii, Poloni majores & minores, Rascii, Rugii,

126 XXI. Chronologia originum variarum.

Russi sive Rutheni, Samogitæ, Sorabi, Slavi, Servii, Silesii ultra Viadrum, Smolnenses, Transylvani, Vandali, Walachi.

Anno M.

XXI. Chronologia recitans origines & inventores rerum.

000. Deus creavit cœlum & terram, & omnia quæ in iis sunt, invisibilia & visibilia. Idem instituit conjugium. Gen. 1. & 2.

1. Adam invenit nomina rerum, fuitque primus agricola Gen. 2. & 3. Idem introduxit peccatum & mortem in mundum. Gen. 3. Idem ordinavit annum. Idem invenit literas Hebræorum, quas Seth postea incidit duabus columnis, Abraham, Moses, Esdras, & alii excoluerunt. De punctis Hebræorum idem statuendum esse censeo. Hic est primus & antiquissimus Saturnus, qui dicitur fuisse cœli filius; primus agricola, & filiorum suorum devorator. Eva est prima illa Isis & Rhea uxor Saturni. Nomen Isis sumtum est ex Hebr. Ischa. Hic memineris multiplicem esse deorum & deorum apud ethnicos originem, prout varii populi viros aut fœminas præstantes pro diis habuerunt: ut Assyrii & Babylonii Belus, Ægyptii Isis, Pœni Uranum &c.

600. Lamech fuit author bigamiæ: Jabale jus F. pecuariæ: Jubal, frater Jabalis, instrumentorum musicorum: Thubal-cain frater Jubalis, artis ærariæ & ferrariæ, adeoque ponderum & mensurarum, itemque armorum & artis militaris: Naëma, soror trium istorum; docuit conficere vestes ex lanâ & lino.

300. Seth fuit astrologiæ cultor post Adamum: & Enoch post Sethum an. 700. Hinc Enoch appellatur Atlas senior. Observa, posteros Cain invenisse & coluisse artes vitæ animalis, posteros Seth artes vitæ spiritualis & philosophiæ.

1556. Noachus est author architecturæ, primus nauta in diluvio, & inventor vini post diluvium an. 1157. Hic est Bacchus, & Janus bifrons.

1717. Nobilitas cœpit sub Nimrodo.

1757. Divisio linguarum hoc tempore accidit, & idololatria incipit auctore Cham.

1799. Tuisco, pater Germanorum, invenit literas, ad quarum similitudinem Kadmus putatur conformasse literas Græcorum.

1947. Zoroaster invenit magiam & medicinam apud Bactrianos in Perside.

2000. Hermes Trismegistus Chymiam docuit Ægyptios, & literas ipsis dedit, & horas originavit, & primus libros edidit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Anno M.

128 XXI. Chronologia originum variarum.

3250.

Numa primùm apud Latinos *nummos* imaginibus notavit, & titulo nominis sui præscripsit : unde nomen *nummus*.

3380.

Simonides Ceus, vel, ut alii volunt Melicus, qui claruit an. 3240, *artem memoria* invenit.

3420.

Papyrius est *primus* J.C. apud Romanos.

3460.

Æschylus est *primus tragædus* apud Græcos.

3480.

Anaxagoras *primus edit libros* in Græciâ. Alii hoc tribuunt Pisistrato tyranno.

3494.

Empedocles *rhetoricam* invenit.

3540.

Aristophanes *primus comædiam* exhibet Græcis.

3570.

Plato *speculatur Grammaticam* : quam Epicurus *primus* docuit Græcos an. M. 3680, Crates Mallotes Romanos an. 3780 sub mortem Ennii.

3620.

Chartæ inventæ sunt in Ægypto domitâ ab Alexandro M.

3708.

Livius Andronichus Romæ *primus* repræsentat comædiam & tragædiam.

Anno Chr.

938.

Henricus I Imp. instituit *Torneamenta*, sive ludos equestres Magdeburgi. Ab eo tempore usque ad an. Chr. 1487 hæc solennitas celebrata est 36 admodum magnificè. Vide *Cosmographiam* Münsteri.

1300.

Hoc tempore innoscere cœpit vis magnetis, quâ dirigitur ad polos : unde res nautica maximum accepit incrementum.

1380.

Berchtoldus Niger, vulgo *Schwartz* / monachus Franciscanus & Alchymista usum *bombardæ* vulgavit, prout nunc est. Aliâs ante hæc tempora *bombardæ* etiam fuerunt in usu. Nam tempore Caroli M. Camoscus Frisæ rex sclopeti ictu Hollandiæ comitem, cum duobus filiis transverberavit. Et Rogerius Baco, qui circa an. Chr. 1284 obiit, pulveris pyrii meminit. Porro Naclerus originem hujus machinæ ad tempora Orthonis IV & Innocentii III. an. 1213 refert. Froissardus etiam mentionem facit *bombardarum* anno 1340 & an. 1355; item Petrarcha, qui obiit anno 1374. Historia item rerum gestarum Alphonsi XI Castellæ regis, docet, barbaros an. Chr. 1343 *bombardas*, informes tamen (dolia namque ignivoma appellantur) multis antea seculis in bello usurpasse. Denique Petrus Maffei tradit, ænea tormenta conflare, vetustissimo in usu esse apud Sinasive Chineses. Ex his constat, *bombardarum* inventionem non ita simpliciter, ut vulgo fit, adscribendam esse Bertholdo *Schwartz* : sed usum illum & perfectionem, vel potius imperfectionem, qualis hodiè cernitur.

1440.

Sub Friderico III. Johannes Guttenberg Argentinenfis *artem typographicam* invenit Argentina. Inde Mogun-

tiam veniens, eandem feliciter complevit, ut sunt verba Johannis Wimpelingi, qui circa istud tempus vixit, & proinde magnam meretur fidem. Guttenbergium secuti sunt Argentinae Johannes Mentel, Adolphus Ruschius & Martinus Flachus. Porro hanc artem anno 1471 Neapolim attulit Sixtus Rufinger Argentinensis, & Ulricus Nan Romam. Quidam inventionem hujus artis, quæ quodammodo videtur naturam superare, adscribunt Johanni Fausto Moguntino an. 1452. Verum ille fuit Guttenbergii adjutor. Petrus Bertius hanc gloriam tribuit Laurentio Johannis Hailemensi, cui Faustus sic artem & typos suffuratus, & Moguntiam detulerit, ibique anno 1442 libros edere cœperit. Denique rudimenta hujus artis Chinesibus ante aliquot secula fuerunt cognita. Vide Christophori Besolii Pentada, ubi recitat illud Aristotelis: Nil prohibet, artes easdem, a diversis, vel eodem, vel etiam diverso tempore, citra ullam communicationem inveniri.

XXII. Chronologia antiquissimarum urbium.

Anno M.

150.

Cain extruit civitatem *Enochiam*, sive *Chanochiã* Gen. 4. Alii appellant *Enos*, & ajunt hanc urbem in Syria Damascenã fuisse gubernatam à gigantibus. Augustinus etiam meminit civitatis *Cainon*, quæ sic dicta fuerat à Cain. Denique Philo recitat septem civitates, quãs Cain condiderit.

1657.

Noë egressus ex arcã scribitur condidisse urbem *Sagalbinam* juxta Araxim amnem majoris Armeniæ.

1717.

Nimrod, sive Belus, condit *Babylonem* & *Nineven*. Illam postea Semiramis, hanc Ninus amplificavit.

1970.

Treveris est condita non à Trebetã filio Nini, sed à Trévire, filio Mani, regis Germanorum. *Tigurum* 30 annis post Treverim: item *Solodurum* eodem tempore ædificatum perhibetur. Unde hæ tres urbes appellantur sorores. Circa hæc tempora etiam ædificata sunt *Ur* (Ptolemæo *Urchoa*, Plinio *Ura*) & *Haran*, de quibus Gen. 11. item *Salem*, *Sodomã*, *Gomorrha*, *Damascus*, & aliæ civitates de quibus Gen. 14. Sunt, qui *Ravennam* a posteris Nimrodici circa hæc tempora conditam esse asserunt. Cæterum urbs *Salem* postea appellata est *Hierosolyma* Ps. 76. v. 3. Multiplicem hæc urbs passa est vicissitudinem. Fuit enim vicies oppugnata, primum à Davide, tum à Sesak rege Ægypti, Joas rege Israël, Sennacheribo, Assyriis sub Manasse, bis à Nebucadnezatè, à Magoso duce Persico, Ptolemæo Lago, Antiocho Epiphane, Apol.

lonio duce Antiochi, Pompejo, Gabinio & Crasso, Parthis, Sofio & Herode, Vespasiano & Tito, Adriano, Godefrido Bullionæo, Saladino, & denique Selimo Turcâ.

1960. *Telchinia* ædificatur à Telchine rege Sicyoniorum. Hoc nomine postea dicta est *Rhodus* an. M. 2210, cum Telchines, expulsi Peloponneso, eò migrarent.

1980. Tempore Apidis regis Sicyoniorum regnavit Cres, qui ædificavit *Cretam*.

2140. Druides ædificant *Genabum* in Galliâ, ubi hodie est *Aurelia*.

2160. *Athena* condita ab Ogyge rege Actæ seu Atticæ, instaurantur à Cecrope an. M. 2400.

2170. *Eleusina* condita est ab Eleusine Ogygis Attici F.

2210. Apis rex Argivorum condidit *Memphin* in Ægypto. Hodie appellatur *Alcairim*.

2220. *Sparta* condita est à Spartone fratre Phoronei, vel à Spartho Phoronei F. qui regnare cœpit apud Sicyonios an. 1143 Amplificata est à Lacedæmone circa an. M. 2600.

2260. *Epidaurus* in Argolide condita est ab Epidauro Argi F.

2300. *Hispalis* (hodie Sevilla) conditur ab Hispali, filio Herculis Libyci. Hercules iste Libycus fuit filius Isis, & regnavit in Hispaniâ. Præter hunc fuerunt alii hoc nomine. Varro enūmerat XLIII.

2330. Tempore servitutis Ægyptiacæ conditæ sunt pyramides & multæ urbes Ægypti servili operâ Israelitarum.

2430. *Corinthus* à Sisypho avo Ulyssis est condita, primitus dicta *Ephyra*.

2440. *Lugdunum* in Galliis conditum est à Lugdo Francorum rege.

2460. Bojus, rex Germanorum condidit *Bojobinum* sive *Bubienum*, quæ nunc Praga appellatur. Eodem tempore Amazones, Cimbriorum uxores, in Asiâ condunt *Ephesum* multasque alias vîbes.

2510. Phœnices tempore Josuæ fugientes in Ægyptum, Græciam & Africam, multas ibi urbes condiderunt, & nominatim in Africâ condiderunt regnum Mauritanæ, Atlante duce. Cujus rei testimonium etiamnum visitur, teste *Procopio lib. 2. de bello Vandalico*. Nam in urbe Africæ Tingitanâ secundum fontem duæ columnæ marmoreæ candidæ visuntur, quibus hæc verba linguâ Phœniciâ sunt inscripta: *Nos Maurisci sumus, qui fugimus à facie Jekoschuba filii Nunis prädatoris*.

2555. *Troja* condita à Troe, amplificata ab Ilo Trois F an. 2640.

2680. *Asciburgum* ad Mœnum conditum est ab Ulsing rege Germ. qui illud primò appellavit *Ulsiburgium*.

2690. *Tyrus* est condita.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

132 XXII. Chronolog. antiquissimarum urbium.

An. M.

3309.

Byzantium conditur circa hæc tempora: amplificatur à Pausaniâ circa an. 3480, & anno Chr. 328 à Constantino M. à quo inditum est nomen Constantinopoleos.

3360.

Germani varias urbes in Italia condunt. Vide supra Chronol. Germ.

3400.

Massilia in Galliis est condita à Phocensibus fugientibus ex Asiâ metu Cÿri.

3620.

Alexandria condita est in Ægypto ab Alexandro M.

3628.

Stada, antiquissima urbium Saxoniz, perhibetur condita 320 annis ante Christum.

3710.

Barzelona in Hispaniis condita est ab Amilcare patre Hannibalis.

000.

Argentina, Wormatia, Spira, Berga Normegia, Clivia, Ratisbona, & aliz quædam urbes longè ante Julii Cæsaris temporâ floruerunt.

3910.

Drusus sub Augusto per ripam Rheni quinquaginta amplius castella direxit usque ad Oceanum. In iis memorantur *Bonna*, olim Julia Bona, & *Bodobriga*, vulgo *Boppard*. Idem extruxit castellum Cætorum, quod hodie retinet nomen suum *Cassel*. Marobodus, rex Svevorum, Bubienum, caput Bojomiæ, *Marobodum* à se cognominat: quam nunc Pragam dicimus.

3940.

An. Christi.

Posonium, vulgo *Presburg*, conditum est à L. Pisone, cujus operâ Augustus & Tiberius in superandis Pannoniis, Noricis, & Dalmatis usi sunt.

43. & 50.

Colonia Agrippina conditur auspiciis Agrippæ generi Augusti, & Agrippinæ Claudii uxoris, quæ in oppido Ubiorum nata erat. Nam ille Ubios, in fidem accepit, hæc in oppidum Ubiorum veteranos coloniamque deduci imperavit.

110.

Aquis granum conditum est à Serenio Grano præside Romano sub Adriano. Alii à Grano fratre Neronis, alii ab Apolline Grano, quem in Rhetiâ cultum esse constat, ædificatum tradunt.

160.

Frankofurtum ad Oderam conditur.

304.

Constantia conditur à Constantio patre Constantini M. Is enim non uno in loco fecit hyberna suis militibus, quæ *Constantinis castra* fuerunt appellata. Id nomen hæsit huic loco.

421.

Erfordia sub Arcadio & Honorio cœpit. Eodem tempore *Venetia* ex multis pagis coalescunt in unum corpus.

520.

Theodoricus Veronensis condit *Francobergam*.

630.

Sangallum cœpit.

650.

Herbi, olim Gisbertus Francorum dux amplificat. Hoc tempore eò venerunt Cilianus, Colonatus, & Theudomanus Scoti, qui Gisbertum ad religionem Christianam con-

verterunt.

verterunt. Sed Gailana, ducis conjux, ducem & Scotos interemit.

Libyssa, Croci filia, & maritus ejus Primislaus condunt Pragam.

Civitates Saxoniae magnum incrementum acceperunt à Carolo M. nominatim *Brema*, *Hamburgum*, *Hildesheimium*, *Magdeburgum*, *Osnaburgum* &c. *Witeberga* à Witekindo, *Tremonia* à Carolo M. circa hæc tempora sunt extructæ. *Lucerna* cœpit.

Brunsvicum conditum est à Brunone duce Saxoniae. Hinc ipsi nomen, quasi Brunonis vicus.

Dresda est opus Slavorum, qui ante Henricum Aucupem ad Albim incolere.

Quæ urbes post annum 1000 extructæ sunt, non rectè numerantur in antiquis.

XXIII. Chronologia Scholarum.

Num. schol.
V.T.

Schola patriarcharum privata & domestica cœperunt post San. M. 30, quo Abel natus perhibetur: & in familiâ Sethi fuerunt conservatæ usque ad diluvium. In his scholis theologia imprimis & astrologia fuerunt traditæ.

Post diluvium Sem instituit scholam privatam, quæ postea dicta est Hebræorum. Hæc per Abrahamum, Jacobum & Josephum translata fuit in *Ægyptum*, ubi peperit varias colonias, inter quas etiam fuit illa schola, quam frequentavit Moses auspiciis filia Pharaonis.

Nimrod instituit scholam *Chaldaorum* Babylone, & in urbe *Nineve*: quæ duæ scholæ diu floruerunt. Tandem *Nineve* à *Babyloniis* est occupata, & ita schola *Babylonica* sola remansit, quæ tempore *Danielis* adhuc floruit. Philosophi *Chaldaeorum* dicti sunt *Asaphim*, ut *Persarum*, *Magi*.

Schola Phœnicum cœperunt tempore *Abrahami*, à quo illi didicerunt astronomiam, & alias artes. Hoc quoque tempore *Brachmanes* (qui putantur fuisse posterii *Abrahami* ex concubinis, ita ut sint dicti quasi *Abrahamidæ*) instituerunt scholas apud *Æthiopes* & *Indos*. *Brachmanum* propago sunt *Gymnosophista*, *Germanes* & *Hylobii*, qui malè dicuntur *Allobii*. Hodie *Brachmanes* isti dividuntur in *Baneanes* & *Bramanes*.

Tempore *Hermionis* regis Germ. in *Galliâ* cœpit collegium sive schola *Bardorum* & *Druidum*, qui à *Tiberio* & *Claudio Cæsaribus* ex *Galliâ* pulsati sunt in *Germaniam*.

Schola Levitarum, institutæ à *Mose* & *Aharone*, conservatæ fuerunt à *judicibus* & *regibus*: in captivitate *Babylonica*

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

etiam locum invenerunt: post captivitatem a Zorobabele, Esdrâ, Nehemiâ & aliis sunt propagatæ usque ad tempora Christi, qui passim docuit in synagogis. Vide *Act. 15. v. 21.* Finem istis scholis imposuit excidium Hierosolymæ per Romanos.

2500. Schola in *Africâ* cœperunt authoribus Phœnicibus illis, qui ex terrâ Canaan fugerunt à facie Josuæ, & primò se receperunt in Ægyptum, indeque in Africam. Hinc orti sunt philosophi Atlantici, Libyci & Hispanici, quorum meminit Augustinus.

2507. Schola *Græcorum*, & in iis *Atheniensium*, primitùs cœperunt authoribus Phœnicibus illis, qui duce Kadmo se receperunt in Ægyptum, & inde in Græciam. Ab isto Kadmo (qui fuit Hermes sive Mercurius Græcorum) schola dicta est Kadmia sive Kadméa, & postea Academia. Primi Græcorum philosophi fuerunt appellati *Hierophanta*.

2638. *Amphion* Thebis regnavit, & saxa movit citharæ cantu, h. e. dulci & agrestia corda permulsi eloquentiâ & artibus liberalibus, quas docuit in scholâ à se institutâ.

2690. Schola *medicorum* cœperunt authore Chirone, & Æsculapio. Vide *Chronologiam medicorum*.

2700. Schola *poetarum* cœperunt authore Lino, qui fuit præceptor Herculis & Orphei. Orphei discipulus fuit Musæus. Has scholas instaurarunt Hømerus & Hesiodus, & trans miserunt ad Græcos poëtas, successores suos, longâ serie.

2709. Schola *Italica* primitùs cœperunt authore Evandro, qui ex Arcadiâ profugus loca Tiberi contermina occupavit. Ab eo tempore fuerunt creberimæ Græcorum colonie in Italiâ.

2810. Schola *prophetarum* tempore Eli & Samuelis extra ordinem institutæ, diu durarunt in populo Dei. *1. Sam. 1. 2. Reg. 2. 4. 6.*

3248. Schola *Romana* exorta est ante Christum natum an. 700. anno ab urbe conditâ 51, tempore Numæ: idque ex Atheniensis scholæ reliquiis. Tempore Scipionis Africani, anno M. 3760, ibi claruit Pantænus philosophus Stoicus, Scipioni admodum familiaris. Ciceronis ævo viguit ibi studium eloquentiæ.

3320. Schola *Ionica* authorem habet Thaletem, unum è septem sapientibus. Ab hoc usque ad Proclum per annos amplius mille magno cum successu per continuam philosophorum successionem studia philosophiæ Athenis fuerunt propagata.

3370. Schola *Pythagora* cœpit, admodum clara.

3395. Scholæ *Persarum* sunt colonia scholæ Babylonice. Illis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Anno M.

3750.

Schola *Catinensis* in Sicilia cœpit post captas Syracusas. Hodie omni disciplinarum genere est frequentissima.

36.

3800.

Schola *Mediolanensis* videtur huc referenda. Virgilius ibi literis operam dedit, anno M. 3900. Augustinus eloquentiam ibidem docuit. Hermolaus Barbarus, Franciscus Philadelphus, Georgius Merula, Cælius Rhodiginus, Hieronymus Cardanus, Jason JC. & alii celeberrimi viri hanc academiam superiori seculo nobilitarunt.

37.

3870.

Schola *Neapolitana* putatur viguisse ævo Pythagoræ. Sed hoc tempore imprimis floruit. Nam Lucilius, Virgilius, Livius, Silius, Statius & Claudianus ibi vixerunt. Exolescen-tem restauravit ann 1216 Fridericus II. Imp. post centum annos exornata est à Roberto Rege, & post alios 100 ab Alphonsorege.

38.

3870.

Oscana schola instituta est à Sextorio in regno Arragoniæ.

39.

3880.

Schola *Panormitana* in Sicilia, à Verre sublata, à L. Metello prætore restituitur. Hodiè privilegiis est ornata.

40.

Anno C. r.

1. & seqq.

Schola *Pharisaorum, Sadducaorum & Hæssenorum* sunt celebres.

Num. schol.
N. T.

1.

31.

Christus instituit scholam 12 apostolorum, & 70 discipulorum. Huic se aggregant pii quidam viri & fœminæ, ut Nicodemus, Josephus de Arimathæâ, Lazarus, Maria, Martha &c.

2.

32.

Schola *Augustodunensis*, teste Tacito, sub primis Cæsari- bus erat magni nominis. Instaurata est à Constantio Imp. Constantini M. patre.

3.

36. & seqq.

Apostoli opposuerunt se *scholis Libertinorum, Cyrenaorum, & Alexandrinorum* Act. 6. & reformarunt multas *synagogas Judæorum* Act. 13. 14. & 17. Instituerunt etiam *scholas novas*, putà *Antiochenam, Alexandrinam* & similes in variis provinciis. *Antiochena & Alexandrina* etiamnum Constantini M. tempore extiterunt. De scholâ *Alexandri- nâ* Eusebius ex Philone, & Hieronymus, referunt, Marcum evangelistam cœtus atque agmina philosophantium, lectionibus, disputationibus, meditationibus, & interpretationibus Scripturæ sacræ totos dies incumbentium, coë- gisse in celeberrimâ urbe Ægypti *Alexandriâ*. Dedit hæc Pantænum, Clementem, Origenem, Tryphonem, Hera- clam, Dionysium, Anatolium, Pierium, Theonem, Athana- sium, Didymum, Ambrosium, Maximum philosophum epi- scopum Constantinopolitanum, aliosque innumeros. Cæ- terum apostoli varias scholas instituerunt us in locis, ubi docuerunt. Vide Chronologiam conversionis populo- rum.

4.

5. 6.

39.

Gentiles philosophi, nominatim *Platonici & Aristotelici*

7.

varias

An. Christi.

- varias habuerunt scholas in variis imperii Romani provinciis.
100. *Successores apostolorum* (Ignatius, Polycarpus, & alii) varias scholas hinc inde plantarunt usque ad tempora Constantini M. Vide Chronolog. convers. populorum. Nazianzenus meminit scholarum Palæstinæ, in quibus rhetoricam didicit: Sozomenus meminit scholæ Plotinianæ: Laodiceæ scholam habuit Epiphanius sophista, quam frequentavit Apollinarius. Nicomediensis Lactantio clara fuit; qui ibi docuit rhetoricam.
140. *Schola Electiva* tempore Antonini Pii cœpit, authore Potamone Alexandrino. Vide Genealogiam philosophiæ.
150. *Rabbini Judæorum* varias habuerunt scholas post excidium Hierosolymitanum.
170. *Cantabrigiensi* scholæ in Angliâ primùm Lucius rex hoc tempore privilegia dedit. Deinde Sigebertus Pius, rex Estanglorum, id est, Anglorum orientalium, amplificavit an. 630. Tertio Hugo Balsamus, episcopus Elyensis, ornavit an. 1250. Alii tradunt, an. 370 à Cantabro Hispaniæ rege constitutam esse.
170. Lucius rex fundavit etiam scholam *Bannachorensis* in Angliâ. Ex hac scholâ prodiit Pelagius hæreticus an. 390.
298. *Clivia* scholam erexit Constantinus Imp. eique præfecit Eumenium rhetorem, salario sexcentorum millium nummum ei attributo.
310. Tempore *Constantini M.* scholæ Christianorum valde floruerunt.
330. *Treverensis* schola est antiquissima omnium Germaniæ Academiarum. Athanasius exul, Hieronymus, & alii ibi vixerunt. Paulus confessor episcopatum istius loci gessit.
340. *Burdegalensis* schola, quæ per excellentiam appellatur gymnasium Aquitanicum, valde fuit celebris tempore Hieronymi, qui anno 359 meminit Minervii rhetoris, quem schola ista suffecit Romæ. Anno 1441 est instaurata rescripto Eugenii V Papæ.
425. Academia *Constantinopolitana* fuit instituta ab Imper. Theodosio II.
447. Academia *Bononiensis* auspiciis Theodosii II fuit instituta. Ex rescripto Theodosii appellatur fons omnium scientiarum. Usitatè nominata fuit mater studiorum. Carolus M. eam collapsam instauravit. Fridericus Imp. quòd contra ipsum sedi Romæ adhæreret, Patavium anno 1240 transiit. Azo, Bartholus, Accursius, Marinus Socinus. Salicetus, Maginus, & alii clarissimi viri multum splendoris conciliarunt huic academiæ. Senatus Bononiensis fertur quotannis quadraginta coronatorum millia in suos professores

- exponere. Est ibi bibliotheca instructissima, quæ inter alia continet Biblia Esdræ.
470. *Legiinnensis* schola in Britannia celebratur à ducentorum philosophorum sepulchris, qui circa tempora Arturi astronomiam & alias artes ibi docuerunt. 19.
540. *Academia Berytiensis* instituta fuit à Justiniano Imp. Beryti urbe Phœnicia. 20.
550. *Carleonensis* schola antiquitus celebratur in Angliâ. 21.
650. *Academia Erfordiensis* fundata est à Dagoberto Francorum rege, qui à patre constitutus fuit rex Thuringia & Hassia. Anno 1391 instaurata fuit ex academiâ Herbipolensi, quæ eò migravit propter diuturna bella. Variis privilegiis est ornata à Bonifacio IX & Pio II Pâpis. Magnus studiosorum numerus eò confluit, cum è Pragensi academiâ Lipsiam, & inde Erfordiam multi se reciperent. 22.
791. *Academia Parisiensis* de consilio Alcuini sive Albini fundatur à Carolo M. Sub Ludovico VII, an. 1139, & Francisco an. 1530 valde crevit. Robertus Ludovici frater fundavit ibi Sorbonam. 23.
791. *Academia Patavina* instituitur à Carolo M. Privilegia accepit ab Urbano IV, Clemente VI, & Eugenio IV. Fredericus II Imp. hanc academiam instauravit è Bononiensi, in odium Honorii Papæ, an. 1222. Urbanus V 150 post annis eam confirmavit. 24.
794. *Academia Papiensis* sive Ticinensis instituta est à Carolo M. instaurata à Johanne Galeatio, primo duce Mediolanensi. Syrus Aquiliensis tempore apostolorum ibi docuit sacram theologiam, indeque statutum, ut civitas non amplius Ticinum à flumine, sed Papiam vocaretur, quasi patria pietatis. 25.
800. *Academia Tholosana* itidem fundata est à Carolo M. 26.
805. *Schola Osnaburgensis* in Westphaliâ instituta est à Carolo M. ut authores Græci & Latini ibi explicarentur. 27.
810. *Collegia canonicorum & clericorum* adjuncta episcopatibus instituta à Carolo M. fuerunt totidem scholæ. Canonici sunt dicti, quòd libros canonicos explicarent; clerici, quòd sustentarentur ex bonis ecclesiasticis. Huc pertinet *schola Fuldensis*, quæ tantam à Rabano Mauro an. 830 lucem accepit, ut fuerit judicata omnis eruditionis penu. 28.
872. *Oxonienis academia* instituta est ab Alphredo Angliæ rege, confirmata à Papâ Adriano an. 884. 29.
926. *Academia Lovaniensis* hoc tempore cœpit. Ornata est privilegiis à Johanne duce Brabantia, confirmata à Martino V. Papâ, an. 1425. Johannes Goropius Becanus nullam vel in Italia, vel Gallia, vel Hispania reperiri scholam scribit cum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Anno Chr.

1320.

Academia *Cadurcensis* fundatur à Johanne XXII, aliis XXI, Pontifice.

44.

1330.

Schola *Ilerdensis* in Aragoniâ seu Cathalauniâ, & *Majoricana* seu Balearica in metropoli insulæ Majoricæ, hoc tempore videntur cœpisse. In Majoricanâ docetur Philosophia Raimundi Lullii.

45. 46.

1339.

Academia *Pisana* in Thusciâ instituitur. Novos quasi natales accipit anno 1487 sub Laurentio Medice, & iterum an. 1543 sub Cosmo Medice.

47.

1346.

Academia *Heidelbergensis* instituitur à Ruperto II, seu Ruffo, duce Bavaricæ: confirmatur an. 1387 sub Urbano VI Pontifice. Insignem habuit bibliothecam.

48.

1360.

Academia *Pragensis* fundatur à Carolo IV. Imp. & rege Bohemiæ. In hac academiâ quatuor nationes, Germanica, Polonica, Bohemica, & Bavarica, eandem habebant potestatem. Sed cum anno 1409 Imperator Bohemis indulisset, ut ipsi tantum valerent, quantum reliquæ nationes tres simul, Rectorem agente Johanne Hussio, uno die supra duomillia Germanorum Lipsiam se contulerunt, & intra octiduum 24 M. scholasticorum discesserunt, & paulò post reliqui dilapsi sunt, ita ut in universum inde abierint 40 M. studiosorum. Erant enim ibi 44 M. exterorum.

49.

1364.

Academia *Cracoviensis* fundatur à Casimiro II rege, qui privilegia impetrat ab Urbano V. instauratur an. 1400 à Vladislao Jagellone.

50.

1330.

Academia *Senensis* post aliquot vexationes iterum constitit: in primis an. 1387. Privilegia accepit à Pio II Pontifice, an. 1460.

51.

1388.

Academia *Coloniensis* instituitur à Senatu, privilegiis ornatur ab Urbano VI, paribus Lutetianæ. Docuerunt ibi Albertus M. Thomas Aquinas, Johannes Scotus. Præter scholas theologorum, jurisscoss. & medicorum sunt ibi tria publica gymnasia: Montanum, à primo gymnasiarchâ Gerhar-do de Monte; Laurentianum, à primo regente Laurentio denominatum; Cucanum, quod hodie appellatur Novum gymnasium coronarum. Montani sequuntur doctrinam Thomæ, Laurentiani, Alberti M.

52.

1390.

Avenionensis academia confirmatur à Pontificibus in schismate ibi sedentibus Paulus Castrensis ibi scripsit in jus civile commentaria, quæ vocantur Prælectiones Avenionicæ. Alciatus ibidem docuit salario 600 aureorum.

53.

1396.

Academia *Andegavensis* erigitur à Ludovico I duce Andium.

54.

1403.

Academia *Herbipolensis* instauratur à Johanne duce Wirteburgico, cum anno 1391. esset dilapsa.

55.

1404.

Academia *Salmanticensis* in regno Castellæ erigitur, &

56.

confirma-

An. Christi.

- confirmatur à Benedicto XIII tempore schismatis, cum antehac fundamenta essent jacta ab Alphonso VIII rege. Ex decreto concilii Viennensis ibi docebantur Hebraica, Chaldaica, & Arabica linguæ.
1404. Academia *Palentina* in Salmanticensem mutata intercidit. 57.
1409. Academia *Lipsensis* oritur ex ruinis academiæ Pragenſis, auspiciis Friderici ducis Saxonix. 58.
1411. Academia *Sanctandream* fundatur in Scotiâ à Jacobo I reverso ex carcere Anglicano. 59.
1415. Academia *Rostochiensis* conditur à Johanne & Alberto primis, ducibus Megapolitanis. Plenè constituitur an. 1419. Est colonia academiæ Erfordiensis & Lipsensis. 60.
1418. Academia *Cadomensis* in Normandiâ conditur ab Henrico V rege Angliæ. Alii natalem ejus rejiciunt ad an. 1431. 61.
1426. Academia *Dolana* in Burgundiâ fundatur à Philippo Bono duce Burgundiæ. Valde inclaruit anno 1484. 62.
1430. Academia *Pictaviensis* in Galliis constituitur à Carolo VII rege Francorum. Celebratur proximè Parisiensem. Johan. Capnion, & Christophorus Longolius ibi docuerunt. 63.
1438. Academia *Florentina* vetus admodum putatur. Sed Cosmus Medices evocatis è Græciâ viris doctissimis eam reddidit florentissimam an. 1438: florentiorem verò ejus filius Laurentius, dedicatione bibliothecæ per Johan. Lascarem collectæ, cui nihil orbis dicitur habere comparabile. 64.
1454. Academia *Glasquensis*, sive *Glascaviensis*, fundatur in Scotiâ sub Jacobo II. 65.
1456. Academia *Grypswaldensis* in Pomeraniâ inchoatur à Vraclao IX duce Pomeraniæ: instauratur an. 1547 à Philippo Pomeranorum duce. 66.
1459. Academia *Basilensis* erigitur à Pio II Pontifice, qui fuit scriba Concilii Basiliensis. Honorata fuit iisdem privilegiis, quibus Bononiensis, Coloniensis, Viennensis, cæteræque in Germaniâ Universitates ornatae fuerunt. 67.
1460. Schola *Veneta* perpetuò floruit, ex quo literæ Græciâ exactæ fuerunt. Emanuel Chrysoloras ei lumen intulit. Bessarion Cardinalis, olim archiepiscopus Nicænus, eam ibi moriens dotavit bibliothecâ 30 M. aureorum pretio. Illustrarunt hanc academiâ Hermolaus Barbarus, Johan. Baptista Egnatius, Cælius Secundus Curio, Petrus Bembo, Aldus Manutius, ejusque filius Paulus, Antonius Sabellicus, & alii. 68.
1460. Academia *Friburgensis* in Brisgojâ fundatur ab Alberto VI, archiduce Austriæ. Zafius superiori seculo ibi docuit. 69.
1460. *Veronensis* schola florete incipit. 70.

An. Christi.

1470.

Valentina schola mirificè claret. Docuerunt ibi S. Dominicus & S. Vincentius Ferrerius.

71.

1472.

Academia *Ingolstadiensis* in Bavariâ floret. Orta dicitur anno 1410 ex academiâ Viennensi. Amplificata fuit à Ludovico duce Bavarix, qui anno 1459 egregia privilegia ei impetravit à Pio II. Brinde eam ornarunt Ernestus & Albertus duces Bavarix.

72.

1477.

Academia *Tubingensis* oritur curante Eberhardo duce Wirtenbergico.

73.

1480.

Aberdonensis academia instituitur in Scotiâ auspiciis Jacobi III. Vixit ibi Hector Boëtius philosophus, historicus, & theologus insignis, an. 1526.

74.

1480.

Mantuana schola hoc tempore floret sub Mario Philelpho Francisci F. & Victorino.

75.

1482.

Academia *Moguntina* aperitur à Diethero Isenburgico. Alii referunt ad an 1461.

76.

1489.

Schola *Londinensis* in Angliâ fundatur sub Henrico VII, liberalitate Johannis Coleti. Floruerunt ibi Thomas Linacer, Thomas Morus, Polydorus Virgilius, Erasmus Roterodamus, Ludovicus Vives, Hadrianus Junius.

77.

1490.

Schola *Salernitana* in regno Neapolitano floret.

78.

1490.

Schola *Taurina* seu *Tuariensis* in Italiâ Cisalpinâ floret. Erasmus Roterodamus ibi creatus est doctor theologiæ, quam ibidem docuit.

79.

1500.

Barcinonensis schola in Cathalauniâ videtur huc referenda.

80.

1502.

Academia *Wittenbergensis* conditur à Friderico electore. Æternum nomén ei compararunt Martinus Lutherus & Philippus Melanchthon.

81.

1505.

Schola *Vratislaviensis* instituitur à Senatu.

82.

1506.

Academia *Francofurtensis* ad Oderam incipit procurantibus Joachimo, Electore Brandenburgico, & fratre ejus Alberto postea Cardinale & Electore Moguntino.

83.

1515.

Schola *Complutensis* in regno Castellæ magnificè restituitur à Francisco Ximeno Cardinale & Archiepiscopo Toletano. Edita ibi sunt Biblia Complutensia trium linguarum.

84.

1515.

Eburensis schola in Lusitaniâ instituitur.

85.

1518.

Academia *Toletana* erigitur à Francisco Alvaro. Andreas Schottus ibi docuit an. 1580.

86.

1518.

Schola *Granatensis* in Bætico seu regno Granatæ instituitur. Ibi Johannes Latinus æthiops Rhetoricam docuit nostrâ tempestate.

87.

1520.

Schola *Goldtbergensis* in Silesiâ instituitur: *Tigurina* etiam inclarescit in Helvetiâ.

88. 89.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books'
Full Membership
provides unlimited
access to more than
28,000 volumes of
Christian literature for
\$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. Chr.	144	XXIII. Chronologia Scholarum.	Num. Schol N. T.
		Eodem anno fundatur schola <i>Neubusiana</i> prope <i>Wormatiam</i> , à <i>Friderico III</i> electore Palatino.	113.
1570.		Schola <i>Compostellana</i> in regno <i>Galliciae</i> , & <i>Visontina</i> in <i>Burgundiâ</i> erigitur.	114. 115.
1572.		<i>Tarraconensis</i> schola incipit.	116.
1574.		<i>Seguntinensis</i> schola in regno <i>Castellæ</i> inclarescit.	117.
1575.		<i>Lugdunensis</i> schola in <i>Bataviâ</i> , sive <i>Leidensis</i> , instituitur ab Ordinibus <i>Belgicis</i> & <i>Wilhelmo</i> principe <i>Auraico</i>	118.
		Eodem anno instituitur schola <i>Aleorfina</i> à <i>Senatu Norimbergensi</i> , qui privilegia academica impetravit à <i>Rudolpho II.</i> an. 1581.	119.
1576.		<i>Academia Helmstadiensis</i> fundatur à <i>Julio</i> duce <i>Brunsvicensi</i> , unde & <i>Julia</i> vocatur.	120.
1578.		<i>Neostadiana</i> schola in <i>Palatinatu inferiori</i> fundatur à <i>Johanne-Casimiro</i> Comite <i>Palatino</i> . Docuerunt ibi <i>Zacharias Ursinus</i> & <i>Hieronymus Zanchius</i> .	121.
1579.		Schola <i>Corbachiensis</i> in comitatu <i>Waldeccensi</i> fundatur, item <i>Zwiccaviensis</i> in <i>Misniâ</i> .	122. 123.
1580.		Schola <i>Pontamussana</i> , sive <i>Mussipontana</i> , in <i>Lotharingiâ</i> inclarescit: similiter <i>Monasteriensis</i> in <i>Westphaliâ</i> : <i>Posnariensis</i> , seu <i>Posnensis</i> , in <i>Poloniâ</i> : <i>Onnatensis</i> in <i>Cantabriâ</i> .	124. 125. 126. 127.
1581.		Schola <i>Franeckerana</i> instituitur ab Ordinibus <i>Frisiæ</i> .	128.
1585.		Schola <i>Herbornensis</i> instituitur à <i>Johanne</i> Comite <i>Nassovio</i> . Eodem anno inchoatur schola <i>Servestana</i> .	129. 130.
1588.		Schola <i>Stadensis</i> ad <i>Albim</i> erigitur: & <i>Steinsfurtensis</i> in <i>Westphaliâ</i> .	131. 132.
1590.		Schola <i>Hardevicensis</i> in <i>Geldriâ</i> inclarescit: <i>Murgitana</i> in <i>Hispaniis</i> : <i>Neracensis</i> in <i>Galliis</i> , fundatur à matre <i>Henrici IV.</i> regis <i>Galliarum</i> . Ibi docuit <i>Lambertus Danæus</i> .	133.134. 135.
1592.		Schola <i>Sedanensis</i> in <i>Galliâ</i> inclarescit: item schola <i>Bremensis</i> in <i>Saxoniâ inferiori</i> .	136.137.
1600.		Schola <i>Dantiscana</i> inclarescit in <i>Borussiâ</i> : <i>Nemausensis</i> in <i>Galliâ Narbonensi</i> .	138.139.
1604.		Schola <i>Salmuriensis</i> erigitur à <i>Philippo</i> Mornæo in <i>Galliis</i> .	140.
1607.		<i>Academia Giessena</i> donatur privilegiis à <i>Rudolpho II.</i> Imp.	141.
1617.		Schola <i>Gröningana</i> fundatur ab Ordinibus <i>Gröningæ</i> .	142.
1620.		<i>Academia Schaumburgica</i> privilegiis ornatur à <i>Ferdinando II.</i> Imp.	143.

Successio Philosophorum in quibusdam scholis.

- I. **S**chola patriarcharum. Vide propriam chronologiam.
- II. Schola prophetarum. Vide propriam chronologiam.
- III. Schola Ionica. 1. Thales. 2. Anaximander. 3. Anaximenes. 4. Anaxagoras. 5. Archelaus Milesius. 6. Euripides physicus. 7. Xenophanes. 8. Parmenides Eleates. 9. Zeno Eleates. 10. Melissus Samius. 11. Leucippus Eleates. 12. Democritus Abderites. 13. Protagoras Abderites. 14. Methrodorus Chius. 15. Varii usque ad Proclum, qui claruit anno Chr. 400.
- IV. Schola Pythagorica. 1. Pittacus Mitylenæus. 2. Pherecydes. 3. Pythagoras. 4. Parmenides. 5. Heraclitus. 6. Alcmaeon. 7. Empedocles. 8. Lysias. 9. Thelanges, alis Thelanges. 10. Archytas. 11. Epicharmus. 12. Philolaus. 13. Zamolxis. 14. Varii usque ad tempora Ovidii.
- V. Schola Socratica. 1. Socrates, auditor Anaxagoræ. 2. Varii ipsius discipuli sectas peculiare excitant: putà Plato, Aristoteles, Eudoxus, Antisthenes, Phædo, Aristippus, Euclides.
- VI. Schola Platonica. 1. Plato. 2. Speusippus. 3. Xenocrates. 4. Polemon. 5. Crates. 6. Crantor. 7. Arcesilaus. 8. Lacydes. 9. Euander. 10. Hegesinus. 11. Carneades. 12. Clitomachus. 13. Cratippus. 14. Aristarchus. 15. Ammonius Alexandrinus. 16. Plotinus. 17. Porphyrius. 18. Jamblichus. 19. Syrianus. 20. Proclus. 21. Heliodorus. 22. Hermias, anno Chr. 520.
- VII. Schola Peripaterica. 1. Aristoteles. 2. Theophrastus & Menedemus Eretriensis. 3. Strato Lampfacenus. 4. Lycob. 6. Aristo Ceus. 7. Critolaus. 8. Diodorus. 9. Erynnius, & incerti aliquot. 10. Andronicus Rhodius. 11. Sosigenes mathematicus. 12. Alexander Ægeus, præceptor Neronis anno Chr. 50.
- VIII. Schola Cynica. 1. Antisthenes. 2. Diogenes. 3. Crates. 4. Zeno Citriæus. 5. Cleanthes. 6. Chrysippus. 7. Erastriatus, & Diogenes Babylonius. 8. Antipater. 9. Posidonius. 10. Phylon.
- IX. Schola Cyrenaica. 1. Aristippus Cyrenæus, qui à Diogene vocatus est canis regius, quòd summum bonum in voluptate corporis collocaret. 2. Arete filia. 3. Aristippus filius, cognomento *μυροδιδάκτωρ*. 4. Ptolemæus. 5. Antipater. 6. Hegesias. 7. Anniceris. 8. Theodorus Atheos, octavus & postremus hujus scholæ.
- X. Schola Eliaca. 1. Phædo Eliensis. 2. Anaxarchus Abde

rita. 3. Pyrrho. 4. Theodorus, auditor Zenonis. 5. Incerti aliquot Pyrrhonii. 6. Herodotus Philadelphus. 7. Sextus Chæronensis, M. Antonini temporibus.

XI.

Schola Megarica. 1. Euclides Megarensis. 2. Ebulides. 3. Clitomachus. 4. Stilpo Megarensis, qui scholæ Megaricæ tantâ inventionis & eloquentiæ laude præfuit, ut parum abfuerit, quin omnis Græcia in illum intenta μεγαρίου, id est, Megaricam sectam amplecti diceretur. 5. Menedemus Eretriensis, ejus scholæ quintus & postremus, à quo philosophi Eretriaci & secta Eretriaca est appellata. Alii Menedemum referunt ad scholam Eliacam: quâ de re vide infra genealogiam philosophiæ.

XXIV. Chronologia Pontificum sive Episcoporum Romanorum, & schismatum XXIX, quæ sub illis contigerunt.

An. Christi.

Num. Pontif.

Petrum vulgo faciunt primum. Sed crassum hoc est *Ὁμολογία*. Vide Chronologiam convers. gent.

Prima classis Paparum. Lino ad Sylvestrum.

70.

Linus an. 11.

Horum, & aliquot sequentium, incerta & confusa est historia. Scripta, quæ ipsorum nomine circumferuntur, sunt partim corrupta, partim supposititia. Primi hi Pontifices, ut & aliquot sequentes, sub cruce vixerunt, & pro Christi nomine plerique ferè omnes supplicio affecti sunt.

1.

81.

Cletus 12.

2.

93.

Clemens 9.

3.

103.

Anacletus an. 9. m. 3.

4.

112.

Evaristus an. 9. m. 3.

5.

121.

Alexander an. 10. m. 5.

6.

132.

Sixtus an. 10. m. 1.

7.

142.

Telesphorus an. 11. m. 9. Putatur auctor jejunii Quadragesimalis.

8.

154.

Hyginus an. 4.

9.

158.

Pius an. 9. m. 6. Hic decretum de Paschâ celebrando edit.

10.

167.

Anicetus an. 8. m. 9. Hic decrevit, ne clericus comam nutret.

11.

175.

Soter an. 5.

12.

179.

Eleutherius an. 15. d. 23. Est primus episcoporum Romanorum, qui non periit morte violentâ. Ab hoc Pontifice Lucius rex Britannorum petit & impetrat, qui fundamenta Christianismi jacent in suo regno.

13.

194.

Victor an. 9. m. 1. Hic quæstionem de Paschatis celebratione violenter tractat, & ab Irenæo reprehenditur. Quæstio

14.

autem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Anno Chr.

483.

Felix III. alius II. an. 9.

49.

492.

Geladius an. 4. m. 8.

50.

497.

Anastasius II. an. 2. Fuit patronus Eutychianorum & Nestorianorum. Effudit in morte intestina, ut olim Arius.

51.

499.

Symmachus an. 15. m. 8. Schisma quartum (al. quintum) à Laurentio contra Symmachum excitatur.

52.

514.

Hormisda an. 9. Hujus filius Silverius à Vigilio per schisma dejicitur à Papatu. Vide paulò post.

53.

524.

Johannes I. an. 2. m. 9.

54.

526.

Felix IV. alius III. an. 4. m. 2.

55.

530.

Bonifacius II. an. 1. d. 2. Hic successorem sibi elegit Vigilius. Sed cassavit paulò post electionem illam, quam sentiebat omnibus displicere. Dioscorus movet schisma quintum (al. sextum) contra Bonifacium, & est Antipapa dies 28.

56.

532.

Johannes II. an. 3.

57.

535.

Agapetus an. 2.

58.

537.

Sylverius an. 3. Vigilius excitat schisma sextum (aliis septimum) contra Sylverium.

59.

540.

Vigilius an. 15.

60.

555.

Pelagius an. 4. m. 10.

61.

560.

Johannes III. an. 13.

62.

573.

Benedictus an. 4. m. 1.

63.

578.

Pelagius II. an. 12. m. 3.

64.

590.

Gregorius Magnus an. 13. m. 6. d. 9. Hic missis in Angliam monachis, magnam partem Angliæ à Paganismo ad fidem Christi convertit: unde à Bedâ vocatur apostolus Anglorum. Instituit multas ceremonias & nugas. Appellavit se servum servorum.

65.

606.

Sabinianus m. 5. d. 19.

66.

606.

Bonifacius III. mens. 8. d. 23. Ab hoc usque ad Johannem VIII incipit regnum bestiarum: quia Bonifacius aperuit os suum ut ambitiosa bestia.

67 III. Clas
sis Paparu
à Bonifaci
III. ad no-
68. stram æ
tatem.

607.

Bonifacius IV. an. 8. m. 6. d. 13. Sub hoc Romæ celebratum fuit concilium, in quo promulgatum fuit privilegium Phocæ de primatu ecclesiæ Romanæ.

68. stram æ
tatem.

615.

Dens dedit an. 3.

69.

618.

Bonifacius V. an. 7. m. 10. d. 25.

70.

626.

Honorius an. 12. m. 5. Hic Papa accusatur à Græcis, quòd favorit Monothelitis.

71.

639.

Severinus mens. 11.

72.

640.

Johannes IV. an. 1. m. 9.

73.

641.

Theodorus an. 7. m. 5.

74.

649.

Martinus an. 6. m. 3. d. 12.

75.

654.

Eugenius m. 6. d. 23.

76.

655.

Vitalianus an. 14. m. 5. Hic anno 666 præcipit sacra pera-

77.

gi Latinè. Unde quidam existimant numerum 666 *Apoe. 13.* non solùm huic tempori, sed etiam ordinationi (puta voci *Λατῆν*) quadrare.

669.	<i>Adeodatus</i> an. 7. m. 2.	78.
676.	<i>Donus</i> an. 1. m. 5.	79.
678.	<i>Agatho</i> an. 4.	
682.	Vacat sedes.	80.
683.	<i>Leo II.</i> mens. 10. d. 18.	81.
684.	<i>Benedictus II.</i> an. 1.	82.
685.	<i>Johannes V.</i> an. 1. d. 11. <i>Schisma septimum</i> Petri & Theodoretæ ante Cononem incipit. Aliis est <i>octavum</i> .	83.
687.	<i>Conon</i> mens. 11. d. 23. <i>Schisma octavum</i> Theodori & Paschalis ante Sergium incipit. Aliis est <i>nonum</i> .	84.
688.	<i>Sergius</i> an. 13. m. 8.	85.
702.	<i>Johannes VI.</i> an. 3. m. 2.	86.
705.	<i>Johannes VII.</i> an. 2. m. 7.	87.
708.	<i>Sisinnius</i> , aliis <i>Zosimus</i> , d. 20.	88.
708.	<i>Constantinus</i> an. 6. m. 1.	89.
715.	<i>Gregorius II.</i> an. 16. m. 8.	90.
731.	<i>Gregorius III.</i> an. 10. m. 9. d. 12.	91.
742.	<i>Zacharias</i> an. 10. m. 3. Hic incipit <i>schisma nonum</i> (aliis <i>decimum</i> , Bellarmino <i>octavum</i>) per Theophylactum Antipapam. Zacharias Virgilium episcopum damnavit hæreticos, quòd statueret antipodas.	92.
752.	<i>Stephanus II.</i> d. 4.	93.
752.	<i>Stephanus III.</i> an. 5. d. 28.	94.
757.	<i>Paulus</i> , frater Stephani, an. 10. m. 1. & vacat sedes annum unum. Huc quidam referunt <i>schisma decimum</i> per Philip-pum Antipapam. Aliis est <i>undecimum</i> .	95.
768.	<i>Constantinus</i> m. 1.	96.
768.	<i>Stephanus IV.</i> an. 3. m. 5. d. 28.	97.
772.	<i>Hadrianus I.</i> an. 23. m. 10.	98.
796.	<i>Leo III.</i> an. 20. m. 5.	99.
816.	<i>Stephanus V.</i> mens. 7.	100.
817.	<i>Paschalis</i> an. 7. m. 3. d. 16.	101.
824.	<i>Engerius II.</i> an. 3. m. 2. d. 20. <i>Schisma undecimum</i> (aliis <i>duodecimum</i>) excitatur per Zinzinum Antipapam.	102.
827.	<i>Valentinus</i> d. 4.	103.
828.	<i>Gregorius IV.</i> an. 16.	104.
844.	<i>Sergius II.</i> Os porci dictus, an. 3. m. 1.	105.
847.	<i>Leo IV.</i> an. 8. m. 3. d. 5.	106.
855.	<i>Johannes VIII</i> , sive potius Johanna Papissa, an. 2. m. 5. d. 4. Ab hoc Papâ incipit regnum meretricis magnæ usque ad Sylvestrum II. Hæc meretrix dæmoniacum adjurans, interrogabat quando dæmon recedere vellet: cui diabolus respondit,	107.

Anno Chr.		Num. Pont.
	<i>Papa pater patrum, Papissa pandito partum, Et tibi tunc edam, de corpore quando recedam.</i>	
857.	Benedictus III. mens. 8. dies 16. Schisma duodecimum (aliis decimumtertium) excitatur per Anastasium III Antipapam.	108.
858.	Nicolaus an. 9. m. 6. d. 20.	109.
868.	Hadrianus II. an. 4. m. 17.	110.
873.	Johannes IX, al. VIII. an. 10.	111.
883.	Marinus an. 1. d. 20.	112.
884.	Hadrianus III an. 1 m. 3, d. 19.	113.
885.	Stephanus VI. al. V. an. 6.	114.
891.	Formosus an. 4. m. 6. Contra hunc Sergius Antipapa excitat schisma decimumtertium, aliis decimumquartum.	115.
895.	Bonifacius VI. d. 15.	116.
895.	Stephanus VII. al. VI. mens. 2. Hic abrogat decreta Formosi, & ejus cadaver è sepulchro extractum ignominia afficit.	117.
895.	Theodorus II, an. 6. Hic causam Formosi defendendam suscipit.	118.
901.	Johannes X. aliis IX. an. 4.	119.
905.	Benedictus IV. an. 3.	120.
907.	Leo V. dies 40.	121.
908.	Christophorus m. 7. Huc refertur schisma decimumquartum, aliis decimumquintum, inter Leonem & Christophorum.	122.
908.	Sergius III an. 2.	123.
910.	Anastasius III an. 2. m. 2.	124.
912.	Lando mens. 1. d. 22.	125.
912.	Johannes XI. al. X. an. 16.	126.
928.	Leo VI. mens. 7.	127.
929.	Stephanus VIII. al. VII. an. 2.	128.
931.	Johannes XII. al. XI. an. 5.	129.
936.	Leo VII. an. 4.	130.
940.	Stephanus IX. al. VIII. an. 3. m. 4.	131.
943.	Marinus II. an. 3. m. 3. d. 13.	132.
946.	Agapetus II an. 10. m. 3 d. 10.	133.
956.	Johannes XIII al. XII. an. 9. Hic incipit schisma decimumquintum (aliis decimumsextum, Bellarmino duodecimum) inter Leonem, Benedictum, & Johannem XIII.	134.
964.	Leo VIII. an. 1. Hic fuit creatus ab Imperatore, Johanne XII adhuc vivente.	135.
965.	Benedictus V. an. 1 Huc pertinet schisma decimumsextum, aliis decimumseptimum, inter Benedictum V, & Leonem VIII.	136.
966.	Johannes XIV. al. XIII. an. 6. m. 11. d. 5.	137.
972.	Donus an. 1. m. 3. Hunc quidam omittunt, & ejus loco collocant Benedictum quendam, & Bonifacium VII, cui tribuunt mens. 1. d. 12.	138.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. Christi.	152	XXIV. Chronologia Paparum.	Num. Pontif.
1086.		Victor III. an. 1.	161.
1087.		Urbanus II. an. 11. m. 4. d. 18.	162.
1099.		Paschalis II. an. 18. m. 5. Albertus & Theodoricus Antipapæ excitant <i>schisma vigesimum secundum</i> (aliis 23. Bellarmino 18.) contra Paschalem. Alii hoc schisma tribuunt Gregorio VII Antipapæ. Paschalis primus in epistolis suis annos Imperatoris, ut consuetum erat, numerare desit, & Pontificatus annos substituit.	163.
1118.		Gelasius II. an. 1. d. 4.	164.
1119.		Calixtus II. aliis Callistus. an. 5. m. 10.	165.
1125.		Honorius II. an. 5. m. 1. d. 17. Anacletus II. Antipapa excitat <i>schisma vigesimum tertium</i> , quod aliis est 24. Cælestinus & Victor <i>vigesimum quartum</i> ; quod aliis est <i>vigesimum quintum</i> .	166.
1130.		Innocentius II. an. 13. mens. 7. Huc Bellarminus collocat <i>schisma decimum novum</i> Petri Leonis contra Innocentiū II.	167.
1143.		Cælestinus II mens. 5. d. 13.	168.
1144.		Lucius II. mens. 11. d. 14.	169.
1145.		Eugenius III. an. 8. m. 4. d. 13.	170.
1153.		Anastasius IV. an. 1. m. 4. d. 14.	171.
1154.		Hadrianus IV. an. 4. m. 8. d. 28.	172.
1160.		Alexander III. an. 22. Victor, Callistus & Paschalis excitant <i>schisma vigesimum quintum</i> contra Alexandrum. Bellarmino est <i>vigesimum primum</i> , aliis <i>vigesimum sextum</i> .	173.
1181.		Lucius III. an. 4. m. 2. d. 18.	174.
1186.		Urbanus III. an. 1. m. 10. d. 25.	175.
1187.		Gregorius VIII. mens. 2.	176.
1188.		Clemens III. an. 3. m. 2. d. 26.	177.
1191.		Cælestinus III. an. 6. m. 9. d. 11.	178.
1195.		Innocentius III. an. 18. m. 6. d. 9.	179.
1198.		Honorius III. an. 10. m. 8.	180.
1216.		Gregorius IX. an. 14. m. 5. Hic est confarcinator epistolarum decretalium.	181.
1227.		Cælestinus IV. d. 17. Sedes vacat an. 2.	182.
1243.		Innocentius IV. an. 11. m. 5. d. 14. Ab hoc usq; ad Julium II. incipit regnum Locustarum.	183.
1254.		Alexander IV. an. 6. m. 5. d. 5.	184.
1261.		Urbanus IV. an. 3. m. 1. d. 4.	185.
1265.		Clemens IV. an. 3. m. 9. d. 25. Sedes vacat an. 2. m. 9.	186.
1271.		Gregorius X. an. 4. m. 4. d. 10.	187.
1276.		Innocentius V. mens. 5.	188.
1276.		Hadrianus V. mens. 1. d. 7.	189.
1276.		Johannes XXI. al. XX. mens. 8. d. 8. Bellarminus ait: <i>Mirum, cur iste Johannes Papa dici voluerit XX: cum nullus preces-</i>	190.

serit XX. Sed errat Bellarminus. Nam Papa iste rectè fecit: quia Johanna VIII est adnumeranda catalogo Papatum, atque ita iste Papa reverà fuit Johannes 21. Quòd si omitatur Johanna, est 20.

1277.	Nicolaus III. an. 4. m. 8. d. 29.	191.
1281.	Martinus II. aliis IV. an. 4. m. 1.	192.
1285.	Honorius IV. an. 4. d. 2.	193.
1288.	Nicolaus IV. an. 6. m. 1. d. 14.	194.
1294.	Cælestinus V. m. 5. d. 17. Hic Papa, raro exemplo, dimissâ sponte hâc dignitate, ad monasterium rediit.	195.
1294.	Bonifacius VIII. an. 8. m. 9. d. 18. Hic primus jubilæum instituit anno 1300: & intravit ut vulpes, regnavit ut leo, mortuus est ut canis Cœli clavigerum se jactitavit, & tempore jubilæi respondit oratoribus Alberti Cæsaris, electionem non habererobur, quòd sine suâ autoritate facta esset. Hinc primo die se ostentavit in Pontificalibus, postero autem die habitu & infulâ imperiali indutus gladium ante se nudum deferri jussit, & altâ voce proclamavit: Ecce duo gladii hîc!	196.
1303.	Benedictus IX. al. X. al. XI. mens. 8. d. 6. Sedes vacat mens. 11.	197.
1305.	Clemens V. an. 8. m. 10. d. 16. Hic transtulit sedem Pontificiam in Galliam, Avenionem: ubi mansit annis circiter 70. Sedes vacat an. 2.	198.
1316.	Johannes XXII. al. XXI. an. 18. m. 3. d. 18. Huc refertur schisma vigesimum sextum Nicolai Antipapæ: quod aliis est vigesimum septimum.	199.
1334.	Benedictus X. al. XI. al. XII. an. 7. m. 4.	200.
1342.	Clemens VI. an. 10. m. 7. Hic Papa revocat jubilæum ad annum quinquagesimum.	201.
1352.	Innocentius VI. an. 9. m. 8. d. 26.	202.
1362.	Urbanus V. an. 8. m. 2. d. 23.	203.
1371.	Gregorius XI. an. 7. m. 6. d. 5. Hic Papa reducit sedem ad Urbem, quia Itali incipiebant deficere à sede apostolicâ.	204.
1378.	Urbanus VI. an. 11. m. 6. d. 5. Schisma vigesimumseptimum (aliis 28. Bellarmino 23.) omnium gravissimum & longissimum, quippe 50 annorum, excitatur à Clemente Antipapâ Avenione, contra Urbanum Romæ sedentem. Clementi successit in schismate Benedictus XIII: cui schismati volens Concilium Pisanum remedium adhibere (sunt verba Bellarmini) illud auxit, depositis duobus Pontificibus, & creato Alexandro V. Inde enim tres Pontifices simul sedebant: Gregorius XII. Benedictus XIII. & Alexander V. & paulò post Johannes XXIII.	205.
1389.	Bonifacius IX. an. 14. m. 11.	206.
1404.	Innocentius VII. an. 2. d. 21.	207.

An. Christi.	154	XXIV. Chronologia Paparum.	Num. Pont.
1406.		Gregorius XII. an. 8. m. 7. d. 5.	208.
1409.		Alexander V. mens. 10. vivente Gregorio XII.	209.
1410.		Johannes XXIII. al. XXII. an. 5. d. 15. vivente Gregorio XII. Hic Papa (quemadmodum etiam Gregorius XII & Benedictus) fuit depositus in Concilio Constantiensi, ita ut tres Papæ ab uno Concilio fuerint dejecti.	210.
1417.		Martinus III. dictus V. an. 13. m. 3. d. 10. Contra hunc Clemens Antipapa excitavit schisma vigesimum octavum, quod aliis est 29, Bellarmino 25.	211.
1431.		Eugenius V. an. 15. m. 11. d. 21. Hic deponitur à Concilio Basiliensi, successore in ejus locum Felice. Atq; hoc est schisma vigesimum nonum: aliis 30, Bellarmino 26. Memineris, Onuphrium commemorare XXX schismata, Bellarminum XXVI, alios XXIX.	212.
1447.		Nicolaus V. an. 8. d. 19. Felix abdicat se.	213.
1455.		Calixtus III. al. Callistus. an. 3. m. 4.	214.
1458.		Pius II. antea dictus Æneas Sylvius. an. 5. m. 11. d. 27.	215.
1464.		Paulus II. an. 6. m. 10. d. 26.	216.
1471.		Sixtus IV. an. 10. d. 4. Hic revocat jubilæum ad annum 25. Ejus epitaphium indicat ingenium bellatoris: Dic unde Aleæto pax ista refulsit, & unde Tam subito reticent prælia? Sixtus obit.	217.
1484.		Innocentius VIII. an. 7. m. 10. d. 27. Ejus epitaphium tale circumfertur. Spurcicies, gula, avaritia, atque ignavia deses Hoc, Octave, jacent, quo te geris tumulo.	218.
1492.		Alexander VI. an. 11. m. 6. Elus epitaphium tale est: Vendit Alexandei sacramenta, altaria, Christum: Emerat ille prius; vendere jure potest.	219.
1503.		Pius III. d. 26.	
1503.		Julius II. an. 9. m. 3. Ab hoc incipit revelatio & occasus antichristi. Fuit bellator strenuus, qui Venetis eripuit Ravennam, Forolivium, & alia loca ab ipsis occupata.	220. 221.
1512.		Leo X. an. 8. m. 8. d. 20. Sub hoc incipit docere Lutherus. Ejus encomium tale est: Raptorem forsitan si tu mirare Leonem, Ignoras uncis unguibus esse feram.	222.
1522.		Hadrianus VI. mens. 8. d. 6.	223.
1523.		Clemens VII. an. 10. m. 10. Sub hoc Roma diripitur à militibus Catoli V. Ei factum est epitaphium tale: Conditus hoc tumulo est Clemens, qui jura fidemque Perdidit, & miseras orbis & urbis opes.	224.
1534.		Paulus III. an. 15. d. 25.	225.
1550.		Julius III. an. 5. m. 1. d. 16.	226.
1555.		Marcellus II. d. 22.	227.
1555.		Paulus IV. an. 5. m. 2. d. 27.	228.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

tempore Sylvestri, quo audita est vox in aëre, *Hodie venenum infusum est ecclesia*, scilicet per luculenta illa dona, quibus Constantinus M. affecit ecclesias: *adolescens*, tempore Bonifacii III, qui primatum à Phocâ impetravit: *juvenis* & robur tyrannicum cum variis nundinationibus conjunctum tempore Caroli M. usque ad Lutherum: *etas ingruvescens*, tempore Lutheri.

Anno M. XXV. Chronologia mirabilium quorundam beneficiorum & judiciorum Dei.

987.

Enoch vivus transfertur in cœlum. *Genes. 5.*

1656.

Diluvium universale suffocat omnes homines exceptis octo. *Genes. 7. & 8.* Aventinus & Sebastianus Franck existimant plures homines tum fuisse suffocatos, quàm unquam fuerint in hoc mundo uno & eodem tempore simul.

2047.

Sodoma & Gommorra igne cœlitus demisso delentur. *Genes. 18. 19.* Uxor Lothi muratur in statuam salis: *ibid.*

2229.

Joseph venditus à fratribus fit prorex Ægypti, ubi prædicat septem annos fertilitatis, & totidem sterilitatis sive famis. *Genes. 37. & 41.*

2189.

Diluvium Ogygium contigit, quod fuit majus eo quod Deucalionis seculo fuit. Vide Augustinum.

2437.

Diluvium Deucalionis accidit, quo Græcia, Italia & Atlantia insula fuerunt vastatæ. Hoc est aliud ab illo Deucalionis, quod universum terrarum orbem inundavit. Istud enim est ipsissimum Noachi diluvium.

2374.

Moses recens natus miraculosè conservatur *Exod. 2.*

2452.

Ægyptus universa decē plagis exercetur *Ex. 7. usq. ad c. 12.*

2453.

Sexcentena millia Israëlitarum exeunt ex Ægypto, duce Mose, & transeunt per mare rubrum, in quo suffocatur Pharaon cum omnibus suis copiis. *Israëlitæ* ita liberati à tyrannide Pharaonis ingrediuntur desertum, in quo detinentur annis 40, ita ut fuerint mansiones **XLI** inde à Succoth usque ad campestria Moabitarum. Toto isto tempore variis beneficiis Deus restatus est suam longanimitatem, & populus novem murmurationibus suam ingratitude, ut è seqq. patebit. Vide *Exod. 12. & 13. Num. 11. & seqq.*

2453.

Deus populum ducit in deserto, præmittēdo *angelum* ante faciē ipsius; interdium obumbrando castra *nube*, ad depellendum solis ardorem; noctē illustrādo *columnā igneā*, ad sedandum terrores nocturnos. Populus primò *murmurat propter aquas amaras*, quas Moses *edulcat* injecto ligno. Deinde *murmurat ob cibi penuriam*: ubi Deus cœlitus *dat manna*,

quo

- quo aluntur annis 40, & mittit coturnices in castra. Tertio murmurat ob defectum aqua, quam Deus educit è petrâ. Porro populus deficit à Deo faciendo sibi aureum vitulum, & ideò cæduntur 3000 à Mose & Israëlitis. Vide *Exod. 13.15. 16.17.32.*
2454. *Nadab & Abihu*, filii Aharonis, transgressi officium suum, exanimantur igne cœlitus immisso. Populus quarto murmurat carnis desiderio, & fastidio mannae. Desiderium istud fuit expletum datis coturnicibus, & punitum morte subitaneâ multorum. Quinto *Aharon & Maria* murmurant, ubi Maria plectitur leprâ septiduanâ. Sexto populus murmurat ob relationem exploratorum. Eam ob causam Deus minatur majoribus 20 annis, illos non ingressuros terram Canaan, excepto Caleb & Josuâ. Vide *Levit. 10. & Num. 11.*
2460. *Dathan, Abiram, & Corah* pereunt hiatu terræ, quòd auctores essent seditionis contra Mosem & Aharonem *Num. 16.*
2470. Populus septimo murmurat in Deum ex clade immisâ. *Virga Aharonis* floret. *Num. 17.*
2492. Populus octavo murmurat ex penuriâ aquæ, quæ datur ex petrâ. Nonò populus murmurat ex tædio itineris, panis & vitæ. Ideò Deus immittit serpentes ignitos, à quibus liberantur intuitu ænei serpentis, & Amoræis regibus expugnatis, eorum regna obtinent. *Asina Balaam* loquitur. Ob idololatriam & libidinem cadunt Israëlitiæ 24000. *Num. 20.21. 22.25.*
2493. *Moses mortuus* à Deo sepelitur. *Deut 34.* *Josua* cum populo ingreditur terram Canaan: quorum ingressu *Jordan* dividitur. Primis sex annis debellantur Cananæi: ubi *Jericho* expugnatur tubis, sol & luna sistunt motum suum pugnante Josuâ, & cæsis regibus XXXII terra occupatur. *Jos. 1. ad c. 13.*
2510. *Mons Ida* incendio deflagrat.
2517. *Viginti sex millia Benjaminsitarum* configunt cum quadringentis millibus Israëlitarum, & primâ vice prosternunt ex iis vigintiduo millia, secundâ vice octodecim millia. Tertiâ vice & die Israëlitiæ prosternunt vicies quinquies mille & centum. *Judic. 20.*
2520. *Israëlitiæ deficiunt à Deo* per idola & conjugia. Ideò puniuntur servitute octennali sub *Cushan* Mesopotamiæ rege. Ab illâ liberantur per *Othnielem* an. 2528. *Jud 3.*
2532. *Israëlitiæ deficiunt à Deo*, & ideò puniuntur servitute octo decim annorum, à quâ liberantur per *Ehud*, qui trucidato rege Moabitarum *Eglon* occidit 10000 Moabitarum, an. M 2550. *Jud. 3.*
2611. *Samgar* liberat populum oppressum à Philistæis, cædendo sexcentos stimulo bovis. *Jud. 3.*
2612. *Israëlitiæ deficiunt à Deo*, & ideò opprimuntur à *Jabin* re-

- ge Canaan 20 annis. Ab hâc servitute liberantur per Deborah & Barak an. 2632. Totus enim exercitus Siseræ, qui erat dux Jabinis, cæsus est à Barako, & Siseræ occisus à muliere Jachele, quæ infixit paxillum in tempora ejus. *Jud. 4.*
2652. *Israëlita deficiunt à Deo, & ideo castigantur à Midianitis septem annis. Ab hâc servitute liberantur per Gideonem an. 2659. Is miro strategemate fudit hostes Jud. 7.*
2692. *Abimelech interficit fratres suos numero LXIX, & fragmine molæ læsus à muliere confoditur ab armigero. Jud. 9.*
2740. *Israëlita quintò deficiunt à Deo, & ideo deduntur in manus Philistæorum & Ammonitarum, à quibus liberantur per Jephtham an. 2762. Jud. 11. Jephthâ etiam fudit 42000 Ephraimitarum. Jud. 12.*
2767. *Troja post bellum decennale exciditur.*
2770. *Israëlita sextò deficiunt à Deo, & ideo puniuntur sextâ servitute sub Philistæis an. 40. Liberantur à Simsone, qui moritur an. 2809: in quo anno desinunt XL anni servitutis sub Philistæis. Alii terminant hos annos nuptiis Simsonis an. 2791, ideoque initium figunt in an. 2752: quod non convenit cum veritate chronologiæ. Cæterum Simson trecentis vulpibus incendit segetes, vineas, & oliveta Philistæorum: cædit multos pede solo, & mille ex iis maxillâ a fini: denique tria millia ipsorum interficit dejectis ædibus. Jud. 13. 14. 15. 16.*
2848. *Israëlita vincuntur à Philistæis numero 4000: & postea 30000, captâ arcâ fœderis: ad cujus rei famam Eli perterritus frangit cervicem. 1. Sam. 4.*
2868. *Samuel reportatâ insigni victoriâ de Philistæis recuperat omnes civitates ab hoste ereptas. 1. Sam. 7:*
2885. *David prosternit Goliathum 1. Sam. 17.*
2904. *David circa hoc tempus varias reportat victorias de Philistæis, Moabitis, Sobæis, Damascenis, Edomæis, Ammonitis & Syris. Nominatim cepit 1000 currus, 700 equites & 20000 pedites Sobæorum: 22000 Syrorum: 18000 Edomæorum: rursus 7000 equites & 40000 pedites Syrorum 2. Sam. 8. & 10. 1. Chron. 19.*
2925. *Pestis sub Davide absorbet 70000 die non toto. 1. Chron. 21. vers. 14.*
2937. *Salomon est exemplum heroicæ sapientiæ & magnificentiæ, sed & insignis infirmitatis. Nam elocutus est 3000 sententias, & composuit cantica 1005: obtulit 1000 holocausta: cibarium ejus quotidianum erant 300 cori similæ, 60 cori farinæ, 10 boves pingues, 20 boves pascuales, 100 oves capræve præter cervos &c: habebat 4000 præsepiorum equilium ad equitatum, 12000 equites, currus 1400: dabat Hiramò quotannis 200000 eoros tritici in cibum pro familiâ, 200000 eoros olei tursi, 200000 eoros hordei, & vini bathos*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. M.
3235.

160 *XXV. Chronologia mirabilium Dei.*

Hoc anno accidit prodigium solis retrogradi, de quo legati Merodach filii Baladan venerunt sciscitatum ad regem Ezechiam. 2. Chron. 22 v. 31. Eodem anno Sennacherib rex Assyrius cæsis 185000 suis militibus relinquit obsidionem Hierosolymorum, & domum reversus à filiis suis occiditur. 2. Chron. 32.

3350.

Nebucadnezar Hierosolymâ in Babyloniam deportat decies mille captivos 2. Reg. 24. Atque hic incipit captivitas Babylonica LXX annorum.

3356.

Nebucadnezar conjicit tres socios Danielis in ignem, à quo illi non læduntur. Dan. 3. Idem in sortem brutorum detruditur. Dan. 4.

3420.

Captivitas Babylonica laxatur per Cyrum, cui in prælio contra Massageras resectum est caput.

3459.

Miltiades in campis Marathoniis decem millibus Atheniensium sexcenta Persarum millia profigavit.

3471.

Xerxes anno septimo regni sui collegit exercitum ter & vicies centenorum millium, & septendecim millium, sexcentorum & decem, eoq; ducto trans Hellespontum intra biennium quater victus est à Græcis, totâque Græciâ expulsus. Et primò quidem victus est ad Thermopylas, ubi tria millia Græcorum vicerunt viginti millia Persarum: deinde mari duobus præliis, ad Artemisium & Salaminem: quartò ad Plateas. *Xerxes* parvâ cymbâ aufugit post pugnam ad Salaminem, relicto Mardonio duce, qui victus est ad Plateas.

3519.

Bellum Peloponnesiacum, Pugna Leuctrica, Bellum sociale, & sequentia bella ita exhausserunt Græciam, ut Plutarchus tradat, eam universam suo ævo non fuisse conficiendis tribus millibus militum: quot tamen olim bello Persico unum Megarensium oppidulum confecerat. Cæterum bellum Peloponnesiacum duravit tres novenarios, ut prædictum erat, h. e. 27 annos.

3562.

Roma capitur à Gallis duce Brenno. Occisi fuerunt senatores, diura ædificia, & nihil Romanis relictum est nisi Capitolium. Post septem menses urbs liberatur à Camillo.

3614.

Alexander Magnus in exercitu suo habuit 32000 peditum, 4500 equitum, 182 naves. Hoc tam exiguo apparatu totum orientem sibi subiecit. Prima illi congressio cum Dario in campis Adrastris fuit, ubi ultra centum millia peditum, & decem millia equitum cæcidit, sexcenta millia militum in fugam vertit, & de suo exercitu vix 32 pedites, equites 120 amisit. Ad Granicum verò cum barbarorum viginti millia peditum, equitum autem duo millia occubissent, tantum ex Alexandri exercitu 34 cecidère. In secundo bello Darius aggreditur Alexandrum cum trecentis millibus peditum, & centum millibus equitum: sed cæsa sunt Persa-

rum,

Anno M.

rum, peditum unum & sexaginta millia, equitum decem millia, capta quadraginta millia. Ex Macedonibus cecidère pedestres tantum 130, equites 150. Darius in tertio conflictu eduxit contra Alexandrum 40000 peditum & 100000 equitum: sed superatus & captus fuit ab Alexandro, qui hoc prælio totius Asiæ imperio potitus postea reliquas provincias ad Indos usque domuit.

3085.

Bellum Punicum I cœpit, & duravit annis 24. Post varias utrinq; clades victi sunt Carthaginenses, ita ut 73 naves captæ sint, 125 demersæ, 22000 hostium cæsa, 13000 capta.

3700.

In bello Gallico M. Marcellus Viridomarum obruncavit & 30000 hostium fudit.

3730.

Bellum Punicum II, quod Romani cum Hannibale gesserunt, in solis Italiâ, Hispaniâ & Siciliâ quindecies centena millia hominum non totis annis septendecim consumsit. In primis memorabile est prælium ad Cannas, ubi Hannibal fudit 60000 Romanorum, in quibus fuerunt LXXX Senatores. Tandem tamen Hasdrubal, frater Hannibalis, & paulò post ipse Hannibal à Romanis victi fuerunt. Q. Fabius, cujus virtus in hoc bello emicuit, etiam centum decem Gallorum millia occidit.

3760.

Cato Censorius gloriatur plura oppida se in Hispaniâ cepisse, quàm dies in eâ egerit. Sempronius Gracchus trecenta in eâdem delevit.

3775.

Antiochus Epiphanes triduo 80000 hominum gladio sustulit, 40000 compedibus vinxit, totidem vendidit. Non semel tamen à Matathiâ & Judâ Maccabæis fuit victus.

3781.

Paulus Æmilius vicit Perseum regem Macedonum, occisis 20000.

3801.

Bello Punico III Carthago capta fuit, & inflammata 17 dies arsit. Migrarunt 50000 hominum, reliquis flammâ & ferro consumtis. Eversâ Carthagine pestis in solâ Numidiâ octingenta millia hominum delevit, in maritimâ Africâ 20000, & apud Uticam 30000 militum.

3830.

Mithridates rex Ponti unâ epistolâ interemit 80000 civium Romanorum per Asiam dispersâ negotiandi causâ. Ipse victus fuit à Pompejo, cui idèd Magni nomen inditum.

3846.

Cimbri & Teutones in bello Cimbrico cædunt supra centena viginti millia Romanorum. Inde tantus Romæ luctus metusque obortus est, quantus vix ex Hannibalis victoriis.

3860.

Alexander Jamneus contra Ptolemæum Lathurum eduxit 80000 Judæorum, è quibus cæsa sunt 50000.

3815.

Bella Servilia in Siciliâ & Italiâ absumserunt infinita servorum millia. Semper enim illi in his præliis fuerunt inferiores.

3860.

Hoc anno & sequentibus variè pugnatum est Romæ, & à Romanis alibi. Nam *proscriptio Syllæ* 4700 cives abstulit, & in iis senatores CXL. Idem *Sylla* quatuor legiones *Marii*, misericordiam ipsius implorantes, obtruncavit. *Marius* 200000 Cimbrorum delevit. *Bellum civile Cæsaris & Pompeji* ad millia trecenta, & plura *Bruti, Cassii & Sex. Pompeji* bellum abstulit. *Cæsar* gloriatur, undecies centena & nonaginta duo millia hominum diversis præliis à se occisa, exceptis iis qui bello civili perierant. In bello Belgico CCLXXII millia ad internecionem ferè delevit: & biennio post CCCXL millia Germanorum. *Pompejus* in delubro *Minervæ* inscripsit, fusa à se, fugata, occisa, in deditioem accepta, hominum vices semel centena LXXXII millia. Bello *Pompejano* deflagavit celeberrima *Alexandriæ* bibliotheca, in quâ fuerunt 40000 librorum; ex quibus aliqui creduntur è flammis erepti. Idem *Pompejus* captis *Hierosolymis* trucidavit 22000 *Judæorum*. Idem victus est à *Cæsare*, etsi habebat plus quam duplum copiarum *Cæsarianarum*. Nam *Cæsar* habuit 22000, *Pompejus* 48000, ad *Pharsalum*. *Triumviri* proscripserunt 300 *Senatores*, & equites Romanos supra bis mille. *Antonius & Cæsar* novem decemque annorum tributa exegerunt in unum annum. *Cæsare* interfecto, cum arma sumerentur pro libertate, singuli cives *vigesimam quintam* omnium bonorum dependere sunt iussi, & hoc amplius, *Senatorii ordinis* omnes, in singulas ædium suarum regulas, sex asses. Pleraque omnes provinciae sub Romano imperio, fructuum ex agro pascuo *quintam* quotannis persolvebant, *decimam* ex agro arvo. *Deductio coloniarum* fuit longè tristissima, & usitatissima Romanis. Deducebantur enim passim legiones cohortesque veteranae in agros & oppida, miserique provinciales momento temporis bonis omnibus provolvebantur: in quo gurges quidam calamitatum apparet. Distrahebantur aliquot millia hominum, liberi à parentibus, domini à familiaribus, uxores à viris, & in varias terras spargebantur. Solus *Augustus* in solâ Italiâ duodeviginti colonias collocavit.

An. Christi.

10.

Harminius dux Cheruscorum, interficit tres legiones Romanorum, totidemque alas, & sex cohortes, duce *Quintilio Varo*. Clades ista *Variana* adeò gravis fuit Romanis, ut cum *Cannensi* possit conferri. Ab eo tempore Romani sub *Tiberio, Caligula, & seqq Imp. usque ad Valentiniani* tempora, variè pugnarunt adversus Germanos & Anglos, & victores nomen primò *Germanici*, postea etiam *Allemannici* assumerunt.

27.

Theatrum Fidenense opprimit 5000 hominum.

40.

Sub Claudio fames universum terrarum orbem corri-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

An. Chr.

237.

Maximinus Imp. per trecenta vel quadringenta millia Germanici soli vicos incendit.

252.

Sub Gallo & Volusiano Imp. *pestis* ab Æthiopia exoriens omnes Romanas provincias pervasit, & per 15 continuos annos exhaustit.

270.

Tercentum vicena millia Gothorum aliorumque septentrionalium caduntur à Flavio Claudio.

279.

Probus Imp. liberat Gallias à Chroco rege Alemannorum, caesis quadringentis millibus hostium.

306.

Constantinus M. pacem reddit ecclesiis: verum ita, ut illæ semper tamen fuerint sub cruce. Nam Licinius an. 319 episcopis interdixit conventus, & an. 320 movit persecutionem in oriente, & an. 321. evertit templa, atque trucidavit episcopos, quos sciebat Constantino favere: an. 329 Sapor in Persia obtruncavit 18000 Christianos: Julianus quoque apostata, Valens Arianus, Persæ, Vandali Ariani in Mauritania, & alii alibi Christianos afflixerunt. De Licinio refert Sozimus lib. 2. illum una pugna ex 130000 militum, quos habebat, amisisse omnes, tribus exceptis.

327.

Persæ rebellionem faciunt, & per provincias Romanas grassantur. Idem faciunt *Gothi, Sarmata, Geta, Franci, Saxones, & reliqui Germani.* Nominatim Franci & Saxones diripiunt 40 urbes ad Rhenum, & in iis Coloniam, Moguntiam, Wormaziam, Spiram & Argentinam.

340.

Multæ urbes in oriente pereunt terræmotu.

357.

Germanorum universitas coacta septem sibi reges designat, & cum Juliano concurrit.

358.

Nicomedia perit terræmotu.

359.

Sapor Persarum rex in Mesopotamiam movet cum centies mille & amplius, & ex urbe Amida abducit 30000. Julianus trucidatur à Persis, qui Syriam cum quinque provinciis & variis urbibus eripiunt Romanis, anno 362. Eodem anno pereunt aliquot millia Judæorum, qui auspiciis Juliani instituerant ædificare templum Hierosolymis.

364.

Nuntiato Juliani obitu arma conclamat universus orbis: videl. Germani cum Svevis in Galliis & Rhetia: Quadi cum Sarmatis in Pannonia & Mysia: Gothi in Thracia: Pictones, Scoti & Saxones cum Anglis: Mauri in Africa.

367.

Terræmotus ingens totum fere terrarum orbem concutit, diluvium Niceam & multas insulas perdit, grandines magnæ Constantinopoli homines multos humi sternunt & e medio tollunt, deniq; templum Hierosolymæ à Juliano apostata reædificatum corrui & igne cœlitus delapso comburitur.

373.

Quadi cum Sarmatis Aquileiam spoliant, & ibi duas legiones Romanorum fundunt. *Hunni* ad decies centena o-

Stoginta millia trajiciunt in provincias Bessorum, Sudaliorum, Rutheniorum, Cumaniorum, indeq; ad Ostrogotos pergunt, & inde in Pannoniam, ubi sedes invitis Romanis occupant.

377. *Wisigothi & Gothi* effundunt se in Thraciam, Thessaliam & Epirum. Valens Gothicis orientem aded urgentibus occursum ab iis vincitur & vivus crematur: quo casu post Cannensem pugnam nullus fuit luctuosior, affirmante Marcellino. Hieronymus quoque & Ruffinus annotant, impetium illo die inclinari coepisse: quia tunc barbari provincias Romanas ita occuparant, ut inde non potuerint amplius expelli.

378. *Theodosius Imp.* Thessalonicæ per summum scelus septem millia innoxiorum capitum in theatrum quasi ad ludos convocatos, immisso milite necavit.

394. Venti pugnant pro Theodosio Imp.

401. *Hunni*, Attila duce, prælio altero Romanos vincunt, Pannoniam sibi subjugant, Buda imperii sede delecta. Anno 402 *Alaricus* rex Gothorum Romanos fundit fugatque: an. 405 Isauri rebellant: an. 406 Germani & Scythæ partem occidentalem imperii vastant: Vandali Alanis juncti profiscuntur in Gallias: an. 407 *Vandali* prædantur & incendunt Moguntiam, Spiram, Argentinam, Rhemos, Ambiacum, Regiacum, Tornacum &c. an. 409 *Alaricus* Romam obsidet, & an. 410 capit.

407. *Rhadagisus*, rex Gothorum, plus quam ducenta millia Gothorum duxit in Italiam. Sed tanta multitudo partim fame, siti & peste, partim à Stilicone consule deleta est. Zosimus auctor est quadringenta millia fuisse in exercitu Rhadagisi.

409 *Sub Honorio Imp.* Romæ tanta caritas & raritas omnianonæ fuit, ut homines hominibus jam imminerent, & in Circo palam audita sit illa vox, *Pone pretium humanae carni.*

421. *Hunni* cum numerosissimo exercitu in Slaviam impetum faciunt: an. 422 *Alani cum Vandalis* Granatæ Portugalliæq; regna populantur: an. 425 *Gothi* urbes plerasque Thraciæ occupant, ibiq; an. 58 habitant: an. 427 *Vandali* cum octingentorum millium juventute Mauritaniam in Africa occupant: an. 428 *Attila* se jactat mundi terrorem, Dei que flagellum, & poscit Mysiam utramque, Thraciam, Achajam, Macedoniam, Illyricum, Germaniam: an. 429 *Vandali* Hipponem expugnant, Augustino prius vita perfuncto: an. 431 *Vandali* sumunt incrementum in Africa, cæsis Theodosii junioris legionibus. Eodem tempore *Clodius* secundus rex Francorum post multas clades Romanis illatas totum illum sinum, qui inter Scaldim & Somonam interjacet, occupat: an. 433 Constantinopolis maximam partem deflagrat spa-

- tio tridui: an. 439 *Gensericus* occupat Carthaginem, totamque Africam sibi subjicit: an. 441 *Persa, Saraceni, Isauri, & Hunni orientales*, in provincias Romanas exundant: & *Attila* cum ingenti exercitu ex Pannonia irrumpit in Græciam, urbibus non paucis captis, & populis compluribus in deditioem acceptis: anno 445 *Salvianus*, Massiliæ episcopus, ad tot tantaque mala attonitus, octo libros conscribit de providentia & justitia divina.
446. - Muri Constantinopoli unâ cum LXXVII turribus corruunt.
447. *Attila*, domitis universis propè Scythiæ populis, toti orbi ferrum & flammam minitatur, & in Dacia cum Romanis præliatur. Idem an. 450. LXX urbes in oriente vastat, & domito septentrione cum quinquies centenis millibus in Germaniam progreditur, & an. 451 cum Aëtio bis pugnat in campis Catalaunicis, ubi centum & nonaginta millia Hunnorum occumbunt, præter nonaginta millia Gepidarum & Francorum, qui nocte ea, quæ prælium antecessit, inter se armis congressi, mutuis vulneribus concidere. Atque ita furor Attilæ fractus fuit.
464. *Gensericus* cum trecentis millibus Italiam populatur & Romam spoliatur 14 diebus. Idem seqq. annis Siciliam, Corsicam, Sardiniam & Balearicas insulas capit.
477. *Vesuvius*, mons Campaniæ, ingentem copiam minutissimi pulveris evomit, ut totam ferè Italiam obtenebraverit. Hoc etiam accidit anno primo Titi Imp. & tempore Theodorici regis Italiæ.
473. Roma tertium capitur à Ricimere.
476. *Odoacer* victo Augustulo Imp. se appellat Italiæ regem occupata Roma.
477. In Gallis Imperator nullum amplius nomen gerit, & plerique se dedunt Francis: an. 482 *Theodoricus* Ostrogothorum rex Macedoniam infestat.
480. Terræmotus durat tres septimanas: pluit sanguine aliquot dies: lanceæ ardentes in cælo visuntur.
495. *Clodoveus*, quartus rex Galliæ, victoricibus armis pergit usque ad maritimas Galliæ oras, & an. 498 victis Germanis Christianismum amplectitur.
508. *Clodoveus* cædit Wisigothos interfecto Alarico, & sic acquirit Tholosam, Burdegalam, Pictones &c.
520. *Theodon* Bohemorum rex Noricum universum in suam potestatem redigit.
539. *Vitiges* Dalmata Mediolani jugulat trecenta millia civium.
547. *Totilas* Romam adoritur & spoliatam incendit: & an. 550 illam iterum capit. An. 553 *Narses*, dux Justiniani, Totilam oppri-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

678.

Hoc anno & tribus annis seqq. non pluit multis in locis.

719.

Zulcimin sive *Solymanus* obsidet Constantinopolim, classe navium 3000, armatorum 300000. Sed exercitus adèminuitur bello, tempestate maris, speculisque ardentibus, ut vocant, ut decem tantum naves ex tanto numero reductæ fuerint obsidione solutæ. Hoc tempore Saraceni inde ab anno 622 positi sunt Arabiâ, Palæstinâ, Syriâ, Persiâ, Ægypto & Africâ. Et postquam ex Africâ trajecissent in Hispaniam, inde in Galliam progressi sunt trecentis & septuaginta millibus armatorum.

726.

Rex Saracenorum *Abidiram* trecenta millia & septuaginta quinque millia hominum ducit in Galliam, ibique *Burdegalam* capit, & usque ad *Turonum* internecione delet multa Christianorum millia. Hanc tantam Saracenorum multitudinem *Carolus Martellus*, Brabantix dux, aliàs *Tudites*, funditus delet uno prælio, trucidato *Abidiram*. *Carolus* iste *Martellus* fuit pater *Pipini*, & avus *Caroli M.*

729.

Pestis Constantinopoli tollit 300000 hominum.

731.

Muhammedani discedunt in quatuor sectas. Ab hoc tempore vires Saracenorum valde debilitantur sub *Carolo M.* & seqq. imperatoribus. Nam anno 806 *Pompejopolis* cum *Navarræ* regno ipsis eripitur: 808 in *Rhodo* nihil possunt: 820 in *Italia* cæduntur: 846 frustra *Romam* petunt: 849 à Romanis ad internecionem delentur, cum secundam obsidionem parant: an. 1000 & deinceps *Tangrolipix* Turcorum dux ex ipsorum regno multas provincias decerpit: 1089 in Hispaniis extenuantur ipsorum vires in pugna cum septem comitibus: 1090 rursus cæduntur, cum ipsorum copix equestres essent viginti millium, & ann. 1092 tertium, cum exercitum ductarent regibus viginti duobus nobilem, è quibus 17 vivi sunt capti: eod. an. 1092 rursus instaurant vires, & *Valentiam* Hispaniarum adoriuntur: sed ex 26 regibus occumbunt 22.

791.

Romæ contigit inaudita *Tiberis* inundatio, ut etiam supra muros urbis aqua elevaretur.

800.

Carolus Magnus infinitis hominum millibus victis fit terror mundi, & ecclesiam ditat vectigalibus amplissimis. Præcipua ipsius bella sunt hæc 1. *Aquitanicum*, quod ipsi reliquerat parens *Pipinus*. 2. *Saxonicum primum*, in quo, anno 772, vicit Saxones ad fontes *Lippiæ*. 3. *Longobardicum*, in quo victo *Desiderio* rege finem imposuit regno *Longobardorum* in *Italia*. 4. *Saxonicum secundum*, in quo Saxones iterum sunt victi. Bellum hoc, primo annumerato, duravit totos annos 33, usque ad an. 808 Saxonibus ad quas-cunque defectionum occasiones bellam reparantibus. Bis tantum justo prælio decertatum est, & ideò numeramus

An. Christi.

duo solum bella Saxonica. Witekindus & Albion, duces Saxonum, non tam aduersitate belli, quam lenitate Caroli victi nomen dederunt Christo. 5. *Bellum Saracenicum* sive *Hispanicum*; in quo an. 778 (tempore scilicet belli Saxonici) victus à Saracenis amisit quadraginta millia hominum. Post reparato exercitu, & superatis Saracenis, totam citeriorem Hispaniam usque ad Betim fluvium recepit. Paulò post copiæ Francicæ, perfidiâ Vasconum, denuò à Saracenis circumventæ, magnam cladem acceperunt, in qua perit Rolandus filius sororis Caroli. Ultus est hanc perfidiam Carolus in Vasconibus, & repulsis Saracenis, quæ in Hispania receperat, præsiidiis confirmavit. Debilitati fuerunt Saraceni hac strage, & paulatim, accedente Gothorum fortitudine, ex Hispania eiectione. 6. *Bellum Longobardicum secundum*, in quo compescuit reliquias Longobardorum in Italia tumultuantes. 7. *Bellum Bavaricum*, in quo finem imposuit regno Bojorum, quæ cœperat an. Chr. 556. 8. *Bellum Sorabicum*, in quo domuit Sorabos in Mysia, qui Saxoniam & Thuringiam crebrò infestabant. 9. *Bellum aduersus Hunnos & Avaros*, quos octo annorum spatio debilitatos domuit, primo anno, qui fuit Christi 791, maxima parte nobilitatis Hunnorum felici prælio deleta.

811. *Locusta* ex Africa volant in Italiam, eamque vastant.
824. *Popielus*, rex Poloniae, devoratur à muribus.
832. In Gallia ingentes grandines è medio tollunt homines & pecudes, & terræmotus in Italia absorbet oppida & montes.
843. Ab hoc anno, sedente Sergio, usque ad annum 1000 status ecclesiasticus valde degeneravit, Pontificibus Romanis præbentibus exemplum Simoniae, scortationis, ambitionis, & similia infularum.
851. *Sæva fames* grassatur in Germaniâ, & cogit parentes devorare proprios liberos, & liberos vicissim parentes.
862. *Ludovicus*, Germaniæ rex Slavos vincit, & ad fidem Christianam adducit.
864. Prope Brixiam pluit sanguinem: maxima Romæ est inundatio: in Gallia locustæ tegunt terram instar nivis & omnia vastant.
890. *Arnolphus* Imp. contra Guidonem Anticæsarem in Italiam profectus Romam capit. Idem anno seq fundit centum millia Normandorum.
911. Hungari vastant Germaniam: & iterum anno 915 per triennium.
912. *Conradus* Imp. bellum atrocissimum gerit cum Henrico duce Saxoniae.
930. *Henricus Auceps* Imp. Vandalos domat, Pragam capit &

Bohemiam facit tributariam, Vandalos denuò cædit, & Hungaros vincit.

932.

Saraceni devastant Hetruriam & Genuam.

940.

Otto Magnus Imp. Bohemos rebelles domat, Hungaros fugat, & alios rebelles ad officium redigit. Præterea Belgium & Burgundiam occupat, Danos vincit & ad Christianismum perducit: Italiam ingressus Berengarium Anticæsarem regno pellit, filium rebellem domitum in gratiam recipit. Hungaros vincit, fundat episcopatum Magdeburgensem & Misnensem, Vandalos & Slavos fugat: Italiam denuò ingressus, Berengarium capit, Johanne Papâ deposito Leonem VIII substituit, & Benedictum relegat.

950.

Ramirus, rex Legionis, Saracenos ad interneccionem delat, prælio ingenti ad Talavera commisso.

969.

Hatto Bonofus, præsul Moguntinus, à muribus devoratur.

970.

Otto II. Imp. regem Galliaë feliciter reprimit, sed non perinde Græcos & Saracenos.

989.

Tempore hyberno & verno flumina passim exundant magno cum terrore: æstas siccissima sequitur.

997.

Wilderolphus episcopus Argentinensis à muribus devoratur.

1010.

Fames, & pestis omnium maxima, toto orbe grassantur: an. 1011 mare exundans submergit multas urbes.

1014.

Aliquot millia hominum in Flandriâ suffocantur aquis exundantibus.

1042.

Fames per septennium integrum grassatur.

1047.

Tangrolipix dux Turcorum condit regnum, quod 150 annis permansit, & regno Saracenorum valde nocuit.

1056.

Guntherus Henrici III Cæsaris cancellarius videt Deum in solio majestatis suæ sedentem, & stricto gladio ad turbam astantem dicentem: *Retribuam hostibus meis, & osoribus meis rependam.* Paulò post, cum multi magnates extincti essent, denuò videt Dominum, gladium recondentem & dicentem: *Ignis exarsit in irâ meâ, & pertinet ad infernum usq;.*

1060.

Hoc anno & deinceps perturbatus est status imperii occidentalis ab Henrico IV usque ad Carolum IV an. 1346. Fuerunt enim anticæsares, interregna, & contentiones inter Imp. & Pontifices Romanos.

1061.

Turci invadunt Hierosolyma, & usque ad an. 1200 occupant Syriam, Cappadociam, Antiochiam, Bithyniam, Lyciam, Pisidiam, Paphlagoniam, Galatiam, Ciliciam utramque, Pontum, Anatoliam (quæ hodiè Turcia dicitur) Mediam universam, Chium, Samum, Rhodum, Cyprum, Cretam. Anno 1194 *Saladinus Sultanus*, maximæ orientalium provinciarum partis dominus, fatis concedit, relictis septem filiis, qui à patruo Saphadino trucidantur, uno exce-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

1062. Aliquot millia hominum & bestiarum in Frisiâ pereunt diluvio.
1170. Terræmotus in Sicilia tollit 15000 homines, & multas urbes in oriente & Germaniâ concutit.
1176. Diluvium dicitur in Hollandiâ.
1183. Terræmotus evertit bonam partem Antiochiæ, Tripolis & Damasci. Eodem anno Catina in Sicilia evertitur terræmotu, 20000 hominum deletis.
1200. Tartari oppresserunt Turcos; & deinceps devastarunt inferiorem Pannoniam, Poloniam, Silesiam, Bohemiam, Moraviam, Croatiam, Serviam, Rasciam, & Bulgariam. Memorabile est prælium, quod an. 1242 cum Silesiis commiserunt.
1212. Reges Hispaniæ cædunt 200 millia Saracenorum.
1221. In castris prope Damiatam pestis 3000 relinquit de 70 millibus.
1230. In Frisiâ pereunt 100000 hominum diluvio: an. 1233 Alphonsus rex Hisp. cædit 200000 Saracenos.
1232. Mechtildis, comitissa Hennebergensis, parit unâ vice 350 liberos.
1233. Wormatia conflagrat.
1236. Miecislavus Cassiconus devoratur à muribus.
1239. Eclipsin solis sequitur pestis, item fames tanta, ut matres devoraverint liberos suos.
1241. Mons in Burgundiâ deserit suam stationem, & alii cuidam monti se aggregat. In hoc suo itinere tollit 5000 homines.
1242. Wormatia denuò conflagrat. In Hungariâ aliquot millia hominum fame pereunt.
1246. Octo urbes in Scotia deflagrant.
1260. Albigensum ad centum millia vincuntur ab octo millibus Papistarum.
1270. Comitissa quædam prope Cracoviam una vice parit 36 liberos.
1276. Comitissa quædam Hollandiæ parit unâ vice 361 liberos.
1280. Brema & Hamburgum conflagrant.
1282. Vespera Sicula 30 Martii sunt fatales Gallis: quippe qui spatio bihorii omnes ad unum in Sicilia sunt trucidati.
1287. In Selandia suffocantur XV millia hominum.
1289. Terræmotus universum orbem concutit.
1290. Suldan Ægypti delet reliquias Christianorum in terra sancta.
1295. In alpibus XV arces pereunt terræmotu.
1300. Hoc tempore Ottomannis imperium Turcorum à Tartaris hæctenus oppressum longè lateque propagare cepit, crepta Tartaris Anatolia & omnibus provinciis, quas Græci in

Asia tenuerant. Ab eo dicitur *Imperium Othomannorum*, qui usque ad hunc an. 1623 adhuc rerum potiuntur in magna orientis parte. Anno 1320 Turci per Hellespontum traiecerunt in Europam: an. 1328 universam Lydiam sibi subjungunt: an. 1332 cum quadraginta millium exercitu plerosque omnes Græciæ portus populantur: an. 1341 Thraciam & Mysiam devastant: an. 1352 Macedoniam frequentes sollicitant: an. 1363 Johannem Palæologum Imp. Constantinopolitanum sibi faciunt tributarium; & ab illo tempore Imperatores Constantinopolitani inconsultis Turcis non sunt ausi capessere imperium. Anno 1393 Bajazetes Thraciam, Macedoniam, Thessaliam, maximamque Mysiæ & Bulgariæ partem sibi subigit, & anno 1396 trecentis millibus aggreditur sexaginta millia Christianorum, cæsis viginti millibus, & suis amissis ad 60000. Adversus illum excitatur fulmen illud belli *Tamerlanes*, sive *Temir Cham*, Tartarus an. Chr. 1397. qui quater centenis equitum millibus, & peditum millibus sexies centenis Bajazetem vicit, (cæsis 200 millibus Turcarum,) & catenis aureis victum in cavea cancellata per Asiam circumduxit, ipsoque, equum conscensus, usus est loco scabelli. Anno 1408 *Muhammed* instituit Jannisaros, quorum opera totum fere orientem Turcæ ad se traxerunt. Anno 1438 *Amurath* cum trecentis equitum millibus excurrit in Pannoniam inferiorem: an. 1452 *Mahomet II* vastat Athenas, & anno sequente sub Constantino expugnat Constantinopolim trecentis millibus, in ipsis feriis Pentecostes, Deo sic puniente schisma Græcorum circa processionem Spiritus S. Idem an. 1461 universam Peloponnesum debellat, & an. 1464 octoginta millium juventute rursus eò se confert: an. 1470 ex Stiria & Carinthia aliquot millia captivorum abducit: an. 1473 in Asiâ ducentum & triginta millium acie conflatâ Euphratem trajicit & in Persia plerasque urbes capit: an. 1480 amittit 30 millia suorum, Hydruntum in Apulia intrat cæsis 12 millibus Christianorum: & anno sequenti obit postquam duo imperia & duodecim regna sibi subjecisset. Ipsi succedit filius natus minimus *Bajazeth*, qui an. 1484 Vallachiam depopulatur, an. 1486 Getas subjugat, an. 1491 Epidamnum in Slavoniâ occupat, an. 1493 vincit Christianos in Croatiâ amissis X millibus suorum, an. 1498. septuaginta millia in Russiam mittit, & in Dalmatiam rursus se effundit, an. 1500 Modenam Venetorum in Peloponneso occupat. Anno 1517 *Selimus*, Bajazetis filius, Ægyptum universam domat, extincto Suldanorum & Mamalucorum nomine atque imperio, cæsis 20000 hostium & amplius. Anno 1521 *Solimannus*, Selimi F. Belgradum in Hungariâ expugnat: an. 1525 Rhodum accipit quadringentis triremi-

bus, & ducentenis hominum millibus: an. 1517 regem Hungariæ Ludovicum in paludes præcipitat, ducentena millia hominum partim cædit, partim capit, captivos mille quingentos obtruncari in conspectu suo jubet, Budam expugnat: an. 1529 Viennam obsidet centenis & quadraginta millibus, sed obsidet tantum, amissis 80000 ex innumerabili exercitu: an. 1531 iteratò Viennam, sed haud minus irritò conatu aggreditur: an. 1533 tertiã obsidione tentat Viennam: anno 1534 arma victoricia in orientem transfert contra Tecmasem Sophum, & Mesopotamiam omnem atque Assyriam occupat: anno 1535 aliquot adhuc urbes capit. Ab eo tempore Turci non multum promoverunt. Etsi enim Selimus II anno 1566 Cyprum Venetis eripuerit, Tunes & Guleram Hispanis in Barbariã, Valachiam Hungaris: illa tamen non veniunt in comparisonem cum iis regnis, quæ Turci antea sibi acquisiverunt.

1311. Sub Henrico VII Imp. tanta pestis orbem terrarum afflixit, ut vix tertia hominum pars superesset. Eodem anno Templarii tolluntur uno die.

1314. Ex dissentiente Cæsarum electione bellum civile oritur, quod gravissimè Germaniam affligit. Hoc anno vacat solium Pape, Imperatoris, & regis Galliarum.

1315. Pestis & fames adeo sæviunt, ut plures iudicati fuerint mortui esse quàm superesse. Parentes devorarunt proprios liberos.

1321. Leprosi in Galliã fontes inficiunt veneno.

1346. Angli cadunt ultra XXX millia Gallorum, & in iis XI principes, LXXX barones, MCC nobiles.

1348. Sub Carolo IV pestis epidemia triennalis per totum terrarum orbem grassata est: Lubecæ abripuit 90000; monachos nudipedes 1244434: Florentiæ 100 millia hominum. Pluit etiam sanguinem, & terræmotus duos montes absorpsit.

1359. Tempore Petrarchæ, ut ipse refert, tam valida in Italiam incubuit pestis, ut ex millenis hominibus vix decem superessent.

1384 & 1400. Hoc tempore Judæi passim malè tractantur & martantur.

1420. Johannes Zisca in Bohemiã colligit 40000 militum, & passim diruit monasteria. Vulgo appellatur bellum Hussiticum.

1421. In Hollandiã pereunt 100000 hominum diluvio, absorptis 72 egregiis pagis.

1427. Electores & principes Germaniæ magnum exercitum ducunt adversus Bohemos. Sed Panico terrore correpti aufugiunt.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Anno Chr.

perii auxiliis liberatur à patre Friderico. In bello Hungarica feliciter pugnavit, non item in bello Florentino. In bello Veneto omne imperium terrestre Venetis ademit. In bello Gallico Germani milites corripuntur morbo, qui dicitur Gallicus, eumque anno 1495 in Germaniam deferunt.

1517.

Rustici tumultuantes, ad 90000, à Maximiliano coguntur in ordinem.

1518.

Carolus V, tum rex Hispaniæ, expulit è regno suo Marranos, qui erant reliquiæ Saracenorum, occisis barbarorum amplius 40000. Idem an. 1519 factus Imperator gessit bella XIV. In primo cepit regem Galliarum Franciscum an. 1525: in secundo expugnavit Romam, & cepit Pontificem Clementem VII an. 1527: in tertio domuit Franciscum, qui contra datam fidem reperebat Neapolim: in quarto pugnavit adversus Carolum Geldriæ ducem, partes Galli secutum: in quinto coëgit Turcam deserere obsidionem Viennæ: in sexto Florentiam subegit, restituit Medicis: in septimo 700 navibus Africam domat, constituto Muleasse Imperii vasallo: verum hoc bellum anno 1541 infeliciter cecidit, naufragio absorptis 130 navibus: in octavo domat Juliacensem ducem: in nono Protestantes vincit: in decimo Magdeburgenses obsidet: in undecimo dimittit principes Protestantium captivos: in duodecimo Metin obsidet: in decimo tertio aggreditur Gallum: in decimo quarto apud antipodes in novo orbe per Ferdinandum Cortesium & Franciscum Pizzarum 28 præliis vincit 28 reges & regna. Ab eo tempore aliquot myriades Indorum ab Hispanis sunt cæsa. Cuba, Hayti, Jucaia, quæ olim sexcentis singulæ aut denis hominum millibus succinctæ, hodiè paucissimos habent incolas. In Mexicâ & Peruanâ similiter sævitum est, aliquot millionibus hominum delictis.

1525.

Bellum rusticorum in universâ Germaniâ supra 600000 homines sustulit.

1530.

In Flandriâ & Selandiâ magna fuit inundatio 5 Decembris. Vide Sebast. Franck.

1540.

Mare opprimit monasterium quoddam Neapoli monte ejecto, qui hodie appellatur *mons cinerum*.

1566.

Circa hæc tempora incipit bellum Belgicum, quod hodieque durat. Causa fuit Inquisitio Hispanica & tyrannis Ducis Albani, qui moribundus gloriatus est se 18000 per manum carnificis trucidasse. Aliquot millia hominum ab illo tempore sunt cæsa. In prælio ad Neoportum sunt trucidati 7000 Hispani: obsidio Ostendæ utrinque abstulit 80000: nuper admodum, an. 1622, obsidio Bergopzomii sustulit 15000 Hispanorum.

1562.

Bellum Gallicum supra 300000 Christianos abstulit, inde

ab an-

n. Christi.

ab anno 1562. usque ad an. 1623. Nominatim autem crudelitate Pharaonicâ nobilitata est laniena Parisiensis an. 1572.

1570. *Mare perdit* in Belgio multa oppida, multosque homines.

1572. *Nuptia Parisina* aliquot hominum millia in Gallis absorbent.

1586. Constantinopoli *pluit locustis*.

1588. Formidabilis illa *classis Hispanica* profligatur ab Anglis duce Francisco Drake. *Thomas Candisch*, Anglus, redit domum, postquam totum orbem circumnavigasset. Id ante ipsum præstiterant Ferdinandus Magellanes anno 1520. & Franciscus Drake anno 1580. Olivarius, Hollandus, idem fecit anno 1601.

1589. Constantinopoli oritur seditio, quâ *conflagrant* XII millia domorum.

1590. Henricus IV rex Galliarum obsidet Lutetiam: ubi XIII millia hominum *fame* pereunt.

1598. Tiberis exundat Romæ, & *perdit* 1500 homines, damnumque inæstimabile urbi & locis vicinis adfert.

1600. Henricus IV rex Galliarum rotam fere Sabaudiam occupat.

1601. Magnus est *terramotus* 8 Septemb.

1605. Botzkai pugnat pro *libertate religionis*.

1610. Unio quorundam evangelicorum incipit Halæ Svevorum, & *Liga* Papistarum, Herbipoli.

1612. *Terramotus* durat 4 septimanas Lemgoviarum & Bileveldarum.

1613. In Galliâ pereunt XII pagi & 4000 hominum *exundatione* fluvii Marne. Toto hoc anno mira hinc inde contigerunt. Nam 1 Aprilis Osnaburgi in Westphaliâ perierunt 1400 ædes *incendio*: 6. 7. 8. Aprilis Cadæ in Bohemiâ duo pueri clamarunt: *Ne hret vmb/fehret vmb/bessert euch/worauff wartet ihr?* postea disparuerunt. 17 Aprilis *conflagrant* 500 ædificia Madeburgi. 20. 21. Aprilis Ziccaviæ duo exercitus in aère visi sunt configere, & vox audita est integrum octiduum, dies & noctes, *Wee/wee dir Teutschland*. 29. Maji ædificia, homines & pecudes *perierunt* exundatione Vinariæ &c.

1618. *Bellum Bohemicum & Germanicum* oritur, quod hodieque affligit patriam nostram Germaniam, & sustulit supra 80000. Eod. anno, 25 Augusti, oppidum *Plours* in Rhætiâ obruitur monte, qui celerrimo motu oppressit 1500 homines. Eod. anno & seq. fulget horribilis cometa mense Novembri, Decembri & Januario.

1620. *Levis terramotus* fuit observatus, mense Januario.

XXVI. Chronologia symbolorum.

An. Christi.

Num. Symb.

50.

Symbolum apostolicum, catholicum & œcumenicum, hoc tempore videtur compositum ab apostolis in concilio Hierosolymitano, de quo *Act 15*. Huc pertinet illud Cypriani. in exposit. symb. *Discessuri ab invicem apostoli, normam prædicationis in commune constituunt.*

1.

92.

Symbolum Clementis Papa est expositio symboli apostolici. Vide epist. 1. Clementis ad Jacobum fratrem Domini.

2.

170.

Symbolum Irenæi est repetitio quædam symboli apostolici. Vide apud ipsum lib. 1. contra hæreses c. 2. & 3.

3.

210.

Tertullianus recitat *Regulam fidei*, lib de præscriptionibus hæreticorum.

4.

260.

Gregorius Neocesariensis sive *Thaumaturgus* edit symbolum contra Paulum Samosatenum.

5.

269.

Symbolum concilii Antiocheni II est editum contra Paulum Samosatenum.

6.

325.

Symbolum Nicenum est editum contra Arium.

7.

333.

Symbolum Athanasii ab illo scriptum est Romæ itidem contra Arium. Publicatum est post 300 fere annos in concilio Toletano, & inde usque ad nostra tempora in ecclesiâ usurpatum.

8.

346.

Ariani edunt *symbolum in concilio suo Antiocheno II*, illudque mittunt ad episcopos occidentales, quos nulla adhuc perfidiæ Arianae læbes contaminaverat.

9.

347.

Symbolum concilii Sardicensis à quibusdam improbatum, quòd Patres istius concilii omiserint nomen *ὁμολογίας*.

10.

351.

Ariani edunt duo *symbola in concilio Sirmiensi*, & cogunt Osum episcopum ad subscriptionem posterioris. Damnarunt Photinum in duobus hisce conciliis.

11.

370.

Symbolum synodi Illyrica confirmat symbolum Nicenum. Huc pertinet *symbolum Basilii & Epiphani*.

12.

376.

Symbolum Damasi, episcopi Romani, extat 4 tomo operum Hieronymi. Hoc symbolum anno 382 roboratum fuit decreto imperatorio Gratiani, Valentiniiani & Theodosii.

13.

380.

Symbolum Hieronymi ad Damasum Papam hoc tempore videtur ab ipso conscriptum.

14.

380.

Symbolum concilii Romani adversus Apollinaristas institutum, damnat Apollinarem, Arium, Sabellium, Macedonium, Euhomium & Photinum.

15.

381.

Symbolum concilii œcumenici II, quod est *Constantinopolitanum primum*, editum est contra Macedonium *πρωμακεδονιστῶν*.

16.

400.

Concilium Toletanum I edit *symbolum* contra Priscillianistas & Arianos.

17.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

partim per ætatem, partim per corporis morbum, partim per itineris difficultatem concilio generali non possent interesse, legatione suam sententiam pro fide catholicâ adversus Monotheletas Patribus concilii significare statuerunt. Itaque Mediolanum vocatis episcopis 125, Monotheletarum hæresim condemnarunt, & fidei formulam unanimiter conceptam ad eosdem Patres transmiserunt. Eodem tempore Agatho episcopus Romanus per legatum suum Constantinopolim ad Constantinum Imp. & omnes episcopos ibi congregatos mittit fidei confessionem, quæ dicitur *symbolum Agathonis*, item *synodi Romana*, in quâ fuit conscriptum tum temporis. Porro in eodem concilio Constantinopolitano Macarius archiepiscopus Antiochenus, fautor Monotheletarum Patribus exhibet *symbolum quoddam*. Macarius iste tandem in castra Monotheletarum transiit. Denique *symbolum Sophronii* in eodem concilio fuit lectum & approbatum.

37.

38.

39.

680.

- *Symbolum veteris Alemannica ecclesia* hoc tempore videtur concinnatum.

40.

Illud sic habet: Ich widersaig diem Tiubel vnd allen sinen werchen / vnt allen sinen gezierdin. Ich geloub an ain Got Vatter almachtigen / ain schepfer himelo vnt erde / vnt aller geschepfde. Ich geloub an sinen ainbornun Sun / vnsurn Herzen Iehsum Kristum. Ich geloub an den hailigen Saist. Ich geloub / das die drie benembde ain gware Got ist / der ie was an angenge / vnt immatar ist an ende. Ich geloub / das derselbe Gottes Sun geandott wart von dem hailigen Engil Sant Gabrihel. Ich geloub / das er empfangen wart von dem hailigen Saist / vnt er geboren wart von Sant Mariun der rainun maigede. Ich geloub / das er an dirre werlte was als ain ander mensche / wan das er nie gesundot. Ich geloub / das er an dem drisgosten jar getofet wart in dem Jordan von Sant Johans. Ich geloub / das er gefangen wart von den Juden / vnt gebundun wart / vnt sin gespotet wart / vnt angespuuit wart. Ich geloub / das er gemartiret wart / vnt an das Crucze erhangen wart / vnt daran er starb an der menschait vnt niut an der gothait. Ich geloub / das er ab dem Crucze genomen wart / vnt zer erde begraben wart / vnt darinne lag dri tag vnt dri nacht. Ich geloub / das er an dem dritten tag erstuond / geware Got vnt geware mensche. Ich geloub / das er entschain nach seiner vrsendi sinen jungern vnt sinen guoten friundin. Ich geloub / das er an dem vierzogstẽ tag nach seiner vrsendi ze himelo fuer / ze der angesicht seiner junger vnt aller mangei / die sin wirding warent. Ich geloub / das er da sizt ze der jesuin seines Vatter in ebun gewaltig vnt ebun ewig. Ich geloub in dannan künfteig an denn junqesten tag ertailen viber lebend vnt viber tot nach ir werchen.

XXVII. Chronologia convers. populorum. 181

An. Christi.

Num. symb.

werchen. Ich geloub an die Kristanhait gotlich vnt allich. Ich geloub gemansami der hailigen. Ich geloub ablas; miner sünde nach gewarer ruue. Ich geloub brstendi mines libes. Ich geloub nach disem lib dem ewigen lib. Ich geloub/das mir gelonet sol werden nach minen werchen 2c.

683. *Symbolum concilii Toletani XIII* est editum, anno 4 Ervigii regis Westgothi. 41.

693. Tempore Sergii Papæ editum est *symbolum concilii Toletani XVI*. 42.

787. *Symbolum concilii Nicani II* est editum. 43.

794. *Symbolum concilii Francofurtani* est celebre. Huc pertinet *symbolum Caroli Magni*, quod in eodem concilio promulgavit. 44.

794. 45.

829. *Symbolum concilii Parisiensis* est editum sub Ludovico & Lothario Imp. 46.

868. *Symbolum concilii Wormatiensis* est editum. 47.

Ex his symbolis excellunt ista tria, Apostolicum, Nicenum & Athanasii.

XXVII. Chronologia conversionis populorum ad fidem Christianam.

Anno Chr.

Num. convers.

1. **M**agi ex oriente proficiscuntur ad Christum, *Matth. 2.* 1.

31. *Duodecim apostoli, septuaginta discipuli, Nicodemus, Maria, Martha, & alii ex Judæis sequuntur & confitentur Christum.* 2.

35. *Judæi Hierosolymis habitantes, viti religiosi ex omni natione, conversi sunt decimo post ascensionem Christi die, in ipsâ pentecoste Act. 2. & ab hoc die ecclesia valde crevit Act. 6.* 3.

36. *Dispersio ecclesiæ Hierosolymitanæ post lapidatum Stephanum, occasionem præbuit divulgandi evangelii per regiones Judææ & Samariæ, usque ad Phœnicen, Cyprum, & Antiochiam. Act. 8. Atque hæc prima quasi colonia fuit ecclesiæ Hierosolymitana.* 4.

36. *Philippus diaconus & evangelista convertit eunuchum reginæ Candaces. Act. 8.* 5.

36. *Saulus convertitur, unde proverbium: Ex Saulo Paulus. Historiam vide Act. 9.* 6.

37. 38. *Petrus Lyddæ, Joppæ, & alibi passim docet evangelium in Judæâ, Samariâ, & Galilæâ, Act. 9. Atque hæc est secunda colonia ecclesiæ Hierosolymitana.* 7.

39. *Petrus convertit Cornelium & plantat ecclesiam Cæsareæ Act. 10. Atq; hæc est tertia colonia.* 8.

An. Christi.

Num. con-
vers.

41.

Quarta colonia ecclesia Hierosolymitana est ecclesia Antiochena *Act. 11*. Hic incipit nomenclatura Christianorum.

9.

43.

Petrus liberatus ex carcere, hinc inde propagat evangelium *Act. 12*. Hic non est silentio prætereundum, quòd Herodes Agrippa anno 3 Claudii, h. e. anno Christi 43, perierit phtiriâsi, ut author est *Josephus antiq. lib. 19. cap. 7*. Quare si *Petrus* hoc eodem anno ab Agrippâ fuit incarceratus, non potuit anno præcedenti sive secundo Claudii occupare sedem Romanam, ut nugantur quidam. Apostolus *Jacobus*, cognomento *Major*, hoc anno decollatus est ab Herode Agrippâ, adeoq; breve admodum habuit apostolatus sui curriculum. *Act. 12*.

10.

45.

Paulus & Barnabas peragratâ Seleuciâ, Cipro, Pamphiliâ, Pisidiâ, Lycaoniâ, aliisque locis Asiæ, *quintam ecclesia coloniam* ducunt. *Act. 13. 14*.

11.

47.

Paulus & Barnabas redeunt Antiochiam, elapso biennio. *Act. 14*. Commorantur ibi longum tempus. Huc, nempe in annum 49, refer historiam, cujus *Paulus* meminit *Galat. 2. vers. 1*.

49.

Concilium sive synodus apostolorum habetur Hierosolymis *Act. 15*. Hoc tempore videtur facta divisio apostolorum: quâ de re sũnt duæ traditiones. Una est *Cypriani & Ruffini in exposit. symb.* qui tradunt, apostolos, prius quàm in orbem terræ dispergerentur, normam prædicationis & summam doctrinæ Christianæ in commune constituisse. Norma ista usitatè appellatur symbolum apostolorum. Altera est *Origenis in explic. Gen. & Eucherii Lugdunensis*; qui scribunt, certas provincias apostolis designatas fuisse, in quibus præcipuè docerent: orientem Thomæ & Bartholomæo, meridiem Simoni & Matthæo, septentrionem Philippo & Thaddæo, mediterraneas regiones Matthiæ & Jacobo Justo, provincias maris mediterranei Johanni & Andræ, occidentem Petro & Jacobo Zebedæi, sed totum pariter mundum Paulo. Hinc *festum divisionis apostolorum* quotannis in ecclesiâ Romanâ die 15 Julii celebratur. Alia quædam divisio inter Petrum & Paulum commemoratur *Gal. 2*. ut *Paulus* gentibus, *Petrus* circumcisioni, h. e. Judæis, evangelium annuntiaret.

51.

Petrus post concilium Hierosolymitanum venit Romam, ut expugnaret Simonem Magum: & inde se recepit in Asiam, ibiq; evangelium prædicavit Judæis. Antiochiæ commoratus est septennium: quò pertinet ejus septennalis episcopatus Antiochenus. Anno 58 scribit priorem epistolam Babylone. Anno 67, qui est imperii Neronis 14, redit Romam, ibique pauculos menses vivit, non ut episcopus, sed ut hospes, martyriq; coronam unâ cum Paulo ibidem ac-

12.

cipit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Indis reliquit evangelium Matthæi Hebraicè scriptum: quod Pantænus scholæ Alexandrinæ magister ibi reperit, & secum Alexandriam deportavit.

51.

Matthæus Hebræis primò concionatus est, & octavo post ascensionem Christi anno, h. e. anno Christi 43, evangelium suum in Judæa edidit. Postea anno 51 peragrata Asia & Ponto in Æthiopiā venit, ibique post 29 annorum docendi labores obtruncatus est.

19.

51.

Jacobus Alphaei, cognomento *Minor*, item *frater Domini*, *Justus* & *Oblivus*, cum 30 annis rexisset ecclesiam Hierosolymitanam, de suggestu, sive, ut alii tradunt, de pinna templi dejectus fuit. Scripsit epistolam contra insulsæ fidei paronos. Tanta ejus fuit existimatio, etiam apud Judæos, ut Josephus inter causas excidii Hierosolymitani hanc quoque referat, quòd Judæi Jacobum, cum justissimus esset, occidissent.

20.

51.

Judas Lebbaeus, sive *Thaddæus*, frater Jacobi & Simonis, primò docuit evangelium in Mesopotamia & Ponto, postea cum Simone fratre in Persidem profectus, ibi ab ethnicis sacerdotibus trucidatus est. Scripsit epistolam. Missus etiam fuit ad Abgarum Edessenorum regem, quem sanitati restituit, & evangelii doctrinam illis in locis propagavit.

21.

51.

Matthias, qui in locum Judæ proditoris successit, & ex 127 discipulis fuit, in agræstibus Æthiopiæ docuit, ibique lapidatus & capite truncatus fuit.

22.

51.

Simon Zelotes, sive *Cananites*, frater Jacobi & Judæ Thaddæi, annuntiavit evangelium in Ægypto, Libya, Persia, Cyrene, Africa, regionibus ad occidentalem Oceanum, & insulis Britannicis. Inde verò reversus Hierosolymam, fratri Jacobo in episcopatu successit, & anno ætatis 120 cruci est affixus. Hic postremus omnium apostolorum obiit. Proinde in ipso prima ætas ecclesiæ desinit.

23.

51.

Marcus evangelista, Petri discipulus & nepos ex sorore *Act. 12. 1. Petr. 5.* consobrinus autem Barnabæ *Coloss. 4.* ab eodem Barnaba & Paulo ad ministerium evangelii assumptus est: & quamvis in Pamphylia eos deseruit, tamen non desit in propagatione evangelii laborare. Nam & cum Barnaba in Cyprum navigavit; & Romæ evangelium scripsit ex ore Petri, anno 67; & Alexandrinæ ecclesiæ episcopus constitutus, finitimis locis, circumquaque ab Ægypto, usque ad Pentapolin evangelium docuit. Traditur etiam docuisse Laureaci in Austria, & Juliobonæ in Norico. Tandem reversus Alexandria, ibi periit in carcere: quanquam alii trucidatum esse scribant.

24.

51.

Lucas, natione Antiochenus, professione medicus, fuit scolaris Pauli, & omnis peregrinationis ejus comes. *Act. 16.*

25.

6. & seqq. 2. Cor. 8. Fertur evangelium suum ex ore Pauli descripsisse, anno Christi 54. Atq; hoc esse evangelium, quod Paulus Rom. 16. suum vocat, nonnulli existimant.

Hucusque est historia conversionis profectæ ab apostolis & evangelistis, ex qua videre est, quomodo impletum sit illud Psal. 19. *In omnem terram exivit sonus eorum.* Ita enim est, ut Irenæus & Tertullianus de hoc & sequentibus annis scribunt: Ecclesiæ fundatæ fuerunt in Germania, Iberis, Celtis, Oriente, Ægypto, Libya, medio mundi, Britannia, Sarmatia, Dacia, Scythia &c. Hinc Tertullianus in hæc erumpit verba: *Christi regnum & nomen ubiq; porrigitur, ubiq; creditur, ab omnibus gentibus supra enumeratis colitur, ubiq; adoratur.* Etsi autem prædicatio apostolorum inter omnes gentes fructum suum attulit: tamen non propterea totæ gentes conversæ sunt, sed paulatim, vel persecutionum acerbitate pressæ, vel hæresium diluvio abreptæ, inchoatam evangelii lucem amiserunt, donec unaquæque gens suo tempore ad amplectendam fidem Christi vocaretur. Cæterum Hege-sippus scibit, ad hæc usque tempora virginem puram & incorruptam mansisse ecclesiam. Etsi enim non statim facta est meretrix: cœpit tamen paulatim ab apostolicâ simplicitate degenerare.

60. & seqq.

Proximos ab apostolorum tempore doctores, qui discipuli apostolorum fuerant, *successionem apostolicam* nominant. Huc pertinent *Ignatius & Papias* discipuli Iohannis, qui ecclesias plantatas foverunt: item *Lucius Cyrensis* sive *Cyrenæus*, commilito & cognatus Pauli Act. 13. & Rom. 16. qui in Vindeliciâ, Rhætiâ, provinciisque Danubio conterminis circa Ratisbonam, religionem Christianam plantavit: quod *Crescens*, Pauli discipulus, 2. Tim. 4. fecit Moguntia: *Titus*, Pauli discipulus, in Dalmatiâ 2. Tim. 4. *Clemens*, Pauli collega, Phil. 4. Metis: *Maternus*, unus è LXX discipulis, *Eucharis & Valerius*, Petri discipuli, Treveris, & circa Coloniâ atque Argentinam: *Trophimus*, Pauli comes Act. 20. & 21. Arelate in Galliâ, de cuius fonte omnes Galliæ civitates fidei rivulos acceperunt. Cranzius auctor est, Bardovici (quæ urbs Saxonæ olim celeberrima fuit, aliquot annis ipsâ Româ antiquior) Neronis tempore discipulum quendam Petti, nomen Christi prædicasse, cuius sepulchrum mille propemodum annis magno in honore fuerit. Hic non est prætereundum silentio, quod *Irenæus lib. 1. contra Valentinum* aliquoties citat ecclesiarum Germanicarum testimonia: & quod *Hieronimus* ad Suniam & Fretelam, episcopos Germaniæ ad Danubium, scripserit. Verùm idoneis doctoribus decedentibus, multifariam depravata fuit evangelii doctrina; & ne in interiorem Germaniam, Saxo-

26.

niam, Thuringiam & Franconiam propagata fuit. Multas etiam ad Danubium & Rhenum reliquas ecclesias Attila evertit. Cæterùm in historiâ, quam deinceps persequemur, hæc tria accuratè discernere oportet, plantationem, confirmationem, & instaurationem doctrinæ evangelii. Sic v.g. apostoli plantarunt evangelium Antiochiæ, Ignatius confirmavit. Ita Lúcius Cyrenæus, Crescens & alii plantarunt ecclesias in Germaniâ; Bonifacius Anglus Moguntia, Amandus Argentinæ, Florentius, Arbogastus, & alii alibi instaurationes, non authores religionis Christianæ dicendi sunt. Cæterùm Eucharius fuit primus episcopus Trevirensis, qui obiit ann. 66. Inde usque ad hanc ætatem habetur continua series episcoporum Trevirensium.

183.

Commòdo imperante *Indorum nuntii* ad Demetrium Alexandria episcopum venerunt, petentes, ut eruditus quispiam & pius doctor evangelii sibi mitteretur. Missus est autem Pátæus, scholæ Alexandrinæ catechetes, qui inde, ut paulò ante diximus, evangelium Matthæi, à Bartholomæo descriptum, Alexandriam deportavit.

27.

190.

Mammaea, mater Severi Imp. Christiana fuit, instituta Antiochiæ ab Origene Antiochiam revocato. Obiit Moguntia. Hoc eodem anno Lúcius quidam prædicavit evangelium Augustæ Vindelicorum: & sub Diocletiano an. 290 Narcissus Gerundensis ibi instituit primum episcopum, Dionysium Cretensem, qui cum aliis Christianis à Cajo Diocletiani duce ibi interfectus est.

28.

203.

Ad hæc tempora pertinet quod Tertullianus libro adversus Judæos cap. 7. scribit: *Cui dextram tenet Pater Deus, nisi Christo filio suo? quem exaudiverunt omnes gentes, id est, cui omnes gentes crediderunt? cujus prædicatores & apostoli in Psalmis David ostenduntur*, In universâ, inquit, terrâ, exiit sonus eorum, & usque ad terminos terræ verba eorum? *In quem enim alium univ. & gentes crediderunt, nisi in Christum, qui jam venit? cui & alia gentes crediderunt, Parthi, Elamita, & qui inhabitant Mesopotamiam, Armeniam, Phrygiam, Cappadociam, & incolentes Pontum & Asiam, & Pamphylia, immorantes Ægyptum, & regionem Africa, quæ est trans Cyrenen, inhabitantes, Romani, & incole tunc Jerusalem Judæi, & ceteræ gentes ut jam & Getulorum varietates, & Maurorum inculti fines, & Hispaniarum omnes termini, & Galliarum diversæ nationes, & Britannorum inaccessa Romanis loca, Christo verè subdita, & Sarmatarum, & Dacorum, & Germanorum, & Scytharum, & abditarum multarum gentium, & provinciarum, & insularum multarum nobis ignotarum, & quæ enumerare minùs possumus? In quibus omnibus locis Christi nomen,*

qui

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

& Theodosio, tribus Augustis. Extat illa initio Codic. tit. de summâ Trin. Cæterùm Chrysoſtomus hoc tempore in *Phœniciam* idololatriæ deditam miſit idoneos paſtores, regiis edictis inſtructos: & *Scythas*, Constantinopoli degentes, ab Arianâ hæreſi liberat: & *Scythas*, *Iſtriaccolas*, per idoneos doctores convertit: in ſuo denique exilio apud *Iſauras* in Armeniâ eccleſiam inſtituit. Hoc ſeculo evangelium uſque adeò propagatum fuit, ut Creſconius (adverſus quem Auguſtinus & Cyprianus ſcripſerunt) dixerit, in Chriſtianum nomen totum quotidie verti orbem.

408.

Cùm *Arcadius* Imp. ſinem vitæ non ita procul abeſſe ſentiret, ne ſe mortuo filiulus octennis Theodoſius ætate immaturâ detrimenti aliquid caperet, Iſdigerdem, Perſarum regem potentiffimum, tutorem inſtituit, ipſique tum filii, tum imperii curam commiſit; quæ res amplificandæ in *Perſiâ* Chriſtianæ religioni egregiam occaſionem præbuit. Nam Maruthas, Meſopotamiæ epicoſus, tempore illo tutelæ in Perſiam aliquoties legatus miſſus, magorum Perſicorum impoſturas patefecit.

34.

420.

Theodoſio II ad imperium eveſto variæ gentes fidem Chriſti ſuſceperunt. Nam apud *Scotos* evangelium propagavit Palladius à Cœleſtino epicoſo Romano miſſus, qui etiam *Anglos* à Pelagianâ hæreſi liberavit: *Hibernos* convertit Patritius Scotorum archiepiſcopus: *Burgundiones*, ab Hunnis afflicti, ad Chriſtianorum Deum, Chriſtum confugiunt, quem poſt longam diſceptationem judicarunt potentiffimum omnium deorum: *Judæi* denique *Cretenſes*, detectis impoſturis Moſis, qui nominatur Cretenſis, doctri-
nam Chriſti amplexi ſunt an. 434. Hic ex Beato Rhenano adnotare libet hæc pauca. Burgundiones initio, mox illorum exemplo Franci Chriſtum adorare cœperunt: à quibus Alemanni, & poſt hos à Francis devicti Thuringi, Bojarii, Saxones, Slavoni, Nortmanni, indeque Heſſi, Friſi, & cæteri religionem Chriſtianam ſuſceperunt.

35.

454.

Tempore concilii Chalcedonenſis *Severinus* in Noricum, ſive Auſtriam, religionem Chriſtianam intulit: unde Noricorum apoſtolus appellatur.

36.

474.

Sub Zenone Imp. cùm Vandali Ariani in Africâ crudeliſſimè perſequerentur orthodoxos, multi barbari ſive *Vandali* per converſationem relegatorum martyrum ad veram Chriſti agnitionem adducti ſunt.

37.

496.

Franci religionem Chriſtianam ſuſcipiunt, cùm ipſorum rex Clodoveus à Crotilde uxore ex gente Burgundicâ priùs eſſet converſus, impetratâ divinitus victoriâ adverſus Alemannos. Ubi memorabilis eſt vox Remigii Re-

38.

An. Christi.

Num. con-
vers.

500. } morum episcopi ad Clodoveum : *Adora, quod incendiisti*
520. } (*Christum) incende, quod adorasti (simulachra)*
— Sub *Anastasio & Justino Majore* multi *Persarum* fuerunt
conversi : nominatim *Persa Immireni & Zathus Lazorum*
Persarum dux. Cavades quoque, *Persarum* rex, omnibus re-
ligionem Christianam permisit. *Alamundurnus*, *Saraceno-*
rum dux, anno 512 conversus fuit, & cum *Eutychni* co-
narentur ipsum seducere, dixit, se literas accepisse, quibus
Michael archangelum mortuum esse nuntiaretur. Quem
nuntium cum *Eutychni* episcopi falsum esse dicerent,
quod in angelos mors non caderet, subjecit ille: Quomodo
ergo vos affirmatis, deitatem mortuam esse.
528. Sub *Justiniano* multi fuerunt conversi : puta *Getes Herulo-*
rum, & *Gordas Hunnorum* rex, una cum centum millibus
gentis suæ: *Abasgi*, & alii circa *Tanaim*: *Azumita*, & ab his
victi *Homerita*: *Theodo*, *Bojorum* regulus, una cum filio &
totâ *Bojariâ* atque *Norico* à *S. Ruperto Vangionum* episco-
po, an. 581.
574. Sub *Justino Juniore Armenii* Christianismum sunt am-
plexi.
602. *Britannia*, cum lux evangelii jam dudum ibi obsoleverat,
postliminio conversa est, procurante *Gregorio Magno*,
episcopo Romano, qui *Augustinum* quendam & alios ed-
misi. Etsi verò multi abusus, qui jam tum in *Romanâ ec-*
clesiâ hærebant, in *Britanniam* inventi fuerint: pagani ta-
men à gentilismo ad Christianismum traducti fuerunt.
Quod ipsum ad sequentes quoque conversiones observare
oportet.
612. Sub *Heraclio Amandus Gallus Gandavos* convertit, aris
Mercurii, quem colebant, destructis: & *Chillenus Scotus*
Atrebatensem provinciam Christo adduxit.
648. *Eligius Gallus* convertit *Flandros*. *Arbogastus* hoc tempo-
re est episcopus *Argentinae*.
688. *Gallus & Columbanus* Scoti passim in *Germaniâ*, & in
Sveviâ præsertim, multas ecclesias fundant. *Chilianus*, *Scotus*,
Franciam superiorem convertit, ipse factus episcopus
Herbipolensis. Alibi in *Germaniâ* idem fecerunt alii *Angli*
& *Scoti*. Nam ex *Britanniâ* in *Germaniam* copiosæ colo-
niæ ecclesiasticæ ductæ fuerunt. Hoc eodem anno 40000
Persarum ad Christum conversa esse tradit *Sebast. Franck*.
690. *Westphalos* ad fidem Christianam adducunt *Evaldi* duo,
Albus & Niger cognominati.
696. *Frisii*, devicto ipsorum duce per *Pipinum*, convertuntur
ad Christianismum, operâ *Wilbrodi Angli*, episcopi *Ebo-*
racensis. Alii legunt *Wilfyidus*. Hic in patriam reversus mi-
sit in *Frisiam* *Witbertum*, & post eum *Willibrordum* sive

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

47.

Clementem cum XI aliis. Willibrordus postea Trajectum venit. Porro Svibertus episcopus Anglus *Hollandos* convertit, sive insulam Baduam, id est, Batavorum. Ibidem docuerunt Werenfridus & Adelbertus. Svibertus, etiam anno 708 identidem ad *Saxones* proficiscitur, illosque ad fidem Christi invitat.

698.

Thuringi circa Erfordiam convertuntur.

48.

718.

Bonifacius natione Anglus (quem Germanorum apostolum vocant) à Gregorio II Pontifice in Germaniam missus, ab anno 718 usque ad 755 sub Carolo Martello & Pipino non tantum ecclesias ad Rhenum & in Bavariâ reformavit, sed in interiori etiam Germaniâ, Franconiâ, Thuringiâ, Frisiâ, & vicinis locis doctrinam evangelii (quanquam multis superstitionibus jam tum contaminatam) latissime propagavit, evocatis ex Angliâ piis & eruditis utriusque sexus: *Hessos* etiam, qui ilicem Jovis colebant, convertit in loco, qui dicitur Geismar: instituit episcopatum Herbipoli, Eisteri & Frisingæ: denique fundavit cœnobium Fuldense. Tandem à Frisis fuit trucidatus.

49.

772.

Carolus Magnus, inde ab anno 772 usque ad an 805, totos triginta tres annos longum & difficile bellum gessit cum Saxonibus, viginti quatuor novis expeditionibus in ipsos susceptis. Toties enim à fide Christianâ susceptâ defecerunt iterum, & ferro atque igni ad Rhenum usque omnia depopulati sunt. Tandem armis fracti serio ad Christianismum inceperunt animos convertere. *Witekindus*, dux Angrivariorum, qui terris ad Visurgim imperavit, & *Albion*, qui ad Albim & Hercyniæ juga imperium habuit, baptizati sunt anno 785. Finis belli Saxonici vigesimo demum post anno fuit. Quo tempore Carolus M. duo idola Saxonum, Irminsul, sive Irminfaul, hoc est, statuam Hermionis regis Germ. (alii interpretantur columnam Arminii) & Crodon, sive Saturnum, delevit: & Saxones trans Albim; maximam partem, in Gallias traduxit, eorumque in sedes collocavit Obotritos, ut religio Christiana firmiores radices in animis Saxonum ageret: varias denique ecclesias variis in locis condidit, quas in decem episcopatus divisit, qui commemorantur hoc ordine: Episcopatus Osnaburgensis, Halberstadiensis, Paderbornensis, Monasteriensis, Hildesheimiensis, Verdensis, Mindensis, Bremensis, Magdeburgensis & Hamburgensis. Neque verò *Saxonia* tantum, Caroli Magni virtute, fidem Christi accepit, sed etiam *Holsatia*, *Dithmarsia*, *Vandalia*, *Hungaria*: quibus adde *Venetos*, *Carnos*, *Slavos*, & *Avares* in Pannoniis habitantes. Hic singularis Dei providentia animadvertitur. Cum enim his temporibus Mahumedana impietas Orientem devastaret,

50.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

adducuntur inltauratis episcopatibus à Carolo M. & Othone conditis, sed barbarorum armis dirutos.

1099. Christiani Argonautæ, duce militiæ sacræ Godefrido Bullonæo Lotharingiæ principe, occupatis plerisque Asiæ provinciis, Lycaoniâ, Ciliciâ, Syriâ, Mesopotamiâ, & Comagenâ, capiunt urbem Hierosolymam, ibique, expulsis Saracenis, regnum Christianum condunt: quod duravit annis solum 88. Nam Saladinus ex Ægypto evocatus magnas rebus Christianis in Palæstinâ, Syriâ & Mesopotamiâ clades intulit, & regno Hierosolymitano finem imposuit anno 1187.

1106. Christianismus incipit in *Pomeraniâ*: propagatur & confirmatur decimo octavo post anno. Quo tempore Wartislaus Pomeranorum princeps cum totâ gente ab Othone Bambergense episcopo baptizatus est.

1125. Wicelinus in *Vandalia* propagat evangelium: unde appellatur apostolus Vandalorum. Anno 1160, cum sexennio ante obiisset Wicelinus, Henricus Leo potentissimus Saxonix dux Pribislaum Henerorum sive Vandalorum ducem, imperata facere coëgit: qui quidem ab eo tempore doctrinam Christi amavit & propagavit.

1164. Boleslaus Polonus Prutenos sive *Borussos* bello domitos ad fidem Christi adduxit: qui tamen non perstiterunt in Christianismo, quem anno 1217 fratres ordinis Teutonici Borussix intulerunt.

1168. *Rugiani* convertuntur, principe ipsorum Jaremario baptizato, & docendi munere perfuncto.

1186. *Livonia*, à vicinis debellata, Christum agnoscere cœpit.

1249. *Tartari* ad fidem Christi convertuntur.

1387. *Lithvani* Christianismum recipiunt, instituto episcopatu Vilnæ.

1492. Fides Christi primò à Lusitanis, postea ab Hispanis, postremò à Gallis, Anglis & Hollandis in Indiam partim orientalem partim occidentalem, adeoque in varias insulas, inde ab anno Christi 1492 usque ad hunc annum 1623 est illata. Tamen si autem doctrina Christi plurimis superstitionibus Papisticis conspurcata gentibus istis traditur ab Hispanis: non tamen negandum est, Christianam religionem barbaris istis proponi.

XXVIII. Chronologia persecutionum ecclesie.

Anno M. 235. *C*Aineta persecuti sunt *Sethitas*, sive posteros Sethi, inde ab anno M. 235, quò natus est Enos, & ecclesia non amplius

Num. persec. 1.

plius in familiis fuit conservata, sed in publicos cœtus effusa
Genes. 4. v. ult. usque ad annum M. 1656. *Gen. 5. 6. v. 1. & seqq.*
 Persecutores istos sustulit diluvium.

2370.

Decretum de interficiendis Hebræorum infantibus masculis in Ægypto promulgatur à *Pharaone*, quem Josephus appellat *Orum*, Africanus *Misphragmuthosim* *Exod. 1.* Ab hoc anno usque ad an. M. 2453 Israëlita variis pressuris fuerunt exerciti in Ægypto, unde hæc persecutio solet appellari *Servitus Ægyptiaca*: cui Deus finem imposuit per decem plagas Ægypti & submersionem Ægyptiorum in mari rubro.

2.

Sex servitutes Israëlitarum toties à Deo deficientium tempore judicium hoc ordine commemorantur:

2520.

Prima fuit octennalis sub Syriæ & Mesopotamiæ rege: à quâ fuerunt liberati per *Othonielem* anno 2528. *Jud. 3. vers. 8. 9.*

3.

2532.

Secunda fuit annorum 18 sub *Eglon* rege Moabitarum: à quâ liberati sunt per *Ehud* sive *Ajoth* an. M. 2550. *Jud. 3. vers. 14.*

4.

2612.

Tertia fuit sub *Jabin* rege Canaan, cujus dux bellicus erat *Sifeta*. Afflixerat is Israël 20 annis. *Siferam* vicit *Debora*, adscito *Baraco* belli duce *Judic. 5. v. 21. 31.*

5.

2652.

Quarta fuit sub *Midianitis*, annorum 7. *Judic. 6. v. 1.* Hos vicit *Gideon* novi prælii genere *Judic. 7.*

6.

2740.

Quinta fuit sub *Philistæis* & *Ammonitis* an. 18. quâ liberati fuerunt Israëlita per *Jephtham* an. 2762. *Jud. 12. v. 7.*

7.

2770.

Sexta fuit sub *Philistæis*, annorum 40. Tempore hujus servitutis nascitur *Simson*, qui *Philistæos* multis modis molestat. *Jud. 14. & seqq.*

8.

2840.

Sub *Eli* populus Israëliticus infestatur à *Philistæis* 1. *Sam. 4.* quos vincit *Samuel* 1. *Sam. 7.*

9.

3020.

Achab & *Isebel* affligunt pios Dei servos, 1. *Reg. 18.* & nominatim *Nabothum* lapidant 1. *Reg. 21.*

10.

3229.

Captivitas Assyriaca, quâ decem tribus abductæ fuerunt à *Salmanassare* 2. *Reg. 17.* grave vulnus attulit ecclesiæ. Remanserunt enim solùm duæ tribus in regno Judâ, quibus *Samaritani* deinceps fuerunt infesti non solùm bello, sed etiam hæresi, ita ut capitale fuerit odium inter Judæos & Samaritanos. Huc refer, quòd *Sennacherib*, successor parentis *Salmanassar* Hierosolymam obsedit. 2. *Reg. 18.*

11.

3350.

Captivitas Babylonica, 70 annorum, piis in populo Dei fuit molestissima: ubi ad crudelitatem Babyloniorum accessit insultatio Idumæorum, & ipsorum cum Babylonis collusio *Psal. 137.*

12.

3420.

Vexationes Persarum, quibus Judæi, ex captivitate Babylonica dimissi, fuerunt prohibiti ne urbem & templum re-

13.

ædificarent, non mediocriter sauciarunt pios. Ter autem id est factum. Et primò quidem à Cambyse impeditum fuit ædificium templi & instauratio urbis vivente adhuc Cyro *Esdr. 4. v. 5.* Deinde Xerxes seu Ahasverus prohibuit hanc ipsam instauracionem civitatis Hierosolymitanæ & politia Judaicæ *Esdr. 4. v. 6.* Huc refer machinationem Hamanis. Deniq; Artaxerxes Longimanus seu Artachasta prohibuit istam ipsam restaurationem Hierosolymorum. *Esdr. 4. v. 7.*

3783.

Persecutio Antiochi Epi, hani, quâ templum profanavit, & horribili furore sæviit in Judæos, nota est ex libris Maccabæorum.

14.

5887.

Devastationes Judæa per Romanos & Parthos illata, ab eo tempore, quo Pompejus Hierosolymam cepit, graviter sauciarunt pusillum Dei gregem, qui tum temporis erat reliquus.

15.

Anno Chr.

1.

*Herodes Ascalonita, cognomento Magnus, patravit infanticidium illud immane *Matth. 2.**

16.

31.

*Herodes Antipas decollavit Johannem Baptistam *Matth. 14.**

17.

1. 32. 33.

34. 35.

35.

36.

— *Christus multa perpeffus est à Pharisæis, & tandem cruci affixus. Vide 4 evangelistas.*

18.

— *Apostoli capiuntur & flagellantur: Stephanus lapidatur: ecclesia Hierosolymitana premitur & dispergitur. *Act. 4. 5. 7. 8.**

19.

43.

*Jacobus apostolus, cognomento Major, trucidatur ab Herode Agrippâ fratre Antipæ: & Petrus ab eodem incarceration. *Act. 12.**

20.

40.

51.

*Paulus à Judæis plurima patitur. *Act. 14. & seqq.**

21.

*Omnes apostoli variis persecutionibus sunt exerciti, partim à Judæis, partim à Gentibus: & miserè omnes sunt trucidati, excepto Johanne, quanquam hic quoque sub Traiano perhibetur occisus. Vide *Chronologiam conversionis populorum.**

22.

65.

66.

67.

Decem persecutiones sub primis ethnicis Imp. usitatè numerantur, hoc ordine:

— *Prima fuit sub Nerone, qui orientem fidem Romæ primus cruentavit, ut ait Tertullianus, à quo idem Nero appellatur dedicator damnationis Christianorum. Hæc persecutio inter alios sustulit Petrum & Paulum. Nam ille crucis, hic capitis supplicio affectus est: quanquam alii utrumque decollatum scribunt. Hoc quoque tempore Antipas, de quo *Apoc. 2.* videtur è medio sublatus. Decretum Neronis tale fuisse traditur: *Quisquis Christianum se esse cõfiteatur, ut tanquam generis humani convictus hostis, sine ulteriori sui defensione, capite plectitor.* Hic observa, Senatum quidem imperante Tiberio Christianos jussisse excedere Româ, sed impe-*

23.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

ad Commodi Imp. tempora referunt. Hic non est præterendum decretum Antonini Philosophi pro Christianis. Cùm enim legio Christianorum (quæ postea appellata fuit *κεραυνόβολος*, *fulminatrix*, in bello Germanico contra Marcomannos precibus suis victoriam à Deo impetrasset, Imperator rem omnem ad Senatum perscripsit, & ne quis Christianis deinceps molestus esset, hujusmodi decreto sancit: *Quòd si quis Christianum detulerit, hoc solo nomine, quòd Christianus sit, volo ut delatus se Christianum impunè fateatur, modò nihil ei obijciatur præter religionem, diversum: delator verò ejus vivus comburatur.*

203. *Sexta* (aliis quinta) est sub Severo. Objiciebantur hoc tempore Christianis varia crimina: quòd deos, quos ipsi Imperatores colerent, quidq; Romanum imperium ad tantam dignitatem extulissent, ipsi contemnerent, variisq; calamitatibus impietate suâ orbem terrarum funestarent: quòd caput asini pro deo colerent &c. Quæ crimina Tertullianus in apologetico diluit

236. *Septima* est sub Maximino, quo non fuit crudelius animal in terris, ut Capitolinus ait. Hanc persecutionem quidam omittunt, quòd Maximinus pastores tantùm ecclesiarum fuerit persecutus.

251. *Octava* est sub Decio, sub quo, ut ait Cyprianus, *Deo chari domo priuabantur, patrimonio spoliabantur, catenis premebantur, carceribus includebantur, bestiis obijciebantur, ignibus puniebantur.* Totæ multitudines in hâc persecutione, in solitudines & montes profugerunt, ibique fame, siti, frigore, morbis, & vi latronum sublatis sunt. Fabianus episcopus Romanus, & Laurentius Fabiani diaconus hoc diluuiio perierunt: quòd nolent prodere thesauros ecclesiæ.

258. *Nona* est sub Valeriano: in quâ Cyprianus Carthaginensis episcopus (cujus singula præpè verba spirant martyrrium) capite truncatus est. Galienus, filius Valeriani, ipse quoque una cum patre ecclesiam vexavit persecutione, quam edictis propositis relaxavit, motus calamitate patris, quo Sapor rex Persarum consensurus equum utebatur pro scabello.

303. *Decima*, eaq; vicennalis persecutio, (quæ appellatur turbo persecutionis) incipit authore Diocletiano, qui edicto publicato præcepit, ut templa atque oratoria Christianorum everterentur, libri Bibliorum sacrorum cremarentur, & qui magistratus, officii, aut dignitatis alicujus honorem fuissent adepti, de gradu turpiter deponerentur, privati verò, qui in professione religionis Christianæ perstarent, libertate privarentur. Non multò post, alio Diocletiani & Maximiani collegæ edicto mandatum fuit, ut ecclesiarum præ-

fides atque ministri in vincula traderentur, & omnibus machinis tormentisque adhibitis ad sacrificandum idolis adigerentur. Innumeri ergo Christiani martyrio coronati sunt, multis tamen præ formidine succumbentibus. Deinceps verò edicta illa Imp. de tollendis Christianis ita exasperata sunt, ut uno mense septendecim millia Christianorum (in quibus etiam fuit Serena Imperatrix) occisa referantur, exceptis exulibus. Gliscente autem indies persecutione, anno statim ejus secundo, Diocletianus & Maximianus ex ægritudine imperio se abdicant, & ille quidem Nicomedie Galerium, hic verò Mediolani Constantium Augustos declarant anno 304. *Constantius*, cui oriens obvenerat, edictum pro Christianis publicat; *Galerius* inceptam persecutionem in suis provinciis continuat, eaque in re *Maximinum* ex sorore nepotem Cæsarem cooptatum, socium habet: donec orto inter Maximinum & *Maxentium* Maximiani filium, qui Romæ imperium arripuerat, bello, persecutio Christianorum octavo, postquam mora fuit, anno, leniri & mitigari cœpit. Quamvis Maximianus paulò post ad ingenium reversus, Christianos infandis modis persequi cœperit. Galerius biennio post morbo correptus, edictum suo & Constantini nomine edidit, *Ut Christianus post hac parceretur, ac templa conventusq; darentur: simul orans, Ut ipsi solennes pro imperatore preces funderent.* Maximinus quoq; & *Maxentius* à persecutione desistunt: etsi Maximinus sexto post sui edicti promulgationem mense, Christianos rursus in oriente persequi cœpit. Accessit tandem & *Licinius*, quem Galerius Augustum appellaverat, crudelitas, quæ orientem vehementer afflixit. Tandem verò extinctis sex hostibus Christianorum, *Diocletiano, Maximiano, Galerio, Maxentio, Maximino, & Licinio*, solus Constantinus M. rerum potitus anno 323 finem diuturnæ huic persecutioni, utpote 20 annorum, imposuit. Et hæc quidem sunt decem illæ famosæ persecutiones: ex quibus alii nonam tribuunt Aureliano, vel potius ejus præfectis. Verùm Aurelianus, cum edicto de persecutione adversus Christianos promulgando subscripturus esset, divinâ ultione prohibitus fuit, & postremæ contra Samosatenum synodo Antiochenæ auctoritatem interposuit. Quidam numerant 13 persecutiones sub Imperatoribus, ita ut undecima sit sub Constantio Ariano, duodecima sub Juliano, decima tertia sub Valente Ariano.

336.

Persecutionem violentam excepit, fraudulenta, authore *Ario*. Nam Constantia Constantini M. soror, commendavit fratri presbyterum quendam Ariam, insignis pietatis nomine. Qui Constantino persuasit, Ariam gravi injuriâ affectum esse. Imperator hoc modo circumventus, stude-

337.

re Ario cœpit, ita ut tandem Ariani Athanasium Alexandrinum episcopum ecclesiâ deturbatum, Treviros in exilium expulerint. Præterea Constantinus M. jussit Arium recipi in communionem ecclesiæ. Mortuo Constantino *Constantius* filius ab anno 339 episcopos orthodoxos in exilium pel-
lere; & Arianos fovere cœpit: quam crudelitatem post annum 350 vehementius exercuit, cum extinctis duobus fratribus solus imperaret.

361.

Constantio Imp. successit *Julianus*, cognomento *Apostata*, qui persecutionem persuasionem mixtam, & proinde superioribus omnibus nocentiorum adversus Christianos movit, ut sunt verba Nazianzeni. Inter cæteros verò episcopos Athanasium imprimis persecutus est.

34.

354.

Valens Imp. initio orthodoxus, mox ab Arianis seductus, persecutionem movit, quâ *Basilus* mirabiliter fuit exagitatus. Mortuo Valente & *Valentiniano*, *Justina* conjux *Valentiniani*, quæ jampridem Arianis favebat, orthodoxos plerosque episcopos, & in his *Ambrosium* quoque *Mediolanensem* persecuta est. Tanta verò fuit immanitas Arianorum, ut longè terrius & durius orthodoxos persecuti sint, quam ulli unquam pagani fecerant.

35.

428.

Persecutio Persica instituta fuit ab *Isdigerde* Persarum rege, & continuata à *Gororane* filio. Occasionem huic persecutioni præbuit intempèstivus zelus *Audæ* episcopi, qui *Pyræum*, h. e. templum ignis in Persiâ everterat, illudque, monitus à rege, instaurare volebat. Tan us fuit æstus hujus persecutionis, ut uno tempore ceciderint 16000 Christianorum.

36.

402.

Gothi, Vandali, aliæque barbaræ nationes invadunt imperium occidentis, & ecclesiam vastant: nominatim *Athanaricus* rex Gothorum Arianus.

37.

404.

Donatiste in Africâ crudeliter sæviunt in Catholicos.

38.

428.

Persecutio Vandalica incipit, authore *Genferico*. Hoc enim duce *Vandali* ex Hispania in Africam progressi, cum partim gentiles, partim Ariani essent, in orthodoxos crudelissimè sævierunt; & qui Ariani erant, venenum illud suum, quàm latissimè, episcoporum suorum instinctu, propagarunt. *Hunericus* succedit patri *Genferico* anno 478, & in primordio regni moderatius agit, sed anno septimo horrendam in catholicos instituit persecutionem. Qui autem successerunt ei reges, etsi aliqui mitiores fuerunt erga orthodoxos, plerique tamen in Christianos sævierunt. Adèò crudelis fuit spiritus Arianicus.

39.

494.

Anastasius Imp. persecutionem movet adversus orthodoxos, qui parere volebant edicto, quo ipse, imitatus prædecessorem *Zenonem*, sanxerat, ut synodus *Chalcedonen-*

40.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

1360.

Persecutio instituta ab Antichristo Romano durat inde à tempore Wiclefi ad nostram usque ætatem. Hæc, tanquam fecundissima mater, enixa est anno 1566 Inquisitionem Hispanicam, anno 1548 Interim religionis in Germania, anno 1554 persecutionem triennem in Anglia, Bella Gallica & Germanica inde ab anno 1546, Bellum Belgicum ab anno 1568, Lanienam Parisiensem anno 1572, & alias monstrosas filias. In Gallis inde à colloquio Possiaceno anno 1562 cæsa sunt 300000 martyrum. Atque hæc sunt persecutiones piorum universales: particulares sunt innumeræ, putà quòd Cain interfecit Abelem, Esau infestavit Jacobum, Saul & Absalom Davidem, &c. Singulari autem studio hic est adnotandum, quòd nullus ferè ecclesiæ persecutor manserit impunitus. Nam, ut ab ovo ordiar, diluvium sustulit impios Dei contemptores & ecclesiæ persecutores: *Pharao*, decem plagis exercitus, unà cum suis submersus est in mari rubro: *Cuschan*, Syriæ rex, deletus est ab *Othniele*: *Eglon*, Moabitarum rex, trucidatus est ab *Ehud*, & 10000 Moabitarum sunt cæsa: *Sisera* trucidatus est à muliere: *Midianitarum* 13000 sunt cæsa à *Gideone*: *Ammonita* sunt victi à *Jephtha*: *Philistæi* molestati fuerunt à *Simone*, qui non tantum in vita ipsis nocuit, sed etiam moriendo occidit ultra 3000 Philistæorum: *Samuel* insignem victoriam adversus eosdem obtinet: *Achab* & *Isebel* cruenta morte pereunt: *Sennacherib*, filius *Salmanassar*, cæsis ab angelo 185000 suis militibus relinquit obsidionem Hierosolymorum, & paulò post à suis filiis occiditur: *Nebucadnezar* privatur usu rationis: *Cambyfes* moritur ex vulnere, quod acceperat, cum ascensuro equum decideret ex vagina gladius: *Xerxes* ab *Artabano* est interfectus: Persæ sub *Artaxerxe Longimano* vincuntur ab Atheniensibus: *Antiochus Epiphanes* occiditur: *Pompejus* miserè perit: *Herodes Ascalonita* propter suspicionem insidiarum occidit tres filios, *Antipatrum*, *Aristobulum* & *Alexandrum*: *Herodes Antipas* relegatur in Gallias: *Judæi* osores & persecutores Christi & apostolorum puniuntur obsidione & excidio: *Herodes Agrippa* obit phthiasis: *Nero* ictu gladii seipsum transfodit: *Domitianus* procurante uxore interficitur à libertis: *Trajanus* molestatur seditionibus Judæorum & subito corripitur resolutione membrorum, & stupore corporis, quem excepit aqua intercus: *Adrianus* experitur seditiones Judæorum: *Decius* cum toto exercitu cæsus est à Gothis: *Valerianus* à *Sapore* rege Persarum victus est, & captus anno ætatis septuagesimo, & in servitute perpetua consenuit, ita quidem, ut *Sapor* equum conscensurus, *Valeriani* cervice incurvata pro scabello usus fuerit: *Diocletianus* ex tristi ægritudine infu-

lam

lam imperii commutavit vitâ privatâ: *Galerius* foedo ulcere circa pudenda corripitur: *Maxentius, Maximinus, & Licinius* vincuntur à Constantino M: *Julianus apostata* in prælio adversus *Perfas* lethaliter vulneratus manum sanguine implevit, illumque in aërem projecit; his verbis ad Christum additis, *Vicisti Galilae: Valens* insigni prælio à Gothis superatus vivicomburio honestatur: *Cosroës II.* à filio Syroë crudelissimè interficitur: *Gothi & Vandali* variis bellis conficiuntur: *Mahumedani* perpetuis bellis exagitantur: *assecta antichristi Romani* variis quoque & difficilibus bellis implicantur in Germania, Belgio, Gallia, & alibi.

XXIX. Chronologia conciliorum.

Concilia V. T. cœperunt ex quo institutus fuit à Deo Sænatus ille, qui appellatur Sanhedrin, sive Synedrium, itemque Consistorium: quod fuit magnum, & parvum. *Synedrium magnum* constabat ex LXXI Senioribus Num. 11. & plenè constitutâ politiâ Mosaicâ erat Hierosolymis. *Synedrium parvum* constabat XXIII sapientibus, eratque collocatum in portâ cujuslibet civitatis, juxta textum *Deut. 16. v. 18.* Quòd si civitas non habebat centum & viginti homines, constituebantur in eâ tantùm tres judices. In N. T. magnum illud Sanhedrin paulò ante Christi tempora adhuc vigit. Nam Herodes primo anno, nativitatis Christi coacto Sanhedrin quæ sivit ex principib. sacerdotum & scribis populi, ubi Christus nasci debeat: & illi rectè responderunt ex scripturâ propheticâ, *In Bethlehem.* Atque hoc fuit legitimum concilium, etsi malo animo fuit coactum ab Herode. Illegitima fuerunt seqq. concilia. 1. *Sanhedrin illud Johan. 11.* quo agitarunt consilium contra Christum. 2. *Sanhedrin,* quod Christum condemnavit. 3. *Sanhedrin,* quod *Act. 3. & 4.* fuit coactum contra apostolos. 4. *Sanhedrin Act. 5.* quod itidem fuit coactum contra apostolos. 5. *Sanhedrin Stephani,* ut appellatur: de quo *Act. 6.* Sextum Sanhedrin est Pauli *Act. 23.* Septimum est Jacobi minoris, de quo Josephus lib. 20. Octavum est Matthiæ apostoli, de quo in vitâ ejus. Nonum est Zachariæ, & decimum fuit habitum eo anno, quo urbs fuit excisa: de quo utroque Josephus Sed de hujusmodi conciliis nobis non est animus agere: sicut nec de conventu Mariæ, Elisabethæ, Zachariæ, aliorumque piorum *Luc. 1. & 2.* aut electione Matthiæ *Act. 1.* aut ordinatione septem diaconorum *Act. 6.* aut conventu piorum in domo Cornelii *Act. 10.* Etsi enim hi conventus à quibusdam habentur pro conciliis sive synodis: tamen hoc sit pa-

tum accuratè, cùm concilia nominentur conventus, in quibus congregantur præsidēs ecclesiarum vel ex toto orbe Christiano, vel ex unius regionis provinciis, ad tractandum de causâ ecclesiæ: unde concilia sunt alia generalia & œcumenica, alia specialia & provincialia. De his itaque agamus.

Anno Chr.

50.

Apostoli habent concilium œcumenicum & catholicum *Act. 15*: quod est primum in N. T. Christianum concilium. Quæ hoc secuta sunt concilia, disparantur in quinque classes, hoc modo:

In primâ classe sunt concilia ante concilium Nicenum ab anno Chr. 198 ad an 316.

198.

Victor episcopus Romanus per literas efficit, ut hoc anno passim concilia cogantur, & ipse synodum ex presbyteris & diaconis Romanis colligit. Fuit autem in his conciliis disputata quæstio, An pascha celebrandum sit die Dominico qui proximè sequitur decimam quartam lunam mensis Nisan, vel more Judaico quâcunque feriâ septimanæ, primò post æquinoctium vernalis plenilunio? Affirmativam primæ partis defenderunt *Synodus Romana, Casariensis, Pontica, Achaica, synodus apud Oestrenam*, & aliæ satis obscuræ. Negativam ejusdem partis sustinuit *synodus Asiatica, in quâ Polycrates Ephesiorum episcopus convocatis innumeris ex viciniâ episcopis communi omnium consensu decrevit, pascha recepto in Asiâ more, nullâ habitâ ratione diei Dominicæ celebrandum esse. Synodus Gallicana* etsi decrevit, pascha die Dominico celebrandum esse: *Irenæus* tamen, præses synodi, se opposuit postea *Victori*, quòd is Asiaticas ecclesias ob diversam paschæ celebrationem excommunicaret.

Prima classis conciliorum ante synodum Nicenam.

217.

Synodus Africana decretum condit de rebaptizandis hæreticis ad ecclesiam catholicam redeuntibus. Cujus erroris author & suggestor fuit *Tertullianus*: quem postea secutus est *Cyprianus*.

237.

Synodus Arabiana celebratur Philadeliæ, præside *Origene*.

240.

Synodus Arabiana II præside *Origene* damnat errorem illorum, qui aiebant animas cum corporibus interire & resurgere.

250.

Synodus Africana II authore & præside *Cypriano* cogitur contra *Novatum*, & decernit lapsos in persecutione aliquâ, si repiscant, recipiendos esse: illis verò, qui propter ægritudinem non possint explere curriculum pœnitentiæ, sub exitum vitæ pacem communicandam esse.

252.

Synodus Africana III ab ecclesiâ ejicit *Felicissimum*, presbyterum factiosum & sceleratum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

- rator ædificaverat. Eodem tempore habetur *synodus Carthaginensis* præside Grato ejus loci episcopo.
337. *Synodus Antiochena* circa finem Constantini M. deponit Eustathium laudatissimum ecclesiæ Antiochenæ episcopum adulterii falsò accusatum.
339. *Synodus Romana* confirmat fidem Nicenam.
340. *Synodus in oriente*, triennio post reditum Athanasii ad ecclesiam Alexandrinam cudit formulam fidei, quæ reverà fuit Ariana, ut ut illius episcopi voluerint videri ab Ariansimo alieni.
341. *Synodus Antiochena* authoribus Arians celebratur: & secunda Antiochena ab iisdem an 346.
346. *Synodus Agrippinensis*, seu Colonienfis, damnat Euphratam episcopum Coloniensem, qui deitatem Christi negabat.
346. *Synodus Romana* denuò confirmat fidem Nicenam, & damnat Arianismum.
347. *Concilium Sardicense* 370 episcoporum in Illyrià in integrum restituit Athanasium & Marcellum.
348. *Synodus Hierosolymitana* restituit Athanasio suam dignitatem & communionem.
349. *Alexandrina synodus* coacta ab Athanasio confirmat testimonia de ipsius innocentia.
351. *Synodus Syrmienfis* Arianorum celebratur in Pannoniâ: ubi Osius Cordubensis verberibus cogitur ad subscriptionem. Phouus in illâ synodo fuit convictus & damnatus. Contra hanc synodum fuit alia habita in Oriente.
355. *Concilium Mediolanense* præsentente Constantino in exilium pellit episcopos, qui damnationi Athanasii subscribere noluerunt: quales fuerunt Hilarius, Osius, Paulinus, &c.
356. *Concilium Arelatense & Biterrense* in Galliis decernit, vel potius petit, ut priusquam decreto in Athanasium subscribere cogatur, de fide ipsius inquirat. Sed Valens ejusque socii prius damnationem Athanasii extorquent. Ab hoc partium conflictu Paulinus agitur in exilium & Hilarius damnatur.
357. *Synodus Ancyrana* expellit Eudoxium ex ecclesiâ Antiochenâ.
359. *Synodus Ariminensis & Seleuciana* eodem tempore frustra se opponit Arians, quorum antesignani Valens, Eudoxus, Ursacius, Acacius, & alii, contendebant, homousii vocabulum è medio tollendum esse. Tandem prævalent Ariani, & favore Constantio ejiciunt episcopos occidentales, qui sententiæ suæ subscribere volebant, è quibus fuit Hilarius. Postea ser recipiunt in orientem, & *Synodo Nicenâ* indictâ, plerosque in suam sententiam trahunt.
360. Acacius consensu Imp. Constantii convocat synodum

An. Christi.

Constantinopolim ex episcopis Bithyniæ. Ibi decernitur, homousii vocabulum esse tollendum, & Filium Patri similem esse dicendum. Qui subscribere recusarunt, in exilium sunt missi. Synodo huic interfuit Ulfilas Gothorum episcopus.

361.

Synodus Antiochena indicitur ab Acacianis. Eodem tempore Constantius *ibidem* cogit frequentem synodum, ubi Meletius se opposuit Arianis. Porro sub Constantio (non autem Sylvestro I Papâ) celebratum est *concilium Gangrense* contra Eusebium Sebastianæ in Armeniâ episcopum, qui erat Pneumatomachus.

361.

Synodus Alexandrina initio imperii Juliani, cum permissu ejus redirent episcopi orthodoxi ad suas ecclesias, confirmavit Nicenam fidem. Ibi adfuit Athanasius.

361.

Macedoniani crebra cogunt concilia.

363.

Acaciani congregant *synodum Antiochia*, & vocabulum homousii recipiunt cum decretis concilii Niceni. Hinc dicitur *synodus Antiochena Arianorum conversorum*: quam alii existimant, illos in gratiam Jovianii Imp. hoc fecisse.

363.

Athanasius auspiciis Joviani Imp. convocat *synodum Alexandrinam*, quæ decernit fidem Nicenam apostolicis dogmatis esse consentaneam. Imperator sententiam synodi confirmat, & ecclesis de frumento prospicit.

364.

Synodus Laodicensis post mortem Imp. Jovianii decernit multa superstitiosa de disciplinâ ecclesiasticâ.

365.

Synodus in Illyrico, coacta à Valentiniano & fratre ipsius Valente, Arianâ labe nondum infecto, confirmat fidem Nicenam.

365.

Synodus Lampsacena, in angusto Hellesponti, veram fidem de Trinitate confirmat. Accusantibus autem Arianis episcopis orthodoxos propter decretum hoc synodicum apud Valentem Imp. ipse omnia acta rescidit, & orthodoxos, qui in ipsius potestate erant, in exilium ire iussit.

365.

Macedoniani conversi, qui cum Liberio episcopo Romano in gratiam redierant, convocant *synodum Siculam & Tarsensem*, & Eusebius unâ cum suis *Tyanensem*, atque fidem homousii confitentur, & formulam Nicenam confirmant.

365.

Valens Imp. in *synodo Nicomediensi* cogit Eleusium Cyzicenum episcopum Macedonianum ut subscribat fidei Arianorum.

367.

Circa hæc tempora diversæ synodi in *Galliâ & Hispaniis* sunt celebratæ, in quibus Arianii sunt damnati, putà Valens, Ursacius, Auxentius, Gajus &c.

368.

Synodus Romana sub Damaso damnat Auxentium episcopum Mediolanensem Arianum, & confirmat fidem Nicenam.

Anno Chr.

370.

Synodus Illyrica confirmat fidem Nicenam.

375.

Synodus Valentina in Galliis ordinat quædam insulsa. v.g. ne digamis ordinatio ad sacerdotium conferatur.

380.

Synodus Romana alia, itidem sub Damaso, damnat Apollinarem, ejusque discipulum Timotheum, & reliquos ipsius sectatores. Reiterat etiam Arii, Sabellii, Macedonii, Eunomii & Photini damnationem.

381.

Synodus Casaraugustana damnavit Helvidium, Priscillianum, & illorum sectatores. Eodem anno Theodosius M. convocat synodum *Constantinopolim*, quæ est secunda œcumenica. Fuit coacta contra Macedonium & alios Pneumatomachos. Inter alia decernitur, reddendas & committendas esse ecclesias omnès illis, qui unam SS. Trinitatis divinitatem confiterentur. Post hæc constituitur, episcopum Constantinopolitanum eminentiam proximam post Romanum obtinere debere. Ordinati etiam sunt patriarchæ, iisque certæ provinciæ attributæ. Eodem anno *Synodus Aquileiensis* (cui etiam interfuit Ambrosius) damnavit Palladium Arianum, & examinavit Secundianum atque Attalum propter Arianismi suspicionem.

382.

Theodosius à Damaso sollicitatus *synodum* indicit *Roma*, quæ à Theodoro to appellatur maxima. Inter alia decretum fuit, ut decimæ & primitiæ à fidelibus solverentur.

383.

In *synodo Constantinopolitana* Theodosius reprehendit & dilacerat formulas Arianorum & Eunomianorum, solam verò Homousianorum probat.

383.

Novatiani cogunt synodum *Angari*, quod est oppidum in Bithyniâ, & concludunt non esse faciendum schisma ob dissonantiam celebrandi paschatis hoc vel illo tempore.

384.

Synodus Burdegalensis jussu Maximi Imp. damnat Priscillianistas. Maximus censet Priscillianum cum sociis capitis dampnari oportere.

386.

Synodus Treverensis damnat Thacium episcopum, socium Priscilliani.

390.

Concilium Carthaginense II sancit coelibatum sacerdotum.

393.

Concilium Hipponense celebratur: item *Bagajense* Donatistarum.

397.

Concilium Carthaginense III confirmat statuta concilii Hipponensis. Augustinus Hipponensis episcopus illi interfuit. Eodem anno celebrata fuit *synodus Tauritanensis*.

398.

Synodus Carthaginensis IV sancit decreta 104, in quibus multa sunt puerilia.

399.

Epiphanius in *synodo Cyprî*, & Theophilus Alexandrinus in *synodis Alexandrinis* damnant scripta Origenis.

400.

Synodus Carthaginensis V inter alia decernit, ut sacerdotes

& Levi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. Christi.

450.

Leo Magnus, Papa, celebrat aliquot *synodos Roma*, quibus irrita habentur decreta synodi Ephesinæ I I.

451.

Concilium Chalcedonense, quod est œcumenicum quartum, episcoporum 630, habetur sub Martiano Imp. contra Eutychem & Dioscorum, atque ad destruendam synodum Ephesinam I I.

453.

Concilium Arelatense III habetur.

461.

Concilium Veneticum 16 canonibus sancit disciplinam ecclesiasticam. Hoc tempore habetur *concilium Carpentoræense* in Gallia de bonis ecclesiasticis: item *Turonense*.

465.

Ab hoc anno usque ad 513 *Roma* habentur novem *synodi*, è quibus secunda an. 484 damnavit Acacium Constantinopolitanum: quarta an. 494 ecclesiæ Romanæ attribuit primatum: sexta an. 501 ex præcepto Theodorici regis Italiæ cognovit causam Symmachi papæ: septima an. 502 tractavit de conservandis bonis ecclesiæ: nona an. 513 egit de invasoribus rerum ecclesiasticarum.

485.

Hunericus Vandalorum & Alanorum rex convocat *Homousianos* ad *concilium Carthaginense*, ut disputarent cum Arianis. Sequutum est regis edictum de persequendis orthodoxis.

505.

Concilium Agathense celebratur.

510.

Sidonensis synodus indicitur ab Anastasio Imp. ad subvertendum decreta synodi Chalcedonensis.

512.

Synodus Aurelianensis celebratur in Galliâ propter corruptum ecclesiastici regiminis statum, & dissolutionem disciplinæ.

514.

In *synodo apud Heracleam* conveniunt 200 episcopi: qui ab Anastasio Imp. & Timotheo Constantinopoleos episcopos illusi, te infectâ discedunt.

515.

Epaunenense concilium celebratur in Burgundiâ: an. 516 *Tarraconense* in Hispaniâ: 517 *Gerundense* itidem in Hispaniâ, - itemquæ *Casaraugustanum* in Tarraconensi provinciâ.

525.

Synodus Ilerdensis celebratur in Hispaniâ: & *Valentina* ibidem.

531.

Concilium Toletanum II celebratur: an. 534 *Aurelianense II*: an. 538 *Aurelianense III*: an. 541 *Avernense*: an. 546 *Aurelianense IV*.

550.

Concilium Constantinopolitanum secundum, quod est quintum œcumenicum, sub Justiniano Imp. comprobatur quatuor priora œcumenica, & damnat Anthemium, Theodorum & Origenem, constituitque quod Maria sit *θεοτόκος*. Alii collocant in an. 553. Duravit biennium.

560.

Ab hoc anno usque ad an. 680 celebratæ sunt sequentes synodi: an. 560 *Parisiensis I*: 568. *Turonensis* & *Lucensis*: 570

n. Christi.

Lugdunensis: 571 *Braccarenfis* in Lusitaniâ: 572 *Braccarenfis* II: 580 *Parisiensis* II, & *Gradenfis*: 582 *Matisconensis* I: 585 *Lugdunensis* II: 588 *Cabillonensis*: 589 *Toletana* contra Arianos, quos Leander pontifex Hispalensis ita confutavit, ut Recaredus rex Hispanorum Gothicus, qui patri Leonegildo Arianæ sectæ defensori successerat, unâ cum proceribus & omni gente suâ renuntiaret paterno errori: 590 *Hispalensis*: 593 *Matisconensis* II: 599 *Valentina*: 598/*Romana*: 601 *Anglicana*: 602 *Piſtaviensis*, in quâ abbatissa accusatur, quòd in monasterio virum pro fœminâ habeat muliebri veste indutum, & alium quendam puerum: 606 *Concilium Romanum*, in quo Bonifacius III promulgat privilegium Phocæ (cujus paricidium approbaverat) de primatu ecclesiæ Rom. quem patriarchæ Constantinopolitani hætenus impugnaverant: 610 *Synodus Romana*, in quâ Bonifacius IV instituit festum omnium sanctorum, postquam ab Imp. impetrasset Pantheon, in quo collocavit Mariam virginem in locum Cybeles: 614 *synodus Bavarica, Francica & Burgundica* sub Clothario rege Franciæ contra novas ceremonias, quibus Columbanus & Gallus an. 600 cœperant populum sanguine Christi redemptum in servitutem redigere atque onerare contra instituta majorum: 615 *synodus Antisiodorensis* in Galliâ *Lugdunensis*: 619 *Hispalensis* sub Isidoro contra hæresin Acephalorum: 633 *Toletana* IV: 634 *Toletana* V & VI: 640 *Lateranensis* sub Heraclio: 650 *Lateranensis Romana* alia contra Paulum Constantinopol. episcopum monotheletam, & edictum Constantini Imp. quo nec unam, nec duas in Christo voluntates aut operationes confitendas imperaverat: 652 *Toletana* VII: 655 *Toletana* VIII: 656 *Toletana* IX: 658 *Toletana* X: 664 *synodus Britanica*, in quâ fuit actum de observatione paschæ, tonsurâ clericorum, & aliis pontificiis ceremoniis, quas Angli & Scoti inde ab apostolorum temporibus ignorabant: 675 *Toletana* XL & *Braccarenfis* III.

Quarta classis conciliorum est ab anno Christi 680 ad an. 1519.

680.

Synodus Anglicana approbat quinque concilia universalis. Hoc quoque tempore habetur *concilium Romanum & Mediolanense*: de quibus vide Chronolog. symb.

680.

Synodus sexta generalis, quæ est *Constantinopolitana* III, sub Constantino Pogonato damnavit Monotheletas. Dicitur alias *Trullana*, quia post 27 annos, videl. an. 707 Justinianus II Imp. Patres revocavit ad synodum Constantinopolitanam in loco sacri palatii, qui dicitur Trullus, ut conderent canones synodicos, quod omissum erat sub Constantino. Dicitur etiam *πενθέκτη* & *quinisexta* seu *quinisena*:

Quarta classis conciliorum à synodo Trullanâ ad an. Chr. 1519.

quia assumpsit quosdam canones concilii œcumenici V. Permissum fuit in hâc synodo, ut sacerdotes ducerent uxores: & ecclesia Romana satis acerbè fuit notata. Quæ quidem causa est, quòd nonnulli papæ, nominatim Sergius, rejecerint; & erraticam appellaverint hanc synodum: quæ nobis est œcumenica ultima. Alii perperam addunt septimam, videlicet Nicenam II: quo nomine alii insigniunt Constantinopolitanam IV sub Constantino Copronymo.

680.

Concilium Toletanum XII celebratur: 683 *Toletanum XIII*, & paulò post usque ad an. 695. *Toletanum XIV*, *XV*, *XVI* & *XVII*: 698 *Aquileiense*, quod in dubium vocavit Concilium V universale, quòd videlicet Maria sit θεοτόκος. Sed reductum est à Sergio ad saniolem mentem.

710.

Synodus Londinensis stabilit cultum imaginum & cœlibatum sacerdotum.

712.

Constantinopolitana IV abolet imaginum usum. Huic opponitur *Synodus Romana* à Constantino Papâ.

721.

Gregorius II Papa celebrat *synodum Roma*.

723.

Bonifacius celebrat *synodum Moguntia*, in quâ plurimè ritus Papistici sunt stabiliti, sub eâ specie, ac si Germani & Galli à paganismo ad Christianismum hoc modo adducantur. Hinc alii Bonifacium appellant apostolum Germanorum, alii corruptorem religionis orthodoxæ.

725.

Synodus orientalis in Syria, authore Damasceno, defendit venerationem imaginum, & Imperatorem Leonem ferit anathemate, quòd imagines è templis tolli iussisset.

730.

Synodus Constantinopolitana sub Leone Imp decernit, sanctorum intercessionem esse fabulam, imaginumque ac reliquiarum cultum & adorationem esse meram idololatriam. Gregorius III an 733 *Roma* celebrat *antisynodum*, in quâ damnat Leonis decretum, ipsumque excommunicat. Ob huius synodi & Pontificis auctoritatem *Roma* cum totâ Italiâ & occidente ab obedientiâ Leonis recessit, tributaque & vectigalia ei amplius reddere detrectavit.

734.

Synodus Augustana confirmat fidem & obedientiam sedis Romanæ.

742.

Synodus Romana celebratur: anno eodem *Francica*, ubi omnium primò in tomis conciliorum habetur annus ab incarnatione Christi: 744 *Britannica*, contra Sodomiticas libidines cleri Anglicani: anno eodem *Sveffionensis*, ad recuperandam regulam ecclesiasticam.

755.

Synodus Constantinopolitana IV, sub Constantino Copronymo, 338 episcoporum, denuò sancit imagines sanctorum in templis non esse habendas. Hanc *VII OEcumenicam* vocarunt.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

845.

Celebratur *synodus Meldensis*.

848.

Rabanus Maurus jussu Lotharii Imp. & Ludovici regis Germaniæ indicit *synodum Moguntia*, in quâ Godescalcum presbyterum tanquam hæreticum de libero arbitrio, prædestinatione, & sanguine Christi malè sentientem refutat.

853.

Celebratur *synodus Romana* ad instaurandum disciplinam ecclesiasticam: & *Sveffionensis*: an. 855 *Valentina*; *Ticinensis*, de statu ecclesiæ; item *Constantinopolitana* de conjunctione ecclesiarum orientis & occidentis.

864.

Celebratur *synodus Metensis* & *Aquagrana*. In illâ Thietberga uxor Lotharii regis Lotharingiæ arcetur à matrimonio, & pœnitentiæ subicitur: in hac Lotharius accipit jus ducendi aliam uxorem.

865.

Synodus Romana damnat acta synodi Metensis & Aquisgranensis.

866.

Synodus Francica jubet Lotharium cum uxore legitimâ reconcitari sub pœnâ excommunicationis.

866.

Synodus Constantinopolitana approbat cultum imaginum sub Michaelè Imp. presentibus legatis Nicolai Papæ: & quòd Ignatius justè amotus, & Photius rectè surrogatus sit, decernit. Nicolaus Papa in *synodo Romanâ* rescindit acta synodi Constantinopolitanæ, quòd quædam contra principatum Romani Pontificis erant inserta.

868.

Synodus Wormatiensis edit symbolum & canones 80.

869.

Photius in *synodo Constantinopolitanâ* curat librum à se scriptum adversus tyrannidem Romani Pontificis à pluribus comprovincialibus episcopis subscribi.

870.

Basilus Imp. indignè ferens, quòd à Photio ob parricidium Michaelis communiōne prohiberetur, quærit in *synodo Constantinopolitanâ*, an Photius potuisset jure succedere Ignatio in exilium pulso? Pronuntiatur, Photio amoto Ignatium restituendum esse: cui sententiæ si nolit Photius acquiescere, licere ipsi coram Pontifice Romano contra Ignatium instituere actionem: Quid sit? Adrianus II legatos Photii & Ignatii audit in *synodo Romanâ*, & librum Photii à comprovincialibus subscriptum, pedibus omnium conculcatum exurit, ipsumque cum sociis anathematizat.

870.

Synodus apud Acciniacum coercet parrhesiam Hincmari archiepiscopi Rhemensis (quam adversarii appellant petulantiam) qui scripserat contra Cæsaro-Papatum Romanum.

871.

Synodus Constantinopolitana (quam aliqui dicunt œcumenicam octavam) Photio pulso restituit Ignatium in patriarchatum, præsidentibus Adriani Pontificis legatis. Omnes ibi obligantur ad obedientiam Romanæ sedis: subscribentes

intromittuntur, recusantes, cum ignominiâ foris relinquuntur. Bulgari recens ad fidem conversi, quærunt in isto concilio, utri ecclesiæ se debeant adungere, Romanæ vel Constantinopolitanæ. Quidam ex Græcorum episcopis conqueruntur apud Imperatorem de tyrannide Papæ. Legatos domum euntes Sclâvi capiunt, & bonis omnibus, atque authentico exemplari, in quo omnium subscriptiones erant, privant.

871. *Synodus Coloniensis*, recitatis de libro epistolis Pauli ad Timotheum & Titum, sacerdotes & episcopos avariis, Veneri venturique deditos ignominiâ notat, & tubu movet.

876. Celebriatur *synodus Pontigonensis*, in quâ lecta est præsentate Imp. Carolo Calvo epistola Papæ de primatu Ansegisi Senensis episcopi, ut quoties utilitas ecclesiastica dictaret, ipse apostolicâ vice per Gallias & Germanias frueretur.

878. *Synodus Trecanensis* excommunicat eos, qui in Italiâ occupaverant loca ecclesiæ Romanæ.

881. *Synodus Macrensis* celebratur: an. 887 *synodus Coloniensis* promulgat 6 capitâ: an. 888 *synodus Moguntina* exigit decimas sub pœnâ excommunicationis, & conjugium presbyterotum æquè ac fornicationem damnat.

890. *Synodus Metensis* exigit decimas, fert sententiam de quibusdam facinorosis, jubet ne sacerdotes in domo suâ habeant fœminam, nec matrem, nec sororem, neve clericus arma portet, vel indumenta laicalia: denique concludit, quia unus sit Deus & unum baptisma, ut infantem non nisi unus è baptismatis fonte suscipiat.

895. Celebratur *Synodus Triburiensis*: an. 900 *Ravennatensis synodus* acta Stephani VI Papæ publicè omnibus spectantibus cremat, & acta Formoli Antipapæ probat.

905. *Dua synodi Gallicana* habentur Rhemis de bonis ecclesiasticis.

916. Celebratur *Synodus Altheimensis*: an. 927 *Duisburgensis*: 935 *Erfurdensis*: 943 *Bonnensis*: 948 *Ingolheimensis*: 951 *Augustana*: 958 *Ravennatensis*, & *Ingelheimensis* II.

962. Otho Magnus Imp. habet *synodum Romæ*, quâ deponitur Johannes XII Papa, quòd juramentum Imperatori præstitum non servasset, aureas cruces & calices scottis distribuisse, Zachæum denique virum reprobatum, & divinarum humanarumque rerum inscium consecrasset episcopum, & Hungaris destinasset, ut suis concionibus ipsos in Imperatorem instigaret. Electus itaque est Leo VIII, qui Othoni ejusque successoribus facultatem dedit ordinandi Pontificem, & eligendi successorem. Johannes congregat *Romæ Antisynodum*, & Leonem anathematizat. Johan-

- ne XII è rebus humanis sublato, cum Romani Benedictum elegissent, Imperator Romam rediens in *synodo* restituit Leonem, Benedicto in exilium relegato Hamburgum.
967. Otho Imp. *Roma*, Pontifice Johanne XII in sedem reposito, *synodum* celebrat, in qua urbem Romam & exarchatum Ravennæ Papæ reddit.
970. Nicephorus Phocas celebrat *synodum Constantinopoli*, quod Polyeuctus patriarcha improbarer ipsius conjugium cum viduâ Romani antecessoris sui.
972. Celebratur *synodus Ingelheimensis*: 975 *synodus Vintoniensis* in Angliâ asserit conjugia sacerdotum: 977 *Constantinopolitana synodus* deponit Scamandrenum patriarcham: 992 *synodus Sylvanectensis* cognoscit in causâ Arnulfi, qui an. 995 è carcere dimissus restituitur in sedem dignitatis suæ à *synodo Rhemensis*: 1002 Henricus II Imp. in *synodo Metensi* arguit episcopos, quod non improbassent conjugium Conradi Austrasiorum ducis cum Mathilde sanguine sibi proximâ: 1007 idem Imp. in *synodo Francofurtensi* studet erigere episcopatum Bambergæ: 1016 idem Imp. *Aquigrani* indicit *synodum*, ubi tractatur de rep. pacandâ, & irâ Dei placandâ per jejunia, solennes eleemosynas, & similia.
1017. *Synodus Noviomagensis* deliberat de instaurandâ religio- ni: 1022 *Gandesheimensis synodus* Hildesiano talvat suum jus contra Moguntinum: eod. an. *synodus Salegunstadenensis* componit disensionem divinatorum officiorum: an 1024 celebratur *synodus Francofurtiana*, in qua Moguntinus cedit de suâ sententiâ contra Hildesianum: 1030 *Tiburienensis* præsentè Imp. agit de observatione jejuniorum.
1046. *Synodus Sutrii* consensu Imp. Henrici III eligit Clementem II, tribus Pontificibus profligatis. Ibi iurejurando obstringuntur Romani, ut à Pontificum electione in posterum abstineant. Sutrio *Romam* venientes, Clemens consecratur, Henricus imperatoris insignis decoratur: tum ad ecclesiæ reformationem, quæ per 200 annos ægrotare dicebatur, convertuntur, & in *synodo* improbant nundinationem sacrorum ordinum.
1048. Henricus III Imp. in *synodo Mersburgensi* tractat de electione Papæ, & collatione episcopatum in Germaniâ:
1049. Celebratur *synodus Rhemensis*: an. 1050 *synodus Moguntina* præsentè Imperatore prohibet Simoniam & conjugia sacerdotum, & statuit, ne clerici alant canes aut aves ad venationem, neve secularia negotia & turpia lucra exercent.
1050. *Synodus Vercellensis* damnat sententiam Berengarii, qui transubstantiationem in Missâ negabat *Varia synodi* hinc inde de hâc controversiâ institutæ sunt à Leone IX Papâ.
1051. Leo IX in *synodo Romanâ* excommunicat Gregorium

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. Christi.

communicatis. Qui sint Simoniaci, ex antecedentibus patet.

1076. In *synodo Wormatiensi* Henricus IV Imp. & 26 episcopi censent deponendum esse Gregorium VII, eoque nomine ad ipsum scribunt. Decretum hujus synodi comprobatum est in *synodo Ticinensi* seu Papiensi ab episcopis Galliarum & Italiae non paucis.

1076. Gregorius VII Henricum IV Imp in *synodo Romanâ* excommunicat, adductâ hâc ratione, quòd Romani rerum domini & imperium & p̄t̄ificatum, in quos libuerit, transferre possint. Dum hæc geruntur, Rulandus Parmensis sacerdos defert ad Hildebrandum concilii Wormatiensis decretum, quo Papa magis fuit exasperatus.

1076. Publicatâ Imperatoris excommunicatione proceres in *concilio Oppenheimensi* deficiunt ab Henrico: qui tandem Romam tendit, ibique precibus & lachrymis ægrè obtinet ab Hildebrando ut laxet anathematis vinculum. Eod. anno *comitia Triburiana* abrogant imperium Henrico.

1080. Episcopi & proceres ex Italiâ & Germaniâ in *synodo Brixienſi* decretum faciunt de deponendo Hildebrando.

1081. Henricus IV Româ captâ & Hildebrando elapso *concilium* ibi indicit, electo Clemente III.

1085. *Moguntina synodus* cogitur contra Hildebrandum.

1087. Victor III in *synodo Beneventanâ* damnat antipapam suum Clementem III, item qui à seculari potestate dignitates ecclesiasticas accipiunt, quiq̄ue illas dant, seculares.

1087. In *synodo Garstungenſi* Conradus Trajectensis orationem habet contra tyrannidem sedis Romanæ, & pacem suadet.

1088. In *synodo Moguntinâ* Imperator, proceres & episcopi sectam Hildebrandi explodunt & damnant. Sed Gregoriani anticipant concilium Moguntinum, & in *antisynodo Quedlinburgensi* creant Urbanum II, qui Romanis diffidens, aliquot *synodos* indixit ad *Melphim, Trojam, Placentiam & Turonem*, inque illis acta Hildebrandi confirmavit.

1095. Urbanus II celebrat aliam *synodum Placentia*, cujus decreta combussit *synodus Romana*. Idem Urbanus eodem anno indixit *concilium Claromontanum*, ubi decreta fuit expositio in terram sanctam.

1098. Hoc anno & seqq. celebrantur hæc synodi. *Rhotingamensis* iudicat Anselmum Cantuariensem episcopum in regem blasphemum, quòd Romanum Papam agnoscat summum pontificem: & omnes Angliæ episcopi à fide & obedientiâ ejus recedunt. In *Barenſi* Anselmus convincit Græcos de processione Spiritus S. perperam sentientes. In *Romanâ* Urbanus II excommunicat laicos, qui investituras ecclesia-

rum

An. Christi.

rum dant, & clericos qui ab illis accipiunt. In *Parisiensi* designantur ad expeditionem in terram sanctam circiter centum milia, postquam Alexius Imp. Urbano II literis exposuisset rabiem Turcarum.

1102.

Romana synodus cogitur ad tollendum schisma inter Imperatorem & Papam. Papa ferens iudicium ipse pars & iudex fuit contra Imper. absentem.

1102.

In *synodo Londinensi* Anselmus primò prohibet uxores sacerdotibus in Angliâ. Sequenti anno innumerabiles Sodomitas invenit.

1105.

In *synodo Florentinâ* Paschalis II Papa reprimit Florentinum episcopum, qui palam alleverabat antichristum jam existentem, quia videbatur in ecclesiâ tot mala fieri. In eodem concilio Papa excitavit Henricum V ad arma contra Henricum IV. Imp. Eod. anno in *synodo Northusianâ* conjurant episcopi & prælati cum Henrico V adversus patrem ipsius.

1106.

Synodus Moguntina aufert Henrico IV invito insignia imperialia. Eod. an. in *synodo Warstallensi* Paschalis II pallia episcopis Germaniæ immutat.

1107.

Paschalis II indixit *Synodum Treca* propter investituras. Sed Henricus V ipsi contradixit, & quàm potuit maximo apparatu Italicam expeditionem meditatus est.

1107.

Anselmus in *synodo Lincolnensi* impedivit, ne quispiam per manum laicam episcopatum vel abbatiam acciperet. Idem in aliâ *synodo Anglicanâ* sanctiones fecit de cœlibatu sacerdotali.

1108.

Paschalis II indicit *synodum Beneventanam* propter investituras.

1110.

In *synodo Romanâ* Papa sibi sancit investituram. Id verò non ratum habet imperator, qui anno IIII Romam proficiscens reconciliatur Papæ, & ab illo solenniter accipit privilegium de investiturâ per anulum & virgam in suo regno. Eodem anno Paschalis habet *synodum Beneventi & Cyperani*.

1112.

Synodus Romana damnat privilegium de investiturâ Cæsari datum: quod Paschalis queritur se concessisse ad tempus, ut liberaretur ab ipsius insidiis & vi. Eod. anno Anselmus in *synodo Londinensi* decernit, nullas dignitates ecclesiasticas à manu laicorum sumendas.

1115.

Henricus V à Pontifice excommunicatus *synodum* indixit *Moguntia*, unde cum periculo vitæ evasit. Eod. anno Henricus V excluditur *synodo Colonensi*, & iterum excommunicatur.

1116.

Paschalis II celebrat *Roma synodum* de investiturâ & excommunicatione Imperatoris: qui exercitu conscripto Romanam venit, fugiente Papâ in Apuliam. In eadem *synodo* Pa-

An. Christi.

- schalis concedit privilegium Casnensi abbati, ut abbas abbatum nominetur.
1118. Gelasius Papa in *synodo Capuanâ* damnat Cæsarem cum suo Gregorio VIII antipapâ.
- 1119 & 1120. Calixtus II in *synodo Rhemensi* damnat conjugia sacerdotum, decernit Cæsarem excommunicandum, anathematizat adversarios sedis Romanæ, denique pronuntiat, Papam à nemine judicari posse aut debere. Anno 1119 in *synodo Coloniensi* Cuno Prænestinus legatus Pontificius anathema in Cæsarem decretum publicat, & executionem urget. Hoc ipsum facit idem *Fritslaria*. Imperator ab omnibus desertus. *Tiburis* decernit parendum tandem necessitati, ne regno excidat arte Pontificum. Calixtus ad *S. Lucam* indicit synodum, ubi Imperator jus & privilegia sua, diuturnamque possessionem investituræ profert, sed Papa suam voluntatem opponit.
1121. Cæsariani & Pontificii conveniunt *Herbipoli*, & pax qualiscunque sancitur.
1122. In *synodo Wormatiensi* Cæsar, ut ex nodis anathematis exsolveretur, jus investituræ tradidit Pontifici. Mox eadem causa tractatur *Bamberga* cum iis qui *Wormatiz* non fuerant.
1122. Calixtus in *synodo Romanâ* damnat conjugia sacerdotum, hostes omnipotentiz Papalis excommunicat, quatuor temporum jejunium instituit, cum antea ter jejunatum esset in anno; denique definit, à Romanâ ecclesiâ non licere dissentire.
1125. Johannes Cremenfis Cardinalis legatus à latere Honorii II *synodum* habet *Londini* contra conjugia sacerdotum. Sed ipse cum scorto deprehensus est ibidem. Eodem anno in *synodo Moguntinâ* consultatur de rege substituendo in locum Henrici V rebus humanis exempti.
1126. *Apud Cretas* in Franciâ habetur concilium de regulâ fratrum militiæ templi: an. 1128. *Tholosa* celebratur concilium: an 1129 *Londini*, de conjugio sacerdotum.
1130. In *synodo Claromontanâ* Innocentius I Anacletum II, Papa Papam damnat & execratur. *Synodus apud Stampas* suasu Bernardi Innocentium Papam legitimum agnoscit. Sed ille cathedrâ exclusus, in *synodo Remensi & Placentinâ* an. 1131 fulmina & execrationes in Papam iterat.
1135. In *concilio Pisano* Innocentius ab omnibus Germaniæ & Galliæ episcopis comprobatur, Anacleto anathematizato.
1138. *Westmonasteriensis synodus* in Angliâ severissimè damnat conjugia sacerdotum.
1139. Innocentius II *Roma* cogit synodum ex mille fere episcopis,

scopis,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

1188.

Clemens III celebrat *synodum in Poloniâ*, & in eâ præcipit sacerdotibus cœlibatum. Danorum plebs excommunicatur, quòd suis sacerdotibus conjugia decrevisset.

1204.

In *Monte Pessulano* concilium celebratur, quo decernitur sacra militia in Albingenses, & pugnantibus remissio omnium peccatorum promittitur. Ingens igitur exercitus coactus est, qui Biterris occupatis duodecim millia Albingensium antipapistarum trucidarunt.

1207.

In *Hispaniâ* deliberatur de Albingensium conversione. Dominicus Hispanus monachus verbi prædicatione & vitæ integritate opus esse suadens cum aliquibus clericis pedes discurret, & prædicationis opus strenuè aggreditur.

1210.

Roma Papa Othoni IV imperium adimit cunctosq; ab ejus obedientiâ absolvit. Eodem anno *Parisis* Almarici sectatores damnantur hæreseos, & exuruntur, ipso ex terrâ et tuto & per sterquilinia tracto.

1215.

Concilium Lateranense decrevit expeditionem pro recuperandâ terrâ sanctâ, canonem Missæ ab apostolis profectum esse pronuntiavit, transubstantiationem stabilivit, auricularem confessionem præscripsit & confirmavit, laicis prohibuit calicem eucharistiæ, damnavit Almaricum & Albingenses.

1218.

Henricus Gnesnensis archiepiscopus abdicat sacerdotes conjugio *Gnesna*.

1240.

In *concilio Sylvanensensi* Jacobus Prænestinus extorquet vigesimas reddituum ecclesiasticorum in subsidium cathedræ Romanæ.

1241.

In *synodo Reginoburgensi* seu Ratisbonensi Eberhardus Juvanensis sive Saltzburgensis episcopus habet orationem contra Albertum Romanum legatum, & probat ex Scripturâ ejusque complemento Papam esse antichristum, in cujus fronte scriptum sit nomen contumeliæ, *Deus sum, errare non possum*.

1245.

Synodus Lugdunensis instituit ut Cardinales rubeo galero utantur, & Fridericum II Imp. nondum auditum excommunicat, variis deniq; sanctis festos dies consecrat.

1247.

Concilium Schoeningense in Sveciâ, authore Innocentio IV, interdicit sacerdotibus Svevorum Gothorumq; conjugia, quibus exemplo Græcorum pleriq; hætenus utebantur.

1251.

Innocentius IV in *synodo Vratislaviensi* per legatum suum impetrat ex totâ Poloniâ quintam partem reddituum ecclesiasticorum in triennium, pro subsidio adversus Imperatorem

1260.

Conradus episcopus edit quatuordecim statuta *Colonia* contra sacerdotum concubinas.

1263.

Urbanus IV *Roma* Manfredum privat sceptro Siciliae, eoque Carolum Francorum regis F. donat.

An. Christi.
1267.

Concilium Viennense in Austriâ condit leges, quibus monachorum luxus damnatur, & pastor oves suas non pascens, impietatis accersitur, deniq; minores duodeviginti annis ab aris sacerdotiisq; arcentur.

1274.

Lugdunense concilium 500 episcoporum habetur pro recuperandâ terrâ sanctâ. Cùm Thomas Aquinas in itinere mortuus esset, Bonaventura in præsentia Michaëlis Palæologi Imp. Græcorum, Gregorio X præfidente, cum Græcis contulit de processione Spiritus sancti. Genuflexio ad mentionem nominis Jesu ibi est instituta. Mendicantes ad quatuor ordines redacti sunt, viginti tribus damnatis. Rudolpho Habsburgensi confirmatum est imperium. Statutum, parochialem ecclesiam non conferendam infra 25 annum constituto, nec ei qui scientiâ & moribus non excellat. Leges deniq; latæ de futurâ Romani Pontificis electione.

1286.

Herbipoli Probus Tullensis episcopus contra Johannem Tusculanum Honorii IV legatum, qui quartam partem omnium proventuum totius Germaniæ per quatuor annos exigebat, orationem gravem habens dignitate suâ spoliatur, & propterea ad concilium generale provocat.

1287.

Parisi habetur concilium contra monachos mendicantes, qui passim docendi & confessiones audiendi munere abutebantur.

1291.

Londini statuitur nemini hominum licere amplius prædia dare collegis monachorum, nec sacerdotibus aut monachis emere possessiones aliquas nisi regis permisso.

1292.

Salzburgi, in synodo, Menardio Tyrollo sacris interdicitur, qui egregiâ oratione provocat ab antichristo ad æquum pastorem.

1294.

Philippus Pulcher Franciæ rex Bonifacium VIII de capitibus aliquot, numero decem, incusat, ejusque legato ex regno cum dedecore ejecto ad sedem apostolicam tum (ut ipse dicebat) vacantem, futurumq; concilium appellat. Memorabile est responsum ipsius, quod dedit Bonifacio postulanti ut ipsum pro domino feudi agnosceret: *sciat tua maxima fatuitas &c.* Bonifacius vicissim regi anathemata dicit, & ejus regnum Alberto Imp. quem prius extremè odiat, donat.

1311.

Concilium Viennense in Gallia decrevit expeditionem in terram sanctam, egit de reformatione cleri & libertate ecclesiastica, pronuntiavit juramenta à principibus præstita non subjectionis sed fidelitatis esse, clericos conjugatos & secularibus negotiis implicatos sumtuosisque vestibus ornatos puniendos, & monachis aucupationes venationesq; auferendas. Ordo Templariorum ibidem est annihilatus.

An. Christi.

Animam rationalem esse formam corporis humani decretum est.

1320.

Imperator Ludovicus cum principibus Imperii *comitia* celebrat *Francofurti* contra insolentiam Papæ. Ibi statutum est, electum regem Romanorum citra Pontificis Romani consensum debere suscipere administrationem imperii, nec ullum subjectionis iuramentum Pontifici esse præstandum.

1339.

Idem Imp. Ludovicus *Spiram* convocat omnes electores, duces, episcopos, comites, humanæ divinæq; sapientiæ doctissimos, ut pro Imperatoris & Electorum potestate pronuntient contra tyranidem Pontificiam.

1409.

In *concilio Pisano* 24 Cardinalium, 3 patriarcharum, 180 archiepiscoporum & episcoporum, 300 abbatum, theologorum 280, & legatorum Principum Europæ variorum, Benedictus XIII & Gregorius XII antipapæ, perjurii, schismatis & aliorum criminum damnati & Pontificalibus privati sunt, in utriusque locum suscepto Alexandro V. Sed neuter voluit parere concilio, sed uterque tenuerunt Pontificatus insignia, Benedictus quidem usq; ad mortem, Gregorius verò usq; ad concilium Constantiense. Ibidem Ladislaus Siciliae regno privatur, quod Ludovico Andegavensi assignatur. Interim Benedictus eodem anno celebrat antisynodum admodum celebrem, utpote cui omnes pene prælati Castellæ, Arragoniæ, & Navarræ interfuerunt, numero 120. Verùm isti summâ disensione in contrarias partes deliberando distrahuntur, ita ut cunctis dilabentibus tantum XVIII in sententia permanerent.

1410.

Johannes XXII *Roma synodum* celebravit. In prima sessione post Missam de Spiritu S. à bubone horrificè saluatur, & in altera sessione similiter, ita ut confusus concilium solverit.

1414.

Concilium Constantiense, omnium fere nationum, tribus Papis schismaticis dejectis eligit Martinum V, & damnat Johannem Hussum, sancito prius hoc emblemate, *Hæreticis non esse servandam fidem*. Cùm Johannes XXII Papa Constantiam ingressus ante portam de curru decideret, exclamavit, Hic jaceo in nomine diaboli.

1431.

Sub Eugenio IV indicitur *Concilium Basilea*, in quo Eugenius est depositus surrogato Felice V, qui tamen factione Eugenio impeditus Romanam sellam conscendere non potuit, sed Lausannæ resedit. *Pragmatica sanctio* ibi est edita contra Papam: damnati concubinarij & annata: communio sub utraq; specie Bohemis est permessa: Pontificis & Cardinalium nepotes & cognati à cardinalatu fuerunt exclusi: festum conceptionis, item visitationis Mariæ est ordinatum. Duravit hoc concilium an. ii. m. 9. d. 17.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

1526. *Spira* agitur de componendo negotio religionis. Eodem anno tredecim Helvetiorum pagi disputationem instituunt *Badena*, ubi O Ecolampadius colloquens cum Eccio pugnat in Papistas. Eodem anno disputatio instituitur *Homberge* in *Hassia* à Philippo Landgravio.
1527. *Berna* fuit disputatum de religione.
1529. *Spira* in Comitibus principes quidam & ordines protestantur contra decretum Spirense, unde ortum est nomen *Protestantium*. Eodem anno Lutherus & Zvinglius colloquuntur *Marpurgi*: & *Smalcaldia* fit conventus Protestantium. Argentineses quoque hoc tempore faciunt fœdus cum Helvetiis.
1530. Protestantes exhibent Carolo V confessionem suæ doctrinæ in comitiis *Augusta*, unde confessio dicitur *Augustana*. Sub finem hujus anni fit initium fœderis *Smalcaldici*.
1532. *Ratisbona* & *Norimberga* negotium fidei ad concilium Christianum & liberum universale differitur.
1535. Conventui *smalcaldico* interfunt legati Gallici & Britannici, qui cum Protestantibus agunt de fœdere cum illis jungendo.
1536. Melanchthon scribit *Witeberge* Formulam concordiæ in re sacramentaria: an. 1537 *Smalcaldia* scripuntur articuli, qui appellantur *Smalcaldici*: 1538 Lutherus disputat contra Antinomos: 1539 *Francofurti* post variam disputationem Protestantibus datæ sunt induciæ quindecim mensium: 1540 *Hagenæ*, *Spira* & *Wormatia* habentur Comitia in causa religionis: 1541 *Ratisbona* continuatur colloquium inter Eccium & Melanchthonem, *Wormatiæ* cœptum, sed interruptum: eodem anno proceres Austriaci XXI bis petunt libello supplici à Ferdinando piam reformationem ecclesiarum: 1542 *Spira* Tridentum nominatur locus futuri Concilii, quod Paulus III statim eodem anno indixit: sed demum cœpit an. 1545 & finitum est an. 1563. confirmatum an. 1564 à Pio IV Papa.
1542. *Norimberga* habentur comitia, quibus pœna decernitur in eos, qui comitii Spirensis decreto non obtemperent.
1544. *Norimberga* in Comitibus conqueruntur Protestantes se injustis præscriptionibus gravari à Cameralibus in causis religionis.
1544. In conventu *Spira* Cæsar Protestantibus cavet, & concilium in Germaniâ celebrandum promittit.
1545. *Wormatia* decernitur colloquium doctorum ante nova comitia *Ratisbonæ* instituendum.
1546. Protestantes conveniunt *Francofurti*, & deliberant de repudiando Concilio Tridentino. Eod. anno *Ratisbona* disputatur

.Christi.

putatur inter Cæsareanos & Protestantes theologos. *Bucerus, Martyr & Fagius* docent in Angliâ.

1648.

Liber *Interim*, i.e. formula interreligionis usque ad Tridentini concilii finem servanda, scribitur *Augusta* in comitiis, & ibi promulgatur: unde inter theologos exoritur *bellum adiaphoristicum*.

1550.

Augusta in comitiis Cæsar proponit de proseguendo concilio Tridentino, de servando *Interim*, de restitutione bonorum ecclesiasticorum &c. Eod. anno in Prussiâ oritur *bellum Osiandricum* de justificatione.

1552.

Formula Passavii conscribitur, quâ imperii & religionis libertas est restituta, & liber *Interim* expiravit.

1553.

Londini habetur disputatio inter Papistas & evangelicos, quæ in persecutionem desinit.

1557.

Warsavia in Poloniâ deliberatur de recipiendâ & docendâ Confessione Augustanâ. Eod. anno inchoatum est colloquium *Wormatiæ*, in quo præcipui fuerunt Julius Pflug & Philippus Melanchthon.

1559.

Elisabetha regina Angliæ prohibet in *comitiis*, ne quis posthac Romano Pontifici pareat, & instaurat religionem sinceram ab Eduardo antea institutam.

1560.

Rex Galliæ in *Fonteneblo* conventum agit procerum regni, in quo decernitur, aut generale, aut nationale habendum esse concilium.

1561.

Conventus habetur *Dresda*, ubi Flacciani accusant Wittenbergenses & Lipsenses, quòd non rectè sentiant de personâ Christi & cœnâ Domini.

1562.

Habetur *colloquium Possiacenum* in Galliâ: & anno 1563 in *Sangermano*.

1564.

Maulbrunna instituitur colloquium inter Palatinos & Wirtembergicos: 1565 *Sancta Liga* sancitur.

1568.

Colloquium *Altenburgense* instituitur inter theologos Misnicos & Thuringicos: quo certamine moto Flacius flaccescere magis magisque est visus.

1569.

Bellum Flacianum de substantiâ peccati exoritur.

1570.

Synodus Sendomiriensis conatur conciliare Lutheranos & orthodoxos

1571.

Synodus celebratur *Rupellis* ab ecclesiis reformatis. Eodem anno conventus habetur *Dresda*, & scribitur formula consensus admodum elegans. Eod. an. *Francia* colloquuntur theologo cum Anabaptistis.

1572.

Nemausi in Galliâ celebratur *synodus à reformatis*.

1574.

In conventu *Torgensi* scribitur formula concordia, in quâ theologo Lutherani partem alteram non auditam condemnarunt.

An. Christi.

1575. *Lindavii* colloquitur Jacobus Andreae cum duobus Flacianis de peccato originis.
1576. In conventu *Lichtenbergensi* abolentur Scripta Melancthonis theologica. Eodem anno *Torga* constituitur concordia inter Ubiquistas & Flacianos: & anno seq. 1577 in *monasterio Bergensi* ex formulâ Torgensi dedolatâ & emendatâ fit *Bergensis*, quæ vulgo *Concordia Liber* appellatur.
1577. Conventus indicitur *Francofurti* à Casimiro comite Palatino. Veniunt eò legati reginæ Angliæ, deputati ecclesiarum Gallicarum, Ungaricarum, Polonicarum, Belgicarum &c.
1578. Hoc anno & sequenti varia colloquia sunt habita *Tangermunda*, *Langensaltza*, *Marpurgi*, *Hertzberga*, *Torga*, & *Casselis*.
1583. *Quedlinburgi* in Thuringiâ colloquuntur theologi Saxonici & Brunsvicenses, è quibus illi quidem defenderunt ubiquitatem, hi verò eam impugnarunt, & vehementer petierunt, ut errata in *Bergensi* concordia emendarentur.
1584. *Heidelbergæ* disputat Grynæus cum Lutheranis.
1586. In *Polonia* sancitur consensus inter ecclesias reformatas majoris & minoris *Poloniæ*, *Russiæ*, *Lithvaniæ*, *Samogitiæ*.
1588. *Mompelgardi* colloquuntur Jacobus Andreae & Beza. Eodem anno *Berna* habitum fuit colloquium cum Samuele Hubero itemque Claudio Alberio.
1589. Pistorius & Jacobus Andreae colloquuntur *Badena*.
1593. Urbanus Pierius *Wittemberga* colloquitur cum Hunnio & aliis Lutheranis.
1595. *Thuronii* in solenni conventu sancitur consensus *Sendo-miriensis*. Eod. anno exoritur *bellum Huberianum* de prædestinatione.
1601. *Ratisbona* colloquuntur Papistæ & Lutherani.
1603. *Vappinci* in Galliâ celebratur synodus à reformatis.
1618. *Dordrechtii* in Belgio celebratur synodus nationalis.

XXX. Chronologia testium veritatis.

Testes veritatis dicuntur, qui veritatem cœlestis doctrinæ inde ab initio mundi ad nostram usque ætatem asseruerunt. Digeruntur secundum quinque ordines sive classes.

In primo ordine sunt testes veritatis ad Adamo usque ad Christum: ubi sunt patriarchæ, prophetæ, sacerdotes & Levitæ pii, & post tempora Maccabæorum omnes ii, qui expectabant salutem Israël, sive adventum Messia, quales erant Zacharias & Elisabeth, Simeon, & alii.

Primus ordo testium veritatis in V.T.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

lo, Galieno & Aureliano Impp. In iis omnibus nulla de primatu contentio exorta est. Episcopi mutuo consensu elegerunt, quem magis idoneum existimarunt, qui rebus præesset, suffragia colligeret, epistolas nomine synodi conscriberet, atque alia exequeretur, quæ ad munus istud paucorum dierum pertinent. In synodo Arabianâ Philadelphiam præerat Origenes, ut & in alterâ Arabianâ: in synodis plerisque contra Novatum Cyprianus, contra Samosatenum Firmilianus, Cæsareæ Cappadociæ episcopus, & Malchion presbyter Antiochenus. Romanus episcopus neque vocatus, neque agnitus fuit pro episcopo œcumenico.

246. *Philippus Arabs*, ex Impp. Romanis primus religionem Christianam professus est.

308. *Concilium Elibertinum* in Hispaniâ canone trigesimo sexto ait: *Placuit p̄sturas in ecclesiis esse non debere.*

310. *Antonius Eremita* invehitur in superstitionem circa reliquias, & improbat peregrinationes religionis causâ susceptas.

320. *Eusebius Casariensis* inter alia scribit, quòd tristissima illa persecutio sub Diocletiano potissimum orta sit a petulantia, superbiâ & rixis sacerdotum atque episcoporum, qui & Deum iram contra se irritaverint, & ethnico tyranno occasionem cogitandi dederint, totam Christianam religionem esse merum pravorum hominum commentum.

326. *Paphnutius* in synodo Nicæna contradixit iis, qui volebant episcopos & sacerdotes conjugum usu privare. id est, toti fermè concilio: obtinuitque, concubitum cum propria uxore habendum esse pro castitate. Protulit enim magno totius Concilii consensu illud Pauli: *Honorabiles sunt nuptiæ, & lectus incontaminatus.* Eodem tempore *Constantinus M.* præsedidit Concilio. Sunt qui scribunt à Constantino Magno approbatum esse jus Saxonicum, in cuius speculo ponitur hæc thesis: *Papam nihil mandare posse contra jura Saxonum: item, Clericos non habere potestatem adeunda hereditatis.*

336. *Concilium Carthaginense* edicit, ne clerici procurationibus seu administrationibus politicis se immisceant.

350. *Spiridion*, sive *Spiridon*, uxoratus Cypri episcopus, tempore *Quadragesimæ* apposuit hospiti carnes porcinas.

360. *Vigilantius* oppugnat invocationem sanctorum, orationes pro mortuis, adorationem reliquiarum & imaginum, candelarum interdium accensionem, cœlibatum spiritualium, & alia similia.

364. *Synodus Laodicensis* excludit è canone libros apocryphos.

380. *Gregorius Nyssenus* fuit episcopus uxoratus.

381. *Synodus Constantinopolitana* œcumenica à *Theodosio* con-

Anno Chr.

vocata constituit patriarchas ea lege, ne quis ex alia provincia in aliam temerè irrumpat.

398.

Synodus Carthaginensis IV canone 16 sancit, ut episcopus vilem supellectilem, & mensam, victumque pauperem habeat.

418.

Synodus Carthaginensis VI (cui Augustinus, Prosper, & alii interfuerunt) tandem post longam deliberationem decernit, ne ullum jus deinceps Papæ Romano super ecclesias Africanas concedatur.

420.

Theologia *Augustini* est alia quàm hodie Papistarum. Idem est iudicium de theologia *Cyrilli* an. 430: *Theodoretii* & *Procli* episcopi *Constantinopolitani* eodem an: *Eucherii* episcopi *Lugdunensis* an. 440. *Prosperi Aquitanici*, auditoris & imitatoris *Augusti* an. 445: *Salviani* episcopi *Massiliensis* an. 460: *Salonii* episcopi *Viennensis* an. 470.

497.

Episcopi Germania & Gallia scribunt epistolam contra *Anastasium II* Papam, & eius complices, sub *Clodoveo* rege *Gallia*. Afirmant inter alia, maiorem esse auctoritatem conciliorum, quàm unius Papæ *Anastasii*.

500.

Fulgentius multa docet, à quibus pleraque dogmata curiæ Rom. dis *Ἀπὸ πικρῶν* disident.

503.

Presbyteri & clerici Romani editis scriptis oppugnant sententiam illegitimam synodi *Romanæ V*, quæ *Symmachum* Papam legitime accusatum absolverat illegitimè.

545.

Episcopi Ligures, Veneti & Istrii, freti auctoritate *Concilii Carthaginensis VI*, opponunt se *Romanæ* tyrannidi. *Junilius* etiam & *Primasius* hoc tempore utiliter docent.

572.

Synodus Braccarensis II damnat *Simoniam* & *nundinationes* pastorum.

600.

Gregorius Magnus Papa hinc inde in suis scriptis multa ponit, quæ veritati adversus decreta Pontificia opem ferunt.

601.

Hesychius, sive *Isychius*, episcopus *Hierosolymitanus*. in commentario super *Leviticum* multa habet testimonia de veritatis *Christianæ* præcipuis capitibus.

Quartus ordo sive classis complectitur testes inde ab anno Chr. 606, quo *Phocas* Imperator *Bonifacio III* primatum super omnes ecclesias concessit, usque ad annum 1517, hoc modo.

Quartus ordo testium veritatis ab anno 606. ad 1517.

619.

Synodus Hispalensis rigidam censuram exercet in clericos concubinarios.

630.

Sophronius & Isidorus junior sive Hispalensis ita docent, ut ex iis plurima curiæ *Romanæ* dogmata possint refelli.

638.

Concilium Toletanum IV à sacerdotio removeat ambitiosos, *Simoniacos*, sceleratos, concubinarios &c.

An. Christi.

655.

Concilium Toletanum VIII decretum sancit contra Simoniacos.

670.

Cesarius, abbas Lirinensis, egregia quædam scribit, quæ non favent doctrinæ Papistarum.

675.

Toletana synodus XI egregiè constituit disciplinam ecclesiasticam quantum ad episcopos. Idem fecit *Anglicana synodus* an. 680: quo ipso anno etiam habita est *synodus Constantinopolitana III*, quæ est sexta œcumenica, & inter alia permittit sacerdotibus uxores, atque Romanam ecclesiam acerbè perstringit.

720.

Beda Venerabilis floret atque in multis est noster.

724.

Cùm *Leo Isaurus* Imperator anno 9 imperii sui imagines tolli iussisset, ne Saraceni haberent, quòd Christianos idololatriæ accusarent, cumque eam ob causam *Gregorius III* Pontifex imperatorem damnasset, tributaque ei dare vetuisset, enatum est gravissimum schisma inter ecclesias orientis & occidentis, imò & in ipso oriente. Nam *Johannes Damascenus* in Syria cum episcopis & monachis imaginum venerationem, in synodo, quæ dicitur orientalis, defendit, & *Leonem* anathemate ferit. *Leo* autem anno 730 *Constantinopolim* vocavit Patres, qui decreverunt sanctorum invocationem esse fabulam, imaginumque & reliquiarum cultum & adorationem esse meram idololatriam. Huic decreto omnes subscribunt, excepto *Germano* tantùm patriarcha, qui se sponte abdicat. Surrogatur in ejus locum *Anastasius*. Imperator imagines & statuas in foro comburit, & edicto cavet, ne quis eas veneretur aut adoret, *Gregorio* denique per literas imperat, ut nisi gratia sua excidere velit, idem faciat.

742.

Theodorus Ephesi, *Constantinus Natoliæ*, *Basilius Pisidiæ*, *Pastilas Pergami*, *Johannes Nicomediæ*, *Cosmas Epiphaniæ* episcopi sentiunt cum *Constantino Copronymo Imp.* non licere statuas & imagines in templis Christianorum habere, neque adorare. Factum hoc est in *Synodo Constantinopolitana VIII*, 338 episcoporum.

750.

Adelbertus Gallus, *Clemens Scotus Adelberti* discipulus, *Samson Scotus Clementis* familiaris, *Sidonius Laureacensis* & *Virgilius Salisburgensis* episcopus, opponunt se *Bonifacio cinifloni* curiæ Romanæ, & ipsius errores atque fraudes deregunt ac oppugnant. *Bonifacius* iste extollebat auctoritatem Pontificis Romani, conjugium sacerdotum abrogabat, vitam monasticam & traditiones humanas prædicabat, Missas pro mortuis, & alios ritus partim instituebat, partim defendebat.

800.

Carolus M. rex Galliæ & occidentis imperator opus in quatuor libros distinctum conscribi curavit adversus ima-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Anno Chr.

880.

Episcopi Bavaria admonent Johannem IX Papam officii sui.

890.

* *Ambrosius Ansbertus* multa habet contraria dogmatibus Papistarum.

900.

In synodo Ravennatensi acta Stephani VI Pontificis publice, omnibus spectantibus, cremata sunt. Hoc Platina accidisse putat inter alia hanc ob causam, quod Pontifices ipsi a vestigiis Petri discesserant.

933.

Ottho Magnus sive I, Imperator, confors imperii paterni, Romam profectus reprehendit Papam Johannem XII, quod venationibus & libidinibus esset deditus. Quæ reprehensio cum nullum locum haberet apud hominem insanabilem, Ottho communi voto cleri, eo deposito subrogat Leonem VII.

1040.

Henricus III & IV Imperatores, deposuerunt quosdam Pontifices non legitime electos, aliosque substituerunt: flagitiosos, avarores & seditiosos puniverunt; concilia adversus eos congregarunt. Idem ecclesiis dederunt pastores & doctores. Hinc Crantzius ait: *Hoc tempora tulerunt sub Henricis ut episcopi & abbates ab regibus investirentur.*

1049.

Berengarius, diaconus Andegavenis, discipulus *Fulberti* episcopi & condiscipulus *Adelmanni*, recte docet de eucharistiâ.

1059.

Nicetas, abbas Græcus, edito scripto conjugium sacerdotum contra Pontificias damnationes defendit, secutus partes *Michaëlis* patriarchæ Constantinopolitani, qui se opposuit Leoni IX Papæ, qui in synodo Moguntinâ cum 40 episcopis conjugia sacerdotum damnaverat.

1060.

Petrus Damiani, episcopus Ostiensis, scripsit inter alia librum de correctione episcopi & Papæ, quo corruptelas ecclesiæ suorum temporum perstringit.

1074.

Gregorius VII, aliâs Hildebrandt, secutus vestigia suorum prædecessorum, atroces inimicitias cum Henrico IV Imperatore, magnâ cum Christianorum, & imprimis Germanorum, calamitate atque sanguinis effusione, gessit.

1077.

Lambertus Schafnaburgensis, monachus Hirsfeldensis, in Chronico Hirsfeldensi multa dicit contra inolitos ecclesiæ Romanæ abusus.

1080.

Liber editur de unitate ecclesiæ, in quo tyrannis Hildebrandi Papæ graphicè depingitur.

1088.

Ivo, Carnotensis episcopus, fuit rigidus ecclesiasticæ disciplinæ, multis modis tum labefactatæ, custos & exactor.

1101.

Sigebertus monachus Gemblacensis, defendit Henricum IV Imp. & scribit contra Gregorium VII sive Hildebrandum.

1101.

Paschalis II Papa insistit vestigiis Hildebrandi. Episto-

lam

lam ipſius refutat Sigebertus. Eodem tempore alia quoque ſcripta eduntur contra Paſchalem, nominatim ab eccleſiâ Leodiensî, quæ Papæ objicit crudelitatem, malitiam, fraudesque ejus complures. Vocat inſuper Romam Babylonem, & vehementer accuſat Paſchalem, quòd epistolâ ſcriptâ hortatus ſit Robertum comitem Flandrenſem, ut Leodiensẽ provinciam ferro & igni vaſtaret; & reprehenderit quòd adhuc imperatori obediret. *Conradus* quoque *Trajectensis* acriter defendit cauſam Henrici IV voce ac ſcriptis: qua de re apud Aventinum.

1119. *Rupertus*, Turiensîs abbas prope Coloniam, de plerisque doctrinæ Christianæ capitibus egregiè ſcribit.

1120. *Theodoricus*, abbas Leodiensîs, carminibus editis infectatur Simoniam curiæ Romanæ.

1125. *Hildebertus*, episcopus Cenomanensîs, poëta ſuo ſeculo ſatis ingenioſus, proſa & carmine reprehendit abusus eccleſiæ Romanæ.

1130. *Bernhardus*, abbas Clarevallensîs, in ſuis ſcriptis hinc inde tyrannidem Pontificiam perstringit, inque peccata cleri liberè invehitur. Eodem tempore *Petrus*, abbas Cluniacensîs, Romanam tyrannidem animadvertit & accuſavit. *Bernhardus* etiam *Cluniacensis* ad Petrum Cluniacensẽ ſcripſit ſatyram carmine dactylico, in qua clerum & Romanam curiam non uno modo infectatur.

1145. *Ottho Friſingensis* contra politicum Papæ gladium ſcribit. *Lombardus* etiam multa habet, quibus Papismus oppugnari poteſt.

1150. *Arnoldus*, Brixienſis episcopus, damnat, quòd clerici jus temporalis gladii ſibi uſurparent: quam ob cauſam damnatus eſt hæreſeos ab Hadriano IV. Eodem tempore *Johannes Saresburienſis*, episcopus Carnotensîs, ſcribit objurgatorium cleri, & Polycraticum, in quo utroque ſcripto duriter infectatur ſcelera Papæ & totius cleri. Idem facit *Elisabeth* virgo Germana. *Petrus* quoque *Comestor* clerum inſimulat ignorantia, negligentia, ſacrilegii.

1155. *Fridericus Barbarossa* Imp. Adriano IV Papæ reſpondet ita, ut ipſi exprobet ſuperbiam episcopo & ſervo ſervorum indignam. Inter alia dicit, cardinales non eſſe prædicatores, ſed prædatores.

1158. *Etmundus*, Cantuariensîs episcopus, ſubinde uſurpavit hæc verba: *Per munera, qua nunc data, nunc accepta ſunt, corrupta eſt Christianitas hodiè, deficietq; priùs quàm animadvertant, niſi ſecurare ſtuduerint ab hâc peſte.* Eodem tempore *Petrus Bleſenſis*, archiepiscopus in Anglia primùm, deinde Rothomagi, graviffimè vituperat mores vitamque ſpiritualium corruptiffimam, neglectionem officii, abuſum cla-

vium impium. Romam etiam vocat Babylonem & Ur Chaldaeorum, unde jubet exire.

1160.

Waldenses, authore Waldo, aliàs *Pauperes de Lugduno* instituunt reformare doctrinam & vitam Lugduni in Gallia. Cùm enim convenissent quidam divites fallendi otii causa, subitò unus concidit mortuus. Quo spectaculo Waldus commotus cœpit se, suamque domum, & alios familiares docere atque admonere de pœnitentia. Eodem tempore *Ekbertus*, abbas Florini diœcesis Treverensis, scribit de profanatione ac profusione bonorum ecclesiasticorum, deque profligata monasteriorum pudicitia.

1167.

Petrus Cantor, monachus Gallus, scribit librum abbreviatum, in quo taxat non tantùm vitam Epicuræam clericorum, & neglectionem officii, sed & multos alios abusus Papæ ejusque sacrificulorum. Indulgentias dixit pias esse fraudes.

1170.

Hildegardis monacha in suis prophetiis infectatur spiritualium sceleratam vitam, officii neglectionem, & ecclesiæ desolationem.

1190.

Albigenses veritatem doctrinæ cœlestis concionibus pariter & armis defendunt.

1197.

Gualterus Māpes, archidiaconus Oxoniensis, scribit satyras in vitia cleri.

1198.

Arnulphus, archiepiscopus Lugdunensis, à spiritualibus necatur, quòd scelera, libidines & errores ipsorum reprehendisset.

1200.

Opusculum tripartitum hoc tempore concinnatum, taxat multos & tetros abusus prælatorum & ecclesiæ.

1228.

Ludovicus IX Franciæ rex legem sancit contra Simoniam & fraudes Papatum, quibus illi omnem collationem dignitatum ecclesiasticarum sibi rapuerant.

1240.

Gulielmus Parisiensis acerrimè infectatur sacerdotes sui temporis in libello de collatione beneficiorum.

1250.

Otto Baviariæ regulus sive dux duriter exprobrat episcopis suis levem istam impietatem & impiam levitatem, quâ nunc Imperatoris, nunc Papæ partes ipsum tutari jubebant. Eodem tempore *Rupertus Capito*, episcopus Lyncolniensis, restitit Papæ, Angliam deglubentis expilationibus, quæ annos ampliùs ducentos regnum Angliæ exhausserant. Idem fecit paulò post *Senaldus* archiepiscopus Eboracensis. *Wilhelmus de S. Amore*, magister Parisiensis, conqueritur totam ecclesiam hypocrisi infectam.

1254.

Matthæus Parisiensis, historicus Anglus, multa narrat in suo opere historico de gravissimâ Papæ tyrannide, qui miris artibus omnia ecclesiarum jura, electiones & investitu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

An. Christi.

1400.

Hoc anno & sequentibus *Johannes Huss* & *Hieronymus de Pragâ* post *Wiclefum* instaurant doctrinam Waldensium, eamque longè lateque propagant, adeò quidem, ut an. 1451 ecclesia Constantinopolitana peculiari epistolâ gratulata sit *Academia Pragensi*, eamque adhortata ad constantiam.

1404.

Editum est *Speculum Aureum*, in quo errores & scelera curiæ Romanæ depinguntur.

1410.

Franciscus de Zabarellis J.C. & Cardinalis in libro de schismate & Concilio multa scribit contra errores & tyrannidem Papæ. Idem facit circa hoc tempus *Johannes Petrus Ferreriensis* itidem J.C. summus tyrannidis Pontificiæ osor.

1414.

Concilium Constantiense decernit contra Papam, quòd Papa sit infra Concilium, & quòd Concilium possit ac debeat judicare Papam.

1416.

Nicolaus Clemangis, magister Parisiensis, & archidiaconus Bajocensis, edit librum de corrupto ecclesiæ statu.

1431.

Concilium Basiliense edit pragmaticam sanctionem contra Papam: damnat concubinarios & annatas: communionem sub utraque specie Bohemis permittit. Hanc sanctionem anno 1438 in conventu apud Bituriges approbat & in suo regno servari sancit rex *Carolus VII.*

1434.

Gregorius Haymburgensis J.C. Basiliensis scribit contra primum Papæ, & Papam vocat antichristum.

1440.

Nicolaus Tudesco sive Siculus, archiepiscopus Panormitanus & Cardinalis, J.C. celebris, non pauca scribit contra Papam Papistarumque errores. Idem facit *Æneas Sylvius*. Defendit enim, Concilium esse supra Papam, & Germanos laudat, quòd Papam oppugnent. Sed postea factus Papa contrarium docuit.

1464.

Rodericus episcopus Zamorensis, & referendarius Pauli II scribit *Speculum vitæ humanæ*, in quo graviter invehitur in Papam & spirituales.

1465.

Hoc anno obiit *Laurentius Valla*, senator Romanus, qui refutavit fictitiam illam donationem Constantini M. & Pelagianam Papistarum opinionem de libero arbitrio meritisque humanis.

1472.

Baptista Platina etsi turpiter adulatus sit Papis: tamen nimiam ipsorum turpitudine ac maliciâ coactus aliquando subindicat horrenda meretricis Babylonice scelera. *Antonius Rosellus* J.C. circa hæc tempora scribit librum titulo *Monarchiæ*, in quo probat, Papam non esse dominum mundi, nec posse aut debere Cæsari imperare, nec omninò habere usum gladii temporalis. Adfert quoque multas rationes, cur Papa non sit superior aliis episcopis.

1498.

Hieronymus Savonarola monachus Dominicanus hoc

anno

An. Christi.

anno exuritur Florentiæ propter parrhesiam, quâ usus fuit in traditionibus & primatu Papæ confutandis.

Quintus ordo testium veritatis est ab an. Chr. 1517 ad hunc currentem 1623: ubi sunt partim *παρρησιασται* quidam inter Pontificios, qualis est *Aventinus*; partim varii doctores, martyres & confessores. Præcipui doctores sunt *Lutherus*, *Melanchthon*, *Zwinglius* & *Calvinus*, qui infinitos discipulos reliquerunt. Præcipui martyres sunt *Annas Burgius*, *Augustinus Marloratus*, *Caspar Colignius Admiralius Gallie*, *Petrus Ramus*, & alii in Galliis & Belgio noti. Ab anno 1540 usq; ad an. 1580 noviescentena millia Christianorū in Belgio, Gallia, Anglia, Italia, & Hispania, religionis causâ trucidata sunt: atque inter eos fuerunt 235 Barones, 148 Comites, 39 Principes. Præcipui confessores sunt reformati in Germania, Gallia, Bohemia, & alibi, hoc modo. Anno 1530 *Augustana confessio* est exhibita Carolo V aliisque Romani imperii ordinibus. Eodem anno *Confessio quatuor civitatum* ibidem & iisdem est exhibita per legatos *Argentinx*, *Constantiæ*, *Memmingæ* & *Lindaviæ*. Quibusdam dicitur *Confessio Svevica*. Anno 1561 *Confessio Basiliensis* est conscripta, & ab Argentinensibus etiam pastoribus communi subscriptione confirmata: postea an. 1561 recognita. Anno 1536. *Helvetica prior* est scripta, & seq. anno conventui *Smalcaldico* proposita. An. 1551 *Cōfessio Saxonica* à *Melanchthone* est conscripta, ut Concilio *Tridentino* exhiberetur. Anno 1552 *Confessio Wirtembergensis* à *Christophoro* duce *Wirtembergensi* per legatos est proposita Concilio *Tridentino*. Anno 1559 *Confessio Gallica* est exhibita primū *Ambosiæ* *Francisco II*, deinde anno 1561 *Possiæ* *Carolo IX*: tandem an. 1566 in lucem emissa *Latinè*. Anno 1562 *Confessio Anglicana* est scripta. Anno 1566 *Confessio Helvetica posterior* à reformatis *Helveticis*, *Sabaudicis*, *Polonicis*, *Hungaricis* & *Scoticis* ecclesiis est subscripta. Anno 1566 *Belgica Confessio* est edita, & anno 1573 *Bohemica* repetita, retentis plerisque quæ extabant in primâ editione anni 1532.

Quintus ordo testium veritatis ab anno 1517. ad 1623.

XXXI. Chronologia heresum, sectarum, schismatum.

Hæretici & sectarii habent quinque *κρησφύλα* seu diverticula, sub quibus latere se posse, & hominibus imponere sperant: videl. iudicium rationis humanæ, dogmata philosophorum, traditiones majorum, entusiasmos & miracula. Schismatici ambitione abripiuntur, aut studio sub-

tilitatis vel etiam charitatis, ut illi quidem ajunt, ducuntur. Horum omnium catalogum ita colligimus.

Epiphanius numerat hæreses XX ante Christi adventum, quas revocat ad quatuor capita, *Barbarismum* videl. inde ab orbis creatione usque ad tempora Noë, per decem generationes sive ætates: *Scythismum*, à Noâ usque ad turrim Babilonicam: *Hellenismum sive Gracismum*, inde ab Abrahamo usq; ad Christi ætatem: & *Samaritismum* sive Samaritanismum, inde à deductione decem tribuum in Assyriam usque ad Christi tempora. *Hellenismus* rursus dividitur in quatuor sectas: putà Pythagoricos, Platonicos (ex quibus orti sunt Peripatetici) Stoicos & Epicureos: quæ divisio est Clementis Alexandrini & Epiphanii. *Samaritani* habuerunt mixtam religionem ex Judaismo & Gentilismo, & in quatuor sectas fuerunt divisi ob diversitatem festorum. Sunt autem hi: *Gortheni, Sevai, Esseni, & Dosithei*. Horum etiam Tertullianus meminit. Inter Judæos quoque, etiam ante Christum fuerunt hæreses septem: videl. *Scribe*, magistri traditionum: *Pharisæi*, sanctitatis, vel potius hypocriteos, magistri: *Sadducæi*, justitiæ studiosi: *Hemerobaptista*, ceremoniarum magistri: *Essæi* (aliis *Osseni, Hæsseni & Hasidæi*) vitæ solitariæ amantes, & veluti monachi Judæorum: *Nasachæi*, qui etiam *Destructores & Mortificatores* appellantur, carnum osores: denique *Herodiani*, qui Herodem regem Antipatri Idumæi F. habebant pro Messiâ. *Pharisæi* rursus habebant septem quasi Ordines, hoc ordine: *Sichemitas, Impingentes, Sanguinem fundentes, Mortarios, Quid à beo facere & faciam illud, Ex amore, Ex timore*. Vide nostram encyclopæd. lib. 20. c. 7. Cæterum *Isidorus lib. 8. Etymol. c. 4.* has quoque Judæorum sectas recenset: *Morbonéos, sive Masbotheos; Genistéos, & Meristéos*. Sed his missis veniamus ad N. T.

An. Christi.
36.

Theudas Judæus, cujus mentio fit *Act. 5.* dixit se prophetam, qui verbo Jordanem scinderet ac sisteret. *Judæus Galilæus* eodem tempore docuit, omnes magistratus Judæorum tollendos esse, unum autem Deum pro domino & rege habendum. Alio nomine appellatur *Judas Gaulonites*. Idem *Judas Galilæus* docuit nulla tributa Romanis pendenda esse. Vide *Joseph. lib. 2. belli Judaici cap. 7.*

37.

Nazaræi confitebantur quidem Christum esse Filium Dei, sed ceremonias legis Mosaicæ uti ad salutem necessarias esse docebant.

50.

Huc collocamus hæreticos illos, quos *Nicephorus* ex *Hegeippo* recitat his verbis: *Propterea ecclesiam vocaverunt virginem, quòd nondum esset inanibus & vanis corrupta doctrinis. Primus eam depravare cœpit, quòd in petitione episcopatus re-*

pulsam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. Christi.

80.

Diotrephes primatum affectabat in eâ ecclesiâ, ubi degebat *Cajus*. Vide 3. epist. Johan.

100.

Saturninus & *Basilides*, discipuli *Menandri*, hoc tempore florent. *Saturninus* docuit, unum esse Patrem, à quo facti sint angeli; mundum & hominem ab angelis esse factum; duo esse hominum genera creata, unum bonum, alterum malum; salvatorem non esse hominem nisi putativè; resurrectionem carnis nullam esse; matrimonium esse doctrinam dæmonum; solâ fide de ipso homines salvos fieri; prophetias alias ab angelis mundi fabricatoribus, alias à Satanâ esse; abstinendum esse ab esu animalium. *Basilides* docebat, unam esse summam unitatem & virtutem, *Abrahas* nomine, quæ sit. Pater innatus; ab illâ summâ unitate seu Patre innato quinque virtutes, angelos principes & 365 cælos esse factos, ita ut $\nu\delta\varsigma$ sit à primâ unitate, à $\nu\omicron\iota$ λόγον, à λόγῳ φρόνησι, à φρονήσι σοφίαν ἢ δυνάμιν, à δυνάμει & σοφίᾳ virtutes, & principes angelos, & ab his primum cælum, deinde ab horum derivatione reliquos cælos factos. Præterea docebat, animæ solius esse salutem, non corporis; prophetias à mundi fabricatoribus præcipuis profectas esse; idolothytis utilicere; fidem esse naturalem; fidem tempore persecutionis abnegari posse.

100.

Carpocrates, Gnosticorum coryphæus, Platonicæ philosophiæ scientissimus, sed veræ theologiæ ignarissimus, docebat, mundum non factum esse à Deo; Christum merum fuisse hominem, ex *Joseph* & *Mariâ* natum; alios etiam homines Christo esse pares vel superiores; nihil esse malum naturâ, sed opinione; angelos malos placari peccatis & turpi hominum vitâ; uxores communes esse debere; animas in alia subinde corpora immitti, ut amplius peccent; denique mysteria hæc in abdito continenda esse. Ab hoc seductore originem suam habent *Carpocratiani*.

108.

Chiliasæ à *Cerintho* & *Papiâ* *Johannis* evangelistæ discipulo orti, docebant sanctos regnuros mille annis post resurrectionem cum Christo in terris, abusi loco *Johannis* *Apoc.* 20.

120.

Barcochab, Pseudomessias Judæorum, floret.

130.

Valentinus, philosophus in Ægypto Pythagoricus & Platonicus, superiores prope omnes hæreses, quod rudiores viderentur, admixtis ethnicorum poëtarum fabulis lenivit & expolivit, eaq; omnia à *Matthiâ* apostolo relicta esse dixit. Ejus discipuli appellântur *Valentiniani*. Dogmata ipsius erant, esse triginta deos, quos *Æonas*, sive Græco vocabulo $\alpha\iota\omega\upsilon\alpha\varsigma$, vocabat, è quibus prima $\sigma\upsilon\zeta\upsilon\gamma\iota\alpha$ sit βύθῳ ἢ σιγῇ, profundum & silentium, è quorū conjugio prodierit secunda *Æonum* $\sigma\upsilon\zeta\upsilon\gamma\iota\alpha$, $\nu\delta\varsigma$ ἢ ἀλήθεια &c. Christū habuisse corpus cæ-

leste;

an. Christi.

leste; fidem inesse homini à naturâ; non esse resurrectionem carnis, sed animam tantum per Christum salvari; quædam in lege & prophetis non esse probanda; præter quatuor evangelia esse quintum, quod Valentini appellabat; denique tria esse hominum genera, unum *πνευμαλικόν*, alterum *ψυχικόν*, tertium *σαρκικόν*. Aiebat *πνευμαλικός* habere fidem excellentissimam, & à naturâ sine ullis operibus salvari, quos ex Seth esse volebat, unde **SETHIANI** hæretici: & hos arbitrabatur fieri non posse ut corrumperentur; quidquid tandem agerent: ideoque quodlibet sceleris genus intrepidè perpetrabant. *Ψυχικός*, alterum genus hominum, ipsos quoque concedebat à naturâ habere fidem, sed exiguam, quod è pejore sint semine: operibus tamen eos salvari adstruebat, ex Abelo genitos, unde **ABELITÆ**. *Σαρκικός* denique sive Carnales nullo modo ad salutem pervenire posse aiebat, tanquam ex Cain genitos, unde **CAINIANI** hæretici. Hi videntur esse alii à *Cajanis*: qui an. 190 Cajinum, Sodomitas, Judam, & alios iis similes salvatos esse dicebant. De Abelitis & Sethianis idem esto iudicium. Porro *Gnostici* à Carpocrate orti, concesserunt in Valentini sententiam: unde alii non à Carpocrate, sed à Valentino ortos esse ajunt. Sunt etiam, qui à Nicolao ortos produnt. Sunt autem dicti *Gnostici*, quod excellentem sibi doctrinam arrogarent. *Ophæi* circa hæc tempora oriuntur ab Ophæo, qui innumerabiles mundos fingebat.

130.

Aquila, sive *Aquilas*, *Ponticus*, primò gentilis, Adriani Imp. affinis, deinde Christianus, & tertio Judæus, videtur mixtam religionem amplexus esse.

144.

Bardesanista, authore Bardesane, fuerunt Valentiniani, & insuper fatum Stoicùm defenderunt. Eodem tempore *Aquei* docuerunt, aquam esse Deo coæternam.

150.

Secundus (à quo *Secundiani* nomen habent) fuit primariùs Valentini discipulus & scholæ successor in Ægypto. ExcoGITAVIT novam syzygiam Æonum, & syzygias præceptoris ingeniosius divisit, & æonas statuit esse substantias; cum præceptor illos haberet pro nudis tantum divinæ mentis affectibus. Secundi successor fuit *Ptolomæus*, qui Æonas etiam aliter distinxit atque Valentinus aut Secundus. Ptolomæo coævus fuit *Heraclion*, ejus magna fuit in Valentinianâ scholâ authoritas. Ille Æonas quoque retinebat, & hominem triplici naturâ constare aiebat, non verò tantum ex animâ & corpore: morientes, ut ab æterna morte, redimerentur, oleo, balsamo & aqua ungebat. Heraclioni in scholâ Valentini successit *Marcus*, à quo *Marcitæ* dicti sunt. Marcus iste habebat dæmonem *παροδρον*, i. e. familiarem; magicis præstigiis hominum mentes deludebat, & corpori-

bus ad supra abutebatur; statuebat duo rerum principia inter se contraria, *σὴν καὶ λόγον*; Æonas 30 assimilabat 24 literis Græcorum, quibus sex alias addebat; negabat, Christum assumpsisse naturam verè humanam; baptismum & sacram cœnam corrumpebat; resurrectionem carnis negabat; innumeras; denique scripturas apocryphas recipiebat. Marco cœvus fuit *Colarbas*, sive Colarbasus, qui unum deum diversis nominibus appellari aiebat; Christum ex 30 Æonibus compactum esse docebat; Jesum à Christo divellebat; vitam & generationem hominum in septem planetis consistere affirmabat: quæ etiam *Blasti* fuit sententia, qui fuit nequitia magicæ peritissimus, & insuper docuit Deum esse authorem peccati, ceremoniasque Judaicas defendebat: quæ duo etiam fuerunt dogmata *Florini* seu *Floriani*, presbyteri in ecclesia Romana, à quo *Floriniani* dicti sunt. *Rhetoriani* hoc tempore oriuntur, authore Rhetorio, qui omnes hæreses probabat. Dicuntur etiam *Lampetiani* à Lampetio, ejusdem hæresis patrono.

150.

Eodem ferè tempore, quo Valentinus Æonibus suis ecclesiam Dei perturbavit, *Cerdon* quoque ortus est, & ejus discipulus *Marcion*. *Cerdonis* doctrina erat, duo esse rerum principia contraria, deum videl. bonum & malum; Mosen & prophetas à deo malo, quem dicebat legis & Judæorum, evangelium à deo bono, quem dicebat Christi & evangelii, prodisse; Christum neque verè natum, neque passum esse; non esse resurrectionem carnis. *Marcion* præter dogmata cum *Cerdone* communia etiam docuit, materiam creationis fuisse deo cœternam; *μετεμψύχωσιν* dari; animas damnatorum tandem salvari; conjugium esse malum; & baptismum toties repetendum esse, quoties aliquis laberetur. A *Cerdonianis* & *Marcionitis* orti sunt *Doceta*, sive *δοκηταί*, qui Christum non verè, sed *δοκῆσιν* tantum habuisse corpus, & in eo passum esse docuerunt. Porro *Marcionis* discipuli commemorantur multi, videl. *Lucianus*, *Apelles*, *Potitus*, *Blastus*, *Sincerus*, *Basiliscus*, *Prempon*, *Python*, *Hermogenes*, *Phemion*, *Borbcrus*, *Stratio*, à quib. orti sunt *Apelliani*, *Borboriani* seu *Barbeliotha*, *Phemionita* & *Stratiorini*. Ex his celebriores sunt *Apelliani*, quorum præceptor cum *Philumenâ* suâ, quam prophetissam appellabat, publicè scortabatur, & docebat esse deum unum, qui sit reliquorum deorum principium, Christo denique tribuebat verum quidem corpus, sed ita ut illud post ascensionem in cœlum deposuerit. *Apellis* successor in scholâ fuit *Severus*, à quo *Severiani* nomen habent. *Severus* iste rejiciebat V. T. inque ejus locum substituebat libros quosdam apocryphos: mundi creationem angelis tribuebat; vinum & sexum mulierum damnabat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Melchisedecianorum, qui docebant Melchisedecum non fuisse hominem, sed virtutem Dei.

200.

Apostolici fuerunt progenies Encratitarum. Hæc autem unâ re apostolis maximè similes videri volebant, quòd in suam communionem non reciperent conjugibus utentes, & res proprias possidentes. *Tasodrongite* inter orandum indicem manus tanquam palum quendam in nares immittebant, ut in precibus suis ardentiores esse viderentur. Hinc ipsis nomen. Nam *πέσκα* palum, & *φρύγμ* Phrygum linguâ nasum significat. Nominabantur etiam *Spirituales*, quòd maxima Spiritus sancti dona habere sese profiterentur, & alios omnes ab ipsis dissidentes appellabant *ψυχικὸς* seu animales. *Quartadecimani*, aliàs *Tessaresdecarite*, falsò pro hæreticis proclamati sunt à Victore episcopo Romano, quòd decimâ quartâ lunâ pascha celebrarent. *Artotyrite* in sacrâ cœnâ præter panem caseo etiam utebantur, quòd caseus fructus esset ovium, quo sacrificii genere Deus primò delectatus esse legitur.

210.

Origeniani sequuntur dogmata Origenis cujusdam, & turpia quæque patrant. Ab his alii sunt, qui dicuntur *Origenista* & *Adamantii*, discipuli Origenis. Hi sunt Chiliastæ & Allegoristæ, & alia quædam dogmata præceptoris sui defendunt. Affecla ipsorum fuit *Hierachus* sive *Heraclas* an. 234. à quo dicti sunt *Hierachita* seu *Heraclita*. Illi negant resurrectionem carnis. Origenistis affines sunt *Liberatores*, qui docebant Christo descendente ad inferos credidisse incredulos, & inde liberatos esse.

240.

Beryllus sub Gordiano Imp. contendit, animam cum corpore interire, & resurgere in novissimo die. Sectatores ipsius dicuntur *Berylliani*, damnati in concilio Arabico. Dicuntur aliàs *Arabici*, & *Θυρὸψυχῶν*. *Helcesaita* authore *Helcesæo* hoc tempore docebant, licitum esse fidem ore negare, modò in corde retineatur: duos item Christos profitebantur, aquam item & quasdam mulierculas *Helcesæo* cognatas adorabant. *Valesii*, à Valente quodam sic dicti, conjugia improbabant, ideoque tum se, tum hospites suos castrabant. *Rebaptizantes* in Africâ, Agrippino, qui Cyprianum in episcopatu Carthaginiensi præcessit, authore, docuerunt baptizatos ab hæreticis iterum esse in ecclesiâ baptizandos. Appellantur etiam *Agrippiniani* ab authore. Eundem errorem erravit Cyprianus. *Alogiani* λόγον non priùs fuisse dicebant, quàm ex Mariâ nasceretur, eâque de causâ evangelium Johannis repudiabant. *Samsæi* futura prædicebant, & ideo Prognostici & Prophetæ appellari volebant. *Aquarii* admiscunt vino aquam in eucharistiâ. *Noëtiani* sequuntur *Noëtum* Asianum, Montanistam. Is unam dun-

Christi.

taxat in Deo personam statuit, & seipsum pro Mose gessit, fratremque suum Aharonem appellavit. *Seleuciani*, auctore Seleuco, sequuti sunt Hermianos, an. 247.

250.

Novatus presbyter Carthagenensis docet, hominibus, qui post baptismum in abnegatione fidei, infirmitate quâdam & metu persecutionis lapsi essent, non superesse locum pœnitentiæ. Socium habuit *Novatianum* presbyterum Romanum. Discipuli ejus appellantur *Novatiani*, & *Cathari*, quod se reliquis, vitâ & moribus puriores esse jactitarent.

260.

Sabellius, Noëti discipulus, docet, Patrem, Filium & Spiritum sanctum esse unam personam, sed nomina tria. Hæc hæresis est eadem cum hæresi Hermogenis & Praxeæ. Existimârim autem Praxeanos, Hermogenianos & Sabellianos esse ipsissimos *Patripassianos*: quippe si una tantum est persona, utiq; Deus Pater est passus.

263.

Nepos, episcopus Ægyptiacus, fuit Chiliasta. Unde *Nepotiani* sunt iidem cum Millenariis.

269.

Paulus Samosatenus in Syriâ episcopus affirmat, Christum non esse Deum, sed hominem tantum, *μη εἶναι Χριστὸν Θεῶν ἐνυπόστατον*, & Deum ita habitasse in Christo, ut fuerint *δύο φύσες διηρημένως ἔχουσαι, καὶ ἀκτινώνητοι πρὸς ἑαυτοὺς παντάπασι*. Ejus discipuli appellantur *Samosateniani*, *Paulianista*, & *Ἀνυπόστατοι*. Idem docuerunt *Monarchiani*; sic dicti, quod unam personam dicerent esse monarcham hujus mundi.

275.

Manes Persa, quem discipuli appellarunt Manichæum, quasi manna fundentem, insanix nomen vitantes: hic, inquam, Manes negabat sacrosanctam Trinitatem; vetus testamentum repudiabat; duo principia coæterna, unum bonum, alterum malum statuebat; Dei boni substantiam frustillatim in creaturas distributam esse aiebat; negabat Christum verè passum esse; peccatum dicebat esse substantiam hominis quem ex duabus animabus constare fingebat; pro resurrectione carnis introducebat corporum quidem *μετεμψύχωσιν*, animarum verò *ἀποσώματων*; denique seipsum appellabat Christum & Paracletum.

306.

Meletius, episcopus in Ægypto, interpolavit dogma Novati, & secessionem fecit ab ecclesiâ. Ab isto schismatico dicti sunt *Meletiani*, qui segregatas ab orthodoxis ecclesias habuerunt, & postea cum Arianis sese conjunxerunt.

310.

Arius, natione Afer, professione presbyter Alexandrius, innotescit hoc tempore, & docet, Filium Dei esse creaturam, non verò Patri *συναιδίου καὶ ὁμοῦσιον*, i. e. coæternum & consubstantialem. Hinc utebatur his formulis, *ἦν, ὅτ' ἦν, ἦν, ὅτ' ἦν*, *Erat, quando non erat*: & rursus, tanquam seipsum explicans, *ἦν ποτὶ, ὅτε ἦν λόγος, Erat aliquando, cum non erat λόγος*. Damnatus fuit in concilio Niceno an. 326. Cæterum hæ-

An. Christi.

resis Arii à primâ suâ origine in plures factiones & sectas^s divisa fuit. Unde in principio statim Ariani alii dicti fuerunt *Aëtiani sive Eunomiani*, alii *Macedoniani*; quibus sub Theodosio majore accesserunt *Dorotheani* & *Mariani*, qui *Psathyriani* etiam dicti fuerunt: & posterioribus temporibus orti sunt *Pytheriani* seu *Pytheciani*, *Duliani*, & alii. Porro *Coluthus*, Ario coævus, negabat Deum immittere pœnas. Ejus sectatores appellantur *Coluthiani*.

315.

Donatus nascitur sexto post Arium anno, & turbat ecclesias in Africâ. Hic cum doleret, sibi Cæcilianum prælatum esse in episcopatu Carthaginensi, ab ecclesiæ communionem sese secrevit, & postea schisma vertit in hæresin, docendo, eam demum ecclesiam pro verâ habendam esse, quæ omni maculâ & peccato careret. Vim quoque sacramentorum suspendebat à dignitate personæ administrantis, & ideò baptizatos ab hæreticis, i. e. catholicis & orthodoxis, rebaptizabat. Discipuli ejus fuerunt appellati *Donatista*, item *Montenses*, pars *Majorini*, quòd sequerentur Majorinum, quem elegerant episcopum contra Cæcilianum: item *Montenses* & *Campates*, quòd in montibus & campis clam convenirent. Scissi fuerunt in varias factiones, hoc modo. *Circumcelliones* tum se tum alios vitâ privabant, ut martyres in suâ sectâ haberent. Sic fuerunt appellati; quòd inhabitarent cellas in agris hinc inde. His gemini fuerunt *Timoleontes*, qui ipsi quoq; in austeritate & homicidiis collocarunt religionem. Utrisque mitiores fuerunt *Rogatenses*, *Urbanenses*, & *Maximinista*: contra quos postremos reliqui *Donatista* coegerunt concilium Bagaia ex 300 episcopis, in quo constituerunt, ut baptismus hæreticorum valeret.

340.

Sub Constantio orti sunt *Archontici*, ultima *Valentinianorum* fax. Illi creationem mundi tribuebant angelis, sacramenta ex ecclesiâ eliminabant, V. T. majori ex parte rejiciebant, substitutis apocryphis, denique contendebant homines, quanquam flagitiosissimè viverent, salvos fieri, modò Dei cognitionem aliquam præ se ferrent. Coævi illis fuerunt *Angelici*, qui angelos adorabant. Archonticorum socii fuerunt *Ascrupta*, qui sacramenta non agnoscebant, & proinde vasa sacra furiosè frangebant & comminuebant. His dissimiles sunt *Ascite*, sive *Utricularii*, qui utrem inflatum gestabant, neque alios verè Christianos esse arbitrabantur, qui non idem facerent: tanquam hujusmodi soli essent utres novi, vino novo repleti.

347.

Hoc tempore floruerunt *Messaliani*, aliàs *Psalliani*, *Eucheta*, *Euphemite*, *Spirituales* & *Martyriani*; qui in assiduâ precatione meritum collocabant, & otio interim erant dediti.

350.

Photinus, Sirmienensis episcopus, docet, Christum non esse

Deum,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

religionis suæ celandæ causâ esse licita &c. *Jovinianus* docuit peccata esse paria & hominem post baptismum non peccare. Sectatores horum hæreticorum appellantur *Helvidiani*, *Priscillianista* & *Jovinianista*. *Helvidiani* etiam vocantur *Antidicomarianite*.

387.

Patriciani, authore *Patricio*, vetus testamentum totum non recipiebant, & eos ipsos libros, quos recipiebant, prohibito mutilabant; carnem quoque à diabolo creatam esse statuebant, ideoque homini Christiano licere arbitrabantur, mortem sibi ipsi consciscere, ut se hâc ratione exuat mole carnis. *Paterniani* eodem tempore, authore *Paterno*, docebant, inferiores partes humani corporis non à Deo, sed à diabolo factas esse, & omnium flagitiorum licentiam partibus illis tribuentes, impurissimè vivebant: quâ de causâ etiam appellati sunt *Venustiani* à *Venere*, & *Ethioproscopa* q. d. morum irrisores. His subjunguntur *Tertullii*, qui sectuti *Tertulium* agebant, sceleratorum hominum animas in dæmonas converti, vel saltem in bestias, quarum naturam illæ habuerint in corpore. *Pattalorinchi* a digito compefcunt os, ut taciturnitate suâ possint Deo placere. A regione appellantur *Tabennesiote*.

400.

Bellarminus & *Baronius* *Vigilantium* etiam putant in numero hæreticorum. Verùm enim verò ille rectè docuit, non esse honorandas reliquias sanctorum, & inanem esse sanctorum invocationem.

410.

Nudipedales sub *Theodosio* juniore nudis semper pedibus ambulabant. Sub eodem *Feri*, seu *Inhumani*, averfantur omnem conversationem.

415.

Pelagius, Brito monachus, docuit, Adamum etiam si non peccasset moriturum tamen fuisse; peccatum Adami ipsi soli nocuisse, non etiam ejus posteris; libidinem non esse peccatum; hominem habere liberum arbitrium ad bonum; nullum esse peccatum originale; sine gratiâ Dei posse impleri omnia mandata. Ejus discipulus fuit *Cælestius* in Africa: unde *Cælestiani* sunt iidem cum *Pelagianis*. *Semipelagiani* sunt propago quædam *Pelagianorum*, ut & *Massilienses*, qui erant reliquæ *Pelagianorum* in *Massiliâ*. Huc etiam collocari solent *Collyridiani*, qui totam panis, quam Græci *μαρτυρία* vocant, Mariæ virgini superstitione offerbant.

430.

Nestorius, episcopus *Constantinopolitanus*, hoc anno docere cœpit, Mariam non posse appellari *θεοτόκον*, sive matrem Dei, & in Christo esse duas personas. Hoc quoque tempore floruit *Moses Cretensis*, Judæus fanaticus, qui se venditavit pro Mose.

445.

Luciferiani, authore *Lucifero* episcopo *Caralitano*, qui

fuit

An. Christi.

fuit *Κόρυμπος* Hilarii, docuerunt hunc mundum, quod in maligno sit positus, esse opus diaboli, & animas humanas ex carne sumi. Appellati etiam sunt Homonymiani, quia ludebant homonymiâ vocis caro.

447.

Eutyches, archimandrita sive abbas Constantinopolitanus, ut contradiceret Nestorio, docuit in Christo esse unam naturam, & hoc velut emblemata usurpavit: *Ex duabus quidem naturis scio Christum ante unionem constituisse, post unionem verò unam duntaxat in illo fuisse scio & agnosco.* Item: *Ex duabus naturis Christum esse confiteor, in duabus consistere nego.* Atque hæc fuit hæresis Eutychis, quæ unâ cum Nestorianismo usque in nostra tempora durat in orientis partibus, ita tamen, ut variæ sint factiones. Et Eutychianismus quidem has habet propagines atque fruticationes. Primò se offerunt *Monophysita*, qui aliàs appellantur *Schematisci*, *Theopaschita*, & à loco *Ægyptii*. Hi docebant, Christum quidem constare ex duabus naturis, non verò subsistere in duabus naturis, ita ut hæc controversia in duabus istis oculis consisteret *en & en*. In hoc errore defendendo occupatissimus fuit Johannes Philoponus, celebris philosophus, qui etiam docuit tres personas esse tres deos, atque ita errorem Tritheitarum introduxit. Tritheitæ isti aliàs dicuntur *Triformiani*. Post Monophysitas erant *Acephali*, sic dicti, quod nullos episcopos agnoscerent. Hi naturas duas concedebant, sed proprietates earum ita confusas esse contendebant, quemadmodum gutta aceti in mare effusa suas amittit vires. Hi appellati fuerunt *Severita* à Severo episcopo Antiocheno, *Julianista* à Juliano Halicarnassæo, *Theodosiani* à Theodosio Alexandrino, à loco *Contobaptita* & *Angelita*. Deinceps inter Eutychianos commemorantur *Agnoëta*, vulgo *Agnoita*, cujus erroris patrocinium Themistio philosopho adscribitur. Hi docebant divinam Christi naturam (hanc enim solam post unionem agnoscebant, tanquam absorpta esset planè humana) quædam ignorasse, ut horam extremi iudicii. Arque hi rursus in alias tres sectas, *Damianorum*, *Paulianorum*, & *Petritarum* divisi erant. Hos sequuntur *Jacobita*, sic dicti à quodam Jacobo Syro, qui totam Syriam ipsissimâ Eutychis doctrinâ imbuit. Rursus alii dicti sunt *Armenii*, qui ad dogma Eutychis in Armeniâ hoc addebant, Christum non assumpsisse corpus ex Mariâ, sed illud ab ipso conceptionis momento incorruptibile habuisse: quod ipsum per se etiam, & in suæ naturæ proprietate adorandum esse docuerunt. Iidem quaternitatem in Deo statuebant, & deitatem passam esse dicebant, denique crucem Christi colebant. Unde appellati sunt *φθάρτολάτραι*, *σηνηολάτραι*, *Tetradista*, *Tetradista*, *σαυρολάτραι*, &

ipforum linguâ *Chazinzarii*. Postremi inter Eutychanos *Monotheleta*, vulgò *Monothelita*, & *Univolutarii* commemorantur, qui à Cyro episcopo Alexandrino, & Sergio patriarchâ Constantinopolitano originem suam ducunt. Illorum dogma erat, in Christo unam duntaxat fuisse voluntatem, & unam operationem: ex quo sequebatur, unam tantum fuisse naturam. Humanam Christi voluntatem appellabant *θεικίνητον*, quòd ipsa per se nulla esset, neque quidquam vellet. Atque hæ sunt propagines Eutychanismi, cujus author Eutyches cœpit, ut annotavimus, an. 447. propagatores ita fere sibi successerunt: *Julius Halicarnassæus* an. 350, *Themistius* an. 568, *Jacobus Syrus* an. 586, *Johannes Philoponus* an. 603, *Armeni* 607, *Monotheleta* an. 626.

475. *Pacificantes* dicti sunt, qui authore Zenone Imp. unionem quandam facere volebant inter Catholicos & Eutychanos.

606. *Papismus* hoc tempore in nervum erupit, quando Phocas Imp. Bonifacio III Pontifici Romano primatum super omnes ecclesias concessit. Sub hoc Imperatore floruit *Timotheus*, qui appellatus fuit *Αἴλας* id est, felis, vel à cæcis oculis, vel à malignitate. Is professione fuit Eutychanus, ut & ipsius discipuli, qui dicuntur *Timotheani*.

622. *Mahometismus* incipit authore Mahumete, qui dogmata sua congeffit in peculiarem librum, quem appellavit *Alcoranum*. Præcipua capita sunt: Deum habere essentiam corpoream, animâ præditam; non esse tres in Deo personas; Christum non esse Deum, sed magnum & sanctum quendam prophetam; Christum non esse revera passum, sed *φάντασμα* pro eo Judæis oblatum; ceremonias Mosaiacas, putà circumcisionem, delectum ciborum, lotiones varias corporis, & similia ad salutem esse necessaria; bona opera mereri vitam æternam; polygamiam esse licitam; vitam æternam consistere in voluptatibus corporis. Hæc pestis, Mahometismus dico, totum orientem longè lateque corripuit. Tamen enim aliquæ in iis locis sunt ecclesiæ: tamen quàm misera sit illarum conditio, & quàm depravata sit doctrinæ confessio, ex eo intelligi potest, quòd decem sunt genera Christianorum, qui orientem hinc inde habitare traduntur. Quorum primi sunt *Latini*, qui sunt sub obedientiâ Pontificis Romani: secundi, *Græci*, qui patriarcham Constantinopolitanum pro suo agnoscunt capite: tertii, *Indi* seu *Æthiopes*, sub presbytero Johanne: quarti, *Jacobita*, qui & *Coptita*, qui circumciduntur, & unam tantum in Christo naturam agnoscunt: quinti, *Nestoriani* in Tartaria & India: sexti, *Maronita*, qui sunt *Monothelitæ*, in Libyâ & Phœniciâ: septimi, *Armenii*, qui suum habent præsidem,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

1526 errores *Andree Carlostadii*: an. 1530 errores *Confessionistarum* &c. Verùm enim verò non fuerunt hæretici illi doctores, sed reformatores hæreticæ pravitatis in regno Antichristi Romani.

1206.

Almaricus, doctor Parisiensis, docuit, legem Dei Patris durasse usque ad adventum Christi, legem Christi usque ad *Almaricum*, legem Spiritus sancti usque ad finem mundi.

1294.

Fratricelli, authore quodam *Hermanno*, falsò docuerunt se solos esse veram ecclesiam, & perfectos, uti erant apostoli, & suam sectam immediatè esse à Christo. Rectè tamen docuerunt, authoritatem ecclesiæ Romanæ nullam esse propter malitiam prælatorum. Inter ipsorum placita & hoc fuit: Omnes Pontifices Rom. à tempore *Sylvestri* fuisse prævaricatores, excepto *Cœlestino V.* qui raro exemplo, dimissâ sponte summâ dignitate ad monasterium rediit, postquam sedisset mens 5 d. 17.

1299.

Beghardi & *Beghina*, qui erant monachi & moniales absque votis, docebant, hominem posse in hac vitâ fieri impeccabilem, & non teneri amplius ad jejunia vel orationem, & in gratia crescere non posse.

1520.

Ab hoc anno usque ad nostram ætatem pestilentes hæreses ab inferis fuerunt revocatae. Nam principid *Anabaptista* furere cœperunt. Deinde *Michael Serretus* Hispanus docuit, nullam esse in Deo realem generationem aut distinctionem. Combustus est *Genevæ* an. 1555. Adhæc *David Georgius* Delphis docuit, se esse eximium prophetam, & Filium Dei Christo majorem, & anno tertio post mortem resurrecturum, & regnum Israel restitutum. *Caspar Swencfeldius* docuit, humanam Christi naturam post ascensionem mutatam esse in divinam; vocale verbum, tanquam literam occidentem, rejiciendum esse; solo spiritu nos contentos esse debere. *Libertini* sacra quædam Eleusina clam & inter se docent. *Andreas Osiander* docuit justitiam, qua homo justus est, esse ipsam Dei essentiam. *Matthias Flaccius Illyricus* docuit, peccatum originis esse substantiam. *Valentinus Gentilis*, patriâ *Consentinus*, anno 1558 Arianismum renovans docere cœpit, tres divinas personas esse tres spiritus æternos, essentiali numero differentes, ita ut Pater sit major Filio & Spiritu sancto. *Franciscus David* in *Transylvania* docuit solum Patrem esse verum Deum, Filium & Spiritum sanctum esse virtutes Dei, non distinctas à Patre, personâ, vel relatione, vel essentiâ; Christum esse purum hominem, sed dici verbum Dei, quia verba Dei annuntiavit. *Faustus Socinus* corrupit universam theologiam, imprimis de sacrosancta Trinitate, & justificatione hominis coram Deo.

XXXI. Chronologia mysterii iniquitatis. 253

Anno Chr.

1580.

Patroni Ubiquitatis five Ubiquevolipresentiæ ab hoc tempore usque ad nostram ætatem tumultuantur.

1618.

Discipuli Arminii faciunt schisma in ecclesiis Belgicis usque ad an. 1618.

XXXII. Chronologia mysterii iniquitatis.

Anno Chr.

Mysterium iniquitatis. est doctrina Romani antichristi, quæ hoc modo vires sumsit.

192.

Victor Papa omnipotentiam Pontificiam parturit violenter tractando quæstionem de Paschæ celebratione.

Infantia antichristi.

310.

Constantinus M. pacem, templa, decimas, & similia dat ecclesiis, quæ rebus istis postea sunt abusæ.

326.

In synodo Nicenâ constituitur, ut in singulis provinciis una aliqua ecclesia prima & suprema, & unus aliquis episcopus primus & supremus habeatur, qui Metropolitanus appellatur. Hâc occasione Carthaginensis episcopus factus est Primas ecclesiarum Africanarum, Alexandrinus Ægyptiarum, Antiochenus Syriacarum, Constantinopolitanus Græcarum, & Romanus Italicarum.

418.

Zosimus, Bonifacius I, & Cælestinus I, durante concilio Carthaginensi vi, & summis viribus hoc agunt, ut primatum & monarchiam aliquam in reliquos episcopos acquirant, sed excidunt suis ausis, quâ de re vide Chronolog. Conciliorum.

516.

Theodoricus, rex Arianus, ecclesiæ Romanæ & Pontifici multum honoris defert.

600.

Gregorius Magnus, Papa, magister ceremoniarum, deformat ecclesiam ritibus superstitiosis: & contendit cum patriarchâ Constantinopolitano de primatu.

606.

Phocas Imp confirmat *Bonifacio III* privilegium de primatu ecclesiæ Romanæ super omnes ecclesias. Hic incipit disputatio multiplex Pontificum Romanorum cum episcopis orientalibus de primatu. Porro *Innocentius Pantheon* Romæ consecrat virgini Mariæ & omnibus Martyribus, consentiente *Phocâ*.

Adolescentia antichristi.

670.

Veneri incipiunt eligere ducem de licentiâ Pontificis Adeodati.

704.

Ariarius, rex Italiæ, alpes Coctias dat ecclesiæ.

713.

Constantino Pontifici Constantinopolim proficiscenti Imperator *Anastasius* Nicomedie occurrens prostratus pedes publicè deosculatur.

740.

Ina rex Angliæ *Gregorio III* regnum suum facit vectigale.

746.

Hoc anno *Pipinus* autoritate *Zacharia* Pontificis rex

An. Christi.

Francorum efficitur, & sedi apostolicæ multas ditiones donat.

774.

Carolus rex Francorum singulos gradus scalarum Basilicæ S. Petri deosculans ad Pontificem *Hadrianum* ascendit, qui eum in atrio super gradus expectabat. Hic est *Carolus Magnus*.

800.

Hoc tempore *Carolus Magnus* ratam habet donationem patris sui *Pipini*, & sedi apostolicæ plures provincias donat. Hinc *Leo III* Papa gratitudinis ergo transfert imperium occidentale à Græcis ad Francos in die natalis Domini.

814.

Ludovicus Pius Imp. ratam habet donationem *Caroli* patris, & illam accessione aliquâ illustriorem efficit.

884.

Hadrianus III Papa, *Carolo Crasso* difficultatibus bellî Normannici implicato, ad S. P. Q. R. retulit, Ne in creando Pontifice Imperatoris expectaretur auctoritas, sed ut libera essent & cleri & populi suffragia.

900.

Contra *Ludovicum IV* Imp. legitimè electum, in Italiâ Pontifex salutat Imperatorem *Ludovicum Bosonis F.* Ad hunc annum sic adnotat *Bellarminus*: Post *Carolum Crassum* magnâ est orta perturbatio in Imperio. Alios enim (Pontifices) creabant Germani, alios Itali. Idem ad hunc annum sic adnotat: Vide seculum infelix, in quo nulli scriptores illustres, nulla Concilia, Pontifices parum solliciti de republ.

996.

Gregorius V. approbat Electores Romani imperii.

1000.

Ordines monachorum circa hoc tempus incipiunt magno numero. Vide Chronologiam propriam.

1020.

His temporibus, ait *Bellarminus*, quibus Pontifices Romani à pietate veterum degeneraverant, principes seculi sanctitate florebant.

1073.

Hildebrandus, nomine *Gregorius VII*, primus Imperatorem excommunicat, & potestatem constituendi Imp. sibi arrogat.

1076.

Clemens VII dat turbas, prohibendo conjugium sacerdotum, & excommunicando Imperatorem.

1096.

Bellum sacrum, quod appellari solet *Expeditio cruciata*, incipit sub *Urano II* & vires Romani Imperii valde debilitat usq; ad an. 1170, Pontificibus Romanis hoc urgentibus, non aliter ac si prora & puppis religionis in terræ sanctæ recuperatione verteretur.

1100.

Paschalis II primus in epistolis suis annos Imperatoris, ut consuetum erat, numerare desinit & Pontificatus annos substituit.

1140.

Gratianus compilat decreta, & *Lombardus* sententias: quæ duo scripta Pontificiam omnipotentiam valde promovent.

1155.

Hadrianus IV Papa *Henrico I* regi Angliæ concedit Hiberniam, eâ conditione, ut à singulis domibus quorannis

denarium

Juventus
antichristi.Virilis ætas
antichristi.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

- ribus injungit, ut eas toto orbe pro lege habeant. Eodem anno Fridericus Imp. gratiam à Pontifice in pretio unciarum auri centies vicies millium, postquam intercessores frustra adhibuit.
1233. *Gregorius IX* inter alia hoc emblema profert: *Duo sunt luminaria magna, Sol, hoc est, Papa, Luna, hoc est, Imperator.* Hic est, qui adeò vexavit Fridericum Imp. ut ab illo non immerito fuerit appellatus Antichristus.
1240. Pontifex quintum Beneficiorum, ut vocant, rapit in Angliam: & rursus an 1244 tributum exigit ab Anglis, qui patri spirituali concedendum esse concludunt.
1245. *Fridericus* abdicatur imperio, à Papâ, frustrâ intercedente rege Galliarum. *Multa feria* sanctorum sancuntur.
1246. *Matthæus Paris* ad hunc annum ita annotat: *Nova in curiâ Romanâ inolevit consuetudo, ut cum bellum inter aliquos nobiles moveretur, unam partium ad eam confugientem, excommunicando alteram, & illos absolvendo, potenter foveret, ut qui per illam resurgeret, omni tempore ipsi teneretur obligatus.* Porro hoc tempore Pontifices curiam suam habent, ad quam provocatur in negotiis etiam civilibus. Triens quoque proventuum ecclesiasticorum penditur à devotioribus sacerdotibus, dimidia vero trium annorum à cæteris. Præterea ab Innocentio IV statuitur in concilio Lugdunensi, ut Cardinales incedant galero pallioque miniatis, & vehantur equis phaleratis, ad ordinis cohonestationem.
1249. In Galliis, Belgicâ præsertim, Pontifex primò vicesimam, ac mox decimam omnium proventuum & decimarum exigit, additis contra refractarios comminationibus gravissimis.
1250. *Friderico* vitâ functo potestas Pontificum valde crescit.
1255. Legati Pontificis absolutionem omnium peccatorum ære mutant in Angliam.
1271. *Gregorius X* creat septem Electores pro suo lubitu.
1274. *Michaël* Imperator Constantinopolitanus in concilio Lugdunensi promittit Pontifici ecclesias Græcas illi obsecuturas.
1279. *Nicolaus III* ab Imperatore Rodolpho Habsburgensi accipit Romaniam cum exarchatu Ravennæ, ita ut Imperatori nihil planè ibi liceat. Hic itaque Imperator Imperatores legitimo suo in Italiam jure defraudavit. Etsi enim sequentibus quoque annis Imperator suos in Italia habuerit vicarios: tamen illi titulo tantùm vicarii erant, & à Pontificibus constituebantur.
1283. *Martinus II*, dictus IV, legatum suum in Germaniam mittit, qui pecunias corradat.

Anno Chr.

1286.

Honorius IV vicarium Imperii præficit Italiæ.

1287.

Pontifex quartam proventuum sacerdotalium partem ex Germaniâ auferre conatur.

1293.

Inauguratio Coelestini V bis centenorum millium hominum concursu est nobilis.

1294.

Bonifacius VIII potestates omnes tum ecclesiasticas, tum civiles, suæ subjectas esse jactat. In publico incedit gladio accinctus, & coronâ redimitus, seque Papam juxta & Imperatorem esse ait, anno 1300, quo primum jubilæum celebravit. Ad regem Franciæ Philippum ita scribit: *Volumus te scire, te in temporalibus & spiritualibus nobis subjacere: atque nullius præbenda aut sacerdotii conferendi jus ad te pertinere, Contra sentientes pro insanis habemus.*

1295.

Idem *Bonifacius* introducit festos dies apostolorum, evangelistarum & quatuor doctorum ecclesiæ: componit orationem illam, *Ave virgo gloriosa*: sextum, decretalium librum edit, & anno 1300 Jubilæum centesimo quoque anno celebrandum in remissionem peccatorum indicendo magnum excitat hominum concursum, ad eum quidem, ut vix per urbem quamvis amplam & vastam incedere liceret.

1305.

Clemens V majore quam sui decessores solennitate consecratur. Aderant reges Franciæ, Angliæ, Aragoniæ, cum maximâ parte principum Germaniæ & Franciæ. Regum fratres Pontifici ad fiduciam utrinque ancillabantur.

1311.

Acriter disputatur de vilitate, colore, productione, amplitudine, & formâ vestium Cordigerorum, perinde ac si sit articulus fidei. Eodem anno *Templarii* ad mortem passim trahuntur jussu Pontificis. Eodem anno *Clemens* Papa divulgat acta quædam concilii Viennensis sub nomine *Constitutionum Clementinarum*, quas scholis & ecclesiis obtrudit.

1324.

Bononia in potestatem Pontificum redigitur.

1333.

Rex Francia cruciatam suscipit. *Johannes XXII*, aliis *XXI*, postquam Ludovicum Imperatorem satis exagitavit, obit diem suum, & relinquit thesaurum *XX* decies centum millium Philippicorum.

1340.

Benedictus XII sibi tribuit, quod Imperatoris erat proprium, in civitatibus imperio obnoxiiis: & propria autoritate ratam facit aliquot magnatibus & principibus possessionem civitatum & ditionum, in quas, cum ope Pontificum discerperetur Imperium, ipsi involaverant: veluti Mediolani, Mantuæ, Ferrariæ, Veronæ, Patavii. Circa hoc tempus *omnia Roma fiunt venalia*

1343.

Templa, sacerdotes, sacra, crux, altaria, Christus.

Clemens VI *Johannis XXII* conatus adversus Ludovicum Imp. persequitur, & ipsi præcipit ut intra certum tem-

pus deponat imperium. Hic est ultimus Imperatorum, qui Pontificum odium in se concitavit. Nam sequentes Imp. omnes ad unum ex Pontificum arbitrio pependunt.

1344. *Clemens VI* insulis Fortunatis sive Canariis præficit regem Ludovicum.

1350. *Clemens VI* decurtato Jubilæi seculo, revocat illud ad annum quinquagesimum. Uno die quinque hominum millia accedunt & recedunt.

1352. *Carolus IV* Imp. Pontificis gratiam captans, omnem ei in Germania auctoritatem facit: quâ de causâ *Presbyterorum Imperator*, & *Imperii Germanici proditor* appellatur. Eodem anno *Joanna Neapolitana* Pontificem civitate & comitatu Avenionis donat, ementito venditionis titulo. Ex eo tempore comitatus ille in ditione ecclesiæ fuit.

1355. *Carolus IV* Imp. Romæ coronatur, duorum Papæ legatorum manu, quibus promittit, se non amplius diem unum Romæ moraturum post peractum inaugurationis factum, sequē confestim ex Italiâ discessurum. Hic exclamat Petrarca: *O infamem diem! O pudendum fœdus!*

1360. *Transsubstantiatio* passim creditur.

1378. Duo Pontifices sedent, suis stipati Cardinalibus: *Urbanus VI* Romæ, *Clemens* Avenione.

1396. *Bonifacius IX* instituit *annatas*, hoc est, vestigal prædiorum ecclesiasticorum à primo anno possessionis pendendum sedi Romanæ adversus infideles.

1399. Pontifex se constituit dominum urbis Romæ summum & unicum: formam jurisdictionis mutat: tribunos ex auctoritate extraneos ad munia urbis arcessit: denique in arce S. Angeli præsidium collocat, ut urbem in officio contineat.

1409. *Alexander V* diplomate stigmata Francisci confirmat, ea in fidei articulis haberi jubet, illisque festum ponit.

1412. Postquam *Alexander V* translationem Scripturarum in linguas vernaculas damnavit in concilio Pisano, cavet in Angliâ solenni edicto ne quis sacras Scripturas vernaculo sermone explicet. Nam id eodem loco habendum ac hæresin, & æquum in utroque periculum subesse.

1417. *Sigismundus* Imp. Martino V genua ponit, ejusque pedes devotè deosculatur.

1422. Pontifex Germanos quater commovet contra Hussitas. In quartis castris sunt 40000 equitum.

1450. *Nicolao V* sedente tantus est concursus ad Jubilæum, ut ecclesiæ non omnes caperent, multiq̄ue de ponte S. Angeli in Tiberim sint præcipitati.

1465. *Paulus II* mitram Pontificalem pretiosissimis gemmis coruscantem gestat, & primus Pontificum jactat, Pontificem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

XXXIII. Chronologia ordinum inter
monachos.

IN V. T. inter Judæos commemorantur duo ordines, quos Deus probavit. Primus est *Nasiræorum Num. 6.* secundus *Rechabitarum Jer. 35.* Ille cœpit an. M. 2454, hic 3070. Præter hos fuerunt sectæ *Jeroboamitarum*, qui erant idololatræ: *Ammonitarum & Moabitarum*, qui filios suos offerebant idolo Molechi: *Galilaorum, Idumæorum, Samaritanorum*, qui inter Judæos degebant, & aliquid singulare præ reliquis habebant: *Jasonitarum & Menelaitarum*, qui tempore Antiochi Epiphaniis sequebantur Jasonem & Menelaum: item *Phariseorum, Sadduceorum, Hæssenorum*, &c. de quibus vide catalogum hæreticorum: *Zelotarum*, qui subinde bellum indicebant reliquis Judæis: *Sicariorum*, qui post excidium urbis & templi hinc inde grassabantur. De his vide *Josephum historicum Judæorum & Sebastianum Franck in Chronico.* Nos breviter hoc loco enumerabimus præcipuos ordines monachorum.

- An. Christi.
250. *Paulus Thebæus*, primus eremita, ob persecutionem in eremo mansit usq; ad tempora Constantini Magni.
300. *Antonius Eremita* incipit florere. Hunc in Palæstinâ secutus est *Hilarion, Paulus Simplex*, & alii *monachi orientales*, qui non habuerunt tot ordines, quot excogitarunt *monachi occidentales.*
323. *Ordo Eremitarum cœpit: & an. 384 ordo Basilianorum.*
524. Hoc tempore incipit ordo monachorum *Benedicti*, ita ut *Benedictus* sit pater omnium monachorum. Hic ordo longè lateque est propagatus. Nam *Trithemius* anno 1500 numeravit in eo monasteria 15000 & amplius, quæ habuerint abbatias: & *Volaterranus* suo tempore numeravit 24 Pontifices ex hoc ordine, Cardinales 200, Archiepiscopos 1600, Episcopos 4000, Abbates scriptis celebres 15700, sanctos canonizatos 15600.
913. *Ordo Cluniacensis* primus secessionem fecit à regulâ *Benedicti.*
1012. *Ordo Camaldulensium* incipit auctore *Romualdo.*
1070. Incipit *Ordo Vallis Umbrosæ* auctore *Johanne Gualberto.*
1080. *Ordo Carthusianorum* incipit.
1106. *Ordo Cisterciensis* incipit auctore *Roberto.*
1108. *Ordo Canonorum Regularium* incipit.
1113. *Ordo equitum S. Johannis Hierosolymitani* incipit.
1119. *Ordo Templariorum* incipit: item *Pramonstratensium.*
1180. *Ordo Carmelitarum* confirmatur ab *Alexandro III.* Alii referunt ad an. 1245.

XXXIII. Chronol. ordinum inter monachos. 261

An. Christi.

1190. Ordo militum Teutonicorum incipit.
 1197. Ordo Cruciferorum confirmatur à Cælestino III.
 1200. Ordo Minorum confirmatur ab Innocentio III. Ordo redemptionis captivorum confirmatur ab eodem.
 1208. Ordo Franciscanorum, seu Cordigerorum, sive Minoritarum, incipit.
 1217. Ordo Dominicanorum, seu Prædicatorum, confirmatur ab Honorio III.
 1218. Ordo Carmelitarum incipit.
 1227. Ordo Sanctimonialium S. Clara, quæ sequuntur regulam fratrum Minorum, confirmatur.
 1243. Ordo Eremitarum S. Augustini ab Innocentio IV hoc nomen accipit: & an. 1254 ab Alexandro IV reducitur ad unum & eundem ordinem, qui hodie est in usu.
 1248. Ordo Sylvestrianorum confirmatur ab Innocentio IV.
 1260. Ordo Flagellantium incipit.
 1294. Ordo Cælestinorum incipit: & anno 1299 Ordo Servorum B. Maria: & an. 1328 Ordo Equitum Christi in Lusitaniâ.
 1352. Ordo Jesuatorum incipit auctore Johanne Columbino Senense: & an. 1373 Ordo montis Oliveti.
 1410. Circa hæc tempora confirmatur, Ordo S. Hieronymi, S. Georgii de Algâ & Ordo Scopetinarum.
 1524. Ordo Clericorum Regularium confirmatur à Clemente VII. & Ordo Capucinarum ab eodem an. 1530: & Ordo Clericorum S. Pauli ab eodem an. 1533.
 1540. Ordo Societatis Jesu auctore Ignatio Loyolâ confirmatur à Paulo III. Hic ordo valde crevit, adeo quidem ut totum fere orbem repleverit magnificis collegiis ultra 3000.
 1599. Hoc tempore quidam numerarunt 225044 monasteria per orbem Christianum.

XXXIV. Chronologia Theologorum.

An. M.

1.	Patriarcha ante dilu- vium.	} Vide Chronologiam patriarcharum, prophetarum & Pontificum Judæorum.
1658.	Patriarcha post dilu- vium.	
2452.	Propheta.	
2454.	Levita & sacerdotes.	
3420.	Propheta.	
3699.	LXX Interpretes.	
3700.	Jesus filius Ssrachi.	
3780.	Pseudodocores tempore Marcabæorum: itemque tempore Pharisæorum, Sadducæorum, & Hæsenorum.	
3980.	Christus incipit a quo ætatis suæ 31 docere.	

Prima ætas theologiarum ante Christum.

Secunda ætas theolo-

An. Christi.

35.

Christus instruit undecim apostolos *Matth. 28.* & illos induit Spiritu sancto *Act. 2.* Nomina apostolorum hæc sunt: Simon Petrus, Andreas frater Petri, Jacobus filius Zebedæi, Johannes frater Jacobi, Philippus, Bartholomæus, Thomas, Matthæus, Jacobus Alphæi, Judas Jacobi frater, Simon Cananites. His undecim accessit *Matthias*, in locum Judæ Iscariotis *Act. 1.* His theologis adduntur Marcus & Lucas evangelistæ: Paulus apostolus: LXX. discipuli Christi. *Luc. 10.* Vide Chronologiam conversionis populorum.

gia sub
Christo.

60.

Patres peculiati nomine dicuntur excellentes illi theologo, qui proximè sequuti sunt apostolos, ab anno Chr. 60 usque ad an. 1020. De his vide peculiarem Chronologiam. Alias tempore Patrum vixerunt etiam alii theologo, hoc fermè ordine.

Tertia æta
theologiæ
tempore
Patrum.

70.

Martialis, episcopus Lemoyicensis, claret.

80.

Quadratus, vidit multos à Christo sanatos.

100.

Papias, discipulus Johannis, postea author fuit *Chilias*tarum.

110.

Aristides philosophus apologiam scribit pro Christianis.

130.

Marcus, primus episcopus gentilis, Hierosolymæ creatus: non quòd Hierosolyma adhuc fuerit, sed quia episcopi Hierosolymitani fuerunt appellati ratione juris, ut loquuntur, non ratione facti.

150.

Melito Sardensis episcopus floret: & *Polycrates* Ephesiorum episcopus an. 170.

177.

Egesippus ex Judæo fit Christianus.

180.

Apollinaris, episcopus Hierapolitanus, floret: item *Dionysius* episcopus Corinthiacus. *Bardesanes* Syrus scribit contra Marcionem. *Apollonius* philosophus in senatu reddit rationem de Christianâ religione, & ob id decollatur.

180.

Attalus fit martyr.

190.

Pantenus, philosophus Christianus & theologus, præceptor Clementis Alexandrini floret.

200.

Symmachus, interpres Bibliorum, claret: item *Agrippinus* episcopus.

222.

Julius Africanus, chronologus & theologus, scribit.

226.

Ammonius Alexandrinus scribit canones evangelicos, sive harmoniam evangelicam.

230.

Ammonius philosophus Christianus docet Alexandriæ.

240.

Babylas, episcopus Antiochenus, floret. Fit martyr sub Decio.

250.

Paulus, primus Eremita, manet in deserto usque ad Constantinum M.

254.

Cornelius Papa scripsit epistolas.

260.

Sixtus II Papa & martyr scripsit librum sententiarum sive proverbiorum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. Christi.

368.

Sanctus *Ephrem* diaconus Edessenus varia scripsit. *Hilari*on monachus claruit.

369.

Damasus Pontifex scribit nonnulla. *Faustinus* diaconus scripsit contra Arianos tempore Damasi.

374.

Philo Carpathius scribit in Canticum canticorum. *Vigilius* episcopus Tridentinus hoc tempore florēt. Est alius à Vigilio, qui Patribus annumeratur. Is enim vixit an. 495.

380.

Philastrus episcopus Brixiae scribit librum de hæresibus usque ad sua tempora.

380.

Idacius Clarus, episcopus Hispanus, scribit. *Amphilochius*, Iconii episcopus, fuit doctissimus philosophus & theologus, adeo ut Hieronymus ipsum faciat æqualem Basilio & Gregorio Nazianzeno. Quædam ipsius scripta extant.

390.

Theophilus, Alexandrinæ ecclesiæ episcopus, Hieronymi æqualis, scripsit tres epistolas paschales. Eodem tempore vixit *Johannes*, episcopus Hierosolymitanus, & *Ruffinus*, presbyter Aquileiensis, uterque Hieronymi æmulus. Huc etiam collocantur *Diadochus*, *Palladius Galata*, *Gaudentius* episcopus Brixiensis, *Aurelius Prudentius* & *Chromatius*, episcopus Aquileiensis, quorum omnium scripta hodie extant.

410 &

420.

Hoc tempore florent *Isidorus Pelusiota* monachus, *Maximus* episcopus Taurinensis, *Synesius* episcopus Ptolemaidis, *Paulinus* episcopus Nolanus, *Severus Sulpitius*, *Lucianus* presbyter, *Paulus Orosius* presbyter Hispanus, *Hesychius* monachus, *Preclus* episcopus Constantinopolitanus, *Marcus Eremita*, *Nonnus Panopolitanus*.

430.

Sedulius presbyter, scripsit carmine & prosâ. Ab aliis collocatur sub an. 330. *Eusebius Emesenus* scripsit varias homilias. *Sixtus III* Papa scripsit epistolas.

440.

Hoc tempore florent & scribunt, *Eucherius* episcopus Lugdunensis, *Claudianus Mammertus* episcopus Viennensis, *Sidonius Apollinaris* episcopus Arvernensis, *Johannes Cassianus* Massiliensis presbyter in Galliâ, *Vincentius Lirinensis* presbyter, *Socrates* & *Sozomenus* scriptores historiæ ecclesiasticæ, *Petrus Chrysologus* episcopus Ravennas, *Leo Magnus* Papa, *Flavianus*.

445.

Nilus monachus Constantinopolitanus, *Simeon Stylita* (sic dictus, quod annis 81 steterit in columnâ) *Hilarius Arelatensis*, *Theodulus* episcopus in Cælosyriâ, *Prosper Aquitanicus*, *Arnobius junior*, florent & scribunt.

460.

Theodorus presbyter, & *Salvianus* episcopus Massiliensis scribunt.

470.

Faustus Regiensis in Galliâ, *Salonius* episcopus Viennensis, *Eugerii filius*, & *Remigius* episcopus Rhemensis florent.

An. Christi.

490.

Æneas Gazius, Cerealis episcopus Africanus, *Victor Uticensis* episcopus, *Gennadius Massiliensis* episcopus, & *Pomerius* presbyter florent & scribunt.

492.

Gelasius Papa scribit.

495.

Gelasius Cizycenus, Gilda Sapiens, Paschasius diaconus Cardinalis, *Casarius Arelatensis* episcopus & *Cassiodorus* clarent & scribunt.

500.

Andreas episcopus Cæsareæ Cappadociæ, *Ennodius, Petrus Diaconus, Boëtius* philosophus & theologus, clarent & scribunt.

510.

Eugippius abbas Africanus floret.

520.

Marcellinus Comes, Johannes Maxentius monachus & presbyter Antiochenus, *Fortunatus* episcopus Pictaviensis, & *Avitus Alcimus* episcopus Viennensis, florent & scribunt.

525.

Dionysius Exiguus scripsit cyclum Paschalem & collectionem sacrorum canonum. Idem omisâ profanâ numeratione annorum ab imperio Diocletiani persecutoris, numerare cœpit ab incarnatione Jesu Christi.

530.

Victor Africanus episcopus scribit ad Huneticum regem Vandalorum de ratione fidei Catholicæ.

540.

Leontius Byzantinus monachus scribit contra Nestorianos & Eutychianos. *Victor Capuanus* episcopus etiam hoc tempore scribit: item *Justus Orgelitanus* episcopus, & *Arator* poëta.

544.

Anastasius Sinaita scribit.

545.

Junilius, episcopus Africanus, & *Primasius*, discipulus Augustini, & *Junilio* familiaris, item episcopus Africanus Uticæ vel Justinopolis, scribunt.

560.

Martinus Dumienis abbas, & postea episcopus Bracarensis, scribit: item *Procopius Gazans, Johannes Climacus, Dorotheus Archimandrita, Medardus* episcopus Noviomensis, *Datus Mediolanensis* episcopus, & *Liberatus* archidiaconus Cathaginensis.

570.

Venantius Fortunatus episcopus Pictaviensis scribit.

580.

Rufertus Bavarorum apostolus: item *Augustinus & Melitus* Anglorum apostoli florent.

596.

Euagrius Scholasticus, & Gregorius Turonensis episcopus, scribunt.

600.

Gregorius Magnus Papa scribit.

601.

Hesychius episcopus Hierosolymitanus scribit.

630.

Sophronius episcopus Hierosolymitanus ultimus floret ac scribit.

630.

Jonas Hybernus, aliâs Anglus, Angliam, Gallias & Italiam mirificè illustrat ut novus quidam apostolus.

640.

Eligius episcopus Noviomensis scribit: & *Adrianus* epi-

An. Christi.

scopus Northumbrorum in Scotiâ floret, item *Arbogastus* episcopus Argentoratensis.

650. *Esaias* abbas floret: & *Maximus* monachus Constantinopolitanus ac martyr scribit.

652. *Andoënus*, sive *Dado*, episcopus Rotomagensis claret.

658. *Hildephonsus* episcopus Toletanus scribit.

670. *Casarius* Lirinensis abbas floret.

680. *Smaragdus* abbas in Angliâ, & *Kilianus* Scotus episcopus Herbipolensis, florent. *Julianus* episcopus Toletanus, & *Anastasius* episcopus Nicænus, scribunt.

710. *Bonifacius* archiepiscopus Germanicus sive Moguntinus, aliâs Venofridus, claret, ac scribit epistolas. Coronatus est martyrio.

715. *Gregorius Junior* sive II, Papa, scribit: item *Anthelmus* episcopus in Scotiâ, & *Marcellinus* presbyter.

720. *Othmarus* monachus claret. Ab hoc *lagena Othmari* abiit in proverbium. *Germanus* episcopus Constantinopolitanus scribit hoc tempore.

740. *Cosmas*, *Johannis Damasceni* socius, floret: item *Antonius Melissa* monachus.

760. *Rupertus* episcopus Wormatiensis, & *Clemens Antistodorenensis* episcopus, discipulus *Bedæ*, florent. *Johannes Mailrosius* Scotus, & *Johannes Hierosolymitanus* patriarcha florent.

770. *Paulus Diaconus*, charus *Desiderio* regi & *Carolo M.* scribit: & *Hadrianus I* Papa, an. 772.

780. *Paulinus* Aquileiensis episcopus scribit: item *Albinus* seu *Alcuinus*, Anglus, *Bedæ* discipulus, & *Caroli M.* præceptor atque familiaris.

811. *Nicephorus* episcopus Constantinopolitanus scribit.

812. *Ussuardus* monachus scribit martyrologium.

812. *Ludgerus*, primus episcopus Monasteriensis, floret: item *Eginartus* cancellarius *Caroli M.*

820. *Paschasius Ratbertus* abbas Corbeiensis, *Ansgarius* monachus Corbeiensis, *Claudius Scotus*, *Jonas Aurelianensis* & *Theodorus Studites* clarent ac scribunt.

830. *Halitgarius* episcopus Cameracensis, *Amalarius Fortunatus* episcopus Trevirensis, *Nithardus* *Caroli M.* nepos ex *Berthâ* filiâ, *Freculphus* episcopus Lexoviensis, & *Hilduinus* abbas *S. Dionysii* florent & scribunt.

835. *Theodelphus* episcopus Aurelianensis scribit.

840. *Strabus Fuldensis*, monachus, *Rabani* discipulus, ex operibus magistri decerpit glossam, quæ dicitur ordinaria, in scripturas utriusque testamenti: quæ postea aucta & ornata fuit à posterioribus.

850. *Bertramus*, presbyter in Galliâ, floret ac scribit: item *Eulô-*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

An. Christi.

1100. Leo Ostiensis, Zacharias Chryso-politanus, Sigebertus histori-
cus monachus, Godfridus abbas Vindocinensis, Berengosius
abbas, Euthymius Zigabenus, Johannes Zonaras monachus, &
Rupertus abbas Tutiensis, scribunt.
1130. Algerus monachus, Hildebertus archiepiscopus Turonen-
sis, & Petrus Cluniacensis abbas æqualis Bernhadi & Hugo-
nis de sancto Victore, scribunt.
1145. Ottho Frisingensis scribit.
1177. Theorianus, Hugo Etherianus, Arnoldus Carnotensis, Johan-
nes Saresberiensis, & Gulielmus Tyrius, scribunt.
1190. Gothefridus Viterbiensis, Theodorus Balsamon patriarcha
Antiochenus, & Joachimus abbas scribunt.
1200. Innocentius III Papa scribit. Ejus opera duobus tomis
continentur.
1215. Conradus Urspergensis abbas scribit.
1220. Antonius de Padua claret.
1240. Jacobus à Vitriaco, episcopus Tusculanus, scribit.
1245. Hugo de S. Caro scribit brevia commentaria in universa
Biblia; item Concordantias Biblicas.
1265. Robertus Sorbona, author collegii Sorbonæ apud Parisien-
ses, scribit: item Thomas Cantipratensis.
1290. Raimundus Lullus varia scribit in philosophiâ & theolo-
giâ.
1305. Nicephorus Callistus scribit: item Idiota, qui nomine pro-
prio suppresso edidit libros quinque Contemplationum, re-
gulas 12 vitæ Christianæ, & quædam alia.
1320. Nicolaus Lyranus, aliàs de Lyra, ex Judaismo conversus
ad fidem Christianam, & Ordine minorum assumto, scripsit
Postillam sive commentarium in universa Biblia.
1330. Guido Carmelita scribit de omnibus hæresibus: Petrus
Bertrandus de jurisdictione ecclesiastica: Astesanus Astensis,
summam casuum conscientiæ: Landolphus Carthusianus,
commentarium in psalmos, & historiam vitæ Jesu Christi.
1340. Simon de Cassiâ, & Nicolaus Cabasila archiepiscopus The-
salonicensis scribunt.
1350. Richardus Radulphus, Armachanus archiepiscopus, flo-
ret.
- 1360 & } Franciscus Petrarca, & Johannes Taulerus scribunt.
1370. } Johannes Wiclef docet in Anglia.
1380. Johannes Rusbrochius scribit.
1410. Vincentius Ferrerius floret.
1414. Johan Huss, & Hieronymus de Pragâ docent.
1430. Paulus Burgensis, ex Judæo Christianus episcopus, scribit
additiones ad Postillam Lyranî.
1438. Bernhardinus Senensis scribit varias homilias.

Anno Chr.

1440.

Johannes de Capistrano, Alphonsus Tonstadius & Antoninus Florentinus scribunt.

1450.

Æneas Sylvius, postea Papa Pius II, scribit.

1460.

Laurentius Justinianus, primus patriarcha Venetus, scribit: item Bessarion Cardinalis, Gregorius Scholarius, Georgius Protosincellus; item Dionysius Carthusianus & Thomas de Kempis, uterque Belga, & sanctimonix studiosus.

1480.

Ambrosius Camaldulensis, Pacificus monachus, Angelus Clavafius (author summæ casuum conscientix, quæ dicitur angelica) Baptista Trovamala, (author summæ casuum conscientix, quæ dicitur Rosella) Johan. Picus, & Marsilius Ficinus, scribunt.

Quinta ætas theologia incipit sub Luthero, ubi sunt theologi Papistæ, Lutherani, & Orthodoxi, e quibus præcipui sunt isti.

Quinta ætas theologiae sub Luthero.

Papistæ.

1520. Johan. Eckius, Johan. Ruffensis episcopus, aliàs Fischeus, Thomas Cajetanus, Thomas Morus, Johan. Faber, Johan. Cochleus, Ambrosius Catharinus, Albertus Pighius, qui omnes scripserunt adversus Lutherum.

1530. Canisius, Streuchus, Latomus.

1550. Julius Pflug, Polus, Staphylus, Hofius.

1580. Gregorius de Valentia.

1590. Bellarminus, Baronius &c.

Lutherani.

Lutherus 1517.

Meläckthon, Brennius & Bugenhagenus 1520.

Erasmus Alberus, Andreas Osiander, Erhardus Schnepfius, Caspar Cruciger, Urbanus Regius. 1525.

Mathesius, Mattheus Judex, Flacius Illyricus, Marbachius, Westphalus Simon Pauli, ab an. 1530 ad 1570.

Jacobus Andrea, Chemnitius, David Chytraus, Hunnius, ab anno 1550. ad 1600.

Orthodoxi.

Zwinglius 1519.

Bucerus, Carolstadius, OEcolumpadius 1520.

Leo Jude, Conradus Pellicanus 1530.

Johan. Calvinus, Bibliander, Marloratus, Viretus, Musculus, florentanno 1535.

Petrus Martyr, Hieron. Zanchius, Bullingerus, Ursinus Boquinus, Olevianus, Peucerus, Zege-

dinus, Aretius, Simlerus, Lazarus, Gualtherus, Biza, Sadeel, Danaus, Toffsanus ab an 1550 ad an. 1590.

XXXV. Chronologia Kabbalistarum & Rabbiorum.

Kabbalix Judæis peculiari prærogativâ dicuntur, qui à monte Sinai usque ad Talmud confectum propagarunt doctrinam sacram, hoc ordine.

270 XXXV. Chronologia Kabbalistarum:

Num. Kab-
balist.

Anno M.

2452.

Moses, qui Kabbalam accepit à Deo.

1.

2493.

Josua

2.

2520.

Pinebes

3.

2809.

Eli

4.

2849.

Samuel

5.

2890.

David

6.

2970.

Abihu Silonites

7.

3030.

Elias: quem Judæi adhuc
superesse dicunt.

8.

3050.

Elisus

9.

3090.

Jojada

10.

3130.

Hoseas

Judæi in Seder Olam commemorant istos pro-
phetas hoc ordine: Zacharias, Hoseas, Amos,
Micha, Joel, Nahum, Habbacuk. Sed Chrono-
logia repugnat.

11.

3140.

Joël

12.

3150.

Amos

13.

3170.

Zacharias, alius ab eo cujus prophetia extat.

14.

3188.

Micha.

15.

3220.

Habbacuk.

16.

3238.

Nahum.

17.

3316.

Zephanja.

18.

3320.

Jeremias.

19.

3360.

Baruch.

20.

3420.

Esdra cum viris synagogæ magnæ, qui fuerunt numero
CXX, ex quorum reliquiis fuit Schimeon Hazzaddik, i. e.
Justus. Hic observa, Judæos ob signationem visionis, quam
vocant Chasimas Chason, collocare in an. M. 3442.

21.

3699.

LXX Interpretes.

22.

3710.

Jeschua Ben Sirach.

23.

3720.

Antignas Isch Socho.

24.

3730.

Jose Ben Joëser.

25.

3750.

Jehosua Ben Barachia & Nitthai Arbelites.

26.

3809.

Jebuda Ben Thabberi & Schimeon Ben Schatach.

27.

3920.

Schemaja & Abtalion, Gere Zedeck.

28.

3930.

Hillel & Schameai. Jonathan Ben Uziel paraphrastes
Chaldæus floret an. 3928. Sed non venit in computum Kab-
balistarum.

29.

Anno Chr.

1.

Rabban Schimeon I, Ben Hillel.

30.

8.

Rabban Johanan Ben Sakkai.

31.

10.

Rabban Gamliel I, præceptor Pauli.

32.

58.

Rabban Schimeon II. Philo, Judæus Alexandrinus, sub Ca-
ligula an. Chr. 40. Joseph Ben Gorjon, sive Josippus, floret
sub Vespasiano, an. Chr. 71. R. Eleazar Magnus sub eodem,
ut & R. Jehosua Ben Chanania.

33.

73.

Rabban Gamliel II. Rabbi Akifa, profelytus, floret an. 80.
Onkelos Ger, paraphrastes Chaldæus, an. 90. Akilas Ger,

34.

para-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. Christi.

500.

Hoc anno contigit obfignatio Talmud Babylonici, quo continetur jus divinum & Judaicum.

920.

Raf Schadia, præfectus scholæ Suriensis, floret.

967.

Raf Scherira & F. R. Hai.

1070.

Rabbenu Gershom, Gallus: item R. Mosche Haddarschan Narbonensis, itidem Gallus.

1080.

Isaac Beimiram, medicus.

1103.

Raf Alphes.

1105.

Rabbi Schlomoh Jarchi, dictus Raschi, fuit Gallus doctissimus, qui scripsit commentaria in universa Biblia & in Talmud.

1106.

R Nathan composuit Aruch seu Lexicon Talmudicum, unde Baal Aruch dicitur.

1135.

David Al David, pseudomesias, decollatur.

1136.

Seder Olam hoc tempore concinnatur.

1140.

Rabbi Jehuda Levita scribit librum Cosri.

1167.

R. Mose Ben Maimon, dictus Ramban.

1173.

R. Benjamin, author Itinerarii.

1174.

R. Aben Ezra, Hispanus doctissimus, scribit in universa Biblia.

1190.

R. David Kimchi, & Mosche Kimchi, fratres, sunt Grammatici Hebræorum doctissimi.

1194.

R. Mosche Gerundensis, dictus Bar Næchman.

1220.

R. Schimschon & R. Jehuda Chasid, præceptores Rabbenu Mosche Mikkozi.

1270.

R. Mosche Aben Tafon, Euclidem vertit in Hebræum, qui hodiè extat.

1286.

R. Meir de Rotenburg, scribit librum Raccanath.

1290.

R. Menahem Raccanathi.

1293.

R. Schem-Tof.

1310.

R. Jzbac, author libri Jesod Olam.

1330.

R. Aharon Hacohen, scribit librum Orach Chajim.

1400.

Don Meir, medicus regis Castiliæ.

1425.

R. Joseph Alba, author Sepher Ikkarim, h. e. libri articulo- rum fidei.

1427.

R. Mordechai, author Concordantiarum Hebraicarum.

1435.

Paulus Burgensis, è Judæo Christianus.

1459.

R. Lipman, blasphemus, author libri Nizzachon.

1460.

R. Abraham, astrologus vanissimus. Prædixit adventum Messia anno 1464.

1490.

R. Elia Misrachi, R. Izbac ben Ormaah, & R. Jaacof Aben Chasif, οὐστρεγοι.

1517.

Elias Levita, cognomento Hammedakdek, i. e. Grammaticus, mortuus est anno 1547, cum ante mortem Christo nomen dedisset, adductis secum aliis triginta Judæis ad suscipiendum baptismum. Qui deinceps claruerunt Rabbini,

Christia-

Christianis non sunt adeo noti. Nullum itaque fuerit operæpretium illos recitare.

XXXVI. Chronologia Patrum.

An. Christi.

Patres, qui sic per excellentiam vocantur, dividuntur in tres classes sive ordines, ita ut quilibet ferè ordo trecentos propemodum complectatur annos. In primo ordine sunt Patres, qui inde à temporibus apostolorum usque ad Concilium Nicenum, anno 326, vel, si malis, usque ad an. 300, floruerunt. Sunt autem numero XVII, hoc modo.

Prima classis Patrum ante concilium Nicenum.

60. *Dionysius Areopagita*, fuit discipulus apostoli Pauli *Act. 17*. Ipsi tribuuntur opera de cœlesti & ecclesiasticâ hierarchiâ, & quædam alia. 1.

70. *Clemens Romanus*, Papa & martyr sub Trajano. Opera ipsi tribuuntur hæc: variæ epistolæ, Canones apostolorum, libri recognitionum, & libri constitutionum apostolicarum. 2.

71. *Ignatius* hoc anno fit episcopus Antiochenus, tertius post Petrum & Euodium. Ejus epistolæ extant. 3.

71. *Polycarpus*, episcopus & martyr, fuit æqualis Ignatii, & supervixit usque ad imperium M. Antonini. Bjus epistola ad Philippenses extat. 4.

72. *Hermes*, quem Paulus salutatur *Rom. 16*. Huic tribuunt librum, qui inscribitur Pastor. 5.

150. *Justinus Martyr & Philosophus* scripsit apologiam pro Christianis an. 150 à nativitate Christi. Quædam ipsius opera extant. 6.

155. *Athenagoras*, æqualis Justini fuit, & insignem quoq; apologiam pro Christianis scripsit, quæ unâ cum libro de resurrectione extat. 7.

170. *Theophilus*, episcopus Antiochenus, sextus à S. Petro. Ipsi commentaria in quatuor evangelistas, & libri tres ad Autolyicum extant. 8.

170. *Tatianus*, Justini auditor, post martyrium Justini defecit à fide, & factus est hæresiarcha. Ejus liber contra gentiles extat. 9.

180. *Irenæus* scripsit multa, è quibus duntaxat quinque libri ad nos pervenerunt. De his quæritur, Græcè an Latinè sint ab authore scripti, quoniam non inveniuntur nisi Latinè conscripti. 10.

203. *Tertullianus*, tertius scriptor Latinus post Apollonium & Victorem, fuit presbyter Carthaginensis, & initio ardentissimi zeli: deinde in Montani hæresim prolapsus strinxit calamum adversus orthodoxos. Ejus opera extant uno tomo. 11.

204. *Clemens Alexandrinus*, presbyter ecclesiæ istius loci, fuit 12.

	Pantæni martyris discipulus, & Origenis præceptor. A Cassiodoro appellatur Contextor. Scripsit multa, e quibus extant Stromatū libri 8, pædagogii lib. 3, & Oratio ad gentes.	
226.	<i>Origenes Adamantius</i> , deceptus ex Platonis philosophiâ, in multos incidit errores. Ipsi opera ascendunt ad sena millia librorum, teste Epiphano. Sed maximam partem perierunt. Duo tomi hodiè extant.	13.
233.	<i>Gregorius Neocæsariensis</i> episcopus, fuit auditor Origenis, & à magnitudine miraculorum appellatur Thaumaturgus.	14.
240.	<i>Cacilius Cyprianus</i> , ex mago episcopus Carthaginensis, diligentissimè legit Tertullianum. Opera ejus constituunt unum tomum.	15.
285.	<i>Arnobius</i> , factus ex pagano Christianus, scripsit contra Porphyrium, & contra gentes.	16.
290.	<i>Lactantius Firmianus</i> , Arnobii auditor, pervenit in senectute ad principatum Constantini Magni. Hic est Cicero Christianorum, quemadmodum Cyprianus, eorundem Cæsar, ob similitudinem styli.	17.
	In secundo ordine sunt Patres XX, qui claruerunt à Concilio Niceno id est, ab anno 326, usque ad an. 602, quo Phocas cœpit imperare, vel, si malis, ad an. 681, quo celebrata fuit sexta & ultima synodus œcumenica, nempe Constantinopolitana III. Sèries talis est.	Secunda classis Patrum à Concilio Niceno usque ad Phocam Imp.
326.	<i>Athanasius</i> , episcopus Alexandrinus, multifariam fuit exercitus ab Arn sectatoribus. Scripsit symbolum, quod obtulit Concilio Niceno: Hoc demum post annos fere 300 est publicatum in concilio Toletano. Ejus opera tomis quatuor comprehenduntur.	1.
340.	<i>Macarius</i> , cognomento Senior, scripsit homilias LII.	2.
355.	<i>Hilarius</i> , Pictavorum in Galliâ episcopus, fuit Athanasii æqualis. Cùm esset jam provectæ ætatis, Christianus est factus.	3.
365.	<i>Optatus Milevitanus</i> , episcopus ejus loci in Africâ, floruit.	4.
370.	<i>Basilus Magnus</i> , archiepiscopus Cæsariensis in Cappadociâ, floruit sub Valente. Opera ejus vulgò rediguntur in quatuor tomos.	5.
370.	<i>Gregorius Nazianzenus</i> , episcopus ejus loci, cognomento theologus, fuit æqualis Basilii & studiorum comes.	6.
370.	<i>Epiphanius</i> , Salaminæ Cypri episcopus, floruit sub Valente, Gratiano & Theodosio.	7.
374.	<i>Ambrosius</i> , episcopus Mediolanensis, Gratiano & Theodosio imperantibus floruit. Quinque tomi ejus hodiè supersunt.	8.
380.	<i>Gregorius Nyssenus</i> , episcopus ejus loci uxoratus, fuit frater Basilii, interfuit Concilio Constantinopolitano primo, & scripsit symbolum in eâ synodo editum.	9.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

An. Christi.

dentem, ita ille orientem illustravit. Quidam collocant Damascenum sub Theodosio Seniore. Sed errant. Scripsit enim adversus Leonem Isaurum pro defensione imaginum. Scripsit multa, atque imprimis libros 4 de orthodoxâ fide, in quibus ipse primus universam theologiam methodo aliquâ comprehendere est aggressus, quod imitatus est longo post tempore Lombardus.

830. *Rabanus Maurus*, abbas Fuldenfis, & postea episcopus Moguntinus, multa scripsit prosâ & versu. Edidit commentaria in universam Scripturam. Tantæ fuit eruditionis, ut nec similem Italia, nec parem Germania habuerit. 3.

850. *Haymo*, episcopus Halberstadensis, fuit Bedæ consanguineus & Alcuini discipulus. 4.

880. *Theophylactus*, archiepiscopus Bulgarorum, videtur hoc tempore vixisse. Baronius ipsum collocat in an. 1071: 5.

1070. *Oecumenius*, scriptor Græcus à quibusdam collocatur in an. 800, ab aliis in an. 900: Verisimilius tamen est illum floruisse an. 1070. 6.

1120. *Bernhardus*, abbas Claravallensis, refertur in catalogum Patrum, etsi vixerit tempore Scholasticorum. Scripsit multa, quæ à quibusdam digeruntur in tres ordines. 7.

XXXVII. Chronologia Scholasticorum.

Scholastici, qui sic appellantur *αγι' ἐσχολῆν*, similiter ut Patres dividuntur in tres classes sive ætates. Prima ætas, & veluti protasis theologiæ scholasticæ, est ab an. Christi 1050 usque ad an. 1250. Complectitur scholasticos XII hoc ordine.

Prima ætas Scholasticorum à Lanfranco ad Albertum M.

1050. *Lanfrancus*, archiepiscopus Cantuariensis, disputavit in Concilio Romano adversus Berengarium. 1.

1070. *Guilmundus*, episcopus Averfanus, scripsit varia opuscula Gregorio VII Pontifice. 2.

1080. *Anselmus*, archiepiscopus Cantuariensis, successit Lanfranco. Ejus opera tribus tomis distinguuntur. 3.

1130. *Petrus Cluniacensis*, abbas istius loci, fuit æqualis Bernardi. 4.

1150. *Hugo de S. Victore*, natione Saxo, professione Carthusianus Parisiensis, fuit æqualis Bernardi. Multa scripsit, quæ tribus tomis comprehenduntur. 5.

1130. *Richardus de S. Victore*, Scotus, fuit amicissimus Bernardi & Hugonis. Bjus opera duobus tomis continentur. 6.

1140. *Gratianus*, monachus Benedictinus, compilavit Decretum Bononiæ, h. e. collegit Canones. 7.

1145. *Petrus Lombardus*, episcopus Parisiensis, eodem tempore floruit. 8.

Anno Chr.

floruit, quo Gratianus: & sicut iste collegit canones, & Canonistarum quasi magister fuit: sic ille collegit sententias theologorum, & magister sententiarum, item Scholasticorum dici solet. Notantur articuli 26, in quibus discipuli Magistrum non teuent, sed rejiciunt.

1150. *Petrus Comestor*, fuit frater nothus Lombardi. Appellatur Magister historiæ Scholasticæ, quia scripsit in libros historicos utriusq; testamenti. Dicitur fuit comestor, quia tam crebro in suis concionibus & scriptis allegaret Scripturam, ut eam veluti comedisse videretur. 9.

1240. *Gulielmus Antisiodorensis*, episcopus ejus loci, scripsit summam theologicam scholastico more. 10.

1240. *Gulielmus Parisiensis*, episcopus ejus loci, varia scripsit. 11.

1245. *Alexander de Ales*, sive Alensis, natione Angelus, præceptor Bonaventuræ & Thomæ, scripsit summam theologiæ, & Postillam in tota Biblia. Primus commentatus est in Lombardum. Appellatus fuit fons vitæ & doctor irrefragabilis. 12.

Media sive secunda ætas theologiæ scholasticæ est ab an. Christi 1150 ad an. 1320. Complectitur scholasticos X V hoc ordine.

1250. *Albertus*, cognomento Magnus, episcopus Ratisbonensis, multa scripsit in philosophicis & theologicis. Ab hoc orta est prima scholasticorum secta, quæ dicitur Albertistarum. 1.

1250. *Vincentius Bellovacensis* edidit speculum doctrinale, naturale, historiale & morale. 2.

1255. *Thomas Aquinas*, Italus, natus an. 1224, scripsit plurima, quæ hodiè 17 tomis comprehenduntur. Ejus discipuli appellantur Thomistæ. 3.

1260. *Bonaventura*, natione Italus, dignitate Cardinalis, scripsit varia, quæ hodiè duobus tomis continentur. 4.

1265. *Petrus de Tarantasiâ*, Cardinalis Hostiensis, floret. Factus est Papa, nomine Innocentius V. 5.

1280. *Udalricus Argentiniensis* scribit in Magistrum, & eodem tempore *Rupertus de Ruffiâ*. 6.

1290. *Ægidius Romanus*, acerrimus Thomista, floret. 7.

1293. *Richardus de mediâ Vellâ*, *Henricus Gandavensis sive à Gandavo*, & *Johannes Parisiensis* scribunt in Magistrum Gandavensis etiam scripsit *Quodlibeta*, & appellatur doctor solennis. 8.
9.
10.
11.

1300. *Johannes Duns*, Scotus, cognomento doctor & magister subtilis, fuit primus & perpetuus Thomæ impugnator. Ejus sectatores dicuntur *Scotista*, qui sunt tertia secta Scholasticorum. 12.

1301. *Augustinus de Anconâ* scribit in Magistrum. 13.

1310. *Alanus*, doctor universalis cognomine, scribit. 14.

Scotus

Secunda ætas scholasticorum ab Alberto M. usque ad Durandum.

273 XXXVII. Chronologia Scholasticorum.

Anno Chr.
1317.

Petrus Aureolus & Antonius Andrea commentantur in Magistram.

15. 16.
Tertia æta
Scholasti-
coru à Du-
rando ad

1320.

Tertia scholasticorum ætas est ab an. 1320 ad 1520. Complectitur Scholasticos XXXV hoc ordine:

1) Lutheru
2.

1320.

Durandus à S. Portiano scribit: item *Herveus Natalis*, æqualis Durandi. Durandus hic est alius ab eo, qui appellatur *Speculator*, quia scripsit *Speculum juris*.

3.

1330.

Franciscus Mayronis, Guil. Occam (qui Scaligero dicitur *lima subtilitatis*, & initium dedit quartæ sectæ Scholasticorum, qui vocantur *Occamistæ*) *Monaldus Dalmata, Nicolaus de Lyrâ & Pel. gius Alvarius* scribunt.

4.

5.

6. 7.

1342.

Petrus Paludanus, Guido Carmelita, Adamus Goddam, & Johannes de Bac. ne, scribunt.

8. 9.

10. 11.

1350.

Robertus Holkot Anglus & *Gregorius Ariminensis* commentantur in Magistram.

12. 13.

1380.

Thomas Argentinensis, Richardus Armachanus, Nicolaus de Gorram & Alphonsus Vargas commentantur in Magistram.

14. 15.

16. 17.

1410.

Henricus de Hassiâ & Marsilius ab Ingen scribunt.

18. 19.

1420.

Johan. Capreolus, & Petrus ab Alliaco, episcopus *Camera-censis*, scribunt.

20. 21.

1440.

Thomas Valdensis, Johan Gerson, cancellarius *Parisiensis*, & *Augustinus de Româ*, scribunt.

22. 23.

24.

1440.

Johannes de Capistrano scribit: & an. 1460. *Johannes Bas. solius*.

25.

26.

1490.

Johannes de Turrecrematâ, Nicolaus de Cusâ cardinalis, & Dionysius Carthusianus, scribunt.

27. 28.

29.

1500.

Gabriel Biel docet *Tübingæ*.

30.

Thomas de Vejo Ca. etanus, Jacobus Almainus, Sylvester Prie- ras, Franciscus Victoria, Dominicus à Soto, scribunt.

31. 32.

33. 34. 35

XXXVIII. Chronologia Juris Consultorum.

Anno M.

1. & seqq.

Patriarcha ante diluvium legem naturæ inculcarunt liberis & domesticis suis, in familiâ Sethi, posteris Caini Cainizantibus.

Prima æta
ur spu-
dentia ant
Papyrium.

1656.

Noah in arcâ, tempore diluvii, eandem regiminis formam usurpavit.

1717.

Nimrod politiam *Babylonicam* certis legibus instruxit.

1799.

Gomer duxit colonias in *Italiam*, eamque docuit leges. *Tuisco*, pater *Germanorum*, idem fecit circa hæc tempora in *Germaniâ*. Nam certis carminibus complexus est ea, quæ pertinent ad religionem & justitiam.

2020.

Ægyptii rudimenta suarum legum acceperunt ab *Hebræis*: nominatim ab *Abrahamo*, & an. M. 2150 à *Josepho*, pro rege *Ægypti*.

Phorcneus,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

tor, leges suas ab oraculo Pythio acceptas esse dixit, ut majorem illæ applausum invenirent.

3198.

Romulus à Phœnicibus accepit leges quasdam.

3240.

Numa urbem vi & armis conditam, legibus & moribus de integro condere paravit. Dixit autem, se leges suas accepisse ab Egeriâ, ut illis conciliaret venerandam auctoritatem. Leges Numæ & Romuli longè post à Sexto Papyrio in unum librum unâ cum sequentium RR legibus sunt relatæ: unde appellantur leges Papyrianae.

3290.

Zaleucus, sive *Saleucus*, Locrensiū legislator, dixit se à Minervâ leges suas accepisse, ut majori essent in pretio. Scalliger Saleucum refert ad an. M. 3370, ad tempora Pythagoræ, cujus fuerit sectator.

3329.

Draco, Atheniensium legislator, temp. suam vitiis informavit legibus: quas Solon, præterquam quæ de cæde erant, abrogavit, propter severitatem. Draco siquidem omnibus peccatis constituerat eandem pœnam, capitis nimirum.

3359.

Solon in Ægypto audivit Sonchitem Saitem, & multas leges inde Athenas transportavit.

3420.

Judei reduces ex Babylone, duce Zorobabele, instaurarunt suam politiam auctoribus viris synagogæ magnæ, id est Esdrâ & sodalibus ejus revertentibus ex Babylone, quorum fuisse numero CXX scribunt Rabbini.

3420.

Papyrius primus Romanorum Jctus floret: à quo usque ad Justinianum constituimus secundam jurisprudentiæ ætatem.

3520.

Leges XII tabularum ab Atheniensibus & aliis Græcis acceptæ, per legatos Romam deportatæ fuerunt. Paulò ante hoc tempus floruit *Charondas* legislator apud Thurios. Ante leges XII tabularum lata fuit *lex Agraria* an. 3465. & paulò post *Lex Publilia*, *Lex de Aventino*, *Lex Tarpeja*. Post leges XII tabb. ab anno M. 3505 usque ad an. M. 3969, h. e. an. Christi 20. latæ sunt hæ leges: *Lex Clodia*, *Leges Canuleji*, *Lex Æmilii Manilii*, *Lex de ambitu*, *Lex de mulctis*, *Lex Cornelii de Patritiis*, *Leges 4 C. Licinii*, *Lex Canuleja*, *Lex Genucia Æmilia*, *Lex Petilia & Manlia*, *Lex de unciario fœnore*, *Lex Cincia*, *Lex de repetundis*, *Lex Voconia*, *Lex Agraria* (repetita) *Lex Cæcilia Didia*, *Lex de legibus*, *Lex sumptuaria*, *Lex Licinia Mutia*, *Lex judiciaria*, *Lex Plantia triplex*, *Lex repetundarum* (confirmata) *Lex Cornelia multiplex*, *Lex frumentaria*, *Lex Pompeja*, *Lex de ambitu* (repetita) *Lex Calpurnia*, *Lex Tullia*, *Lex de legibus ferendis* (confirmata) *Leges Casarum*, *Lex Clodia multiplex*, *Lex Cassia*, *Lex Fabia*, *Lex Latoria*, *Lex Lætoria*; *Leges Augusti de testamentis*, *Caducaria*, *de Judiciis*, *Sumptibus*, *Ambitu*, *Peculatu*, *Repetundis pecuniis*, *Vi publicâ*, *Majestatis*, *Lex judiciaria*, *Lex de infamibus*; *Lex regia*, *Lex Fal-*

Secunda ætas Jurisprudentiæ post Papyrium.

cidia,

Anno M.

cidia, Lex Furia Caninia, Lex Ælia Sentia, Lex Junia Norbana de statu Libertinorum. Vide Zafium in catalogo legum.

3580.

Plato fuit insignis doctor juris, ut ex ipsius scriptis constat.

3650.

Romæ vixit P. Sempronius: & an. 3690 T. Coruncius: an 3750 S. Ælius & P. Ælius: an 3790 M. Manlius: an. 3800 P. Mut. Scævola: an. 3830 Q. Mut. Scævola: an. 3850 Tullius Rufus & S. Pompeius: an. 3860 Luc. Calpurnius Antipater: an. 3900 Lucil. Balbus, P. Octav. Balbus, Cn. Aufidius, C. Juventius, C. Orbius, Sextus Papyrius, P. Servius Sulpitius Rufus, C. Trebatius Testa, A. Offilius, A. Cassellius, Q. Ælius Tubero, qui omnes tempore Cæsaris & Augusti floruerunt.

3920.

Antistius Labeo pater claret.

3940.

Auditores Servii Sulpitii floruerunt: nempe hi, Cajus, Titius Cassius, Aufidii duo, C. Attejus Paccuvius, Flavius Priscus, P. Alphenus Varus, factus consul.

An. Christi.

4.

Antistius Labeo F. auditor Trebatii, primus veluti sectam quandam juris cum Attico Capitone æmulo introduxit.

20.

Coccejus Nerva, pater & filius, florent sub Tiberio, de sectâ Labeonis: Masurius Sabinus, de sectâ Capitonis: Cassius Longinus uterque, alter consul. A Cassio, sectante Capitonem, dicti sunt Cassiani.

60.

Aminius Rebius, à Nerone interficitur.

70.

Proculus floret Ab eo dicti sunt Proculiani.

80.

Calpus Sabinus fuit de sectâ Capitonis: Pegasus, de sectâ Proculi.

110.

Neratius Priscus, Juventius Celsus, uterque sectator Pegasi florent:

120.

Domitius Labeo, Jabolenus & Ulpianus florent.

195.

Tertullianus JC. (unde Senatuscoss. Tertullianum) floret sub Severo: item Æmil. Papinianus, qui postea occisus est à Caracallâ, quòd fratricidium ejus nollet excusare. Cajus floret sub Caracallâ: Domitius Ulpianus fuit auditor Papiniani: Julius Paulus, æqualis Ulpiani: Pomponius, æqualis horum duorum: Modestinus, Papiniani auditor.

270.

Codex Gregorianus libris V componitur à quodam jurisperito, hoc nomine. Is compilavit Constitutiones Imperatorum ab Adriano usque ad Valerianum & Gallienum, h. e. ab an. Christi 117 ad an. 261.

290.

Codex Hermogenianus lib. I. componitur ab Hermogeniano Africano JC. circa Diocletiani tempora. Isto continebantur Constitutiones Claudii, Aureliani, Probi, Cari, Carini, Diocletiani & Maximiani.

380.

Codex Theodosianus lib. XVI, autoritate Theodosii Imp. conscriptus, continebat Constitutiones Impp. inde à Constantino M. usque ad Theodosium.

Lex Salica lata est ab antiquis Francorum regibus, aliquot annos ante Justinianum. Occurrunt in istâ lege hæc vocabula, *Sparvarius* pro accipitre minore, *Habichus*, pro majore, *Foresta*, pro saltu, *Hovavarthus*, pro cane villatico, *Veltezunius*, pro sepe arborum, & similia.

529. Justinianus Imp. operâ Triboniani (hominis alioquin avari & profani) Theophili, Dorothei, & aliorum, Constitutiones Imperatorias ex Codice Gregoriano, Hermogeniano & Theodosiano, intra XII libros coarctavit, quos *Codicem* appellavit: quem postea emendavit, & appellavit *Codicem repetita Praelectionis*.

Tertia Jurisprudentiæ ætas post Justinianum.

530. Idem Imp. ex veterum Jctorum scriptis curavit confici *Pandectas* sive *Digesta* lib. L.

531. Idem Imp. exeunte triennio *Institutiones juris* lib. 4. scribi jussit. Idem novas leges, quas tum ipse tum Imp. qui proximè ipsam antecesserant, statuebant, in unum volumèn redactas, *Novellas* nuncupari sanxit: quibus an. 1160 & deinceps, Friderici & aliorum Imp. Constitutiones accesserunt. His subjungi solent *Consuetudines Feudales* à variis Dd. literis mandatæ.

595. Gregorius Magnus, Papa Romanus, scribendo decreta jactavit fundamēta juris Pontificii. Gratianus monachus & Gregorius IX Pontifex redigunt illud in systema. Et Gratianus quidem compilat *Decretum* an. 1140, Gregorius autem IX an. 1230 per Raymundum Capellatum & Pœnitentiarium suum in unum volumen redigi curat Constitutiones summorum Pontificum, quæ *regl' ézoxiv* appellantur *Decretales*, item *Gregoriana*, differentia causa. Accesserunt enim anno Christi 1295 *Bonifaciana*, quæ Bonifacii VIII Pontificis mandato, per Guilielmum archiepiscopum Ebrundunensem, Berengarium episcopum Biternensem, & Richardum vicecancellarium recognita, in sextum *Decretalium* relatæ sunt per Dylum Mugellanum Jc. & rursus anno 1311 accesserunt *Clementina*, quas Clemens V edidit, magnâ ex parte in Concilio Viennensi, Johannes autem XXII, ejus in Papatu successor, in unum volumen redegit: denique *Extravagantes* tum Johannis XXII, tum aliorum Pontificum, quæ extra tria illa volumina quodammodo vagantur. Atque hæc est una pars Juris Pontificii sive Canonici, quæ respondet Codici. Altera pars respondet *Pandectis*, & appellatur *Decretum*, in quo sunt variæ Patrum sententiæ, compilatæ a Gratiano, an. 1151.

602. Inde à Phocæ temporibus usque ad an. Chr. 1150 non extant Interpretes Juris: non quòd nulli fuerint Jcti, sed quòd publicè non docuerint & scripserint.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

- primus, ad differentiam *Zoroastri Perse* & *secundi*, qui magiam naturalem infinitis nugis conspurcavit, & fuit appellatus *Zarades Perse*, item *Zarades Persomedes*.
2000. *Mercurius*, sive *Hermes*, cognomine *Trismegistus*, auditor Noachi, primò pædagogus & post scriba Chusi, idemque præceptor Osiridis ac Isis, liberorum Chus, hic, inquam, *Hermes* medicinam & alias artes docuit. *Ægyptios*: quas ibidem fovit *Abraham*, cum ex Phœniciâ in *Ægyptum* se contulisset.
2020. *Asclepius*, *Hermetis* auditor, medicinam propagavit in *Ægypto*.
2100. *Jacob* non ignarus fuit physicæ, & proinde nec botanicæ, argumento loci *Genes. 30. vers. 37*. Idem de *Salomone* iudicium.
2200. *Osiris*, rex *Ægypti*, venit ad *Marsum*, regem *Germanorum*, & *Germanos* docuit rationem conficiendi cerevisiam; item agriculturam, artem fabrilem, molendinariam, & medicinam. *Osiris* iste aliàs dicitur *Apis*, *Serapis*, *Orus*, *Apollo*, & *Dionysius*: quæ tamen nomina etiam aliis tribuuntur.
2230. *Joseph* hujus artis fuit consultissimus, argumento loci *Gen. 50. v. 2*.
2590. *Proetides* filix *Proeti*, formâ præstantissimæ, sed in furorem actæ, fuerunt à *Melampode* sanatæ helleboro, quod inde *melampodium* dicitur.
2690. *Chiron Centaurus* sive *Thessalus*, herbarum naturam & potentiam imprimis habuit perspectam. Ab illo herba *Centauria*, & *Chironium ulcus* habent nomen suum. Ab illo instituti fuerunt *Peleus* & *Jason Argonautæ*, & *Achilles* filius *Pelei* dux *Græcorum*. *Æsculapius* etiam, qui ex *Ægypto* in *Græciam* venit, fuitque filius *Apollinis*, non illius, de quo paulò ante, sed alterius cujusdam: hic, inquam, *Æsculapius* cum *Chirone* amicitiam coluit, & non exiguam lucem medicinæ *Græcorum* attulit. Hujus filii, *Machaon* & *Podalirius*, interfuerunt expeditioni *Trojanæ*. Ibi *Machaon* fuit interfectus: *Podalirius*, in *Græciam* reversus, scholam ibi aperuit, ex quâ tres coloniæ scholarum medicarum fuerunt deductæ: nimirum *Rhodia*, *Cnidia*, & *Coa*, in quibus *Medicina Dogmatica sive Rationalis* fuit ex-culta.
2750. In scholâ *Coâ* talis est successio post *Æsculapium*: *Podalirius*, *Hippolochus*, *Sostratus*, *Dardanus*, *Cleamitides*, *Crisamis*, *Theodorus*, *Sostratus II*, *Crisamis II*, *Theodorus II*, *Sostratus III*, *Nebrus*, *Gnosidicus*, *Hippocrates*, *Heraclides*, *Hippocrates Magnus sive Cous*, qui fuit decimus septimus ab *Æsculapio*, & floruit tempore *Artaxerxis* sive *Darii Longi-*

Secunda ætas medicinæ in tribus scholis, & variis sectis.

Anno M.

mani, an. M. 3490, æqualis Democriti, à quo multa didicit, quemque valde est admiratus.

Tempore Hippocratis floruit *Acron Agrigentinus*, qui initium dedit sectæ empiricæ, in quâ post Acronem excelluerunt *Crito, Philistion, Philinus, Menodotus, & Serapion* anno Chr. 960. *Posterius Hippocratis* scholam istam rexerunt per annos pene ducentos. Nam *Thessalus Hippocrates & Draco*

3530.

3540.

Hippocrates, filii Hippocratis Magni, claruerunt an. 3530. & *Polybus*, ipsius gener, post socerum suscepit curam scholæ. *Thessalus* reliquit *Hippocratem III*, & hic *Hippocratem IV*, qui genuit *Draconem II*, ex quo natus est *Hippocrates V*.

3650.

3680.

Polybum in administratione scholæ Hippocraticæ secutus est *Diocles Caristius*, qui primus ex proïesso scripsit Anatomica, & fuit medicus regis *Antigoni*. Huic successit *Praxagoras Cous*, ex *Asclepiadæis* ultimus. Apud hunc condiscipuli fuerunt *Philotimus, Eudemus, & Herophilus*: ex quibus *Herophilus* deflexit à scholâ Hippocratis, moxque eum secuti sunt *Chrysippus & Erasistratus*. *Mithridates*, rex Ponti, in reliquâ ingenii sui magnitudine, medicinæ peculiariter curiosus fuit. Nam ab hominibus sibi subditis, qui fuere pars magna terrarum, singula exquirens, quid quæque radix polleret, ad quos usus herbarum folia pertinerent, scribium commentationum harum, & exemplaria, & effectus in arcanis suis reliquit. Paulò post enata fuit secta *Methodica*, cujus author fuit *Themison Laodicæus*; quem secuti sunt *Dioscorides, M. Antonio & Cleopatrarum familiaris, Soranus E-*

3710.

3830.

hebius, Maseus sive Antonius Musa, medicus Augusti Cæsaris, *Antipater, Thessalus Trallianus, Agathinus Magnus, Scribonius Largus*, sub *Tiberio*, & *Archigenes* tempore *Adriani Imp.*

3800.

3927.

An. Christi.

21.

120.

Medicina Hippocratica istis factionibus velut exossata, sanitati pristinæ fuit restituta per *Galenum*, an. Chr. 140 usque ad an. 190. Ipsi coævus fuit *Marcellus Sidites* an. 170. Postea secuti sunt varii medici, nominatim *Oribasius, Marcellinus*, & alii tum Græci, tum Latini. Fractis studiis medicis apud Græcos & Latinos, hanc gloriam *Arabes* ad se rapuerunt, postquam ipsorum reges *Mahomed & Almanfor* in Marochio bibliothecas & scholas extruere cœpissent. Hinc felici multorum annorum successu egregii medici ibi effulserunt: nominatim *Isaac, Serapion & Rhazes*.

960.

1060.

1070.

1080.

1120.

1160.

Michael Psellus, Græcus.

Simeon Sethi, Judæus.

Petrus Damianus, medicus & cardinalis.

Haly, filius *Abba*.

Averroës, Avicenna (uterque *Cordubensis*) & *Mesue*, *Κύρζουρος*.

Tertia ætas
medicinæ
post Gale-
num.

286 XL. Chronologia Historicorum.

Anno Chr.

1300. Arnoldus de Villanova, Chymicus: item Bernhardus Gordonius, & Gentilis Fulginas.
1320. Gulielmus Varignava, Matthæus Silvaticus, & Petrus Apennensis.
1350. Thomas de Garbo & Guido de Cauliaco, chirurgus.
1400. Don Meir Judæus, medicus regis Castiliæ.
1454. Matthiolus floret.
1506. Johannes Fernelius nascitur.
1526. Andreas Vesalius & Theophrastus Paracelsus.
1530. Hieronymus Cardanus, Hieron. Fracastorius, & Julius Caesar Scaliger, qui obiit an. 1558.
1540. Cunradus Gesnerus, Fallopius, Fuchsius, Gratarolus & Martinus Ruondus.
1560. Hadrianus Junius, Thomas Erastus, Jacobus Schegkius, Theod. Zwingerus.
1570. Forestus, Petrus Severinus.
1580. Weckerus, Platerus.
1590. Johan. Heurnius, Josephus Quercetanus.
1600. Osvaldus Crollius, Scheunemannus, Sennertus.

XL. Chronologia Historicorum.

Anno M.

2453. **M**oses est pater historiarum. De ipsius scriptis, & reliquis historicis sacris vide Chronologiam librorum Bibliorum.
2820. Dicitur Cretenfis, & Dares Phrygius scribunt de bello Trojano.
3500. Herodotus Halicarnassæus complectitur historiam Græcam 240 annorum, usque ad fugam Xerxis.
3510. Thucydides post Herodotum texuit historiam octo libris, inde à fugâ Xerxis usque ad annum circiter 21 belli Peloponnesiaci.
3560. Xenophon, Platoni coævus, à fine Thucydidis historiarum incipit, & bella inter Græciæ civitates gesta, circiter 44 annorum spatio, describit.
3650. Megasthenes, Persæ historicus, claret ac scribit de judicio temporum & annalium Persicorum.
3690. Berofus floret: cujus fragmenta ab orbe condito usque ad Sardanapalum supersunt.
3720. Polybius, homo Græcus, est omnium, qui nobis supersunt, historiarum Romanarum scriptorum vetustissimus. Fuit Scipionis junioris, qui Carthaginem delevit, consiliarius.
3880. Diodorus Siculus suam historiam deducit inde à diluvio Ocygis usque ad Julium Cæsarem. Hunc Plinius inter Græ-

Prima classis historicorum ante Livium.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

storian Romanam ab obitu Domitiani ad Valentis Imp. sub quo vixit, interitum.

390. *Ruffinus Presbyter* Aquileiensis, Hieronymi primò amicissimus, deinde æmulus factus, scripsit libros duos historiæ ecclesiasticæ, quos addidit ad historiam Eusebii Cæsariensis à se conversam ex Græco. *Palladius*, æqualis Ruffini, scribit historiam variam.
425. *Paulus Orosius*, presbyter Hispanus, Augustini discipulus, scripsit ad ipsum libros 7. historiarum ab orbe condito. Eodem tempore scripsit *Severus Sulpitius* libros duos de historiâ sacrâ.
430. *Theodoretus* episcopus Cyriæ, æqualis Cyrilli, scribit historiam ecclesiasticam à Constantino M. usque ad Theodosium juniorem.
440. *Socrates & Sozomenus* (uterque Novatianis erroribus imbutus) scribunt historiam ecclesiasticam ab eo tempore, in quo desinit historia Eusebii, usque ad sua tempora sive ad Theodosium juniorem.
490. *Victor* Uticensis episcopus scribit de persecutione Vandalicâ.
530. *Aurelius Cassiodorus* scribit Historiam Tripartitam, & Chronicum breve ab initio mundi usque ad tempora Theodorici regis Italiæ, cujus fuit consiliarius. Eodem tempore *Victor Africanus*, episcopus Tunnensis, scribit historiam cosmographicam.
530. *Procopius* claret ac scribit de bello Persico & rebus sub Justiniano gestis.
540. *Jornandes* episcopus Gothorum scribit de bellis Gothorum & Romanorum.
560. *Dacius* episcopus Mediolanensis componit Chronicum.
566. *Agathias* scholasticus scribit res Justini, Justiniani, & ipsius ducum Bellisarii & Narsetis.
580. *Marcellinus Comes*, vir consularis, scribit annales ab obitu Valentis usque ad an. 20 Justiniani.
596. *Evagrius Scholasticus* scribit historiam ecclesiasticam ab eo tempore quo desit Sozomenus usque ad an. 12. Mauriti h. e. an. Chr. 597.
596. *Gregorius Turonicus* episcopus scribit historiam Francorum.
700. *Beda Venerabilis* scripsit Chronicon à mundi initio ad sua usque tempora: item varia historica.
774. *Paulus diaconus Aquileiensis* scribit de rebus Longobardorum.
814. *Eginhardus*, sive Eginartus, cancellarius Caroli M. scripsit ejus vitam, & historiam Francorum.

An. Christi.

858.

Anastafius bibliothecarius Rom. scribit vitas Pontificum Romanorum.

879.

Ado Viennensis scribit de sex ætatibus mundi Chronicum ab orbe condito usque ad an. Chr. 879.

908.

Regino abbas scribit Chronicum ab adventu Chr. usque ad an. 908.

940.

Luitprandus, Cremonensis episcopus, scripsit de rebus gestis in Europâ suo tempore.

946.

Witichindus monachus Corbeiensis scribit de rebus Saxonis, ubi res gestas Imp. Othonum commemorat.

960.

Frodoardus abbas scribit Chronicum Remense.

1050.

Hermânnus Contractus, à membrorum ferè omnium contractione sic appellatus, ex familiâ Comitum Zeringensium, monachus Augiensis, scribit Chronicum de sex mundi ætatibus, quod perduxit usque ad an. Chr. 1052. sed continuatum fuit à *Bergoldo* usque ad an. 1065.

1070.

Georgius Cedrenus scripsit Græcè compendium historiarum ab orbe condito usque ad annum Chr. 1057.

1077.

Lambertus Schafnaburgensis scripsit historiam Germanicam, & incepit ab orbe condito usque ad an. Chr. 1077. Sed continuavit monachus quidam usque ad an. 1472.

1081.

Johannes Curopalates scripsit historiam ab an. Chr. 811. usque ad an. 1081.

1083.

Marianus Scotus, monachus Fuldensis, scribit chronicum ab initio mundi usque ad an. Chr. 1083.

1101.

Sigebertus, monachus Gemblacensis scribit Chronicum ab an. Christi 381 usque ad an. 1111. *Robertus de Monte* continuavit usque ad an. 1210.

1118.

Johan. Zonaras, monachus Græcus, scripsit historiam universalem ab orbe condito usque ad exitum Alexii Comeni Imp. i. e. an. Chr. 1118.

1145.

Otto Frisingensis, Henrici IV Imp. nepos, Henrici V sororius, Conradi regis frater uterinus, Friderici I patruus, initio monachus, tum abbas, denique episcopus, scripsit Chronicum ab orbe condito ad an. usque Christi 1146. quibus addidit librum octavum de fine mundi, antichristi persecutione, resurrectione mortuorum, judicio finali, gloriâ beatorum, & suppliciis damnatorum.

1150.

Petrus Comestor, magister historiæ scholasticæ, floret.

1180.

Guilelmus, Tyrius archiepiscopus, scribit de bello sacro. Eodem tempore *Helmoldus Butsonensis* scribit historiam Henetorum sive Sclavorum à Carolo M. usque ad an. Chr. 1168.

1186.

Gothofridus Viterbiensis scripsit Chronicum universale, quod appellavit Pantheon, fortasse, ut ego quidem auguror, quòd beneficia & judicia Dei contineat.

An. Christi.

1205. *Nicetas Choniates* scripsit historiam, quæ extat Græcè & Latinè, ab an. Chr. 1118 usque ad an. 1205.
1215. *Conradus Abbas Urspergensis* scripsit Chronicum à primo rege Assyriorum Belo usque ad Fridericum II Imp. h.e. an. Chr. 1229. Dicitur aliàs *Conradus à Lichtenarum*.
1220. *Honorius Augustudunensis* scribit summam historiarum, siue Chronicum magnum.
1240. *Jacobus à Vitriaco* scribit historiam Hierosolymitanam & occidentalem.
1250. *Matthaus Paris*, siue Parisiensis, scribit historiam Anglicanam ab an. Chr. 1067 ad an. 1250. Eodem tempore *Martinus Polus*, archiepiscopus & Pœnitentiarius Innocentii IV Pontificis, scribit Chronicum, in quo breviter res gestas Imp. & Pontificum persequitur. Facit mentionem Johannis Pape fœminæ: quod ante ipsum fecerunt Marianus Scottus & Sigebertus. Eodem tempore *Vincentius Bellovacensis* scribit Speculum historiale ab initio mundi usque an. 1244. quod postea continuavit aliquis alius usque ad an. Chr. 1494.
1280. *Jacobus de Voragine* scribit historiam Lombardicam. Sic fuit dictus ob crebras allegationes, quod esset veluti vorago Bibliorum.
1305. *Nicephorus Callistus*, historicus Græcus, incipit à nativitate Christi, & definit in annum 625.
1344. *Nicephorus Gregoras*, historicus Græcus, scripsit de rebus imperii orientalis ab an. Chr. 1200 ad an. 1344.
1390. *Froissardus*, historicus Gallus, floret.
1440. *Flavius Blondus* scribit historiam ab inclinatione imperii, h.e. ab an. Chr. 407, usque ad an. 1440.
1450. *Æneas Sylvius*, patriâ Senensis, postea Papa Pius II, scribit historica varia.
1460. *Johannes Aventinus* in annalibus Bojorum habet historiam ab orbe condito usque ad annum Domini 1460. *Laonicus Chalcondyla* Arheniensis scribit historiam de origine & rebus gestis Turcarum usque ad an. Chr. 1462. Additur huic historię appendix, quæ continuatur usque ad an. 1565.
1472. *Baptista Platina* scribit de vitis Pontificum.
500. *Marcus Antonius Coccius Sabellicus* scribit historiam ab orbe condito per enneades primò quinque, id est, libros 45: postea continuat per enneades sex, i.e. libros 47. Nam enneadis ultima non habet nisi libros duos. *Johannes Nauclerus*, præpositus Tübingensis & primus rector academice anno 1477, scribit ingens Chronicum ab initio M. usque ad an. Chr. 1500, in duo volumina distinctum: è quibus primum continet generationes 63 ab Adam usque ad Christum, alterum generationes 51. *Philippus Bergomensis* scribit histo-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

<i>Leo Hostiensis</i> , ad annum	1087.
<i>Bertholdus Constantiensis</i> , ad an.	1100.
<i>Sigebertus Gemblacensis</i> , ad an.	1112.
<i>Gothefridus Viterbiensis</i> , ad an.	1185.
<i>Dodechinus</i> , continuator <i>Mariani</i> , ad annum	1100.
<i>Robertus de Monte</i> , continuator <i>Sigeberti</i> ad an:	1212.
<i>Martinus Polonus</i> , ad annum	1285.
<i>Siffridus Prestbyter</i> , ad annum	1307.
<i>Matthaus Palmerius</i> , ad an.	1449.
<i>Wernerus</i> , author Fasciculi temporum, ad annum	1484.
<i>Matthias Palmerius</i> ad annum	1489.
<i>Johannes Nauclerus</i> , ad annum	1500.
<i>Johannes Linturius</i> , continuator <i>Wernerii</i> , ad annum	1514.
<i>Paulus Langius</i> , ad annum	1515.
<i>Lutherus</i> ab orbe condito ad annum	1517.
<i>Alexander Scultetus</i> , ad annum	1541.
<i>Johannes Funccius</i> ab orbe condito ad annum	1553.
<i>Gilbertus Genebrardus</i> , ad an.	1566.
<i>Onuphrius Panvinus</i> , ad an.	1570.
<i>Gerhardus Mercator</i> , ad an.	1577.
<i>Chronicon Carionis</i> , locupletatum à <i>Melanchthone</i> & <i>Peucero</i> , ad annum	1590.
<i>Robertus Bellarminus</i> , ad an.	1612.
<i>Henricus Samerius</i>	} Ab orbe condito usque ad adventum Christi.
<i>Jacobus Gordonus</i>	
<i>Augustinus Torniiellus</i>	
<i>Casar Baronius</i> historiam ecclesiasticam deduxit ab adventu Domini ad annum	1200.
<i>Centuria Magdeburgenses</i> historiam ecclesiasticam deducunt ab adventu Christi ad annum	1200.

XLI. Chronologia Alchymie.

Anno M.
2000.

Hermes sive *Mercurius Trismegistus* hanc artem accepit à
Noë, & tradidit discipulo suo *Asclepio*.

2330.

Armenophis, rex *Ægypti*, beneficio hujus artis construxit
lapidem vocalem, qui appellatur *lapis Memnonis*, itemque
effigies Memnonis, quæ radiis solis icta vocalem sonum edi-
dit.

2374.

Moses fuit eruditus in omni sapientiâ *Ægyptiorum*, cujus
magna pars fuit Chymia. Sunt qui putant *Mosen* esse *Mer-
curium* sive *Hermetem*. Alii hoc tribuunt *Josepho*. Sed
neutra sententia est proba.

2453.

Alius quidam *Hermes Trismegistus* hoc tempore claret in
Ægypto.

Anno M.

2539.

Sethosis & sacerdotes Ægyptii excolunt hanc artē usq; ad an. Chr. 294. Ab Ægyptiis acceperūt *Chaldai & Magi Persarum*.

2570.

Phryxus, Græcorum primus, hanc artem exercuit. Nam ille aureum vellus in Colchide suspendit, quod postea *Jason Medæ* ope abstulit.

Secunda ætas Chymicæ sub Græcis.

2688.

Atræus, Pelopis F. maximas divitias conquirit per suum agnum sive arietem, h. e. per transmutationem metallicam, ut scribit *Callisthenes consanguineus & discipulus Aristotelis*.

2714.

Expediio Argonautica in Colchos ad auferendum vellus aureum à *Suidâ, Apollonio*, & aliis ejus navigationis interpretibus statuitur fuisse profectio instituta ad auferendum membranam, in quâ ars faciendi aurum fuerit descripta. Duces præcipui fuerunt *Hercules, Jason, Orpheus, & Amphion*, alius ab illo, qui fuit rex *Thebarum*.

2929.

Salomon putatur fuisse gnarus hujus artis.

3339.

Sibylla Cumana videtur protulisse carmen ænigmaticum de materiâ lapidis philosophorum.

3370.

Pythagoras fuit iniatus artis hujus sacris.

3490.

Democritus, princeps Græcus, quem tantopere admiratus est *Hippocrates*, fuit insignis in hac arte. Hodie supersunt ipsius fragmenta.

3910.

Virgilius scivit hanc artem. Sed conspurcavit ipsam magiâ ne eromanticâ.

n. Christi.

294.

Diocletiano res agente in Ægypto, Alchymia non nisi ad paucos rediit. Publicum enim ejus exercitium prohibuit *Diocletianus*, combustis libris de hac scientiâ scriptis. Cùm enim animadverteret Ægyptios ad miniculo hujus artis maximas sibi opes comparasse, quarum vi hostiles Romanorum impetus profligaverint, libros istos flammis abolendos censuit, ut est apud *Suidam*.

320.

Jamblichus hanc artem calluit. Huc colloco *Platonem Chymistam, Aristotelem Chymistam, & alios*, quorum mentio fit in *Turbâ*.

380.

Heliodorus libros suos de Chymâ dedicavit *Theodosio*. Hujus æqualis videtur fuisse *Heraclius Synesius*, qui de eadem materiâ scripsit.

480.

Merlinus Britannus scripsit de allegoriâ lapidis philosophici. Huc pertinet historia *Arturiregis Angliæ*.

612.

Stephanus Alexandrinus de arte Chymicâ scribit ad *Heraclium Imperatorem*. In hoc tempus & seqq. duo secula conferre licet *Theophrastum, Hierotheum, Archelaum, Pelagium philosophum, Ostanem, Zosimum & Olympiodorum*, qui de hac arte scripserunt.

660.

Bulcasis seu *Albulcasis* Arabs, item *Sapientes in Damcar & Fesâ: Almanfor* rex Arabum in Hispaniâ, an 960: item *Haly,*

Tertia ætas Chymicæ sub Arabibus.

Sadid, Calid, Geber & alii per universam Maurorum regionem huic arti sunt operati. His adde *Morienum Romanum*, & *Artesium*.

1060.

Michael Psellus opera sua Chymica inscribit Imperatori Constantino Ducæ: & hoc tempore Chymia longè lateque propagatur. Illam siquidem excoluerunt, an. 1188 *Rogerus Baco* in Angliâ: 1220 *Albertus Magnus* in Germaniâ, & *Johannes de sacro Busto* in Galliâ: 1225 *Thomas Aquinas* & *Robertus* discipulus Baconis: 1240 *Guil. Parisiensis* in Galliâ: 1300 *Arnoldus de Villanova*: 1310 *Lullius*, discipulus & socius Arnoldi: 1320 *Christophorus Parisiensis*: 1340 *Petrus Bonus Lombardus de Ferrariâ*: 1420 *Joh. de Rupefissa* & *Isaacus Hollandus*: 1453 *Bernhardus comes Trevisanus*: 1490 *Hieronymus Savonarola* & *Basilius Valentinus*: 1500 *Trithemius* & *Henr. Cornelius Agrippa*: 1521 *Ægidius de Vadis*: 1525 *Ulstadius*, *Theophrastus Paracelsus*, *Augustinus Pantheus*.

Quarta ætas Chymie sub Germanis & aliis.

1530. & seqq.

Palingenius, *Chrysippus Fanianus*, *Dionysius Zacharius*, *Nicolaus Flamellus*, *Johan. Dee*, *Johan. Pontanus*, *Gerhardus Dornicus*, *Theobaldus de Hoghelande*, *Alexander à Sichten*, *Sendivogius*, & infiniti alii.

XLII. Genealogia Philosophiæ.

Genealogiam & veluti stemma Philosophiæ traditurus, præmittam aliquot ejus definitiones & divisiones.

Philosophia variè definitur. Alii enim dixerunt, *illam esse studium virtutis*: alii, *studium corrigenda mentis*: alii, *appetitionem rectæ rationis*: alii, *legem vitæ*: alii, *studium artis convenientis*, h. e. virtutis: alii, *artem vitæ*: alii, *divinorum & humanorum scientiam*: alii, *artem rectæ rationis*. Et hæc quidem definitiones, à Stoicis profectæ, in idem recidunt. *Pythagoras & Plato philosophiam definiunt meditationem mortis*: quæ scilicet quotidie libertatem animæ de corporis carcere nititur educere, hominem à sensibus avellit, purâ mente rebus se applicat, nudâ mente Deum contempletur, à rebus sensibilibus abducit. Hinc *Plato in Phædone interpretatur corporis fugam significari, & animum in se collectum*. *Platoni etiam definitur κλησις ἐπισήμης, acquisitio scientiæ*: *Aristoteli, ἐπισήμη τῆς ἀληθείας, scientia veritatis*. Plures definitiones vide in *Encyclopædiâ cursus philosophici*.

Definitio Philosophiæ multiplex.

Philosophia variè etiam dividitur. Et primò quidem philosophiam triplicem esse veteres tradiderunt: *Dogmaticam*, *Academicam*, *Scepticam*. *Dogmatica* est, quæ dogmata, id est decreta & sententias ponit, affirmando aliquid vel negando. *Academica* est, quæ pleraque incerta facit, quædam tan-

Divisio Philosophiæ multiplex.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

gica, quæ Epicuro dicitur *Canonica*. Quam partitionem Stoici variâ imagine explicarunt. Assimilant enim philosophiam *animali*; ossibus ac nervis Logicam; carni, Ethicam; animæ, Physicam: item *ovo*, cuius exteriora & testæ sint Logica; albumen, Ethica; vitellus sive intima, Physica: item *agro*, cuius sepem dixerunt Logicam; fructus, Ethicam; terram & arbores, Physicam: item *urbi*, cuius muri sint Logica; cives, Physica; leges & mores, Ethica. Et has quidem comparationes recitat Diogenes in Zenone. Verum Sextus Empiricus in primâ & secundâ comparatione variat. Nam de *ovo*, ait, vitellum Ethicam referre, albumen Physicam: de *animali*, Physicam esse veluti sanguinem & carnes, Ethicam animam. Quarto Posidonius apud Senecam tradit quatuor genera artium: *vulgares* opificum; *ludicras*, quæ ad voluptatem oculorum & aurium tendunt; *pueriles* sive *γυμνασιας*, quæ aliquid liberalibus simile habent, & dicuntur Mathematicæ, Physicæ & Logicæ; *liberales* sive liberales, quibus propositum est studium virtutis. Quinto philosophia varias habuit sectas & familias: quarum seriem tradet hæc nostra *genealogia*. Sunt autem in universum *quatuor sectæ*; *Barbarica*, *Italica*, *Græcanica*, & *Electiva*.

Barbarica secta dicitur, non quod reipsâ barbarâ, sed quod extra Græciam fuerit. Græci enim barbarum dicebant, quod ipsi non intelligebant. Barbarica itaque secta latè patet. Ac primò quidem *ante lapsum* protoplastorum, philosophiæ thesaurus concreditus erat *Adamo*; qui *post lapsum* è magno & claro igne retinuit scintillas sub cinere sopitas, & eas per manus tradidit filiis, ac inter eos primogenito *Setho*: qui, ne periret tabula naufrago parenti relicta, duas statuit columnas, unam lapideam, alteram lateritiam, ut illa aquis, hæc igni superesset. In illis, quæ inventa notaque hætenus essent, inscripsit: è quibus lapidea, Josephi etiam ævo, in Syriâ adhuc extitit, ut ille prodidit lib. 1. antiq. Jud. cap. 3. Ab Adamo & Setho philosophiam didicerunt posterius, nominatim *Lamech*, qui cum ipso Adamo vixit. Lamech instituit *Noachum* filium, qui superstitiuit annos sexcentos *ante diluuium*. *Post diluuium* à Noacho & tribus ipsius filius, *Sem*, *Cham* & *Japhet*, sapientia per totum terrarum orbem est diffusa, in *Hebraeos*, *Chaldaeos*, *Ægyptios*, *Æthiopes*, *Indos*, *Persas*, *Scythas*, *Gallos*, *Celtas*, & quidquid aliud alibi hominum fuit. Ad *Hebraeos* quod attinet, talis est successio heroum in scholâ veræ & inremeratæ philosophiæ: *Sem*, *Abraham*, *Isaac*, *Jacob*, *Joseph*, *Moses*, *Josua*, *Samuel*, *David*, *Salomon*, *Propheta*; & senescente jam republicâ, sectarii *Essæi*, *Sadducei*, *Pharisæi*: quibus post Christum natum successerunt *Rabbini*, *Talmudista*, *Cabbalista*, apud quos rudera quædam prisca & ger-

Quatuor sectæ Philosophorum. Secta barbarica.

manæ philosophiæ visuntur. Ab Hebræis sua acceperunt *Chaldaei*, astrologiæ in primis operati; & *Ægyptii*, in quorum doctrinâ *Moses* fuit institutus, & *Hermes* ille *Trismegistus*, patriarcha philosophiæ Chymicæ, quæ usque ad tempora *Dio- cletiani* finibus *Ægypti* veluti clausa in magno fuit honore. Ex *Judæâ*, *Chaldæâ* & *Ægypto* philosophia translata est ad *Æthiops* & *Indos*, quorum philosophi communi nomine appellantur *Gymnosophista*; quod nomen veluti peculiare mansit philosophis *Æthiopum*. Nam *Indorū* philosophi scissi fuerunt in *Brachmanes* & *Germanes*: iterumque inter *Germanes* fuit genus quoddam, qui *Hylonii* (perperam *Allobii*) quod in sylvis viverent, sunt appellati. Apud *Persas* fuerunt *Magi*, inde à *Danielis* tempore usque ad *Christū* natum, & ulterius. *Scythæ* etiam suos habuerunt philosophos: *Galli* suos *Bardos* & *Druidas*: *Germani* sive *Celta* suos sacerdotes, qui appellantur *Semnothci*: *Gothi* suos *Parabusceos*. *Augustinus* etiam aliarum gentium philosophos nominat, *Atlanticos*, *Libycos*, *Hispanos*, lib. 8. de civit. Dei cap. 9. Nimirum, philosophia ab orbe condito, & ubique ferè orbis fuit: etli multis modis fuerit viciata, in primis altercationibus; à quibus tamen vetustissimi philosophorum, teste *Clemente* 8. *Stromat.* fuerunt alienissimi.

A Barbaricâ philosophiâ, minimè barbarâ, manavit, & proximè ab eâ abest *Italica*. Ejus caput est *Pythagoras*, qui fuit *Pherecydis* *Syri* auditor, & variè peregrinatus est, in *Ægyptum*, ad vates *Memphiticos*; in *Babyloniâ*, *Persiam*, & *Indiam*, ad prophetas (in quibus putatur fuisse *Ezechiel*) *Magos*, & *Brachmanas*. Claruit eo tempore, quo soluta est captivitas *Babylonica*. Docuit in eâ *Italiæ* parte, quæ dicta est magna *Græcia*. Docuit, inquam, philosophiam *Italicam* quam plurimos: ex quibus sunt *Pythagoras*, *Salencus* juxta *Scaligerum*, *Charondas*, *Archytas* *Tarentinus*, *Telanges*, *Xenophanes*, *Epicharmus*, *Parmenides*, *Melissus*, *Zeno Eleaticus*, *Heraclitus*, *Leucippus*, *Democritus*, *Empedocles*, *Nausiphanes*, *Philolaus*, *Eudoxus*, *Protagoras*, *Diogenes*, *Aristoxenus*, qui fuit *σὺν Ἰσοκράτει* & *Aristoteli*. *Plato* etiam in multis *Pythagorissat*. Cæterum *Josephus*, contra *App.* author est, *Pythagoram* & novisse *Judæorum* instituta, & in multis secutum ea esse. *Clemens* tradit, circumcisum fuisse *Judaico* ritu. *Schola* sive ipsius collegium non ultra novem vel decem generationes mansit, inde ab *Olympiade* 50 usque ad *Alexandri* & *Aristotelis* ævum. Singuli tamen & sparsi diu postea fuerunt: & tempore quidem *Ciceronis* *Nigidius Figulus*: sub *Augusto* *P. Sextius*: post eum *Seneca*, & alii quidam *Stoici*: denique *Chymici* multi & nonnulli *Platonici*, qui *Pythagorissarunt*.

Tertia philosophorum natio est *Græcanica*, eaque triplex, *Poëtica, Ionica, Eleatica*. *Poëtica* est verustissima, & in eâ *Linius*, Lini discipulus *Orpheus*, Orphei discipulus *Musaus*: qui ad an. 2700 & sequentes referuntur. Tres illi poëtæ possunt appellari tres Charites sive Gratia. Profunda fuit ipsorum doctrina, ut ex hymnis Orphei est colligere. Atque hi sunt poëtæ classis primæ. In secundâ classe collocamus *Homerum* & *Hesiodum*: quorum ille refertur ad tempora Davidis, hic ad Ionæ. In tertiâ classe sunt illi *novem lyrici Poëta*, tanquam novem Musæ Græcæ: *Pindarus*, (cygnus & olor Diræus dictus) tempore Xerxis: *Simonides*, Pindaro οὐρανός: *Stesichorus* & *Ibycus*, tempore Cræsi: *Alcman*, *Bacchylides*, *Anacreon*, (à quo carmen Anacreonticum) *Alcaus*, & *Sappho*. Qui omnes fuerunt ferè æquales. Nam vixerunt ab Olympiade 37 usque ad Olymp. 81. In quartâ classe sunt *quatuor Poëta*, tanquam quatuor cardines poëseos: *Hipponax*, à quo carmen Iambicum Hipponacticum: *Glycon*, à quo carmen Glyconicum: *Asclepiades*, à quo carmen Asclepidicum: *Phalæcus*, à quo carmen Phalæcium. In quintâ classe sunt septem Poëtæ Græci, à numero Pleiadum dicti *Poëta Pleiades*, quòd ferè eodem tempore vixerint: videl. *Theocritus*, *Nican-der*, *Callimachus*, *Apollonius*, *Homerus junior*, *Aratus*, & *Lycophron*. Hi omnes floruerunt sub Ptolemæo Lagi filio, Ptolemæo Philadelpho, & Ptolemæo Evergete, hujus nominis primo. In sextâ classe ponuntur *Poëta heroici, tragici & comici*: *Tyrtaus*, *Empedocles*, *Theognis*, *Phocylides*, ab Olymp. 35 ad 60: *Sophocles*, *Æschylus*, *Euripides*, *Aristophanes*, *Menander*, *Eupolis*, *Cratinus*, *Archilochus*, ab Olympiade 75 ad 82. Apud Latinos primi Poëtæ fuerunt *M. Livius*, *Ennius*, *Nævius*, *Plantus*, *Terentius*, *Lucretius*: qui omnes floruerunt iis temporibus, quibus Romani bella Punica gesserunt, & paulò post. Hi Poëtæ (paucis exceptis) philosophiam scriptis suis ita insperferunt, ut non nisi magni viri, & ætate judicioque maturi, possint hunc fructum ex iis capere. *Philosophia Ionica* & nomen, & numerum præcipuè habuit. Ei dedit initium *Thales*, unus è septem sapientibus: qui fuerunt omnium philosophorum primi & ἰσοχῆ quâdam sic dicuntur. Hi floruerunt post quinquagesimam, vel saltem post quadagesimam Olympiadem, temporibus Cræsi, Cyri & Tarquinii Prisci. Thales è Phœnice, Judææ finitimâ, oriundus, philosophiam suam è Barbarico fonte hausit. Sex sapientes ei apponuntur hoc ordine: *Solon*, *Chilon*, *Pittacus*, *Bias*, *Cleobulus*, *Periander*. Horum æquales fuerunt *Pherecydes*, *Pisistratus*, *Epimenides*, *Anacharsis* & *Mysson*. Thaleti successit *Anaximander* discipulus: huic *Anaximenes*: huic *Anaxagoras* *Clazomenius*, quem audivit *Archelaus*, qui philosophiam

ex Ioniâ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Memineris, Academicos à quibusdam distingui in veteres, medios, & novos: ita ut *Speusippus, Xenocrates, Polemon, Crates & Crantor* pertineant ad veterem Academiam: *Arcefilas* ad secundam: *Lacydes & reliqui* ad novam. *Secta Eleatica* quibusdam est eadem cum Megaricâ. Verùm hæc ab *Euclide* orta est, illâ à *Xenophane*. Dicitur autem Eleatica à successoribus *Xenophanis*, qui erant *Eleates*. Successio est talis: *Xenophanes, Parmenides Eleates, Zeno Eleates, Melissus Samius, Leucippus Eleates, Democritus Abderites, Protagoras Abderites, Methrodorus Chius, Diogenes Smyrnaus, Anaxarchus Abderites, Pyrrho Eliensis, Nausiphanes, & Epicurus*, qui claruit tempore *Alexandri Magni*, & nomen dedit sectæ *Epicureorum*, quos inter non pauci fuerunt athei. Hæ philosophorum sectæ usque ad *Augusti*, & aliorum Imperatorum proximè sequentium tempora perseverarunt, ita ut inter Romanos ipsos alii *Academici*, alii *Stoici*, alii *Epicuræi*, alii *Peripatetici* fuerint: plures quidem *Epicuræi*, multi *Stoici*, non pauci *Academici*, sed rari *Peripatetici*. Sed *Epicureorum*, *Stoicorum* & *Platonicorum* sectæ magis magisque decreverunt post tempora *Constantini Magni*, *Peripateticâ* reviviscente, anno Christi 440, in *Simplicio* & aliis *Aristotelozelotis*, non tantùm in *Græciâ*, sed etiam in *Arabiâ*, *Germaniâ*, *Italiâ*, *Galliâ*, & aliis mundi partibus.

Secta electiva (Græcis ἐκλεκτική) à *Potamone Alexandri* no est introducta: sic dicta, quòd seligat & excerpit placita è singulis sectarum. Cœpit hæc secta tempore *Diogenis Laërtii*, qui circa *M: Antonini Imperatoris* ævum scripsit. Superiori seculo, imò & aliquot antecedentibus, invenit aliquot sui cultores. Nam *Chymiciferè* omnes; itemque *Picus Mirandula*, *Petrus Ramus*, & illorum discipuli (si excipias *Ramozelotas*) sectam electivam elegerunt, adeoque nullius peculiaris sectæ nomen usurpârunt, sed liberè sunt philosophati, & instar apicularum variis floribus assultantes, veneno ferè relicto, mel suavissimum in sua alvearia comportârunt. Hi ergò *Hermetem Trismegistum* venerantur, sed non adorant: *Pythagoram* admirantur, sed ipsius αὐτὸς ἔφα non admittunt: *Platonem* pro *Mose Atticissante* habent, sed non pro *Mose θεοδιδάκτω*: *Aristoteli* aliquid deferunt in quibusdam philosophiæ partibus, sed minimè faciunt cum *Averroë*, infano *Aristotelis* admiratore, qui ait, nullum errorem in *Aristotele* inventum esse; *Aristotelem* esse regulam & exemplar, quod natura invenit ad demonstrandam ultimam perfectionem humanam; *Aristotelis* doctrinam esse summam veritatem, & ipsius intellectum fuisse finem humani intellectus: denique *Stoicos & Cynicos* (*Stoici* enim sunt æmuli *Cynicorum*) non in omnibus, sed in multis no-

secta Ele-
ctiva.

stro dogmati concordare, cum Hieronymo statuunt: atque ita, uno verbo, observant illud Aristotelis, *Amicum Platonem, amicum Socratem, sed magis veritatem esse*. De his consule *Lipsiam*, instauratorem philosophiæ Stoicæ, & admiratorem inprimis Senecæ & Epicteti, Stoicorum, quorum ille vixit tempore Neronis, hic, Antonini Philosophi.

Indiculus Authorum qui scripserunt in variis Philosophiæ partibus.

- I. **M**etaphysica seu primæ philosophiæ tres sunt ætates. *Prima* est infantia ante Aristotelē: *secunda* est tempore Aristotelis: *tertia* post Aristotelem, ubi sunt tres classes metaphysicorum. In *primâ* classe sunt metaphysici textuales, id est commentatores Aristotelis, iiq̄ Græci, Arabes & Latini. In *secundâ* sunt metaphysici methodici Aristotelici. In *tertiâ* sunt metaphysici methodici recedentes ab Aristotele. In *primâ* classe sunt Averroës, Albertus Magnus, Alexander Aphrodisæus, Alexander Alensis, Suarez, Fonseca, & alii Scholastici atque Jesuitæ, è quibus pleriq̄ Metaphysicam Aristotelis vexarunt potius quàm illustrarunt. In *secundâ* classe sunt Clemens Timplerus, Jacobus Martini, Johannes Combachius, & alii, qui doctrinam de intelligentiis & animâ separatâ tradunt in metaphysicâ. In *tertiâ* classe sunt Matthias Martinus, & alii, qui doctrinam de intelligentiis & animâ separatâ rectè separant à metaphysicâ.
- II. *Pneumatica* scriptores sunt 1. Rabbini & Cabbalistsæ. 2. Platouici. 3. Peripatetici gentiles. 4. Christiani scriptores.
- III. *Scriptores Physiologia* sunt 1. Hermetici & Platouici. 2. Peripatetici & Galenici. 3. Arabes. 4. Rabbini & Cabbalistsæ.
- IV. *Scriptores Arithmetica* præcipui sunt Caidanus, Scifelius, Ramus, Gemma Filius, Ursilius, Simon Jacob, Schoneus, Clavius, Heizo Buscherus, Lanzius, & Metius.
- V. *Scriptores Geometria* præcipui post Euclidem sunt Albertus Durerus, Regiomontanus, Orontius, Ramus, Dasypodius, Clavius, Adrianus Romanus, Ludolphus à Cöllen, Bartholomæus Pitiscus & Metius.
- VI. *Spherica* egregiè tradiderunt Theodosius, Johan. de sacro Bosco (quem illustravit Clavius) Peucerus, Scribonius, Frischlinus, Scultetus, Keckermannus. *Theorias planetarum* persecuti sunt Erasmus Reinholdus, Purbachius, Copernicus & Origanus. *Computum* tradiderunt Josephus Scaliger, Henischius, Origanus. *Astrologia* scriptores præcipui

- sunt Ptolemæus, Cardanus, Campanus, Ranzovius, Maginus, Origanus.
- VII. *Geographiam* insigniter tradiderunt Ptolemæus, Appianus, Münsterus, Mercator, Ortelius, Maginus, Keckermannus & Gigas.
- VIII. *Opticam* sive *Perspectivam* accuratè tradiderunt Vitello, Alhazenus, Rogerius Baccho, Risnerus, author *Perspectivæ* communis, Clemens Timplerus.
- IX. *Musicam* egregiè tradiderunt Boëtius, Faber & Lippius.
- X. *Architectonicam* illustrarunt Archimedes, Vitruvius, Hero, Jordanus, Leo Baptista Albertus, Johannes Jucundus.
- XI. *Philosophiam practicam* accuratè persecuti sunt Aristoteles, Seneca, Epictetus, Bodinus, Tholozanus, Lipsius, Timplerus, Keckermannus.
- XII. Quatuor sunt scholæ *veterum Logicorum*. *Prima* est Hebræorum, inde ab Adamo usque ad Noachum, & rursus à Noacho (qui est Prometheus senior & primus) usque ad Salomonem & deinceps. *Secunda* est mathematica, in primis Pythagoreorum. *Tertia* est Ionica à Zonone usque ad Socratem. *Quarta* est Socratis. Ex hac Socratis scholâ quinque ortæ sunt scholæ *Logicæ* à totidem discipulis Socratis. *Prima* est *Logica Pyrrhonia*, authore Anaxarcho Pyrrhone: *secunda*, Aristippi: *tertia* Euclidis: *quarta* Antisthenis: *quinta* Platonis, ex quâ ortæ sunt duæ sectæ, una Academicorum, altera Peripateticorum. Authores in singulis scholis vide in *Encyclopædiâ* lib. 20. c. 10. pag. 2897.
- XIII. *Authores Hebrai, Græci, & Latini* distribui solent in certas ætates linguarum istarum. Sic linguæ Hebræicæ ætates sunt quinque, Græcæ quatuor, Latinæ quinque: de quibus vide d.l. Quo tempore hi vel illi authores claruerint, id verò ex *Chronologiâ* theologorum, Jurisconsultorum, medicorum &c. petere licet.

XLIII. Chronologia Philosophorum & Philologorum.

Anno M.

Adam insignis fuit philosophus, utpote qui multa retinuit veluti rudera istius sapientiæ, quam Deus ipsi implantaverat:

300.

Seth imposuit nomina septem planetis, & in duabus columnis multa transmisit ad posteros.

600.

Jubal Musicen instrumentalem excogitavit. *Gen. 4.*

700.

Enoch maxima incrementa dedit astrologiæ. Hic est Atlas senior.

Prima ætas Philosophiæ ante Pythagoram.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

- studio invisendi sacerdotes: *Pittacus Mitylenæus* scripsit leges prosâ & elego.
3320. *Pherecydes Syrus*, fuit coætaneus Thaletis: *Anacharsis Scythæ*, σύγχεον & Solonis. Pherecydes fuit præceptor Pythagoræ, & primus omnium de diis & naturâ scripsit.
3359. *Magi apud Persas* florent.
3370. *Pythagoras Samius* floret tempore Ezechielis prophetæ, quem dicitur convenisse disciplinæ causâ. Quidam prodiderunt, ipsum natum patre Judæo, ideoque sacris Judæorum initiatum & circumcisum fuisse. Primus naturam Veneris invenit, & universum hoc κόσμον, se verò φιλόσοφον appellavit. *Anaximander*, Pythagoræ coævus, insignis fuit physicus, Thaletis discipulus, & primus gnomonem invenit, sphaeramque construxit.
3380. *Simonides Cesus* invenit artem memoriæ. Præter hunc memorantur alii tres hoc nomine.
3390. *Æsopus* floruit tempore Solonis & Cræsi.
3400. *Anaximenes*, nobilis physicus, auditor Thaletis & successor Anaximandri, floret.
3410. *Xenophanes Colophonius*, & *Parmenides Eleates*, itemque *Zeno Eleates*, auditores Xenophanis, clarent. Zeno Eleates Aristoteli celebratur inventor dialecticæ, ut *Empedocles* rhetoricæ.
3420. *Epicharmus*, auditor Pythagoræ, docet.
3430. *Leucippus*, Zenonis Eleatæ auditor, atomorum inventor, claret.
3440. *Heraclitus*, à Dario Hystaspis vocatur per literas. Hic semper flevit.
3480. *Anaxagoras*, Periclis præceptor, dictus fuit νῆς ἢ ἀγίλας & quòd Deum dixisset esse mentem infinitam, & nunquam riserit. *Archelaus* Milesius, discipulus Anaxagoræ & Socratis præceptor, ex Ioniâ Athenas Physicam primus invenit, & hinc Physicus fuit appellatus.
3490. *Democritus*, princeps Græcus, & præceptor Hippocratis, claret. Dictus fuit σοφία ἢ γέλασιον & id est, sapientia & risor, quòd sapientiæ laude celebris esset, & omnes derideret, atque insanire diceret.
3494. *Empedocles*, ætate paulò inferior Anaxagorâ, Parmenidis æmulator, propagat philosophiam.
3506. *Melissus Samius* docet philosophiam. Fuit auditor Parmenidis.
350. *Pericles* orator claret.
3520. Tempore Haggæi & Zachariæ clarent *Meton* astronomus & *Protagoras Abderites*, qui Xerxem hospitio excepit anno M. 3486: item *Socrates*, & *Alcibiades*. Socrates fuit auditor trium philosophorum, Anaxagoræ, Damonis & Ar-

Secunda
Philosophi-
ætas post
Pythagorâ.

chelsi. Hunc Cicero parentem philosophiæ vocat. Nam ipsum audiverunt Plato, Aristoteles, Eudoxus, Antisthenes, Phædo, Aristippus & Euclides. Mortuus est anno ætatis 70 haustu cicutæ.

Cebes Thebanus floret: item *Euripides*, philosophus Scenicus, qui in physicis Anaxagoram, in rhetoricis Prodicum Cæum, in morali philosophia Socratem habuit præceptorem.

Lysias orator claret: & an. 3350. *Isocrates*, discipulus Protagoræ.

Ctesias medicus, philosophus & historicus, Persicam historiam conscripsit.

Plato, princeps ille ingenii, docet universam philosophiam. Moritur ipso natali, anno M. 3624.

Archytas Tarentinus, discipulus Platonis, fuit mathematicus excellens, inventor cubi: *Aristippus Cyrenæus*, à quo secta Cyrenæica, *Demosthenes* & ejus adversarius *Æschines* hoc etiam tempore florent: item *Eudoxus*, *Æschinis* F. auditor Socratis, itemque Chaldæorum & Ægyptiorum, quibus ab Agefilao commendatus fuit. Hic inter ethnicos primus factos conscripsit, ac post eum Hipparchus.

Antisthenes, *Diogenes Cynicus* & *Aristoteles* clarent tempore Alexandri M. Antisthenes ex oratore philosophus Socraticus, fuit author Stoico-Cynicæ sectæ. Illi successit *Diogenes*.

Speusippus succedit Platoni in scholâ: *Speusippo Xenocrates*.

Phædo Eliensis nomen dat sectæ Eliacæ, quæ postea à *Menedemo Eretriensi* Eretriaca appellata est.

Euclides Megarensis philosophus, claret. Hic è patriâ suâ Megarâ quotidie Athenas veniebat, ut Socratem audire posset, cum moto bello inter Megarenses & Athenienses Megarensibus Athenas venire interdictum esset.

Crates Thebanus & *Heraclides Ponticus* florent.

Theophrastus succedit Aristoteli hoc anno, quo Aristoteles obiit. Alii mortem Aristotelis prorogant in an. M. 3650.

Pyrrho floret, à quo *Pyrrhonii* & Sceptici philosophi habent nomen.

Stilpo, *Strato*, & *Crates Atheniensis* florent.

Euclides, Platonius philosophus, pater mathematicorum, docet.

Epicurus, à quo Epicurei, & *Zeno Citticus*, author sectæ Stoicæ, florent.

Cleanthes & *Archesilanus* sunt clari.

Chrysippus floret: item *Eratosthenes* mathematicus. Chry-

Anno M.

Sippus fuit πολυγραφεύτης. Libros enim 371 Logicos con-
scripsit.

3730.

Carneades & Archimedes florent.

3760.

Panætius Stoicus, Scipioni Africano familiaris, floret.

3780.

Apollodorus, Panætii discipulus, claret.

3790.

Aristarchus floret: & an. 3810 Hipparchus astronomus.

3840.

Lucretius poeta est eximius philosophus: item Virgilius

an. 3909.

3870.

Cicero orator & philosophus floret: item M. Brutus, ora-
tor & J. C. æqualis Ciceronis.

3880.

P. Terentius Varro, Romanorum ille doctissimus, floret. Isi-
dorus author est, illum composuisse libros 413.

3890.

Didymus, scholiastes Homeri, docet.

3890.

Cratippus Athenis docet.

3910.

Vitruvius, princeps architectorum, claret tempore Au-

An. Christi.

gusti.

5.

Julius Hyginus, astronomus & mythologus, floret: an. 60
Columella, scriptor rei rusticæ, item Seneca philosophus, præ-
ceptor Neronis, ab ipso occisus.

70.

Plinius, qui periit in Vesuvio, floret.

80.

Quintilianus claret: an. 90 Apollonius Tyaneus, magus,
item Plinius Junior, Procos. Bithyniæ: 100 Favorinus &
Plutarchus: 110 Gellius, & Lucianus, blasphemus ille apostata:
item Polemon rhetor & Aristides philosophus. Quinam ex
Patribus fuerint philosophi, vide in Chronologia Patrum.

130.

Ptolemaeus mathematicus floret, itē Secundus Pythagori-
cus: an. 153 Athenæus & Hermogenes rhetor sub Adriano Pio:
154 Apulejus: 180 Julius Pollux & Maximus Tyrius, sub Com-
modo: 190 Apollonius Alexandrinus.

200.

Philostratus vixit sub Severo. Ejus pater Philostratus
sub Nerone, filius Philostratus sub Heliogabalo.

205.

Alexander Aphrodisæus Peripateticus claret sub Severo
& Caracallâ.

230.

Ammonius, philosophus Christianus, docet Alexandriæ.
Ejus auditor fuit Plotinus. Hoc etiam tempore claret Cen-
sorinus.

243.

Samuel Jarchinas Judæus est insignis astrologus.

270.

Porphyrius, blasphemus, sub Aureliano floret. Fuit audi-
tor Plotini, & præceptor Jamblichi, quem audivit Nazian-
zenus sub Constantio an. 300.

290.

Johannes Stobæus floret: an. 238 Eumenius rhetor.

350.

Themistius à quibusdam huc collocatur: item Julius M.
Firmicus.

370.

Libanius sophista & Theon mathematicus clarent: an. 393
Chalcidius Platonicus & Pappus mathematicus.

400.

Proclus, mathematicus, cujus sphaera extat, & ejus disci-

pulus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

An. Christi.
1450.

308

XLIV. Chronologia Poëtarum.

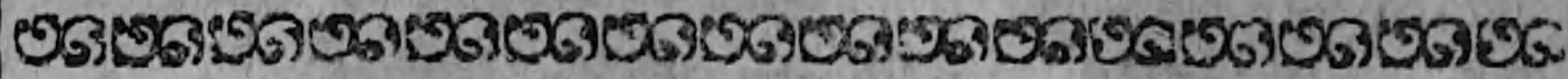
Laurentius Valla floret: an. 1460 Franciscus Philelphus & Johannes Regiomontanus: 1470 Georgius Purbachius, & Alexander ab Alexandro: 1480 Johan. Picus Mirandula, Marsilius Ficinus, philosophus Platonicus, Angelus Politianus, Hermolaus Barbarus, Pomponius Latus, vetustatis Romanæ maximus admirator, Rudolphus Agricola: 1490 Johannes Jovianus Pontanus, Johannes Regiomontanus, Johannes Trithemius, Hieronymus Savanarola &c. 1494 Ambrosius Calepinus.

1500.

Franciscus Titelmannus, Franciscus Mirandula, Philippus Beroaldus, Raphael Volaterranus.

1510.

Cœlius Rhodiginus, Aldus Manutius, Christophorus Longolius, Johannes Reuchlinus, Polydorus Virgilius, Petrus Galatinus, Philippus Melanchthon, Johannes Schonerus, Ludovicus Vives, Nicolaus Copernicus, Hieronymus Cardanus, Julius Cas. Scaliger: 1550 Petrus Ramus, Perionius Rami adversarius, Augustinus Hunneus, Reinholdus &c. 1560. Jacobus Schegkius, Monlorius &c. 1570. Carpentarius, Freigius, Toletus, Fonseca, Zabarella, Picolhomineus: 1580 Pacius, Crellius: 1590 Tycho Brahe, Beurbusius, Goclenius: 1600 Timplerus, Keckermannus, & alii, quorum scripta versantur in manibus omnium.

An. M.

XLIV. Chronologia Poëtarum.

2453.

Moses & Maria ejus soror primum carmen condidisse leguntur Exod. 15.

Prima ætas poëseos ante Homerum.

2580.

Prima vates Phemonoë primum versum hexametrum fecit:

Συμφέρεστε πλέργη' οἰωνόν, κηρόν τε μέλισσῶν.

2620.

Debra condit epinicion Jud. 5.

2630.

Amphion, rex Thebanus, citharæ cantu movit saxa, h. e. eloquentiâ solutâ & ligatâ permulsi homines saxeos.

2700.

Linus, præceptor Herculis Græci, floret.

2710.

Carmen, mater Evandri, à carmine fuit dicta: nisi malis carmen ab illâ deducere. Hâc quoque tempestate floret Orpheus, Lini discipulus fuerunt & duo alii hoc nomine.

2730.

Musaus, Orphei discipulus, claret. Præter hunc fuerunt & duo alii hoc nomine. Cæterum in hæc tempora videntur collocandi Poëtæ, quos Pausanias & Eusebius docent fuisse Homero priores: putà Philamnon, Olen Lycius, Pamphius Atheniensis, Thamyras, Demodocus, Phenius, Sibylla, Aristeas, Asbolus, Isatis &c.

2890.

David condidit multos psalmos oratione ligatâ: item Asaph.

2930.

Salomon condidit multa cantica.

2909.

Homerus videtur natus Ionicâ migratione. Alii collocant

Secunda æ-

ipsum

Anno M.

ipsum 100 annis post hanc migrationem in Eliæ tempora an. 3039: alii ad Esaiæ tempora referunt an. 3190: alii collocant in an. 3260.

tas poëtas post Homerum.

3120.

Hesiodus floret. Obiit paulò ante initium Olympiadum.

3240.

Archilochus floret: item *Simonides Melicus*, siue *primus*, qui sic dicitur *ἄρχιλόχῳ ἑννεῳ*. Fuerunt enim præter hunc tres alii eodem nomine.

3300.

Tyrtæus floret: & an. 3310. *Telesilla* poëtria, itemq; *Alcman* lyricus, & *Arion*: 3320 *Jeremias* propheta scribit threnos: 3318 *Stesichorus*, *Alcaeus*, *Glycon*, *Hipponax*: ab *Alcæo* carmen *Alcaicum*, à *Glycone* *Glyconicum*, ab *Hipponacte* *Hippocraticum* est dictum: an 3320 *Solon* & *Pittacus Mitylenæus*: an. 3338 *Sappho* poëtria: 3350 *Epimenides* epicus: an. 3358 *Theognis*.

3370.

Pythagoras & ipse fuit poëta, ut constat ex carminibus eius, quæ dicuntur aurea.

3380.

Simonides alius à superiore: an. 3390 *Ibycus* lyricus: 3410 *Phocylides*: 3417 *Anacreon* lyricus: 3450 *Pindarus*, & *Simonides* alius à superioribus: 3460 *Æschylus* tragicus: 3480 *Euripides*, & ejus æqualis *Sophocles*: 3490 *Bacchylides*: 3540 *Eupolis* & *Aristophanes*: 3660 *Merander* & *Cratinus*: 3670 *Theocritus* & *Aratus*: 3680 *Lycophron*: 3700 *Callimachus*.

3708.

M. Livius & *Plautus* sunt inter primos Latinos poëtas: item an. 3720 *Ennius*, 3790 *Terentius*, 3798 *Pacuvius*, 3820 *Lucilius*, 3840 *Lucretius*, 3850 *Archias* & *Q. Catulus* Atque hæc est infantia poëtas Latinæ. Deinceps est virilis ætas, hoc modo.

Tertia ætas poëtas est sub Latinis poëtis.

3900.

Catullus floret: 3909 *Virgilius* & *Horatius*, 3916 *Manilius* & *C. Gallus*, 3920 *Propertius*, 3930 *Tibullus*, 3940 *Ovidius*.

n. Christi.

1.

Macer junior floret: item an. 50 *Persius*, 60 *Seneca* tragicus & *Lucanus*, *Senecæ* istius nepos, occisus à *Nero*, 70 *Silius Italicus*, 80 *Martialis*, 90 *Juvenalis*.

120.

Virgilius Romanus floret sub *Adriano*: 170 *Marullus* sub *Antonino*: 210 *Oppianus*: 230 *Q. Serenus*: 250 *Cyprianus*. 280 *Ruf. Avienus* & *Calphurnius Siculus*: 200 *Lactantius*.

330.

Juvencus, poëta sacer, floret sub *Constantino M.* item 350 *C. Marius Victorinus*, *Hilarius*, *Alphius Avitus* & *Septimius Afer*. 370 *Damasus* Papa est etiam poëta, item *Gregorius Nazianzenus* & *Ambrosius*.

368.

Apollinarius episcopus carmine heroico vertit psalmos *Davidis*.

380.

Claudianus, & *Ausonius Gallus* florent sub *Theodosio I*: *Prudentius*, poëta sacer, sub eodem & filiis ejus an. 390: item *Fortunatus*.

An Christi.

420.

Nonnus, poëta Græcus, claret: item, *Paulinus*, episcopus Nolanus, & *Synesius*, episcopus Ptolemaidis,

425.

Sedulius floret sub Theodosio juniore.

430.

Proba Falconia, poëtria: floret: item *Eudoxia*, uxor Theodosii II Imp. etiam poëtria.

440.

Sidonius Apollinaris, episcopus Avernenfis, scribit carmina & epistolas.

445.

Prosper Aquitanicus carmine scribit de rebus sacris: item *Hilarius Arelatensis* episcopus.

490.

Coluthus, & *Alcimus Avitus* episcopus Viennensis, florent.

500.

Maurus Terentianus floret: item *Boëtius Severinus*, & *Faustus Gallus*: an. 545 *Arator*, poëta sacer 550 *Dracontius*: 570 *Venantius Fortunatus*, episcopus Pictaviensis: 700 *Ægidius*, monachus Græcus: 774 *Paulus Diaconus*: 810 *Philes*, Græcus: 814 *Eginartus*, cancellarius Caroli M. 835 *Rabanus Maurus*, & *Theodulphus*, episcopus Aurelianensis: 1050 *Petrus Comastor* & *Merboldus*: 1060 *Petrus Damiani*: 1125 *Hildebertus*, episcopus Turonensis: 1130 *Bernhardus Cluniacensis*: 1186 *Güntherus Ligurinus* & *Gothefridus Viterbiensis*. Deinceps usque ad annum 1350 poësis non adeò fuit exulta.

1350.

Hoc tempore *Franciscus Petrarcha* poësin pristino nitore restituit. Eum anno 1460 secutus est *Quintus Æmilianus*, itemque *Philelphus*: 1470 *Conradus Celtis*, primus Germaniæ poëta, *Angelus Politianus*, *Baptista Mantuanus*: 1480 *Ambrosius Camaldulensis*, *Marcus Antonius Sabellicus*, *Jacobus Wimphelingius*: 1490 *Marsilius Ficinus*: an. 1500 *Robertus Gaguinus*, *Johan. Franciscus Picus*, *Sanazarius*, *Flaminius*, *Bobanus Hessus*. Ab eo tempore poësis in Germaniâ, Italiâ, Galliâ, Angliâ, Scotiâ maximè fuit exulta, non solum ab iis, qui ex professo sunt poëtæ, sed etiam à theologis, Juris, medicis & philosophis: inter quos excellunt hi:

1520.

Augurellus, chymicus: *Melanchthon*, philosophus & theologus: *Thomas Morus* Anglus, anno 1535 ab Henrico VIII Angliæ rege, interfectus.

1530 &
seqq.

Hieronymus Vida, episcopus Cremonensis: *Marcellus Palingenius*, Chymicus: *Henricus Glareanus*, *Euricius Cordus*, *Georgius Buchananus*, *Alciatus J.C. Strozzi*, *Julius Caesar Scaliger* & *Josephus F. Lotichius*, *Sabinus*, *Stigelius*, *Olympia Fulvia Morata*.

1580 &
seqq.

Paganus, *Lauterbachius*, *Widebramus*, *Nathan Chytraus*, *Paulus Melissus*, *Douza*.

1600.

Pincier, medicus, *Taubmannus*, *Heinsius*, & infiniti alii. His adde Rabbinos poëtas, qualis an. 1517 fuit *Elias Levita*. Ex his fuerunt multi poëtæ sacri: putà *Moses*, *David*, *Salomon*, *Jeremias*, *Cyprianus*, *Lactantius*, *Juvencus*, *Hilarius*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

Anno M.
3910.

312 XLVI. Chronol. nativ. virorum celebr.

Num. Sibyl.
10.

Sibylla Tiburtia, sive *Tiburtina*, dicta *Albunea*. Hæc tempore Augusti Cæsaris, paulò ante nativitatem Christi, adhortata est homines, nominatim Augustum, ut colerent puerum è virgine nasciturum.

Hoc numero & ordine Sibyllæ commemorantur à Lactantio & aliis. Sebastianus Franck recitat undecim Sibyllas tali ordine: *Sibylla Agrippa*, *Libyca*, *Delphica*, *Phrygia*, *Samia*, *Europa*, *Pesica*, *Erythraea*, *Cumana*, *Chymica*, *Tiburtina*. Carmina ipsarum vide apud Justinum de cultu veræ relig. Lactantium lib. 1. & 4. de fals. relig & lib. de irâ Dei. Augustinum lib. 18. civit. Dei. c. 23. item in libris carminum Sibyllinorum.

XLVI. Chronologia nativitatis virorum aliquot celebrium.

Anno M.

4.

Adam nascitur. Vide reliquos patriarchas in propriâ Chronologiâ.

2034.

Ismael: 2044 *Loth*: 2048 *Isaac*, *Moab*, & *Ammon*: 2108 *Esau* & *Jacob*.

2193.

Ruben: 2194 *Simeon*: 2195 *Levi*: 2196 *Juda*: 2197 *Dan*: 2199 *Joseph*.

2303.

Amram: 2370 *Aharon*: 2374 *Moses*: 2815 *Samuel*: 2860 *David*.

3310.

Thales nascitur Olympiadis 35 anno 1.

3320.

Epimenides Cretensis nascitur. Vixit annos 157, è quibus dormivit continuè 57.

3338.

Sappho nascitur Olympiad. 42.

3932.

Maria virgo, mater Christi, nascitur.

An. Christi.

1145.

Avicenna, medicus Hispalensis, nascitur.

1309.

Bartholus de Saxo ferrato JC.

1437.

Johannes Annus Viterbiensis, commentator Berosi: 1444 *Baptista Spagnolus Mantuanus*, Carmelita, & poëta.

1448.

Nicolaus Cusanus, cardinalis, theologus & philosophus nascitur. Obiit anno 1464, & prædixit mutationem religionis anno 1517.

1455.

Johannes Capion, cognomento *Reuchlinus*, nascitur. Hic primus ferè literas Hebraicas & Græcas in Germaniam importavit.

1462.

Johannes Trithemius nascitur. Hic anno 1508 prædixit mutationem religionis intra annos 13 futuram.

1470.

Janus Parrhasius, Calaber, poëta: 1473. *Nicolaus Copernicus*, mathematicus: 1478 *Lilius Gregorius Gyraldus*, philosophus.

1483.

Martinus Lutherus nascitur Islebii: ipso die Martini, un-

de ipsi

XLVI. Chronol. nativ. viror. celebrium. 313

An. Christi.

de ipsi nomen indutum: 1484 *Julius Casar Scaliger* nascitur.

1486. *Henricus Cornelius Agrippa* nascitur, 1488 *Helius Bobanus Hessus*.

1491. *Martinus Bucerus* deserit ordinem Dominicanorum.

1492. *Andreas Alciatus* J.C. nascitur Mediolani.

1496. *Cunradus Heresbachius* J.C. nascitur.

1497. *Philippus Melanchthon* nascitur Brettæ in Palatinatu inferiori.

1499. *Johan. Brentius* theologus.

1500. *Joachimus Camerarius*, philosophus: 1501 *Hieronimus Cardanus*, medicus: 1505 *Levinus Lemnius*, medicus in Selandiâ: 1506 *Georgius Buchananus* Scotus, poëta: 1509 *Johan. Calvinus*, theologus: 1515 *Nicolaus Hemmingius*, theologus in Daniâ: 1519 *Theodorus Beza*: 1520 *Jacobus Herbrandus*, theologus Tübingensis: 1524 *Petrus Canisius*, Jesuita nobilis.

1525. *Caspar Peucerus*, philosophus & medicus, nascitur. Hic anno 1586 ex carcere duodecennali liberatur.

1528. *Jacobus Andrea*, cognomento Schmidlin, theologus, nascitur: 1533 *Johannes Major*, theologus & poëta, & *Johannes Posselius*, illustrator linguæ Græcæ apud Rostochienses: 1535 *Johan Clajus*, theologus & poëta: 1536 *Felix Platerus*, medicus: 1539 *Christophorus Pezelius*, theologus.

1540. *Johan. Jacobus Grynaus*, theologus & polyhystor: item *Josephus Scaliger*, princeps chronologorum & philologorum: 1545 *Franciscus Junius*, Biturix, theologus: 1546 *Tycho Brahe*, princeps astronomorum hoc seculo; item *Janus Doussa*, pater; & *Johannes Piscator*, theologus.

1547. *Rudolphus Goelenius*, philosophus, nascitur Corbachii: *Justus Lipsius*, philologus & polyhystor, Bruxellis: 1548 *David Paréus*, theologus: 1551 *Georgius Sohnius*, theologus: 1552 *Antonius Fayus*, theologus Gallus, & *Julius Pacius* J.C.: 1555 *Hermannus Vultejus*, & *Johannes Gœddens*, J.C. 1560 *Caspar Bauhinus*, medicus, anatomicus & botanicus Basiliensis: 1561 *Amandus Polanus*, theologus.

XLVI. Chronologia mortis virorum aliquot celebrium.

Anno M.

930. **A** Dam moritur, annorum 930.

987. *Enoch* assumitur in cœlum anno ætatis 365.

1042. *Seth* moritur, annorum 912.

1140. *Enos* moritur, natus annos 905.

1235. *Kenan* moritur, natus annos 910.

1290. *Mahalaleel* moritur, annorum 895.

314 XLVI. Chronol. mortis virorum celebrium.

Anno M.

1422.

Jared moritur, annorum 962.

1651.

Lamech moritur, annorum 777.

1656.

Mathusalem moritur, natus annos 969.

1996.

Peleg moritur: 1997 Nabor.

2005.

Noah moritur, annorum 950.

2083.

Tharah moritur, annorum 205.

2085.

Sara moritur, annorum 127.

2123.

Abraham moritur, natus annos 175.

2126.

Salah moritur, annorum 433.

2158.

Sem moritur, annorum 600.

2171.

Ismael moritur, annorum 137.

2187.

Eber moritur, annorum 464.

2228.

Isaac moritur, annorum 180.

2309.

Joseph moritur, annorum 110.

2332.

Levi moritur, annorum 137.

2362.

Kahat moritur, annorum 133.

2440.

Amram moritur, annorum 137.

2493.

Aaron & Moses moriuntur: & Moses est annorum 120.

2517.

Josua & Eleazar moriuntur: & Josua quidem natus annos 104.

2888.

Samuel septuagenarius obit.

2929.

David moritur: 2968 Salomon.

3174.

Hesiodus moritur circa initium Olympiadum.

3421.

Daniel vixit usque ad tertium annum monarchiæ Gyri.

3602.

Plato octogenarius obit Olympiade 108.

3628.

Aristoteles & Demosthenes obeunt anno 3 Olympiadis 114.

3742.

Chrysippus obit Olympiade 143.

3787.

Ennius septuagenarius obit.

3902.

Pompejus ex pugna Pharsalicâ fugiens occiditur: 3907 Julius Caesar occiditur.

3941.

Drusus in Germaniâ moritur.

Anno Chr.

16.

Ovidius in exilio moritur.

18.

Livius obit.

39.

Pilatus sibi mortem consciscit.

43.

Jacobus Major decollatur ab Herode.

67.

Petrus & Paulus Romæ occiduntur à Nerone.

78.

Marcus incarceratur Alexandria.

81.

Jacobus Minor lapidatur.

104.

Johannes moritur.

107.

Simon in crucem actus obit. In hoc, tanquam apostolorum ultimo, desinit prima ætas ecclesiæ N.T. De Ignatio, Cypriano, & aliis martyribus vide Chronologiam persecutionum ecclesiæ, testium veritatis &c.

516.

Boetius Consul Romanus truncatur capite à Theodorico Veronensi rege Italiæ.

1054.

Hermannus Contractus, chronographus, obit.

Maria-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

An. Christi.

- pezuntius, Romæ, qui in senectute omnium literarum fuit oblitus.
1494. *Hermolaus Barbarus* moritur Venetiis; item *Johannes Picus Mirandula*, & *Angelus Politianus*.
1498. *Hieronymus Savonarola* jussu Alexandri VI Papæ strangulatur & crematur Florentiæ.
1503. *Johannes Jovianus*, poëta, orator & historicus obit: 1506 *Christophorus Columbus*, repertor novarum insularum: 1507 *Marcus Antonius Sabellicus*, historicus: 1508 *Conradus Celtes*, primus Germaniæ poëta: 1509 *Philippus Comineus*, historicus: 1510 *Philippus Beroaldus* Bononiensis, orator & philologus, item *Johannes Geiler Kessersbergius* theologus Argentinenfis.
1515. *Lancelotus Decius* JC. obit: 1516 *Baptista Mantuanus*: 1517 *Albertus Crantzius*, theologiæ & decretorum doctor, historicus: 1519 *Jason Maynus* JC, & *Johannes Tezelius*, Dominicanus, obit Lipsiæ: 1520 *Sebastianus Brand*, poëta & JC, author navigationis Narragonicæ: 1521 *Raphael Maffeus Volateranus*, historicus, & *Ferdinandus Magellanus*, cæsus in prælio cum Indis: 1522 *Reuchlinus* moritur, quem *Petrus Galatinus*, Minorita, defendit, edito libro an. 1518.
1522. *Christophorus Longolius*, Belga, obit Patavii: 1523 *Franciscus à Sickingen*: 1524 *Thomas Linacer*, poëta & archiater Henrici IX regis Angliæ; item *Johannes Staupitius*, eques Mifnicus, insignis theologus; item *Petrus Mosellanus*: 1525 *Thomas Müntzer*, ex pastore impostor anabaptista; item *Jacobus Ceperinus*: 1527 *Albertus Durer*, pictor excellens, & vir sapiens; item *Johan Frobenius*, typographus Basiliensis: *Hippolytus de Marsiliis* JC: 1529 *Paulus Amylius*, historicus: & *Johannes Cuspinianus*, medicus & historicus.
1530. *Petrus Palladius*, theologus Danus, moritur: 1531 *Bilibaldus Birckhaimerus*; *Johannes O Ecolampadius*, theologus Basiliensis; *Johan. Stoflerus*, mathematicus Tübingensis; *Huldricus Zwinglius*, theologus Tigurinus, in prælio cæsus crematur: 1532 *Gregorius Haloander*, JC. Venetus obit: 1534 *Johannes Velcurio* physicus, *Henricus Cornelius Agrippa*, *Johannes Aventinus* *Thomas Cajetanus Cardinalis*: 1535 *Philippus Decius* JC.
1535. *Johannes Fischerus*, episcopus Roffensis, post diuturnum carcerem, in quo à Pontifice creatus fuit Cardinalis, hoc anno mulctatur capite ab Henrico IX rege Angliæ, quòd Catharinæ repudium, & Papæ dignitatem abrogatam approbare nollet. Idem supplicium eandem ob causam subit *Thomas Morus*, Angliæ cancellarius. Eodem anno moritur *Euricius Cordus*, medicus & poëta: item *Huldricus Zasius*, Friburgi.
1536. *Santes Pagninus*, Ordinis Prædicatorum, obit, homo πολυ-

An. Christi.

γλωττῶ; item *Desiderius Erasmus Roterodamus*: 1538 *Johan. Carion*, mathematicus & chronographus: 1540 *Franciscus Guicciardinus*, historicus; *Helius Eobanus Hessus*, poëta; *Guil. Budæus*, J.C. Parisiensis; *Wolfgangus Capito*, theologus Argentinensis: 1541 *Urbanus Regius*, theologus; *Theophrastus Paracelsus*, medicus; *Simon Grynaeus*, philosophus: 1542 *Leo Juda*, theologus Tigurinus; *Gerhardus Noviomagus*, theologus Marpurgensis; *Hieronymus Ferrariensis*, philosophus Italus; *Petrus Cholinus*, πειλῶ γλωττῶ, Tiguri.

1543. *Ludovicus Vives*, Hispanus, obit Brugis: item, *Caspar Contarenus*, cardinalis, orator & historicus; *Nicolaus Copernicus*; *Johannes Bccius*, theologus Papista; *Albertus Pighius*, ejusdem farinae, *Andreas Bodenstein Carolostadius*, theologus: 1546 *Martinus Lutherus*.

1547. *Beatus Rhenanus*, illustrator multorum bonorum authorum, obit: item, *Jacobus Sadoletus*, cardinalis; *Johannes Schonerus*, mathematicus; *Franciscus Vatablus*, professor linguarum regius in academiâ Parisiensi; *Petrus Bembus*, Venetus, cardinalis.

1548. *Caspar Cruciger*, senior, obit: item *Hieronymus Fracastorius*, medicus & philosophus Veronensis. Eodem anno *Franciscus Spiera* Italus, abjurato Venetiis Lutheri dogmate, in horrendam incidit consternationem.

1550. *Alciatus*, obit Papiæ: *Paulus Fagius*, insignis Hebræus, in Angliâ: *Johannes Spangenbergius*, theologus.

1551. *Nicolaus Ambsdorfius* obit. Is defendit hoc paradoxum, *Bona opera esse noxia & perniciofa ad salutem*. Eodem anno Cantabrigiæ obiit *Martinus Eucerus*. Ejus cadaver in Anglicâ persecutione an. 1555 est effossum & combustum. Quadriennio post, suo honori est restitutus, publicisque laudibus ornatus 1560. Eodem anno obiit *Hieronimus Cagnolus* J.C. consiliarius ducis Sabaudia: item *Joachimus Vadianus*, medicus, poëta, & historicus: item *Georgius Major*, theologus, qui rectè disputavit, bona opera ad salutem esse necessaria.

1552. *Jodocus Willichius*, medicus & philosophus Marchicus Francofurti, obit: item, *Petrus Apianus*, astronomus & cosmographus; *Lazarus Bonamicus*, philosophus Patavinus; *Ambrosius Catharinus*, & *Johannes Cochleus*, antagonistæ Lutheri: *Paulus Jovius*, episcopus Nucerinus, & historicus: *Andreas Osiander* theologus: *Johannes Sichardus*, J.C. Tubingensis: *Sebastianus Münsterus*, Hebræus & Cosmographus Basiliensis: *Oswaldus Myconius*, theologus Basiliensis.

1553. *Erasmus Reinholdus*, astronomus, moritur; item *Johannes Baptista Egnatius*, historicus. 1554 *Sigismundus Gelenius*, philologus; *Hieronimus Schurffius* J.C. 1555 *Olympia Fulvia Mo-*

rata; *Georgius Agricola*, scriptor rerum metallicarum; *Gemma Frisius*, medicus & mathematicus.

1556.

Jobannes Forsterus, author Lexici Hebraici, moritur: item, *Conradus Pellicanus*, Tiguri; *Johannes Sleidanus*, historicus; *Marianus Socinus* J.C. *Wolfgangus Lazius*, medicus & historicus; *Andreas Tiraquellus*, J.C. Parisiensis; *Justus Jonas, senior*, theologus. Eodem anno comburitur *Johannes Hoppeus*, episcopus Glocestrensis in Angliâ.

1557.

Vitus Amerbachius, philosophus, obit Ingolstadii: item, *Johannes Rivius* Atendorensis: 1558 *Jacobus Micyllus*, philologus Græcus Heidelbergæ; *Erhardus Snepsius*, theologus Jenensis; *Reginaldus Polus*, Cardinalis, author persecutionis Anglicanæ anno 1554; *Johannes Bugenhagenus*, theologus Wittenbergensis; *Johannes Ferrarius Montanus* J.C. *Johannes Fernelius* Ambianus medicus: 1599 *Robertus Stephanus*, typographus doctissimus; *Erasmus Sarcerius*, theologus; *Annas Burgius*, J.C. & supremæ curiæ Parisiensis Consiliarius, propter religionem primò strangulatus, deinde combustus; *Franciscus Duarenus* J.C. Biturigibus.

1560.

Philippus Melanchthon, Phœnix Germaniæ, obit; *Johannes à Lasco*, Polonus; *Petrus Lotichius secundus*, poëta & medicus Heidelbergensis; *Georgius Sabinus*, poëta, Francofurti in Marchiâ: 1561 *Conradus Lycosthenes*; *Caspar Schwenckfeldius*, eques Silesius, & theologus; *Petrus Viretus*, theologus: 1562 *Johannes Stigelius*, poëta; *Gabriel Fallopius*, medicus Patavinus; *Petrus Martyr*, theologus; 1563 *Sebastianus Castellio*, philologus Basiliensis; *Henricus Glareanus*, poëta, Friburgi; *Hieronymus Frobenius*, typographus Basiliensis; 1564 *Theodorus Bibliander*, πολὺ γλωττῶν, Tiguri; *Johannes Calvinus*, Genevæ; *Andreas Gerhardus Hyperius*, theologus, Marpurgi; *Fridericus Staphylus*, apostata, Ingolstadii. *Andreas Vesalius*, anatomicus: 1565 *Johannes Mathesius*, in valle Joachimicâ; *Adrianus Turnebus*, philologus Parisiensis; *Guil. Farellus*, theologus; *Hieronymus Baumgartnerus*, patrius Noribergensis doctissimus; *Conradus Gesnerus*, medicus & polyhistor; *Johannes Langius*, medicus: 1566 *Georgius Casfander*, theologus Papista; *Johannes Draconites*, theologus Wittenbergensis πεντέ γλωττῶν; *Leonhardus Fuchsius*, medicus; *Carolus Molinaus* J.C. Parisiensis; *Johannes Funccius*, theologus & chronologus, truncatus capite, Regiomonti: 1567 *Wolfgangus Musculus*, theologus Bernensis; *Johannes Oldendorpius* J.C. Hamburgensis, Marpurgi; *Justus Jonas, junior*, J.C. plexus capite Hafniæ: 1568 *Guil. Gratarolus*, medicus; *Johannes Oporinus*, typographus Basiliensis; *Johannes Schneiderus* J.C. 1569 *Cœlius Secundus Curio*, philosophus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

lis Granvellanus; Johannes Wigandus, theologus Borussus: 1588 Tilemannus Heshusius, theologus, Helmstadii; Joseph Mascardus, J.C. Theodorus Zwingerus, philosophus, medicus & polyhystor; Joachimus Mynsinger J.C. Theodoricus Schnepfius, theologus Tubingensis: 1589 Henricus Mollerus, theologus, Hamburgi; Christophorus Plantinus, Antuerpiæ; Martinus Cromerus, episcopus, historicus Polonus; Jacobus Zabarella, philosophus Patavinus; Tilemannus Stella, mathematicus, Sigenensis; Johannes Sturmus, philologus polyhystor, Argentinae.

1590.

Jacobus Andrea, Hieronymus Zanchius, Johannes Avenarius, theologici, obeunt: item Cujacius, Franciscus Hotomannus, J.Cti: Jacobus Theodorus Tabernamontanus, medicus, Heidelbergæ: Nicodemus Frischlinus, poëta, orator & philosophus, ex captivitate arcis Hohenauracensis effugere conatus, rupto funiculo in subjectam petram præcipitatus, miserè perit: Fortunatus Crellius, philosophus, Heidelbergæ obit: 1591 Antonius Sadeel, Baro Chandæus; Hugo Donellus, J.C. Simon Pauli, theologus: 1592 Nicolaus Selneccerus, theologus Lipsiæ: 1593 Johannes Leunclavius, philologus & historicus, Viennæ; Orlandus de Lasso, musicorum sui seculi princeps, Monaci; Martinus Mirus, theologus: 1594 Gerhardus Mercator, chronologus & cosmographus; Johannes Borcholten, J.C. 1595 Michael Neander, philologus Silesius; Reinerus Reineccius, historicus, Helmstadii: 1596 Jacobus Kimedoncius, theologus, Heidelbergæ; Lambertus Danaus; Fridericus Sylburgius; Petrus Ximenius, Lusitanus, theologus Papista: Franciscus Drack, in tertiâ expeditione Americanâ maritimâ moritur: 1597 Caspar Cruciger, junior; Janus Douza, F. Johannes Posthius, medicus & poëta, Hieronymus Commelinus, typographus doctissimus; Aldus Manutius, Pauli F. 1598 Petrus Calaminus, theologus, Heidelbergæ; Nathan Chytraus, Bremæ; Abraham Ortelius, Antuerpiensis, cosmographus; Henricus Stephanus, typographus doctissimus.

1600.

Beza, Tycho Brahe, David Chytraus, Theophilus Golius, moriuntur: 1601 Conradus Dasypodius, mathematicus; Philippus Glaserus, historicus, Argentinae: Nicolaus Crellius J.C. & cancellarius Saxoniae (decollatur) Matthæus Dresserus, historicus & philologus, Lipsiæ: 1602 Paulus Melissus Schedius, poëta, Heidelbergæ: 1603 Ægidius Hunnius; Henricus Ranzovius, prorex Daniæ: 1604 Melchior Junius, orator Argentinae; David Rungius, theologus Wittenbergensis; Petrus Wesenbecius, J.C. Coburgi: 1607 Georgius Mylius, theologus, Wittenbergæ; Baronius, cardinalis: 1608 Valentinus Forsterus J.C. Philippus Nicolai; 1609 Josephus Scaliger: 1622 David Paræus theologus, & Dionysius Gothofredus J.C.

XLVII. Chronologia precipuarum
Eclipsium.

Anno M.

Eclipses sunt præstantissimus astronomiæ & chronologiæ thesaurus, quippe bases, & characteres temporis infallibiles. Ex his præcipuæ sunt istæ.

3180.

Prima eclipsis, quæ ab authoribus est adnotata, incidit in tempus concepti Romuli, fuitque *solis*. Hoc tempore cœpit declinare regnum Israël.

3230.

Anno 28 Nabonassari contigit *eclipsis luna*, & an. 3235 *solis*. Hoc tempore decem tribus Israël in perpetuam captivitatem sunt abductæ an. M. 3228, & Romulus mortuus est an. 3235, quo ipso an. Sennacherib rex Assyrius cæsis 185000 suis militibus solvit obsidionem Hierosolymorum & fugit, paulò post à filiis suis occisus

3329.

Anno quinto Nabopalassar accidit *eclipsis luna*, & an. M. 3343. *solis*. Hoc tempore fuit corruptissimus status regni Judæ, unde illud pressuris variis affectum est. Nam an. M. 3350 cœpit captivitas Babylonica 70 annorum, & an. 3360 Hierosolyma & templum à Nabuchodonosor sunt excisa.

3427.

An. 7 Cambysis fuit *eclipsis luna*: quo tempore Judæi à Cyro dimissi prohibentur ædificare templū & instaurare urbē.

3459.

Anno 31 Darii Histaspis fuit *eclipsis luna*. Hoc tempore Darius ad Marathonem ingenti clade fuit victus ab Atheniensibus, duce Miltiade.

3469.

Eclipsis solis accidit in apparatu Xerxis, qui victus est ad Thermopylas & Salaminem.

3470.

Conspecta fuit *eclipsis solis* ante pugnam ad Platæas, ubi Mardonius Xerxis dux iterum vincitur.

3619.

Eclipsis solis conspicitur hoc anno, quo bellum Peloponnesiacum sive Archidamium Lacedæmoniorum cum Atheniensibus cœpit. Tanta fuit ista eclipsis, ut circa meridiem stellæ conspicerentur.

3526.

Eclipsis solis conspicitur octavo anno belli Peloponnesiaci. Hoc tempore desit persecutio Judæorum, Dario Notho capessente imperium.

3546.

Eclipsis solis accidit sub finem belli Peloponnesiaci. Hoc anno Athenæ sunt captæ à Lyfandro.

3619

Eclipsis luna fuit conspecta, & Darius Codomannus victus ad Arbelam ab Alexandro M. qui transtulit monarchiam à Persis ad Græcos.

3775.

Magna *eclipsis solis* contigit: etiam luna interdiu cœlo sereno fuit obscurata, ludis Apollinaribus.

3776.

Hoc anno *eclipsis luna* fuit conspecta, & sequenti anno cœpit bestia illa Antiochus Epiphanes.

Anno M.
3782.

Eclipsis luna, eaque magna, conspicitur, & Perseus rex Macedoniae vincitur ab Æmilio Cos. Atque hinc est finis regni Macedonici ad Romanos translati. Maccabæi etiam hoc tempore incipiunt.

3905.
An. Christi.
35.

Circa tempus occisi Cæsaris contigit *eclipsis luna*.

Tempore passionis Christi conspicitur *eclipsis solis*, eaque totalis: item *eclipsis luna*. *Matth. 27. Marc. 15.* Fuit autem hoc planè supernaturale: quia eclipses solis ordinariè contingunt tempore novilunii, ista verò plenilunio contigit, quod inde patet, quia Judæi pascha suum divino mandato celebrabant plenilunio.

43.

Primo Augusti est *eclipsis solis*, & Herodes Agrippa percutitur ab angelis. Fames grassatur in Syriâ.

39.

Eclipsis solis præcedit primam persecutionem sub Nerone, quæ cœpit anno 65.

317.

Eclipsis solis est hoc anno, quo Arius cœpit.

348.

Maxima *solis eclipsis* apparet, Arianis grassantibus.

360.

Ab aurorâ usque ad meridiem *sol* patitur *eclipsin*.

393.

Eclipsis solis conspicitur hoc anno, quo contigit divisio imperii sub Honorio & Arcadio.

404.

Eclipsis solis conspicitur, & an. 410 Roma capitur ab Alarico rege Gothorum.

327.

Eclipsis solis fuit conspecta. Hoc tempore Gothi grassantur.

392.

Eclipsis solis conspicitur, & anno 606 Phocas confirmat primatum Papæ, & Mahomed incipit an. 622.

733.

Conspicitur *eclipsis solis*, & controversia de cultu imaginum incipit, orientalibus illam impugnantibus, occidentalibus probantibus: quanquam Damascenus etiam in oriente scripsit pro imaginibus.

796.

Sol per XVII dies obscuratus fuit, tantæque fuerunt tenebræ, ut naves quoque à cursu aberraverint.

797.

Sol mirabili prodigio per dies septendecim obscuratus mansit. Bellarm. in Chronol.

803.

Luna ter fuit obfuscata, & *sol* semel.

806.

Fuit *eclipsis solis*.

807.

Tres fuerunt eclipses, una *solis*, duæ *luna*.

809.

Fuit *eclipsis luna*.

810.

Tres fuerunt eclipses, una *solis*, & duæ *luna*.

812.

Hoc anno *eclipsis solis* præcessit mortem Caroli M. Fuit autem prodigiosa eclipsis: quia, ut scribit Eginhardus in vitâ Caroli M. apparuit per septem dies macula nigri coloris in sole. Hoc prodigium procul dubio significavit obscura-

tionem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

Anno M.
4770.

324 XLVIII. Chronol. magn. conjunctionum.

Num. conjunct.

Huic anno respondet annus Christi 826, cum paulò ante, videlicet an. Christi 801, accidisset divisio imperii Rom. in orientale & occidentale sub Carolo M.

7. 6.

5552.

Huic anno respondet annus Chr. 1603, quo contigit magna conjunctio in Sagittario, 24 Decembris. Atque hæ sunt octo sive septem conjunctioes magnæ, quæ in Chronologiâ eundem habent usum cum eclipsibus, ac proinde sunt munimenta calculi astronomico-historici. Si omittatur prima conjunctio, quæ figitur in ipsâ creatione, & numerentur conjunctioes post creationem, erunt septem, de quibus teneantur hi aphorismi.

8. 7.

1. *Prima conjunctio* post creationem mundi accidit eo tempore, quo omnia fuerunt heroica.

2. *Secunda conjunctio* accidit eo tempore, quo homines primi mundi susque deque habuerunt conciones Noachi, qui cœpit concionari anno M. 1536, annis 120 ante dilu-
vium.

3. *Tertia conjunctio* accidit tempore pressuræ sive servitudinis Ægyptiacæ, à quâ liberati fuerunt Israëlità 69 annis post.

4. *Quarta conjunctio* accidit 17 annis ante Romam conditam, cum Saturnus & Jupiter convenissent in trigono igneo.

5. *Quinta conjunctio magna* Saturni & Jovis in principio Leonis contigit anno Chr. 26.

6. Anno Christi 800 rursus cœpit igneus trigonus, & *sexta conjunctio* accidit anno 826, quo tempore Pontifices abuti cœperunt donatione Pipini & Caroli Magni.

7. Trigonus igneus rursus cœpit anno Chr. 1600, ita ut anno 1603 contigerit *magna conjunctio* Saturni & Jovis, numero *septima*, in igneo signo Sagittarii. Hanc secuta est hoc anno 1623 conjunctio minima Saturni & Jovis in Leone signo regio & itidem igneo. Hujus conjunctiois ignis consumeret omnes scorias & fæces urbis Romæ anno 1635, quo ad finem decurret revolutio Romani imperii sub trigonis. Hic solent duo ista notare. 1. Urbs Roma octingentesimo ferè anno sub suis significatoribus igneis Phœnicis instar fuit renovata. 2. Sub initium monarchiæ Romanæ Hierosolyma fuerunt capta, & Judæi dispersi: sub finem ipsius recolligentur unà cum filiis Israël, qui anno 30 urbis Romæ conditæ fuerunt abducti in Assyriam.

8. Anno Chr. 1642 accidet conjunctio Saturni & Jovis in Ariete, quæ portendit novi alicujus imperii revolutio-
nem.

9. Hoc loco non possum quin tradam *Speculum Mundi*, sive potius *Harmoniam trium voluminum*, putà voluminis

Biblici seu prophetici, Cœlestis sive astrologici, & Historici seu experimentalis. * * * * Tenenda sunt autem de isto Speculo hæc axiomata.

- I. Solus Deus majestati suæ hoc servavit, ut puncta temporis tum præteriti, tum futuri exactè sciat. Fieri itaque non potest, ut homo, quantumvis perspicax, texat accuratam Chronologiam, nedum definiat futuri temporis momenta. Neque tamen ideò numerorum chronologicorum & prophetorum explicatio est omittenda. Nam cum Deus numeros quosdam in historiis & prophetiis verbi sui expresserit, ingratitude & negligentia fuerit, illos non expendere in timore Domini.
- II. In conjunctionibus magnis sive revolutionibus planetarum, quibus illi ad initia redeunt, ut non est probanda superstitio vel scrupulosa diligentia, ita quoque laudanda non est negligentia, vel irrisio.
- III. Caput 12. Danielis debet nobis esse cynosura in explicatione numerorum prophetorum Nam illud nos à templo secundo veluti manu ducit ad excidium ipsius: & ab excidio templi an. Christi 69 usque ad terminum dierum numerat primò annos 1290, deinde 1335, hoc est, annos 2694, connumeratis annis 69, qui effluerunt à Christo usque ad excidium templi. Ab hac summa si subducantur mille anni Apoc. 20. pervenimus ad annum Christi 1694. Unde colligimus, septem phialas inde ab anno 1517 usque ad annum 1694 effundendas, ita nempe, ut interea temporis vasa iræ armentur, animentur & exanimentur, & vasa misericordiæ premantur & à pressuris liberentur, Judæis & gentibus ex remotis mundi angulis in unum collectis, ut postea sit florentissimus ecclesiæ status per 1000 annos. De conversione Judæorum, qui abducti sunt à Salmanassare, insignis est locus *Hof. 3. v. 4. 5.*
- IV. Præcipuæ mutationes ab anno 1600 ad annum 1700 colligi possunt ex conjunctionibus planetarum collatis cum numeris apocalyptis, qui nos manuducunt ad annum Christi 1622, 1625, 1636, 1642, 1694. Vide supra Chronologiam numerorum prophetorum.
- V. Historiarum collatio, novarum stellarum observatio, & denique morum hominum inspectio plurimùm conducunt ad prædictionem conversionis rerum humanarum.
- VI. Philosophi rerum astronomicarum peritiores numerant quatuor monarchias non secundum prædominium regnorum, sed secundum quatuor cardines mundi. Prima est orientalis, Assyriorum: secunda meridionalis, Persarum & Græcorum: tertia occidentalis, Romanorum. quarta septentrionalis, sive borealis, quam Deus constituet in septentrio

VII.

ne per leonem septentrionalem, magna cum admiratione illorum, qui divinam Apocalypsin & harmoniam illam, quam hic exserto digito monstramus, nihili faciunt.

Quia video varia parata iudicia meæ Chronologiæ prophetiæ, visum fuit faciendum ut sequenti clypeo Sacræ Scripturæ me munirem.

1 A creatione mundi usq; ad diluuium sunt anni 1656, & generationes decem, hoc modo: Adam, Seth, Enos, Cainan, Malaleel, Jared, Enoch, Mathusalah, Lamech, Noë. *Genes. 5. & 7. 1. Chron. 1.*

2 A diluuiio usq; ad promissionem Abrahamo factam sunt anni 367, & generationes decem, hoc modo: Sem, Arphaxad, Salab, Heber, Peleg, Regu, Serug, Nahor, Thara, Abraham, *Gen. 10. & 12. 1. Chron. 1.*

3 A promissione Abrahamo factâ usq; ad exitum ex Ægypto sunt anni 430, & generationes sex hoc modo: Isaac, Jacob, Caath, Amram, Moses, *Exod. 12. v. 40. 41. Gen. 21. 25. 29. Exod. 6. 7. 1. Chron. 6.*

4 Ab exitu ex Ægypto usq; ad fundationem templi Salomonis sunt anni 479, & generationes undecim hoc modo: Aharon, Eleazar, Pinehas, Abisua, Bukki, Hutzi, Zerachja, Merajoth, Amarja, Achitob, Tzadok. *1. Reg. 6. v. 1. 1. Chron. 6.*

5 A fundatione templi usq; ad ipsius excidium per Nebucadnezarem sunt anni 426, & generationes quindecim hoc ordine: Salomon, Roboam, Abia, Asa, Josaphat, Joram, Ahasia, Joatham, Achaz, Ezechias, Manasse, Amon, Josias, Jechonias, Zedekias, *2. Reg. 25. Matth. 1.* Obserua templum esse excisum anno 19 Nebucadnezaris, si numeretur initium regni ejus more Scripturæ, quæ numerat annos ejus ab anno 18 patris, qui ipsum adscivit conregem.

6 Ab excidio templi per Nebucadnezarem usque ad edictum Cyri de templo reedificando sunt anni 59 & generatio una, nempe Salathiel, *Esd. 2. Matth. 1.*

7 Ab edicto Cyri usque ad instaurationem templi sunt anni 111 & generatio una, nempe Zerobabel. *Esd. 6. Matth. 1.*

8 Ab instauratione templi secundi usque ad ejus excidium per Titum sunt anni 490, & generationes undecim, hoc ordine: Abiud, Eliacimus, Azor, Sadocus, Achimus, Eliud, Eleazar, Marthan, Jacob, Joseph, Christus. *Dan. 9. Matth. 1.* Atque hic calculus colligit à creatione mundi ad excidium templi per Titum annos 4018.

9 Ab excidio templi per Titum usque ad bellum Gog & Magog sunt anni 2625. *Dan. 12. v. 11. 12. Apoc. 20. v. 1. 7. 8.* Anni isti terminantur anno Christi 2694: quia templum est excisum anno Christi 69. Ab hoc currente anno 1623 us-

que ad

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. Christi.	328 XLIX. Chronologia cometarum.	Numerus cometarum.
57.	Visus est <i>cometa</i> , & tres soles, sub initium imperii Neronis, quod fuit merum latrocinium, si excipias vulgo jactatum quinquennium ipsius.	4.
62.	Apparuit <i>cometa</i> sex mensibus, qui sævitiam & tragicum exitum Neronis portendit.	5.
66.	<i>Cometa</i> arsit sex mensibus: quem secutus est <i>terramotus</i> , quo Laodicea, Hierapolis & Colossæ in Natoliâ fuerunt affectæ.	6.
68.	} — <i>Cometa</i> gladio flammivomo similis, & imminens urbi Hierosolymæ, in Judæâ & alibi, est visus: qui excidium urbis sanctæ portendit.	7.
69.		
73.	<i>Cometa</i> , qui à jaculi similitudine acõntias dicitur, apparuit.	8.
77.	Apparuit <i>cometa</i> , quem Titus imperator carmine descripsit.	9.
78.	<i>Cometâ</i> facta apud Cyprum & alibi multæ urbes horribili terræmotu corruerunt.	10.
79.	<i>Cometam</i> exceperunt horribiles venti, terræmotus, & pestis, nominatim Romæ. Hunc cometam cum monstrarent Vespasiano, ille per jocum dixit, pertinere hoc prodigium ad regem Parthorum, qui comam nutriret. Sed Vespasianus paulò post mortuus est.	11.
181.	Visus est <i>cometa</i> , qui à barbæ similitudine appellatur pogonias. Tum temporis subitò conflagravit templum pacis, multa bella secuta sunt, & Roma pluvimis maximisque incommodis laboravit, quorum causam homines in Commodi flagitiosam vitam retulerunt.	12.
190.	Visus est <i>cometa</i> , quem excepit incendium Capitolii, pestis item & bellum.	13.
195.	Tempore Severi conspectus est <i>cometa</i> , de quo Romæ fuit opinio, eum magnum aliquod malum portendere.	14.
323.	<i>Cometa</i> varii præcesserunt pestilentem Arii hæresin.	15.
337.	<i>Cometa</i> denuntiavit mortem Constantini Magni, & infinita mala, quæ secuta sunt. Nam tres ipsius filii de summâ imperii contenderunt, & Christiani immanibus periculis fuerunt expositi.	16.
367.	Visus est <i>cometa</i> , & Jovianus imperator à Persis victus.	17.
377.	<i>Cometâ</i> facta, factus est terræmotus ferè per totum orbem, adèd ut mare egrederetur litora, & multæ urbes, innumeriq; populi opprimerentur.	18.
383.	<i>Cometa</i> , Lucifero similis, qui à gladii similitudine xiphias appellatur, inter alia mala invasionem Eugenii portendit.	19.
389.	Itidem est visus <i>cometa</i> , Lucifero similis.	20.
405.	Sub Arcadio visus est <i>cometa</i> , qui ejus mortem significavit.	21.

Conspe-

An. Christi.

410.

Conspectus est *cometa* ensiformis, qui multa portendit mala. Nam Roma capta fuit ab Alarico rege Gothorum. Calamitates in oriente & occidente variæ acciderunt. Tanta enim eo tempore cædes hominum facta est, quantam ætas nulla à condito mundo novit. Tota Europa periit: Asiæ pars non exigua est attrita: Africa quoque non fuit horum malorum expers. Bellum, fames, siccitas & pestis certatim infestarunt orbem. Tanta etiam fuit solis eclipsis, ut stellæ medio die refulserint.

22.

418.

Sub Honorio alius fulsit *cometa*, quem secuta est seditio in universâ Italiâ & Hispaniâ.

23.

443.

Apparuit *cometa*, & apud Tolosam sanguis fluxit.

24.

448.

Cometâ multis diebus micante factus est terræmotus, Attila quoque magnam partem Italiæ adffixit, & multas præclaras urbes diripuit. Exules confugiunt in eum locum, ubi hodiè sunt Venetiæ, quæ circa hoc tempus fuerunt conditæ.

25.

453.

— *Cometa*, terræmotus, & alia portenta apparuerunt. Attila post longam obsidionem captâ Aquileiâ, Vincentiam, Veronam, Mediolanum, Ticinum, Augustam Rauracorum, Argentinam, Vormatiam, Coloniam, & alias Rheni civitates pari terrore pervadit: tandem ab Aëtio in campis Catalaunicis magno prælio vincitur.

26.

459.

Cometa visus est, & alia acciderunt prodigia, post quæ inguinaria pestis multos absumsit.

27.

488.

Insoliti *cometa* apparuerunt, & secta Arianorum longè lateque grassata est procurantibus Ostthgothis.

28.

519.

Visus est *cometa* barbatus, qui portendit terræmotum, quo multæ urbes & homines perierunt.

29.

533.

Sub Justiniano ardet *cometa*: quem sequitur terræmotus decendii, seditio Constantinopoli, pestis Antiochiæ & alibi locorum.

30.

550.

Cometa in formâ lanceæ apparet Roma capitur à Totilâ. Hunni devastant Franconiam & Thuringiam.

31.

589.

Visus fuit *cometa*, & Persæ fuerunt victi à Mauritio.

32.

594.

Apparuit horribilis *cometa*: quem secuta sunt multa mala, nominatim siccitas, annonæ caritas, bellum Longobardorum in Italiâ, & agmina locustarum ibidem.

33.

602.

Cometa maximus est visus, & innumera alia eaque horrenda prodigia acciderunt, quæ cædem Mauriti Imperatoris, futuras Mahomedis calamitates, & καλοσαροπαπτιαν Pontificis Romani portenderunt. Nam Bonifacius III à Phocâ impetravit, ut Roma caput ecclesiarum & diceretur & haberetur, frustra refragante patriarchâ Constantinopolitano.

34.

620.

Cometes apparuit. Tum Cosroës Persarum rex Hieroso-

35.

- lymam diripuit, & anno 622 Mahomed cœpit. Visa sunt hoc tempore alia etiam prodigia & horrenda tonitrua audita.
633. Cometa est visus figurâ acinacis. Circa hoc tempus Saraceni Damascum, Hierosolymam, & Syriam totam occuparunt. 36.
674. Apparuit magnus cometa, quem secuta est siccitas, pestis, & fames. 37.
675. } — Tribus continuis mensibus apparuit cometa: quo tempore Saraceni imperium Rom. vehementer adfixerunt. Nam magnâ classe venerunt in Siciliam. Bellarminus in Chronologiâ collocat cometam in an. 678, & addit tribus annis sequentibus non pluisse. 38.
676. }
684. Cometa apparuit, qui pestem, tonitrua, famem & eluviones subsequas significavit. 39.
729. Duo cometa visi sunt. Ingens pestis hoc anno orbem pervasit, præsertim Constantinopolim, ubi 300000 hominum periere. Non multò post Luitprandus Longobardorum rex Romam obsidet, & Saraceni Carthagine ex Africâ moventes in Hispaniam navigant, & ejus provinciæ partem occupant. 40.
745. Cometa in Syriâ apparuit. Varii morbi subsequuti sunt. 41.
761. Duo cometa, unus in oriente, alter in occidente, fulserunt. Turcæ in Armeniam irruerunt. 42.
763. Visus est cometa, quem secutum est magnum frigus, & postea uredo. Turcarum quoque potentia crevit. 43.
814. Ante obitum Caroli M. apparuit singularis & terribilis cometa. Unde imperator attonitus cum Eginardo philosopho contulit, dicens, quòd mutationem regni mortemque principis portenderet. Verùm philosophus nolebat eum contumescere, sed locum prophetae adducens dicebat, *A signis cœli nolite timere*. At imperator devotus, Non aliud, inquit, timere debemus, nisi illum, qui nostri & sideris illius creator est. Sed ejus clementiam laudare tenemur, qui nostram inertiam, cum peccatores simus, talibus admonere dignatur indicis. Quia igitur talia portenta cum apparent, omnes communiter tanguant, omnes pro virili festinare debemus, ut misericordiam in illo dominante consequi valeamus. Hæc in fasciculo temporum. Alii tamen hanc historiam recitant de Ludovico I. Caroli M. filio. 44.
818. Apparuit cometa; item anno 830. Circa hoc tempus preces ecclesiastici ex odio erga Ludovicum Imp. quòd resisteret ipsorum fastui, concitarunt filios ejus ad conspirandum adversus parentem, eumque capiendum & in vincula conjiciendum. 45.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

1071.

Visus est *cometa*, eadem portendens mala, quæ diximus ad tres præcedentes, imprimis varias seditiones. Nam inde ab anno 1060 majestas Imperatoris ab Hildebrando pedibus conculcata fuit: Saxones rebellarunt: Cæsar factus est Papa supplex: Rudolphus contra Henricum est electus, sed tandem cæsus: Papa ab Henrico IV. in maximas angustias est redactus &c.

71.

1095.

1096.

1097.

1099.

1101.

1106.

1109.

1110.

1112.

— Singulis annis singuli *cometae* sunt visi. Conradus & Henricus V. se opponunt patri Henrico IV. Nominatim Henricus infandâ impietate parentem ab imperio remotum & Bingæ captum miserè tractat. Secutum est bellum sacrum, quod multis annis duravit, & toti orbi Christiano fuit inauspicatissimum. Nam magnâ Christianorum jacturâ gestum est. Ingentia quoque & multa mala secuta esse produnt historiæ: utputâ fames & pestis miseranda ferè per totum orbem, item funestissimum bellum, quod Pontifex excitavit in Germaniâ, Saxones airmando contra Henricum V. Quinquies in isto bello depugnatum est multo sanguine, & plurimi præstantissimi principes perierunt. Sedam tamen non potuit, donec imperator, victus pertinaci ambitione Pontificum, edictum avi sui Henrici III abolevit, quo sanxerat ille, ne quis pro Pontifice agnosceretur, nisi imperator electionem ratam habuisset.

72.

73.

74.

75.

76.

77.

78.

79.

80.

1132.

Apparuit *cometa*. Svevi & Dani deficiunt ab imperatore Lothario, à quo coguntur in ordinem.

81.

1145.

Cometa fulsit. Bellum oritur inter Saxones, Vandalos & Polonos. Nobiles in Hassiâ rebellant.

82.

1211.

Apparuit grandis *cometa*. Sequenti anno Tartari in Poloniam & Silesiam irrumpentes magnam hominum multitudinem trucidarunt, & singulis absciderunt aurem, ut scirent numerum occisorum.

83.

1223.

Cometa fulsit in Galliâ. Friderico II. Imperatori non bene convenit cum Papâ. Guelfi sequuntur Papam, Gibellini stant à partibus Cæsaris.

84.

1240.

Apparuit *cometa*. Sequenti anno Tartari in Poloniam magno exercitu incursione factâ, igne & cæde omnia compleverunt: postea per Moraviam in Hungariam ingressi, eam tribus annis miserè afflixerunt. In Burgundiâ accidit horribilis terræmorus, qui duos montes loco movit & multos homines oppressit.

85.

1254.

Cometa portendit horribilem ventum.

86.

1264.

Apparuit *cometes* magnâ caudâ. Movit è Galliis cum exercitu Carolus, superatoque Manfredo, Siciliae rege, regnum Neapolitanum occupavit. Biennio post Saraceni in Hispaniam trajiciunt, magnasque clades inferunt & accipiunt. In

87.

An. Christi.

Num. com.

	<p>Hetruriâ quoque magni tumultus excitati sunt. Anno tertio ab comete Banducar Babyloniorum & Assyriorum rex Armeniam ingentibus copiis invasit, Antiochiam expugnavit, stragemque Christianorum ingentem edidit.</p>	88.
1298. } 1300. } 1301. } 1304. } 1305. } 1307. }	<p>— Singulis hisce annis singuli <i>cometa</i> sunt visi, qui inter alia mala indicarunt afflictionem Christianorum per familiam Ottomannicam, quæ authore Osman sive Ottoman cœpit anno Christi 1297. Pests quoque per universum orbem grassata est anno 1305.</p>	89. 90. 91. 92. 93.
1312. } 1313. } 1314. } 1315. }	<p>— Fulsit <i>cometa</i>, & similiter quatuor annis seqq. Hoc tempore Henricus Lutzelburgius veneno est sublatus à monacho. De imperatore eligendo facta est contentio sive bellum civile, quod gravissimè Germaniam adflixit integrum octennium. Maxima quoque hominum & jumentorum pestis, itemque annonæ caritas est subsecuta.</p>	94. 95. 96. 97.
1337.	<p>Duo <i>cometa</i> hoc anno fuerunt conspecti. Contentio inter Ludovicum Bavarum & Clementem VI est orta. Locustæ quoque multum damni hinc inde dederunt.</p>	98.99.
1340.	<p><i>Cometes</i> in cœlo visus est. Galli ab Anglis superati sunt, 10 millibus cæsis. Pests Florentiæ 15 millia extinxit, & per agrum fœdâ strage desævit.</p>	100.
1347.	<p><i>Cometa</i> fulsit. Mox pestis per totum ferè orbem grassata est.</p>	101.
1351.	<p>Extincto <i>cometâ</i> hujus anni graves ventorum æstus secuti sunt: pestis item & raritas annonæ.</p>	102.
1353.	<p><i>Cometam</i> secuta est siccitas, & incendium multiplex à fulmine ortum.</p>	103.
1363.	<p>Arsit <i>cometa</i>: qui significavit reformationem Johannis Wicleff.</p>	104.
1375. } 1380. }	<p>— Duo <i>cometa</i> fulserunt, prognostica simultatis inter principes Francos exortæ. Bertholdus monachus Germanus anno 1380 invenit bombardas.</p>	105. 106.
1382.	<p><i>Cometam</i> extinctum secuta est pestis sæva.</p>	107.
1390.	<p><i>Cometa</i> fulsit, quem inauditi & incurabiles morbi secuti sunt.</p>	108.
1394.	<p><i>Cometa</i> apparuit, qui veru appellatur, quem pessimum putant astrologi. Significavit Italorum perfidiam. Nam circa hæc tempora cœperunt passim excutere jugum imperii Germanici.</p>	109.
1400. } 1401. } 1402. } 1403. }	<p>— Singulis annis singuli <i>cometa</i> fulserunt. Secutæ sunt ingentes calamitates, varii & inauditi morbi: amnes exaruerunt: pestis fuit grassata: Tamerlanes sive Tamyris, Scytharum ac Parthorum rex, cum innumerabili exercitu Asiam invasit, & seipsum appellavit iram Dei & vastitatem terræ, quomodo de Attilâ proditum est, quòd se appellaverit fla-</p>	110. 111. 112. 113.

- gellum Dei. Hussitarum dux Zisca feliciter pugnat in Sigismundum Imp.
1433. Apparuit *cometa* maximus, quem secuta est annonæ caritas sex annorum. 114.
1434. *Cometa* fulsit, & solis eclipsis fuit. Secuta sunt varia bella, numero 8. 115.
1439. *Cometa* fulsit. Ars typographica anno seq. est inventa. 116. ^v
1444. *Cometa* ardet. Rex Galliarum movet in Helvetiam. Vladislaus rex Hungariæ cæditur ab Amurathe ad Varnam. Seditio gliscit in Angliâ. Turca anno 1454 expugnat Constantinopolim. 117.
1456. Apparuit *cometa*, quem magnus ventus & terræmotus secutus est. Turca occupat Lemnum, Mitylenen & Euboeam. 118.
1457. *Cometes*, quem nigrum appellarunt, variè hominum mentes affecit. Eum secuta est mors Alphonsi regis Arragonum: quæ Æmiliam, Sabinam, Campaniam, universumque regnum Neapolitanum & longo & gravi bello implicavit. Secuta est & pestis aliquantò diuturnior. Turca occupat Peloponnesum. 119.
1460. Visus est *cometa*. Muhamed sive Mahomet II. inde ab anno 1451 duo imperia & duodecim regna sibi subjecit. 120.
1471. Ardet *cometa*. Multi principes hoc anno moriuntur. 121.
1472. Duo *cometa* apparuerunt. Secuta sunt bella & epidemiæ in diversis partibus, & anno sequenti æstas ferventissima. Pestis adeò sæviit, ut cognati proximi desererent suos. Carolus Burgundiæ dux adversus finitimos eo impetu movit arma, ut multorum etiam annorum bellum excitaverit: quod finitum est ejus morte. Ussanus Cassanus Parthiæ atque Armeniæ rex dimicavit cum Mahumede, ita ut ingentem inferret & acciperet cladem. Stephanus Moldaviæ Palatinus magnâ pugna vicit Mahumedem ad Danubium. Posteriorem cometam Germani vocarunt caudam pavonis, & plerique judicarunt signum fuisse belli Burgundici. 122.
123.
1475. Visus est *cometa*, & Carolus Burgundus occupavit Lotharingiam. 124.
1477. Ardit *cometa*, quem excepit ferventissima æstas, adeò quidem, ut non solum fruges fuerint exsiccatæ, sed etiam integræ sylvæ accensæ, magni fluvii exaruerint, sævaque pestis grassata sit. Carolus Burgundus cæsus fuit ab Helvetiis. Multi principes hoc anno obierunt. 125.
1491. Ardet *cometa*. Homines & bestię moriuntur. Turca boream partem Dalmatiæ & Slavoniæ occupat. 126.
1500. Apparuit *cometa*. Tartari devastant Poloniam, Moscoviæ Lithvaniam. Parvæ crucis ex aère decidunt. Bellum Bavaricum aliquantò post oritur. Pestis & fames grassantur. 127.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

An. Christi.

1556.

Apparuit *cometa*. Decefferunt hoc anno multi viri pii & docti. In multis Germaniæ partibus de reformatione ecclesiarum anxie laboratum est.

Num. com.

145.

1558.

Fulget *cometa*. Carolus V. abdicat se imperio, cui succedit Ferdinandus frater. Initium belli Belgici incidit in annum 1566 ob inquisitionem Hispanicam.

146.

1572.

Conspecta est *nova stella* in sidere Cassiopeiæ, quam vulgo pro cometâ habuerunt. Nuptiæ Parisinæ hoc anno celebrantur, in quibus plus sanguinis quàm vini fuit fufum.

147.

1577.

1585.

1596.

1602.

1604.

1607.

1618.

— Apparuerunt singulis his annis singuli *cometae*: quauquam tres posteriores à magnis viris habentur pro novis stellis. Quidquid hujus sit, portenderunt hæc prodigia varias mutationes in Belgio, Hungariâ, Bohemiâ & Germaniâ.

148.

149.

150.

151.

152.

153.

Nemo est, qui non observaverit hujus anni *cometam*, de quo multi multa scripserunt. Præfagium ipsius jam cheu est in manibus nostris.

154.

Sed concludamus hanc cometographiâ hominis ethnici Herodoti minimè ethnicâ sententiâ, quæ extat lib. 6. *Cùm Deus puniturus est gentem vel urbem, prodigiis id prius solet significare.* Quò facit etiam pia & gravis illa Christiani hominis vox: *Loquitur cum hominibus Deus, non modò linguâ humanâ per prophetas, apostolos & pastores, sed nonnunquam etiam ipsis elementis in formas & imagines diversas compositis.* In quâ sententiâ finio, ubi illud prius admonendum esse censeo, diversitatem calculi in historiâ cometarum sæpe inde oriri, quòd unus idemque *cometa* fulserit sub finem præcedentis & initium sequentis anni.

I. Chronologia quorundam memorabilium synchronismorum.

Res memorabiles.	An. mundi.	Annianre narum Christū	Periodus Juliana.	Periodus seu ara mūdi Ju- daica.	Cyclus solis.	Cyclus lunæ.	Cyclus Indictio- nis	Olympia des.	anni urbecōn- ditā.
Creatio mundi.	1	3947	765	000	1	1	1	000	0
Periodus Judaica.	90	3758	954	10	2	4	9	000	0 0
Diluvium.	1656	2292	2420	1467	12	9	5	000	000
Monarchia Assyriorū.	1717	2231	2481	1528	17	11	6	000	000
Exirus ex Ægypto.	2453	1495	3217	2264	25	6	7	000	000
Excidium Trojæ.	2767	1181	3531	258	3	16	1	000	000
Templum Salomonis.	2932	1016	3696	2743	28	10	6	000	000
Olympiades.	3174	774	3938	2985	18	5	8	1	000
Roma condita.	3197	715	3961	3008	13	9	1	1. 7.	1
Deportatio X tribuū.	3227	721	3991	3038	15	1	1	2. 14.	30
Captivitas Babylonica.	3350	598	4114	3161	26	10	4	1. 45.	15
Monarchia Perlarum.	3419	529	4183	3230	11	3	13	2. 62.	222
Monarchia Grecorum.	3620	328	4384	3431	16	14	4	3. 112.	423
Nativitas Christi.	3947 } 3949 }	An. Chri- sti.	4711 } 4713 }	3758 } 3760 }	6 } 9 }	17 } 1 }	15 } 3 }	2. 194. } 4. 194. }	750 } 752 }
Constantinus M. fit Imperator.	4266	306	5030	4077	8	3	9	2. 271.	1058
Carolus M. fit Imper.	4749	800	5513	4560	25	3	8	4. 394.	1552
Carolus V. fit Imper.	5506	1557	6270	5317	26	19	15	1. 584.	2309

Hic notentur istæ regulæ practicæ.

I. *Dato anno mundi invenire annum periodi Juliana.* Adijce ad annos M. 764, & exurget periodus Juliana: ut 1656 annis ad diluvium adde 764, & exurgit annus periodi Julianæ 2420.

II. *Dato anno periodi Juliana invenire annum mundi.* Abijce ab annis periodi Julianæ annos 764, & remanent anni mundi: ut abjectis 764 ab annis 2420 periodi, remanent anni M. 1656.

III. *Dato anno periodi Juliana invenire annum periodi Judaica.* Ab anno periodi Julianæ abijce 953: reliquetur annus periodi judaicæ: ut abjectis 953 ab anno 2420 periodi Julianæ, relinquatur annus 1467 periodi Judaicæ.

IV. *Dato anno mundi ante Christum scire quotus sit ille ille annus ante Christum.* Ab annis mundi subtrahere annos 3948, & relinquatur annus ante Christum natum: ut subductis 1656 à 3948 relinquatur annus 2292.

V. *Dato anno periodi Juliana scire cyclum solis.* Divide annos periodi per 28: residuum est annus cycli solaris currens. Quod si nihil relinquatur, 28 est cyclus.

VI. *Dato anno periodi Juliana scire cyclum luna.* Divide annos periodi per 19: residuum est annus currens cycli lunaris sive aurei numeri. Quod si nihil relinquatur, 19 est cyclus. Eodem modo veniamur cyclum Indictionis: si datum annum periodi Julianæ dividamus per 15. Nam residuum est cyclus Indictionis.

VII. *Dato anno mundi scire annum Olympiadis.* Ab anno mundi subduc 3173: residuum est annus Iphitéus. Hunc divide per 4: Quotus dabit Olympiadem elapsam, residuum erit annus istius Olympiadis. Si nihil relinquatur, est quartus annus Olympiadis.

VIII. *Datâ Olympiade invenire annum Iphitéum, & ex anno Iphitéo colligere annum mundi.* Datam Olympiadem multiplica per 4: prodibit annus Iphitéus, respondens anno quarto datæ Olympiadis. Anno Iphitéo adde 3173 (nam Olympiades cœperunt anno M. 3174) & prodibit annus M. qui connexus est cum anno Iphitéo. V.g. Christus natus est Olympiade 194: quæ multiplicata per 4, exhibet 776, annum Iphitéum. Huic anno adde 3173, prodit annus M. 3949 quo Christus est natus.

IX. *Dato anno M. scire annum urbis condita, & vicissim.* Deduc 3197 ab anno M. currente: residuum erit annus urbis conditæ. Deinde datum annum urbis adde ad 3197: totus erit annus mundi respondens anno urbis.

X. *Dato anno Christi annum periodi Juliana invenire.* An-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

An. M.	An. M.
3305. Jeremias.	3612. Alexander M.
3308. Zephania.	3628. Monarchia Græcorum.
3349. Ezechiel.	3701. Ferreum seculum.
3354. Nabuchodonosor.	3781. Jonathas Maccabæus.
3361. Captivitas Babylo- nica.	3815. Romani capiunt Je- rusalem.
3389. Pythagoras.	3887. Pompejus capit Je- rusalem & Syriam.
3412. Solon.	3909. Herodes.
3430. Cytus: Liberatio Ju- dæorum: Zoroba- bel: Templum II.	3913. C. Julius Cæsar.
3443. Haggæus.	3921. Octavianus Augu- stus.
3445. Zacharias.	3931. Herodes occupat Jerusalem. (tas.
3505. Persarū monarchia.	3963. Jesu Christi nativi-
3529. Socrates.	
3548. Lacedæmonii.	
3553. Athenienses.	

Hoc loco Viennenses ista subnectunt: *Varia est supputa-
tio annorum usque ad Messiam. Secundum*

<i>Chronolog.</i>	3960.
<i>Abbatem Ursperg. Picum Mirandulam & Viennenses</i>	3962.
<i>Theophil.</i>	3474.
<i>R. Nahasson.</i>	3707.
<i>Pantal. Basil. & Hebr.</i>	3970.
<i>P. Lombard.</i>	3971.
<i>J. Funccium</i>	3996.
<i>R. Mosen</i>	4058.
<i>J. Brentium</i>	4121.
<i>Josephum</i>	4163.
<i>Origenem</i>	4758.
<i>Epiphan.</i>	5029.
<i>P. Orsuum</i>	5049.
<i>Hieronym.</i>	5102.
<i>Philon. & Augustin.</i>	5195.
<i>Isidorum</i>	5196.
<i>Eusebium</i>	5199.
<i>Nauclerum</i>	5201.
<i>Bedam</i>	5200.
<i>Thalmudist. L. Gauric. & Petr. Aliac.</i>	5343.
<i>Suidam & Cuspinianum</i>	5500.
<i>J. Regiomontanum & Alphons.</i>	6984.

F I N I S.

I N D E X R E R U M

M E M O R A B I L I U M.

A

- A**bdias propheta. *Quando prophetaverit?* 22. 38. 56. 57
- Abel *Quando natus?* 28
- Abelonitæ, sive Abelitæ. *Quales heretici?* 241. 243
- Aben Ezra Judæus. *Scribit in universa Biblia.* 272
- Aborigines. *Ipsorum dynastia.* 106.
- Abraham Patriarcha. *Nascitur. 15. 19. 29. accipit divinitus promissionem. 9. 14. 29. peregrinatur. 29. invenit artes quasdam.* 127. 303
- Abraxas. *Hoc nomen Basilidiani commendant tanquam sanctum: quia si Græcis literis scribatur ἄβραξας, resultant inde 365. quot cælos illi comminiscabantur.* 240
- Abyssini. *Epocha ipsorum.* 12
- Academia Platonis. *Scissa fuit in quinque ramos. 135. 295. 299.*
- Academia. *Unde sint dicta? 134. recitantur. 137. & seqq.*
- Acatiani. *Cogunt synodū. 205. quales heretici?* 247
- Accephali. *Sunt heretici.* 249
- Acta apostolorum. *Sunt liber scripturae. 24. Chronologia hujus libri.* 46
- Adam. *Ejus æra. 9. mors. 13. 14. natiuitas. 14. lapsus. 28. est propheta. 54. invenit nomina rerum, literas Hebræicas &c.* 126. 302
- Adamantii. 244
- Adamitæ, sive Adamiani. *Quales heretici?* 243
- Ægyptii Dynastia ipsorum. 63. 103. 104.
- Æneas. *Condit dynastiam in Italia.* 106
- Æones. *Valentinus comminiscabatur xxx deos hoc nomine.* 240. 242
- Æræ variz. *Commemorantur.* 9.
- Æriani. *Fuerunt heretici.* 247
- Æsculapius. *Quis fuerit?* 284
- Ætates mundi. *A poetis constituantur quatuor. 12. ab Augustino sex. ibid.*
- Æthiopes. *Ipsorum epocha. 12. qualem hodie amplectantur religionem?* 250
- Ætiani. *Fuerunt heretici.* 246
- Agabus. *Est propheta N. T.* 56
- Aggæus propheta. *Vide Haggæus.*
- Agnoëtæ, seu Agnoitæ. *Quales heretici?* 249
- Agones Capitolini. *Epocha ipsorum.* 11
- Agrippiniani. *Quales heretici?* 244.
- Aharon frater Moïsis. *Nascitur. 30. est primus Judæorum pontifex.* 58
- Ahasverus. *Qualis fuerit? 35. 70. Prohibet instaurationem politia Judaica.* 194.

I N D E X.

- Ahias propheta. Floret. 54. accensetur Kabbalisticis. 270
- Alanus scholasticus. Appellatur doctor universalis. 277
- Alaricus. Fuit rex Gothorum. 86. 165.
- Albertus Magnus. Est ex numero Scholasticorum. 277. & Chymistarum. 294
- Albigenses. Caduntur. 172. 220 Quales fuerint? 219 234
- Alchymia. A quo inventa? 126. Ejus doctores. 292. & seqq.
- Alcuinus, aliàs Albinus. Fuit preceptor Caroli M. 266. 307
- Alemanni. Vide Germani.
- Alexander Alenfis. Est è numero Scholasticorum. 276
- Alexander Magnus. Ejus epocha. 10. est primus in Græcorum monarchiâ. 71. 85. fuit inclytus heros. 117. 160
- Alexandria. Quando condita? 132. egregiam habuit bibliothecam & scholam. 155. 136
- Almansor. Floret. 285. 293
- Alogii sive Alogiani. Fuerunt heretici. 244
- Alphonfus. Ipsius æra. 12
- Amazones. Fuerunt foemina bellicosa apud Germanos. 93. 94. 121. invenerunt bipennes. 127.
- Ambrosius. Ejus symbolum quale? 179. fuit episcopus Mediolanensis. 274
- Americus Vesputius. Detexit Americam meridionalem. 175.
- Amilcar. Fuit pater Hannibalis. 121
- Ammonius. Hoc nomine fuit doctor ecclesie. 262. item philosophus. ibid.
- Amos propheta. Quando flo-
- raverit? 22. 38. 55. 57. accensetur Kabbalisticis. 270
- Amphictyon. Fuit rex Atheniensium. 83. 279
- Amphion. Invenit musicam. 126. fuit eloquens. 134. 303
- Anabaptistæ. Incipiunt furere. 252.
- Anastasius. Multi fuerunt hoc nomine: putà imp. Romani. 77. 78. scriptores. 265. 266. 267. qui tres dæmoniacos appellantur; Anastasius Sinaita, episcopus, & bibliothecarius.
- Annatæ. Damnantur. 222. 236. à quo sint instituta? 258.
- Anaxagoras. Primus libros edidit Græcis. 128. fuit insignis philosophus. 304
- Andreas apolloius. Vocatur à Christo. 41. curriculum apostolatus ipsius. 183
- Angelici. Quales heretici? 246
- Angelitæ. Quales heretici? 249.
- Anglia. Regnum Anglia incipit. 64. Varias habet dynastias. 109
- Anglo Saxones. Ipsorum dynastia. 109
- Anni à creatione mundi usque ad Christum. Ab aliis aliter numerantur. 340
- Anselmus. Multi fuerunt hoc nomine: putà Lucensis, Cantuariensis, Laudunensis. Ex his Cantuariensis accusatur, quòd sit Papa addictior. 216. & hic est è scholasticarum numero. 276
- Anthropomorphitæ. Quales heretici? 247
- Anticæsaes. Turbant imperium. 79. 80

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

I N D E X.

<i>tionem procurat. 197. heresi suam propagat. 245</i>	<i>Astronomia. A quo inventa? 126. 127. 302. 303.</i>
<i>Armenii. Faciunt cum Emyche. 249. 250</i>	<i>Astures. Ipsorum dynastia. 86. 88. 110.</i>
<i>Arminius. Vide Harminius. Hoc etiam nomine fuit theologus in Belgio. 253</i>	<i>Athanasius. Fuit rex Gothorum. 86. 89. 96</i>
<i>Arnobius. Duo sunt hoc nomine: junior. 264: aliter, qui simpliciter appellatur Arnobius. 274</i>	<i>Athanasius. Edit symbolum. 178. mittitur in exilium. 203. restituitur in integrum. 204. fuit episcopus Alexandrinus. 274.</i>
<i>Arnoldus de villâ novâ. Quid docuerit? 235. 286. 307</i>	<i>Athenagoras. Est ex numero Patrum. 273</i>
<i>Arragonia. Regnum Arragonia incipit. 65. conjungitur cum regno Castella. 88</i>	<i>Athenæ. Capluntur: 83. quando condita? 130</i>
<i>Artaxerxes. Fuit nomen familiare regibus Persarum. 70</i>	<i>Athenienses. Regnum ipsorum incipit. 63. quatuor habet dynastias. 83. Schola Atheniensium. 134</i>
<i>Artemonitæ. Fuerunt heretici. 243</i>	<i>Atlas. Multi sunt hoc nomine: put à Italicus 105. Enoch. 126. 302. Græcus. 127</i>
<i>Artes. A quibus inventa? 126. 127. 128.</i>	<i>Attila. Fuit dux Hunnorum inclytissimus. 90. 106</i>
<i>Artotyritæ. Quales heretici? 244.</i>	<i>Audian. Quales heretici? 247</i>
<i>Artus rex. Inclytus est victorius. 121</i>	<i>Averroës. Floret. 285. 307</i>
<i>Asa rex. Insignem reportat victoriam. 159</i>	<i>Augustinus. Ejus symbolum quale? 179. moritur paulo ante expugnationem patriæ. 165. interest conciliis. 206. 207. qualis sit ipsius theologia? 229. fuit episcopus Hipponensis. 275</i>
<i>Asamonæi. Vide Hasmonæi.</i>	<i>Augustus Cæsar. Varia epoche ducuntur ab ipsius consulatione, victoriâ & honoribus. 11. est secundus Romanorû monarcha. 74</i>
<i>Asaph. Annumeratur prophetis. 54</i>	<i>Avicenna. Floret. 285</i>
<i>Asaphim. Fuerunt philosophi. 133</i>	<i>Auricularis confessio. Instituitur. 218</i>
<i>Ascitæ. Fuerunt heretici. 246</i>	<i>Ausonius. Floret. 309</i>
<i>Asclepius. Fuit Hermetis discipulus. 284. 292. 303</i>	B
<i>Ascodruptæ. Fuerunt heretici. 246</i>	<i>Babylon. Ejus æra. 9. quando adificata? 28. 129</i>
<i>Asdrubal. Fuit frater Hannibalis. 121</i>	
<i>Asia. Regnum Asia incipit. 64</i>	
<i>Asina. Loquitur. 157</i>	
<i>Assuerus. Vide Ahasverus.</i>	
<i>Assyrii. Monarchia ipsorum. 63. 66. & seqq. 70. 71. regnum. 64. dynastia nova. 68</i>	

I N D E X.

- Babylonii. Regnum ipsorum incipit. 64. nova dynastia. 68.
- Bacchus. Multi sunt Bacchi: putà Noë 15. 126. &c.
- Bajazetes. Vincit Christianos, sed vincitur à Tamerlane. 173.
- Baldus JC. Fuit auditor Bartholi. - 283
- Barcochab. Est pseudomesias. 163. 240.
- Bardefanistæ. Quales fuerint hæretici? 241
- Bardi. Fuerunt philosophi. 133. 297.
- Bartholomeus apostol⁹. Curriculum apostolatus ipsius. 183
- Bartholus JC. Nascitur. 312. moritur. 283
- Baruch propheta. Ejus liber. 23. qualis fuerit. 55. accensetur Kabbalistis. 270
- Basilidiani. Quales hæretici? 240.
- Basilius Magnus. Fuit archiepiscopus Casariensis. 274
- Beda Venerabilis. Floret. 275. 307
- Beghardi & Beghinæ. Quid docuerint? 252
- Belisarius. Fuit insignis dux. 121
- Bella varia. Bellum Trojanum. & duces in eo præcipui. 121. exempla bellorum longè truculentissimorum. 157. & seqq. 328. & seqq. Bella theologorum. 223. seqq. Bellum sacrum. 254. 332
- Bellarminus. Aliter enumerat schismata Paparum, quàm vulgo fit. 147. & seqq. Idem fatetur, Pontifices anno 1024 à pietate veterum degenerasse. 151. Vigilantium, Icono-
- machos, Albigenfes, Waldenses, Confessionistas &c. non rectè accenset hæreticis. 248. 251. 252. rectè conqueritur de Pontificum quorundam negligentia. 254
- Bellæ. Immittuntur à Deo ut noceant hominibus. Vide Locustæ, Mures.
- Belus. Est primus monarcha. 63. 66
- Benedictus. Est pater omnium monachorum. 260
- Berengarius. Varia ipsius fors. 215
- Bernhardus. Duo sunt hoc nomine celebres: Clarevallensis & Cluniacensis. 233: è quibus prior ille accensetur Patribus. 276
- Berosus. Floret. 286
- Bertramus. Quid scripserit? 231.
- Bessarion. Insigni bibliothecâ donat scholam Venetam. 141. est Platonicus. 307
- Bestia in apocalypsi. Qualis sit? 52. 53
- Biblia sacra. Ipsorum chronologia. 21. & seqq. item 28. & seqq. versio. 26. 27. 187. 231. 235. Pontifex Romanus prohibet translationem ipsorum in linguam vernaculam. 258
- Bibliotheca. Insignis fuit Buda. 109. item Alexandrina illa, quam instituit Ptolemaus Philadelphus. 135. item Bononiensis. 138. itè Medicæa. 141. Heidelbergensis, jam translata Romam. 140. Veneta. 141
- Boëtius. Claret. 265. 307
- Bohemia. Regnum Bohemia incipit. 65. varias habet dynastias. 111. convertitur ad fidem Christi. 191

I N D E X.

- Bombardæ. *Quando inventa?* 128.333
- Bonaventura. *Disputat cum Grecis de processione Spiritus sancti.* 221. *accensetur Scholasticis.* 277
- Bonifacius. *Multi fuerunt hoc nomine.* Bonifacius VIII. *Papa instituit primum jubilaum.* 52.153. *Idem fuit superbissima bestia.* 153. 257. Bonifacius III. *Papa accipit primatum à Phocæ.* 77. 148. *eumq; promulgat.* 209. Bonifacius Anglus, *est Germanorum apostolus.* 190. *ab aliis appellatur corruptor religionis.* 210. *coronatur martyrio.* 266
- Boji. *Nomē & regnum ipsorum est valde antiquum.* 93.111
- Borussi. *Convertuntur ad fidem Christi.* 191.192
- Brachmanes. *Fuerunt philosophi.* 133.297
- Bramanes. *Fuerunt philosophi.* 133
- Britannia. *Convertitur ad fidem Christi.* 189
- Brēma *Capit incrementum sub Carolo M.* 133
- Brunsvicum. *Quando conditum?* 133
- Bucerus. *Docet in Angliâ.* 225. *ejus cadaver effoditur.* 317
- Burgundiones. *Ipsorum irruptio.* 124. *Conversio ad fidem Christi.* 188
- Byzantium. *Vide Constantinopolis.*
- C
- Abbalistæ. *Vide Kabballistæ.*
- Cadmus. *Vide Kadmus.*
- Cæsares. *Ipsorum chronologia & classes.* 74. & seqq.
- Cain. *Quando natus?* 28. *extruxit urbem.* 129
- Cainitæ. *Quales heretici?* 241. 243
- Caiphas. *Fuit Pontifex Max. tempore Christi.* 61
- Cajani. *Vide Cainitæ.*
- Cajetanus. *Est scholasticus.* 278
- Calippus. *Ejus periodi.* 10
- Calvinus. *Nascitur.* 313. *Floret.* 269
- Campates. *Quales heretici?* 246
- Canones ecclesiastici. *Conduuntur de disciplinâ ecclesiasticâ.* 210.211. & seqq 282
- Canones synodici. *Conduuntur de capitibus religionis in variis synodis.* 202. & seqq.
- Canonici. *Qui primitus ita sint dicti?* 138
- Canticum canticorum. *Est liber canonicus.* 21. *ejus chronologia.* 35
- Capeti. *Sunt reges Gallia tertii ordinis.* 117.119
- Captivitas Assyriaca. *Ejus epocha.* 10. *fuit longè gravissima.* 159.193
- Captivitas Babylonica. *Ejus epocha.* 10.13.34. *Ejus laxatio.* 10.13.34.160. *Fuit molestissima.* 193
- Carmen. *Quis primum carmen scripserit?* 127
- Caroloftadius. *Disputat cum Eccio.* 223
- Carolus Burgundus. *Vincitur ab Helvetis.* 175
- Carolus Magnus. *Fit imperator.* 78. *regulos Germanorum ad fidem Christi adducit.* 96. *multa gerit bella.* 121. 167. 168. *instituit, conservat, & amplificat scholas.* 138. *multos adducit Christo.* 190. *cu-*

rat scri-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

I N D E X.

- Coelibatus sacerdotum. San-**
citur. 206. 210.
Cœlestiani. Quales heretici?
 248
Colarbasii. Quales heretici?
 242. 282
Colloquia religionis causâ
instituta. Vide 223. 224. 225.
 226
Colonia Agrippina. Quando
condita? 132
Coloniæ ecclesiarum. Enu-
merantur. 181. 182. & seqq.
Coloniæ populorum. Enu-
merantur. 122. 123. 124. *colo-*
niarum deductio fuit usitata
Romanis. 162
Coloniæ scholarum. 133. &
seqq.
Columbus. Primus detexit In-
diam occidentalem. 122. 175
Coluthiani. Quales heretici?
 246
Collyridiani. Quales heretici?
 248
Comestor. Cursic appellatus?
 277
Cometæ. Ipsorum chronologia
traditur. 327. & seqq.
Comitatus in Romano impe-
rio. Incipiunt. 115
Comitia religionis causâ in-
stituta. Vide 216. 223. 224.
 225
Comœdia. Quis illâ primò re-
presentaverit? 128
Concilia. Primum N.T. conci-
lium. 74. 182. 202. *symbola à*
Conciliis diversis edita. 178.
 179. *Plena enumeratio conci-*
liorum. 201. & seqq. *item*
 227. & seqq. *Concilia œcu-*
menica ab omnibus consti-
tuuntur quatuor: videl. Ni-
cenum. 203. *Constantinopoli-*
num I. 206. *Ephesinum.* 207.
- Chalcedonense.* 208. *His ad-*
duntur duo: putà Constanti-
nopolitanum secundum. 208.
 & *tertium* 209. *Perperam iis*
accensetur quartum Con-
stantinopolitanum & Nice-
num secundum. 210. 211.
Concilia particularia. 202.
 & *seqq.* *Concilia heretico-*
rum. 203. & *seqq.*
Concubinatus. Damnatur.
 215. 222. 236
Confessiones ecclesiarum. E-
numerantur. 237
Confusio Babylonica. Quan-
do facta? 28
Conjugium. A Deo institu-
tum. 126
Conjugium presbyterorum.
Damnatur. 206. 213. 214.
 217. 218. 219. 220. *probatur.*
 210. 220.
Conjunctiones planetarum.
Recitantur. 323. & *seqq.*
Connexio mensium Judai-
corum cum nostratibus.
 47. 48. 49
Consalvus Magnus. Fuit insi-
gnis heros. 122
Constantinopolis. Epocha en-
caniorum hujus urbis. 12.
urbs capitur à Mahomede.
 79. *conditur.* 132.
Constantinus. Multi Impp.
fuerunt hoc nomine. 77. 78.
 79.
Constantinus Magnus. Est
nutritius ecclesia. 74. 75. 147.
 187. 253. *Vincit hostes suos.*
 121. *instituit, conservat &*
amplificat scholas. 137. *indicit*
concilium Nicenum. 203. *ap-*
probat jus Saxonicum. 228
Contextus Biblicus. Ejus
chronologia per singulos Scri-
ptura libros. 30

I N D E X.

- Contobaptitæ. *Quales heretici?* 249
- Conversio Judæorum. *Fiel brevi.* 51. 324. 325
- Conversio populorum ad fidem Christi. 181. & seqq.
- Coptitæ. *Ipsorum epocha.* 12. *quales sint?* 250
- Corinthii. *Regnum ipsorum incipit.* 64. *varias habet dynastias.* 84
- Cosmus Medices. *Insigniter est liberalis erga literarum cultores.* 141
- Cosioës. *Fuit rex Persarum.* 85. *Duo celebrantur hoc nomine.* 199
- Crantzius. *Floret.* 291
- Creatio mundi. *Vide* 28. 126
- Creta. *Quando condita?* 130
- Cyclus indictionum. *Connectitur cū annis Christi, mundi &c.* 2. 6. 337. *epocha indictionum.* 12. *Modus inveniendi hunc cyclum.* 338. 339
- Cyclus lunæ. *Connectitur cum annis Christi, mundi &c.* 2. 6. 337. *Modus inveniendi hunc cyclum.* 338. 339
- Cyclus solis. *Connectitur cum annis Christi, mundi &c.* 2. 6. 337. *Modus inveniendi hunc cyclum.* 338. 339
- Cynici. *Schola ipsorum.* 135. 145 299
- Cyprianus. *Coronatur martyrio.* 196. *presidet in conciliis.* 202. 203. *incidit in errorem.* 203. *fuit episcopus Carthaginensis.* 274
- Cyrenaica schola. *Vide* 135. 145.
- Cyrillus. *Symbolum ipsius.* 179. *Multi fuerunt hoc nomine: putà Hierosolymitanus.* 263. *Alexandrinus.* 275. &c.
- Cyrus. *Laxat captivitatem Babylonicam.* 34. *ejus mentionem facit Esaias.* 36. *evertit dynastiam Medorum.* 69. & *Babyloniorem.* 70. *potitur rerum per totam Asiam.* 70. *Duo fuerunt hoc nomine.* 70. *Cyrus primus, sive senior, est insignis heros.* 121
- ## D
- Damascenus. *Pugnat pro cultu imaginum.* 210 230. *quando floruerit?* 275. 276
- Damascus. *Quando condita?* 130
- Damasus Papa. *Edit symbolum.* 178. *scribit.* 264
- Damiani. *Quales heretici?* 249
- Dani. *Irrumpunt in Britanniam.* 124. *convertuntur ad fidem Christi.* 191
- Dania. *Regnum Dania incipit.* 65. *floret.* 108
- Daniel. *Ejus epocha.* 10. *septimana.* 10. 50. *liber.* 22. *additiones ad hunc librum.* 23. *chronologia ejusdem libri.* 37. 38. *locæ quadam ex ipsius prophetiâ explicantur.* 50. 51. *quando floruerit hic propheta?* 56. 57.
- Dardanus. *Fuit rex Trojanus.* 84
- Darius. *Fuit nomen familiare regibus Persarum.* 70
- David. *Moritur.* 13. *regnat.* 16. 32. *ejus chronicum sive vita.* 33. *est propheta.* 54. *prosternit Goliathum.* 158. *insignes reportat victorias.* *ibid.* *accensetur Cabbalisticus.* 270
- David Georgius. *Quid docuerit?* 252
- Debora. *Judicat populum Dei.* 16. 19. 31. *est prophetissa.* 54

I N D E X.

Decem persecutiones sub Imp. Rom. Vulgo tot recitantur. 74.75.194 & seqq.	tuor evangelistis antichristi. 255
Democritus. Fuit insignis philosophus. 293.304	Domitianus. Epocha ipsius. 11. 12. persecutio ab ipso instituta. 74.195
Deportatio decem tribuum populi Dei. Ejus epocha. 10	Donatio Constantini Magni. Nulla est. 76.119.236
Deuteronomium. Est liber canonicus. 21. ejus chronologia. 30	Donatistæ. Persequuntur Christianos. 198. damnantur. 207
Dialecti variaz. 125	Donatus. Fuit hereticus. 246
Diluvium Deucalionis. Ejus epocha. 10. Est duplex. 156	Dorotheani. Quales heretici? 246.
Diluvium Mosis sive Noë. Ejus epocha 9. Fuit catholicum. 13.28.156	Dorotheus. Hoc nomine fuit episcopus. 263. item J.C. 282
Diluvium Ogygium. Ejus epocha. 9. Fuit majus diluvio Deucalioneo ethnicorum. 156	Dresda. Quando condita? 133
Diluvium in variis provinciis. Exempla. 168. & seqq.	Druides. Condunt urbem. 130. instituunt scholas. 133.297
Diocletianus. Est persecutor ecclesie. 75.196.197	Ducatus in Romano imperio. Incipiunt. 114.115
Diogenes. Floret. 305	Duces Hebræorum. Recitantur. 16.19. tres sunt classes ducum post captivitatem Babyloniam. 20
Dionysius. Sunt multi hoc nomine: putà rex, cujus epocha proponitur 11. episcopus Alexandrinus. 263. monachus Carthusianus. 269. Arcopagita. 273	Duliani. Quales heretici. 246
Dionysius Exiguus. Introducit epocham Christianam. 11. 12.265	Duo testes in apocalypsi. Sunt Scriptura Vet. & Nov. Test. 52
Dispersio populorum per totum orbem. Quando coepit? 28.122. est multiplex. 122. 123.124.	Durandus. Duo fuerunt hoc nomine; unus J.C. 235. 278.283. alter scholasticus. 235 278
Divisio linguarum. Quando coepit? 126	Dynastiaz variaz. Recitantur. 63. & seqq.
Divisio Romani Imperii. Est varia. 76.78.107	E
Docetæ. Fuerunt heretici. 242	E Bionitæ. Quales heretici? 239.
Doctores ecclesie. Vide Patres.	Ecclesia. Duz periodi ecclesia N. T. constituuntur à Daniele. 51. ecclesia semper fuit sub cruce. 192. & seqq.
Dominicus. Est unus è qua-	Ecclesiastes Salomonis. Est liber canonicus. 21. chhronologia ipsius. 35
	Eclipses. Chronologia ipsarum texitur. 321. & seqq.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

I N D E X.

<p>Exarchatus Ravenne. <i>Pipinus hunc dono dat Papa.</i> 119</p> <p>Excidium Hierosolymæ. <i>Ejus epocha.</i> 10</p> <p>Excidium Trojæ. <i>Ejus epocha.</i> 10.158</p> <p>Exitus Israëuitarum ex Ægypto. <i>Ejus epocha.</i> 10.1430</p> <p>Exodus. <i>Est liber Scriptura sacra. 20. ejus chronologia.</i> 30</p> <p>Expeditio cruciata. <i>Quid sit?</i> 254.257</p> <p>Extravagantes. <i>Quid sint in jure Canonico?</i> 282</p> <p>Ezechias. <i>Ipsius epocha. 10. regnum. 17.33.34. morbus.</i> 36</p> <p>Ezechiel. <i>Ipsius epocha. 10. liber. 22. chronologia hujus libri. 367. locus quidam ex ejus prophetiâ explicatur. 49. 50. quando floruerit hic propheta?</i> 56.57</p> <p style="text-align: center;">F</p> <p>Fames. <i>Exempla horrenda. 32.161.165.167.169.170.171. 174.329. & seqq.</i></p> <p>Ferdinandus Catholicus. <i>Cur sic dictus?</i> 175</p> <p>Flacius Illyricus. <i>Turbat ecclesias. 225. quid docuerit?</i> 252</p> <p>Flandri. <i>Convertuntur ad fidem Christi.</i> 189</p> <p>Floriniani. <i>Quales haretici?</i> 242</p> <p>Fœminæ illustres. <i>Vide Maria, Debora, Semiramis, Amazones. Item, Hulda. 55. Hanna.</i> 56</p> <p>Fœminæ literatæ. <i>Vide</i> 310</p> <p>Franci. <i>Irrumpunt in Galliam. 89. fuerunt populi Germaniæ. 90. migratio ipsorum. 123. convertuntur ad fidem Christi.</i> 188.189</p>	<p>Franciscus. <i>Est unus è quatuor evangelistis antichristi.</i> 255</p> <p>Franciscus David. <i>Quid docuerit?</i> 252</p> <p>Fratricelli. <i>Quid docuerint?</i> 252</p> <p>Fridericus Barbarossa. <i>Exprobrat Papa superbiam.</i> 233</p> <p>Frisii. <i>Convertuntur ad fidem Christi.</i> 189.190</p> <p>Fulgentius. <i>Quid docuerit? 229. fuit episcopus.</i> 275</p> <p style="text-align: center;">G</p> <p>Gabriel Biel. <i>Est celebris scholasticus.</i> 278</p> <p>Gad propheta. <i>Floret.</i> 54</p> <p>Galenus. <i>Floret.</i> 285</p> <p>Galli. <i>Unde dicti? 116. reges ipsorum. 117. & seqq.</i></p> <p>Gallia. <i>Regnum Gallia incipit. 63. varia dynastia Gallica. 115. & seqq.</i></p> <p>Gatius. <i>Insigni praditus fuit memoriâ.</i> 135</p> <p>Gelasius Papa. <i>Scribit.</i> 265</p> <p>Genealogia philosophiæ. <i>Textitur. 294. & seqq.</i></p> <p>Genesis. <i>Est liber canonicus. 20. Ejus chronologia. 28.29. 30</i></p> <p>Gensericus. <i>Fuit rex Alano- rum. 90. populatur Italiam. 166.</i></p> <p>Geometria. <i>A quo inventa?</i> 127</p> <p>Georgiani. <i>Quales sint?</i> 251</p> <p>Generaciones ab Adam ad Christum. <i>Enumerantur. 326</i></p> <p>Gentilis. <i>Fuit hareticus.</i> 252</p> <p>Germanes. <i>Fuerunt philosophi. 133.297</i></p> <p>Germani. <i>Regnum ipsorum incipit. 63. reges varii. 91. & seqq.</i></p>
--	---

I N D E X.

- seqq. multiplex conversio rerum Germanicarum.* 97. & *seqq.*
- Gerson.** Est celebris scholasticus. 278
- Getæ.** Sunt iverſi à Gothis. 88
- Gibellini.** Turbant Italiam. 171. 332
- Gideon.** Judicat populum Dei. 16. 19. 31. est insignis heros. 121
- Gigantes.** Opprimunt Italiam. 105
- Glossa ordinaria & interlinearis.** A quo scripta? 266. 267
- Gnostici.** Coryphaus ipsorum. 240. quales fuerint heretici? 241
- Gog.** Bellum Gog quando incipiat? 53
- Gothi.** Multiplex ipsorum dynastia. 86. bella & migratio. 88. & *seqq.* 165. & *seqq.* amplectuntur Arianismum pro religione Christianâ. 187. persequuntur orthodoxos. 198. 199
- Gothini.** Sunt diversi à Gothis. 88
- Grammatica.** A quo inventa? 128
- Gratianus.** Compilat decreta. 254. 276. 282. est unus è quatuor evangelistis antichristi. 255
- Græci.** Epocha ipsorum. 9. 11. monarchia. 64. 71. & *seqq.* lingua 125 schola. 134. error de processione Spiritus sancti. 216. 219. 221. 251. religio. 250
- Gregorius.** Sunt multi hoc nomine. Gregorius XIII Papa reformat Kalendarium: unde est epocha Gregoriana. 12. Gregorius VII stabilis
- omnipotentiam Pontificiam. 51. Gregorius Magnus instituit multas ceremonias. 148. 253. mittit doctores in Britanniam. 189. Gregorius Thaumaturgus sive Neocæsariensis edit symbolum. 178. cur sit appellatus Thaumaturgus. 274. Gregorius Nyssenus fuit episcopus uxoratus. 228. 274. Gregorius IX compilat Decretales 255. 282. Gregorius Turonicus scribit historiam. 288
- Gubernatores millenariorum.** Ab aliis aliter recitantur. 13. 29
- Gvelphi.** Turbant Italiam. 171 332
- Gymnosophistæ.** Fuerunt philosophi. 133. 297

H

- Habacuc propheta.** Quando floruerit? 22. 38. 55. 57. accensetur Kabbalisticus. 270
- Hadrianus Papa.** Ejus superbia notatur. 254
- Hæreses.** Quales fuerint ante Christum? 238 quot & quales sint post Christum? 238. & *seqq.*
- Hæretici.** An rebaptizandi? 202. 203. Effugia hæreticorum. 237
- Haggæus propheta.** Quando floruerit? 22. 38. 56. 57
- Hamburgum.** Caput incrementum sub Carolo M. 133
- Hannibal.** Fuit insignis heros. 121
- Harminius.** Fuit strenuissimus Germanorum rex. 95. 96. 121. 162
- Harmonia quatuor evange-**

I N D E X.

listarum. Breviter proponitur. 40. & seqq.	Hermiani, sive Hermogeniani. Fuerunt heretici. 243
Harmonia speculi historico-prophetici. Vide 324. 325	Herodes. Multi sunt hoc nomine. 18. 62. fuerunt persecutores ecclesie. 194
Hasmonæi. Epocha ipsorum. 11	Herodotus. Floret. 286
Hebræi. Vide Judæi.	Heroës insigniores. Recitantur. 121
Hector. Est rex Germanorum. 94. & alius, dux Græcorum. 121	Hesiodus. Floret. 298. 309
Hegesippus. Vide Egesippus.	Hesseni. Schola ipsorum. 134
Hegira. Est epocha Turcarum. 12	135. secta. 238
Helcesaitæ. Quales heretici? 244	Hessi. Convertuntur ad fidem Christi. 188. 190
Helvetii. Cantones ipsorum. 115	Hesychius. Fuit episcopus hoc nomine. 229. 265
Helvidiani. Fuerunt heretici. 248	Hiberni. Convertuntur ad fidem Christi. 188
Helvidius. Damnatur. 206. quid docuerit? 247	Hierachitæ. Quales heretici? 244
Henrici Imperatores. Ipsorum successio 80. Henrici I V fors est varia. 216. Henricus III & IV deponunt quosdam Pontifices. 232	Hieronimus. Vertit Biblia 27. edit symbolum. 178. fuit episcopus Stridonensis. 275
Heracleonitæ. Quales heretici? 241	Hieronimus de Pragâ. Contradicit antichristo. 236
Heraclitæ. Quales heretici? 244	Hierosolyma. Ejus excidium per Chaldaeos. 36. regnum Hierosolymitanum. 65. 88. obsidetur hac urbs à Vespasiano, & expugnat à Tito. 74. multiplicem hac urbs passa est vicissitudinem. 129
Hercules. Multi sunt hoc nomine 130 putà, Hercules Babylonicus primus 67. & secundus. 69. Hercules Alemannicus 93. Hercules antiquissimus, Thubal. 105. Hercules Lybicus. 105. 130	Hilarius. Exulat. 204. Duo fuerunt hoc nomine: Arelatensis. 264. & Pictaviensis. 274
Hermes. Multi fuerunt hoc nomine. Hermes Trismegistus invenit chymiam, & quadam alia. 126. 284. 292. 297. 303. Hermes, doctor ecclesie, salutatur à Paulo. 273. Hermes Trismegistus secundus, sive junior. 292	Hildebrandus Papa. Stabiliz omnipotentiam Pontificiam. 51. 215. 232. primus excommunicat imperatorem. 151. 254
	Hillel Judæus. Floret. 270
	Hippocrates. Plures fuerunt hoc nomine. 284. 285
	Hispalis. Est nomen viri & urbis. 130

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

I N D E X.

- Imperium Romanum. Incipit. 74. dividitur. 76. 78. renovatur. 167. transfertur à Grecis ad Francos. 254
- Incendium. Montes, adificia, sylva, &c pereunt incendio. 157. 163. 171
- Indi. Convertuntur ad Christum 186. qualem hodiè religionem amplectantur in Æthiopiâ. 250
- Indictio. Vide Cyclus Indictionum.
- Inquisitio Hispanica. Est nocentissima pestis. 179. 200
- Interim religionis. Est infelix partus. 200. 225
- Intervalla historica. Variè constituuntur à variis 12. 13. 14. 326
- Inventores rerum. Recitantur 127
- Investituræ ecclesiasticæ jus. Hoc Pontifex confert Carolo Magno. 211. postea sibi usurpat. 216. 217. Imperatores hoc jus sibi vendicant. 217. 218
- Institutiones juris. Sunt compendium jurisprudentiæ. 282
- Job. Ejus liber & chronologia. 20 35
- Joël propheta. Quando prophetaverit. 22. 38. 55. 57. accensetur Kabbalisticis. 270
- Johanna Papissa. De hac meretrice vide. 149
- Johannes apostolus. Ejus libri 24. 40. & seqq. 47. 56. vita 25. 26. curriculum apostolatus. 183
- Johannes Baptista. Nascitur. 40. testatur de Christo. 41. decollatur. 43. 194
- Johannes de Rupescissa. Invehitur in clerum. 235
- Johannes Duns Scotus. Est celebris Scholasticus. 277
- Jojada sacerdos. Optimè fuit meritis de regno Judæ. 59. accensetur Kabbalisticis. 270
- Jonas propheta. Quando Vincinatus sit? 21. 38. 55. 57
- Josaphath. Regnat apud Judæos. 17. 33
- Joseph patriarcha. Nascitur. 15. 29. moritur. 30. est propheta. 54
- Josias. Regnat. 17
- Josua. Est dux populi Dei. 16. 19. ejus liber. 21. natiuitas. 30. chronologia libri ejus. 31. Josua est insignis heros. 121. debellat Cananeos, devicti: XXXIII. regibus. 157. accensetur Kabbalisticis. 270.
- Jovinianistæ. Quales heretici: 248
- Irenæus. Ipsius symbolum. 178. scripta. 273
- Isaac patriarcha. Nascitur. 15. 29. immolandus servatur. 29
- Isidorus. Duo fuerunt hoc nomine celebres: junior sive Hispalensis. 229. 275. Pelusiota. 264
- Isis. Multa sunt de hoc nomine: putà Eva protoplasta. 126. Ægyptia. 127
- Israëlitæ. Ipsorum exitus ex Ægypto. 10. 14. 30. 156. reges. 16. 17. reges. 16. 17. 33. 34. Beneficia Dei erga ipsos 156. Novem murmurationes ipsorum. 156. 157. Sexies deficiunt à Deo. 157. 158. vincuntur à Philistæis. 158. sexies in servitutem rediguntur tempore judicium 193
- Italia. Regnum Italia incipit.

<p>64. <i>varias habet dynastias.</i> 87</p> <p>Jubilæi. <i>Ipsorum epocha 10. jubilei Mosaici. 65. 66. Papistici.</i> 66. 258. 259</p> <p>Judas apostolus. <i>Ejus epistola.</i> 24. 47. 184. <i>curriculum apostolatus.</i> 184. 258</p> <p>Judas Macabæus. <i>Epocha ipsius. II. res gesta. 39. fuit insignis heros.</i> 121</p> <p>Judæi. <i>Reges ipsorum ante captivitatem Babylonicam. 16. 17. 33. 34. post captivitatem. 18 quatuor potestates. 18 pontifices ipsorum. 58. & seqq. varia ipsorum sors 62 rebellio & calamitas multiplex. 163 multi ex iis tempore apostolorum convertuntur ad Christum.</i> 181</p> <p>Judices Hebræorum. <i>Recitantur. 16. 19. 31. liber judicum. 21. chronologia hujus libri.</i> 31</p> <p>Judith. <i>Ejus liber.</i> 23</p> <p>Julianistæ. <i>Quales heretici?</i> 249</p> <p>Julianus apostata. <i>Vide 76.</i> 164. 198</p> <p>Julius Cæsar. <i>Anni Juliani connectuntur cū annis Christi, mundi &c. 2. epocha horum annorum. 11. cades Cæsaris. ibid. Cæsar est primus Romanorum monarcha. 74. varia gerit bella.</i> 101. 162</p> <p>Jupiter. <i>Multi sunt hoc nomine; putà Assyrius.</i> 67</p> <p>Ivo. <i>Fuit rigidus custos disciplina ecclesiastica. 232. quando claruerit?</i> 283</p> <p>Jurisconsulti. <i>Enumerantur.</i> 278. & seqq.</p> <p>Justinianus. <i>Jurisprudentiam</i></p>	<p><i>comprehendit certo systemate.</i> 282</p> <p>Justinus Martyr, sive Philosophus. <i>Scribit apologiam pro Christianis.</i> 195</p> <p style="text-align: center;">K</p> <p>K Abbalistæ. <i>Ipsorum chronologia.</i> 269. & seqq.</p> <p>Kadmus. <i>Literas Græcorum invenit.</i> 97. 127. 303</p> <p>Καυσιζοπιπια. <i>In lucem editur hic partus. 153. 329. Vide etiam Primatus Papæ.</i></p> <p>Kalendarium. <i>Reformatur; unde ara Kalendarii reformati.</i> 12</p> <p>Karolidæ, sive Karolini. <i>Sunt reges Gallia secundi ordinis.</i> 117</p> <p>Kilianus. <i>Vide Chilianus.</i></p> <p>Kimchi. <i>Duo fratres hoc nomine sunt celebres apud Judæos.</i> 272</p> <p>Krantzius. <i>Vide Crantzius.</i></p> <p style="text-align: center;">L</p> <p>L Acedæmonii. <i>Regnum ipsorum incipit. 63. habet duas dynastias.</i> 84</p> <p>Lactantius. <i>Est inter Patres prima classis.</i> 274</p> <p>Lamech. <i>Nascitur. 15. est author bigamia.</i> 126</p> <p>Lampetiani. <i>Quales heretici?</i> 242</p> <p>Landgraviatus in Romano imperio. <i>Incipiunt.</i> 114 115</p> <p>Lanfrancus. <i>Est pater Scholasticorum.</i> 276</p> <p>Lapis Memnonis. <i>Qualis fuerit?</i> 292. 303</p> <p>Laterculum Chronologicum. <i>Typus quætidiano usus inserviens præponitur.</i> 2</p> <p>Λατῶν. <i>Hæc vox continet numerum bestia 666. in apocalypsi.</i> 149</p>
---	---

I N D E X.

Lechus. Est pater Polono- rum. 111	298. 303. 308. item Papa. 146
Leges. Apud Judæos fuerunt lata à Mose θεοδιδόχτω. 279. apud Spartanos à Lycurgo. 279. 280. apud alios ab aliis. 280. 281. Leges XII tabula- rum, & alia apud Romanos perstringuntur. 280	Lisbona. Quando condita? 131
Legionis dynastia. Incipit 65. conjungitur cum aliis re- gnis. 88	Literæ. Literas Hebraorum in- venit Adam. 126. Ægyptio- rum, Hermes. 126. Græco- rum, Kadmus 126. 127. Ger- manorum, Tuisco. 126. Go- thorum, Ulfilas. 187
Leo. Multi fuerunt Impp. hoc nomine. 77. 78. Leo Ma- gnus Papa edit confessionem 179. scribit varia. 275. Leo X. Papa historiam de Chri- sto appellat fabulam. 259	Litvani. Convertuntur ad fi- dem Christi. 192
Levitæ. Habent suas scholas. 133 134. 279.	Livius. Duo sunt hoc nomine celebres: unus historicus. 287. alter, poëta. 309
Leviticus. Est liber Scriptura canonica. 20. ejus chronolo- gia. 30	Livoni. Convertuntur ad fi- dem Christi. 192
Liberalitas erga literarum studia. Exempla vide 137. 139. 140. 141.	Locustæ. Nocent. 169. 333
Liberatores. Sunt heretici. 244.	Logica Quis eam primò docue- rit Græcos? 127
Liber Concordiæ. Est abortus Patrum Bergensium. 226	Lombardus. Est quartus e- vangelista antichristi. 255. appellatur magister senten- tiarum. 277
Libertas philosophica. Quid habeat proprium? 300. 301	Longobardi. Dynastia ipso- rum. 87. bella. 89. migratio. 90. 91
Libri. A quo primùm editi. 126. 127. 128.	Lucas evangelista. Ejus libri. 24. 40. & seqq. 184. Vita. 25. curriculum predicationis. 184
Liga. Est foedus Papistarum. 177. 225. & 324 in Speculo mundi.	Lucianus. Multi sunt hoc no- mine: putà martyr. 26. 27. hereticus, à quo Luciani di- cti. 247. & blasphemus phi- losophus apostata. 306
Lingua. Ipsarum confusio. 28. Lingua Germanica affini- tatem habet cum Græcâ. 97. Linguarum numerus. 124. dialecti ipsarum varia. 125. lingua Arabica & Slavoni- ca usus latissimè patet. 125. 126. divisio linguarum. 126	Luciferiani. Quales heretici? 248
Linus. Est nomen poëtae 134.	Ludus Scachia. A quo inven- tus? 127
	Lullius. Floret. 294. 307
	Lusitania. Regnum Lusitania incipit. 65. 88
	Lutherus. Disputat. 223. 224. nascitur. 312
	Lyceum. Hoc nomine appella- ta fuit

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

I N D E X.

Mathusalem. Diutissimè omnium mortalium vixit. 15	floruerit? 22.38.55.57. Duo prophetae sunt hoc nomine. 54
Maximilianus I. Imp. Multa gessit bella. 175.176	Mille anni in apocalypsi Johannis. Ipsorum epocha. 53
Maxiministæ. Quales heretici? 246	Millenarii. Quales heretici? 245
Medi. Regnum ipsorum incipit. 64. c. ntinuat. & desinit. 68.69	Milriades. Fuit dux Atheniensium. 121
Medici. Schola ipsorum. 134. Chronologica enumeratio. 283. & seqq.	Mirabilia beneficia & judicia Dei. Prolixè commemorantur. 156. & seqq.
Medicina. A quo inventa? 126. & propagata. 127.283. & seqq.	Mithridates. Fuit rex gentium XXII, & totidem linguarum peritus. 101. unâ epistolâ interemit aliquot millia hominum. 161
Melanchthon. Scribit & disputat. 224 225. moritur. 318	Moguntia. Quando condita? 131
Melchisedec. Quis fuerit? 15. 54	Monachi. Mendicantes rediguntur ad quatuor ordines. 221
Melchisedeciani. Fuerunt heretici. 244	Monarchiæ. Ipsarum epocha. 9. 10.13. chronologia. 66. & seqq. 70. & seqq 74. & seqq quomodo à prioribus numerentur? 325
Melchiriani. Quales heretici? 245	Monarchiani. Quales heretici? 245
Melitonii. Quales heretici? 247	Monophysitæ. Quales heretici? 249
Memphis. Quando condita? 130	Monotheletæ. Symbolum & concilium contra ipsos. 179. 209 ipsorum dogmata. 250
Menandriani. Quales heretici? 239	Montanistæ. Quales heretici? 243
Mercurius. Multi sunt hoc nomine: utputà Mercurius Germanorum primus. 91. & secundus. 93. Mercurius Trismegistus, de quo vide ad titul. Hermes.	Montenses. Quales heretici? 246
Merovingi. Sunt reges Gallia primi ordinis. 117	Moravi. Convertuntur ad fidem Christi. 191
Messaliani. Fuerunt heretici. 246	Mors virorum celebriorum. Vide. 313. & seqq
Metangismonitæ. Quales heretici? 251	Moscovia. Ducatus Moscovia incipit 65. 113 floret. 113. convertitur ad fidem Christi. 191
Methodus inveniendi annos mundi, olympiades, & similia. Traditur. 338	
Micheas propheta. Quando	

Moses.

I N D E X.

- Moses Cretenfis. *Est impostor.* 248
- Moses propheta & dux. *Nascitur. 16. 30. Eius mentionem faciunt etiam ethnici. 16. vocatur divinitus. 30. est insignis propheta. 54. & heros. 121. appellatur pater historia. 286. res varias constituit. 127. miraculose conservatur. 156. sepelitur à Deo 157. jecit fundamenta politica Judaica.* 279
- Mundi creatio. *Incidit mense Martio. 9. Modus inveniendi annum à creatione mundi.* 338
- Mozarabes. *Quales sint?* 251
- Mures. *Devorant quosdam homines.* 169. 170
- Musæus. *Quando claruerit?* 298. *Tres fuerunt hoc nomine.* 308
- Musica. *A quo inventa?* 128
- Mycenarum dynastia. *Incipit. 64. est regum VII.* 84
- Myfterium iniquitatis. *Quid sit? 253. Eius chronologia. 253. & seqq.*
- N
- N**Abonassar. *Ejus ara. 10. dynastia.* 68
- Nabopalassar. *Fuit pater Nebucadnezaris.* 69
- Nabuchodonosor. *Vide Nebucadnezar.*
- Nahum propheta. *Quando prophetauerit? 22. 38. 55.* 57
- Narfes. *Fuit insignis dux. 87. 121. 167*
- Nathan propheta. *Floret. 32.* 54
- Nativitarii. *Quales haretici?* 247
- Nativitas virorum celebriorum. *Vide 312. & seqq.*
- Navarra. *Regnum Navarra incipit. 65. conjungitur cum regno Gallia.* 88
- Nazaræi. *Fuerunt haretici hoc nomine.* 238
- Nebucadnezar. *Plures fuerunt hoc nomine. 23. 24. Scriptura numerat annos Nebucadnezaris à morte patris ejus. 37. Nebucadnezar adeptus est cognomen Magni. 68. amittit usum rationis.* 160
- Nehemias. *Ejus liber. 22. chronologia hujus libri.* 35
- Nepotiani. *Quales haretici?* 245
- Nero. *Est author prima persecutionis.* 53. 74. 163. 194
- Nero parvus. *Quis hoc nomine appelletur?* 74
- Nestoriani. *Sequuntur dogma Nestorii.* 248. 250
- Nestorius. *Symbolum & concilium contra ipsum. 179. 207. est heresiarcha.* 248
- Nicephorus. *Multi fuerunt hoc nomine: puta Imp. Romani. 78. & scriptores. 290*
- Nicolaitæ. *Quales haretici?* 239
- Nicolaus de Lyrâ. *Annumeratur Scholasticis.* 278
- Nilus. *Fuit episcopus hoc nomine. 235. item alius, professione monachus.* 264
- Nimrod. *Ædificat Babylonem & Nineven. 28. est primus monarcha. 66. 129. instituit scholam. 133. & poltiam.* 278
- Nineve. *Quando adificata? 28* 129
- Ninus. *Est secundus rex Assyriorum.* 67

I N D E X.

Noah. Moritur. 13. nascitur. 28. est propheta. 54. invenit res varias. 126. condidit urbem. 129	Æc. 2. 337. Epocha Olympiadum. 10. Modus inveniendi Olympiades. 338
Nobilitas. Coepit sub Nimrodo. 126	Onkelos. Qualis fuerit? 26
Noëtiani. Quales heretici? 244	Ophei, sive Ophitæ. Quales fuerint heretici? 241
Nonnus. Quando claruerit? 310	Oracula ethnica. Deficiunt sub Trajano. 74
Norvegia. Regnum Norvegia incipit. 65. conjungitur cum regno Dania. 88	Orbis terrarum. Convertitur ad fidem Christi. 185. 186. & seqq.
Novatiani. Quales heretici? 245	Ordines monachorum. Magno numero incipiunt. 254. enumerantur. 260. 261
Novatus. Dogma ipsius damnatur. 202	Orpheus. Quando claruerit? 298. 308
Novellæ. Pertinent ad systema jurisprudentia Justiniana. 282	Origenes. Vertit Biblia. 27. docuit Alexandria. 136. presedit in synodo. 202. ejus scripta damnantur. 206. annumeratur Patribus. 274
Nudipedales. Sunt heretici. 248	Origenistæ. Censentur in numero hereticorum. 244
Numa. Est secundus Romanorum rex. 107. invenit numos. 128. varias leges promulgat. 280	Origines rerum. Vide Inventores rerum.
Numeri. Sunt liber canonicus. 20. 21	Osporci. Cur Sergius I Papa sic fuerit dictus? 231
Numeri prophetici. Explicantur. 49. & seqq. quomodo possint & debeant applicari? 325	Oseas. Vide Hoseas.
O	Osiris. Multi fuerunt Ægyptiorum reges hoc nomine. 105. 127. 284
O Badias. Vide Abdias.	Osius. Exulat. 204
Occam. Defendit imperatorem. 53. annumeratur Scholasticis. 278	Ostgothi. Regnum ipsorum. 87. migratio & bella. 88. 89. 91. 167
Odoacer. Fuit rex Herulorum. 87. cepit Romanam. 90	Otto. Multi Imp. fuerunt hoc nomine. 79. Ottho Magnus reprehendit & deponit Papam. 232
Oecolampadius. Disputat. 224	Othoniel. Judicat populum Dei. 16. 19. 31
Oecumenius. Quando claruerit? 276	Ottomannicum imperium. Unde acceperit nomen. 112. 172. 199. 333. amplificatur. 173
Olympia Fulvia Morata. Fuit femina literata. 310	
Olympiades. Connectuntur cum annis Christi, mundi	

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

*Fair usage policy applies

Continue

I N D E X.

- Peripatetici. *Quales philosophi?* 299.300
- Persæ. Regnum ipsorum incipit. 64. monarchia ipsorum. 64. 71. multiplex dynastia. 85. schola. 134. multi ex iis convertuntur ad fidem Christi. 189. Persæ vexant Judæos. 193. 194. persequuntur Christianos. 198.199
- Persecutiones. Dooem vulgo recitantur sub Imp. Romanis. 74.75. Plena enumeratio variarum persecutionum. 192. & seqq.
- Persecutores ecclesiæ. Punniuntur à Deo. 200.201
- Pestis. Exempla vide 158. 167. 168. 170. 171. 174. 328. & seqq.
- Petrarcha. Contradicit antichristo. 51.235. restituit poësm. 310
- Petrux. *Quales heretici?* 249
- Petrus apostolus. Ejus epistola. 24. 47. martyrium. 26. 182. perperam statuitur primus Papa. 146. curriculum apostolatus ejus. 181.182
- Pharao. Fuit nomen familiare regibus Ægypti. 104
- Pharisæi. Schola ipsorum. 134. 135. secta. 238
- Philippus apostolus. Curriculum apostolatus ejus. 183
- Philippus Arabs. Est primus Imperator Christianus. 75. 187.228
- Philippus diaconus. Convertit eunuchum regina Candaces. 181
- Philippus Hispaniarum rex. Expendit 564. millionis ducatorum. 110
- Philippus Macedo. Ejus epocha. 10
- Philo. Duo hoc nomine sunt celebres: Judæus. 270. & theologus, cognomento Carpathius. 264
- Philologi. Enumerantur. 302. & seqq.
- Philosophi. Varia ipsorum secta. 296
- Philosophia. Ejus definitiones varia. 294. & distributiones. 295. ut seqq. scriptores quidam eximii. 301.302
- Phocas. Est paricida Mauriti Imp. & obstetrix antichristi. 77.148.253.329
- Phœnices. Fugerunt à facie Josua. 123. 130. condiderunt multas urbes in Ægypto, Africa, & Graciâ. 130. instituerunt scholas. 133.134.303
- Phoroneus. Primus apud Argivos constituit leges & judicia. 127.279.303
- Photiniani. *Quales heretici?* 246.247
- Photinus. Damnatur. 204
- Photius. Opponit se Papa. 212. 231
- Picus Mirandula. Floret. 308
- Pilatus. Consciscit sibi mortem. 74
- Pipinus. Stabilis omnipotentiam Papa. 53.119.253.254
- Plagæ Ægypti. Vide 156
- Platina. Quomodo scripserit? 236
- Plato. Invenit Grammaticam. 128. ipsius schola. 135.145. fuit peritus juris. 281. & universa philosophia. 305
- Plinius. Duo fuerunt philosophi hoc nomine. 306
- Plotinus. Quando claruerit? 306
- Pneumatomachi. Damnantur. 206.

I N D E X.

- tur.* 206. *quid docuerint?* 247
- Poëtæ. *Ipsorum schola.* 134. *chronologica enumeratio.* 298 308. & *seqq.*
- Polonia. *Regnum Polonia incipit.* 65. *varias habet dynastias.* 110. 111
- Polycarpus. *Coronatur martyrio.* 195. *annumeratur Patribus.* 273
- Pomerania. *Convertitur ad fidem Christi.* 192
- Pompejus. *Fuit insignis dux.* 121. *varia confecit bella.* 162
- Porphyrius. *Fuit blasphemus philosophus.* 306
- Pontifices Judæorum. *Retrantur.* 58. & *seqq.*
- Pontifices Romani. *Vide Papa.*
- Pragâ. *Quando condita?* 130. 133
- Praxeani. *Quales heretici?* 245
- Praxeas. *Fuit hereticus.* 243
- Primatus Papæ. *Incipit.* 53. 77. *rejecitur à concilio Carthaginensi V* 207. 229. *item à Photio.* 212. 231. & *aliis Grecis.* 213. *Latinis item & Germanis.* 229. & *seqq.* *stabilitur à Pipino & Carolo M.* 53. 76. 119. *item à concilio Romano.* 208. 209. 210. *item à concilio Constantinopolitano.* 212. *item à diversis Pontificibus.* 253
- Priscillianistæ. *Damnantur.* 207. *quid docuerint?* 248
- Proclianitæ. *Fuerunt heretici.* 243
- Proclus. *Hoc nomine plures fuerunt: putà hereticus.* 243. *episcopus.* 264. *mathematicus.* 306. 307
- Prodigia. *Passim recitantur.* 327. & *seqq.*
- Prometheus. *Docet Logicam.* 127. 303
- Promissio Abrahamæ facta. *Ejus epocha.* 9. 13
- Promulgatio legis. *Ejus epocha.* 10
- Prophetæ. *Ipsorum chronologia.* 54. & *seqq.* *schola.* 134
- Prosper Aquitanicus. *Interest concilio.* 297. 229. *fuit auditor & imitator Augustini.* 229
- Protestantes. *Unde sic dicti?* 224. *Ipsorum colloquia & fœdera.* 224. 225. 226
- Proverbia Salomonis. *Sunt liber Scriptura canonica.* 21. *chronologia hujus libri.* 36
- Pfalliani. *Fuerunt heretici.* 246
- Psalmorum liber. *A quo collectus?* 22. *chronologia hujus libri.* 35
- Pfathyriani. *Quales heretici?* 246
- Pseudoapostoli. *Quales fuerint?* 239
- Ptolemæi. *Fuerunt heretici hoc nomine.* 241
- Ptolemæus. *Hoc nomen familiare fuit regibus Ægypti.* 71. 72. 73
- Pugna Leuctrica. *Exhaurit Græciam.* 160
- Puncta Hebræorum. *A quo inventa?* 126. *ipsorum antiquitas asseritur.* 271
- Pyrrhonii. *Quales philosophi?* 295
- Pythagoras. *Ipsius schola.* 134. 145. 297. *philosophia:* 293. 297. *quando floruerit?* 304
- Pytheciani, sive Pytheriani. *Quales heretici?* 246

Q		
Quartidecimani seu Quartadecimani. Falsò proclamantur heretici. 244	Rhetorica. Quis eam inuenit? 128	
Quatuor ætates mundi. Ex mente poëtarum. 12. 339. Ex mente subtiliorum historicorum sunt decem. 324. in Speculo mundi.	Rogatenses. Fuerunt heretici. 246	
Quatuor monarchiæ. Vide Monarchiæ.	Rolandus. Fuit nepos Caroli M. ex sorore. 121. 169. Hic est ille Rolandus, cujus colossi videntur hinc inde in urbibus Saxonia.	
Quinisexta synodus. Cur sic appelletur? 209	Roma. Anni ab urbe condita connectuntur cum annis Christi, mundi &c. 2. Epocha Roma. 10. urbs capitur. 90. 131. 160. conditur. 105. 131. Modus inueniendi annum urbis condita. 338. Roma purgabitur breui à scoriis. 324	
Quintilliani. Fuerunt heretici. 243	Romani. Dynastia ipsorum incipit. 63. monarchia. 64. multiplex dynastia. 105. varia bella cum Germanis. 98. & seqq. Schola. 134	
R		
Rabanus Maurus. Multa scripsit. 276	Romulus. Est primus rex Romanorum. 106. 107	
Rabbini. Enumerantur. 269. & seqq.	Ruffinus. Quando vixerit? 288	
Ramus philosophus. Coronatur martyrio. 237. 319	Ruth. Ipsius liber. 21. chronologia hujus libri. 31. 32	
Ravenna. Est urbs antiqua. 130	S	
Rebaptizantes. Sunt heretici. 244	Sabelliani. Quales heretici? 245	
Reformatio religionis. Inchoatur per Lutherum. 223	Sacerdotes Judæorum. Fuerunt theologi 261. & Jcti. 279	
Reges Hebræorum. Recitantur. 16. 18. 33. chronologia ipsorum variat. 20. libri regum. 22. chronologia horum librorum. 33	Sadducæi. Schola ipsorum. 134. 135. secta. 238	
Regna. Ipsorum chronologia. 16. 63. & seqq. 66. & seqq. 83. & seqq. usq. ad 121.	Salëm. Vide Hierosolyma.	
Respublica Judæorum. Multiplicem experta est mutationem. 62. incipit. 63	Saleucus. Fuit legislator emicæias studiosus, ut Draco & ἀρεβδιναις. 280	
Revoluciones planetarum. Chronologia ipsorum. 323. Vide etiam Speculum mundi. 324	Salicus. Quid sit? 80. Salica lex quando lata? 282	
Rhetoriani. Quales heretici? 242	Salmanassar. Expugnat Samariam. 68	
	Salvianus. Fuit episcopus. 229	

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies

I N D E X.

15.54. ejus poster. 122. schola ipsius. 133	Gallia. 63. Dynastia ipsorum incipit. 116
Semipelagiani. Quales hereti- ci? 248	Sicilia. Regnum Sicilia incipit. 64 quatuor habet dynastias. 86
Semiramis. Est tertia in ordine regum Assyriorum. 67	Sicyoniorum dynastia. Inci- pit. 63. est duplex. 83
Senacherib. Obsidet Hierosoly- mam. 68. ipsius exercitus per- cutitur ab angelo. 160	Sidonis dynastia. 64.85
Seneca. Duo fuerunt hoc nomi- ne celebres. 306.309	Simon apostolus. Curriculum ipsius apostolatus. 184
Septem sapientes Alio atque alio ordine enumerantur. 298.303	Simon magus. Expugnatur à Petro. 182
Septem sigilla, tubæ, & phia- læ in apocalypsi: 47.51. Vi- de etiam 324 Speculum mundi.	Simoniaci. Papista hoc nomine perperam insigniunt eos, qui episcopatum in salutato Papâ accipiunt à principibus. 215. 216. Vera Simonia est vundi- natio sacrorum ordinum. 215
Septuaginta discipuli Christi. Designantur. 44	Simonides. Multi fuerunt hoc nomine. 128.304.309
Septuaginta Interpretes. Re- cedunt à calculo Hebrao. 15. 16.19. Vertunt Biblia. 26. 261	Simson. Judicat populum Dei. 16.19.31. est insignis heros. 121
Septuaginta septimanæ Da- nielis. Ipsarum epocha. 10. 50	Sinarum regnum. Est valde antiquum. 83
Servetus. Est hereticus. 252	Sirach. Ejus liber. 23. Ipse annu- meratur Kabbalists. 270
Seth. Nascitur. 14. 28. erigit duas columnas. 14. 15. 126. 296.302. est propheta. 54	Slavoni. Convertuntur ad fi- dem Christi. 190.191
Sethiani. Fuerunt heretici. 243	Socinus. Est hereticus. 252
Severiani. Quales heretici? 242	Socrates. Ipsius discipuli. 135. 145. 299. quos audiverit in philosophiâ? 304.305
Severitæ. Sunt heretici. 249	Sodoma. Deletur. 29.156
Sexcenta sexaginta sex. Qua- lis sit numerus in apocalypsi? 53.	Sodomia. Damnatur in clero. 210
Sex millenarii mundi. Inser- viunt historiis. 13. Vide etiam Speculum mundi. 324	Sol. Sistit cursum. 157. retroce- dit. 160
Sibylla. Enumerantur. 311.312. Sibylla Cymana peculiariter fit mentio. 293	Solodurum. Est urbs antiqua. 129
Sicambri. Continuunt regnum	Solon. Fuit legistator Atticus. 280. Quatuor à VII sapienti- bus. 298. 303
	Sophonias propheta. Quando floruerit? 22.38.55.57

I N D E X.

<p>Sparta. <i>Quando condita?</i> 130</p> <p>Speculum mundi. <i>Proponitur lectori pio & sapienti.</i> 324</p> <p>Spiridion seu Spiridon. <i>Fuit episcopus uxoratus.</i> 228</p> <p>Spirituales. <i>Sunt heretici.</i> 244. 246</p> <p>Stada. <i>Est antiquissima inter urbes Saxonia.</i> 132</p> <p>Stoa. <i>Fuit schola apud Athenienses.</i> 135</p> <p>Strabus. <i>Est author glossæ ordinaria.</i> 266</p> <p>Stuarti. <i>Sic appellantur reges Scotia.</i> 107</p> <p>Successio apostolica. <i>Successores apostolorum instituerunt varias scholas.</i> 137. <i>propagarunt doctrinam apostolorum.</i> 185. <i>Quinam præcipuè fuerint?</i> 227</p> <p>Svecia. <i>Regnum Suecia incipit.</i> 63. 65. 112. <i>floret.</i> 112. <i>convertitur ad fidem Christi.</i> 191</p> <p>Svencfeldius. <i>Quid docuerit?</i> 252</p> <p>Svevi. <i>Dynastia ipsorum.</i> 87. <i>sedes.</i> 90. 91</p> <p>Suriani. <i>Quales sint?</i> 251</p> <p>Sylvius. <i>Hoc nomen fuit familiare posteris Ænea.</i> 106</p> <p>Symmachus. <i>Duo fuerunt hoc nomine.</i> 27. 262. 307</p> <p>Symbola. <i>Recitantur.</i> 178. & <i>seqq.</i></p> <p>Synchronismi. <i>Quidam proponuntur.</i> 337</p> <p>Synedrium. <i>Vide Sanhedrin.</i></p> <p>Synodus. <i>Vide Concilia.</i></p> <p>Syria. <i>Regnum Syria incipit.</i> 64.</p>	<p>Tabennesiotæ. <i>Quales heretici?</i> 248</p> <p>Tabula chronica mathematicorū Viennensium. <i>Quàm proximè accedit ad veritatem historia.</i> 339. 340</p> <p>Talmud. <i>Quid sit, & quotuplex?</i> 271. 272</p> <p>Tamerlanes. <i>Fuit insignis Tartarorum princeps.</i> 173 333</p> <p>Targum. <i>Quotuplex?</i> 26. 27</p> <p>Tartari. <i>Convertuntur ad fidem Christi.</i> 192</p> <p>Tascodrongitæ. <i>Quales heretici?</i> 244</p> <p>Tatianus. <i>Fit hereticus.</i> 243. 273</p> <p>Taulerus. <i>Contradicit antichristo.</i> 51. 235</p> <p>Templarii. <i>Tolluntur uno die.</i> 174. 257</p> <p>Templum Salomonis. <i>Ejus epocha & fundatio.</i> 10. 13. 33. <i>instauratio.</i> 10. 13. 35</p> <p>Terræmotus. <i>Exempla.</i> 164. & <i>seqq.</i> 328. & <i>seqq.</i></p> <p>Tertullianistæ. <i>Fuerunt heretici.</i> 243</p> <p>Tertullii. <i>Quales heretici?</i> 248</p> <p>Tertullianus. <i>Duo sunt hoc nomine celebres, theologus</i> 178. <i>qui incidit in errorem.</i> 202. & <i>heresin.</i> 243. <i>idemq; perstrinxit ambitionem Papa.</i> 227. & <i>Jctus.</i> 281</p> <p>Tessares decatitæ. <i>Falsò censentur in numero hereticorum.</i> 244</p> <p>Testes veritatis. <i>Enumerantur</i> 202. & <i>seqq.</i> 212. 220. 226. 227. & <i>seqq.</i></p> <p>Tetraditæ, seu Tetradistæ. <i>Quales heretici?</i> 249</p> <p>Thales. <i>Ipsius schola.</i> 134. <i>fuit unus è VII Sapientibus.</i> 298. 303</p>
---	--

T

TAbella chronologica duplex. *Prior inservit computo quotidiano. 6. posterior usum habet in historiis.* 337

I N D E X.

Themistius. <i>Fuit philosophus, & monotheleta.</i> 250. <i>quando claruerit?</i> 306.307 Themistocles. <i>Fuit insignis dux.</i> 121 Theodoretus. <i>Est inter Patres secunda classis.</i> 275 Theodoricus Veronēsis. <i>Vulgo appellatur Dietrich von Bern. Fuit rex Ostgothorum in Italiā.</i> 87 Theodosiani. <i>Sunt haeretici</i> 249 Theodosius Imperator. <i>Duo fuerunt hoc nomine.</i> 76. <i>Theodosius Magnus, sive Senior, est inclutus victorius.</i> 121. <i>convocat synodum œcomenicam.</i> 206 Theodotiani. <i>Fuerunt haeretici.</i> 243 Theodotion. <i>Qualis fuerit?</i> 27.243. Theologi. <i>Chronologia ipsorum.</i> 261. Theopaschitæ. <i>Quales haeretici?</i> 249 Theophilus. <i>Annumeratur Patribus.</i> 273. <i>fuit etiam alius hoc nomine episcopus.</i> 264. <i>& alius Ictus hoc nomine</i> 282 Theophylactus. <i>Annumeratur Patribus, & appellatur compendiator Chrysostomi.</i> 276 Thomas apostolus. <i>Curriculum apostolatus ipsius.</i> 183 Thomas Aquinās. <i>Qualia docuerit?</i> 235. <i>multa scripsit.</i> 277. <i>fuit peritus Chymia.</i> 294 Threni Jeremiæ. <i>Sunt liber Scripturæ sacre.</i> 22 Thucydides. <i>Quando floruerit?</i> 286	Thuringi. <i>Convertuntur ad fidem Christi.</i> 188.190 Tiberius. <i>Sub hoc Imp. baptizatur & paritur Christus.</i> 74 Tigurum. <i>Est urbs antiqua.</i> 129 Timoleontes. <i>Sunt haeretici.</i> 246 Timotheani. <i>Quales haeretici?</i> 250. Tobias. <i>Ejus liber.</i> 23 Torneamenta. <i>Quis primò instituerit?</i> 128 Totila. <i>Incendit Romam.</i> 166 Traditio. <i>Est varia, putà E-lia. 13. Patrum.</i> 182 Tragœdia. <i>Quis eam primò representaverit?</i> 128 Transsubstantiatio. <i>Passim creditur.</i> 258 Tremonia. <i>Quando condita?</i> 133 Treveris. <i>A quo condita?</i> 91. 129. Tria mundi tempora. <i>Vide Speculum mundi.</i> 324 Triformiani. <i>Sunt haeretici.</i> 249 Trigoni astronomico-historici. <i>Vide Speculum mundi.</i> 324 Trismegistus. <i>Vide Hermes.</i> Troja. <i>Ejus excidium.</i> 10. 158. <i>regnum.</i> 63. 83. 84. <i>urbs hac quando condita?</i> 130 Trullanum cōcilium & symbolum. <i>Quale?</i> 179.209 Tuisco. <i>Est pater Germanorum.</i> 91.97.126 Turcæ. <i>Ipsorum epocha.</i> 12. <i>imperium valde amplificatur.</i> 51.112.170.172.173. <i>idem incipit.</i> 64.112 Typographia. <i>A quo inventa?</i> 128.129.334

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

SAVE \$3,999,994

Did you know we sell
paperback books too?

To buy our entire catalog
in paperback would cost
over \$4,000,000

Access it all now for
\$8.99/month

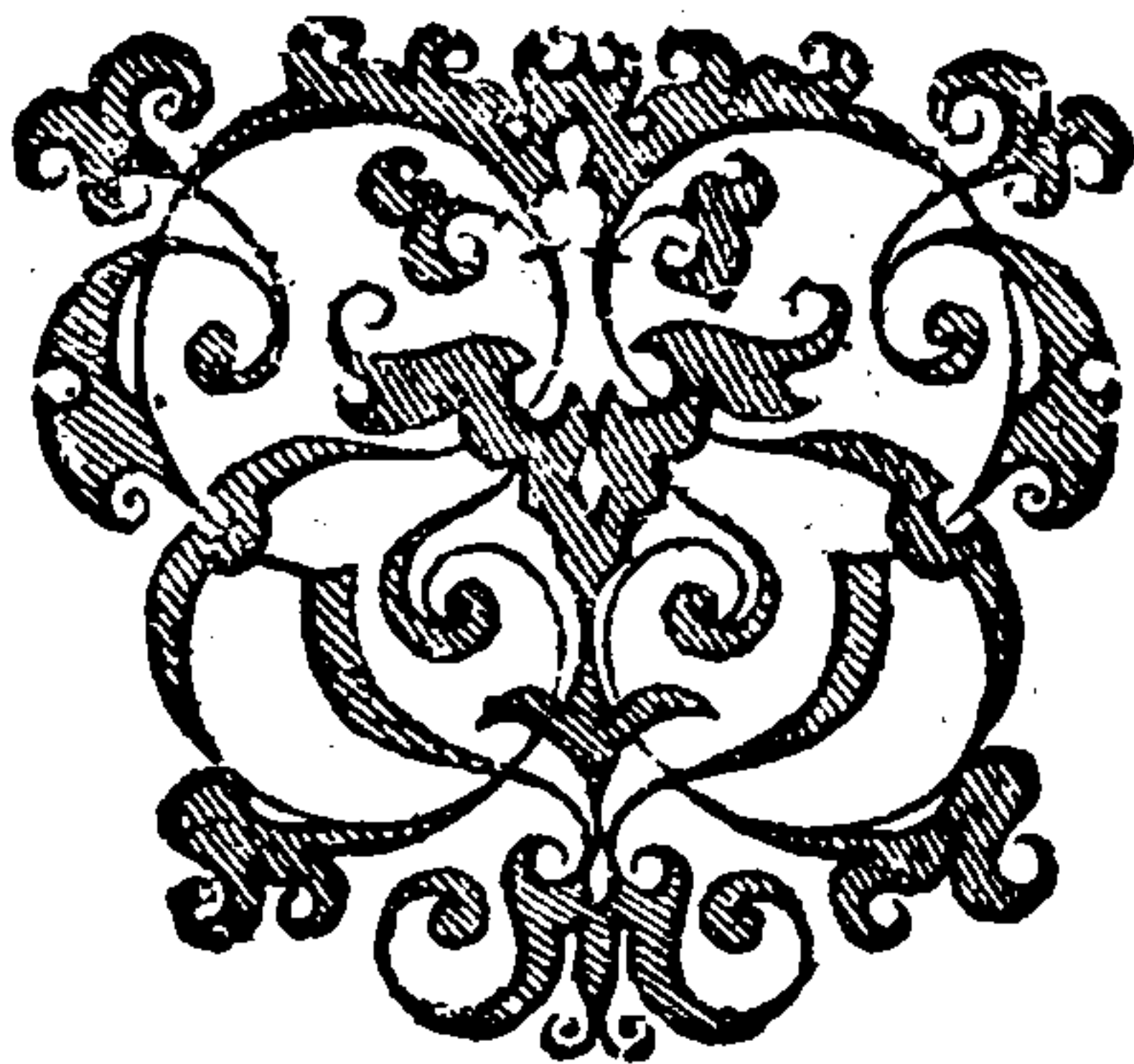
*Fair usage policy applies

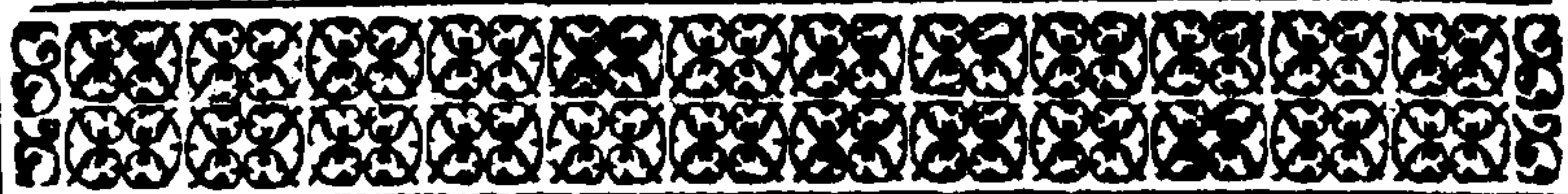
Continue

I N D E X.

Z

Z Abarella. Duo sunt celebres hoc nomine: alter philosophus. 308. alter Jctus. 315 Zacharias propheta. Quando floruerit? 22.38.56.57. Duo propheta sunt hoc nomine. 55 Zadoc. Fuit sacerdos sub Davide. 58 Zaleucus. Vide Saleucus. Zechus. Est pater Bohemorum. 111 Zedekias. Epochæ casus Zede-	kia. 10.36. annos hujus regis usurpat Ezechiel. 37 Zephanja. Vide Sophonias. Zidonii. Vide Sidonii. Zisca. Fuit insignis heros. 122. 174.334. Zoroaster. Invenit magiam. 126.303. Duo fuerunt hoc nomine. 283.284 Zorobabel. Est primus Judæorum dux post captivitatem Babylonicam. 17.34.280 Zvvinglius. Disputat. 223. 224. occumbit in prælio. 316

BREVIARIUM APOCALYPSEOS.

Ne sequentes pagella vacarent, placuit hoc breviarium apocalypseos adjicere, quod facit ad illustrationem pag. 47.

Apocal.

1.

DOST præfationem c. 1. ad v. 19. est propositio bipartita v. 19. *Scribe quæ vidisti, & quæ sunt, & quæ post hæc sunt futura.* Dux itaque sunt partes hujus libri.

2.

3.

— *Pars prima est de præsentibus: putà septem ecclesiis.*

4.

Pars secunda est de futuris, à c. 4. ad finem, & est tripartita hoc modo. DEUS, plenus majestate & gloriâ, ita reget ecclesiam N. T. ut magnum discrimen sit futurum inter vasa iræ & misericordiæ. Nam

5.

6.

I. *Vasa iræ replebuntur vino excandescentiæ, eo ordine, quo septem sigilla aperientur.*

7.

Vasa misericordiæ replebuntur oleo pacis. Atque hæc fient inde ab anno assumptionis Domini usque ad annum 606.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

II. *Vasa iræ replebuntur vino excandescentiæ eo ordine, quo septem tubæ sonabunt.*

Vasa misericordiæ post varias pressuras emergent, non aliter atque Christus & Judaica N. T. ecclesia emerferunt.

Atque hæc fient inde ab anno 606 ad annum 1517.

BREVIARIUM APOCALYPSEOS.

Apocal.

15.

16.

17.

III. *Vasa ira* replebuntur vino excandescentiæ, quod Deus *septem phialis* exceptum propinabit, inde ab anno 1517 ad hunc annum 1623 & aliquot sequentes.

18.

19.

20.

21.

22.

IV. *Vasa misericordie* miraculosè triumphabunt. Nam meretrix Babylonica conficietur cornibus bestię, cui insidet; & congregato universo Ægypti & Babylonis exercitu Christus præstò erit, qui bestiã & pseudo-prophetã per servos suos devictis, Satanam mille annos ligabit, ut interea temporis ecclesia ab hostibus suis liberata serviat Domino Salvatori suo usque ad tempus ultimi belli Gogici & Magogici: quo confecto, *vasa misericordie* fient *vasa glorie* in cœlis, & *vasa ira*, *vasa ignominie* in inferno.

Apoc. 22. v. 18. 19.

Enimverò unà testor cuius audienti verba prophetie libri hujus: Si quis adjecerit ad hæc, imponet ei Deus plagas scriptas in libro isto: Et si quis abstulerit aliquid ex verbis libri prophetie hujus, auferet Deus partem ejus ex libro vite, & ex urbe illã sanctã, & ex iis, quæ scripta sunt in libro isto.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Know Your Bible

Forgotten Books' Full Membership provides unlimited access to more than 28,000 volumes of Christian literature for \$8.99/month

**HOLY
BIBLE**

Continue

*Fair use policy applies